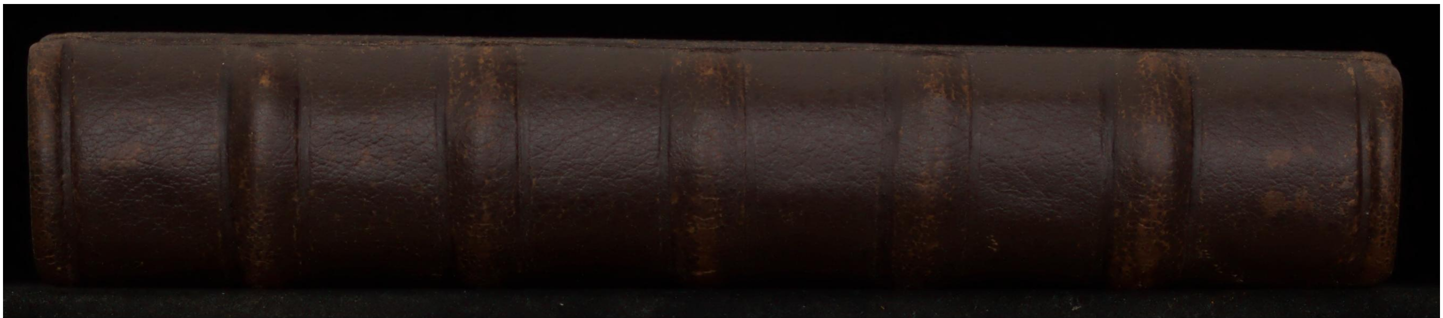
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

172
C 15

Juli 79

595

~~26000.-~~

ICI 366a

GW 5240(4)

kat. A en D en bl. Ff4 ontbreken

Tem Rit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Breviarium
Windeskemense 1485
Pars aestiva (Gerh. Leeu Antwerpen)
~~217 Blatt [illegible]~~
vorhanden 195 Blatt statt 212
sehr selten

vorhanden 1 Exemplar in vollständig
Wasserfleckel
sonst nur ein Bruchstück in Straßburg

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

vobiſcū ſū all'a oībus diebus
all'a. Ad mḡt an̄. Multa q̄dē
et alia ſigna fecit ihs in ↄ̄ſpcū
diſcipl'oꝝ ſuoꝝ a. l'a q̄ nō ſunt
ſcripta in hoc libꝛo all'a.

Sabbo. Lcō pma.

Aperiens autē petr⁹ os
ſuum dixit In veritate
cōperi qm̄ non eſt pſonaꝝ ac
ceptoꝛ deus: ſꝫ in omni gente
qui timet eū et opat̄ iuſticiā.
acceptus ē illi. Verbū miſit
filijs iſrahel: ān̄ūcians pacē
p ihm̄ xp̄m Hic eſt oīm dn̄s.
Regre vtš ſabbo. l'. ij.

Vos ſcitis qd̄ factū ē vbuꝫ
p vniūſam iudeā. incipi
ens eīn̄ a galilea p⁹ baptiſmū
qd̄ p̄dicauit iohēs ihesū a na
zareth: quō vnxit eū de⁹ ſpū
ſcō et v̄tute Qui ptrāſiuit bn̄
faciendo et ſanādo omēs op
preſſos a diabolo: qm̄ deus
erat cū illo Et nos teſtes ſu-
mus oīm q̄ fecit in regione iu
deoꝝ et ihꝛl'm: q̄ꝫ occiderūt
ſuſpendētes in ligno. l'. iij.

Hunc deus ſuſcitauit t̄cia
die: et dedit eū manifeſ
tū fieri nō omni ppl'o: ſꝫ teſti
bus p̄oꝛdinatis a deo. nobis
q mādūcauim⁹ et bibim⁹ cū
illo p⁹ q̄ꝫ reſurrex̄ a moꝛtuis

Et p̄cepit nob̄ p̄dicare ppl'o
et teſtificari: qꝛ ipſe eſt q ↄ̄ſti
tutus eſt a deo iudex viuoꝝ
et moꝛtuoꝝ. Ad bn̄. an̄.
Surgens ihesus mane pma
ſabbati apparuit pmo marie
maḡlene. de q̄ eiecerat ſeptē
demonia all'a. Dn̄ca ij.
Ad vš. an̄. All'a. iij. Capl'

Notū ſit oīb⁹ vob̄ qm̄ d̄s
ſuſcitauit ihm̄ a moꝛtu̾.
et hic ē lapis qui repꝛobat⁹ ē:
et factus eſt in caput anguli.
Ymn⁹. Ad cenā. v̄. Mane
nobiſcū. Ad mḡt an̄. Hec
aūt ſcripta ſūt vt credatis qꝛ
ihs eſt xp̄s filius dei et vt cre
dentes vitā habeatis in noīe
ipſius all'a. Coll'. Deus qui
in fi. Ad mš. Inuit. ymn⁹
vtš in octā paſche. In pmo
noct̄. an̄. All'a. iij. p̄s. Btūs
vir. cū ceteri. v̄. Surrexit d̄.

Apocalipſ ihesu x̄ l'. j.
qua dedit illi deus palā
facere ſuis ſuis q̄ oꝫ fieri cito
et ſignificauit mittēs p āgelū
ſuū ſeruo ſuo iohāni: q teſtiō
niū phibuit v̄bo dei et teſtiō
niū ihesu xp̄i quecūqꝫ vidit.
Btūs qui legit. et q audiunt
v̄ba pphie hui⁹: et ſeruant ea
q̄ in ea ſc̄pta ſūt Tempus eīn̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ꝑpe eſt. ℞. Dign⁹ es dñe ac
cipe libꝝ et apire ſignacl'a ei⁹
qm̄ occiſus es et redeiſti nos
deo. In ſangne tuo all'a. ℣.
Et feciſti nos d̄o nr̄o regnū
et ſacerdotes In. Lco ij.
Iohānes ſeptē eccleſijs q̄
ſūt in aſya Grā vobis ⁊
pax ab eo q eſt et q eāt et q vē
turus ē et a ſeptē ſpiritibus q
in cōſpectu throni ei⁹ ſūt: et a
ihu xpo q eſt teſtis fidel' ꝑmo
genitus mortuoꝝ. et pñceps
regū t're: qui dilexit nos et la
uit nos a pccis nr̄is i ſanguie
ſuo: et fecit nos regnū ⁊ ſacer
dotes deo et pr̄i ſuo. ipſi gl'a
et impiū: in ſcl'a ſcl'oꝝ Amē.
℞. Ego ſicut vitis fructifica
ui ſuauitatē odoris a. Uītite
ad me oēs q cōcupiſcitis me
et a gñationib⁹ meis adiplea
mi a. a. ℣. In me oīs grā vie
et vitatis i me oīs ſpes vite ⁊
vtutis Lūb. L. iij.
Ecce veīt cū nubibus: et vide
bit eū oīs ocl'us. et q eū pupu
gerīt. Et plāgēt ſe ſup eū oēs
t'bus t're: eciā amen. Ego ſū
alpha et o. principiū et finis.
d̄r dñs d̄s: q eſt et q erat et q
ventur⁹ eſt oīps. ℞. Audiui
vocez in celo angeloꝝ mlioꝝ
dicētiū Timete dn̄m et date
claritatez illi et adorate eū q
fecit celū et terrā mare et fon
tes aq̄ꝝ a. a. ℣. Uidi angelū
d̄i volantē ꝑ mediū celi voce
magna clamantē et dicētem.
Timete. In ij. noct. añ.
All'a iij. ps. Conſerua. ℣.
Surrexit dñs ve. a. L. iiij.
Ego iohs fr̄ vr̄ et ꝑticeps
in tribulatōe ⁊ regno et
paciā in ihu: fui i inſula q̄ ap
pellat' pathmos ꝑpt' vbū d̄i
et teſtiōniū ihū Fui in ſpū in
dñica die: et audiui poſt me
vocē magnā tāq̄ tube dicētis
Q. ō vides ſcribe in libro: et
mitte ſeptē eccleſijs. epheſo
et ſmirne et ꝑgamo ⁊ tyatire
et ſardis. et philadelphie et
laodicie. ℞. Locut⁹ ē ad me
vnus de ſeptē āgelis dicens.
veni et oñdā tibi nouā nuptā
ſponſam agni Et vidi ihr'lm
dñtem de celo ornatā monili
bus ſuis. a. a. a. ℣. Et ſuſtulit
me in ſpū in montē magnū et
altū Et vidi. Lcō v.
Et cōuerſus ſū vt viderez
vocē q̄ loquebat' mecū.
Et cōuerſus vidi ſeptē cāde
labra aurea: et in medio ſep-
tē candelabroꝝ aureoꝝ ſilez

ſilio hoīs veſtituʒ podere: et
ꝑcinctum ad mamillas. zona
aurea. ℟. Audiui vocē de
celo tanq̄ vocē tonitrui magni
all'a regnabit d's noſter in et=
nū all' Quia facta eſt ſalus ꝛ
v̓tus et ptās xp̄i eius. a. a. ℣.
Laudē dicite deo nr̄o oēs ſcī
eius et q timetis deū puſilli ꝛ
magni. Quia. Lcō vj.

Caput autē eius et capilli
erant cādidi tanq̄ lana al
ba et tanq̄ nix: et oculus eius
velut flamma ignis. et pedes
eius ſimiles auricalco ſicut in
camino ardenti: et vox illius
tanq̄ vox aq̄ꝝ multaꝝ. Et hē
bat in dextera ſua ſtellas ſeptē
et de ore eius gladius vtraqꝫ
ꝑte acut⁹ exibat: et facies ei⁹
ſicut ſol lucet in v̓tute ſua. ℟.
Oſtendit m̄ angelus fontem
aq̄ viue et dixit m̄ a. Hic deū
adora a. a. a. ℣. Poſtq̄ au
diſſē et vidiſſē cecidi vt ado=
rarem ante pedes angeli qui
michi hec oſtēdebat et dixit
michi Hic deum.

In iij. noct. an̄. All'a iiij.
ps. Celi enarrant. ℣. Sur=
rexit dominus de ſe.

In ill': S. Johem
Dixit ihs diſcipliſ ſuis
Ego ſū paſtor bon⁹ Bonus
paſtor aiām ſuā ponit ꝓ om
bus ſuis Et rel'. Gregorij

Audiſtis frēs kmi ex lcōe
euāgelica eruditionem
vr̄ām. audiſtis ex lcōne euan
gelica ꝑiculum noſtrū. Ecce
em̄ is qui nō ex accidenti do
no. ſꝫ eſſencialit̄ bonus eſt d't.
Ego ſum paſtor bon⁹ Atqꝫ
eiuſdeʒ bonitatis formā quā
nos imitemur adiūgit dicēs.
Bonus paſtor animaʒ ſuam
ponit ꝓ ouibus ſuis. fecit qd̓
monuit: oſtendit qd̓ iuſſit.
Reſ. Angelus dn̄i deſcen=
dit de celo ꝛc. Lcō. viij.

Bonus paſtor ꝓ ouibus
ſuis animā poſuit: vt in
ſacramēto noſtro corpus ſuū
et ſanguinē verteret: et oues
quas redemerat. carnis ſue
alimēto ſaciaret. Oſtenſa no
bis eſt de contemptu mortis
via quā ſequamur: apposita
forma cui impmamur. ℟.
Angelus dn̄i locut⁹. L'ix

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

PRimū nobis eſt exteri
ora noſtra miſericordiē
ouib⁹ eius impēdere: poſtre
mū vō ſi neceſſe ſit. eciā mor
tem noſtrā ꝑ eiſdē ouib⁹ miſ
trare. A ꝑmo aūt hoc mīmo:
ꝑuenit ad poſtremū maius.
Sed cū incōꝑabilit lōge ſit
melior aīa qua viuim⁹. ĉrena
ſba quā exterius poſſidem⁹:
qui nō dat ꝑ ouib⁹ ſbaꝫ ſuā:
qn̄ ꝑ hijs daturus ē aīāꝫ ſuā
Rm. Dum tn̄ſiſſet ſabbm
Item Rm ꝑmū
PLatee tue ihrl'm ſternēt
auro mūdo all'a et canta
bitur in te canticū leticie all'a
Et ꝑ oēs vicos tuos ab vniū
ſis dicet all'a all'a. V. Luce
ſplēdida fulgebis et omēs fi-
nes terre adorabūt te Et ꝑ.
R. Vidi ihrl'm deſcēdentē
de celo ornatā auro mundo.
Et lapidibus ꝑcioſ intextā
all'a all'a. V. Structura muri
ei⁹ ex lapide iaſpide. ipſa vō
ex auro mūdo ſīlis vitro mū-
do Et. R. Decātabat ppl's
in iſrl' all'a et vniūſa mlʾtitudo
iacob canebat legitie Et dō
cū cantoribus cytharā ꝑcuci
ebat i domo dn̄i et laudes dō
canebat all'a. a. V. Moyſes
et aaron in ſacerdotib⁹ eius
et ſamuel int eos Et. Rm. I.
VIdi portā ciuitatis ad
orientē poſitā et apl'oꝝ
noīa et agni ſuꝑ eam ſcripta.
Et ſuꝑ muros eius angeloꝝ
cuſtodiā all'a all'a. V. Vidi
ciuitatem ſanctā ihrl'm nouā
deſcēdenteꝫ de celo ornatam
tanq̄ ſponſā viro ſuo Et.
R. In diademate capitis aa
ron lapides ꝑcioſi fulgebant
Dū ꝑficeret opus dei. a. a. a
V. Corona aurea ſuꝑ caput
eius exꝑſſa ſigno ſanctitatis
Dū. R. Ecce ihrl'm ciui-
tas magn̄ celeſtis ornata tāq̄
ſponſa agni Q. m̄ tabnaculū
facta eſt all'a. V. Porte eius
nō claudent ꝑ die nox eīn nō
erit in ea Q. m̄. Itē R. I.
DOcete filios vros all'a vt
memoriter teneant all'a
Et ore decātent all'a all'a. V.
Confiteant dn̄o mīe eius et
mirabilia ei⁹ filijs hoim Et.
R. Veniens a libano q̄ pul
chra fcā es all'a Et odor veſ-
timentoꝝ tuoꝝ ſuꝑ oīa aro-
mata all'a all'a. V. Fauus diſ
tillans labia tua mel et lac ſb
lingua tua Et. R. I. Candidi
facti ſunt nazarei eius all'a

ſplendorē deo dederunt all'a
Et ſicut lac coagulati ſūt. a. a
ṽ. Lauabit ī vino ſtolā ſuā et
in ſanguīc vue palliū ſuū Et
Ad laud. añ Angl's cū cet.
Criſtus paſſus ē Cap.
ꝓ nob vob relinqñs exē
plū vt ſeqmini veſtigia eius:
q'pccm̄ nō fecit: nec inuētus ē
dolus ī ore eius. ym⁹. Ser
mone. ṽ. Gauiſi. Ad bñ.
añ. Ego ſum paſtor bo⁹ qui
paſco oues meas et ꝓ ouib⁹
meis pono aiā3 meā. a. Col'
Deus qui ī filij tui huīlita
te iacentē mūdū erexiſti
fidelib⁹ tuis ꝑpetuā concede
leticiā: vt quos ꝑpetue mor
tis eripuiſti caſibus gaudijs
facias ſempitnis ꝑfrui: ꝑ eū.
Ad pmas non dr̄ hoc tpe
ps Deus deus meus reſpice
cū iiij. ſeqñtibus cetā ad hōs
vts̄ in dō j. Ad iij. Cap
Deus ſuſcitauit ihm a mor
tuis: qui viſus eſt ꝑ dies
multos hijs q ſil' aſcēderant
cū eo de galilea in ihrlm: qui
vſq3 nūc ſunt teſtes ei⁹ ad ple
bem. R. Reſurrexit. Ad vj
Nos vob ānūciam⁹ Col'
eā q ad prēs nrōs repro
miſſio facta eſt: qm̄ hāc deus
adimpleuit filijs nrīs reſuſc
tans ihm xp̄m dn̄m nrm̄. R.
Surrexit dn̄s ve. Ad ix.
Si cōſurrexiſtis cū Cap
xp̄o q ſurſum ſunt qrite
vbi xp̄s ē in dextra dei ſedēs.
R. Surrexit dn̄s de ſe. ṽ.
Gauiſi. In ij⁹ vs. Cap
Eratis aliqñ ſicut oues er
rātes: ſ ꝯuerſi eſtis nūc
ad paſtorē et ep̄m aiarꝝ vrārꝝ.
Ymn⁹ Ad ce. ṽ. Mane no.
Ad mgt añ Ego ſū paſtor
bon⁹ allā q paſco oues me. a.
Et anglo Feria ij. l. j.
tiatire eccl'ie ſcribe. Hec
dicit filius dei qui h3 oculos
tāq flāmā ignis: et pedes ei⁹
ſil'es auricalco Noui opa tu
a et fidē ⁊ caritatē ⁊ miſteriū
et paciā3 tuam: et opa tua no
uiſſima plura pōribus. R.
Sed ha Platee tue. l. ij
beo adūſus te: q2 pmit
tis mulierē iezabel que ſe dt
ꝓphetem docere et ſeducere
ſeruos meos. fornicari et mā
ducare de ydolotitis. Et de
di illi tp̄us vt pniā3 ageret: et
nō wlt penitere a fornicatōe
Ecce mitto eā ſua. l. iij.
in lectū et qui mechant
cū ea in tribulatōe3 maximā

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

niſi penitēciā egerint ab opi-
bus ſuis. et filios eiꝰ inťficiaꝫ
in mortē Et ſcient oēs eccľie
qꝛ ego ſum ſcrutans renes et
corda. et dabo vnicuiqꝫ vꝛm̃
ſcd̊m opa vrā. Ad bñ. añ.
Nōne ſic oportuit pati xp̄m
et ita ītrare ī glˀaꝫ ſuā a. Ad
mḡt añ. Ego ſū paſtoꝛ ouiū
ego ſum via et veritas ego ſū
paſtoꝛ bonꝰ et ꝯgnoſco oues
meas et cognoſcunt me mee
allˀa allā. Feria iij. Lcō. j.

Et angelo laodicie eccľie
ſcribe. Hec dicit Amē
teſtis fidelis et verus: q eſt
principiū creature dei Scio
opa tua: qꝛ neqꝫ frigidus es
neqꝫ calidus. Vtinā frigidꝰ
eſſes aut calidus. ſꝫ qꝛ tepidꝰ
es et nec frigidus nec calidꝰ.
incipiā te euomere ex oꝛe me
o: qꝛ dicis ꝙ diues ſū et locu
pletatus et nulliꝰ egeo: et neſ
cis qꝛ tu es miſer ⁊ miſerabiľ
et paup et cecus et nudꝰ. L. ij.

Suadeo ť emere a me au-
rū ignitū ꝓbatū vt locu
ples fias: et veſtimētis albis
induaris. et nō appeat confu
ſio nuditatis tue: et collirio i-
unge oculos tuos vt videas.
ego q̊s amo arguo et caſtigo
Emulare ḡ: ⁊ pnīaꝫ age. L. iij

Ecce ſto ad oſtiū et pulſo
Si quis audierit vocē
meā et apūit ianuā: introibo
ad illū et cenabo cū illo et ipe
mecum Qui vicerit. dabo ei
ſedere mecū in throno meo:
ſicut et ego vici. et ſedi cū prē
meo in throno eiꝰ. Ad bñ.
añ. Optulerūt diſcipuli dn̄o
ptē piſcis aſſi et fauū melľ. a.
Ad mḡt añ. Paſtoꝛ bonus
aiāꝫ ſuā ponit ꝓ ouibꝰ ſuis a.

Et vidi in Feria iiij. L. j.
dextera ſedentis ſuper
thronū libꝝ ſcriptū intus et
foris: ſignatū ſigillis ſeptem
Et vidi angelū fortē pdican
tē voce magna Quis eſt dig
nus apire libꝝ. et ſoluere ſig-
nacľa eius. L. ij.

Et nemo potcrat ī celo neqꝫ ī ťra
neqꝫ ſubtus terrā apire libꝝ:
neqꝫ reſpicere illū Et ego fle
bam multū: qꝛ nemo dignus
inuētus eſt apire libꝝ. nec vi
dere eū. Et vnꝰ de ſenioribꝰ
dixit m̄. Ne fleueris. Ecce
vicit leo de ťbu iuda dixit dō
apire libꝝ et ſepteꝫ ſignacula

Et vidi et ecce eiꝰ. L. iij.
in medio throni ⁊ q̄tuoꝛ
animaliū et in medio ſenioꝝ

agnū ſtantē tamq̄ occiſum:
hn̄tem cornua ſeptē et ocl'os
ſeptē: qui ſunt ſeptē ſpūs dei
miſſi in oēm terrā. Et venit:
et accepit de dextera ſedentis
in throno libꝝ. Et cū apuiſſꝫ
libꝝ: q̄tuor aīmalia et viginti
q̄tuor ſeniores ceciderunt co
ram agno. hn̄tes ſingl'i citha
ras et fialas aureas plenas o
doramentoꝝ: q̄ ſunt orōnes
ſanctoꝝ. Ad bn̄. an̄. Sy-
mō petrus cū audiſſꝫ qꝛ dn̄s
eſt tunica ſuccinxit ſe erat eñ
nudus et miſit ſe in mare allā.
Ad mḡt an̄. Mercēnariꝰ
eſt cuius nō ſunt oues ꝓprie
videt lupū venientē et dimit
tit oues ⁊ fugit ⁊ lupus rapit
et diſpergit oues allā.

Feria quinta. Lcō pma

Et vidi q̄ apuiſſet agnus
vnū de ſeptē ſignaculis.
Et audiui vnū de q̄tuor aīa-
libus dicēs tq̄ vocē tonitrui.
Veni ⁊ vide. Et vidi: ⁊ ecce
equus albus: ⁊ q ſedebat ſuꝑ
illū hēbat arcū. Et data eſt ei
corona: et exiuit vincēs vt vi
ceret. L. ij.

Et cū apuiſſet
ſigillū ſcōm: audiui ſcōꝫ
animal dicens. Veni et vide.
Et exiuit aliꝰ equus rufus:
et qui ſedebat ſuꝑ illū datum
eſt ei vt ſumeret pacē de t̄ra:
et vt inuicē ſe interficiāt. Et
datus eſt illi gladius magnꝰ

Et cū apuiſſet ſigillū L. iij
terciū audiui terciū aīāl
dicēs. Veni et vide. Et ecce
equus niger: et q ſedebat ſuꝑ
eū hēbat ſtaterā in manu ſua.
Et audiui tq̄ vocē in medio
q̄tuor aīmaliū dicentiū. Bili
bris tritici denario. et tres bi
libres ordei denario: et vinū
et oleū ne leſeres. Ad bn̄.
an̄. Inclinauit ſe maria et ꝓ
ſpexit in mon̄umentum. vidit
duos āgl'os in alb̄ ſedētes. a.
Ad mḡt an̄. Lupus rapit
et diſꝑgit oues mercēnarius
fugit qꝛ marcēnariꝰ eſt cuius
nō ſunt oues ꝓprie allā.

Et ſeptē an- Feria vj. L. j.
geli q hēbāt ſeptē tubas
pauerūt ſe vt tuba canerēt. Et
pmꝰ angl's tuba cecinit: et fcā
eſt grādo et ignis mixta i ſan
guine: et miſſū eſt i terrā. Et
t̄cia ps t̄re ꝯbuſta ē. et t̄cia ps
arboꝝ cōbuſta ē: et oīne fenū
viride cōbuſtum eſt. L. ij.

Et ſcōs angelus tuba ceci
nit: et tamq̄ mons mag
nus igne ardens miſſus eſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

in mare. Et facta ē tercia ꝑs
maris ſanguis: et mortua eſt
tercia ꝑs creature que hēbāt
aiās in mari: et tcia ꝑs nauiū
E t tcius an interijt. L.iij.
angelus tuba cecinit: et ce
cidit de celo ſtella magna ar
dens tāq̄ facula: et cecidit in
terciā ꝑtē fluminū et in fōtes
aq̄ꝝ. Et nomē ſtelle dr̄ abſin
thiū. Et facta eſt tcia ꝑs aq̄ꝝ
in abſinthiū: et multi hoīes
mortui ſunt de aq̄s: q2 amare
facte ſunt. Ad bn̄. an̄. Eū
tes docete oēs gentes bapti
zantes eos in noīe pr̄is ⁊ fi. et
ſ. ſ. all'a. Ad mḡt an̄. Sicut
nouit me pat̄ et ego agnoſco
patrē et aiāz meā pono ꝑ oui
bus meis. a. Sabbo. L.j.
E T q̄rtus angl's tuba ce
cinit: et ꝑcuſſa eſt tercia
ꝑs ſolis et tcia ꝑs lune et tcia
ꝑs ſtellaꝝ: ita vt obſcuraret̄
tercia ꝑs eoꝝ: et diei nō luce
ret ꝑs tercia. et noctis ſilit̄er.
Et vidi et audiui vocez vni⁹
aquile volantis ꝑ mediū celū
dicentis voce mag̃. Ue ve ve
habitantib⁹ in tra: de ceteris
vocib⁹ triū angeloꝝ qui erāt
tuba cani turi. L.ij.
E T q̄ntus angelus tuba
cecinit: et vidi ſtellaz de celo
cecidiſſe in terrā. Et data eſt
illi clauis putei abiſſi: et apu
it puteum abiſſi. Et aſcendit
fumus putei ſicut fum⁹ forna
cis magne et obſcuratus ē ſol
et aer de fumo putei. L.iij.
E t de fumo putei exierūt
locuſte in terrā: et data
eſt illis ptās ſicut hn̄t ptātez
ſcorpiones terre. Et ꝑceptū
eſt illis ne lederēt fenū terre.
neq3 omne viride neq3 omnē
arborē: niſi tm̄ hoīes qui non
hn̄t ſignū dei in frontib⁹ ſuis.
Ad bn̄. an̄. Uenite et vi
dete locū vbi poitus eāt dn̄s
allā allā. Dō. iij. Ad vſ.
P Er ihm xp̄m fi. Cap.
deles eſtis i deo. q ſuſci
tauit eū a mortuis et dedit ei
gloriā: vt fides veſtra et ſpes
eſſet in deo. ymn⁹ et v. vts.
Ad mḡt an̄. Alias oues ha
beo q̄ nō ſunt ex hoc ouili et
illas oz me adducere. et vocē
meā audient et fiet vnū ouile
et vnus paſtor all'a. Ad mḡ
oīa vts in dō ij. ꝑt lcōes. L.j.
E T vidi aliū angl'm fortē
deſcendentem de celo.
amictū nube: et iris in capite
eius. Et facies ei⁹ erat vt ſol.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

et pedes eius tāꝗ̄ columpna
ignis: et hēbat in manu ſua li
bellū aptū. ℞. Dign⁹ es dn̄e
Et poſuit pedē ſuū L. ij.
dextꝝ ſup̄ mare: ſiniſtꝝ
autē ſup terrā. Et clamauit
voce magna: queadmodū, cū
leo rugit. Et cū clamaſſet: lo
cuta ſūt ſeptē tonitrua voces
ſuas. Et cum locuta fuiſſent
ſeptem tonitrua voces ſuas:
ego ſcřpturus erā. Et audiui
vocē de celo dicentē. Signa
q̄ locuta ſunt ſeptē tonitrua:
noli ea ſcribere. Lcō iij.
Et angl'us quē vidi ſtantē
ſup̄ mare et ſupra terrā.
leuauit manū ſuā ad celuꝫ. et
iurauit, ꝑ viuentē in ſecula ſe-
culoꝝ. qui creauit celū et ea q̄
in illo ſunt. et terrā et ea q̄ in
ea ſunt. et mare et ea q̄ in eo
ſunt: qꝛ tēpus āplius nō erit.
ſꝫ in diebus vocis ſeptimi an
geli cū cepit tuba canere con
ſummabit̄ miſteriū dei: ſicut
euangelizauit ꝑ ſeruos ſuos
ꝓphetas. Lcō iiij.
Et vox: quā audiui de ce
lo iteꝝ loquētem mecū:
et dicentē: Vade accipe libꝝ
apertū, de manu angeli. ſtan-
tis ſupra mare et ſupra terrā

Et abij ad angelū dicens ei
vt daret michi libꝝ. L. v.
Et dicit michi Accipe et
deuora illum. et faciet a
maricari ventrē tuū: ſꝫ in ore
tuo erit dulce tamꝗ̄ mel. Et
accepi libꝝ de manu āgeli et
deuoraui eum: et erat in ore
meo tamꝗ̄ mel dulce. Et cū
deuoraſſem eū: amaricat⁹ eſt
venter meus. Lcō vj.
Et dicit michi. Oportꝫ te
iteꝝ ꝓphare ppl'is et gē
tibus, et linguis et regib⁹ mul
tis. Et datus eſt michi cala-
mus ſil'is virge dicens Sur-
ge et metire templū dei et al-
tare: et adorātes in eo, Atriū
vero qd̄ eſt foris templū eice
foras. et ne metiaris illud:
qm̄ datum eſt gentibus. Et
ciuitatē ſanctā calcabūt men
ſibus q̄draginta duobus.
In ill'. Scdm̄ Joh.
Dixit ihus diſcipl' ſuis
Modicū et iam non videbi
tis me. et iteꝝ modicum et vi
debitis me: qꝛ vado ad prēꝫ.
Et reliqua. Bede
Leta dom̄i et ſaluatoris
noſtri ꝓmiſſa frēs kmi
leto cordis auditu ꝑcipe de-
bemus: ſedulaqꝫ intentione

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ꝑſiſtere. q̄tinus ad hec cōtin-
geremus mereamur Quid eſt ei
ꝙ merito lecius audiatur: ꝙ
ꝑuenire poſſe ad gaudiū qd̄
nunq̄ꝑ poſſit auferri. ℟. An
gelus dn̄i dn̄dit. Lcō viij.

Notandū aūt ꝙ tota lecti-
onis huius euāgelij ſſeri
es illis cōuenit q eam pn̄tes
audierūt a dn̄o: ꝑs aūt illius
ecciā nobis qui poſt paſſionē
dn̄icā ad fidē venim⁹ aptiſſiē
cōgruit Q. ō g̊ ait. modicum
⁊ nō videbitis me. ⁊ iteꝝ mo
dicū ⁊ videbitis me q² vado
ad patrē: ad illos ſpecialiter
ꝑtinꝫ q eius diſcipulatui ꝑ̄di
cātis in carne adherere. et p⁹
triſticiā paſſionis viſa reſur-
rectione et aſcenſione eius le
tificari meruerūt. Lcō ix.

Nam q² hec illa qua trade
baṫ nocte locutus ē: mo
dicū erat id ē eiuſdē noctis et
diei ſequētis tp̄s vſqꝫ ad ho-
rā qua illū nō videre incipe-
rent: tent⁹ eñ nocte illa a iu-
deis et in craſtinū crucifix⁹.
cū ſero factū eſſet depoſitus
eſt de cruce: et intra ſepta ſe-
pulcri ab huānis ſeclusus ob
tutibus Et iteꝝ modicū eāt.
vſqꝫ dum illū viderēt: reſur-
rexit eñ a mortuis tercia die
et appuit eis in multis argu-
mentis ꝑ dies q̄dragīta. ℟.
Dum tn̄ſiſſꝫ. Ad laud. an̄.
Angl's cū cetis. Cap.

Gracias agim⁹ deo qui eſt
caput corꝑis eccl'ie: qui
eſt principiū ꝓmogenitus ex
mortuis: vt ſit in omnib⁹ ipſe
ꝓmatū tenēs ih̄s xp̄s dn̄s nr̄.
ymn⁹ et v̄. vt̄s. Ad bn̄. an̄.
Modicū et nō videbitis me
dicit dn̄s. iteꝝ modicū et vid̄
bitis me q² vado ad patrem
Deus q errā- a. a. Col'.

Deus q errā-
tibus vt in viam poſſint
redire iuſticie veritatis tue
lumē oſtendis: da cūctis qui
xp̄iana ꝓfeſſione cenſent. et
illa reſpuere q̄ huic īimica ſūt
nōi: et ea q̄ ſunt apta ſectari:
Per. Ad iij. Capl'm.

In hoc xp̄s mortuus ē
⁊ reſurrexit: vt ⁊ viuoꝝ
et mortuoꝝ dominetur. ℟.
Reſurrexit Ad vj. Cap.

Si cōfitearis in ore tuo
dn̄m ih̄m et in corde tuo
credideris. qm̄ deus illū exci
tauit a mortuis: ſaluus eris.
℟m. Surrexit dn̄s vere.
Ad nonā Capl'm.

Deus ihesū ſuſcitauit: et

nos ſuſcitabit p virtutē ſuam
R[m]. Reſurrexit dñs de ſepl'.
v. Gauiſi. In ſcdis vs. ā.
All'a iiij. Capl'm.

Deus prīn nrōꝝ glorifica-
uit filiū ſuū ihm quē ſuſ-
citauit a mortuis: cuius nos
teſtes ſum⁹. Ymn⁹ Ad cenā
v. Mane no. Ad mḡt. añ
Quid eſt hoc qd dicit nobis
modicū neſcim⁹ qd loquit'. a.

Feria ij. Lcō pma.

Et aptū eſt templū dei in
celo: et viſa eſt archa teſ
tamenti eius in templo eius.
Et facta ſunt fulgura. et vo-
ces et terremotus et grando
magna. Lcō ij.

Et ſignū magnū appuit in
celo Mulier amicta ſo
le et luna ſub pedibus eius:
et in capite eius corō ſtellaꝝ
xij. et in vtero hñs: et clama-
bat pturiēs et cruciat' vt pari
Et viſū eſt aliud at. l'. iij
ſignū in celo. et ecce dra
co magnus rufus hñs capita
ſeptē et cornua decē: et i capi
tibus ſuis ſeptē diademata.
Et cauda eius trahebat ter-
ciā ptem ſtellaꝝ celi: et miſit
eas in terrā. Ad bñ. añ
Et incipiens a moyſe ⁊ oib⁹
pphetis intpretabatur illis
ſcpturas de oibus q̄ de ipſo
erant allā. Ad mḡt. añ.
Cognouit autē ihus qꝛ vole
bant eū diſcipuli introgare.
et dicit eis de hoc q̄ritis int
vos qꝛ dixi modicū et nō vid
bitis me et iteꝝ modicū et vi
debitis me. a. Feria iij. l'. i

Et vidi de mari beſtiam
aſcendentē hñtē capita
ſeptē et cornua decem. et ſup
cornua eius decē diademata
et ſup capita ei⁹ noīa blaſphe
mie. Et beſtia quā vidi ſilis
erat pardo. et pedes ei⁹ ſicut
vrſi: et os eius ſicut os leonis
Et dedit illi draco l'. ij.
vtutē ſuā: et ptātē mag
nā. Et vidi vnū de capitibus
eius quaſi occiſū in morte: et
plaga mortis eius curata eſt
Et āmirata eſt Lcō iij.
vniuerſa trā poſt beſtiā
Et adorauerūt draconē qui
dedit ptātem beſtie et adora
uerunt beſtiā dicētes Quis
ſimilis beſtie. et quis poterit
pugnare cū ea. Et datum eſt
ei os loquens magna et blaſ-
phemias: ⁊ data eſt illi poteſ
tas facere menſes q̄draginta
duos.

Ad bñ. añ. Iſti ſunt ſmo
nes quos dicebã vob cũ eſſez
vobcũ. a. a. Ad mĝt ã. Amẽ
amẽ dico vob q2 plorabitis ꝛ
flebitis vos. mũdus ãt gaud
bit. vos ãt cõtriſtabimi. ſ3 triſ
ticia vrã v̓tet̃ in gaudiũ all'a
Et vidi et Feria iiij. l'.j.
ecce agnus ſtabat ſupra
mõtem ſyon: et cũ illo centũ
q̃dragınta q̃tuor milia, hñtes
nomẽ ei9 et nomẽ pris ei9 ſcp-
tũ in frõtib9 ſuis. Et audiui
vocẽ de celo tanq̃ vocẽ aq̃ꝝ mł
taꝝ: et tanq̃ vocẽ tonitrui mag
ni Et vocẽ q̃ audiui: ſicut cy
tharedoꝝ citharizantiũ in cy
Et canta tharis ſuis. L'.ij.
bãt q̃ſi cãticũ nouũ: ãn ſe
dẽ et ãn q̃tuor aĩalia et ſenio
res Et neõ poterat dicẽ cãti
cũ niſi illa centũ q̃dragita q̃tu
or milia: qui empti ſũt de t̃ra
Hij ſũt q cũ mlierib9 L'.iij.
nõ ſũt coinqnati: v̓giẽs
enĩ ſut Hij ſequũt̃ agnũ quo
cũq3 ierit. hij ẽpti ſũt ex oĩb9
ꝑmicie deo et agno: et in ore
ipſoꝝ nõ eſt inuẽtũ mẽdaciũ.
ſine macula ſũt ãn thronũ dei
Ad bñ. añ. Hoc iã tercio
maĩfeſtauit ſe ihs diſcipl' ſuis
p9 q̃ reſurrexit a mortuis a. a

Ad mĝt añ. Triſticia impleuit
cor vrm̃ a. et gaudiũ vrm̃ neõ
tollz a vob all'a. Feria v. l'.j
Et audiui vocẽ de celo di-
centẽ Scribe Btĩ mor
tui: q in dño moriũt̃ Ammõ
iã dĩt ſps: vt requieſcãt a labo
rib9 ſuis Opa ei illoꝝ ſequũt̃
Et vidi: et ecce illos. l'.ij
nubẽ candidũ. et ſup̃ nu
bẽ ſedentẽ ſil'ez filio hois hñ-
tẽ in capite ſuo coronã aureã
et i manu ſua falcẽ acutã. L'.iij
Et alt' angl's exiuit de tem
plo: clamans voce mag̃
ad ſedentẽ ſup nubẽ. Mitte
falcẽ tuã et mete: q2 venit hõ
vt metat̃ qm̃ aruit meſſis t̃re
Et miſit qui ſedebat ſup nu
bem falcẽ ſuã in terrã: et meſ
ſuit terrã. Ad bñ. añ. Ve
nit maria nũcians diſcipulis
q2 vidi dñm all'a. Ad mĝt
añ. Triſticia vrã all'a vertet̃
in gaudiũ. a. Feria vj. l'.j.
Et poſt hoc vidi: et ecce
apertum eſt templũ taber
naculi teſtiõnij in celo Et ex
ierunt ſeptẽ angeli hñtes ſep
tem plagas de templo veſtiti
lapide mundo candido: et p̃
cincti circa pectora zonis au-
reis. Lcõ. ij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Et vnũ ex q̃tuoꝛ aĩa- L.ij.
libus dedit ſeptẽ anglis
ſeptẽ phialas aureas: plẽas
iracundie dei viuentis in ſcl'a
ſcloꝝ. Et impletũ eſt templũ
fumo: a maieſtate dei et de v̉
tute eius. Et nemo poterat
introire in templũ: donec cõ
ſũmarent̃ ſeptẽ plage ſeptem
Et audiui ãgeloꝝ L.iij.
vocẽ magnã de templo
dicentẽ ſeptẽ angelis. Ite et
effundite ſeptem phialas ire
dei i terra. Et abijt ꝑmus: et
effudit ꝑhialã ſuã in terram.
Et factũ eſt vvln⁹ ſeuũ ac peſ
ſimũ i hoĩes q hñt caracterez
beſtie: et in eos q adoꝛauert
beſtiã et ymagine ei⁹. Ad
bñ. añ. Eũtes in mũdũ all'a
docete oẽs gentes all'a. Ad
mgt añ. Mulier cũ pit triſti
ciã hꝫ qꝛ venit hoꝛa eius all'a
cũ aũt pepit pueꝝ iã nõ mei-
nit pſſure ꝓpt̃ gaudiũ all'a.

Sabbo. Lcõ.j.

Et ſcõs effudit phialã ſuã
in mare: et factus ẽ ſan-
guis tãq̃ moꝛtui: et oĩs aĩa
viuẽs moꝛtua eſt in mari. Et
terci⁹ effudit phyalã ſuã ſup
flumina et fontes aq̃ꝝ: et fac
tus eſt ſanguis. L.ij.

Et audiui angelum aq̃ꝝ
dicentẽ. Iuſtus es q es
et qui eras ſcus qui hec iudi-
caſti: qꝛ ſanguine ſanctoꝝ et
ꝓphaꝝ fuderũt: et ſanguinẽ
eius dedisti bibere vt digni
ſunt. Et audiui alteꝝ dñtem
Eciã dñe deus ops vera et
iuſta iudicia tua. L.iij.
Et q̃rtus effudit phyalaz
ſuã in ſolem: et datũ eſt
illi eſtu affligere homines et
igni. Et eſtuauerunt hoĩes
eſtu magno: ꝛ blaſphemaue
rũt nomẽ dei hñtis ptãtẽ ſup
has plagas. neqꝫ egerũt peni
tenciã vt darent illi gloꝛiã.
Ad bñ. añ. Cito eũtes dici-
te diſcipl' qꝛ ſurrexit dñs. a.

Dñica q̃rta. Ad vs. Cap

Deus patꝝ nr̃oꝝ ſuſcita
uit ihm pꝛincipem ac ſal
uatoꝛẽ: quẽ exaltauit dext̃ea
ſua. ad dandã pniãz et remiſ
ſionẽ pccõꝝ oĩbus obedienti
bus ſibi. Ymn⁹. Ad cenã.
v̉. Mane. Ad mgt añ. Iteꝝ
aũt videbo vos et gaudebit
coꝛ vr̃m all'a et gaudiũ veſtrũ
nemo tollet a vobis all'a.

Ad mš. Inuit. v̉. añ. ps' et

Iacobus v̉. vt̃s. L.j.
dei et dñi nr̃i ihesu xp̄i

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ſeruus: xij. tribubus q̄ ſunt in
diſperſione ſalutē. Dn̄e gaudiū
exiſtimate frēs mei cū in tēp-
tacōibus varijs incideritis:
ſciētes q̄ ꝓbatio fidei vrē pa-
cienciā opat̄. Pacia aūt op⁹
ꝑfectū hēat: vt ſitis ꝑfecti et
integri ī nullo deficiētes. ℞.
Si oblitus fuero tui all'a ob
liuiſcat̄ me dextēa mea. Ad-
hereat lingua mea faucibus
meis ſi nō meīnero tui. a. a. v̄.
Sup fluīna babilonis illic ſe
dimus et fleuim⁹ dū recorda
remur tui ſyon. Adhēat. L. ij.
Si qs aūt vrm̄ indigz ſapi
encia: poſtulet a dō qui
dat oībus affluent̄ et nō im-
pperat: et dabit̄ ei. Poſtu-
let aūt ī fide: nichil heſitans.
Qui em̄ heſitat: ſil'is eſt fluc
tui maris q̄ a vento mouet̄ et
circūfert̄. Non ḡ eſtimet hō
ille: q̄d accipiat aliqd a dn̄o.
℞. Viderūt te aq̄ deus vide
rūt te aq̄ et timuerūt. Multi
tudo ſonitus aq̄ꝝ vocē dede
rūt nubes. a. a. a. v̄. Illuxerūt
choruſcacōnes tue orbi terre
cōmota eſt et cōtremuit terra.
Multitudo. Lcō iij.
Vir duplex aīo: incōſtans
eſt in omnibus vijs ſuis.
Glorietur aūt frī humilis in ex
altatōne ſua: diues aūt in hu
militate ſua qm̄ ſicut flos feni
trāſibit. Exortus eſt em̄ ſol cū
ardore et arefecit fenū et flos
eius decidit: et decor vultus
eius deperijt. Ita diues ī iti
neribus ſuis marceſſit. ℞.
Narrabo nō tuū frib⁹ meis
a. In medio eccl'ie laudabo
te. a. a. v̄. Qui timetis dn̄m
laudate eū vniūſū ſemē iacob
glīficate eū. In. Lcō iiij.
Beatus vir q̄ ſuffert tēpta
tionē: qm̄ cū ꝓbatus fu
erit accipiet coronā vite: quā
repromiſit ōs diligētibus ſe.
Nemo cū tēptat̄ dicat: qm̄ a
deo tēptat̄. Deus em̄ intēpta
tor maloꝝ eſt. Ipſe vō nemi
nē tēptat. ℞. In toto corde
meo all'a exqſiui te. a. Ne re
pellas me a mādatis tuis a. a
v̄. Vide huīlitatē meā et eri-
pe meq̄ legē tuā nō ſū oblit⁹.
Vnuſquiſq̄z Ne. L. v.
vero tēptator a cōcupia
ſua abſtract⁹ et illectus. Deiñ
ꝯcupiaz cū cōcepit: parit pec
catū. Pccm̄ vō cū cōſūmatū
fuērit: gñat mortē. Nolite ita
q̄z errare frēs mei dilciſſimi.
℞. In eccl'ijs bn̄dicite dō. a.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Dñ̄o de fontibus iſrl'a.a. v̇.
Cantate dño cā.noᵐ cā.dño
oīs terra A dño. Lcō vj.

Omne datū optiȝ.et ōe doᵐ
ꝑfectū deſurſū ē:dñ̄dēs
a prē luminū A pō quē nō eſt
trāſmutatio: nec viciſſitudis
obūbratio. Uolūtarie eīm ge
nuit nos vbo vitatis: vt ſim⁹
iniciū aliqḋ creature ei⁹. R.
Frmᵐ cātate nob.a. Quō cāta
bi⁹ cāticū dñī ī t'ra aliē.a.a.v̇.
Illic ītrogauerūt nos q cap
tios duxerūt nos vba cāciōnū

In ill'. Dño. S. Jo
d.i.d.ſ. Uado ad eū q
me miſit: et neō ex vob ītro
gat me q̇ vad̄ Et rel'. Bed̄

Sicut ex lcōe euāglica fra
tres kmi audiui⁹. dñs ꝛ
redēptor nr̄ imminēte ſue paſ
ſiōis articlō. diſciplis et glaȝ
alectiōis q̄ ipſe p⁹ mortē et re
ſurrectōȝ erat glorificād⁹.et
aduentu ſpūs ſci quo illi erāt il
luſtrādi patefecit: q̄tin⁹ īſtā
te hora paſſiōis eius nō mi⁹ ꝓ
illi⁹ morte dolerēt. q̄ȝ p⁹ mor
tē ſbleuādū ad celos nō dubi
tarēt: min⁹ de ſua deſolatōne
trepidarēt. quos abeūte licȝ
dño ſpūs ſci grā cōſolādos cē
ſparēt. R. Angl's. Lviij.

Uado inqt ad eū q me mi
ſit: ꝛ nemo ex vob̄ ītro
gat me quo vad̄ Ac ſi apte di
cat Redētor aſcendēdo ad eū
qui me incarnari inſtituit: et
tāta tāqȝ maīfeſta erit eiuſdē
aſcenſiōis claritas vt nemini
vrm̄ opus ſit ītrogare quo
vadā: vidētibus cūctis q2 ad
celos ꝑgam. R. Angl's. Lix.

Bene aūt cū de aſcenſione
ſua dixiſſȝ vado ad eum
q me miſit: addidit et neō ex
vob ītrogat me quo vadis.
Superius nāqȝ cū de ſua paſſi
one ꝓteſtaret' dicēs.que ego
vado vos nō poteſtis venire
ītrogau'eū petr⁹ et ait Dñe
quo vad̄ Rñſūqȝ eſt ei Quo
ego vado nō poteſtis me mō
ſequi. ſeq̄ris aūt poſtea: q2 ni
mirꝫ paſſiōis mortiſqȝ ei⁹ miſ
teriū necdū intelligē: necdū
poterāt imitari. Maieſtatē
vo aſcenſiōis ſtati vt viderēt
cognouerūt: totiſqȝ aī votis
vt ſeq mererent' optabāt. R.
Dum trāſiſſet. Itē R.j.

Deus cāticū nouū cātabo
tibi.a. In pſalterio de-
cem cordar pſallā tibi.a.a.v̇
Deus me⁹ es tu et ꝯfitebor t̄
ds me⁹ es tu et exaltabo te.in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

R. All'a audiuimus eam in
effrata inuenimꝰ eam in cam
pis ſilue Introibimꝰ in tab-
naculū eius adorabimꝰ in lo
co vbi ſteterūt pedes eius. a. a
v. Surge dn̄e in requiē tuaʒ
tu et archa ſcificationis tue.
Introibimꝰ. R. Deduc me
in ſemita mādatoꝝ tuoꝝ alll'a
qm̄ ipſaʒ volui all'a. Inclina
coꝛ meū in teſtiōnia tua a. a. a
v. Auerte oculos meos ne
videant vanitatem in via tua
viuifica me Inclina. Item
CAntate deo all'a R. j.
Pſalmū dicite ei all'a.
v. Bndicite nōini eius date
gloriā laudi eius Pſalmū.
R. Bonū eſt cōfiteri dn̄o. a.
Et pſallere. a. v. Ad annūci
andū mane miāʒ tuā et veri-
tatem tuā p noctē Et. R.
Dicant nūc qui redēpti ſunt
all'a A dn̄o all'a. v. Quos
redemit de manu iīmici et de
regionibꝰ cōgregauit eos A
Ad laud. an̄. Angl's cū ceti.
OMne datū optim̄ Ca.
oē donū pfcm̄ deſurſū ē
dn̄dens a pr̄e luminū: apud
quē nō eſt tn̄ſmutatio: nec vi
ciſſitudis obūbratio. Ad
bn̄. an̄. Vado ad eū q miſit
me. ſz qꝛ hec locutus ſū vobis
triſticia impleuit coꝛ vrm̄. a.
DEus q̄ fideliū mē Col.
tes vnius efficis volun
tates: da pplis tuis id aāre
qd̄ pcipis. id deſiderare qd̄
pmittis: vt inē mūdanas va
rietates ibi nrā ſita ſint coꝛ-
da: vbi vera ſint gaudia: p.
HAbemꝰ Ad iij. Cap
thezaurum iſtū in vaſis
fictilibus. vt ſblimitas ſit vir
tutis dei et non ex nobis: qm̄
qui ihm ſuſcitauit et nō ſuſci-
tabit. Ad vj. Cap.
PRo omnibus moꝛtuus
eſt xp̄s. vt et qui viuunt
iam ſibi nō viuant: ſz ei qui p
ipſis moꝛtuꝰ eſt et reſurrexit
CRucifixus Ad ix. Ca.
eſt xp̄c ex īfirmitate nrā
ſed reſurrexit nūc viuens ex
vtute dei. In ij vs. Cap.
ABicientes omnē inmū
diciam et habundantiā
malicie in māſuetudine ſuſci
pite inſitū vbū: qd̄ pt ſaluare
aiās vrās. Ymnꝰ Ad cenā
v. Pane. Ad mḡt an̄ Va-
do ad eū q miſit me et neō ex
vobis intogat me q̄ vadis a.
NOlite plu Feria ij. l. j.
res mgr̄i fieri frēs mei:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ſcientes qm̃ maius iudicium
ſumitis In multis eñ offen
dim⁹ oẽs. Si quis eñ in v̄bo
nõ offendit: hic ꝑfectus ẽ vir
Poteſt eciaꝫ freno circũdu-
cere totũ corpus. Lcõ ij.

Si aũt equis frenos ĩ ora
mittim⁹ ad cõſentiendũ
nobis: et omne corpus illoꝝ
circũferimus Ecce et naues
cũ magne ſint et a ventis va-
lidis minent̃. circũferunt̃ ãt
modico gubernaculo vbi im
petus dirigẽtis voluerit. ita
et lingua modicũ quidez mẽ-
brũ eſt: et mag̃ exaltat. L.iij.

Ecce qñtus ignis. q̃ꝫ mag
nã ſiluã incendit Et lin
gua ignis eſt: vniũſitas iniq-
tatis. Lingua cõſtituit̃ in mẽ
bris nr̃is: q̃ maculat totũ cor
pus: et inflãmat rotã natiui-
tatis nr̃e. inflãmata a gehẽna
Ad bñ. añ. Et coegerunt
illũ dicentes mane nobiſcum
dñe q2 aduesperaſcit all'a.
Ad mg̃t añ. Ego veritatem
dico vobis expedit vobis vt
ego vadã: ſi eñ nõ abiero ꝑa
clitus non veniet all'a.
Feria iij. Lcõ ꝑma.

Omĩs eñ natura beſtiaꝝ
et volucꝝ ⁊ ſerpencium
eciã cetoꝝ doma t̃: et domi-
ta ſunt a natura hũana. Lin-
guã autẽ null⁹ hoĩm domare
p̄t Inquietũ malũ: et plena
veneno mortifero. Lcõ ij.

In ipſa bñdicim⁹ deum
et patrẽ: et in ipſa male-
dicim⁹ hoĩes. qui ad ſ̄litudi-
nẽ dei facti ſunt. Ex ipſo ore
ꝓcedit bñdictõ et maledictõ
Nõ oꝫ frẽs mei hoc ita fieri.

Nvmquid fons de L.iij.
eodeꝫ foramine emanat
dulcẽ et amarã aquã: Num
quid p̄t frẽs mei ficus vuas
facere aut vitis ficus Sic ne
qꝫ ſalſa dulcẽ p̄t facere aquaꝫ
Quis ſapiens ⁊ diſciplinat⁹
int̃ vos. Oſtẽdat ex bona cõ-
uerſatiõe ꝑationẽ ſuã in mã
ſnetudine ſapie. Ad bñ. ã.
Pax vobis ego ſum all'a no
lite timere all'a. Ad mg̃t ã.
Dum venerit ꝑaclitus ſpũs
veritatis ille arguet mũdum
de peccato et de iuſticia et de
iudicio allã. Feria iiij. l'. j.

Nolite detrahere altutꝝ
frẽs mei. Qui detrahit
fratri. aut qui iudicat fratrẽ
ſuũ: detrahit legi. et iudicat
legẽ Si ãt iudicas legẽ: non
es factor legis ſ iudex. Un⁹

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

eſt eim̃ legiſlator et iudex: qui
poteſt ꝑdere et liberare. l'.ij.
Tu autē quis es qui iudi-
cas ꝓximū tuum. Ecce
nunc q dicitis hodie aut craſ
tino ibimus in ciuitatē illam.
et faciem⁹ ibi quidē annū: et
mercabimur et lucꝝ faciem⁹
qui ignoratis quid ſit vobis
in craſtinū. Lcō.iij.
Que eſt eim̃ vita veſtra? va
por eſt ad modicum pa
rens. et deinceps extēmnabit
ꝓ eo vt dicatis Si dn̄s volu
erit et ſi vixerimus: faciam⁹
hoc aut illud. Nunc aūt exul
tatis in ſuꝑbijs vris. Omnis
exultatio talis maligna eſt.
Scienti igitur bonū facere ⁊
non facienti: peccatū eſt illi.
Ad bn̄. an̄. Gauiſi ſūt diſ
cipuli all'a viſo dn̄o all'a.
Ad magt an̄. Adhuc multa
habeo vobis dicere. ſ; nō po
teſtis portare modo. cū autē
venerit ille ſpūs veritatis do
cebit vos omnē veritatē all'a
Feria v. Lcō ꝑma
Petrus apl'us ihesu xpi
electis aduenis diſꝑſio-
nis ponti galacie capadocie
aſie et bithinie. ſcdm̄ pſcien
ciā dei pris in ſanctificationē
ſpūs in obedientiā ac aſperſi
onē ſanguinis ihesu xpi: grā
vobis et pax m'tiplicetur.
Benedictus deus l'.ij.
et pater dn̄i nri ihu xpi:
qui ſcdm̄ magnā miāꝫ ſuam
regn̄auit nos in ſpem viuā. ꝑ
reſurrectionē ihu xpi ex mor
tuis: in hereditatē incorrup-
tibilem et incōtaminatam et
inmarceſſibilē. conſeruatā in
celis. in vobis qui in v̄tute di
cuſtodimini ꝑ fidē in ſalutez.
ꝑatam reuelari in tꝑe nouiſſi
mo in qno exultabitis. l.iij.
Modicū nūc ſi oportet cō-
triſtari in varijs tēptati
onibus: vt ꝓbatio fidei vrē
multo p̄cioſior ſit auro qd̄ ꝑ
ignē ꝓbat̄ Inueniat̄ in gl'aꝫ
et laudem et honorē. in reue-
latōne ihesu xpi: quē cū non
videritis diligitis In quem
nunc quoqꝫ nō videntes cre-
ditis. credentes aūt exultabi
tis leticia inenarrabili et glo
rificata: reportātes finem fi
dei veſtre ſalutē animaꝝ veſ-
traꝝ. Ad bn̄dictus an̄.
Dum flerē ad monumētum
all'a vidi dn̄m meū all'a.
Ad magnificat an̄. Cum
autē venerit ille ſpiritus veri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

tatis docebit vos omnē veri
tatem et q̄ ventura ſunt annū
ciabit vobis all'a.

Feria ſexta. Lcō pma.

Cariſſimi obſecro vos
tamq̄ aduenas et pegri
nos abſtinere vos a carnali-
bus deſiderijs. q̄ militant ad
uerſus animā. et cōuerſatio-
nem veſtrā int̄ gentes haben
tes bonā: vt in eo qd detrec-
tant de vobis tamq̄ de male
factoribus ex bonis operib⁹
vos cōſiderantes. glorificēt
deum in die viſitatōnis. L ii

Subiecti eſtote omni hu-
mane creature ppt̄ deū
ſiue regi quaſi pcellenti. ſiue
ducibus tamq̄ ab eo miſſis.
ad vindictā malefactorꝫ: lau
dem vero bonorꝫ. Quia ſic
eſt voluntas dei: vt bn̄facien
tes obmuteſcere faciatis in-
prudētiū hoim ignorātiā. l' iij

Quaſi liberi. et nō q̄ſi vela
men habētes malicie li-
bertatem: ſed ſicut ſerui dei
Omnes honorate: fraterni-
tatem diligite Deū timete:
regem honorificate. Serui
ſubditi eſtote in omni timore
dominis. nō tantū bonis et
modeſtis: ſed eciā diſcolis.

Ad benedictus añ.

Verba q̄ locutus ſum vobis
allā ſpiritus et vita ſunt allā.

Ad magnificat añ.

Non em̄ loquet̄ a ſemetipo
ſed quecumqꝫ audiet loquet̄
et q̄ ventura ſunt ānunciabit
vobis alleluia.

Sabbato. Lcō prima

Hec eſt em̄ gracia: ſi pp
ter cōſcienciam dei ſuſti
net quis triſticias paciens in
iuſte Que eſt enim gracia: ſi
peccantes et colaphizati ſuf
fertis. Sed ſi benefacientes
pacienter ſuſtinetis: hec eſt
gracia apud deum.

In hoc enim Lcō. ii.
vocati eſtis. qꝛ et xp̄us
paſſus eſt p vobis vob̄ relin
quēs exemplū. vt ſequamini
veſtigia eius. Qui peccatuꝫ
nō fecit: nec inuentus eſt do
lus in ore eius Qui cū male-
diceretur non maledicebat:
cum pateretur nō cōminaba
tur. Lectio iij.

Tradebat autē iudicanti
ſe iniuſte. q peccata nrā
ipſe ptulit in corpore ſuo ſup
lignum. vt peccatis mortui
iuſticie viuamus: cuius li-
uore ſanati eſtis. Eratis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

em̄ ſicut oues errãtes: ſꝫ ꝯuſi
eſtis nunc ad paſtorē et epm̄
aiarꝝ vrãꝝ Ad bñ. añ. Et
recordate ſunt v̄borū eius et
regreſſe a monumento nūcia
uerunt hec oia illis vndecim
et ceteris omnibus all'a.

Dn̄ica quīta ad vſ̄ Cap.

Criſtus ſemel ꝑ peccatis
nrīs mortuꝰ eſt. iuſtus ꝑ
iniuſtis. vt nos offerret deo
mortificatos quidē carne: vi
uificatos aūt ſpū. Ym̄ꝰ. Ad
cenā. v̄. Mane. Ad mḡt añ
Ille me clarificabit quia de
meo accipiet et ãnūciabit vo
bis allā. Ad mſ̄. Inuitat.
ymnꝰ. añ. ps'. et v̄. vſ̄. Lcō j.

Symon petrus ſeruus et
apl'ſ ihu xp̄i. hijs q coe-
qualem nobiſcū ſortiti ſunt fi
dem i iuſticia dei nrī et ſalua
toris ihesu xp̄i. Gracia vob
et pax adimpleat̄ in cognicō
ne dn̄i nrī ihesu xp̄i. R. Si
oblitus. Lcō ij.

Quō oia nob dine v̄tutis
ſue q̄ ad vitā et pietatē
donata ſunt ꝑ cognitionē eiꝰ
qui vocauit nos ꝓpria gl'a et
virtute. ꝑ quē maxima vobis
et p̄cioſa ꝓmiſſa donauit: vt
ꝑ hec eſſiciamini dine conſor
tes nature. fugientes eius q̄
in mūdo eſt corruptionē con
cupiſcencie. Lcō iij.

Vos aūt curā omnē ſbin-
ferētes miſtrare in fide
vrā v̄tutē. in v̄tute aūt ſciām.
in ſciencia aūt abſtinenciam.
in abſtinēcia aūt pacienciaꝫ.
in paciencia aūt pietatem. in
pietate aūt amorem fr̄nitatis
in amore fr̄nitatis caritatem

Hec em̄ ſi vobiſcū L. iiij.
aſſint et ſupent. non va-
cuos. nec ſine fructu vos con
ſtituent in dn̄i nrī ihesu criſti
cognitioneꝫ Cui em̄ nō p̄ſto
ſūt hec. cecus eſt et manutē p
tans. obliuionē accipiēs pur
gatōis veterꝫ ſuorꝫ delictorꝫ

Qva ꝑpter frēs mag L. v.
ſatagite. vt ꝑ bō opa vrā
certā vrām vocationē et elec
tionē faciatis. Hec em̄ faciē-
tes nō peccabitis aliqñ Sic
ei habundant̄ miſtrabit̄ vob
introitus in eternū regnū dn̄i
nrī et ſaluatoris ihu xp̄i. L. vj.

Propter qd̄ incipiaꝫ ſemꝑ
cōmouere vos de hijs:
et quidē ſcientes et cōfirma-
tos in p̄nti veritate Iuſtum
autē arbitror q̄ꝫ diu ſū in hoc
tabernaculo ſuſcitare vos in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

cōmonitione. certus q̄ velox eſt depoitio tabernaculi mei ſcōm q̄ dn̄s nr̄ ihs xp̄s ſignificauit michi. Scōm Joh.

In ill'. Dixit ihs diſ. ſu. Amē amē dico vobis: ſi quid pecieritis prēz in noīe meo dabit vobis' Et reliq̄.

Poteſt mouere Bede. infirmos auditoēs quō in capite lcōnis hui⁹ euāgelice diſcipul' ſaluator ꝓmittat. ſi qd inquiēs pecieritis prēm in noīe meo dabit vobis: cū nō ſolum nr̄i ſil'es multa que patrē in xp̄i noīe vident petē nō accipiant: verumeciā ipſe apl's paulus t'cio dn̄m rogauerit vt a ſe angl'us ſathane a quo ēbulabat abcederet nec impetrare potuerit. R. Angelus dn̄i deſcendit. L. viij.

Sed motio hui⁹ queſtiōis antiq̄ iam patrū explanatione ſerenata eſt: qꝛ ꝟacit intellexerunt illos in noīe ſaluatoris petē qui ea q̄ ad ꝑpetuā ſalutem ꝑtinent petunt: ideo ꝗꝫ apl'in nō in noīe ſaluatoris petiſſe vt temptatione careret. quā ad cuſtodiā humilitatis acceperat. qꝛ ſi hac caruiſſꝫ. ſaluus eſſe nō ꝓſſꝫ.

Quocienſcumqꝫ L. ix.

Quergo petentes nō exaudimur ideo fit. qꝛ vel contra auxiliū noſtre ſalutis petim⁹ ac ꝓpterea a miſericorde patre beneficij gracia nobis qd inepte petim⁹ negatur. Q. ō eidē apoſtolo paulo ꝯtigiſſe ꝓbat: cui ter petenti rn̄ſum ē Sufficit tibi gracia mea: nā virtus in infirmitate ꝑficitur Vel vtilia quidem et que ad verā ſalutē reſpiciant petim⁹ ꝫ ipſi male viuendo auditum iuſti iudicis a nobis aūtim⁹.

Ad laud. Angl's cū ceteris

Iheſū nazarenū Capl' viꝝ approbatum a deo hunc definito cōſilio et p̄ſcia dei traditum ꝑ manus iniq̄ꝝ affligentes interemiſtis: quē deus ſuſcitauit ſolutis doloribus inferni. iux̄ qd impoſſibile erat teneri illum ab eo.

Ad bn̄dict⁹ añ. Vſqꝫ mō nō petiſtis quicq̄ꝫ petite et accipietis all'a. Collcā

Deus a quo bona cūcta ꝓcedunt largire ſupplicibus tuis. vt cogitem⁹ te inſpirante q̄ recta ſunt et te gubernante eadem faciamus. Per. Ad terciā Caplm

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

SEmper mortificationē
ihesu in corpore noſtro
circūferamus vt et vita ihesu
in corꝑibus noſtris manifeſ-
tetur. ℞. Reſurrexit dn̄s

Ad ſextam. Caplm

NOs credim⁹ ꝓpter qd
et loqmur qm̄ qui ſuſci-
tauit ihesū a mortuis: et nos
cū ihesu ſuſcitabit.

Ad nonā. Caplm

COnſepulti eſtis cū criſto
in deo in baptiſmo: in
quo et reſurrexiſtis ꝑ fidem
oꝑationis dei: qui ſuſcitauit
illum a mortuis.

In ſcōis veſpis. Caplm

DEus q diues eſt in miſe
ricordia ꝓpter nimiam
caritatē ſuā qua dilexit nos.
cū eſſem⁹ mortui peccatis cō
uificauit nos xp̄o: cuius grā
ſaluati eſtis. Ad mḡt an̄.
Petite et accipietis vt gau-
diū veſtrum plenū ſit. ipe eīn
pater amat vos qꝛ vos me a-
maſtis et credidiſtis all'a.

Feria ij. ad mš. Inuit.
ymn⁹. an̄. pſi. vts. S. Lucā

IN ill'. Dixit ihs diſ. ſu.
Quis vr̄m bēbit amicū
et ibit ad illū media nocte. et
dicet illi: amice ꝯmoda mihi
tres panes. qm̄ amicus me⁹
venit de via ad me. et nō hēo
qd ponā ante illum Et reliq̄

ROgatus a diſ Bede.
cipulis ſaluator nō mō
formā orōnis: ſ; et inſtanciaꝫ
frequenciāqꝫ tradit orandi.
Amicus ergo ad quē media
nocte venit ipſe deus intelli-
git. cui in media tribulatiōe
ſupplicare: et tres panes idē
intelligentiaꝫ trinitatis qua
p̄ntis vite cōſolentur labōes
efflagitare debem⁹. Lcō ij.

AMicus qui veit de via
ipſe noſter eſt animus:
qui tociens a nobis recedit:
quociens ad appetenda t̄re-
na et tēporalia foris vagatur
Redit ergo celeſtiqꝫ alimo-
nia refici deſiderat: cum in ſe
reuerſus ſupna cꝑit ac ſp̄ua
lia meditari. Lcō iij.

DE quo pulchre qui pe-
cierat adiūgit ſe nō hrē.
qd ponat ante illū: qm̄ aīme
poſt ſecl'i tenebras deū ſuſpi
ranti. nil p̄ter eū cogitare. nil
loqui. nil libet intueri: ſolum
qd recognouit ſūme t̄nitatis
gaudiū contemplari. atqꝫ ad
hoc pleni⁹ intuendū ꝑuenire
ſatagit. Ad bn̄. an̄. Cog-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

nouerūt dn̄m all'a in fractiōe panis allā. Poſtea de rogatōnibꝰ ā ſeqn̄s cū v̄. et coll'. vſq3 ad aſcenſ. dn̄ ad mſ tn̄. an̄. Cōfitemini alt'utr̄ pccā vr̄ā et orate ꝓ inuicē vt ſaluemini allā. v̄. Cōuerte nos d̄. ſa. nr̄ Et aūte irā. Collcā

PResta qūs ops d̄s: vt q in afflictione nr̄ā de tua pietate cōfidimꝰ: coñ adūſa omnia tua ſemper ꝓtectione muniamur Per. Ad mḡt an̄. Ipſe eñ pater amat vos q2 vos me amaſtis et credidiſtis allā. Feria iij. Lcō. j.

QVod fuit ab inicio. quod audiuimꝰ. qd̄ vidiꝰ ocul' nr̄is qd̄ ꝓſpeximꝰ. et manus nr̄ē cōtrectauerunt de v̄bo vite. et vita manifeſta eſt. et vidēmꝰ et teſtamur: et annūciamus vobis vitā eternā: que erat apud pr̄ē et appuit nob

QVod vidimꝰ et au L' ij. diuimꝰ annūciamꝰ vob: vt et vos ſocietatē habeatis nobiſcū: et ſocietas noſtra ſit cū patre et filio eius ihu xp̄o. Et hec ſcribiꝰ vobis vt gaudeatis: et gaudiū veſtrum ſit plenū Et hec eſt annūciatio quā audiuimꝰ ab eo. et annūciamus vobis: qm̄ deus lux eſt: et tenebre in eo non ſunt vlle. Lectio. iij.

SI dixerimus qm̄ ſocietatem habemꝰ cum eo et in tenebris ambulamus: mentimur. et nō faciemꝰ veritatē. Si aūt in luce ābulamꝰ ſicut et ipſe in luce eſt. ſocietatem adinuicē habebimus: et ſanguis filij eius ihesu emundat nos ab omni peccato:

Ad bn̄. ā. Oportebat pati xp̄m et reſurgē a mortuis. a. Ad mḡt ā. Nunc ſcimus q2 ſcis omnia et non eſt opus tibi vt qs te intr̄oget. in hoc credimꝰ q2 a deo exiſti. all'a

In vigilia aſcenſionis

IN ill'. Scd̄m Joh. Subleuatis ihs oculis in celū dixit Pater veit hō: clarifica filiū tuū vt filius tuꝰ clarificet te Et rel'. Aug.

GLorificatū a pr̄ē filiū ſm formā ſerui. quā pr̄ ſuſcitauit a mortuis et ad ſuā dexterā collocauit ipſa res indicat: et nullus ābigit xp̄ianꝰ Sed qm̄ non tm̄ dixit pr̄ clarifica filiū tuū. ſ3 addidit eciā vt filiꝰ tuꝰ clarificet te: merito q̄rit' quō pr̄ē clarificauit filiꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

cũ ſempiterna claritas pris
nec diminuta fuerit in forma
huãna: nec augeri potuerit ĩ
ſua pfectõne dina. Lcõ ij.
Sed in ſeipſa claritas pa-
tris nec minui nec auge
ri pt. apud hoĩes aũt pculdu
bio mioꝛ erat qñ in iudea tm̃
mõ deus notus erat: nondũ
a ſolis oꝛtu vſ ad occaſũ lau-
dabãt pueri nomẽ dñi. Hoc
aũt qꝛ p euangeliũ xpi factũ
eſt. vt p filiũ pr̃ innoteſceret
gentibus: pfecto patrẽ clari-
ficauit et filius. Lcõ iij.
Si aũt tm̃mõ moꝛtuus fu-
iſſet filius nec reſurrex
iſſet. pcul dubio nec a patre
clarificatus eſſet: nec patrem
clarificaſſet. Nunc aũt reſur
rectione clarificatus a patre:
reſurrectõnis ſue pdicatõne
clarificat patrẽ. Hoc quippe
aperit oꝛdo ipſe vboꝝ. Cla-
rifica inqt filiũ tuũ: vt filius
tuus clarificet te. Tamq̄ di-
ceret. Reſuſcita me: vt inno-
teſcas toto oꝛbe p me. Ad
bñ. añ. Clarifica me pater
apd temetipm claritate quã
habui priuſq̄ mũdus fieret.
Coll'. de vigil'. vt ifra ad vſ.
Ad hõs coll'. dñlis.

In aſcenſione domini
Ad veſpas añ.
SI diligeretis
me all'a gaude
retis vtiqꝫ all'
qꝛ vado ad pa
trẽ all'a all'. all'
Pſalmi fẽles
Nicuiqꝫ vrm̃ Capl'.
data eſt grã ſcõꝫ mẽſurã
donatõnis xpi. pꝑter qd dr̃
Aſcendens in altũ captiuaꝫ
duxit captiuitateꝫ: dedit do
na hoibus. R. Vis pulch.
ymn⁹ Feſtũ nũc. v. Aſcẽdẽs
xps in altũ. all'a capt. d.
Ad mgt añ. Pater maifeſ-
taui nomẽ tuũ hoibus quos
dediſti m̃ nũc aũt p eis rogo
nõ p mũdo qꝛ ad te vado all'.
Preſta q̄s ops ds. Col'
Pvt nrẽ mentis intentio
quo ſolẽnitatis hodierne glo
rioſus auctoꝛ ingreſſus eſt in
tendat: et quo fide pgit con-
uerſatõne pueniat. Per eũ.
De ſcã cruce Xps reſur.
cũ v. et vſiclo vts: Coll'.
DEus qui ad eternã vitã
in xpi reſurrectõne nos
repas: erige nos ad ꝯſidentẽ
in dextera tua noſtre ſalutis
auctoꝛẽ: vt qui pꝑter nos iu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

dicandus aduenit. ꝓ nobis
iudicaturus adueniat: ihūs
xp̄s filius tuus dn̄s nr̄ Amē
De oibus ſcis an̄. v̓. vts̄
DEus q nos re- Coll'
ſurrectōis dn̄ice et aſcē-
ſionis eius letabūda ſolēnia
celebrare feciſti: intcedētib⁹
omnib⁹ ſcis tuis. da famulis tu
is: vt aduenietis ſpūs ſancti
graciā purificatis mentibus
ſuſcipe mereamur Per eūd
Ad cōpl'. vſqȝ ad penth.
ymn⁹. Ihesu nr̄a. Ad Nūc
dimitt. an̄. All'a Aſcendens
xp̄c in altū all'a captiuā duxit
captitatē a. a. Inuit. All'a.
Regē aſcendentē in celū ve-
nite adorem⁹ all'a. ym⁹ Etne
rex ¶ In pmo noct. an̄ Ele
uata eſt magnificētia tua ſup
celos de⁹ all'a. ps̄. Dn̄e dn̄s
nr̄. an̄. Dn̄s in tēplo ſcō ſuo
dn̄s in celo all'a. ps̄ In dn̄o cō
An̄. A ſūmo celo egreſſo ei⁹
et occurſus ei⁹ all'a. ps̄ Celi
enar. v̓. Exaltare dn̄e in vtu
te tua all'a. Cantabim⁹.
Ex ſmone bti leonis ppe
POſt beatā et gl'oſā l'. j.
reſurrectōeȝ dn̄i nr̄i ihu
xp̄i. q̄ vere dei tēplū iudaica
in pietate reſolutum. diuina
in triduo potencia ſuſcitauit.
q̄dragenarius hodie diliſſmi
ſanctoꝝ dieꝝ expletus eſt nu
merus: ſacratiſſima ordinati
one diſpoitus. et ad vtilitatē
nr̄ē eruditōnis impenſus: vt
dū a dn̄o in hoc ſpacio mora
pn̄cie corpalis extēdit: fides
reſurrectōnis documētis ne
ceſſarijs muniret. R̄. Poſt
paſſionē ſuā p dies q̄dragita
apparēs eis et loquēs de reg
no dei all'a et vidētibus illis
eleuat⁹ eſt all'a. Et nubes ſuſ
cepit eū ab oculis eoꝝ all'a. v̓
Et cōueſcens p̄cepit eis ab
iheroſolimis ne diſcederent
ſ; exſpectarēt ꝓmiſſionē pris
MOrs eiū xp̄i Et. l'. ij.
multoꝝ diſcipl'oꝝ corda
turbauerat: et de ſupplicio
crucis. de emiſſione ſpiritus
de exanimati corpis ſepultu-
ra. grauatis meſtitudine mē
tibus. quidā diffidentie tor-
por obrepſerat. Reſ.
Omnis pulchritudo dn̄i exal-
tata eſt ſup ſydera ſpēs eius
in nubibus celi. Et nomē ei⁹
in eternū pmanȝ all'a. v̓. Niſi
ego abiero paclitus nō veiet
dum aſſumptus fuero mittā
vobis eum Et nomen.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

NAm cum ſancte l. iij.
mulieres ſicut euãgelica
patefecit hiſtoria reuolutũ a
monumẽto lapidẽ ſepulchꝝ
corpe vacuũ. et viuentis dñi
teſtes ãgelos nũciarent: vba
eaꝝ apl'is alijſqꝫ diſcipul' de
liramẽtis ſilia videbant̃. R.
Exaltare dñe allã In vtute
tua allã. v. Cãtabim⁹ et pſal
lemus. In. In ij°. noct. ã
Exaltare dñe in vtute tua cã
tabimus et pſallem⁹ allã. ps.
Dñe in vtute. añ Exaltabo
te dñe qm̃ ſuſcepiſti me all'a.
ps. Jpm. añ. Aſcendit de⁹
in iubilatione et dñs in voce
tube all'a. ps. Omnes gen. v.
Aſcẽdẽs xps in altũ a. l. iiij
QVam vtiqꝫ heſitatõnem
humana infirmitate nu
tante. nequaq̃ pmiſiſſꝫ ſpũs
vitatis p̃dicatoꝝ ſuoꝝ ineſſe
peccatorib⁹: niſi illa trepida
ſollicitudo et curioſa cũctacõ
nrẽ fidei fundamẽta iecıſſent
Noſtris igit̃ pturbationib⁹
nris piculis in apl'is conſule
bat̃: nos in illis viris contra
calũpnias impias. et contra
frene argumenta ſapie doce
bamur. R. Tẽpus eſt vt reũ
tar ad eũ q me miſit dicit dñs
nolite cõtriſtari nec turbetur
cor vrm̃. Rogabo pro vobis
patrem vt ipſe vos cuſtodiat
all'a all'a. v. Pacẽ relinquo
vobis pacem meã do vobis.
Rogabo. Lcõ. v.
NOs illoꝝ inſtruxit aſpec
tus: nos erudiuit audi
tus: nos cõfirmauit attactus
Gracias agamus diuine diſ
penſationi: et ſcõꝝ patꝝ ne
ceſſarie tarditati. Dubitatũ
eſt ab illis: ne dubitaret̃ a no
bis. R. Aſcẽdens in altũ a.
captiuã duxit captiuitatem.
Dedit dona hoib⁹ all'a all'a
v. Aſcendit de⁹ in iubilatiõe
et dñs in voce tube Dedit.
NOn ergo hij dies l. vj.
dilmi qui int̃ reſurrecti
onẽ dñi aſcenſionẽqꝫ fluxert̃
ocioſo trãſiere diſcurſu: ſed
magna in eis ꝯfirmata ſacra
menta: magna ſunt reuelata
miſteria In hijs metus dire
mortis aufert̃: et nõ ſolũ aĩe.
ſ eciam carnis immortalitas
declarat̃. R. Non turbetur
cor vrm̃ ego vado ad patrẽ et
dũ aſſũptus fuero a vob̃ mit
tam vob̃ all'a Spm̃ vitatis et
gaudebit cor veſtrũ all'a. v.
Niſi ego abiero paclitus nõ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

veniet dum aſſumptus fuero
mittā vobis eum Spm̄.

In iij. noct. an̄. Nimis
exaltatus es allā ſup omnes
deos all'a. ps̄ Dn̄s regnauit
exul. an̄. Dn̄s in ſyon a. mag
nus et exelſus all'a. ps̄. Dn̄s
regn̄uit. an̄. Dn̄s in celo all'a
pauit ſedē ſuā a ps̄. Bn̄dic. i
v̄. Aſcēdit d̄s in iubilatōe. a.

In ill'. S^m. Marcū.
Recūbentibus vndeci
diſcipul' appuit illis ihesus:
et exprobrauit incredulitatē
illoꝝ et duriciā cordis. quia
hijs q' viderāt ſeū reſurrexiſſe
nō crediderūt Et reliqua

Quod reſurrec Greg.
tionē dn̄icā diſcipuli tar
de crediderūt: nō tam illoꝝ
infirmitas. q̄ꝑ noſtra vt ita di
cā futura firmitas fuit Ipſa
namq̧ reſurrectio illis dubi-
tantibus ꝑ multa argumēta
mōſtrata eſt Que dum nos
legētes agnoſcim⁹: quid aliō
q̄ꝑ de illoꝝ dubitacōe ſolida-
mur. R. Ponis nubē aſcen
ſum tuū dn̄e. Qui ambulas
ſup pennas ventoꝝ all'a v̄.
Qui facis angelos tuos ſp̄s
et miſtros tuos flāmā ignis.
Qui ambulas. Lcō viij.

Minus enī michi maria
maḡlena p̄ſtitit q̄ cicius
credidit: q̄ꝑ thōs qui diu du-
bitauit. Ille etenī dubitādo
wlneꝝ cicatrices tetigit: et de
nrō pectore dubietatis wln⁹
āputauit. Ad inſinuandū q̧
veritatē dn̄ice reſurrectōnis
notandū nobis eſt: qd lucas
referat dicēs. Cōueſcens p̄-
cepit eis. ab iheroſolimis ne
diſcederent. Et poſt pauca.
Videntibus illis eleuatus ē
et nubes ſuſcepit eum ab ocu
lis coꝝ. R. Non cōturbe-
tur cor veſtrum ego vado ad
patrē et mittā vobis ſpiritū
veritatis. Et ille vos doceb'
q̄ ſunt precepta vite alleluia.
v̄. Ego rogabo patrem meū
et aliū paraclitū dabit vobis
Et ille vos. Lcō. ix.

Notate v̄ba: ſignate miſ-
teria. Cōueſcens eleua
tus eſt Comedit et aſcendit
vt videlicet ꝑ effectū comeſti
onis veritas pateſceret car-
nis. Marcus vero priuſquā
dn̄s celum aſcendat: eum de
cordis atq̧ infidelitatis duri
cia increpaſſe diſcipulos cō-
memorat. Qua in re quid
conſiderandum nobis eſt.

niſi ꝙ idcirco dn̄s diſcipulos
tunc increpauit cū corꝑaliter
reliq̇t. vt v̄ba q̄ recedens dice
ret. i corde audientiū artius
imp̄ſſa remaneret. ℞. Ite
in orbē vniu̇ſum p̄dicate dn̄-
tes a. Qui crediderit et bap
tizatus fuerit ſaluꝰ erit a. a. a.
℣. In noie p. ⁊ fi. ⁊ ſ. ſ. Qui.
Ad laud. an̄.

Videntibus ill' eleuatꝰ eſt
⁊ nubes ſuſcepit eum in
celū all'a. an̄ Cūqꜫ intuerent̄
in celū euntē illū dixerūt all'a
an̄. Viri galilei. qd aſpicitis
in celū. hic ih̄s q aſſūptus eſt
a vobis in celū ſic veniet all'a
an̄. Exaltate regez regum et
ymnū dicite d̄o all'a. an̄. Ele
uatis manibꝰ ferebat̄ in celū
et bn̄dixit eis allā. Cap

PRimū quidez ſermonē
feci de oibꝰ o theophile
q̄ cepit ih̄us facere et docere:
vſqꜫ in diē qua p̄cipiēs apl'is
ꝑ ſpm̄ ſcm̄ quos elegit aſſūp-
tus eſt. ymꝰ Tu xp̄e. ℣. Dn̄s
in celo all'a pauit ſedē ſuā allā
Ad bn̄. an̄. Aſcendo ad
patrē meū et patrē vr̄m deuz
meū et deū vr̄m allā. Coll'.

COncede q̄s o. d̄. vt q ho
dierna die vnigēitū tuū
redēptorē nr̄m ad celos aſcē-
diſſe credimꝰ. ipſi quoqꜫ mē
te in celeſtibꝰ habiteꝰ. Per e
Ad hōs vſꜫ ad penth. ymꝰ
Iam lucis cū ceťis. In fine
Gl'a t̄ dn̄e q ſcand. an̄ Vidē
tibus. ℞. Xp̄e fili d̄i. ℣. Qui
ſcand ſuꝑ ſid̄a. Ad iij. Ca.

COnueſcēs ih̄s p̄cepit apl'
ab iheroſolimis ne diſ-
cederēt. ſꜫ exſpectarēt ꝑmiſſi
onē pr̄is: quā audiſtis inq̇t ꝑ
os meū. ℞. Aſcendēs xp̄s
in altū a. a. ℣. Captiuā duxit
℣. Aſcēdit d̄s i iu. Ad vj. ca.

ACcipiēs v̄tutē ſuꝑuenien
tis ſp̄s ſci i vos: et eritis
m̄i teſtes i ih̄r'lm. et i oī iudea
et ſamaria. et vſꜫ ad vltim t̂re
et cū dixiſſꜫ ih̄s vidētibꝰ illis
eleuatus eſt: et nubes ſuſce-
pit eum ab oculis eoꝝ. ℞.
Aſcendit deus in iubilatiōe
allā allā. ℣. Et dn̄s in voce
tube. ℣. Dn̄s in celo allā.

VIri gali Ad ix. Cap
lei qd ſtatis aſpiciētes i
celū. hic iheſus q aſſūptꝰ eſt a
vob̄ in celū. ſic veniet quēad-
modū vidiſtis eum eūtem in
celum. ℞. Dn̄s in celo allā
allā. ℣. Parauit ſedem ſuā
℣. Aſcendens xp̄s in altū.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

In ſcdis vs. añ. de laud.
pſ. Dixit dñs cũ iiij ſeqntib⁹
Magnũ eſt ſacrm Cap
pietatis: qd maifeſtatũ
eſt in carne. iuſtificatũ eſt in
ſpũ. appuit angelis. pdicatũ
eſt gentib⁹. creditũ eſt mũdo
aſſũptũ eſt i glã. v⁹ Feſtũ. v.
Aſcẽ. x. in al. Ad mgt añ. O
rex glie qui triũphator hodie
ſup omẽs celos aſcendiſti. ne
derelinquas nos orphanos.
ſed mitte pmiſſũ pris in nos
ſpm veritatis alla. Cõpl.
vts. Feria vj. p ocas. ad mš.
oia ſicut in die. Lcõ pma
Et dñs quidez ihs poſtq̃
locutus ẽ eis. aſſũpt⁹ eſt
in celũ: et ſedet a dextris dei
In veteri teſtamẽto cogno-
uimus. q̃ helyas ſit rapt⁹ in
celuz Sz aliud eſt celũ aereũ
aliud ethereũ. Celũ quippe
aereum terre eſt pximũ Vñ
et aues celi dici⁹: qz et eas vo
litare in aere videm⁹. l. ij.
In celuz itaqz aereũ hely
as ſbleuatus eſt: vt in ſe
creta q̃dã terre regione repẽ
te duceret. vbi in magna iam
carnis et ſps quiete viueret:
quouſqz in finẽ mũdi redeat
et mortis debitũ ſoluat Ille
eiũ mortẽ diſtulit: nõ euaſit.
Redẽptor aũt nr̃ qz l. iij.
mortẽ non diſtulit ſupa
uit: eamqz reſurgendo ꝯſũp
ſit: et reſurrectõis ſue gloriã
aſcendendo declarauit. No
tandũ q̃z eſt q̃ helyas dicit in
curru igneo aſcendiſſe: vt vi-
delicz apte mõſtraret. qz hõ
pur⁹ adiutorio egebat alieno
Ad laud. et ad hõs poct.
ſicut in die. Ad bñ. añ. Exi
ui a prẽ et veni in mundũ alla
iterũ relinquo mũdũ et vado
ad patrez. a. a. a. Suffragia
ferialia. Ad vs añ. Viden
tib⁹ cũ ceťis. ps ferial. Cap.
ymn⁹. v. et col. ſicut in die.
Ad mgt añ. Ecce nũc palaz
loq̃ris et pũbiũ nullũ dicis.
nũc ſcim⁹ qz ſcis omnia. et nõ
opus t eſt vt qs te interroget
alla. Sabbo lcio pma.
Hoc aũt nob pmũ q̃rendũ
ẽ. quidnã ſit qd nato do
mino appuerunt angeli. et tñ
non legunt in albis veſtibus
appuiſſe: aſcendente aũt deo
miſſi angeli in albis leguntur
veſtibus appuiſſe In actib⁹
aploꝝ ſic etenĩ ſcriptum eſt.
Videntibus ill' eleuat⁹ eſt: et
nubes ſuſcep' eũ ab ocul' coꝝ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Cumqꝫ intuerent̄ in l'.ij.
celum eunte͂ illum : ecce
duo viri aſtiterūt iuxta illos
in veſtib⁹ albis In albis aūt
veſtibus gaudiū et ſolēnitas
mentis oſtendit̄. Lcō.iij.

Quid eſt ergo ꝙ nato dn̄o
nō in albis veſtibus. aſ-
cendēte aūt dn̄o in albis veſ-
tibus apparent : niſi ꝙ mag̃
tunc ſolēnitas angel' facta eſt
cum celum deus homo pene
trauit : Quia naſcente deo
videbat̄ diuinitas huiliata :
aſcendente vero deo huāni-
tas exaltata eſt. Albe em̄ veſ
tes exaltatiōi magis ɔgruūt
q̄ꝫ humiliationi. Ad bn̄. an̄.
Vado pare vobis locum et
iterū veniā ad vos all'a et gau
debit cor veſtrum all'a all'a.

Dn̄ca infra octās Ad vſ̄
Videntibus cū ceteris. p̄s
feriales. Capl'm

Qui deſcendit ipſe eſt et
qui aſcendit ſup omnes
celos. vt adimpleret omnia :
et creſcamus in illo p omnia:
qui eſt caput noſtrū ih̄us xp̄c
dn̄s noſter. ymn⁹. Feſtum.
ꝟ. Aſcendēs xp̄s. Ad mḡt
an̄. Dn̄e ſi in tp̄e hoc reſtitu
es regnū iſrl'. dixit aūt eis. nō
eſt veſtrum noſſe tp̄a vel mo
mēta q̄ pater poſuit in ſua po
teſtate all'a. Coll'. Dp̄s ſem-
pit̄ne deus. vt infra cū coll'.
de feſto ſub vno p oct̄.
Ad mſ̄. oia ſicut in dic. l'.j

Solemnitate diei huius
admonem⁹ ſcientes: in-
ſtruim⁹ negligētes. Aſcenſū
in celū dn̄i hodie ſolemnit̄ ce
lebram⁹ Dn̄s em̄ ſaluator nr̄
poſito corp̄e ꝛ recepto corp̄e
poſtea q̄ꝫ reſurrex' a mortuis
exhibuit ſe diſcipul' viuentēꝫ
quē deſpauerūt morientem.

Poſtea q̄ꝫ ſe reddidit l'.ij
ocul' intuendū. manib⁹
cōtrectandū. edificans fideꝫ
exhibendo veritatē: qm̄ paꝝ
fuit huāne fragilitati et infir-
me trepidatōni. tam magnū
miraculū vno die exhibere.
et inde ſubtrahere : ɔūſatus
eſt cū eis in t̄ra. ſicut audiui⁹
cum legeret̄ lib actuū aploꝝ:
cōuerſatus eſt cū eis in terra
q̄draginta dieb⁹. intn̄s et exi
ens. manducās et bibens: vt
exhiberet veritatē: non ꝙ ha
beret neceſſitatē. Lcō.iij.

Ipſo ḡ q̄dragesimo die
queꝫ hodie celebra⁹ eis
vidētibus et vidēdo deducē-

tibus: aſcendit in celū. Tunc
ꝗ poſtea ꝙ id qđ videbant aſ
cēdere mirabant̄. ſurſū tñ ire
gaudebāt. capitis eīm pceſſio
ſpes mēbroꝝ eſt: audierūt et
angelicā vocē; Uiri galilei?
qđ ſtatis aſpicientes in celū?
Hic ihs ſic veīet: quēadmodꝫ
vidiſtis eū euntē in celū. l. iiij
Quid eſt ſic veniet? In ea
forma veīet: vt impleat̄
qđ ſcriptū eſt Uidebūt in q̄
pupugerunt Sic veniet Ad
hoīes veniet? hō veniet: ſꝫ ꝺs
hō veniet Ueniet verus hō
et deus: vt faciat hoīes deos
Aſcendit iudex celi l. v.
ſonat preco celi. Bonā
cauſā hēamꝰ vt futuꝝ iudiciū
nō timeamꝰ Aſcēdit eīm Ui
derūt q nob̄ nūciauert̄. Qui
nō viderūt crediderunt: alij
nō credētes irriſert̄ Nō eīm
Omnium eſt fides. l. vi.
Et qꝛ nō oīm eſt fides. ⁊
nouit dñs q ſunt eiꝰ? quid diſ
ceptamꝰ ꝙ aſcēdit in celū ꝺs?
Miremur pocius: qꝛ dñ͞s dit
in infernū ꝺs Morte xp̄i mi
remur: reſurrectionē vō lau
demꝰ pociꝰ ꝙ miremur. Ꝑdi
tio nr̄a pcc̄m noſtrū: ſanguis
xp̄i p̄ciū nr̄m Reſurrectio x̄

ſpes nr̄a: aduētꝰ xp̄i res nr̄a.
In ill': d. i. d. ſ. S. Jo.
Cū venerit pa. quē ego
mittā vob̄ a prē ſpūm veritatis
q a prē ꝓcedit: ille teſtiōm̄ ꝑhi
bebit de me Et rel'. Bede.
Ex mlt̄is ſci euāglij locis
inueniꝰ qꝛ diſcipli an̄ ad
uētū ſci ſps miꝰ capaces erāt
ad itelligēda archā dīne ſbli
mitat̄: miꝰ fortes ad tolerāda
aduſa hūāne ꝑuitat̄. ſꝫ eis ad
neniēte ſpū cū augmēto dīne
agnitōis. data ē eciā ꝯſtan̄ vi
cendi hūāne ꝑſecutōis tēpta
mēta Un̄ ill' dō ꝓmiſſione nūc
dr̄ Cū venerit pa. q̄ ego mit. ⁊c
et vos teſtiōniū ꝑhibebitis.
Nōndū aūt i ꝑmis. l. viij
ꝙ dñs ſpūm vītatis ⁊ a ſe
mittēdū eē teſtat̄ et eūđ mox
a prē ꝓcedē ſbiūgit: nō qꝛ idē
ſps al̄r a prē ꝓcedit ꝙ a filio
mittit̄. ꝗ alio tpe ꝓcedit ꝙ cū
a fi° mittit̄. ſꝫ iđ filiꝰ a ſe mitti.
et a prē ꝺt ꝓcedē vt aliā pris.
aliā eē ſuā ꝑſonā deſignꝫ: ac i
eađ diſtinctōe ꝑſonaꝝ vnā eē
opatōnē ac volūtatē cū pris
volūtate et opatōe denūciet.
Qm ei eiuſđ grā ſps l. ix
dat̄ hōibꝰ mittit̄ ꝑfecto
ſpc a prē mittit̄ a fi° ꝓce' a prē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ꝓcedit et a filio: quia et eius miſſio ipa ꝓceſſio eſt: qua ex prē ꝓcedit et filio. Venit et ſua ſpōte: q₂ ſicut coequalis eſt pꝛi et filio: ita eandē habz volūtatē cū patre et filio ꝫem

Estote prudētes Capl' et vigilate in orōnibus: añ oīa mutuā in vobiſmetipſ caritatē cōtinuā hn̄tes: q₂ caritas operit multitudinē peccatoꝝ. Ad bn̄. añ. Cū venerit paclitus quē ego mittā voƀ ſpm̄ veritatis qui a prē ꝓcedit ille teſtiōniū ꝓhibebit de me all'a. Coll'.

Omnipotēs ſempit̄ne ds fac nos tibi ſp et deuotā gerere voluntatē ⁊ maieſtati tue ſincero corde ſeruire.

Coll'. de die ſƀ vna ꝯcluſiōe.

Ad iij. Caplm

Habem⁹ pontificē mag^m q penetrauit celos: ihm filiū dei. Col'. Oꝑs ſemꝑ.

Ad vj. Caplm

Vidimus dn̄m ihesū xp̄m ꝓpter paſſionez mortis gloria et honore coronatū: vt gracia dei ꝓ omnib⁹ guſtaret mortē. Ad ix. Capl'

Cristus debuit ꝑ oīa frib⁹ ſimilari: vt miſericors fieret et fidelis pōtifex ad deum: vt repꝛopiciaret delicta ppl'i. In ij⁹ vs añ^e de laud

Fratres ſancti. Capl' vocatōnis celeſtis ꝑtici pes. cōſiderate aplm̄ et pon't.f.cē cōfeſſiōis nrē: ihm xp̄m dn̄m nrm̄. ymn⁹ Feſtū. V̄. Aſcendens xp̄s. Ad mḡt añ.

Hec locutus ſū vobis vt cuz venerit hora eoꝝ remiſcami q₂ ego dixi vobis all'a.

Feria ſcd̄a. Lcō ꝑma.

Diſcipuli xp̄i qd̄ q̄rebant ſi audierūt audiamus: ſi nō audierūt. qd̄ audierunt teneam⁹: et qd̄ venturꝫ eſt nō timeam⁹. Dn̄e ſi hoc tp̄e pn̄'taberis: Et nos eſtimantes nos pn̄tem videre dn̄m ī corꝑe cōſtitutū. dicam⁹ illi. dn̄e ſi hoc tempore pn̄taberis: et qn̄ regnū iſrahel. Lcō. ij.

Qvando regnum tuoꝝ. Qn̄ regnū humilium: q̄ diu typus ſupboꝝ: Certe h̄ eſt qd̄ querebatis: hoc eſt qd̄ audire deſiderabatis Videam⁹ quid rn̄derit Nō dedignent audire agni: qd̄ audiert arietes. Lcō. iij.

Avdiamus quid dicit ipe dn̄s Quibus: Petro

omnes qui tribulāt nos. p̄s

Dominꝰ regit aīī In voce exultacionis reſonant epulantes in menſa domini p̄s. Quēadmodum v̄ſus Cibauit eos ex adipe Lcc̄ iiij.

Manducatur vtiqȝ a fidelibus ſed minime laceratur: quinymmo diuiſo ſacmento integer ſub qualibet diuiſionis pticula pſeuerat Accidencia eciā ſine ſbiecto in eodē exiſtūt vt fides locū habeat: dū viſibile inuiſibiliter ſumitur aliena ſpecie occultatum: et ſenſus a deccepcione reddantur imunes: qui de accidentibus iudicant ſibi notis ℟ Panis quē ego dabo caro mea eſt pro mūdi vita litigabant ergo iudei dicētes. Quomodo poteſt hic nobis dare carnem ſuam ad manducandū v̄ſus Locutus eſt populus cōtra dominū anima noſtra nauſeat ſup cibo iſto leuiſſimo Quomodo. Lectio quinta.

Nullum eciā ſacramentū ē iſto ſalubriꝰ. quo purgantur peccata virtutes augentur: ⁊ mens omniū ſpiritualiū cariſmatum habundancia impinguatur. Offert̄ in eccleſia p viuis et mortuis: vt proſit ōnibus: qd̄ eſt pro ſalute omnium inſtitutū ℟ Cenantibꝰ illis accepit ihesus panē ⁊ benedixit ac fregit deditq̄ diſcipulis ſuis et ait. Accipite et comedite hoc eſt corpus meū v̄ſus Dixerūt viri tabernaculi mei quis det de carnibus eiꝰ vt ſaturemur Acci. Suauitatē Lectio ſexta.

Deniqȝ huiꝰ ſacramēti nullus exprimere ſufficit: p qd̄ ſpiritualis dulcedo in ſuo fonte guſtat̄: et recolitur memoria illius quā ī ſua paſſione xp̄s monſtrauit excellentiſſime caritatis Vn̄ vt arcius huiꝰ caritatis īmenſitas cordibus infigeret̄ fidelium: in vltima cena qn̄ paſcha cū diſcipulis celebrato tranſiturꝰ erat ex hoc mundo ad prēm hoc ſacmentū inſtituit tanq̄ paſſionis ſue memoriale perhēne. ℟ Accepit ihesus calicem poſtq̄ cenauit dicens hic calix nouū teſtamentum eſt in meo ſanguine. Hoc facite ī meam cōmemoracionem v̄ſus Memoria memor ero et tabeſcet in me anima mea.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Hoc. In tercio noct͡ no añ
Introibo ad altare dei ſu-
mam xpriſtum qui renouat
iuuentutem meam ps̄ Iu
dica me deus añ Cibauit
nos domin⁹ ex adipe frumē-
ti et de petra melle ſaturauit
nos ps̄ Exultate deo añ
Ex altari tuo domine xp̄m
ſuim⁹ i quē cor et caro noſtra
exultauit ps̄ Q̄ȝ dilecta v̓
ſus Educas panem de ter-
ra Secūdum Iohānem.
In ill͡. dixit ihesus diſcipl͡is
ſuis ⁊ turbis iudeorū Caro
mea vere eſt cibus: ⁊ ſanguis
meus vere eſt potus Et rel͡.
Cum enim Auguſti.
cibo et potu id appetāt
homines. vt non eſuriant ne
qȝ ſiciant: hoc veraciter non
preſtat niſi iſte cibus et pot⁹
qui eos a quibus ſumitur im
mortales et incorruptibiles
facit in eterne beatitudinis
benedictione: vbi ſocietas ō-
niū ſanctorū. vbi pax erit et v
nitas plena atqȝ perfecta R
Qui manducat meam car-
nem et bibit meum ſanguinē
In me manet et ego in illo
V̄ſus Non eſt alia nacio tā
grandis q̄ habeat deos ap‸p

pinquantes ſibi ſicut deus
noſter adē nobis In me.
Propterea Lcō octaua.
quippe ſicut eciam ante nos
hoc intellexerunt homines
dei. dominus noſter ihesus
xpriſtus corpus et ſanguinē
ſuum in eis rebus commen-
dauit: q̄ ad vnum aliquod re
diguntur ex multis Ex mul
tis namqȝ granis vnus panis
conficitur: et ex multis race-
mis vinum confluit Deniqȝ
iam exponit quomodo id fi-
at quod loquitur: et quid ſit
manducare corpus eius et ſā
guinem eius bibere. Et qui
manducat meam carnem et
bibit meum ſanguinem: in
me manet et ego in illo. R.
Miſit me pater viuens et e-
go viuo ꝓpter patrem. Et
qui manducat me viuet ꝓp-
ter me V̄ſus Cibauit eum
dominus pane vite et intel-
lectus Et qui.
Hoc eſt ergo manducare il
lam eſcam et illum bibere po
tum: in xpriſto manere et il-
lum manentem in ſe habere
Ac per hoc qui non manet i
xpriſto et in quo non manet
xp̄s ꝓculdubio non mandu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

cat ſpiritualiter eius carnem
licet carnaliter et viſibiliter
premat dentib⁹ ſacramenta
corporis et ſanguinis xpi. ſꝫ
magis tante rei ſacramentū
ad iudicium ſibi manducat ⁊
bibit. qui immundus preſu-
mit accedere ad xpriſti ſacra
menta ℟ Unus panis ⁊ v
nū corpus multi ſumus Om
nes qui de vno pane et de v-
no calice ꝑticipamus vſus
Paraſti ĩ dl'cedine tua pau-
peri deus qui habitare facis
vnanimes in domo Omnes.
Ad laudes aῆ
Sapiencia edificauit ſi-
bi domū miſcuit vinū et poſu
it menſā all'a aῆ Angelorꝫ
eſca nutriuiſti populū tuum
et panem de celo preſtitiſti e
is all'a aῆ Pinguis eſt pa
nis xpriſti et prebebit delici-
as regibus all'a aῆ Sacer-
dotes ſancti incenſū ⁊ panes
offerunt deo all'a aῆ Vin-
centi dabo manna abſcōditū
et nomen nouū all'a Cap
Dominus ihesus in qua
nocte tradebatur acce-
pit panem et gracias agens
fregit et dixit: accipite et mā
ducate: hoc eſt corpus meū
quod pro vobis tradetur.
ymn⁹ Verbū ſupnum ver
ſus Poſuit fines tuos pa-
cem: ⁊ adipe frumenti ſaciat
te Ad bened aῆ Ego ſum
panis viuus qui de celo deſ-
cendi. ſi quis manducauerit
ex hoc pane viuet ineternū.
alleluya Collecta
Deus qui nobis ſub ſac-
mento mirabili paſſionis tu-
e memoriam reliquiſti: trbue
qs ita nos corporis et ſangui
nis tui ſacra miſteria venera
ri: vt redempcionis tue fruc
tum in nobis iugiter ſencia-
mus: Qui viuis et regn̄ ⁊c
Ad primam et ad alias ho-
ras per oct ymn⁹ Pange
lingua. Anᵉ de laud. Ad
terciā et ad alias horas Ca
pl'ꝫ vt ſupra ℟ Panem ce
li dedit eis alleluya alleluya.
vſus Panem angelorū mā
ducauit homo vſus Ciba
uis eos Ad ſextā ℟ Ci-
bauit eos ex adipe frumenti
alleluya alleluya vſus Et
de petra melle ſaturauit eos
vſus Educas panem Ad
nonam Reſponſoriū Edu
cas panē de terra a.a. vſus.
Et vinū letificꝫ cor hominis

v̊ſus Poſuit fines In ſe-
cũdis veſpis Añe et pſi et
Cap̃ vts in primis veſpis R
Melchiſedech v̊o rex ſalem
pferens panẽ et vinum erat
autẽ ſacerdos dei altiſſimi.
Benedixit abrahe et ait v̊-
ſus Benedict⁹ abrahã deo
excelſo qui creauit celũ ⁊ ter
ram Bñdixit ymn⁹ Pan
ge lingua. v̊ſus Panẽ de
celo pſtitiſti eis Ad mg̃tã.
O ſacrũ conuiuiũ i quo xp̃s
ſumitur recolitur memoria
paſſionis eius mens impletr̃
gracia et future glorie nobis
pignus datr̃ all'a Infra octa
õnia ſicut in die ſcõ abſqꝫ R̃o
veſptino Fẽ ſex Lcõ pma
HUius ſacramẽti figura
preceſſit quãdo manna
pluit deus patribus in deſer
to: qui cotidiano celi paſce-
bantur alimento Unde dic-
tum eſt Panẽ angeloꝝ mã-
ducauit homo Sꝫ tñ panem
illũ qui manducauerũt: oẽs i
deſerto mortui ſũt Lcõ 2ª.
ISta autẽ eſca quã accipitis
iſte panis viuus qui de celo
deſcendit: vite eterne ſubſtã
ciam ſubminiſtrat Et quicũ
qꝫ hunc panem manducaue-
rit nõ morietr̃ ineternũ: quia
corpus xp̃i eſt Cõſidera nũc
vtrũ preſtancior ſit panis an
geloꝝ. an caro xp̃i: q̃ vtiqꝫ eſt
corpus xp̃i Lectio tercia.
MAnna illȯ de celo: hoc ſu-
per celum Illud celi: hoc do
mini celoꝝ Illud corrupcõi
obnoxiũ ſi in diem alterum
ſeruaretur: hoc alienũ ab oĩ
corrupcione: Quod quicũ-
qꝫ religioſe guſtauerit: cor-
rupcionẽ ſentire non poterit
Illis aqua de petra fluxit: ti
bi ſãguis e xp̃o Illos ad ho
ram ſaciauit aqua: te ſanguis
diluit ineternũ Iudeus bi-
bit et ſitit: tu cũ biberis ſitire
non poteris Et illud in vm-
bra: hoc in veritate Suffra
giũ de trinitate dicitr̃ Sab-
bato Lectio prima
FOrte dicas. Aliud vi-
deo: quomodo m̃ tu aſſeris
q corpus xp̃i accipiã: Et h̃
nobis ſupereſt vt pbemus.
De tocius mũdi operib⁹ le-
giſti. q2 ipe dixit et facta ſũt:
ipe mãdau' ⁊ creata ſũt Ser
mo igitr̃ xp̃i qui potuit ex nic-
hilo facere qȯ nõ erat: nõ pt
ea q̃ ſunt in id mutare qȯ nõ
erant: Lectio ſecũda.

Nõne maius eſt nouas res
dare: ꝙ̃ mutare naturas Sʒ
quid Cui⁹ argumentis vti-
mur ſuis vtamur exemplis:
incarnacioniſqꝫ aſtruamus
miſterij vitaté. Nũquid na-
ture vſus preceſſit: cũ domi-
nus ihesus ex maria virgine
naſceretur Si ordiné q̃rim⁹
viro mixta femina generare
ꝯſueuerat Lectio tercia
Liquet igit̃ ꝙ ꝑter nature
ordiné v̓go generauit. Et h̾
qḋ conficim⁹ corpus: ex v̓gi-
ne eſt Quid igit̃ hic q̃ris na
ture ordiné in xp̃i corꝑe: cũ p̃
ter naturã ſit ip̃e dñs ihesus
partus ex v̓gine: Uera vtiqꝫ
caro xp̃i: q̃ crucifixa q̃ ſepul-
ta é. Uere ergo illius carnis
ſacramentũ eſt ¶ In oct̃
trinitatis ad veſperas añ.

Gloria tibi trinitas
equalis vna ditas
et ante omnia ſcl'a
et nũc et imꝑpetuũ
Pſl'i ferial' añ Laus ꝛ per
hénis gl'a deo p̄ri cũ filio ſcõ
ſimul ꝑaclito in ſcl'a ſeculorũ
añ Gloria laudis reſonet in
ore omniũ p̄ri geniteqꝫ proli
ſp̃ũi ſácto pariter reſultꝫ lau-
de ꝑhéni añ Laus deo pa-
tri ꝑiliqꝫ ꝓli et tibi ſancte ſtu
dio ꝑhenni ſpũs noſtro reſo-
net in ore õne ꝑeuũ añ Ex
quo omnia ꝑ qué oia in quo
oia ip̃i gloria in ſecula Cap̃

Sit vobiſcũ gracia mia
pax a deo patre ꝛ a xp̃o
ihũ filio patris: in v̓itate ꝛ ca
ritate ſpũs ſancti. ℞ Dõr
virtus ymn⁹ O lux v̓ſus
Bñdicamus p̄rém ꝛ filium.
Ad m̃ſt añ Te deũ p̄rém i-
genitũ te filiũ vnigenitum te
ſpm ſanctũ ꝑaclitũ ſcãm et in
diuiduã trinitaté toto corde
et ore confitemur laudamus
atꝫ bñdicimus tibi gl'a in ſcl'a
Suffra· et cõpl'. de ſacramé-
to vts̃ Suffra. r̃. de dñica ni
ſi vacandũ ſit ã. Loquere do
mine v̓. ꝛ col. de dñca. Re᷒
infra poſt hiſtorias Inuit̃.
Deũ veꝝ vnũ in trinitate et
trinitaté in vnitate. Uenite
adorem⁹ ymn⁹ Nocte fur
¶ In i°. n°. añ Adeſto de⁹ vn⁹
op̃s p̄r et filius et ſpũs ſcũs
p̃s Dñé dñs nr̃ añ Te v-
nũ in ſb̃a trinũ in ꝑſonis cõfi-
temur p̃s Celi enar. añ
Te ſemꝑ idé eſſe viuere et i-
telligere ꝯfitemur p̃s Dñi
é t. vſ⁹ Magn⁹ dñs ꝛ mg̃.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

virtꝰ eiꝰ: ⁊ ſa. eiꝰ Lcō pͥma
OMnis itaqȝ ſcriptura
veteris ac noui teſtamē
ti diuinitꝰ inſpirata. ſi catho-
lice intelligatur hoc nobis in
ſinuat: ꝙ pr̄ et filius et ſpūs
ſcūs vnus ſit deꝰ eiuſdē ſbē v
nius eēncie ac inſeꝑabilis in
vnitatis diuinitate ℟ Bn̄
dicat nos deus deꝰ nr̄ bene-
dicat nos deus Et metuant
eū oēs fines terre vſus De
us miſereatur noſtri et bn̄di
cat nos deꝰ Et. Lcō ſcda
Deoqȝ nō ſūt tres dij pater
et filius et ſpūs ſcūs ſȝ vnꝰ de
us: ꝗuis pater filiū genuit. ⁊
ideo filius nō ſit qui pater ē.
filiuſqȝ a prē ſit genitꝰ et ideo
nō ſit pater qui filius eſt: ſps
ſcūs nec pater ſit nec filius: ſȝ
tm̄ patris et filij ſpūs. patri ⁊
filio coeq̄lis: et ad t̄nitatis ꝑ
tinens vnitatē ℟ Bn̄dcūs
dn̄s deꝰ iſrahel qui facit mi-
rabilia ſolus Et bn̄dcm̄ no-
men maieſtatis eius inet̄nū.
vſus Replebit maieſtate e
ius omnis terra fiat fiat Et.
ET hec trinitas l. iij.
vnus eſt deꝰ: ex quo oia per
quē oia in quo oia btō paulo
atteſtāte qui ait Q. m̄ ex ipo
et ꝑ ipm̄ et in ipo ſunt oia: ipi
honor et gl'a in ſcl'a ſeculorū
amen Teneamꝰ igit̄ firmiſſi
me prēm et filiū et ſpm ſcm̄ v-
nū eſſe naturaliter deū: neqȝ
tn̄ prēm ipm̄ eſſe qui filius ē.
nec filiū ipm̄ eſſe qui pater ē:
nec ſpiritū ſcm̄ ipȝ eſſe qui pr̄
et filius eſt ℟ Quis deus
magnꝰ ſicut deꝰ noſter. Tu
es deus qui facis mirabilia
vſus. Notā feciſti in ppl'is
v̄tutē tuā redemiſti i brachio
tuo ppl'm tuū Tu es In2º
nº an̄ Te inuocamꝰ te ado-
ramus te laudamꝰ o btā t̄ni-
tas ps Omnes gentes an̄
Spes nrā ſalus nrā honor
nr̄ o btā t̄nitas ps Mgnꝰ
dn̄s an̄ Libera nos ſalua nos
iuſtifica nos o btā trinitas.
ps Deꝰ iudiciū vſꝰ Ver
bo dn̄i celi firmati ſunt: ⁊ ſpū
Una eſt pris et fi l. q̄rta
lij et ſpūs ſci eſſencia: in
quo nō eſt aliud pr̄. aliud. fili
us. aliud ſpūs ſcūs: ꝗuis pſo
naliter ſit alius pr̄ alius filiꝰ.
alius ſpūs ſcūs Q. ō nob m̄x
ime in ipo ſcāꝝ ſcripturarum
nrātur inicio: vbi deus ait.
Faciamꝰ hoiēm ad ymaginē
et ſilitudinē nrām ℟ Mg̃

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

nus dominꝰ ꝛ magna virtus
eiꝰ Et ſapiencie eiꝰ nō ē nu-
merus v̄ſus Magnꝰ dn̄s
et laudabilis nimis et magni
tudinis eius nō eſt finis Et.

Qum enī ſinglari l. v.
numero dicat ymaginē: oñd
vnā naturā eſſe ad cuiꝰ yma-
ginem homo fieret Cū vero
dicit plraliter noſtrā: oſtēdit
deū ad cuius ymaginē homo
fiebat. nec vnā eſſe pſonā Si
enim illa eēncia pris et filij et
ſpūs ſancti vna eſſet pſona:
nō diceretur ad ymaginē noſ
tram. ſed ad ymaginē meam
nec dixiſſet faciamꝰ ſed faciā
℟ Glā patri geniteqꝫ pli ꝛ
tibi cōpar vtriuſqꝫ ſemp ſps
alme deus vnꝰ Omni tpe ſclī
v̄ſus Da gaudioꝝ p̄mia da
grāꝝ munera diſſolue litis
vincula aſtrige pacis federa
Omī. Lectio ſexta.

Si vero in illis tribus p-
ſonis tres eſſent intelligende
vel credende ſbe: non dicere
tur ad ymaginē ſed ad yma-
gines noſtras Sꝫ ad vnā y-
maginē vnius dei factus hō
dicitur vt vna ſancte trinita-
tis diuinitas intimetur Pla
ne itaqꝫ abſqꝫ dubitacōe cre-
dendū eſt prēm et filiū ꝛ ſpm
ſcm̄ vnū eſſe deū omnipoten-
tem eternū incōmutabilem:
et ſingulus horū deus: et ſil
oēs vnus deus ℟ Honor
virtus et ptās et imperiū ſit
trinitati in vnitate vnitati in
trinitate In perhenni ſclorū
tpe v̄ſus Trinitati laus p-
hennis vnitati ſit decus ppe
tim In. ¶ In .iij. noct̄ no aū
Caritas pater eſt gracia criſ
tus cōicacio ſpiritus ſanctꝰ o
beata t̄nitas p̄s Cātate. i.
aū Verax eſt pater veritas
filiꝰ veritatis ſpūs ſcūs o bea
ta trinitas p̄s Dn̄s reg. ex
aū Una igitur patyr logos
paclitusqꝫ ſba eſt o beata tri
nitas p̄s Cātate. ij. v̄ſus
Bn̄dicamꝰ prēm et filium
Ewangeliū Cū venerit ℟
dn̄ca poſt aſcenſionē Sꝫ ſi n̄
fuerit h vacādū. tūc h dr ewā
de dn̄ca prima. Homo qui-
dā erat diues. ℟ infra poſt
hiſtorias ℟ Summe trinita
ti ſimplici deo vna diuinitas
equalis gloria coeterna ma-
ieſtas patri pliqꝫ ſcōqꝫ flamī
Qui totū ſubdit ſuis orbem
legibus v̄ſus Preſtet nob
grām deitas beata patris ac

nati ꝑiterqꝫ ſpūs almi Qui.
℟ Benedicamꝰ prēm et fi-
liū cū ſcō ſpū laudemꝰ et ſuꝑ
exaltemus eū In ſcl'a vſus
Bn̄dictus es dn̄e ī firmamē
to celi et laudabilis et glorio
ſus In ℟ Te deū prēm in
genitū te filiū vnigeitū te ſpi-
ritū ſcm̄ ꝑaclitū ſcām et indi-
uiduam trinitatem toto cor-
de et ore cōfitemur laudamꝰ
atꝫ benedicimus Tibi gl'a in
ſcl'a vſus Dn̄ magnus es
tu et faciens mirabilia tu es
deꝰ ſolus Tibi Ad laud an̄

O Beata ꝛ benedicta glo
rioſa trinitas pater ꝛ fi-
lius ꝛ ſpūs ſcūs vſus Tibi
laus tibi gl'a tibi grāꝝ actio.
an̄ O beata ꝛ benedicta gl'o
ſa trinita pater filius ſp̄s ſāc-
tꝰ vſus Miſerere miſere-
re miſerere nobis an̄ O va
ſūma ſempiterna trinitas pa
ter et filius et ſpūs ſcūs vſꝰ
Tibi laus tibi gloria tibi grā
rū actio an̄ O va ſūma ſem
piterna trinitas pater ꝛ filiꝰ
et ſpūs ſcūs vſꝰ Miſerere
miſerere miſerere nobis an̄
Te iure laudant te adorant
te glorificant omnes creatu-
re tue o beata trinitas vſus

Tibi laus tibi gloria tibi gra
ciarū actio Capl'm

O Altitudo diuiciarū ſa-
piencie ꝛ ſciencie dei: ꝙ
incōprehenſibilia ſunt iudi-
cia eius et inueſtigabiles vie
eius: quoniā ex ip̄o et per ip-
ſum et in ipſo ſunt omnia: ipi
honor et gloria in ſecula ſecu
lorum amen ymnꝰ Ecce iā
noctis vſus Benedictꝰ es
domine in firmamento celi:
Ad bn̄dictꝰ an̄. Benedcā
ſit creatrix et gubernatrix ō-
niū ſcā et indiuidua trinitas
et nunc et ſemper ꝛ per infini
ta ſeculoꝝ ſcl'a Collecta.

Omnipotens ſempiterne
deus qui dediſti faml'is
tuis in confeſſione vere fidei
eterne trinitatis gl'am agnoſ
cere: et in potencia maieſtatꝭ
adorare vnitatem: q̄s: vt eiꝰ
dem fidei firmitate ab oībus
ſempꝑ muniamur aduerſis ꝑ:
Cōmemoracio de ſacramē-
to Ad ꝑmas ꝛ ad alias hōs
ymnꝰ Pange lingua An̄
de laud huius noctis

Ad terciam Capl'm.

TRes ſūt qui teſtimoniū
dant in celo pater et filius et
ſpūs ſcūs: et hij tres vnū ſūt:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

℞ Magnus dñs et magna
virtus eius a.a. ỽſus Et
ſapiencie eius nō eſt numerꝰ
ỽſus Verbo dni celi firma
ti ſunt: Ad ſextam caplm
Hoc eſt mandatū dei: vt
credamus in nomine fi
lij eius ihū xp̄i et ſpūs ſancti
℞ Verbo dni celi firmati ſ͠t
a.a. ỽſus Et ſpū oris eius
ois virtus eorū ỽſus Bñ-
dicamꝰ prēm. Ad ix cap̄.
Abluti eſtis. ſcificati eſ-
tis in noie dni nri ihesu
xp̄i: et i ſpū dei nri: ℞ Bñ
dicamꝰ prēm et filiū cū ſācto
ſpū a.a. ỽſus Laudemꝰ et
ſuperexaltemus eū in ſcl'a ỽſꝰ
Bñdictꝰ es dnē in firmamē-
to celi a. In ſcōis veſpis ā.
Gl'a tibi trinitas cū cetis .pſi
feria l' Caplm.
Quod vidimꝰ et audiui
mus annūciamꝰ et vobis: vt
et vos ſocietatē hēatis nobiſ-
cū: et ſocietas nrā ſit cū prē et
filio eius ihū xp̄o et ſpū ſcō:
ymnꝰ O lux ỽſus Bñdi-
camꝰ prēz Ad mgt añ Te
deū prēm Cōmemoracio
et compl'. de ſacramēto Fe-
ria ſecūda. De ſacramēto
vt̄s feria ſe[x]ta Lcō prima.

Xp̄s panis ē: de quo qui
mādūcat viuit ineternū
De quo ip̄emet dixit: ⁊ pāis
quē ego dabo caro mea eſt ꝓ
mūdi vita Determinat quō ſit
panis: nō ſolū ſcōm verbum
quo viuūt oia: ſed ſcōm car-
nem aſſumptā ꝓ mundi vita
Humana enim ca l'. ſcōa
ro q̄ erat pccō mortua. carni
viui de vnita et icorꝑata. vnū
cū illa effcā viuit de ſpū eius:
ſicut viuit corpus de ſuo ſpū
Qui vero nō ē de corꝑe xp̄i
nō viuit de carne xp̄i Corpꝰ
et ſanguinē xp̄i dicimꝰ illud:
qd̄ ex fructibus t̄re acceptū.
et p̄ce miſtica conſecratū: rcē
ſūimꝰ ad ſalutē ſpūalē i meō-
riā paſſionis Lectio tercia
Quod cū ꝑ manꝰ hois ad il
lā viſibilē ſpēz ꝓducat: nō ſci
ficatur vt ſit tā magnū ſacrm̄
niſi oꝑante inuiſibilr̄ ſpū ſcō
cū hec oia q̄ ꝑ corꝑales motꝰ
in illo oꝑe fiunt deus oꝑetur
Hoc eſt ſacramentū pietat:
⁊ eſt ſignū vnitatis: ⁊ vincl'm
caritat Fē t̄cia Lcō p̄ma
Iteratur cotidie hec ob
lacio: licꝫ xp̄s ſemel paſ
ſus i carne ꝑ vnā eadēqꝫ mor
tis paſſionem ſemel ſaluauit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

mundū: ex qua morte idem
reſurgens ad vitam. mors il
li vltra nō dn̄abitur. Quod
pſcō ſapiencia dei patris ne
ceſſariū p multis cauſis pui
PRimo quidē dit L.ij.
quia cotidie peccam⁹ ſaltē in
peccatis ſine quibus mortal'
infirmitas viuere non poteſt
Quia licʒ omnia peccata cō
donata ſint in baptiſmo: īfir-
mitas tn̄ peccati adhuc ma-
net in carne Vn̄ pſalmiſta.
Bn̄dic anima mea dnō. qui
ppiciatur omnib⁹ iniquitati
bus tuis qui ſanat oēs infir-
mitates tuas Lectio tcia.
ET iō qꝛ cotidie labimur
cotidie xp̄s p nob̄ miſtice im
molat̄: et paſſio xp̄i in miſte-
rio tradit̄: vt qui ſemel mori
endo mortē vicerat: cotidie
recidiua delictoꝝ per hec ſa-
cramēta corpis et ſanguinis
peccata relaxet Iterat̄ eciā
hoc miſteriū ob cōmemora-
cionem paſſionis xp̄i: ſicut
ipē ait Hoc quocienſcūqꝫ a-
gitis: in meā cōmemoracio-
nem facite ¶ Feria quarta
QVedendū Lcō pma
eſt ꝙ in verbis xp̄i ſacra
menta cōficiantur Cuius e-
nim potencia creantur pri⁹:
eius vtiqꝫ v̄bo ad melius p-
creantur Reliqua omnia q̄
ſacerdos dicit. aut cler⁹ cho-
ri canit nichil aliud ꝙ laudes
et gracia ꝝ actiones ſunt: aut
certe obſecraciones et fideli
um peticiones Lcō ſcda.
Omnia q̄cūqꝫ voluit dn̄s
fecit in celo et in terra Et qꝛ
voluit: ſic factum eſt Ita licʒ
figura panis et vini videat̄:
nichil tamen niſi caro xp̄i et
ſanguis poſt cōſecracionem
credenda ſunt. Vn̄ veritas
ad diſcipulos Hec iquit ca
ro mea eſt p mundi vita.
ET vt mirabi Lcō tcia
lius loquar: non alia plane.
ꝙ q̄ nata eſt de maria. et paſ-
ſa in cruce et reſurrexit de ſe
pulchro Hec inquā ipā eſt:
et ideo xp̄i eſt caro q̄ p mūdi
vita adhuc hodie offertur: ⁊
cū digne pcipitur: vita vtiʒ e
terna ī nob̄ repat̄ ¶ In oct̄
ſacramenti Dia ſicut i die
ſed ī ſcd̄is veſpis R nō dicit̄
IN xp̄o ſemel Lcō prima.
oblata eſt hoſtia: ad ſalutem
ſempiternā potens Quid ḡ
nos dicimus: Nōne p ſingu
los dies offerimus: Sʒ ad

recordacioné mortis eius. v-
na eſt hoſtia et non multe.
Quō vna et nō mlte: Quia
ſemel oblatus eſt xp̄s l'. ij.
Hoc aūt ſacrificiū eſt exem
plū illius: idip̄m et ſp idip̄m
Proiñ hoc ſacrificiū vnum
ſolum Alioquin diceretur
Q m̄ in multis locis offert̄:
multi ſūt xp̄i Nequaꝗ Sz
vnus vbiqꝫ xp̄s: et hic plen⁹
ex̄ns: et illic plen⁹ Lcō iij.
Sicut enim qȯ vbiqꝫ of-
fertur vnū eſt corpus et non
multa corpora: ita et vnū ſa-
crificiū Pontifex autem eſt
ille qui hoſtiam optulit nos
mūdantem: ip̄am offerimus
eciā nunc: q̄ tñ oblata conſũ
non poteſt Quod nō facim⁹
in cōmemoracionem fit eius
qȯ factum eſt Hoc enim faci
te ait in meā ꝯmemoracioné
Q Lociēnſcūqꝫ Lcō iiij.
Q ergo hunc panem ſumi
tis et bibitis hunc calicé mor
tem domini annūciabitis do
nec veniat Nō itaqꝫ ſic acci
piendum eſt donec xp̄i mors
veniat quia iam vltra nō mo
rietur ſed donec ip̄e domin⁹
ad iudicium veniat.
Lectio quinta

INterim āt ſemꝑ mors é
xpriſti ꝑ ſeculi vitā poſteris
nuncianda vt diſcant qua ca
ritate dilexit ſuos: qui pro e-
is mori dignatus eſt cui om-
nes debemus vicem repen-
dere caritatis quia ad h̄ nos
prior dilexit cū eſſemus iebé
ne filij vt diligeremus eum a
morte liberati Lcō ſexta.
Qvia morte domini libera
ti ſumus huius rei memores
in edendo carnem et potan-
do ſanguinem eius q̄ ꝓ nob
oblata ſūt ſignificam⁹ Utrū
auté ſub figura an ſub verita
te hoc miſticum calicis ſacra
mentum fiat veritas ait Ca
ro mea vere eſt cibus. et ſan-
guis me⁹ vere eſt potus Ali
oquin quō magnū erit panis
qué ego dabo caro mea eſt ꝓ
mundi vita niſi vera ſit caro
Ewangeliū ſicut in die.

Hyſtoria de li°. R Sequen-
tes añᵉ dicende ſūt ſabbatis
Ad mḡt. vſqꝫ ad kalendas
auguſti anthiphō
L Vq̄re dñé q2 aud'
buus tu⁹ añ Log
nouerūt oēs a dan
vſqꝫ berſabee q fi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

delis ſamuel propheta eſſet
domini an̄ Preualuit da-
uid in philiſteo in funda ⁊ la
pide i nomine dn̄i an̄ Nō-
ne iſte eſt dauid de quo cane
bant in choro dicentes. ſaul
percuſſit mille et dauid decē
milia in milibus ſuis an̄ I
ratus rex ſaul dixit michi de
derunt mille. et filio yſay de-
derūt decē milia an̄ Quis
enim in oībus ſicut dauid fi-
delis inuentus ē in regno ſuo
egrediens et regrediens et ꝑ
gens ad imperiū regis an̄
Dixitqꝫ dauid ad dn̄m cum
vidiſſet angelū cedentē pplꝫ
ego ſum qui peccaui ego ini-
que egi iſti qui oues ſunt qd
fecerūt an̄ Obſecro domi-
ne aufer iniquitatem ſerui tu
i quia inſipienter egi. In
uitatoriū ymnꝰ an̄ et verſus.
vt i pſalterio. Nota ꝙ ſex
pͣ Rͣ q̄ ſequuntur ſemper di
cuntur in dominica cū tribꝰ
reſpōſorijs de hyſtoria trini-
tatis ſecundū ordinē vſqꝫ ad
kalendas auguſti.

DEus oīm exauditor eſt
ipſe miſit angelū ſuum ⁊
tulit me de ouibꝰ patris mei.
Et vnxit me vnctione miſe-
ricordie ſue v̄ſus Dominꝰ
qui eripuit me de ore leonis
et de manu beſtie liberauit
me Et R Dominus qui e
ripuit me de ore leonis et de
maū beſtie liberauit me Ip
ſe me eripiet de manibus ini
micoꝝ meorum v̄ſus Ipe
miſit angelum ſuū et tulit me
de ouibus patris mei et vnx-
it me in miſericordia vnctio-
nis ſue Ipe R Ego te tu
li de domo pr̄is tui dicit dn̄s
⁊ poſui te paſcere gregem po
puli mei et fui tecum in omni
bus vbicūqꝫ ambulaſti. Fir-
mans regnum tuū ineternū.
v̄ſus Feciqꝫ tibi nomen grā
de iuxta nomen magnorum
qui ſunt in terra Firmans.

¶ In ſecūdo nocturno R.

MOntes gelboe nec ros nec
pluuia veniat ſuper vos V-
bi ceciderunt fortes iſrabel
v̄ſus Omnes montes in cir
cuitu eiꝰ viſitet dominꝰ a gel
boe autem tranſeat Vbi R
Exaudiſti domine oracionē
ſerui tui vt edificarem tem-
plum nomini tuo. Benedic
et ſanctifica domum iſtam in
ſempiternū deꝰ iſrabel v̄ſꝰ.
Dn̄e qui cuſtodis pactū et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

miãꝫ ſeruis tuis qui ambulãt coram te in toto corde ſuo. Benedic R Domine ſi cõuerſus fuerit populus tuus et orauerit ad ſcũarium tuũ. Tu exaudies i celo domine et libera eos de manibus inimicoꝝ eoꝝ. vſus Si peccauerit in te populus tu⁹ et cõuerſus egerit penitenciã. veniensqꝫ orauerit in loco iſto. Tu. Item reſponſoriũ Audi domine ymnũ et orõnem quã ſeruus tu⁹ orat corã te hodie vt ſint oculi tui aperti et aures tue intẽte. Sup domũ iſtam die ac nocte vſus Reſpice domine de ſanctuario tuo ⁊ de excelſo celoꝝ habitaculo Sup R Peccaui ſup numerũ arene maris ⁊ muliplicata ſũt peccata mea. et non ſum dign⁹ videre altitudinẽ celi pre multitudine iniquitatis mee quoniã irritaui irã tuam Et malũ corã te feci vſ⁹ Quoniã iniquitatẽ meam ego agnoſco et delictum meũ cõtra me eſt ſemp tibi ſoli peccaui. Et. R Preparate corda veſtra domino et ſeruite illi ſoli Et liberabit vos de manibus inimicorũ veſtrorum. vſus Auferte deos alienos de medio veſtri Et liberab' Item reſponſoriũ Recordare domine teſtamenti tui et dic angelo pcucienti. ceſſet iam manus tua Ut non deſoletur terra ⁊ ne perdas omnẽ animã viuam. vſus Quieſcat domine ira tua a populo tuo ⁊ a ciuitate ſancta tua Ut. R Factum eſt dũ tolleret domin⁹ helyã per turbinẽ in celum heliſe⁹ clamauit dicens. Pater mi pater mi currus iſrahel et auriga ei⁹ vſus Oro domine vt fiat ſpirit⁹ tuus duplex in me. at ille iquit ſi videris qñ tollar a te erit qđ petiſti Pr R Planxit autẽ dd placttu magno ſuper ſaul et ionathã filium eius et dixit Quomodo ceciderunt fortes in bello et interierunt arma bellica. vſus. Montes gelboe nec ros nec pluuia ſuper vos deſcendat. Quomodo cecide. Dominica prima Lcõ pma.

Fuit vir vnus de ramathaym ſophym de monte effraym: ⁊ nomen eius helchana filius ierobam. filij he

hiud .filij thau. filij ſuph.eu-
fratē⁹. Et habuit duas vxo
res Nomen vni anna: et no-
men ſecunde phenēna. R̃a:
de⁹ omniū vtſup̃ Lcō ſcđa
Fueruntq̃ꝫ phenēne filij:
anne autem non erant liberi.
Et aſcendebat vir ille de ci-
uitate ſua ſtatutis diebus: vt
adoraret ⁊ ſacrificaret domi
no exercituū in ſylo. Erant
autē ibi duo filij hely: ophni
et phinees ſacerdotes dni-
Venit ergo Lcō tercia
dies et imolauit helchana:
deditq̃ꝫ phenēne vxori ſue ⁊
cunctis filijs eius et filiabus
partes Anne autem dedit p̱
tem vnam triſtis: quia annā
diligebat Domin⁹ autem cō
cluſerat vuluam eius Afflige
bat quoq̃ꝫ eam emula eius ⁊
vehementer angebat: in tm̃
vt exprobraret ꝙ concluſiſſꝫ
domin⁹ vuluam eius.
Sicq̃ꝫ faciebat Lcō q̃rta
per ſingulos annos. cum re-
deunte tempore aſcenderēt
templum domini: et ſic pro-
uocabat eam Porro illa fle
bat: et non capiebat cibum:
Dixit ergo ei helchana vir
ſuus. Anna cur fles. et qua-
re non comedis: et q̃obrem
affligitur cor tuum: Nunqd
non melior ſum tibi ꝙ decēꝫ
filij: Lectio quinta.
Surrexit autem anna poſt
ꝙ comederat in ſylo et bibe-
rat et hely ſacerdote ſedente
ſuper ſellam ante poſtes tem
pli domini: cum eſſet anna a-
maro animo orauit dominū
flens largiter: et votum vouͭ
dicens Domine deus exer-
cituum ſi reſpiciens videris
afflictionē famule tue et r̃cor
datus mei fueris nec oblitus
ancille tue dederiſq̃ꝫ ſerue tu
e ſexū virilem: dabo eū domi
no omnes dies vite eius: et
nouacula non aſcendꝫ ſuper
caput eius Lectio ſexta.
Factum eſt autē cum illa
multiplicaret preces coram
domino: vt hely obſeruaret
os eius Porro anna loq̃ba-
tur in corde ſuo: tantumq̃ꝫ il
lius labia mouebanͭ: et vox
penitus non audiebaͭ Cog
nouit autem elchana annam
vxorom ſuam: et recordatus
eſt eius dominus. Et factū
eſt poſt circulum dierum cō-
cepit anna et peperit filium:
vocauitq̃ꝫ nomen eius ſamu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

eleo q̄ a domino poſtulaſſet eum ¶ Ewangelium requi re poſt hiſtorias ¶ Per eb domadã Lectio prima

SAmuel autem miniſ trabat ante faciem do mini: puer accinctus ephod lineo. Et tunicam paruam faciebat ei mater ſua: quã af ferebat ſtatutis diebus aſcen dens cum viro ſuo vt immo laret hoſtiam ſolempnem.

Lectio ſecunda.

ET benedixit bely hel chane. et vxori eius: dixitqꝫ Reddat tibi dominus ſemẽ de muliere hac: pro fenore quod commodaſti domino. Et abierunt in locum ſuum. Viſitauit ergo dominus an nam et concepit: et peperit tres filios et duas filias Et magnificatus eſt puer ſamu bel apud dominum:.

Lectio tercia.

HEly autem erat ſenex valde. Et audiuit omnia q̄ faciebant filij ſui vniuerſo iſ rahel: et quomodo dormie bant cum mulieribus q̄ obſ uabant ad hoſtium taberna culi: et dixit eis. Quare fa citis res huiuſcemodi quas ego audio: res peſſimas ab omni populo: Nolite filij mi Non eſt enim bona fama quã ego audio: vt tranſgre di faciatis populum domini Item Lectio prima

FActum eſt ergo in die quadam bely iacebat ĩ loco ſuo et oculi eius caliga uerant: nec poterat videre lu cernam dei anteq̄ꝫ extingue retur Samuel autem dormi ebat in templo domini: vbi e rat archa dei Et vocauit do minus ſamuel. Qui reſpon dẽs ait Ecce ego.

Lectio ſecunda.

ET cucurrit ad bely: et dixit ei. Ecce ego: vocaſti e nim me Qui dixit Non vo caui te Reuertere et dormi. Et abijt et dormiuit Et ad iecit dominus rurſum voca re ſamubel. Conſurgenſqꝫ ſamubel abijt ad bely: et dix it Ecce ego: quia vocaſti me Qui reſpondit Non voca ui te fili mi: reuertere et dor mi. Lectio tercia.

POrro ſamubel necdum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ſciebat dñm: neqꝫ reuelatus
fuerat ei ſermo domini. Et
adiecit dñs: ⁊ vocauit adhuc
ſamuhel tercio Qui cõſur-
gens abijt ad heli: et ait Ec-
ce ego: quia vocaſti me. In
tellexit igitur hely quia dñs
vocaret puerũ: ⁊ ait ad ſamu
hel Uade et dormi Et ſi de
ĩceps vocauerit te dices. Lo
quere dñe: qꝛ audit ſuus tuꝰ
Dominica ſcđa Lcõ prima.
Et factũ eſt in diebus il-
lis: ꝯuenerũt philiſtijm
ĩ pugnã Egreſſus eſt nãqꝫ iſ
rabel obuiã philiſtijm in pre
lium: et caſtrametatus ẽ iux
lapidem adiutorij. Porro
philiſtijm venerunt in afec.
et inſtruxerũt aciẽ contra iſ-
rabel Lectio ſecunda
Inito aũt certamine t̃ga ver
tit iſrabel philiſteis: et ceſa
ſunt in illo certamine paſſim
ꝑ agros. quaſi quatuor milia
virorum Et reuerſus eſt pplꝰs
ad caſtra Dixeruntqꝫ maio-
res natu de iſrabel. Quare
percuſſit nos dñs hodie co-
ram philiſtijm? Afferamus
ad nos de ſylo archã federis
dñi: et veniat in mediũ nri:
vt ſaluet nos de manu inimi-
corũ noſtrorũ Lcõ tercia.
Miſit ergo populus ĩ ſylo:
et tulerunt inde archã federis
domini exercituũ ſedẽtis ſu-
per cherubin Erãtqꝫ duo fi
lij hely cũ archa federis dñi:
ophin et phinees Cũqꝫ veniſ
ſet archa federis domini in
caſtra vociferatus eſt omnis
iſrabel clamore grãdi: et per
ſonuit terra Lectio q̃rta.
Et audierũt philiſtijm vo-
ce clamoris: dixerũtqꝫ Quid
nã eſt hec vox clamoris mag
ni in caſtris hebreorum Et cog
nouerũt ꝙ archa domini ve-
niſſet in caſtra. Timuerũtqꝫ
philiſtijm dicẽtes Uenit de
us in caſtra Et ingemuerũt
dicentes Ue nobis Nõ enĩ
fuit tanta exultacio heri ⁊ nu
diꝰ tercius Ue nob. L. v.
Quis nos ſuabit de manu
deorũ ſublimiũ iſtorũ: Hij
ſunt dij qui ꝑcuſſerunt egyp
tum omni plaga ĩ deſto Cõ
fortamini et eſtote viri philiſ
tijm. ne ſuiatis hebreis ſicut
illi ſeruierunt vobis Cõfor-
tamini et bellate Lcõ vi.
Pugnauerunt ergo philiſ-
tijm: et ceſus eſt iſrabel. Et
fugit vnuſquiſqꝫ in taberna.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

culū ſuum. Et fcā eſt plaga
magna nimis: et ceciderunt
de iſrahel triginta milia pe-
ditū: et archa dei capta eſt.
Duo quoqz filij bely mortui
ſunt: ophin et phinees.
Per ebdōdam Lectio pma
Fuit ergo archa domi-
ni in regione philiſtino
rū. vij. menſibus Et vocaue
runt philiſtijm ſacerdotes ⁊
diuinos dicentes Quid faci
emus de archa dei: Indica-
te nobis quō remittem⁹ eam
in locum ſuū Lcō ſecūda
Qui dixerunt Si remittitis
archam dei iſrahel nolite di-
mittere eā vacuā ſʒ qđ debetis
reddite ei pro peccato et tūc
curabimini et ſcietis quare nō
recedat manus eius a vobis
Qui dixerunt Quid eſt qđ
p delicto reddere debeam⁹
ei Lectio tercia.
Rñderuntqz illi Iuxta nu
merū puinciarū philiſtinoꝝ
quinqz anos aureos facietis
⁊ quinqz mures aureos quia
plaga vna fuit omnibus vobis
et ſatrapis veſtris Facietis
qz ſimilitudinē anoꝝ veſtro-
rū et ſimilitudinē muriū qui
demoliti ſūt terrā et dabitis
deo iſrahel glīam ſi forte rele
uet manum ſuam a vobis ⁊ a
dijs veſtris et a terra veſtra.
Iudicauitqz Itē Lcō pª.
ſamuhel filios iſrahel in maſ
phat Et audierunt philiſti-
im. ꝙ congregati eſſent filij iſ
rahel in maſphat: et aſcende
runt ſatrape philiſtinoꝝ ad
iſrahel. Quod cū audiſſent
filij iſrahel: timuerūt a facie
philiſtinoꝝ Lcō ſecunda.
Dixerunt ad ſamuel Ne
ceſſes pro nobis clamare ad
dñz deum nrm̄: vt ſaluet nos
de manu philiſtinorū. Tulit
autē ſamuel agnū lactentem
vnū: et optulit illum holocau
ſtū integꝝ domino Et excla
mauit ſamuel ad dñm p iſrl:
et exaudiuit eū dominus.
Factū eſt autē Lcō tcia
cū ſamuhel offerret holocau
ſtū philiſteos inire preliū cō-
tra iſrahel Intonuit autē do
minus fragore magno i die il
lo ſuper philiſteos ⁊ exterru
it eos et ceſi ſūt a filijs iſrahel
Egreſſiqz filij iſrael de maſ-
phat pſecuti ſunt philiſteos
et percuſſerunt eos vſqz ad
locū qui erat ſbter bethacar.
Dñica tercia Lectio prima

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ET erat vir de benyami
nomine cys filius abyel
filij ſeor filij bethor filij ia-
rech filij aphya viri gemmi-
ni fortis robore Et erat ei fi
lius vocabulo ſaul electus et
bonus et non erat vir de fili-
is iſrahel melior illo l'.ſcđa
Dominus aūt reuelauerat
auriculam ſamuel' ante vnā
diem ꝙ veniret ſaul dicens.
Hac ipa q̄ nūc eſt hora cras
mittam ad te virum de terra
benyamin et vnges eum du
cem ſuper populū meum iſra
hel et ſaluabit populū meum
de manu philiſtinorū quia
reſpexi populū meum Veit
enim clamor eoꝝ ad me.
Cvmqꝫ aſpexiſſet l'.tčia
ſamuel ſaulē dominꝰ ait ei.
Ecce vir quē dixerā tibi iſte
dnābitur populo meo. Ac-
ceſſit autē ſaul ad ſamuelē in
medio porte et ait Indica o
ro michi vbi eſt domus vidē
tis Et reſpondit ſamuel ſau
li dicens. Ego ſum videns.
Aſcende ante me in excelſū
vt cōedas mecum hodie et
dimittam te mane. et omnia
q̄ ſunt in corde tuo indicabo
tibi Lectio quarta.

ET cuius erunt optima
quecꝫ iſrahel: Nonne tibi ⁊
omni domui patris tui: Reſ
pondens autē ſaul ait. Nun
quid non filius gemini ego
ſum de mīma tribu iſrahel. ⁊
cognacio mea nouiſſima in-
ter omnes familias de tribu
benyamin: Quare ergo m̄
locutus es ſermonem iſtum:
Aſſumens autē Lcō .v.
ſamuhel ſaulem et puerū eiꝰ
introduxit eos in tricliniū et
dedit eis locum in capite co-
rū qui fuerant inuitati Stra
uitqꝫ ſaul in ſolario et dormi
uit Cūqꝫ mane ſurrexiſſent
et iam dies diluceſceret. vo-
cauit ſamuhel ſaul in ſolariū
dicens. Surge vt dimittam
te. Et ſurrexit ſaul l'.vi.
Egreſſiqꝫ ſunt ambo ip̄e vi
delicet et ſamuhel Tulit aūt
ſamuhel lenticulam olei et ef
fudit ſuper caput eius et de-
oſculatus eſt eum et ait. Ec
ce vnxit te dominus ſuper he
reditatem ſuam in principē
et tu liberabis populum eiꝰ
de manibus inimicorū eius
qui in circuitu eius ſunt.

Per ebdomadā Lcō p̄ma

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ET conuocauit ſamuhel
populum ad dominū in
maſpha:et ait ad filios iſra-
hel Hec dicit dominus deꝰ
iſrahel. Ego eduxi iſrahel
de egipto:et erui vos de ma-
nu egypciorū. ꝛ de manu om
nium regum qui affligebant
vos. Vos autem hodie pro
iecistis deum veſtrū qui ſolꝰ
ſaluauit vos de vniuerſis ma
lis ꝛ tribulacionibus veſtris
ET dixiſtis Lcō ſecūda.
Nequaq̄:ſed regem conſti-
tue ſuper nos Nūc ergo ſta-
te coram domino:ꝑ t̄bus vr̄as
et familias. Et applicuit ſa-
muhel omnes tribus iſrahel
et cecidit ſors ſuꝑ benyamin
Et applicuit tribum benya-
min et cognaciones eius:et
cecidit cognacio metri:ꝛ per
uenit vſqꝫ ad ſaul filiū cys.
STetitqꝫ Lectio tercia
in medio populi:et alcior fu-
it vniuerſo populo ab hume
ro et ſurſum. Et ait ſamuhel
ad omnē populum Certe vi
detis quē elegit dominꝰ:quo
niam non ſit ſimilis illi in om
ni populo Et clamauit cunc
tus populꝰ:et ait Viuat rex
Item Lectio prima.

LOcutus ē autem ſamu-
hel ad populum legem
regni:et ſcripſit in libro.et re
poſuit coram domino. Et
dimiſit ſamuhel omnē popu
lum:ſingulos in domū ſuam
Sed et ſaul abijt in domum
ſuam in gabaach Et abijt cū
eo pars exercitus quoꝝ deꝰ
tetigerat corda.

FIlij vero Lcō ſecūda
belial dixerunt. Nū ſaluare
nos poterit iſte? Et deſpex
erunt eū et non attulerunt ei
munera Ille vero diſſimila-
bat ſe audire Et factū ē qua-
ſi poſt menſem aſcēdit naas
āmonites:et pugnare cepit
aduerſus iabes galaad Dix
eruntqꝫ omnes viri iabes ad
naas. Habeto nos federa-
tos:et ſeruiemus tibi.

ET reſpon Lectio t̄cia
dit ad eos naas ammonites.
In hoc feriam vobiſcum fe-
dus:vt eruam omniū veſtrū
oculos dexteros:ponamqꝫ
vos opprobrium in vniuerſo
iſrahel Et dixerunt ad eum
ſeniores iabes Concede no
bis ſeptem dies.vt mittamꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

nuncios ad vniuerſos termi-
nos iſrahel: et ſi non fuerit q
defēdat nos egrediemur ad
te. Dñica quarta Lcō ṗma
Congregantes vero phi
liſtijm agmīa ſua in pre-
lium. conuenerunt in ſoccho
iude: et caſtrametati ſunt int̃
ſoccho et azecha in finibꝰ dō
miñ. Porro ſaul et filij iſrl̃
congregati venerunt in valle
therebiti: et direxrūt aciē ad
pugnandū cōtra philiſtiim.
Philiſtijm Lcō ſecūda.
aūt ſtabant ſuꝑ montē ex ꝑte
hac et iſrahel ex altera ꝑte:
valliſqꝫ erat inter eos. Et e-
greſſus ē vir ſpuriꝰ de caſtris
philiſtinoꝝ nomine goliach
de geth. altitudinis ſex cubi-
torū et palmo: et caſſis erea
ſuꝑ caput eiꝰ: et lorica hama-
ta induebat̃ Lcō tercia.
Porro pondus lorice eius
quinqꝫ milia cicloꝝ eris. Et
ocreas ereas habebat in cru
ribus: et clipeus ereus tege-
bat humeros eiꝰ. Haſtile āt
haſte eius erat. quaſi liciato-
riū texenciū Ipm aūt ferrū
haſte eius ſexcētos ciclos ha
bebat ferri Et armiger eius
añcedebat eū Lcō quarta

Stanſqꝫ clamabat aduer
ſus phalāgas iſrahel: et dice
bat eis Quare veniſtis ꝑati
ad preliū: Nūquid ego non
ſum philiſteus: et vos ſerui
ſaul: Eligite ex vobis virū:
et deſcendat ad ſingulare cer
tamen Si quiuerit pugnare
mecū. et ꝑcuſſit me: erimꝰ vo
bis ſerui Si āt ego preualue
ro et ꝑcuſſero eū: vos ſerui e-
ritis ⁊ ſeruietis nobis l. v.
Et aiebat philiſteꝰ Ego
exꝓbraui agminibꝰ iſrahel̃
hodie Date michi virū: et i-
eat mecū ſingulare certamen
Audiens aūt ſaul et oēs viri
iſrahelite ſermones philiſtei
huiuſcemodi: ſtupebāt ⁊ me
tuebant nimis Lcō ſexta.
Dauid āt erat filius viri e-
phratei de quo ſuꝑ dcm̄ ē de
bethleem iuda. cui nomen e-
rat yſay: qui habebat octo fi-
lios dauid aūt erat minimus
Tribus aūt maioribꝰ ſecutis
ſaulē: abijt dauid et reuerſus
eſt a ſaul. vt paſceret gregem
patris ſui in bethleem Pro
cedebat vero philiſteꝰ mane
et veſpe: et ſtabat quadragin
ta diebus.
Per ebdōdam Lcō prima.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

PRevaluitq3 dauid adū
ſum philiſteum inſūda
et lapide: pcuſſumq3 philiſte
um interfecit. Cūq3 gladium
non haberet in manu dauid
cucurrit et ſtetit ſup philiſte-
um: et tulit gladium eius et e
duxit de vagina ſua et inter-
fecit eū: preſciditq3 caput ei⁹
VIdentes Lcō ſecūda
autē philiſtijm quia mortu⁹
eſſet fortiſſimus eoꝝ fugerūt
Et cōſurgentes viri iſrahel
et iuda vociferati ſunt et per
ſecuti ſunt philiſteos vſq3 dū
venirent in vallem et vſq3 ad
portas accaron. Ceciderunt
q3 wlnerati de philiſtijm in
via ſarym et vſq3 ad geth et
vſq3 ad portas accaron.
POrro cū Lectio tercia.
reuerteretur percuſſo philiſ-
teo dauid ⁊ ferret caput eius
in iheruſalē. egreſſe ſunt mu
lieres de vniuerſis vrbibus
iſrahel canentes et choros
ducētes in occurſū regis ſaul
i tympanis leticie et in ſiſtris
⁊ precinebant mulieres ludē
tes atq3 dicentes Percuſſit
ſaul mille et dauid decē milia
Item Lectio prima
IRatus eſt autē ſaul ni-
mis et diſplicuit in oculis ei⁹
ſermo iſte. Dixitq3 Dederūt
dauid decem milia et michi
dederunt mille Quid ei ſu-
pereſt niſi ſolū regnum: Nō
rectis ergo oculis ſaul aſpici
ebat dauid a die illa et dein-
ceps Lectio ſecunda
POſt diem aūt alterū inua
ſit ſpiritus dei malus ſaul. et
prophetauit in medio dom⁹
ſue Dauid aūt pſallebat ma
nu ſua ſicut p ſingulos dies.
Tenebatq3 ſaul lanceā et mi
ſit eā. putans ꝙ cōfigere poſ-
ſet dauid cū pariete. Et de-
clinauit dauid a facie eius ſe
cundo Lectio tercia.
ET timuit ſaul dauid eo
ꝙ eſſet domin⁹ cum eo et a ſe
receſſiſſet. Amouit ergo eū
ſaul a ſe et fecit eum tribunum
ſuper mille viros et ingredie
batur et intrabat in conſpec-
tu populi In omnib⁹ quoq3
vijs ſuis dauid prudenter a-
gebat et domin⁹ erat cum eo
Dñica quinta Lcō prima
FActum eſt autem poſtꝙ
mortuus eſt ſaul vt da-
uid reuerteretur a cede ama
lech et maneret duos dies in
ſicelech In die autem ter-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

cia apparuit homo veniens
de caſtris ſaul veſte conſciſſa
et puluere aſpſus caput. Et
vt venit ad dauid cecidit ſup
faciem ſuam et adorauit
Dixitqꝫ Lectio ſcḋa.
ad eum dauid Unde venis?
Qui ait ad eum De caſtris
iſrabel fugi Et dixit ad eum
dauid. Quid eſt verbū qḋ
factum eſt. Indica michi.
Qui ait Fugit ppl's de pl'io
et multi corruentes de ppl'o
mortui ſunt Sed et ſaul ⁊ io
nathas fili⁹ eius interierunt
Dixitqꝫ da Lectio t̄cia
uid ad adoleſcentē qui nunci
abat ei Unde ſcis quia mor
tuus eſt ſaul et ionathas f ili-
us eius. Et ait adoleſcens q
narrabat ei Caſu veni in mō
tem gelboe et ſaul incūbebat
ſuper haſtam ſuam Porro
currus et equites ap ppinq̄-
bant ei Lectio quarta.
Et conuerſus poſt t̄gum
ſuū vidēſqꝫ me vocauit Cui
cū reſpondiſſem aſſum dixit
michi Quiſnā es tu. Et aio
ad eum. Amalechites ego
ſum. Et locutus eſt michi.
Sta ſup me et interfice me
quoniā tenent me anguſtie ⁊
adhuc tota anima mea in me
eſt Lectio quinta
Stanſqꝫ ſup eum occidi
illum ſciebam enim ꝙ viuere
non poterat poſt ruinā. Et
tuli dyadema qḋ erat in capi
te eius et armillā de brachio
illius ⁊ attuli ad te dn̄m meū
huc. Apprehendens aūt da
uid veſtimenta ſua ſcidit om
neſqꝫ viri qui erant cū eo. et
planxerunt et fleuerunt et ie-
iunauerunt vſqꝫ ad veſpam
ſuper ſaul et ionathā filium e
ius et ſup populū domini et
ſup domū iſrabel eo ꝙ corru
iſſent gladio Lectio ſexta.
Dixitqꝫ dauid ad iuuenē
qui nunciauerat ei Unde es
Qui reſpondit Filius hois
aduene amalechite ego ſum
Et ait ad eū dauid. Quare
non timuiſti mittere manum
tuam: vt occideres xp̄m dn̄i.
Uocanſqꝫ dauid vnū de pu-
eris ſuis ait Accedens irrue
in eum Qui percuſſit illum:
et mortuus eſt.
¶ Per ebdōdam Lcō prima.
Et venerunt vniuerſe tri
b⁹ iſrabel. ad dauid in ebron.
dicentes Ecce nos os tuum
et caro tua ſumus Sed et he

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ri et nudiuſtercius cum eſſet
ſaul rex ſuper nos: tu eras e-
ducens et reducens iſrabel
Dixit autē dominus ad te.
Tu paſce populū meum iſra
hel: et tu eris dux ſup̄ iſrabel
Venerūt Lectio ſecūda.
quoqꝫ et ſenes de iſrabel ad
regem in ebron: et percuſſit
cum eis rex dauid fedus in
ebron coram domino Unxe
runtqꝫ dauid in regem ſuper
iſrabel. Filius triginta anno
rum erat dauid cum regnare
cepiſſet: et quadraginta an-
nis regnauit Lcō tercia.
In ebron regnauit ſuper
iudā ſeptem annis et ſex mē-
ſibus In iheruſalem autem
regnauit triginta et tribus ā
nis ſuper omnē iſrabel et iu-
dam. Et abijt rex et omnes
viri qui erant cum eo in ihe-
ruſalem: ad iebuſeum habi-
tatorem terre Dictūqꝫ eſt ad
dauid ab eis Non ingredie
ris huc: niſi abſtuleris clau-
dos et cecos dn̄tes Non in-
gredietur dauid huc. Cepit
autem dauid arcē ſyon: hͤ eſt
ciuitas dauid.
Item Lectio prima
Nunciatūqꝫ eſt regi da-
uid quia benedixiſſet dn̄s o-
bededom et omnia eius ꝓp
ter archā dei Abijt ergo da
uid et adduxit archā dei de
domo obededom: in ciuita-
tem dauid cū gaudio. Cūqꝫ
tranſcendiſſēt qui portabant
archā domini ſex paſſus, imo
labāt bouē et arietē: et dauid
ſaltabat totis virib⁹ an̄ dn̄m
Porro dauid Lcō ſcd̄a.
accinctus erat ephod lineo.
Et dauid et omnis domus
iſrabel deducebāt archā teſ-
tamenti domini in iubilo: et
in clangore bucine Cūqꝫ in-
traſſet archa dn̄i in ciuitatē
dauid: michol filia ſaul ꝓſpi
ciens per feneſtrā vidit regē
dauid ſubſilientem atqꝫ ſal-
tantem coram domino. ⁊ deſ
pexit eum in corde ſuo.
Et intro Lectio tercia
duxerunt archā dei: et poſu-
erunt eam in loco ſuo in me-
dio tabernaculi quod teten-
derat ei dauid Et obtulit da
uid holocauſta coram domi
no: et pacifica Cumqꝫ ꝯpleſ
ſet offerens holacauſta et pa
cifica: benedixit populū i no
mine domini exercituū. Et
partit⁹ ē vniuerſe mltitudini

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

iſrabel tā viro q̄ꝑ mulieri ſin-
gulis collíridā panis vnā: et
aſſaturā bubale carnis vnā:
ſimilam frixā ol'o Et abijt ō
nis populus: vnuſquiſq; i do
mum ſuam Dñica ſexta.

Factū eſt āt Lcō ꝑma
cū ſediſſet rex in domo
ſua et dñs dediſſet ei requiē
vndiq; ab vniuerſis inimicis
ſuis: dixit ad nathā prophe-
tam. Vidéſne q ego habitē
in domo cedrina: et archa dī
poſita ſit in medio pellium?

Dixitq; Lectio ſcda.
nathā ad regem Omne qđ ē
i corde tuo vade fac: quia do
minus tecū eſt Factum ē aūt
in nocte illa: et ecce ſermo do
mini ad nathan dicens Va-
de ꝛ loquere ad ſeruū meum
dauid. Hec dicit dominus.
Nūquid tu edificabis mihi
domū ad habitādū? Lēcia

Neq; enim babitaui in do-
mo ex die qua eduxi filios iſ
rabel de terra egipti. vſq; in
diem hāc. ſed ābulabam i ta-
bernaculo et in tentorio per
cūcta loca q̄ tranſiui cū omni
bus filijs iſrabel. Nunquid
loquens locutus ſum ad vnā
de tribus iſrabel cui precepi
vt paſceret populū meū iſra-
hel dicens Quare non edifi
caſti michi domū cedrinam?

Et nunc hec Lcō q̄rta
dices ſeruo meo dauid Hec
dicit domin⁹ exercituū Ego
tuli te de paſcuis ſequētē gre
ges. vt eſſes dux ſuper popu
lum meū iſrabel. et fui tecum
in omnib⁹ vbicūq; ambulaſ-
ti et interfeci vniuerſos ini-
micos tuos a facie tua L. v.

Feciq; tibi nomen grande
iuxta nomē magnoꝝ qui ſūt
in terra et ponā locum ppl'o
meo iſrabel et plantabo eū ꝛ
habitabo cū eo. et non turba
bitur amplius nec addent fi-
lij iniquitatis vt affligant cū
ſicut prius ex die qua conſti-
tui iudices ſuꝑ ppl'm meū iſ-
rabel et requiē dabo tibi ab
omnibus inimicis tuis Pre
dicetq; tibi dñs q domū faci
at tibi dñs Lectio ſexta.

Cumq; cōpleti fuerint di-
es tui ꝛ dormieris cū patrib⁹
tuis ſuſcitabo ſemē tuū poſt
te qđ egredietur de vtero tu-
o et firmabo regnū eius Ipſe
edificabit domū nomini me-
o. et ſtabiliā thronum regni
eius vſq; in ſempiternū Ego

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ero ei in prẽꝫ. et iṗe erit mihi
in filiũ Per ebdomadã
Factũ eſt ãt Lcõ pᵃ.
Vertente anno eo tp̃e quo
ſolent reges ad bella ꝓcede-
re. miſit dauid ioab ⁊ ſeruos
ſuos cũ eo et vniuerſum iſrl'
et vaſtauerunt filios ãmon ⁊
obſederunt rabbath. dauid
autem remanſit in iheruſalẽ
Dum Hageren Lcõ ſcda
tur accidit vt ſurgeret dauid
de ſtratu ſuo poſt meridiem
⁊ deambularet in ſolario do
mus regie. Viditqꝫ mulierẽ
ſe lauantem ex aduerſo ſuꝑ
ſolarium ſuum Erat autem
mulier pulchra valde. Mi-
ſit ergo rex et requiſiuit q̃ eẽt
mulier. Nunciatũqꝫ eſt ei ꝙ
iṗa eſſet bethſabee filia hely
ã vxor vrie ethei Lcõ tcia
Miſſis itaqꝫ dauid nunci
is tulit eã Que cũ ingreſſa eſ
ſet ad illũ dormiuit cum ea.
Statimqꝫ ſanctificata eſt ab
immũdicia ſua et reuerſa eſt
domum ſuam cõcepto fetu.
Mittenſqꝫ nunciauit dauid
et ait Concepi.

Item Lectio prima
Miſit aũt dauid ad ioab
dicens. Mitte ad me vriam
etheũ. Miſitqꝫ ioab vriam
ad dauid. Et venit vrias ad
dauid Queſiuitqꝫ dauid ꝙ
recte ageret ioab et populus
et quõ ãminiſtraretur bellũ
Et dixit dauid ad vriã Va
de in domũ tuam et laua pe-
des tuos Lectio ſecunda.
Egreſſus eſt vrias de do-
mo regis ſecutuſqꝫ eſt eum ci
bus regius. Dormiuit autẽ
vrias ante portam domus re
gie cũ alijs ſeruis domini ſui
et non deſcendit ad domũ ſu
am Nunciatũqꝫ eſt dauid a
dicentibus. Non iuit vrias
ad domum ſuam Et ait da-
uid ad vriam. Nunquid nõ
de via veniſti: Quare non
deſcendiſti ad domũ tuam:
Et ait vrias lectio tcia
ad dauid Archa dei et iſra-
hel ⁊ iuda habitant in papili
onibus. et dñs meus ioab et
ſerui domini mei ſuꝑ faciem
terre manent. et ego ingredi-
ar domũ meã vt comedam ⁊
bibã et dormiã cũ vxore mea
Per ſalutẽ tuam et per ſalu
tem anime tue ꝙ non faciam
rem hanc.

Dñica ſeptima lectio pma.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Et rex dauid ſenuerat.
habebatqʒ etatis pluri-
mos dies. Cumqʒ opiretur
veſtibus non calefiebat Dix
erunt ergo ei ſerui ſui Que-
ramus domino noſtro regi
adoleſcentulā virginē. et ſtet
coram rege et foueat eū. dor-
miatqʒ in ſinu ſuo et calefaci-
at dominū noſtrū regem.

Queſierunt Lectio ſcd̄a
igit adoleſcentulā ſpecioſam
in omnibus finibus iſrahel.
⁊ inuenerunt abyſag ſunami
tem et adduxerunt eā ad re-
gē. Erat aūt puella pulchra
nimis dormiebatqʒ cū rege ⁊
miniſtrabat ei Rex vero nō
cognouit eam. Lcō tercia

Adonyas aūt filius agith
eleuabatur dicens Ego reg
nabo Fecitqʒ ſibi currū et e-
quites et quinquagita viros
qui ante eū currerent. nec cor
ripuit eū pater ſu⁹ alñ dicēs
quare hoc feciſti: Erat autē
et ip̄e pulcher valde ſcd̄s na-
tu poſt abſalon ⁊ ſermo ei cū
ioab filio ſaruie et cum abia-
thar ſacerdote q adiuuabāt
ptes adonye Lcō quarta.

Sadoch vero ſacerdos et
banaias fili⁹ ioiade et nathā
propheta et cerethi et phele
ti et robur exercitus dauid n̄-
erant cum adonia Immola
tis ergo adonyas arietib⁹ et
vitulis et vniuerſis pinguib⁹
iuxta lapidem zocleth qui e-
rat vicinus fonti rogel. voca
uit vniuerſos fratres ſuos fi-
lios regis. et omnes viros iu
da ſeruos regis Lcō quita

Nathā autem prophetā et
banaiam et robuſtos quoſqʒ
et ſalomonē frēm ſuum non
vocauit. Dixitqʒ nathan ad
bethſabee matrē ſalomonis
Nū vidiſti ꝙ regnauerit a-
donyas filius agith. et domi
nus noſter dauid hoc igno-
rat? Lectio ſexta.

Nunc ergo veni. accipe a
me conſilium et ſalua animā
tuam. filijqʒ tui ſalomonis.
Vade et ingredere ad regē
dauid. et dic ei Nonne tu do
mine mi rex iuraſti michi an
cille tue dicens ꝙ ſalomon fi-
lius tuus regnabit poſt me.
et ipſe ſedebit in ſolio meo?
Quare ergo regnauit ado-
nyas? Et adhuc ibi te loquē
te cum rege ego veniam poſt
te et complebo ſermones tu-
os.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

¶ Per ebdōdam Lcō prima.

Descendit ergo ſadoch ſacerdos et nathan propheta ꝛ banaias fili⁹ ioiade et cerethi et pheleti et impoſuerūt ſalomonem ſuper mulam regis dauid et adduxerūt eum in gyon Lcō ſcda

Svmpſit itaqꝫ ſadoch ſacerdos cornu olei de tabernaculo et vnxit ſalomonē et cecinerunt bucina et dixit oīs populus Viuat rex ſalomō Et aſcendit vniuerſa multitudo poſt eū et populus canēciū tibijs et letanciū gaudio magno et inſonuit terra a clamore eorū Lectio tercia.

Audiuit aūt adonyas et ōnes qui inuitati erant ab eo. iamqꝫ ꝯuiuium finitum erat Sed et ioab audita voce tube ait Quid ſibi wlt clamor ciuitatis tumltuantis:

Item Lectio prima

Confirmatū eſt igit regnum ī manu ſalomonis. et affinitate coniunctus eſt pharaoni regi egipti Accepit nāqꝫ filiam eius et adduxit in ciuitatem dauid donec cōpleret edificans domū ſuam et domum domini et murū iherusalem per circuitum.

Attamē popu Lcō ſcda lus immolabat in excelſ͛ Nō enim edificatū erat templū nomini domini vſqꝫ in diem illum. Dilexit autē ſalomon dominū ambulans in preceptis dauid patris ſui. excepto ꝙ in excelſis īmolabat et accēdebat thimiama Lcō tcia

Abijt itaqꝫ ſalomon in gabaon vt immolaret ibi Illō quippe erat excelſum maximum. Mille hoſtias optulit in holocauſtū ſalomon ſuper altare illud in gabaon

¶ Dn̄ica octaua Lectio pͥma

Et factus eſt ſermo dn̄i ad ſalomonē dicēs Domus hec quā edificas ſi ambulaueris in preceptis meis et iudicia mea feceris et cuſtodieris omnia mādata mea gradiens ꝑ ea firmabo ſerōnem meū tibi quē locutus ſū ad dauid pr̄em tuum et habitabo in medio filiorum iſrahel et non derelinquā populum meum iſrahel

Lectio ſecunda.

Igitur edificauit ſalomon domũ et conſũmauit eã. Et edificauit parietes domus ĩ-trinſecus tabl'atis cedrinis a pauimẽto domus vſqꝫ ad ſũ-mitatem parietũ et vſqꝫ ad laquearia et operuit lignis ce-drinis intrinſecus. Et texit pauimentum domus tabu-lis abiegnis Lcõ tercia.

Porro quadraginta cubi-torum erat ipm templũ pro foribus oraculi et cedro om-nis domus intrinſecus veſti-ebatur habẽs tornaturas ſu-as et iũcturas ſuas fabrefac-tas et celaturas eminentes. Omnia cedrinis tabulis veſ-tiebantur nec oĩo lapis appa-rere poterat in pariete.

Oraculum Lectio q̃rta. autẽ in medio domus in inte-riori parte fecerat vt poneret ibi archam federis domini. Porro oraculum habebat xx^ti cubitos longitudinis et viginti cubitos latitudinis. ⁊ viginti cubitos altitudinis et operuit illud atqꝫ veſtiuit auro puriſſimio. ſed et altare veſtiuit cedro Lcõ quinta

Domũ quoqꝫ ante oracu-lum operuit auro puriſſimo et affixit laminas clauis au-reis. nichilqꝫ erat in templo quod non auro tegeretur. Sed et totum altare oraculi texit auro Et fecit in oracu-lo duo cherubin de lignis o-liuarum decem cubitorum al-titudinis. Quinqꝫ cubitorũ ala cherub vna. et quinqꝫ cu-bitorum ala cherub altera.

Fecitqꝫ Lectio ſexta. in introitu templi poſtes de lignis oliuarum quadrangu-latas et duo oſtia de lignis abiegnis altrinſecus et vtrũ-qꝫ hoſtium duplex erat et ſe-inuicem tenẽs aperiebatur. Et ſculpſit cherubin et pal-mas et celaturas valde emi-nentes. operuitqꝫ omnia la-minis aureis opere quadro ad regulam.

Per ebdõdam Lcõ prima.

Tunc congregati ſunt omnes maiores natu iſrahel cum principibus tri-buum et duces familiarum filiorum iſrahel ad regem ſa-lomonẽ in iheruſalẽ. vt defer-rent archã federis dñi in cita

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

te dauid id eſt de ſyon Con.
uenitqȝ ad regē ſalomonē v-
niuerſ⁹ iſrabel in menſe be-
thanym in ſolempni die ipſe
eſt menſis ſeptim⁹ Lcō ij.
Veneruntqȝ cūcti ſenes de
iſrabel. et tulerūt ſacerdotes
archam et portauerūt archā
domini et tabernaculū federꝭ
⁊ omnia vaſa ſāctuarij q̄ erāt
in tabernaculo et ferebāt ea
ſacerdotes et leuite. Rex āt
ſalomon ⁊ omnis multitudo
iſrabel q̄ conuenerat ad eum
gradiebatur cū illo añ archā
et immolabāt oues ⁊ boues
abſqȝ eſtimacione et numero
ET intule Lcō tercia.
runt ſacerdotes archā federꝭ
domini in locū ſuum in oracu
lū templi in ſcm̄ ſcōrum ſubt̄
alas cherubin Siquidē che
rubin expandebāt alas ſup
locū arche et ꝓtegebant ar-
chā et vectes eius deſup In
archa aūt non eſt aliud niſi
due tabule lapidee quas po-
ſuerat in ea moyſes in oreb
Item Lectio prima
STetit aūt ſalomon ante
altare domini in cōſpectu ec-
cleſie iſrabel: ⁊ expandit ma
nus ſuas in celū et ait. Dn̄e
deus iſrabel. non eſt ſimilis
tui deus in celo deſup. et ſup
terrā deorſum: qui cuſtodis
pactū et miſcdiam ſern⁹ tu-
is qui ambulant coram te in
toto corde ſuo: qui cuſtodiſ-
ti ſeruo tuo dauid patri meo
q̄ locutus es ei Ore locut⁹ es
et manibus perfeciſti: vt h̄ di
es probat Lectio ſecūda.
Nunc igitur domine deus
iſrabel: cōſerua famulo tuo
dauid patri meo q̄ locut⁹ es
ei dicens. Nō auferetur de
te vir corā me qui ſedeat ſup
thronū iſrabel: ita tm̄. ſi cuſto
dierint filij tui viā ſuam vt ā-
bulent corā me ſicut tu ambu
laſti in conſpcū meo L. tcia
ET nunc domine deus iſ-
rabel firmentur v̄ba tua: q̄ lo
cutus es ſeruo tuo dauid pa
tri meo Ergo ne putandū ē.
ꝙ vere de⁹ habitet ſuper ter-
ram: Si enim celum et celi
celoꝝ te capere non poſſunt:
quāto magis dom⁹ hec quā
edificaui: Sed reſpice ad o-
racionē ſerui tui: ⁊ ad preces
eius domine deus meus.

Hyſtoria de ſapiencia Sab
bato ꝑmo Ad veſpas R

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

DEum time et man
data eius obſerua
Hoc ē omnis ho-
mo v̄ſus Timen
tibus deum nichil deeſt nec
hijs qui eum diligunt in veri
tate Hoc. Ad mḡt añ
SApiencia edificauit ſi-
bi domū excidit colūp-
nas ſeptem ſubdidit ſibi gen
tes. ſuperborūqꝫ et ſublimiū
colla propria v̄tute calcauit
añ Ego in altiſſimis habi-
to et thronus meus in colūp
na nubis añ Omnis ſapiē-
cia a domino deo eſt et cū il-
lo fuit ſemp et eſt añ euū añ.
Sapiencia clamitat in plate
is. ſi quis diligit ſapienciam
ad me declinet et eam inueni
et. et dū eā inuenerit beatꝰ ē
ſi tenuerit eam añ Domi-
nus poſſedit me ab inicio via
rum ſuaꝝ anteq̄ quicq̄ face-
ret a principio nec dū erant a
biſſi et ego parturiebar. quā
do preparabat celos aderā
cū eo cōponens omnia. ℟
IN principio deꝰ anteq̄ ter-
ram faceret priuſq̄ abyſſos
conſtitueret priuſq̄ produce
ret fontes aquarum Anteq̄
montes collocarentur. ante

omnes colles generauit me
dominus. v̄ſus Quando
preparabat celos aderā cum
eo cūcta compoens Anteq̄.
℟ Emitte domine ſapienci
am de ſede magnitudinis tu-
e vt mecum ſit et mecū laborꝫ
Vt ſciā quid acceptū ſit co-
ram te omni tempore v̄ſus.
Da michi domine ſediū tua
rū aſſiſtricē ſapienciam Vt.
℟ Domine pater et deus
vite mee ne derelinquas me
in cogitatu maligno. extollē-
ciam oculorū meorum ne de-
deris michi. et deſideriū ma
lignum auerte a me domine
aufer a me concupiſcenciam
Et animo irreuerenti et in-
frunito ne tradas me domi-
ne. v̄ſus Ne derelinquas
me domine ne accreſcant ig-
norancie mee et multiplicen-
tur delicta mea Et. ¶ In
ſecundo nocturno ℟.
DA michi dn̄e ſediū tua-
rū aſſiſtricem ſapienciā ⁊ no
li me reꝓbare a pueris tuis.
Qm̄ ſeruus tuus ſū ego et fi
lius ancille tue v̄ſus Mit-
te illam a ſede magnitudinis
tue vt mecū ſit ⁊ mecū laborꝫ
Qm̄ ℟ Gyrū celi circuiui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ſola et in fluctibus maris am
bulaui in omni gente ⁊ in om
ni pplo primatū tenui Sup-
borū et ſublimiū colla propa
vtute calcaui vſus Ego in
altiſſimis habito et thronus
meus in colūpna nubis Sup
R. Iniciū ſapiencie timor
domini intellectus bon⁹ om
nibus facientibus eū Landa
cio ei⁹ manet in ſe. ſe. vſus
Dilcō illius cuſtodia legū ē
qȝ ois ſapiā timor dei Lau.
In tercio nocturno R
Verbū iniquū et doloſū lō
ge fac a me dnē. dicias ⁊ pau
ptates ne dederis m̄. Sȝ tm̄
victui meo t̄bue neceſſā vſ⁹
Ne forte ſaciat⁹ euomā illō
et polluā nomē dei mei Sȝ.
R Magna enī ſunt iudicia
tua dnē et inenerrabilia vba
tua magnificaſti populū tuū
Et hōraſti vſus Dedux-
iſti ſicut oues pplm tuum in
manu moyſi et aaron Et R
Ne derelinquas me dnē pr
et dnātor vite mee vt nō cor-
ruam in conſpcū aduerſario
rū meoꝝ Ne gaudeat de me
inimicus meus vſus App
bende arma et ſcutū et exur-
ge in adiutorium mihi Ne.

Super ſalutem Itē R.
⁊ omnē pulchritudinē dilexi
ſapienciā et ꝓpoſui pro luce
habere illam Venerunt mi-
hi omnia bona pariter cū illa
vſus. Dixi ſapiencie ſoror
mea es et prudenciā vōui ai-
cā meā Venerūt R Que
ſunt in corde hoīm oculi tui
vident dnē et in libro tuo oia
ſcribent Homo videt in faci
e deus autē in corde. vſus
Dia enim corda ſcrutat̄ de⁹
et vniuerſas menciū cogitaci
ones itelligit Hō R Pre
be fili cor tuū michi ⁊ oclī tui
vias meas cuſtodiāt Vt ad
datur gracia capiti tuo vſus
Attende fili mi ſapiām meā
et ad eloquiū meū inclina au
rem tuam Vt. Item R
Fili noli deficere a diſci
plina domini et ne fati-
geris dū ab eo arguer̄ Quē
enim diligit dominus corri-
pit et quaſi pater in filio com
placet ſibi. vſus Audi fili
mi diſciplinā patris tui et ne
dimittas legem matris tue
Quē R Audi fili mi diſci
plinā patris tui ⁊ ne dimittas
legem matris tue Vt multi-
plicentur tibi anni vite tue.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

v̄ſus Honora dn̄z de tua ſb
ſtancia et de primicijs frugū
tuaꝝ da pauperibus Vt mk̄.
℟ Auerſio puuloꝝ interfi-
ciet eos et ꝓſperitas ſtultoꝝ
perdet illos Qui aūt me au-
dierit abſqꝫ terrore quieſcet.
v̄ſus O viri ad vos clamito
et vox mea ad filios hominū
Qui. Dn̄ica pma Lcō pᵃ
Parabole ſalomonis fi-
lij dauid regis iſrabel:
ad ſciendā ſapienciā et diſci-
plinam. ad intelligenda v̄ba
prudencie. ⁊ ſuſcipiendā eru
dicionē doctrine: iuſticiā et
iudiciū et equitatem: vt det̄
paruulis aſtucia. adoleſcen-
ti ſciencia et intellectus.
Audiens ſapi Lcō ſcd̄a.
ens ſapiencior erit: et intelli-
gens gubernacula poſſidebᵗ
Aīa aduertet pabolam et int̄-
pretacionem: v̄ba ſapienciū
et enigmata eorū Timor do
mini principiū ſapiencie Sa
pienciā atꝫ doctrinam ſtulti
deſpiciunt Audi fili mi diſci
plinā patris tui: et ne dimit-
tas legē matris tue: vt adda-
tur gracia capiti tuo. et tor-
ques collo tuo Lcō tercia.
Fili mi ſi te lactauerint
peccatores: ne acquieſcas e-
is Si dixerint veni nobiſcū
inſidiemur ſangiū. abſconda
mus tendiculas contra inſō-
tē fruſtra. degluciamus eū ſi-
cut infernus viuentē et inte-
grū quaſi deſcendentē in la-
cū et oēm precioſam ſubſtan
ciā repiemus. implebimꝰ do
mos noſtras ſpolijs. ſortem
mitte nobiſcū. marſupiū vnū
ſit omniū nr̄m Lcō quarta
Fili mi ne ambules cum
eis. Probibe pedē tuum a
ſemitis eoꝝ Pedes enim il-
lorum ad malū currunt: et feſ
tinant vt effundant ſanguinē
Fruſtra autē iacitur rethe ā-
te oculos p̄enatoꝝ. Ipi quo
qꝫ contra ſanguinē ſuū inſidi
antur: et moliuntur fraudes
contra animas ſuas. Sic ſe-
mite omnis iiqui aīmas poſ-
ſidenciū rapiūt Lcō quita
Sapiencia foris predicat:
⁊ i plateis dat vocē ſuā. In
capite turbaꝝ clamitat: in fo
ribus portaꝝ vrbis ꝓfert v̄-
ba ſua dicens Vſqꝫquo puu
li diligitis infanciā. et ſtulti
ea q̄ ſibi ſunt noxia cupient:
et iprudētes odibūt ſcienciā:
Conuerti- Lectio ſexta

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

mini ad coꝛrepcionē meam.
En pꝛoferam vobis ſpm̄ me
um:et oſtendam verba mea.
Quia vocaui et rennuiſtis:
extendi manū meam.et non
fuit qui aſpiceret. Deſpexiſ-
tis omne conſiliū meum:et i-
crepaciones meas neglexiſ-
tis Ego quoqꝫ i interitu vrō
ridebo:et ſubſānabo cū vob
quod timebatis aduenerit

Per ebdōdam Lcō pꝛima.
Fili mi ne effluant hec
ab oculis tuis Cuſtodi
legem atqꝫ conſiliū:et erit vi-
ta anime tue et gracia fauci-
bus tuis. Tunc ambulabis
fiducialiter in via tua:et pes
tuus non impinget. Si doꝛ-
mieris nō timebis: quieſces
et ſuauis erit ſompus tuus
Ne paueas Lcō ſecūda.
repentino terroꝛe:et irruen-
tes tibi potencias impioꝛū.
Dominus enim erit in late-
re tuo:et cuſtodiet pedem tu
um ne capiaris Noli ꝓhibe
re benefacere eū qui poteſt:
ſi vales ⁊ ipē benefac Ne di
cas amico tuo.vade et reuer
tere.et cras dabo tibi:cū ſta-
tim poſſis dare Lcō tercia

Ne moliaris amico tuo ma
lum:cū ille in te habeat fidu-
ciam Ne contendas aduer
ſus hominē fruſtra:cum ipē
tibi nichil mali fecerit Ne e-
muleris hominem iniuſtū.
nec imiteris vias eius: quia
abbominacio domini eſt om
nis illuſoꝛ:et cū ſimplicibus
ſermocinacio eius

Dn̄ica ſcd̄a Lectio pꝛima
Audi fili mi et ſuſcipe v̄
ba mea:vt multiplicen-
tur tibi anni vite Viam ſapi
encie mōſtrabo tibi:ducam
te ꝑ ſemitas eqtatis. Quas
cum ingreſſus fueris non ar-
tabuntur greſſus tui:et cur-
rens non habebis offendicu
lum Tene diſciplinam ne di
mittas eam: cuſtodi illam:
quia ipā eſt vita tua
Ne delecteris Lcō ſcd̄a.
ſemitis ipioꝛum:nec tibi pla
ceat maloꝛum via Fuge ab e
a nec tranſeas per illam:de-
clina et deſere eam Non enī
doꝛmiunt nisi malefecerint:
et rapitur ſompnus ab eis ni
ſi ſupplantauerint. Come-
dunt panem impietatis:et vi
num iniquitatis bibunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Lectio tercia

Iuſtorum autem ſemita
quaſi lux ſplendens ꝓcedit:
et creſcat vſqꝫ ad perfectam
diem Via impiorũ tenebro-
ſa: neſciunt vbi corruunt Fili
mi auſculta ſermones meos
et ad eloquia mea inclina au
rem tuam. Ne recedant ab
oculis tuis: cuſtodi ea in me-
dio cordis tui Vita enim ſũt
inuenientibus ea: et vniuer-
ſe carni ſanitas Lcõ q̃rta.

Omni cuſtodia ſerua cor
tuum: quia ex ipſo vita pro-
cedit. Remoue a te os pra-
uum: et detrahencia labia ſit
procul a te Oculi tui recta vi
deant: et palpebre tue prece-
dant greſſus tuos. Dirige
ſemitam pedibus tuis: et om
nes vie tue ſtabilientur

Ne decli Lectio quīta
nes ad dexteram et ad ſiniſ-
tram: auerte pedem tuum a
malo. Vias enim q̃ a dexte-
ris ſunt nouit dominus: per-
uerſe vero ſunt q̃ a ſiniſtris
ſunt. Ipe autem rectos faci
et curſus tuos: itinera autem
tua in pace producet.

Fili Lecio ſexta
mi attende ſapienciam meã:
et prudencie mee inclina au-
rem tuam: vt cuſtodias cogi
taciones et diſciplinam labi-
a tua conſeruent. Fauus eni
diſtillans labia metricis: et
nitidiꝰ oleo guttur eiꝰ. No
uiſſima autem illius amara
quaſi abſinthium: et acuta
quaſi gladius biceps.

Per ebdõdam lcõ prima.

Nunquid nõ ſapiencia
clamitat? et prudencia
dat vocem ſuã: In ſũmis ex
celſiſqꝫ v̄ticibus ſupra viã in
medijs ſemitis ſtans iux̄ por
tas ciuitatis: in ip̄is foribus
loquit̄ dicens O viri ad vos
clamito: et vox mea ad filios
hominũ Lectio ſecũda

Intelligite paruuli aſtuci-
am: et inſipientes aiaduerti
te. Audite quoniã de rebus
magnis locutura ſũ: et aperi
entur labia mea vt recta pre-
dicent Veritatem meditabi
tur guttur meum: ⁊ labia me
a deteſtabuntur impiũ-

Iuſti ſũt Lectio tercia
omnes ſermones mei: non ē
in eis prauum quid neqꝫ ꝑ-
uerſum Recti ſunt intelligē-
tibus: et equi inuenientibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ſcienciam. Accipite diſcipli-
nam meam ⁊ nō pecuniam:
doctrinam magis ꝙ̄ aurum
eligite Melior eſt enim ſapi
encia cunctis opibus precio-
ſiſſimis: et omne deſiderabi-
le ei non poteſt cōparari.
¶ Dominica tercia vel quarta
Lectio prima
Diligite iuſticiam: qui
iudicatis terram Sen-
tite de domino in bonitate: ⁊
in ſimplicitate cordis queri-
te illum Quoniā inuenietur
ab hijs qui nō temptant illū:
appet autem eis qui fidē ha-
bent in illum. Peruerſe enī
cogitaciones ſeparāt a deo:
probata autē virtus corripit
inſipientes Lectio ſcd̄a
Quoniā in maliuolam ani-
mam nō introibit ſapiencia:
nec habitabit in corpore ſub
dito peccatis. Sanctꝰ enim
ſpiritꝰ diſcipline effugiet fic-
tum: et auferet ſe a cogitacio
nibus q̄ ſunt ſine intellectu: ⁊
corripietur a ſuperueniente
iniquitate Lectio tercia.
Benignus eſt enim ſpiri-
tus ſapiencie: et non libera-
bit maledictum a labijs ſuis
Quoniā renum illius teſtis
eſt deus: et cordis eius ſcru-
tator eſt verus: et lingue illi-
us auditor. Quoniā ſpiritꝰ
domini repleuit orbem ter-
rarū: et hoc quod continet ō
nia ſcienciam habet vocis
Propter Lectio quarta
hoc qui loquitur iniqua non
poteſt latere: nec preteriet il-
lum corripiens iudiciū. In
cogitacionibus enī impij int̄
rogacio erit Sermonū autē
illius audicio ad deum veni-
et: et ad correpcionem iniqui
tatum illius. Quoniā auris
zeli audit omnia: et tumultꝰ
murmuracionū non abſcon-
detur. Lectio quinta.
Cuſtodite ergo vos a mur
muracione q̄ nichil prodeſt:
et a detractione parcite lin-
gue: quoniā ſermo obſcurus
in vacuum non ibit Os autē
quod mētitur occidit animā
Nolite zelare mortem in er-
rore vite veſtre: neq; acqui-
ratis perdicionem in operi-
bus manuum veſtrarū: quo
niam deus mortem non fe-
cit: nec letatur in perdicione
viuorum
Lectio ſexta.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Creauit.n.vt eſſent omnia
ꝛ ſanabiles fecit naciones or
bis terrarum Nō eſt in illis
medicamētū exterminij:nec
inferorum regnum in terra.
Juſticia perpetua eſt et im-
mortalis:iniuſticia aūt mor-
tis acquiſicio Jmpij aūt ma
nib⁹ et verbis accerſierūt illā

Per ebdōm lectio prima

Omnis ſapiencia a domi-
no deo eſt:et cum illo fu
it ſemper et eſt ante euū Ha
renā maris et pluuie guttas
et dies ſeculi quis dinumera
uit? Altitudinem celi et lati-
tudinem terre.ꝛ profundum
abiſſi quis menſus eſt?

Sapienciā Lectio ſcda.
dei precedētem omnia quis
inueſtigauit? Prior omniū
creata eſt ſapiencia: et intel-
lect⁹ prudencie ab euo Fōs
ſapiēcie verbum dei in excel-
ſis:et ingreſſus illius manda
ta eterna. Radix ſapiencie
cui reuelata eſt et aſtucias il-
lius quis cognouit

Diſciplina Lcō tercia
ſapiencie cui reuelata eſt et
manifeſtata:ꝛ multiplicacio
nem ingreſſus illius quis in-
tellexit. Unus eſt altiſſimus
creator omniū omnipotens.
rex potens et metuendus ni-
mis:ſedens ſuper thronum
illius et dominans de⁹ Jpe
creauit illam ſpū ſancto:et vi
dit ꝛ dinumerauit et mēſus ē

Item Lecio prima.

Et effudit illam ſuper ō
nia opera ſua:et ſuper ō
nem carnem Secundū datū
ſuum prebet illam diligenti-
bus ſe Timor domini gloria
et gl'acō:et leticia et corona
exultacionis Timor domini
delectabit cor:et dabit letici-
am et gaudium in longitudi-
nem dierum. Timenti dnm
bene erit in extremis:et ī die
defunctionis ſue benedicet.

Dilectio Lectio ſcda
dei honorabil' ſapiēcia Qui
bus aūt apparuerit in viſu:
diligunt eam in viſione et in
agnicione magnaliū ſuorum
Jnicium ſapiencie timor do
mini:et cum fidelibus in wl-
ua concreatus eſt et cum elec
tis feminis graditur:et cum
iuſtis et fidelibus agnoſcit

Timor Lectio tercia
domini ſciencie religioſitas.
Religioſitas cuſtodit et iuſ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

tificabit cor:iocunditatē atꝫ
gaudium dabit. Timenti do
minū bene erit:et in diebus
conſūmacionis illius benedi
cetur. Plenitudo ſapiencie
timere deum:et plenitudo a
fructibus illius

De libro Iob Sabbato ad
magnificat añ

Cum audiſſet iob
nunciorū verba ſuſ
tinuit pacienter et
ait. ſi bona ſuſcepi
mus de manu domini mala
autē quare non ſuſtineamus
in omnibus hijs nō peccauit
iob labijs ſuis. neqꝫ ſtultū a-
quid contra deū locutus eſt
añ In omnibꝰ hijs nō pec-
cauit iob labijs ſuis neqꝫ ſtul
tum quid contra deū locutꝰ
eſt añ Quantas habeo in-
iquitates et peccata reſpon-
de michi. cur faciem tuā ab-
ſcondis et arbitraris me ini-
micum tuum. ℞
Si bona ſuſcepimus de
manu domini mala aūt qua-
re nō ſuſtineamus Dominꝰ
dedit dominus abſtulit ſicut
domino placuit ita factū eſt
ſit nomen domini benedictū

vſus. Nudꝰ egreſſus ſū ex
vtō matris mee nudꝰ reuer-
tar illuc Dñs. ℞ Anteꝗ̃ co
medā ſuſpiro et tanꝗ̃ inundā
tis aꝗ̃ ſit rugitꝰ meus. qꝛ timoꝛ
quē timebā eueit michi ⁊ qđ
verebar accidit Nōne diſſi-
milaui nōne ſilui et iā quieui
et venit ſuper me indignacio
tua dnē. vſus Ecce nō eſt
auxiliū michi in me ⁊ neccārij
quoqꝫ mei receſſerunt a me.
Nōne. ℞ Utinā appēde
rētur pccā mea quibꝰ irā me-
rui Et calamitas quā pacioꝛ
ĩ ſtatera vſus Quaſi arēa
maris hec grauioꝛ appereret vñ
⁊ vba mea doloꝛe ſūt plē Et
Qva In ſcđo noct̃ no ℞
re detraxiſtis ſmonibꝰ veri-
tatis ad icrepandū vba ꝯpo-
nitis ⁊ ſubuertere nitimini ami
cū vrm̄ Uerūptñ q̃ cogitatis
explete vſus Qđ iuſtū ē iu
dicate et nō inuenietis in lin-
gua mea iniquitatē Uerūptñ
℞ Induta eſt caro mea pu
tredine ⁊ ſoꝛdibꝰ pulueris cu
tis mea aruit et cōtracta eſt
Memento mei dnē qꝛ ven-
tus ē vita mea vſus Dies
mei ſicut vmbꝛa declinauerūt
⁊ ego ſicut fenū arui Memē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

℟ Memento mei deus qꝛ
ventus eſt vita mea Nec aſ-
piciat me viſus hominis v̾-
ſus Cutis mea aruit et con
tracta eſt et non reuertetur o
culus meus vt videat bona.
Nec In tercio noct̾no ℟
Paucitas dierũ meoꝛũ fini
tur bꝛeui dimitte me domine
ſine plangã paululum doloꝛé
meum. Anteq̃ꝫ vadã ad ter-
ram tenebꝛoſam et opertam
moꝛtis caligine v̾ſus Ecce
in puluere ſedeo et in pulue-
re doꝛmio et ſi mane me que
ſieris non ſubſiſtam Anteq̃ꝫ
℟ Ne abſcondas me dñé a
facie tua manũ tuã longe fac
a me Et foꝛmido tua nõ me
terreat v̾ſus Uoca me et
reſpondebo tibi aut certe lo-
quar et tu reſpõde michi Et
℟ Nocte os meum ꝑfoꝛat̃
doloꝛib⁹ et qui me cõedunt
non doꝛmiunt a multitudine
coꝛũ conſumitur veſtimentũ
meum Cõparatus ſum luto
et aſſimilatus ſũ fauille et ci-
neri v̾ſus O cuſtos homi-
num quare me poſuiſti cõtra
rium tibi et fact⁹ ſũ michimꝫ
ipi grauis. ꝑce mihi domine
nichil ei ſũt dies mei Cõpa.

Item in nocturno ℟.

Nunquid domin⁹ ſupplã-
tat iudiciũ aut omnipotẽs ſb
uertit quod iuſtũ eſt liba me
domine et pone me iuxta te.
Et cuius vis manus puguet
contra me v̾ſus Appꝛehẽ-
de arma et ſcutũ et exurge in
adiutoꝛium michi Et. ℟
Quis michi tribuat vt i iſer
no pꝛotegas me ⁊ abſcõdas
me donec pertranſeat furoꝛ
tuus domine Niſi tu qui ſo-
lus es deus et conſtituas m̃
tẽpus in quo recoꝛderis mei
v̾ſus Quis michi det vt ve
niat peticio mea et quod ex-
pecto t̾buat michi de⁹ Niſi
℟ Uerſa eſt in luctũ cytha-
ra mea et oꝛganũ meum i vo-
cem flencium Parce michi
dñé nichil enim ſũt dies mei.
v̾ſus O cuſtos hominũ qua
re me poſuiſti ꝯtrarium tibi
et factus ſum michimetipſi
grauis Parce.

Dñica prima Lectio pꝛima.

Uir erat i terra hus: no-
mine iob Et erat vir il-
le ſimplex et rectus ac timẽs
deum: et recedens a malo.
Natiq; ſunt ei ſeptem filij:
et tres filie Et fuit poſſeſſio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

eius ſeptem milia ouiū. et tria
milia camelorum: quinginta
quoqꝫ iuga boum. et quingē-
te azine: ac familia multa ni-
mis. **Lectio ſecunda.**

Eratqꝫ vir ille magnus in-
ter omnes orientales. Et i-
bant filij eius et faciebant cō
uiuium ꝑ domos: vnuſquiſ-
qꝫ in die ſuo Et mittētes vo
cabant tres ſorores ſuas: vt
comederent et biberent cum
eis **Lectio tercia**

Cvmqꝫ in orbem tranſiſſet
dies conuiuij: mittebat ad e-
os iob et ſanctificabat illos.
Conſurgenſqꝫ diluculo: of-
ferebat holocauſta per ſingu
los Dicebat enim Ne forte
peccauerint filij mei: et bene
dixerint deo n cordibus ſu-
is. Sic faciebat iob cunctis
diebus **Lectio quarta.**

Qvadam autē die cum ve-
niſſent filij dei vt aſſiſterent
coram domino: affuit inter e
os eciam ſathan. Cui dixit
dominꝰ Unde venis? Qui
reſpondens ait Circuiui ter
ram: et perambulaui eam.
Dixitqꝫ dominꝰ ad eū Nū-
quid conſideraſti ſeruū meū
iob. ꝙ non ſit ſimilis ei in ter-
ra: homo ſimplex et rectus ⁊
timens deum ac recedens a
malo? **Lectio quinta.**

Qvi reſpondens ſathā ait.
Nunquid fruſtra timet iob
deum: Nonne tu vallaſti eū
ac domum eius: vniuerſāqꝫ
ſubſtanciā per circuitum: O
peribꝰ manuū eius benedix-
iſti: et poſſeſſio eius creuit in
terra Sed extende paululū
manum tuam et tange cunc-
ta q̄ poſſidet: niſi in facie tua
benedixerit tibi **Lcō ſexta**

DIxit ergo dominus ad
ſathan. Ecce vniuerſa q̄ ha-
bet in manu tua ſunt: tantum
in eum ne extendas manum
tuam. Egreſſuſqꝫ eſt ſathan
a facie domini Cum autem
quadam die filij et filie eius
comederent ⁊ biberent vinū
in domo fratris ſui primoge
niti: nūcius venit ad iob qui
diceret. Boues arabant. et
azine paſcebātur iuxta eos?
et irruerunt ſabei tuleruntqꝫ
omnia. ⁊ pueros percuſſerūt
gladio: et euaſi ego ſolus vt
nunciarem tibi.

**¶ Dominica ſecunda. Lectio
prima.**

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

IGitur audientes tres
amici iob omne malum
quod accidiſſet ei: venerunt
ſinguli de loco ſuo beliphaz
themanites et baldad ſuites
et ſophar naamatites. Con
dixerant enim: vt ꝑiter veni-
entes viſitarent eum. et con-
ſolarentur Lectio ſecũda

Cumqꝫ eleuaſſent procul
oculos ſuos: nõ cognouerũt
eum Et exclamantes plora-
uerunt: ſciſſiſqꝫ veſtibus ſꝑ-
ſerunt puluerem ſuper caput
ſuum in celum. Et ſederunt
cum eo in terra ſeptem diebꝰ
et ſeptem noctibus: et nemo
loquebatur ei verbum. Vi-
debant enim dolorem eſſe ve
hementem Lectio tercia

Poſt hec aperuit iob os ſu
um: et maledixit diei ſuo: et
locutus eſt. Pereat dies in
qua natus ſum: et nox in qua
dictum eſt conceptus eſt ho-
mo. Dies illa vertatur in te-
nebras Non requirat eũ deꝰ
deſuper: et non ſit in recorda
cione: et non illuſtretur lu-
mine. Lectio quarta.

Obſcurent eum tenebre: et
vmbra mortis. Occupet eũ
caligo: et inuoluatur amari-
tudine. Noctem illam tene-
broſus turbo poſſideat: non
computetur in diebus anni:
nec numeretur in menſibus.
Sit nox illa ſolitaria nec lau
de digna Lectio quinta.

Maledicunt ei qui maledi-
cunt diei: qui parati ſunt ſuſ-
citare leuiathan Obtenebrẽ
tur ſtelle caligine eius. Ex-
pectet lucem et nõ videat nec
ortum ſurgẽtis aurore: quia
non concluſit oſtia ventris q
portauit me: nec abſtulit ma
la ab oculis meis.

Lectio ſexta.

Qvare non in vulua mortu
us ſum. egreſſus ex vtero nõ
ſtatim perij? Quare excep-
tus genibus: Cur lactatus
vberibus: Nunc enim dor-
miens ſilerem. ⁊ ſompno me
o requieſcerem cum regibus
et conſulibus terre. qui edifi
cant ſibi ſolitudines: aut cũ
principibus qui poſſidẽt au-
rum. et replent domos ſuas
argento: aut ſicut abortiuum
abſconditum non ſubſiſterẽ:
vel qui concepti non viderũt
lucem.

Per ebdomadã Lcõ ꝑma

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

RResponꝺens autem iob
ꝺixit. Utinam appen-
ꝺerentur peccata mea quibꝰ
iram merui. ⁊ calamitas quã
pacioꝛ in ſtatera: quaſi arena
maris hec grauioꝛ appareꝛz
Unꝺe et verba mea ꝺoloꝛe
ſũt plena: quia ſagitte ꝺomi-
ni in me ſunt quarũ inꝺigna-
cio ebibit ſpiritũ meũ: et ter-
roꝛes ꝺomini militant cõtra
me Lectio ſecunꝺa

NNvnquiꝺ rugiet onager cũ
habuerit herbã: aut mugiet
bos cum ante pꝛeſepe plenũ
ſteterit: Aut poterit come-
ꝺi inſulſum: quoꝺ non eſt ſa-
le conꝺitum: Aut poteſt ali
quis guſtare: quoꝺ guſtatũ
efferet moꝛtem: Anime enĩ
eſurienti: eciam amara ꝺulci
a eſſe viꝺentur
Lectio tercia.

QQve priꝰ tangere nolebat
anima mea: nunc pꝛe anguſti
a cibi mei ſunt. Quis ꝺet vt
veniat peticio mea: et quoꝺ
expecto tribuat michi ꝺeus:
Et qui cepit ipſe me cõterat
ſoluat manum ſuam et ſucci-
ꝺat me Et hec michi ſit con-
ſolacio vt affligens me ꝺolo
re non parcat: nec contraꝺi-
cam ſermonibus ſancti.

Dñica tercia lectio pꝛima

QQui tollat ab amico ſuo
miſericoꝛꝺiam: timoꝛẽ
ꝺomini ꝺerelinquit Fratres
mei pꝛeterierũt me: ſicut tor-
rens qui raptim tranſit in cõ
uallibus. Qui timent pꝛui-
nam: irruet ſuper eos nix.
Tempoꝛe quo fuerint ꝺiſſi-
pati peribunt: et vt incalue-
rint ſoluentur ꝺe loco ſuo.
Lectio ſecunꝺa

IInuolute ſunt ſemitẽ greſ
ſuum eoꝛũ: ambulabunt ĩ va
cuum et peribunt Conſiꝺe-
rate ſemitas theman. itinera
ſaba: et expectate pauliſper.
Confuſi ſunt: quia ſperaui.
Venerũt quoqꝫ vſqꝫ aꝺ me:
et puꝺoꝛe cooperti ſunt.

NNvnc veniſtis Lcõ t̃cia.
et moꝺo viꝺentes plagã me-
am timetis. Nunquiꝺ ꝺixi
afferte michi. et ꝺe ſubſtãcia
veſtra ꝺonate michi: vel libe
rate me ꝺe manu hoſtis. ⁊ ꝺe
manu robuſtoꝛũ eruite me:
Docete me et ego tacebo: et
ſi quiꝺ foꝛte ignoꝛaui inſtrui
te me. Lectio quarta.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Qvare detraxiſtis ſermo-
nibus veritatis:cum e vobis
nullus ſit qui poſſit arguere
me: Ad increpandum tantū
eloquia concinnatis:et invē
tum verba profertis Super
pupillum irruitis:et ſubuer-
tere nitimi amicum veſtrum
Uerumptamē quod cepiſ-
tis explete **Lectio quinta.**
Prebete aurem: et videte
an menciar Reſpondete ob
ſecro abſqȝ contencione.⁊ lo
quentes id quod iuſtum eſt
iudicate:et non inuenietis in
lingua mea iniquitatem:nec
i faucibus meis ſtulticia per
ſonabit **Lectio ſexta**
Milicia eſt vita hominis
ſuper terrā:et ſicut dies mer
cennarij dies eius Sicut cer
uus deſiderat vmbrā et ſicut
mercennarius preſtolatur fi
nem operis ſui:ſic et ego hūi
menſes vacuos:et noctes la-
boriosas enumeraui michi.
Si dormiero dico quando
conſurgam:et rurſum expec
tabo veſpam:et replebor do
loribus vſqȝ ad tenebras.

**Hyſtoria de thobia Sabba
to ad magnificat aū**

Ingreſſus raphael ar-
chāgelus ad thobiam
ſalutauit eum dicens
gaudiū tibi ſemper ſit.
cui thobias ait. quale gaudi-
um michi erit qui i tenebris
ſedeo et lumē celi non video
cui angelus ait forti animo eſ
to in proximo eſt vt a deo cu
reris **aū** Ne reminiſcaris
domine delicta mea vel parē
tum meorū neqȝ vindictam
ſumas de peccatis meis. ℟
Peto domine vt de vin-
culo im pperij hui⁹ ab-
ſoluas me aut certe de ſuper
terrā eripias me ne reminiſ-
caris delicta mea vel paren-
tum meorū. Neqȝ vindictā
ſumas de peccatis meis quia
eruis ſuſtinentes te domine
vſus Omnia iudicia tua iuſ
ta ſunt et omnes vie tue miſe
ricordia ⁊ veritas:et nunc do
mine memento mei Neqȝ
℟ Omni tempore benedic
deum et pete ab eo vt vias tu
as dirigat. Et ōni tempore
conſilia tua in ipo permane-
ant **vſus** Memor eſto fili
quia pauperem vitā gerim⁹
habebis multa bona ſi timue
ris deum Et ℟ Memor

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

eſto fili quoniã pauperem vitam gerimus Habebis multa bona ſi timueris deũ vſus Fiducia magna erit coram ſummo deo elemoſina omnibus qui faciunt eam Habe. Sufficiebat nob pau- R pertas noſtra vt diuicie computarentur nunq̄ fuiſſet pecunia iſta pro qua miſiſti filium noſtrũ Baculum ſenectutis noſtre vſus Heu me fili mi vt quid te miſimus peregrinari lumen oculorũ noſtrorũ Baculũ R Benedicite deum celi et coram omnibus viuentibus confitemini ei Quia fecit vobiſcũ miãm ſuam vſus Tempus eſt vt reuertar ad eum qui me miſ vos autem benedicite deum Quia. R Tempus eſt vt reuertar ad eũ qui me miſit vos autem benedicite deum Et enerrate omnia mirabilia eius vſus Confitemini ei coram omnibus viuentib⁹ quia fecit vobiſcũ miſericordiam ſuam. Et enerrate.

In tercio nocturno R

Tribulaciones ciuitatũ audiuimus quas paſſe ſũt et defecimus timor ⁊ ebetudo mẽtis cecidit ſuper nos et ſuper liberos noſtros ipi montes nolunt recipere fugam nrãm Dnẽ miſerere Vſus Peccauimus cũ patribus noſtris iniuſte egimus iniquitatẽ fecimus. Dnẽ R Nos aliũ deum neſcimus p̄ter dñm in quo ſperamus Qui non deſpiciet nos nec amouet ſalutẽ ſuã a genere noſtro. vſus Dñm deum celi colimus et illi ſoli ſeruiemus Qui R Benedixit te domin⁹ in vtute ſua qui p te ad nchilũ redegit inimicos noſtros. Vt non deficiat laus tua de ore hominũ. vſus Benedict⁹ domin⁹ qui creauit celũ ⁊ terram quia hodie nomen tuũ ita mangnificatũ eſt Vt.

Dñca prima Lectio prima.

Thobias ex tribu et ciuitate neptalim q̄ eſt in ſuperiorib⁹ galilee ſupra naaſon poſt viam que ducit ad occidentem in ſiniſtro habẽs ciuitatem ſepheth. cum captus eſſet in diebus ſalmanaſar regis aſſiriorum. in captiuitate tamen poſitus viam veritatis non deſeruit:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ita vt omnia q̄ habere pote-
rat cotidie cócaptiuis fratri-
bus qui erant ex eius genere
impartiret Lectio ſecunda

Cvmqꝫ eſſet iunior oībus
in tribu neptalim: nichil tñ
puerile geſſit in opere. Deni
qꝫ cũ irent omnes ad vitulos
aureos. quos ieroboam fece
rat rex iſrahel: hic ſolus fugi
ebat conſorcia omniũ. et per
gebat ad iheruſalem ad tem
plũ domini: et ibi adorabat
dominũ deũ iſrahel. omnia ꝓ
mitiua ſua ⁊ decimas ſuas fi-
deliter offerens: ita vt in ter-
cio anno pſelitis et aduenis
miniſtraret oēm decimacio-
nem Lectio tercia

Hec et hijs ſimilia ſcd̄m le-
gem dei puerulus obſuabat
Cũ vero factus fuiſſet vir ac
cepit vxoré annā de t̄bu ſua:
genuitqꝫ ex ea filiũ. nomē ſuũ
imponens ei. Quē ab infan
cia timere deũ docuit: et ab-
ſtinere ab omni peccato

Igitur Lectio quarta
cũ per captiuitatē deueniſſet
cũ vxore ſua et filio in ciuita-
tem niniue cũ omni tribu ſua
et omnes ederent ex cibis gē
tilium: iſte cuſtodiuit animā
ſuam: et nunq̄ contaminatꝰ
eſt in eſcis eorum

Lectio quinta.

Et quoniam memor fuit
domini in toto corde ſuo: de
dit illi deus graciā in cōſpec
tu ſalmanaſar regis: et dedit
ei poteſtatem quocũqꝫ vellet
ire: habens libertatem q̄cum
qꝫ facere voluiſſet. Perge-
bat enim per omnes qui erāt
in captiuitate: et monita ſalu
tis dabat eis

Lectio ſexta.

Cum autem veniſſet in
rages ciuitatem medorum.
et ex hijs quibus honoratus
fuerat a rege habuiſſet decē
talenta argenti: et cum mul-
ta turba generis ſui gabrielũ
egentem videret. qui erat ex
tribu eius: ſub cyrographo
dedit illi memoratum pon-
dus argenti.

Per ebdōm Lectio prima.

Anna vero vxor eius
ibat ad textrinum o-
pus cotidie: et de labore ma-
nuũ ſuarum victũ quod cōſe
qui potuiſſet deferebat Vñ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

factum eſt:vt hedum capra-
rũ accipiens detuliſſet domi
Cuius cum   Lectio ſcd̃a
vocem balantis vir eius au-
diſſet:dixit Videte ne furti-
uus ſit. Reddite eum domi
nis ſuis:quia non licet nobis
aut edere ex furto aliquid.
aut contingere Ad hec vxor
eius irata reſpondit Mani-
feſte vana facta eſt ſpes tua:
et elemoſine tue mō parue-
runt. Atq3 hijs et alijs huiuſ
modi verbis exꝓbrabat ei.
Tunc tobi   Lectio t̃cia.
as ingemuit:et cepit orare cũ
lacrimis dicens. Juſtus es
domine:et omnia iudicia tu-
a iuſta ſunt:et omnes vie tue
miſericordia et veritas et iu-
dicium. Et nũc domine me
mor eſto mei:ne vindictam ſu
mas de peccatis meis. neq3
reminiſcaris delicta mea. vel
parentum meorũ: quoniam
non obediuimus preceptis
tuis:et traditi ſumus ĩ direp
cionem et captiuitatẽ et mor
tem ⁊ in fabulam et in impro
perium omnibus nacionibꝰ
in quibus diſperſiſti nos

¶ Item Lectio prima

Eadem itaq3 die conti-
git vt ſara filia raguel in
ciuitate medorum et ipſa au-
diret improperium ab vna
ex ancillis patris ſui: quoni-
am tradita fuerat ſeptem vi-
ris:et demonium nomine aſ-
madeus occideret eos. mox
vt ingreſſi fuiſſent ad eam
Lectio ſecunda
Ergo cum pro culpa ſua in
creparet puellam:reſpondit
ei dicens Amplius ex te non
videamus filium aut filiam
ſuper terram:interfectrix vi-
rorum tuorum Nunquid et
me occidere vis. ſicut et occi-
diſti ſeptem viros.
Lectio tercia.
Ad hanc vocem perrexit
in ſuperiori cubiculo domus
ſue: et tribus diebus ac tribꝰ
noctibus nō manducauit ne
q3 bibit:ſed in oracione per-
ſiſtens. lacrimis deprecaba-
tur dominũ vt ab iſto impro-
perio liberaret eam.

¶ Per ebdōm Lcō prima.
In illo tempore exaudi
te ſunt preces amborũ ĩ
cōſpectu glorie ſũmi dei Et
miſſus eſt ãgelus domini ſãc

tus raphael vt curaret eos ā
bos: quorū vno tempore ſūt
oraciones in conſpectu do-
mini recitate Igitur cū tho
bias putaret oracionem ſuā
exaudiri vt mori potuiſſet:
vocauit ad ſe tobiam filium
ſuum. Dixitqꝫ ei. Audi fili
mi verba oris mei: et ea i cor-
de tuo quaſi fundamentum
conſtrue Lectio ſecūda

Cvm acceperit deus ani-
mam meā corpus meū ſepe-
li: et honorē habebis matri
tue omnibus diebus vite eiꝰ
Memor eni eſſe debes: que
et quanta pericula paſſa ſit
propter te i vtero ſuo Cum
autem et ipa compleuerit tē-
pus vite ſue: ſepelies eā circa
me Omnibus autem diebꝰ
vite tue in mēte habeto dn̄ꝫ:
ꝛ caue nequando peccato cō
ſencias: et pretermittas pre-
cepta di noſtri Lcō tercia.

Ex ſubſtancia tua fac ele-
moſinam: et noli auertere fa-
ciem tuam ab vllo paupere.
Ita eni fiet vt nec a te auer-
tat facies domini. Q uomō
potueris: ita eſto miſericors
Si multū tibi fuerit habun-
danter tribue: ſi exiguū fue-
rit: eciam exiguū libenter im
ptiri ſtude. Premiū eni bo-
num tibi thezaurizas in die
neceſſitatis: quoniā elīa ab ō
ni peccato ꝛ a morte liberat:
et non pacietur animā ire in
tenebras. Fiducia magna e-
rit coram ſummo deo elīa: ō
nibus facientibus eam.

De Iudith ad mḡt an̄

Adonay domine deus
magne et mirabilis qui
dediſti ſalutem i manu femi
ne exaudi p̄ces ſeruoꝝ tuoꝝ

De Heſter infra ebdoma-
dam Ad mḡt an̄

Dn̄e rex omnipotens in
dicione tua cuncta ſunt poſi-
ta et non eſt qui poſſit reſiſte
re voluntati tue

De Iudith Reſponſo.

Adonay domine deus
magne et mirabilis qui
dediſti ſalutem in manu femi
ne. Exaudi preces ſeruorū
tuorū. v̄ſus Benedictꝰ es
domine qui non derelinquis
preſumentes de te et de ſua
virtute gloriantes humilias
Exaudi. ℟ Dominator
domine celorum et terre cre
ator aquarū rex vniuerſe cre
ature tue. Exaudi oracionē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ſeruorum tuorũ. vſus Tu
domine cui humiliũ ſemper
et manſuetorũ placuit oracio
Exaudi· ℟ Nos qui in
turrib⁹ eſtis aperite portas
dominus omnipotens fecit
virtutem. Et victoriam de-
dit de inimicis noſtris vſus
Laudate dominũ deum noſ
trum qui non deſeruit ſperã
tes in ſe Et victo.

¶ In ſecundo nocturno ℟
Domine deus qui cõteris
bella ab inicio eleua brachiũ
tuum ſuper gentes q̃ cogitãt
ſeruis tuis mala Et dextera
tua glorificetur in nobis v-
ſus. Dirige brachium tuũ
ſicut ab inicio et allide virtu-
tem eorum Et dextera. ℟
Recordare mei domine om
nipotentatui dnãns da ſer-
monem rectum et beneſonã-
tem in os meum vt placeant
verba mea in conſpecru prin
cipis euerte cor eius in odiũ
repugnanciũ nobis et in eos
qui conſenciunt eis Nos ãt
libera in manu tua deus noſ-
ter ieternum vſus Cadat
virtus eorum in iracnndia
tua qui promittunt ſe viola-
re ſancta tua Nos ℟ Lau
date dominum deum noſtrũ
qui non deſeruit ſperantes i
ſe et in me adimpleuit miſeri
cordiam ſuam Quã promi-
ſit domui iſrabel vſus Lau
date dominum omnes gen-
tes ⁊ collaudate eum omnes
populi Quã promi.

¶ In tercio nocturno de Veſ
Domine rex ter ℟
omnipotens in dicione tua
cuncta ſunt poſit. et nõ eſt q
poſſit reſiſtere voluntati tue
Libera nos propter nomen
tuum vſus Exaudi oracio
nem noſtrã et conuerte luctũ
noſtrum in gaudium Libe.
℟ Conforta me rex ſancto
rum principatum tenens Et
da ſermonem rectũ et bene-
ſonantem in os meum vſus
Da nobis domine locum pe
nitencie et ne claudas ora ca
nencium te Et. ℟ Spem
in alium nunq̃ habui preter
in te deus iſrabel Qui iraſ-
ceris et ꝓpicius eris et õnia
peccata hominũ in tribulaci
one dimittis vſus Dñe de
us celi et terre reſpice ad hu-
militatem meam Qui.

¶ De Iudith Lectio prima

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Arfaxat itaqȝ rex medorū ſubiugauerat mltas gentes imperio ſuo: ⁊ ipſe edificauit ciuitatem potentiſſimā quā appellauit egbathanis Et lapidibus quadratis et ſectis fecit muros eius in altitudine cubitorū ſeptuaginta: ⁊ in latitudine cubitorum triginta Lcō ſecunda

Turres vero eius poſuit in altitudinem cubitoꝝ centum Per quadrū vero eorū lat⁹ vtrūqȝ vicenorū pedū ſpacio tendebatur. Poſuitqȝ portas eius in altitudine turriū: et gloriabatur quaſi potens in potencia excercitus ſui: et in gloria quadrigarū ſuarum

Anno igitur Lcō tercia duodecimo regni ſui. nabuchodonoſor rex aſſyriorum qui regnabat in niniue ciuitate magna pugnauit contra arfaxat: ⁊ optinuit eū in campo magno qui appellat ragau circa eufraten et tygrin et iadaſan. in campo eriotb regis elycorum Lectio quarta

Tunc exaltatum eſt regnū nabuchodonoſor: ⁊ cor eius eleuatum eſt Et miſit ad omnes qui habitabant in cilicia et damaſco et lybano. et ad gentes q̄ ſunt in carmelo ⁊ cedar et inhabitantes galyleā. in campo magno eſdrelon: et ad omnes qui erant in ſamaria ⁊ trans flumen iordanem vſqȝ iheruſalem. et omnē terram yeſſe. quouſqȝ perueniat ad montes ethyopie.

Ad hos om Lcō quinta nes miſit nūcios nabuchodonozor rex aſſiriorū Qui omnes vno animo contradixerunt: et remiſerunt eos vacuos. ac ſine honore abiecerūt Tunc indignatus nabuchodonozor rex ad omnem terram illā: iurauit per regnum et thronū ſuum ꝙ defenderȝ ſe de omnib⁹ Lcō ſexta

Anno terciodecimo nabuchodonozor regis. viceſima et ſecunda die primi menſis: factum eſt verbum in domo nabuchodonozor regis aſſyriorū vt defenderet ſe. Vocauitqȝ omnes maiores. omneſqȝ duces bellatores ſuos: et habuit cū eis miſteriū cōſilij ſui Dixitqȝ cogitacionem ſuam in eo eſſe: vt oēm terrā ſuo ſubiugaret imperio

Per ebdōm de heſter l. pri⁹

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

REx aſſuerus exaltauit
aman filium amadathi
qui erat de ſtirpe agag: et po
ſuit ſoliū eius ſuper oēs prin
cipes quos habebat Cunc-
tiqꝫ ſerui regis qui in foribꝰ
palacij verſabātur flectebāt
genu: et adorabant aman.
Hic enim eis preceperat im
perator   Lectio ſecūda.

Solus mardocheus non
flectebat genu: neqꝫ adora-
bat eū. Cui dixerunt regis
pueri: qui ad fores palacij p̄-
ſidebant Cur preter ceteros
nō obſeruas mandata regis:
Cumqꝫ hoc crebriꝰ dicerent
et ille nollet audire: nunciaue
runt aman ſcire cupientes v-
trum ꝑſeueraret in ſentencia
Dixerat enī eis ſe eſſe iudeū

Quod cū   Lectio tercia
audiſſet aman et experimen
to probaſſet ꝙ mardocheus
non ſibi flecteret genu. nec ſe
adoraret: iratus ē valde. Et
pro nichilo duxit in vnū mar
docheū mittere manus ſuas
Audierat enim ꝙ eſſet gen-
tis iudee: magiſqꝫ voluit om
nem iudeorū qui erant in reg
no aſſueri perdere nacionem
Item Lectio prima.

INtrauit itaqꝫ rex et amā:
vt biberēt cū regina Dix
itqꝫ ei rex eciam in ſcd̄a die:
poſtq̄ vino incaluerat Que
ē peticio tua heſter vt detur
tibi: et quid vis fieri: Eciam
ſi dimidiam regni mei partē
pecieris: impetrabis.

Ad quē illa   Lcō ſcd̄a
reſpondit Si inueni graciā
in oculis tuis o rex. et ſi tibi
placet: dona michi animam
meā ꝓ qua rogo. et ppl̄m me
um ꝓ quo obſecro. Traditi
enim ſumus ego et ppl̄s meꝰ
vt conteramur iugulemur et
pereamus Atqꝫ vtinam in
ſeruos et famulas vendere-
mur: eſſet tolerabile malū. et
gemens tacerē. Nunc autē
hoſtis noſter eſt: cuiꝰ crudeli
tas redundat in regem

Reſpondenſqꝫ   Lcō t̄cia
rex aſſuerus ait Quis eſt iſ-
te et cuiꝰ eſt potencie: vt hec
audeat facere: Dixit heſter
Hoſtis et inimicꝰ noſter peſ
ſimus iſte eſt aman Quod il
le audiēs ilico obſtupuit: vul
tum regis ac regine ferre nō
ſuſtinens

De libris Machabeorum.
Sabbato ad mḡt an̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Adapiat dominus
coꝛ veſtrũ ĩ lege ſu-
a et in pꝛeceptis ſu
is et faciat pacem ĩ
diebus veſtris añ Da pa-
cẽ domine in diebus noſtris
quia non eſt alius qui pugnz
pꝛo nobis niſi tu deus noſter
añ Oꝛnauerunt faciem tem
pli coꝛonis aureis et dedica-
uerunt altate domino et fac-
ta eſt leticia magna ĩ populo
añ Extẽde domine bꝛachi
um tuũ et libera animas noſ
tras ne pereamus añ Tua
eſt potencia tuũ regnum dñe
tu es ſuper omnes gentes da
pacẽ dñe in diebꝰ noſtris de-
us iſrabel

In pꝛimo nocturno ℞

Adaperiat dominꝰ coꝛ
veſtrum in lege ſua et in
pꝛeceptis ſuis et faciat pacẽ
in diebus veſtris Concedat
vobis ſalutẽ et redimat vos
a malo vſus Exaudiat do
minus oꝛaciones veſtras et
reconſilietur vobis nec vos
deſerat in tempoꝛe malo Cõ
cedat ℞ Exaudiat domi-
nus oꝛaciones veſtras et re-
conſilietur vobis nec vos de
ſerat in tempoꝛe malo Dñs
deus noſter vſus Det vo-
bis coꝛ omnibus vt colatis e
um et faciatis eius volunta-
tem Dñs. ℞ Tua eſt potẽ
cia tuum regnũ domine tu es
ſuper omnes gentes Da pa-
cem domine in diebꝰ noſtris
vſus Creatoꝛ omniũ deus
terribilis et foꝛtis iuſtus et
miſericoꝛs. Da.

In ſecundo nocturno ℞

Impetũ inimicoꝛũ ne timue
ritꝫ memoꝛes eſtote quomõ
ſalui facti ſunt patres noſtri.
Et nũc clamemus in celum
et miſerebitur noſtri deꝰ noſ
ter vſus Mementote mi-
rabiliũ eius q̃ fecit pharaoni
et exercitui eius ĩ mari rubꝛo
Et ℞ Oꝛnauerunt faciem
templi coꝛonis aureis ⁊ dedi
cauerunt altare domino Et
facta eſt leticia magna in po-
pulo vſus In ymnis et cõ
feſſionibus bñdicebant dñz
Et ℞ In ymnis ⁊ ꝯfeſſio
nibus bñdicebant dñz Qui
magna fecit in iſrabel et vic-
toꝛiã dedit illi dñs ops vſꝰ.
Oꝛnauerunt faciem templi
coꝛonis aureis et dedicaue-
runt altare domino Qui.

In tercio nocturno ℞

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Congregati ſũt inimici nri
et gloriãtur in virtute ſua cõ
tere fortitudinem illoꝝ dñe
et diſperge illos. Ut cognoſ
cant q2 non eſt alius qui pug
net pro nobis niſi tu de⁹ noſ-
ter vſus Diſperge illos in
virtute tua et deſtrue eos ꝓ-
tector noſter domine Ut ℟
Dixit iudas ſymõi fratri ſu-
o elige tibi viros et vade libe
ra fratres tuos in galileam.
ego autem ⁊ ionathas frater
meus ibimus in galadithi.
Sicut fuerit volũtas in celo
ſic fiat vſus Et nũc clame-
mus in celum et miſerebitur
noſtri de⁹ noſter Sicut. ℟
Refulſit ſol in clipeos aure-
os et reſplenduerũt montes
ab eis. Et fortitudo gēciũ
diſſipata eſt vſus Erat .n.
exercitus magnus valde et
fortis et appropiauit iudas
et exercitus eius ad prelium
Et. Item Reſponſo[m]
Congregate ſunt gentes i
multitudine vt dimicent con
tra nos et ignoramus quid a
gere debeamus. Dñe deus
ad te ſunt ocli noſtri ne pere-
amus vſus Aperi oculos
tuos domine ⁊ vide afflictio
nem noſtram Dñe. ℟ Tu
domine vniuerſoꝝ qui nullã
habes indigenciã voluiſti tē
plum tuum fieri i nobis Cõ
ſerua domũ iſtam immacula
tam ineternũ domine vſus.
Tu elegiſti domine domũ iſ
tam ad inuocandũ nomen tu
um in ea vt eſſet domus ora-
cionis et obſecracionis noī
tuo Conſerua ℟ Hic eſt
frñ amator et populi iſrahel
Hic eſt qui multũ orat ꝓ po
pulo ⁊ vniuerſa ſancta ciuita
te ihrl'z vſ⁹ Uir iſte i pplo
ſuo mitiſſimus appꝗuit Hic.

Dñica prima Lectio prima.

Et factũ eſt poſtꝙ ꝑcuſſit
alexander philippi ma-
cedo qui primus regnauit in
grecia egreſſus de terra ce-
thym darium regem parſa-
rum et medorum conſtituit
prelia multa ⁊ omniũ obtinu
it municiones. Et interfecit
reges terre et ꝑtranſijt vſqȝ
ad fines terre et accepit ſpo-
lia multitudinis genciũ et ſi-
luit terra in conſpectu eius
Et cõgrega Lcõ ſcða
uit virtutem et exercitũ fortē
nimis Et exaltatũ ē ⁊ eleua
tum cor eius. ⁊ obtinuit regi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ones gencíū et tyrānos ꝛ fac
ti ſunt illi in tributū Et poſt
hoc decidit in lectū et cogno
uit quia moreret̄ et vocauit
pueros ſuos nobiles qui ſe-
cū nutriti erāt a iuuentute ſu
a et diuiſit illis regnū ſuū cū
adhuc viueret Lcō tercia.

ET regnauit alexander ā
nis xij. et mortuus eſt Et op
tinuerunt pueri ei⁹ regnū v-
nuſquiſqꝫ in loco ſuo et īpoſu
erunt ſibi oēs dyademata p⁹
mortē ei⁹ ꝛ filij eoꝝ poſt eos
annis multis Et mlͭiplicata
ſūt mala in terra Lcō q̄rta

ET exijt ex eis radix pecca
trix anthioch⁹ illuſtris filius
āthiochi regis qui fuerat ro
me obſes et regnauit in anno
cētesimo triceſimo et ſeptio
regni grecoꝝ. In dieb⁹ illis
exierunt ex iſrl̄ viri iniqui et
ſuaſerunt multis dn̄tes Ea-
mus et diſponam⁹ teſtamen
tū cū gentib⁹ q̄ circa nos ſūt.
quia ex quo receſſim⁹ ab eis
inuenerunt nos multa mala.

ET bonus Lcō quinta
viſus eſt ſermo in oclis eorū.
et deſtinauerūt aliqui de po-
pulo et abierunt ad regē ꝛ de
dit illis poteſtatē vt facerent
iuſticiā gencíū Et edificaue
rūt gignaſiū in iheroſolimis
ſcḋm leges nacionū ꝛ fecerūt
ſibi preputia Et receſſerūt a
teſtamento ſcō et iūcti ſūt na
cionibus et venundati ſūt vt
facerent malū Lcō ſexta

Et paratū eſt regnū in con
ſpectu anthiochi et cepit reg
nare in terra egipti vt regna-
ret ſuper duo regna Et intra
uit in egiptū in multitudine
graui in curribus et elephan
tis et equitibus ꝛ copioſa na
uiū multitudine et conſtituit
bellū aduerſus ptholomeū
regem egipti

Per ebdomadā Lcō prima

ET miſit rex anthioch⁹
libros per manus nūcio
rum in ihrl̄m et in omnes ci-
uitates iude vt ſequerētur le
gē gencíū terre et ꝓhiberent
holocauſta et ſacrificia ꝛ pla
caciones fieri in templo dei
et prohiberent celebrari ſab
batum et dies ſolempnes et
coinquinari ſancta et ſanctū
ppl'm iſrahel Lecio ſcḋa

Et iuſſit edificari aras et
templa et ydola et immolari
carnes ſuillas et pecora coīa
ꝛ relinquere filios ſuos incir

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

cumciſos. et coinquinari ani
mas eorũ in omnibꝰ immũdi
cijs et abbominacionibꝰ ita
vt obliuiſcerent̃ legẽ et imu-
tarent oẽs iuſtificaciones di.
⁊ quicũqꝫ nõ feciſſent ſcd'm v̄
bũ regis ãthiochi morerent̃.
Scd'm oia Lcõ tercia
v̄ba hec ſcripſit oĩ regno ſuo
et ꝓpoſuit pricipes pplõ qui
hec fieri cogerẽt Et inſſerũt
ciuitatibꝰ iude ſacrificare Et
ꝯgregati ſũt mlti de pplõ ad
eos qui dereliq̃rant legẽ dñi
Et fecerũt mala ſup terrã et
effugauerũt pplm iſrl'i abdi-
tis et in abſcõditis fugitiuo-
rũ locis
Per ebdõdam Lcõ prima.
Et rñdit mathathias et
dixit magna voce Et ſi
oẽs gentes regi anthiocho o
bediãt vt diſcedãt vnuſquiſ-
qꝫ a ſeruitute legis pꝛm̃ ſuoꝝ
et cõſenciant mãdatis eius.
ego et filij mei et fratres mei
obediemꝰ legi pꝛm̃ nrõꝝ. p-
piciꝰ nobis ſit deꝰ Lcõ ij.
Non eſt nobis vtile relinq̃-
re legẽ et iuſticias dei. Non
audiemꝰ v̄ba regis ãthiochi
nec ſacrificabimꝰ tranſgredi
entes legis nrẽ mãdata vt e-
amus altera via Et vt ceſſa-
uit loqui v̄ba hec acceſſit qui
dã iudeus in oculis omniũ ſa
crificare ydolis ſup arã in ci-
uitate modyn ſecundũ iuſſũ
regis Lectio tercia.
Et vidit mathathias et
doluit et cõtremuerũt renes
eius et accenſus eſt furor eiꝰ
ſcd'm iudiciũ legis ⁊ inſiliens
trucidauit eũ ſup arã Sed ⁊
virũ quẽ miſerat rex anthio-
chus qui cogebat immolari
occidit in ĩpo tp̃e et aram deſ
truxit. Et zelatus eſt legẽ ſi-
cut fecit phinees zãbri filio
ſalomi Dñica ſcd'a Lcõ pª
Et circuiuit mathathias
et amici eius et deſtrux
erunt aras ⁊ circũciderũt pu
eros incircũciſos quotquot ĩ
uenerunt in finibꝰ iſrl' in forti
tudine. Et pſecuti ſũt filios
ſupbie et ꝓſperatũ eſt opus
in manu eoꝝ Et optinuerũt
legẽ de manibus genciũ ⁊ de
manibus regũ et nõ dederũt
cornu pccõri Lcõ ſecũda
Et appropinquauerunt
dies mathathie moriendi. et
dixit filijs ſuis Nũc confor-
tata eſt ſuperbia ⁊ caſtigacio
et tempus euerſionis et ira

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ĩdignacionis Nũc ergo o fi
lij emulatores eſtote legis et
date animas veſtras ꝓ teſta
mento patrũ et memento te
oꝝm patrũ q̃ fecerũt in gene-
racionibus ſuis et accipietis
gloriã magnã et nomẽ eternũ.

Abraham Lectio tercia

nonne in temptacione inuen
tus eſt fidelis et reputatũ eſt
ei ad iuſticiã: Joſeph in tem
pore anguſtie ſue cuſtodiuit
mandatũ et factꝰ eſt dominꝰ
egypti. Phynees pater noſ-
ter zelãdo zelũ dei accepit teſ
tamentum ſacerdocij eterni.
Jheſus dũ impleuit verbũ
factus eſt dux in iſrahel.

Caleph dũ Lcõ quarta

teſtificatur in eccleſia accepͭ
hereditatẽ. Dauid in ſua mi
ſcdia conſecutꝰ eſt ſedẽ regni
in ſecula. Helyas dũ zelat ze
lũ legis receptus eſt in celum.
Ananyas azarias miſael cre-
dentes liberati ſunt de flam-
ma. Daniel in ſua ſimplicita-
te liberatus eſt de ore leonũ.

Et ita cogi Lcõ quĩta.

tate per generacionẽ et gene
racionẽ: quia omnes qui ſpe-
rant in eũ non infirmanť. Et
a verbis viri peccatoris ne ti-
mueritis: quia gloria eiꝰ ſter
cus et vermis eſt. Hodie ex-
tollitur et cras non inueniet
quia cõuerſus eſt in terrã ſu-
am et cogitacio eius periet

Vos ergo Lectio ſexta.

filij confortamini et viriliter
agite in lege quia in ipa gloſi
eritis. Et ecce ſymon frater
veſter ſcio ꝙ vir conſilij ẽ ipꝫ
audite ſemꝑ et ipe erit vobis
pater. Et iudas machabeus
fortis viribus a iuuẽtute ſua
ſit vobis princeps milicie et
ipe aget bellum populi

Per ebdõdam Lcõ prima.

Et vidit iudas ⁊ fratres
eius qꝛ mltiplicata ſunt
mala: ⁊ exercitus applicabat
ad fines eorũ. Et cognoue-
runt verba regis q̃ mandauͭ
populo facere in interitũ et
conſũmacionẽ: et dixerunt v-
unſquiſqꝫ ad proximũ ſuum.
Erigamus deiectionẽ popu-
li noſtri: et pugnemus ꝓ po-
pulo noſtro ⁊ ſanctis noſtris

Et congre Lectio ſcda

gatus eſt cõuentus vt eſſent
parati in prelũ: et vt orarent
⁊ peterent miſericordiã ⁊ mi
ſeraciones. Et iheruſalem
non habitabatur: ſed erat ſi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

cut'deſertū Non erat qui in
grederetur ⁊ egrederetur de
natis eius: ⁊ ſanctū conculca
batur: et filij alienigenarū e-
rant in arce Ibi erat habita
cio genciū Lectio tercia.

ET ablata ē voluptas ab
iacob: et defecit ibi tibia ⁊ cy
thara Et congregati ſunt et
venerunt in maſſephat cōtra
iheruſalem: quia locus oraci
onis erat in maſſephat añ̄q̄
in iſrahel Et ieiunauerunt il
la die: et induerunt ſe cilicijs
⁊ cinere impoſuerunt in capi
te ſuo: et deſtituerunt veſti-
menta ſua

Per ebdōdam Lcō prima.

ET poſt hoc cōſtituit iu-
das duces populi: tribu-
nos et centuriones et pente-
cōtarcos et decuriones. Et
dixit hijs qui edificabant do
mos et ſponſabant vxores et
plantabant vineas et formi-
doloſis: vt redirent vnuſqſqꝫ
in domū ſuā ſecundū legem.
Et mouerunt caſtra: et col-
locauerunt ad auſtrū amma
um Lectio ſecunda.

ET ait iudas Accingimi
ni: et eſtote filij potentes Eſ
tote parati in mane vt pugne
tis aduerſum naciones has.
q̄ conuenerunt diſperdere
nos et ſancta noſtra: quoniā
melius eſt nobis mori in bel-
lo: q̄p videre mala gentis noſ
tre et ſanctoꝝ Sicut autē fu-
erit voluntas in celo: ſic fiat.

ET aſſump Lectio t̄cia
ſit gorgyas quinqꝫ milia viro
rum et mille equites electos
: et mouerunt caſtra nocte vt
applicarent ad caſtra iudeo-
rum et percuterent eos ſubi-
to. Et filij qui erant in arce:
erant illis duces.

Dnīca tercia Lcō prima.

FRatribus qui ſunt per
egyptum iudeis: ſalutē
dicunt fratres qui ſunt ihero
ſolimis iudei et qui in regio-
ne iudea et pacem bonam.
Benefaciat vobis deus: et
meminerit teſtamenti ſui qd̄
ad abraham ⁊ yſaac et iacob
locutus eſt ſeruoꝝ ſuorū fide
lium: et det vobis cor omni-
bus vt colatis eū: et faciatis
eius voluntatem corde mag-
no et animo volenti.
Lectio ſecunda

ADaperiat cor veſtrum in
lege ſua et in preceptis ſuis:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

et faciat pacem. Exaudiat
oraciones veſtras et reconci
lietur vobis: nec vos deſerat
in tempore malo Et nunc h
ſumus orantes pro vobis.
Regnante de Lcō tercia
metro anno centeſimo ſexage
ſimo nono. nos iudei ſcripſi-
mus vobis in tribulacione ⁊
īpetu qui ſuperuenit nobis ī
iſtis annis: ex quo receſſit ia-
ſon a terra ſancta et a regno.
Portam ſuc Lcō quarta
cenderunt: et effuderunt ſan
guinē innocentem Et orani
mus ad dominū et exauditi
ſumus: et obtulimus ſacrifi-
cium et ſimilaginē: ⁊ accendi
mus lucernas ⁊ ꝓpoſuimus
panes Et nunc frequentate
dies ſcenophegie. menſis caſ
leu Lectio quinta.
Anno centeſimo octogeſi-
mo octauo. populus qui eſt
iheroſolimis et in iudea ſena
tuſqꝫ ⁊ iudas: ariſtobolo ma
giſtro ptolomei regis. qui ē
de genere xp̄orū ſacerdotū.
et hijs qui in egipto ſunt iu-
deis ſalutem et ſanitatem
De magnis Lcō ſexta.
periculis a deo liberati mag-
nifice gracias agimus ipſi: vt
pote qui aduerſus talem re-
gem dimicauimus. Ipſe eni
ebullire fecit de perfide eos:
qui pugnauerunt cōtra nos
et ſanctā ciuitatem Nam cū
in perfide eſſet dux ipſe et cū
ipſo immenſus exercitus: ce-
cidit in templo nanee cōſilio
deceptus ſacerdotis nanee

Per ebdōdam Lcō prima.
Igitur cum ſācta ciuitas
habitaretur in omni pa
ce. leges eciam adhuc optīe
cuſtodirentur ꝓpter omnē
pontificis pietatē et animos
odio habentes mala: fiebat
vt ipſi reges ⁊ principes locū
ſummo honore dignū duce-
rent. et templū maximis mu
neribus illuſtrarent: ita vt ſe
leucus aſye rex de redditibꝰ
ſuis preſtaret omnes ſump-
tus ad miniſterium ſacrifici-
orum pertinentes.
Symon au- Lcō ſecūda
tem de tribu benyamin pre-
poſitus templi conſtitutus:
contendebat obſiſtente ſibi
principe ſacerdotū. iniquum
aliquid ī ciuitate moliri Sꝫ
cum vincere onyam non poſ-
ſet. venit ad apolliniū tharſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

filium qui illo tempore erat
dux celeſſirie et fenicis: et nū
ciauit ei pecunijs innumera-
bilibus plenum eſſe erarium
iheroſolimis et coēs copias
immēſas eſſe. q̄ non pertinēt
ad racionem ſacrificiorum:
eſſe autem poſſibile ſub po-
teſtate regis cadere vniuer-
ſa   Lectio tercia

Cvmq; retuliſſet appollo-
nius ad regem de pecunijs
q̄ delate erāt: ille acitū belyo
dorū qui erat ſuper negocia
eius. miſit cum mandatis vt
predictam pecuniā tranſpor
taret Statimq; belyodorus
iter agreſſus. ſpecie quidem
quaſi per celeſſyriam et feni-
cem ciuitates eſſet paragra-
turus: re autem vera regis ꝓ
poſitum perfecturus

Per ebdōdam Lcō prima.

SEd cum veniſſet ihero
ſolimam et benigne a ſū
mo ſacerdote in ciuitate eſſet
exceptus: narrauit de dato
indicio pecuniarum: ꝛ cuius
rei gracia adeſſet aperuit.
Interrogabat autem: ſi ve-
re hec ita eſſent

Tvnc ſum   Lectio ſcda
mus ſacerdos oſtendit depo
ſita eſſe hec. et victualia vi-
duarum ac pupillorum: que
dā vero eſſe hyrcani thobie
viri valde eminentis. in hijs
q̄ detulerat impius ſymon:
vniuerſa autem argenti talē-
ta quadringenta eſſe et auri
ducenta: decipi vero eos qui
credidiſſent loco et templo.
quod per vniuerſum mundū
honoratur pro ſui veneracio
ne et ſanctitate impoſſibile ō
nino eſſet. At ille pro hijs q̄
habebat in mandatis a rege
dicebat omni genere regi ea
eſſe deferenda   Lcō tercia

Conſtituta autem die: in-
trabat de hijs belyodorus or-
dinaturus Non modica ve
ro per vniuerſam ciuitatem
erat trepidacio. Sacerdo-
tes autem ante altare cum ſa
cerdotalibus ſtolis iactaue-
runt ſe: et inuocabant de ce-
lo eum q de depoſitis legem
poſuit. vt hijs qui depoſue-
rant ea ſalua cuſtodiret. Iā
vero qui videret ſūmi ſacer-
dotis wltum: mente wlnera
batur. Facies enim et color
immutatus: declarabat int-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

num animi dolorem

¶ Dñica quarta Lectio prima

Igitur eleazarus vnus de prioribus ſcribarū. vir etate ꝑuectus et vultu decorus: aperto ore hyans cō pellebatur carnem porcinā manducare. At ille glorioſā mortem magis ꝙ odibilem vitam amplectens: voluntarie preibat ad ſupplicium.

Intuens Lectio ſecūda

autem queadmodum oportet accidere: pacienter ſuſtinens deſtinauit non admittere illicita ꝑpter vite amorem Hij autem qui aſtabant iniqua miſeracione cōmoti. ꝑpter antiquā viri amiciciā: tollentes eum ſecreto rogabant afferri carnes quibus veſci ei licebat et ſimularetur manducaſſe ſicut rex imperauerat de ſacrificij carnibus: vt hoc facto a morte liberaretur: et propter veterem amiciciam hanc in eo facerent humanitatem Lectio tercia.

At ille cogitare cepit etatis ac ſenectutis ſue eminenciam dignam. et ingenue nobilitatis caniciem. atqꝫ a puero optime conuerſacionis. et ſecundum ſancte et a deo cōdite legis conſtituta: reſpondit cito dicens premitti ſe vel in infernū Lcō quarta.

Non enim etatem noſtrā dignum eſt inquit fingere: vt multi adoleſcencium arbitrantes eleazarum nonaginta annorum tranſiiſſe ad vitā alienigenarum. et ipſi propter meam ſimilacionem. et propter modicum corruptibilis vite tempus decipiantur: et per hoc maculam atqꝫ execracionem mee ſenectuti cōquiram Nam et ſi in preſenti tempore ſupplicijs hominum eripiar: ſed manus omnipotentis neqꝫ viuens neqꝫ defunctus effugiam

Quamob Lcō quita.

rem fortiter vitam excedendo. ſenectute quidem dignus apparebo: adoleſcentibus autem exemplum forte relinquam: ſi prompto animo ac fortiter pro grauiſſimis ac ſanctiſſimis legibus honeſta morte parfungar. Hijs dictis: confeſtim ad ſupplicium trahebatur. Hij autem qui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

eum ducebant et paulo ante fuerant miciores in iram ver ſi ſunt propter ſermones ab eo dictos: quos illi per arroganciam prolatos arbitrabā tur Lectio ſexta

Sed cum plagis perimeretur: ingemuit et dixit Domine qui habes ſanctam ſcienciam manifeſte tu ſcis quia cum a morte poſſem liberari duros corporis ſuſtineo dolores: ſecundum animam vero propter timorem tuū libēter hec pacior. Et iſte quidē hoc modo vita deceſſit: non ſolum iuuenibus ſed et vniuerſe genti memoriam mortis ſue ad exemplum virtutis ꝛ fortitudinis dereliquēs

Per ebdōdam Lcō prima.

Contigit autem et ſeptē fratres vna cum matre apprehenſos compelli a rege contra fas ad carnes porcinas: flagris et taureis cruciatos. Unus autem ex illis qui erat prim⁹ ſic ait. Quid queris? et quid vis diſcere a nobis: Parati ſumus mori magis ꝙ patrias dei leges preuaricari Lcō ſecūda.

Iratus itaqꝫ rex: iuſſit ſartagines et ollas eneas ſuccendi Quibus ſtatim ſuccēſis: iuſſit ei qui prior fuerat locutus amputari linguam. et cute capitis abſtracta ſummas quoqꝫ manus ei ꝛ pedes precidi: ceteris eius fratribus ꝛ matre inſpicientibus.

Et cum Lcō tercia. iam per omnia inutilis fact⁹ eſſet: iuſſit ignem admoueri. et adhuc ſpirantem torreri in ſartagine. In qua cū diu cruciaretur: ceteri vna cū matre inuicem ſe hortabantur mori fortiter dicentes. Dominus deus aſpiciat veritatem ꝛ conſolabitur in nobis: quēadmodum proteſtacione cātici declarauit moyſes: et in ſeruis ſuis conſolabitur

Per ebdōdam Lcō prima.

Mortuo itaqꝫ primo illo hoc modo: ſequentē deducebant ad illudendū. Et

cute capitis eius cū capillis
detracta: interrogabāt ſi mā
ducaret priuſq̄ toto corpore
per membra ſingula punire-
tur At ille reſpondens patri
a voce dixit Non faciam
Propter qđ Lcō ſecūda
ꝛ iſte ſequenti loco primi tor
menta ſuſcepit: et in vltimo
ſpiritu conſtitutus ſic ait Tu
quidē ſceleſtiſſime in preſen-
ti vita nos pdis: ſed rex mun
di defunctos nos pro ſuis le-
gibus in eterne vite reſurrec
cione ſuſcitabit Lcō tercia
Poſt hunc tercius illudit̄.
Et linguā poſtulatus cito ꝑ
tulit: et manus conſtanter ex
tendit: et cū fiducia ait Ece
lo iſta poſſideo: ſed ꝓpter di
leges nunc hec ipa deſpicio.
quoniā ab ipo me ea receptu
rum ſpero: ita vt rex ꝛ qui cū
ipo erant mirarentur adoleſ
centis aīmū. ꝙ tanq̄ nichilū
duceret cruciatus.

De prophetis Sabbato ad
magnificat aīi.

Vidi dn̄m ſedentē
ſup ſoliū excelſū et
plena erat oīs ter-
ra maieſtate ei⁹ et
ea q̄ ſub ipo erant replebant
templū aīi Super muros
tuos iheruſalem cōſtitui cuſ
todes tota die et tota nocte
non tacebunt laudare nomē
domini aīi Qui celoꝝ con
tines thronos et abyſſos in-
tueris domine rex regū mon
tes ponderas terram palmo
concludis exaudi nos deus
i gemitib⁹ noſtris aīi Suſ
tinuimus pacē et nō venit do
mine queſiuimus bona et ec-
ce turbacio cognouimus do
mine peccata noſtra ne ieter
num iraſcaris nobis deus iſ-
rabel aīi Muro tuo inex-
pugnabili circumcinge nos
domine et armis tue poten-
cie protege nos ſemper deus
iſrabel.

In primo nocturno R̄

Vidi dominū ſedē
tem ſuper ſoliū ex-
celſum et eleuatū
et plena erat om-
nis terra maieſtate eius Et
ea q̄ ſub ipo erant replebant
templum Viſus Seraphin
ſtabant ſuper illđ ſex ale vni
et ſex ale alteri Et. R̄ Aſ-
pice dnē de ſede ſancta tua

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

et cogita de nobis inclina de
us meus aurē tuam et audi:
Aperi oculos tuos et vide t
bulacionem noſtram v̄ſus
Reſpice dn̄e de ſanctuario
tuo et de excelſo celorū habi
taculo. Aperi. R Aſpice
dn̄e quia facta eſt deſolata ci
uitas plena diuicijs ſedet in
triſticia dn̄a genciū Non eſt
qui conſoletur eā niſi tu de⁹.
v̄ſus. Plorans plorauit in
nocte et lacrime eius in max
illis eius Jn 2º noct̄ no R
Super muros tuos ihrl'm
conſtitui cuſtodes Tota die
et nocte non tacebunt lauda
re nomen dn̄i v̄ſus Qui re
miniſcimini dn̄i ne taceatis
et ne detis ſilenciū ei Tota.
R Muro tuo inexpugnabi
li circumcinge nos domine z
armis potēcie tue ꝓtege nos
ſemper. Libera dn̄e deus iſ-
rahel clamantes ad te v̄ſus
Erue nos in mirabilibus tu
is et da gl'am nomini tuo Li
bera. R Suſtinuimus pa
cē et non venit queſiuim⁹ bo
na et ecce turbacio cognoui-
m⁹ dn̄e peccata noſtra. Nō
ī ꝑpetuū obliuiſcaris nos v̄-
ſus Peccauim⁹ dn̄e cū pa-

tribus noſtris iniuſte egim⁹
iniquitatem fecimus Non.
Jn tercio nocturno R
Miſit dn̄s angelum ſuum
et concluſit ora leonū Et nō
me cōtaminauerūt quia corā
eo iuſticia inuenta eſt in me.
v̄ſus Miſit dn̄s miſcd'iam
ſuam et veritatē ſuam animā
meam eripuit de medio catu
lorū leonū Et. R Anguſ-
tie michi ſunt vndiqꝫ et quid
eligam ignoro. Melius eſt
michi incidere in manus ho-
minū ꝙ derelinquere legem
dei mei v̄ſus Si enī hoc e-
gero mors michi eſt ſi aūt nō
egero non effugiam manus
veſtras Melius. R Lau-
dabilis ppl's quē dn̄s exerci
tuū bn̄dixit dicens opus ma
nuū mearū tu es Hereditas
mea iſrahel v̄ſus Btā gēs
cuius eſt dn̄s deus ei⁹ popu-
lus electus Hereditas.
Jtem in nocturno R.
Genti peccatrici ppl'o ple-
no peccatis. Miſerere dn̄e
deus. v̄ſus Eſto placabil'
ſup nequicia ppl'i tui Miſe.
R Redemit dn̄s ppl'm ſuū
et liberauit eos et venient et
exultabunt in monte ſyon et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

gaudebunt de bonis domi-
ni ſuper frumento vino et o-
leo Et vltra non eſurient v̓
ſus A fructu frumenti vini
et olei ſui multiplicati ſunt.
Et vltra ℞ Fluctus tui ſu
per me trāſierunt et ego dixi
expulſus ſum ab oculis tuis
Putas videbo templū ſcm̄
domini v̓ſus Abiſſus val
lauit me et pelagus cooperu
it caput meum Putas.
Item in nocturno ℞.
Indicabo tibi hō quid ſit bo
num aut quid domin⁹ requi
rat a te Facere iudiciū et iuſ
ticiā et ſollicitum ābulare cū
deo tuo v̓ſus Spera in do
mino et fac bonitatē et inha-
bita terram et paſceris in di-
uicijs eius Facere ℞ Qui
celorū contines thronos et a
biſſos intueris domine rex
regum mōtes ponderas ter-
ram palmo concludis Exau
di nos deus in gemitib⁹ noſ-
tris v̓ſus Non enim in iuſ
tificacionibus noſtris ꝓſter
nimus preces ante faciem tu
am ſed in miſeracionibus tu
is multis Exaudi. ℞ Ci-
uitatem iſtam tu circūda dnē
et angeli tui cuſtodiant mu-
ros eius Exaudi dnē popu-
lum tuū cum miſcdia v̓ſus
Auertatur furor tuus domi
ne a populo tuo et a ciuitate
ſancta tua Exaudi. Dm̄-
ca prima in ezechiele Lcō pᵃ
Et factū eſt in triceſimo
anno in quarto menſe i
quinta menſis cum eſſem in
medio captiuorū iuxta fluui
um chobar: aperti ſunt celi ⁊
vidi viſiones dei In quinta
menſis ipe eſt annus quint⁹
tranſmigracionis regis ioa-
chim: factum eſt verbum do
mini ad ezechiel filium buzi
ſacerdotem in terra chaldeo
rum ſecus flumē chobar Et
facta eſt ſuper eum ibi man⁹
domini Hec dicit dominus
deus conuertimini ad me et
ſalui eritis Lectio ſecūda.
Et vidi et ecce vent⁹ tur-
binis veniebat ab aquilone:
et nubes magna. et ignis in-
uoluens: et ſplendor in circu
itu eius. Et de medio eius
quaſi ſpecies electri: id eſt de
medio ignis Et ex medio e-
orum ſimilitudo quatuor ani
malium Et hic aſpectus eo-
rum Lectio tercia
Similitudo hominis in e-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

is. Et quatuoꝛ facies vni: et
quatuoꝛ pēne vni Et pedes
eoꝛum pedes recti: et planta
pedis eoꝛum quaſi plāta pe-
dis vituli: et ſcintille quaſi aſ
pectus eris candentis. Et
manus hominis ſub pennis
eoꝛum in quatuoꝛ partibus.
ET faci Lcō quarta
es ⁊ pennas per quatuoꝛ par
tes habebant: iunctecꝫ erāt
penne eoꝛum alterius ad al-
terū Non reuertebantur cū
incederent: ſed vnūquodcꝫ
ante faciem ſuā gradiebatur
Similitudo autem wltus e-
oꝛū: facies hominis et facies
leonis a dextris iſpoꝛum qua
tuoꝛ Lectio quinta.
Facies autē bouis a ſiniſ-
tris iſpoꝝ quatuoꝛ: et facies
aquile deſuper iſpoꝛum qua-
tuoꝛ Et facies eoꝛum et pen
ne eoꝛum extente deſuper.
Due penne ſinguloꝛū iunge
bantur: et due tegebant coꝛ-
poꝛa eoꝛū Et vnūquodcꝫ eo
rum coꝛam facie ſua ambula
bat Lectio ſexta
Ubi erat impetus ſpiritus
illuc gradiebātur: nec reuer-
tebantur cum ambularent.
Et ſimilitudo animalium aſ
pect⁹ eoꝛum quaſi carbonū
ignis ardenciū: ⁊ quaſi aſpec
tus lampadarū Hec erat vi-
ſio diſcurrens in medio ani-
malinm: ſplendoꝛ ignis et de
igne fulgur egrediens Et a-
nimalia ibant et reuertebantur-
tur: in ſimilitudinē fulguris
choꝛuſcantis

Per ebdomadā Lcō pma

TU autem fili hominis
audi q̄cumcꝫ loquaꝛ ad
te: et noli eſſe exaſperans ſi-
cut domus exaſperatrix eſt.
Aperi os tuum: et comede
quecūcꝫ ego do tibi Et vidi
et ecce manus miſſa ad me:
in qua erat inuolutus liber.
Et expādit illum coꝛam me
qui erat ſcriptus intus et fo-
ris. Et ſcripte erant in eo la
mentaciones et carmen et ve
ET dixit Lectio ſcd̄a
ad me fili hominis quodcū-
cꝫ inueneris comede Come
de volumen iſtud: et vadens
loquere ad filios iſrahel Et
aperui os meum: et cibauit
me volumine illo: et dixit ad
me. Fili hominis venter tu-
us comedet: et viſcera

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

tua complebuntur volumine
iſto quod ego do tibi
Et comedi Lecio tercia
illud: et factum eſt in ore meo
ſicut mel dulce. Et dixit ad
me Fili hominis vade ad do
mū iſrabel: et loqueris ver-
ba mea ad eos. Non eni ad
ppl'm ꝓfundi ſermonis ⁊ ig-
note ligue tu mitteris ad do
mū iſrabel: neqȝ ad ppl'os ml'
tos ꝓfundi ſermonis et igno
te lingue quoꝝ non poſſis au
dire ſermones.
¶ Item ꝑ ebdõdam Lcõ ꝑma
Spiritus quoqȝ leuau'
me ⁊ aſſūpſit me: ⁊ abij
amarus in indignacione ſpi-
ritus mei Manus enim dn̄i
erat mecū cōfortans me Et
veni ad transmigracionē ad
aceruū nouarū frugū: ad eos
qui habitabant iuxta flumē
chobar Lectio ſecūda.
Et ſedi vbi illi ſedebant: ⁊
manſi ibi ſeptem diebus me
rens in medio eorū. Cū aūt
pertranſiſſent ſeptem dies:
factum eſt verbū dn̄i ad me
dicens Fili hominis ſpecula
torem dedi te domui iſrabel
⁊ audies de ore meo v̄bum.
et annunciabis eis ex me.

Si dicente Lcõ tercia
me ad impiū morte morieris
non annūciaueris ei. neqȝ lo-
cutus fueris vt auertat̄ a via
ſua impia et viuat: ipe impi⁹
in iniquitate ſua morietur: ſā
guinē autē eius de manu tua
requiram.
¶ Dn̄ca ſecunda Lcõ prima.
Et tu fili hominis ſume
tibi gladiū acutū raden
tem pilos: ⁊ aſſumes eū ⁊ du
ces per caput tuū et per bar-
bam tuam. Et aſſumes tibi
ſtateram ponderis: et diui-
des eos. Terciā partē igni
cōbures in medio ciuitatis:
iuxta cōplecionem dierū ob-
ſidionis Lcõ ſecunda
Et aſſumens terciā partē:
cocides gladio in circuitu e-
ius. Terciā vero aliā in ven-
tum diſperges: et gladiū nu-
dabo poſt eos Et ſumes in-
de paruum numerū: et ligab
eos in ſummitate pallij tui.
Et ex eis rurſum tolles et ꝓ
icies in medio ignis: et com-
bures eos igni Ex eo egredi
etur ignis in omnē domum
iſrabel Lectio tercia.
Hec dicit dominus de⁹.
Iſta eſt iheruſalem In me

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

dio genciū poſui eam:et ī cir
cuitu eius terras Et contēp
ſit iudicia mea vt plus eſſet ī-
pia q̄ gentes:et p̄cepta mea
vltra q̄ terre q̄ in circuitu ei⁹
ſunt Iudicia eni mea p̄iece-
rūt:et in preceptis meis non
ambulauerūt Lcō quarta
Idcirco hec dicit dn̄s de⁹
Quia ſupaſtis gētes q̄ in cir
cuitu veſtro ſūt ī p̄ceptis me-
is nō ābulaſtis et iudicia me
a non feciſtis et iuxta iudicia
gēciū q̄ ī circuitu veſtro ſūt
nō eſtis opati:ideo hec dicit
domin⁹ deus. Ecce ego ad
te:et ipſe ego faciā in medio
tui iudicia in oculis gencium
Et faciā Lcō quinta.
in te q̄ non feci et quibus ſilia
vltra nō faciā:p̄pter omnes
abbominaciones tuas Jdō
patres comedent filios ī me-
dio tui:et filij comedent pa-
tres ſuos Et faciam in te iu-
dicia:et ventilabo vniuerſas
reliquias tuas in oēm ventū.
Idcirco viuo Lcō ſexta
ego dicit dn̄s deus:niſi p̄ eo
q̄ ſcm̄ meum violaſti in omni
bus offenſionibus tuis.et in
omnibus abbominacionib⁹
tuis:ego quoq₃ confringā.et
nō parcet oculus meus:ꝛ nō
miſerebor. Tercia pars tui
peſte morietur et fame conſu
metur in medio tui:et tercia
tui pars gladio cadet ī circui
tu tuo. Terciam vero partē
tuam in omnē ventū diſpgā:
ꝛ gladiū euaginabo poſt eos

Per ebdōdam Lcō prima.
Et factus eſt ſermo dn̄i
ad me dicens Et tu fili
hominis.hec dicit dn̄s deus
terre iſrahel. Finis venit.fi-
nis venit:ſuper quatuor pla-
gas terre Nunc finis ſuper
te Et emittā furorem meum
in te:et iudicabo te iuxta vi-
as tuas Lcō ſecunda.
Et ponam contra te om-
nes abbominaciones tuas:
et non p̄cet oculus meus ſup
te et non miſerebor:ſed vias
tuas ponam ſuper te ꝛ abbo
minaciones tue in medio tui
erunt:et ſcietis quia ego do-
minus Hec dicit domin⁹ de
us Afflictio vna:afflictio ec
ce venit Finis venit:venit fi-
nis Euigilauit aduerſum te
Ecce venit Lcō tercia.
Venit contricio ſuper te q
habitas in terra Venit tem-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

pus: prope ē dies occiſionis.
et non glorie monciū Nunc
de propinquo effundā iram
meam ſup te: et complebo fu
rorem meū in te. Et iudica-
bo te iuxta vias tuas: et im-
ponā tibi omnia ſcelera tua:
et non pcet oculus meus. ne-
qꝫ miſerebor

Dominica tercia vel quarta
ex daniele ppheta Lcō pma

ANno tercio regni ioa-
chim regis iuda. venit
nabuchodonoſor rex babilo
nis iheruſalem: et obſedit eā
Et tradidit domin⁹ in ma-
nus eius ioachim regē iude
et partem vaſorū domus dei
Et aſportauit ea in terrā ſen
naar in domū dei ſui: et vaſa
intulit in domū thezauri dei
ſui. Lectio ſecunda

ET ait rex aſſanaz prepo-
ſito eunuchorū vt introduce
ret de filijs iſrahel. et de ſemi
ne regio et tyrannoꝝ pueros
in quibus nulla eſſet macula
decoros forma et eruditos ō
ni ſapiencia. cautos ſciencia
et doctos diſciplina: et qui
poſſent ſtare ī palacio regis:
vt doceret eos litteras et lin
guam chaldeorum

ET conſti Lcō tercia
tuit eis rex ānonā per ſingu-
los dies de cibis ſuis et de vi
no vnde bibebat ipe: vt enu-
triti tribus annis poſtea ſta-
rent in conſpectu regis Fue
runt ergo inter eos de filijs
iuda: daniel ananyas myſael
et azarias Lcō quarta.

ET impoſuit eis prepoſi-
tus eunuchoꝝ nomina: dani
eli balthazar. et ananye ſy-
drach. myſaeli myſach. ⁊ aza
rie abdenago Propoſuit āt
danyel in corde ſuo ne pollu-
eretur de mēſa regis neqꝫ de
vino potus eius: et rogauit
eunuchorū prepoſitū ne con
taminaretur Lcō quinta

Dedit autem deus danieli
graciam et miſcdiam in con-
ſpectu principis eunuchorū.
Et ait princeps eunuchorū
ad danyelem Timeo ego do
minū meū regem: qui conſti-
tuit vobis cibum et potum.
Qui ſi viderit wlt⁹ veſtros
macilenciores pre ceteris a-
doleſcentib⁹ coeuis veſtris:
condempnabitis caput meū
regi. Lectio ſexta

ET dixit daniel ad malaſ
ſar: quē cōſtituerat princeps

eunuchorum ſuper danyel a
nanyam myſael et azariam.
Tempta nos obſecro ſeruos
tuos diebus decem: et dent
nobis legumina ad veſcen-
dum et aqua ad bibendū: et
contemplare wltus noſtros
⁊ wltus puerorum qui veſcū
tur cibo regio: ⁊ ſicut videris
facies cum ſeruis tuis

Per ebdōdam Lcō prima.
Qui audito ſermone hu
iuſcemodi: temptauit e
os dieb⁹ decem. Poſt dies
autem decem: apparuerunt
wltus eorū meliores et cor-
pulēciores pre omnibus pu-
eris qui veſcebantur cibo re-
gio. Porro malaſſer tolle-
bat cibaria et vinum potus e
orum: dabatqꝫ eis legumina
Pueris Lcō ſecunda
autem hijs dedit deus ſcien-
ciam et diſciplinam in omni
libro et ſapienciam: danieli
autem intelligenciam omniū
viſionum et ſompniorū Cō
pletis itaqꝫ dieb⁹ poſt quos
dixerat rex vt introducerē-
tur: introduxit eos prepoſi-
tus eunuchorum in conſpec-
tu nabugodonoſor.

Cumqꝫ locu Lectio ēcia
tus fuiſſet eis rex: non ſunt ī-
uenti de vniuerſis tales vt
danyel ananyas myſael et a-
zarias. Et ſteterunt in con-
ſpectu regis: et omne verbū
ſapiencie et intellectus quod
ſciſcitatus eſt ab eis rex: in-
uenit in eis decuplum ſuper
cūctos arioles et magos qui
erant in vniuerſo regno eius
Fuit autem daniel vſqꝫ ad ā
num primū cyri regis.

Dominica vltima ex ozee
propheta Lectio prima.

Verbum domini quod
factum eſt ad ozee filiū
beeri in diebus ozie ioathan
achaz. ezechie regum iuda:
et in diebus ieroboam filij io
as regis iſrahel. Principiū
loquendi dominum in ozee
Et dixit dominus ad ozee.
Vade ſume tibi vxorem for
nicacionum: et fac filios for-
nicacionum: quia fornicans
fornicabitur terra a domino
Et abijt Lcō ſecūda.
et accepit gomer filiam de-
belaim. Et concepit et pe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

perit ei filium Et dixit dñs
ad eũ Uoca nomẽ eius biez
rabel: quoniã adhuc modi-
cũ et viſitabo ſanguinẽ biez-
rael ſup domũ hyeu et quieſ
cere faciã regnũ domus iſra-
hel Et in illa die conterã ar-
cum iſrahel in valle biezrael.
ET concepit adhuc et pe
perit filiã Et dix^t ei voca no
men eius abſqȝ miſcḋia: quia
non addã vltra miſereri do-
mui iſrahel: ſ oblivione obli
viſcar eorũ et domui iuda mi
ſerebor Et ſaluabo eos ĩ do
mino deo ſuo: ⁊ non ſaluabo
eos in arcu et gladio et in bel
lo, et in equis et in equitibus
ET ablacta Lcõ q̃rta
uit eam. q̃ erat abſqȝ miſcḋia
Et concepit et peperit filiũ.
Et dixit Uoca nomen eius
nõ populus meus: quia vos
nõ populus meus: et ego nõ
ero veſter. Et erit numerus
filiorũ iſrael quaſi arena ma
ris q̃ ſine menſura eſt. et non
numerabit Lectio quinta
ET erit in loco vbi dicet
eis. non populus meus vos:
dicetur eis filij dei viventis
Et congregabuntur filij iu-
da et filij iſrahel pariter: et
ponent ſibimet caput vnum.
et aſcendent de terra: q2 mag
nus dies biezrael.
DIcite fratri Lcõ ſex
bus veſtris populus meus:
et ſorori veſtre miſcḋiam con
ſecuta. Judicate matrẽ veſ-
tram. iudicate: quoniã ipa ñ
vxor mea: et ego non vir ei⁹
Auferat fornicaciones ſuas
a facie ſua et adulteria ſua de
medio vberũ ſuorũ: ne forte
expoliem eam nudã et ſtatu-
am eam ſecundũ diem nati-
vitatis ſue
Infra ebdomadã ex iohele
propheta Lectio prima.
VErbũ domini qḋ factũ
eſt ad iohel filium pha-
tuel Audite hoc ſenes et au-
ribus percipite omnes habi
tatores terre: ſi factum eſt iſ-
tud in diebus veſtris aut in
diebus patrũ veſtrorũ Su-
per hoc filijs veſtris narrate
et filij veſtri filijs ſuis: et filij
eorũ generacioni altere.
Reſiduũ Lectio ſcḋa
eruce comedit locuſta: et reſi
duum locuſte comedit bru-
cus: et reſiduum bruci come-
dit rubigo. Expergiſcimini
ebrij et flete: et vlulate õnes

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

qui bibitis vinū in dl'cedine: quoniā perijt ab ore veſtro

Deus enī Lcō tercia. aſcendit ſuper terram meā: fortis et innumerabilis Dētes eius vt dentes leonis: et molares eius vt catuli leonū Poſuit vineam meam in deſertum: ⁊ ficum meam decorticauit Nudans ſpoliauit eam et proiecit: albi facti ſunt rami eius Plange quaſi virgo accincta ſacco: ſuper virū pubertatis tue.

Dominica prima poſt oct. penthecoſtes ad veſpas cap̄

Pſalmi ⁊ an̄ feri Expoliantes al'. vos veterē hominem cū actibus ſuis: ⁊ induentes nouum eū qui renouatur in agnicionem dei: ſcd̄m ymaginē eius qui creauit eum: ymn⁹ O lux Et dicetur hic ymn⁹ dominicis dieb⁹ ad vtraſq₃ veſperas vſq₃ ad kalēdas auguſti quando icipitur hyſtoria de ſapiencia v̄ſus Veſpertina oracio aſ. Ad mḡt an̄ de libro regum vt̄s. Collecta vt infra ad matutinas. Ad completoriū ymn⁹ Te lucis. an̄ Pacem tuam cum cet. Ad laudes an̄ ymnus ⁊ verſus vt in pſalterio. Ad matutinas Inuitatoriū ymnus an̄ pſalmi ⁊ v̄ſus de pſalterio Sex leccōes et ſex R̄. de libro regū S'm Luçam

In illo tempore: Dixit ihūs diſcipulis ſuis pabolam hāc Homo quidam erat diues qui induebatur purpura et byſſo: et epulabatur cotidie ſplēdide Et reliq̄. Gregorij

Quē frēs kariſſimi quē diues iſte qui iduebat̄ purpura et byſſo. et epulabatur cotidie ſplendide niſi iudaicū populū ſignat: qui cultum vite exterius habuit qui accepte legis delicijs ad mortem vſus eſt non ad vtilitatē R̄ de trinitate ſi dn̄ca fuerit

Quem ve Lcō octaua. ro lazarus vlceribus plenus niſi gentilem populū figuraliter exprimit: Qui dum cōuerſus ad deum peccata ſua confiteri non erubuit: huic wlnus in cute fuit. In cutis quippe wlnere virus a viſceribus trahitur: et foris erum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

pit Quid eſt ergo peccatoꝝ
confeſſio:niſi quedam wlne
rum rupcõ: Quia peccati vi
rus ſalubꝛiter aperitur in cõ
feſſione:quod peſtifere late-
bat in mente Lcõ nona
Ulnera etenim cutis in ſu-
perficiem trahunt humorẽ
putredinis. Et confitendo
peccata quid aliud agimus:
niſi malum quod in nobis la
tebat aperim⁹: Sed lazarus
wlneratus cupiebat ſaturari
de micis q̄ cadebant de men
ſa diuitis:et nemo illi dabat
quia gentilẽ quẽq3 ad cogni-
cionem legis admittere ſup-
bus ille populus deſpiciebat
Ad matutinas caplm.
Deus caritas eſt in hoc
appuit caritas dei in nobis:
quoniã filium ſuũ vnigenitũ
miſit deus in mundũ:vt viua
mus per eũ Ad bened an̄
Homo quidã erat diues q i-
duebatur purpura et byſſo ⁊
epulabatur cotidie ſplendi-
de et erat quidam mendicus
nomine lazarus qui iacebat
ad ianuã eius vlceribus ple-
nus cupiens ſaturari de mi-
cis q̄ cadebant de menſa di-
uitis et nemo illi dabat ſed et
canes veniebant et lingebãt
vlcera eius all'a Collecta
Deus in te ſperanciũ foꝛ
titudo adeſto ꝓpici⁹
inuocacionibus noſtris:⁊ q2
ſine te nichil poteſt moꝛtalis
ĩfirmitas:pꝛeſta auxiliũ gra-
cie tue:vt in exequẽdis man-
datis tuis et voluntate tibi ⁊
actione placeam⁹:p x.d.n.a.
Ad omnes horas ymn⁹ an̄e
et R⁹ vtš in pſalterio.
Ad terciam caplm
In hoc eſt caritas:non
quaſi nos dilexerimus deũ.
ſed quoniã ipe pꝛioꝛ dilexit
nos:et miſit filium ſuũ ꝓpi
ciacionem pro peccatis nr̄is:
Ad ſextam caplm.
Cariſſimi ſi deus dilex⁹
nos:et nos debemus inuicẽ
diligere: Ad nonã caplm
Si diligimus inuicem
deus in nobis manet:et
caritas eius in nobis perfec-
ta eſt: In ſecũdis veſpis.
Pſalmi et ãtiphone ferial'.
In hoc intelli- Caplm
gimus quoniã in deo mane-
mus et ipe in nobis:quoniã
de ſpiritu ſancto dedit nob:
ymnus O lux vſus Diri-
gatur domine Ad mgt an̄

58

Factū eſt autem vt moreret
mendicus et portaretur ab ā
gelis in ſinū abrahe Per
. boōdam Ad laudes añ
ymnus et vſus vt in pſalterio
cap. et coll'. de dñica Ad be
ned añ de canti. ſed quando
ewan. dñicale dicitur ad ma
tutinas tunc ad bñ. dicitur ā.
de ewan'. q̄ remanet añ E
leuans autē diues oculos ſu
os cum eſſet in tormentis vi
dit abraham alonge et lazaꝝ
in ſinu eius. et ipe clamans
dixit pater abrahā miſerere
mei Ad veſpas ā. pſi. ym
nꝰ et vſus et ad mḡt vt i pſal.
Dñica ſcd́a ad veſpas capl'z
Nos vidimus et teſtifica
mur: quoniā pater miſit
filium ſuū ſaluatorē mundi:
vt viuamus per eum:
Ad ill'. Dixit Scd́ꝫ Lucā
Ieſus diſcipulis ſuis pabo
lam hanc Homo quidā fecit
cenam magnā: et vocauit mł
tos Et reliq̄ Gregorij
Qualis iſte homo eſt. niſi
ille de quo per ꝓphetā
dicitur. et homo eſt et quis
cognoſcit eū: Qui fecit cenā
magnam: quia ſacietatē no
bis dulcedinis interne pre

parauit. Qui vocat multos
ſed pauci veniūt: qꝛ nonnū
q̄ ipi qui ei per fidem ſubiec
ti ſunt: eterno eius conuiuio
male viuendo contradicunt
R. de trinitate ſi fuerit dñica
Miſit autē Lcō octaua
ſeruū ſuū hora cene: dicere i
uitatis vt venirēt Quid ho
ra cene: niſi finis eſt mundi:
In quo nimirū nos ſumus:
ſicut iam dudum paulus teſ
tatur dicens. Nos ſumus:
in quos fines ſeculorū deue
nerunt Si ergo iam hora ce
ne eſt cum vocamur: tāto mi
nus debemus nos excuſare
a conuiuio dei: quanto ꝓpin
quaſſe iam cernimus finem
ſeculi. Lectio nona
Quo enim penſamus quia
nichil eſt quod reſtat: eo de
bemus pertimeſcere. ne tem
pus gracie quod preſto eſt
pereat. Idcirco autem hoc
conuiuium dei non prandiū
ſed cena vocatur quia poſt
prandium cena reſtat poſt ce
nam vero cōuiuium nullum
reſtat. et quia eternum dei
cōuiuium nobis in extremo
preparabitur rectum fuit
vt hoc non prandium ſed

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

cena vocaret Ad m̄s cap̄.
Nolite mirari ſi odit vos
mundꝰ: nos ſcimꝰ quo-
niam trāſlati ſumus de mor-
te ad vitam: quoniā diligimꝰ
fratres: Ad bened̄ an̄
Homo quidam fecit cenam
magnā et vocauit multos et
miſit ſeruū ſuum hora cene
dicere inuitatis vt venirent
quia parata ſunt omnia all'a.
Sancti nōis Collcā
tui domine timorē pari-
ter et amorem fac nos habe-
re ꝑpetuū: quia nunq̄ tua gu-
bernacione deſtituis: quos ī
ſoliditate tue dilectionis in-
ſtituis per Ad terciā cap̄.
Omnis qui odit fratrem
ſuū homicida eſt: et ſci-
tis quia omnis homicida nō
habet vitā eternam in ſe ma-
nentem: Ad ſextam cap̄.
In hoc cognouimus carita-
tem dei: quoniā ille pro nob̄
animam ſuam poſuit: ⁊ nos
debemꝰ ꝓ fratribus animas
ponere: Ad nonam capl'z
Filioli mei non diliga-
mus verbo neqꝫ lingua
ſed opere et veritate:
In ſcōis veſpis capl'm
Quiſquis confeſſus fue-
rit quoniā ihesus eſt filiꝰ dei:
deus in eo manet et ip̄e ī deo
Ad m̄gt an̄ Exi cito ī pla-
teas et vicos ciuitatis et pau-
peres ⁊ debiles cecos ⁊ clau-
dos compelle intrare vt im-
pleatur domus mea all'a an̄
Dn̄e factum eſt vt imparaſti
et adhuc locus eſt.
Dn̄ca tercia ad vs̄ capl'm.
Iuſtificati ex fide pacem ha-
beamus ad deū per dn̄m noſ-
trum ihm̄ xp̄m: per quē et ac-
ceſſum habemus in graciā iſ-
tā in qua ſtamus: et gl'amur ī
ſpe gl'e filiorꝫ dei: Sm Lu-
In ill': Acceſſerunt cam
ad ihesum publicani et pccō-
res vt audirent illū Et mur-
murabant pharisei et ſcribe
dn̄tes Quia hic peccatores
recipit: et manducat cum ill'.
Et reliqua Gregorij
Audiſtis ī lectione ewā-
gelica fratres mei . quia
peccatores ⁊ publicani acceſ-
ſerunt ad redemptorē nrm̄: ⁊
nō ſolum ad colloqn̄dum ei.
ſed eciam ad conueſcendum
recepti ſunt Quod vidētes
pharizei dedignati ſunt Ex
qua re colligitur: quia vera
iuſticia cōpaſſionem habet.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

falſa iuſticia dedignacionē:
ꝙuis et iuſti ſoleāt recte pec-
catorib⁹ indigñi Lcō octā
Sed aliud eſt quod agitur
typo ſuperbie: aliud quod ze
lo diſcipline. Dedignantur
enim ſed non dedignantes:
deſperant ſed non deſperan
tes: perſecucionē cōmouent
ſed amantes: quia et ſi foris
increpaciones per diſciplinā
exaſperant: intus tamen dul
cedinem p caritatē ſeruant
Preponūt Lcō nona
ſibi in animo ipōs plerumqꝫ
quos corrigunt: meliores ex
iſtimant eos quoqꝫ quos iu-
dicant. Quod videlicet agē
tes: ⁊ per diſciplinā ſbditos:
et per humilitatem cuſtodi-
unt ſemetipōs. At cōtra hij
qui de falſa iuſticia ſupbire
ſolent ceteros quoſqꝫ deſpi-
ciunt: nulla infirmantib⁹ mi-
ſcōia cōdeſcendunt: et quo
ſe peccatores eſſe non credūt
eo deterius peccatores fiunt
Ad matutinas caplm.
Humiliamini ſub poten
ti manu dei vt vos exaltet in
tempore viſitacionis: omnē
ſollicitudinē veſtram proici-
entes in eum: quoniā ipi cu-

ra eſt de vobis: Ad bñ añ
Quis ex vobis homo qui
habet centū oues et ſi perdi-
derit vnā ex illis nōne dimit
tit nonagintanouē in deſerto
et vadit ad illam q̄ perierat
donec inueniat illam allā.
Deprecacio Collcā
Dnē noſtram q̄s domine
benignus exaudi: et quibus
ſupplicandi pr̄ās affcm̄: tri-
bue defenſionis auxiliū p.
Ad terciam caplm
Sobrij eſtote et vigilate
quia aduerſarius veſter dya
bolus tanꝙ leo rugiens cir-
cuit querens quē deuoret:
Ad ſextam caplm
Reſiſtite dyabolo fortes
in fide: ſcientes eandem paſ-
ſionem ei q̄ in mundo eſt veſ
tre fraternitati fieri:
Ad nonam caplm
Deus autem omnis gra
cie qui vocauit nos in eternā
ſuam gloriam in xpriſto ihū
modicum paſſos ipe perfici-
et confirmabit ſolidabitqꝫ:
ipi gloria et imperium in ſe-
cula ſeculorum amen.
In ſcōis veſpis caplm
Omne quodcumqꝫ facitis
in verbo aut in opere ō

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

nia in nomine domini ihesu:
gracias agentes deo et patri
ꝑ ipm̄: Ad mḡt añ Que
mulier habens dragmas de-
cem et ſi perdiderit vnam nō
ne accendit lucernam et euer
tit domum et q̄rit diligenter
donec inueniat añ Cōgra
tulamini michi quia inueni o
uē meā q̄ perierat dicit dn̄s.
Dn̄ica quarta ad vš capl'm.
QUodcūqȝ facitis ex ani
mo operamini. ſicut do
mino non hominibus: ſcien-
tes ꝙ a domino recipietis re
tribucionem hereditatis:
IN ill'. Dixit Scd̄m Lucā
ihesus diſcipulis ſuis Eſto-
te miſericordes: ſicut ⁊ pater
veſter miſericors eſt Et reł.
ATtendite Auguſtini.
fratres ipām miſcd̄iam et iu-
diciū. Miſcd̄ie tempus mō
eſt: iudicij tempus poſt erit.
Unde eſt miſcd̄ie tempus:
Uocat mō auerſos: donat
peccata conuerſis: paciens ē
ſuper peccatores donec con-
uertantur Quandocūqȝ cō-
uerſi fuerit preterita obliuiſ-
citur: futura promittit.
HOrtatur Lcō octaua.
pigros. conſolatur afflictos.
docet ſtudioſos: adiuuat di-
micantes: nemimē deſerit la
borantem. exclamantem ad
ſe Donat vnde ſibi ſacrifice-
tur: ipē tribuit vnde placeť.
Magnum miſcd̄ie tempus
non vos tranſeat fratres: nō
vos tranſeat Uenturum eſt
iudicium: erit et tunc penitē-
cia: ſed iam infructuoſa.
OMnipotens Lcō nona
eſt deus: nec in miſcd̄ia amit
tit iudiciū. nec in iudicio mi-
ſcd̄iam Miſeretur enim. cō
ſiderat ymaginem ſuam. fra-
gilitatem noſtram. errorem
noſtrum. cecitatem noſtram
et vocat: et cōuerſis ad ſe do
nat peccata: non cōuerſis nō
donat Miſericors ē et iuſt⁹
Ad matutinas capl'm.
EXiſtimo ꝙ non ſunt cō
digne paſſiones huius tem-
poris ad futuram gloriam q̄
reuelabitur in nobis: nam ex
pectacio creature reuelacio-
nem filiorum dei expectat:
Ad benedictus anthiphō.
Eſtote ergo miſericordes.
quia pater veſter miſericors
eſt dicit dominus Collcā
PRotector in te ſperan-
cium de⁹ ſine quo nich-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

il eſt validum nichil ſanctum multiplica ſuper nos miſericordiam tuam: vt te rectore te duce ſic trāſeamus per bona temporalia: vt nō amittamus eterna: p xp̄m d. n. amē

Ad terciam caplm.

Vanitati creatura ſbiecta eſt nō volens: ſed propter eum qui ſubiecit eam in ſpe: quia et ipa creatura liberabitur a ſeruitute corrupcionis in libertatem glē filiorū dei:

Ad ſextam caplm.

Scimus q omnis creatura ingemiſcit et parturit vſq3 adhuc: non ſolum autem illa: ſed et nos ipi primicias ſpiritus habētes: et ipi intra nos gemim⁹ adopcionē filiorū dei: Ad nonā caplm

Soluti ſum⁹ a lege mortis i qua detinebamur: ita vt ſeruiamus in nouitate ſpirit⁹: et nō in vetuſtate lrē:

In ſecūdis veſpis caplm

Volens deus notam facere potenciā ſuam ſuſtinuit in multa paciencia vaſa ire apta in interitū: vt oſtēderet diuicias glorie ſue i vaſa miſcdie q̄ preparauit i gloriam: Ad magnificat añ

Nolite iudicare vt nou iudicemini in quo enim iudicio iudicaueritis iudicabimini. dicit dominus añ Menſuram bonam et confertam et coagitatam dabunt in ſinum veſtrum alleluya

Dn̄ica quinta ad vs̄ caplm.

Itaq3 fratres q̄ pacis ſunt ſectemur et q̄ edificacōis ſunt inuicem cuſtodiamus: qui enim i hoc ſeruit xpriſto placet deo: et probatus ē hominibus: Scdm Lucam

In illo tempore. Cū turbe irruerent in ihm̄ vt audirēt verbū dei: et ipe ſtabat ſecus ſtagnum genezareth. Et reliq. Ambroſij.

Aſcendens autem in vnam nauim q̄ erat ſymonis: rogauit vt abduceret a terra aliquantulum Ubi et dominus multis impartiuit varia genera ſanitatum: nec tēpore nec loco cepit a ſanandi ſtudio turba cohiberi. Ueſpere incubuit: turbe ſequebantur. Stagnum occurrit vrgebant: et ideo aſcendit in petri nauim.

Lectio octaua.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Hec eſt illa nauis q̄ adhuc
ſecundū matheum fluctuat:
ſecundum lucam repletur pi
ſcibus : vt principia eccleſie
fluctuantis. et poſteriora ex-
uberantis agnoſcas Piſces
enī ſunt: qui hanc enauigant
vitam Ibi adhuc diſcipulis
xpriſtus dormit: hic precipit
Dormit enim tepidis: vigi-
lat perfectis Lcō nona
Sed quemadmodū dormi
at xpriſtus audiſtis dicentē
in propheta Ego dormio: ⁊
cor meum vigilat Illic ergo
turbacio vbi modica fides:
hic ſecuritas. vbi perfecta di
lectio Deniq; et ſi alijs impe
ratur vt laxent recia ſua: ſoli
tamen petro dicitur duc in al
tum: hoc eſt in profundū diſ-
puta conuiuiū

Ad matutinas caplm.

Omnes vnanimes in ora-
cione eſtote: compacientes.
fraternitatis amatores. miſe
ricordes modeſti humiles:
non reddentes malū pro ma
lo vel maledictum pro male-
dicto ſed econtrario benedi-
centes: quia in hoc vocati eſ-
tis vt benedictionem heredi
tate poſſideatis: Ad bn̄ā

Cum turbe irruerent ad ihe
ſum vt audirent v̄bum dei et
ip̄e ſtabat ſecus ſtagnum ge-
nezareth et ſedens docebat
turbas all'a Collecta

Da nobis domine q̄s: vt
et mundi curſus pacifi-
ce nobis tuo ordine dirigat:
et eccleſia tua trāquilla deuo
cione letetur: p xp̄m d. n. am̄

Ad terciam caplm

Qui wlt vitam diligere
et videre dies bonos: coher-
ceat linguā ſuam a malo: ⁊ la
bia eius ne loquantur dolū:

Ad ſextam caplm

Quis eſt qui vobis noce
at ſi boni emlatores fueritis
ſed et ſi quid patimini ꝓpter
iuſticiā btī: Ad nonā cap

Deus pacis conterat ſa-
thanam ſub pedib⁹ veſ-
tris velociter: gracia domini
noſtri ihesu xpriſti vobiſcū:

In ſecūdis veſpis caplm.

Vos eſtis in xpriſto ihū.
qui factus eſt ſapiencia
nobis a deo et iuſticia et ſāc-
tificacio ⁊ redempcio: vt quē
admodū ſcriptū eſt: qui glori
at' i dnō glorief': Ad mgt
añ Aſcēdens ihs i naui ⁊ ſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

dens docebat turbas all'a.
añ Preceptor ꝑ totã noctẽ laborantes nichil cepim⁹ in v̾bo autem tuo laxabo rethe

Dñica ſexta ad vs capit.

In vno ſpũ omnes nos in vno corpore baptizati ſumus: ſiue iudei ſiue gentiles ſiue ſ̄ui ſiue liberi: ⁊ oẽs ī vno ſpũ potati ſumus Scdꝫ math

Jn ill'o.i.d.ſ. Amen dico vobis: niſi habũdauerit iuſticia vrã pluſq̃ ſcribarũ ⁊ phariſeorũ: nõ intrabitis in regnũ celorũ Et rel'. Auguſtini

Niſi non ſolum illa minima legis ꝑcepta impleueritis que inchoant homines. ſed eciam iſta q̃ a me adduntur. qñ non veni ſoluere legem ſed adimplere: non intrabit̃ in regnũ celorũ. Que autem ſunt iſta: Vt habundet iquit iuſticia vrã ſuꝑ ſcribarũ et phariſeorũ Quia niſi habũdauerit: non intrabit̃ in regnũ celoꝝ Lcõ octã

Iuſticia phariſeorũ eſt vt non occidant: iuſticia eoꝝ q intraturi ſũt regnũ dei: vt nõ iraſcant̃ ſine cauſa. Minimũ eſt ergo non occidere: et qui illud ſoluerit minim⁹ vocabitur in regno celoꝝ. Qui aũt illud impleuerit vt non occidat nõ conti⁹ magnus erit et ydoneus regno celoꝝ: ſed tñ aſcendit aliquẽ gradũ.

Perficietur aũt: ſi nec iraſcatur ſine cauſa Nõ ſi ꝑfecerit: ml'to remocior erit ab homicidio Quaꝑpter qui docet vt non iraſcamur. non ſoluit legẽ vt occidam⁹: ſed implet pocius: vt et foris dum nõ occidimus. et in corde dũ nõ iraſcimur inocenciã cuſtodiamus Ad mš capl'm

Quicũqꝫ baptizati ſum⁹ in xp̄o ihesu. i morte ipſius baptizati ſumus: cõſepl'ti enim ſumus cũ illo per baptiſſum in mortem: vt quomodo ſurrexit xp̄s a mortuis ꝑ gl'am patris: ita et nos in nouitate vite ambulemus.

Ad bñ añ Amen dico vobis niſi habũdauerit iuſticia veſtra pluſq̃ ſcribaꝝ et phariſeorũ non intrabitis in regnũ celorũ Collecta

Deus qui diligentibus te bona inuiſibilia preparaſti: infunde cordib⁹ noſtris tui amoris affectũ: vt te i omnibus et ſuꝑ oĩa diligen-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

tes promiſſiones tuas q̄ omne deſideriū ſupant conſeq̄mur: p Ad terciā capl'm

Omnia ex deo qui reconſiliauit nos ſibi p xp̄m: et dedit nobis reconciliacionis miniſteriū: quoniā quidē deus erat in xp̄o mundū recōcilians ſibi: Ad vi cap̄.

Nolite pueri ſenſibus effici: ſed malicia puuli eſtote: ſenſibus autem eſtote pfecti: Ad nonā capl'm.

Fidelis deus: p quē vocati eſtis in ſocietatem filij ei⁹ ihesu xp̄i domini nr̄i: In ſcōis veſpis capl'm

Loquimur di ſapienciā in miſterio q̄ abſcondita eſt: quā predeſtinauit deus ante ſcl'a in gl'az ſuā: Ad mḡt ā Audiſtis quia dcm̄ eſt antiquis nō occides. qui āt occiderit reus erit iudicio all'a. añ Si offers munus tuū añ altare et recordat⁹ fueris qꝛ frater tuus habꝫ aliquid aduerſum te relinq̄ ibi mun⁹ tuum ante altare et vade prius reconciliari fratri tuo et tūc veniēs offeres mun⁹ tuū all'a

¶ Dn̄ica ſeptima ad vs̄ capl'm

Deo gracias qui ſemp t̄riumphat nos in xp̄o ihesu: et odorē noticie ſue manifeſtat per nos in omni loco: qꝛ xp̄i bon⁹ odor ſum⁹ deo: in hijs q ſalui fiūt Scōꝫ Marcū

In ill'. Cū turba multa eſſet cū ihesu. nec haberent quod mādúcarent: conuocatis diſcipulis ait illis Miſereor ſup turbā: quia ecce iā triduo ſuſtinent me: nec habent qd̄ mādúcēt Et rel' Ambro.

Poſtea q̄ꝑ illa q̄ eccleſie typū accepit a fluxu curata eſt ſanguinis. poſtea q̄ꝑ apoſtoli ad ewangelizandū regnum dei ſunt deſtinati. gracie celeſtis impartitur alimentum: ſed quibus impeiatur aduerte Non ocioſis nō in ciuitate quaſi in ſynagoga vl' ſeculi dignitate reſidentibus: ſed inter deſerta xpriſtū querentibus Lcō octaua.

Qui enim non faſtidiunt. ipi recipiuntur a xpriſto: et cum ipis loquitur di verbū: non de ſecularib⁹ ſed de regno Et ſi qui corporalis gerūt vlcera paſſionis: hijs medici nam ſuam libenter indulget Conſequens igitur erat vt quos a wlnerū dolore ſana-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

uerat: eos alimonijs ſpirita-
libus a ieiunio liberaret
Itaqꝫ ne **Lectio nona**
mo cibum accipit xpriſti. niſi
fuerit ante ſanatus: et illi qui
vocantur ad cenā pri⁹ vocā
do ſanantur. Ubiqꝫ ergo miſ
terij ordo ſeruatur: vt prius
per remiſſionem peccatorū
wlneribus medicina tribua-
tur poſtea alimonia mēſe ce-
leſtis exuberet. q̄ꝙ non va-
lidioribus hec turba reficia
tur alimentis: nec xpriſti cor
pore et ſanguine ieiuna ſoli-
dioris fidei corda paſcantur
Ad matutinas caplm.
Humanum dico proptē
infirmitatem carnis veſtre.
ſicut enim exhibuiſtis mem-
bra veſtra ſeruire immūdicie
et iniquitati ad iniquitatem:
ita nunc exhibete mēbra veſ-
tra ſeruire iuſticie in ſanctifi
cacionē. **Ad bn̄ an̄**
Cum turba multa eſſet cum
ihesu nec haberent quod mā
ducarent cōuocatis diſcipu-
lis ait illis. miſereor ſuper tur
bam: quia iā triduo ſuſtinēt
me. nec habent quod mādu-
cent all'a. **Collcā**
Deus virtutum cuius
eſt totum quod eſt optimum
inſere pectoribus noſtris a-
morem tui nominis: ꝛ preſta
in nobis religionis augmen-
tum: vt q̄ ſunt bona nutrias.
ac pietatis ſtudio q̄ ſunt nutē-
ta cuſtodias: per xpm. d. n. a
Ad terciam caplm
Nunc vo liberati a pec-
cato. ſerui autem facti deo:
habetis fructū veſtrū in ſanc
tificacionē: finem vero vitā e
ternā: **Ad ſextam cap.**
Stipēdiū peccati mors:
gracia autem dei vita e-
terna i xpriſto ihesu domino
noſtro: **Ad nonā cap.**
Nichil dampnacionis ē
hijs qui ſunt in xpriſto
ihesu: qui non ſecundum car
nem ambulant.

In ſcōis veſpis caplm
Qui ſecundū carnē ſunt
q̄ carnis ſunt ſapiunt: qui vo
ſecundū ſpiritum q̄ ſpiritus
ſunt ſenciunt. **Ad mḡt an̄**
Miſereor ſuper turbā quia
iam triduo ſuſtinent me nec
habent quod manducent. et
ſi dimiſero eos ieiunos defi-
cient in via all'a **an̄** Prece
pit ihesus turbe diſcumbere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ſuper terram. et accipiẽs ſep
tem panes gracias agens fre
git ⁊ dabat diſcipulis ſuis vt
apponerent et appoſuerunt
turbe alleluya.

Dñica octã ad veſpas caplꝫ

DEus filiũ ſuum mittẽs
in ſimilitudinem carnis
peccati de peccato dãpnauͭ
peccm̃ in carne: vt iuſtificacio
legis impleretur in nobis: q
non ſcõm carnẽ ãbulamus ſꝫ
ſcõm ſpm̃ Scõm Math.

Nill'. d. i. d. ſ. Attẽdite a fal
ſis ꝓphetis: qui veniunt ad
vos in veſtimẽtis ouiũ: intrĩ-
ſecus autẽ ſunt lupi rapaces.
Et reliq̃ Origenis

QVod paulo ſuperiꝰ ſpa
cioſam et latã viam nomina-
uit. hic nũc ꝓpcius flores pro
phetas oſtendit: ꝑ quos mul
ti in perdicionem abbomina
bilem abierunt. Qui primo
in iudea multi app̃ruerunt: et
modo in ꝑfidia totũ impleue
runt mundũ Lcõ octaua

Sed illi qui prius falſi pro-
phete fuerũt. veriſſimos do-
mini ꝓphetas vſqꝫ ad mortẽ
perſecuti ſunt: ſicut iheremi-
am et micheam alioſqꝫ mul-
tos: iſti autẽ nunc falſi ꝓphe
te et fiĩ xpriſtiani qui ſunt: ve
races xpriſtianos ſine miſeri
cordia ꝑſequũt̃ et opprimũt.
Aliquãdo ſi detur copia eci
am gladijs: ſine intermiſſio-
ne autẽ ſuis prauis moribus
et exemplis Lectio nona

Idcirco omnes preueniẽs
dñs adhortatus eſt dicens.
Attẽdite a falſis prophetis.
Attendite diligencius. obſ-
uate caucius vt nõ ſeducami
ni: vt non circũueniamini: vt
non fallamini Attendite er-
go hoc eſt cõſiderate qꝛ non
ſunt oues ſed lupi in veſtimẽ
to ouiũ: quia non ſunt religi-
oſi ſed irrelig oſi in figura re
ligioſitatis: quia nõ ſunt criſ-
tiani ſed veritate vacui. xpia
norum perſecutores.

Ad mš caplm.

DEbitores ſumꝰ nõ car-
ni vt ſcõm carnem viuamus:
ſi enim ſecundũ carnem vixe
ritis moriemini: ſi autẽ ſpiri-
tu facta carnis mortificaueri
tis viuetis: Ad bñ añ

Attẽdite a falſis prophetis
qui veniunt ad vos in veſti-
mentis ouiũ intrinſecus aũt
ſunt lupi rapaces a fructibus
eorum cognoſcetis eos dicit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

dominus Collecta.
DEus cuius prouidēcia
in ſui diſpoſicione non
fallit̃ te ſupplices exoram⁹:
vt noxia cuncta ſubmoueas:
et omnia nobis profutura cõ
cedas: p̄ Ad terciã caplm̃
NOn accepiſtis ſpiritũ ſ-
uitutis iterũ in timore:
ſed accepiſtis ſpiritũ adopci
onis filiorũ: in quo clamam⁹
abba pater: Ad ſextã cap̃
IPſe ſpũs teſtimoniũ red-
dit ſpiritui noſtro: q̄ ſumus
filij dei: Ad nonam cap̃.
QUicumq̃ ſpiritu dei a-
guntur: hij ſũt filij dei.
In ſcdis veſpis caplm̃.
CUm adhuc peccatores
eſſem⁹ xpriſtus pro no-
bis eſt mortuus: multo igit̃
magis iuſtificati nunc in ſan-
guine ipſius ſalui erimus ab
ira per ipm̃. Ad mgt añ
Nõ poteſt arbor bona fruc-
tus malos facere. neq̃ arbor
mala fructus bonos facere.
añ Non omnis qui dicit
michi domine domine intra
bit in regnũ celorũ. ſed qui fa
cit volũtatem patris mei qui
in celis eſt ipe intrabit in reg
num celorũ all'a.

Dominica nona ad vſ̃ cap̃.
SI enim cũ inimici eſſe-
mus reconſiliati ſumus
deo per mortem filij eius: mł
to magis reconciliati ſalui eri
mus in vita ipſius:
In illo tp̄e Scd̃m Lucã
Dixit ihs diſcipulis ſuis pa
rabolã hanc. Homo quidã
erat diues qui habebat villi-
cum: et hic diffamatus eſt a-
pud illum. quaſi diſſipaſſet
bona ipſius Et reliqua.
DIheronimi preſbiteri.
Dicebat autem ad diſci
pulos ſuos. haut dubiũ qui
parabolam ſicut pri⁹ ad ſcri-
bas et pharizeos: qua para-
bola ad clemenciam diſcipu-
los hortaretur et alijs v̾bis
diceret dimittite et dimittet̃
vobis: vt in oracione domini
ca libera fronte poſcatis. di-
mitte nobis debita noſtra ſi-
cut et nos dimittimus debi-
toribus noſtris Lcõ octã.
Que eſt ergo parabola ad
clemenciam diſcipulos pro-
uocans: Homo quidã erat
diues: qui habebat villicum
ſiue diſpenſatorem Hoc au-
tem et yconomus ſignificat.
Uillicus proprie ville guber

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

natoꝛ ē. vnde ⁊ a villa nomen
accepit: yconom⁹ autem tam
pecunie ꝙ frugum. et omniū
q̄ dominus poſſidet diſpen-
ſatoꝛ eſt. Iſte igit̄ diſpenſa-
toꝛ accuſatus eſt apud dn̄m
ſuum: ꝙ diſſipaſſet ſubſtanci
am eius Quo vocato dixit.
Quid h̄ audio de te: Red-
de racionem diſpenſacionis
tue: neq; enim in ea vltra diſ-
penſabis. Lectio nona
Sed interpretemur eam q̄
ſi parabolā hoc eſt ſimilitudi
nem: que aliquando ſic voca
ta. eo ꝙ alteri parabole aſſi-
milatur quaſi vmbꝛa ꝑuium
veritatis eſt Si ergo diſpen
ſatoꝛ iniqui mām̄one domi-
ni voce laudatur ꝙ de re iniq̄
ſibi iuſticiā prepararet: ⁊ paſ
ſus domin⁹ diſpēdiū. laudat
diſpenſatoꝛis pꝛudenciā. ꝙ
aduerſ⁹ dominū quidē frau-
dulenter. ſed pꝛo ſe pꝛudēter
egerit: quantomagis xpꝛiſt⁹
qui nullū dampnū ſuſtinere
poteſt. et pꝛonus ad clemen-
ciam laudabit diſcipulos ſu-
os ſi in eos qui credituri ſunt
ſibi miſericoꝛdes fuerint:
Ad matutinas caplm̄.
Non ſimus concupiſcen-
tes maloꝛū ſicut et illi concu-
pierunt: neq; ydolatre effici-
ami ſicut quidā ex ipis: quē-
admodū ſcriptum eſt: ſedit
populus māducare ⁊ bibere
et ſurrexerunt ludere Ad
bened an̄ Dixit domin⁹ vil
lico quid hoc audio de te red
de racionē villicacionis tue
Largire Collecta
nobis domine q̄s ſemp
ſpiritū cogitandi q̄ recta ſunt
pꝛopicius et agendi: vt qui ſi
ne te eſſe non poſſumus: ſecū
dum te viuere valeamus: p
Ad terciam caplm̄.
Non tēptem⁹ xpꝛiſtum
ſicut quidam coꝛū temptaue
runt: ⁊ a ſerpentibus ꝑierūt:
Ad ſextam caplm̄.
Non murmurauerItis ſi
cut quidā coꝛū murmuraue-
rūt: et ꝑierunt ab extermina
cione Ad nonam caplm̄
Itaq; qui ſe exiſtimat ſtare
videat ne cadat: tēptacō vos
nō apprehendat niſi hūana.
In ſecūdis veſpis caplm̄
Fidelis deus qui nō pa
tietur vos temptari vl-
tra id quod poteſtis: ſed faci
et cū temptacione eciā ꝓuen
tum vt poſſitis ſuſtinere:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Ad magt aii Ait autē villic⁹
intra ſe quid faciā q: domin⁹
me⁹ auferet a me villicacionē
fodere non valeo mendicare
erubeſco. ſcio quid faciam vt
cū amotus fuero a villicacio-
ne recipiant me in domos ſu
as. aii Facite vob amicos
de mamona iniquitatis vt cū
defeceritis recipiant vos in e
terna tabernacula.

Dñica decima ad vſ capl'm.
GRacias ago deo q fuiſ-
tis ſerui peccati: obediſ
tis autem ex corde i eam for-
mam doctrine in qua traditi
eſtis: Scdm Lucam.
IN illo tempore Cū ap-
pinquaret ihesus iheruſa
lem: videns ciuitatē fleuit ſu
per illam dicens Quia ſi cog
nouiſſes et tu. Et reliqua.
QUod flēte Gregorij
domio illa iheroſolimo
rū ſubuerſio deſcribatur. q a
veſpaſiano et tyto romanis
principibus facta eſt: nullus
qui hiſtoriam euſionis eiuſ-
dem legit ignorat. Romani
enim principes denunciant
cū dicitur: quia venient dies
in te. et circumdabunt te ini-
mici tui vallo. et circūdabunt
te et coanguſtabūt te vndiqz:
et ad terram conſternent te et
filios tuos qui in te ſunt.
Hoc quoqz Lcō octaua.
qd additur et non relinquent
in te lapidem ſuper lapidem
eciam ipſa iam eiuſdē ciuitad
tranſmigracio teſtatur: quia
dū nunc in eo loco cōſtructa
eſt vbi extra portam fuerat
domin⁹ crucifixus: prior illa
iheruſalem vt dicitur fūdit⁹
eſt euerſa Lectio nona.
Qvi ex qua culpa euerſio
nis ſue pena fuerit illata ſub-
iungitur Eo q non cognoue
ris tempus viſitacionis tue.
Creator quippe omniū per
incarnacionis ſue miſterium
hanc viſitare dignatus eſt: ſ
ipſa timoris et amoris illius
recordata non eſt.
SAd matutinas capl'm.
Citis quoniā cum gen
tes eſſetis ad ſimulachra mu
ta prout ducebamini eūtes:
ideo notum vobis facio q ne
mo in ſpiritu dei loquens di-
cit anathema iheſu: et nemo
poteſt dicere domin⁹ iheſus
niſi in ſpiritu ſancto: Ad
bndict⁹ anthiphō Videns
domin⁹ ciuitatem iheruſalē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

fleuit ſuper illā dicens quia
ſi cognouiſſes q̄ ad pacem ti-
bi: nunc autē abſcondita ſunt
ab oculis tuis Collecta.

Pateant aures miſcdie
tue domine precib⁹ ſup
plicanciū: et vt petentib⁹ de-
ſiderata concedas: fac eos q̄
tibi placita ſunt poſtulare: p

Ad terciam caplm

Diuiſiones graciarū ſūt
idem autem ſpirit⁹: et diuiſi-
ones miniſtracionū ſunt: idē
autē dn̄s Ad ſextam cap̄.

Diuiſiones opacionum
ſunt: idē vero deus qui
operatur omnia in omnib⁹:

Ad nonam caplm

Unicuiqʒ datur manifeſ
tacio ſpūs ad vtilitatem: alij
quidē p ſpm̄ dat̄ ſermo ſapiē
cie: alij ſermo ſciencie ſcdm e
undem ſpiritum:

In ſcdis veſpis caplm

Habemus grām p quā ſ
uiamus placētes deo cū me-
tu et reuerencia: etenī dn̄s nr̄
ignis ↄſumens ē: Ad mḡt ā

Cū ap ppinquaret dn̄s ihe-
ruſalem videns ciuitatem fle
uit ſuper illā et dixit qꝛ ſi cog
nouiſſes ⁊ tu qꝛ venient dies
in te et circūdabunt te et coā
guſtabunt te vndiqʒ et ad ter
ram ↄſternent te eo ꝙ nō ↄg
nouiſti tempus viſitacionis
tue all'a an̄ Scriptū eſt enī
quia dom⁹ mea domus ora-
cionis eſt cunctis gentibus
vos autē feciſtis eā ſpeluncā
latronū et erat cotidie docēs
in templo.

Dominica nona ad vs̄ cap̄.

Caritas fraternitatis ma
neat in vobis: et hoſpi-
talitatem nolite obliuiſci: p
hanc enim quidā placuerunt
angelis hoſpicio receptis:

Nill' Scdm Lucam

Dixit iheſus ad quoſdā qui
in ſe confidebant tanꝙ iuſti.
et aſpernabantur ceteros pa
bolam iſtam. Duo homines
aſcendebant in templū vt o-
rarent: vnus phariʒeus: et al
ter publicanus Et reliqua.

Diceret Auguſtini.

Dſaltem phariʒeus nō ſū
ſicut multi homines. Quid
eſt hoc ceteri homines: niſi ō
nes pter ipm: Ego iquit iuſ-
tus ſū: ceteri peccatores Nō
ſū ſicut ceteri homines: rap-
tores. auari. iniuſti. adulteri
Et ecce tibi ex vicino publi-
cano. maior eſt tumoris occa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ſio Sicut inquit publicanus
iſte Lectio octaua.
Ego enim inquit ſolus ſū:
iſte de ceteris eſt Nō ſum in
quit talis qualis iſte ꝑ iuſtici
as meas: quibus iniquus nō
ſum. Ieiuno bis in ſabbato
decimas do omniū q̄ poſſide
o. Quid rogauerit deū. q̄re
in vbis eius: nichil inuenies.
Aſcendit orare: noluit roga
re deū ſed ſe laudare Parū
eſt non deū rogare. ſed ſe lau
dare: inſuꝑ ⁊ rogāti inſultare
Publicanus Lcō nona.
autem de longinquo ſtabat:
et tamen deo ipe ꝓpinq̄bat.
Cordis cōſciencia eū remor
debat: et pietas applicabat.
Publicanus autē de longin
quo ſtabat: ſed dn̄s eū de ꝓ-
pinquo attendebat. Excel-
ſus enim domin⁹ et humilia
reſpicit: excelſos eni qualis
erat iſte pharize⁹ alonge cog
noſcit Ad matutinas cap
Notū vobis facio ewan-
geliū quod p̄dicaui vo-
bis: quod et accepiſtis i quo
et ſtatis: per quod et ſaluami
ni: Ad benedͦ an̄ Stans
alonge publicanus nolebat
oculos ad celū leuare. ſed ꝑ-
cuciebat pectus ſuū dicens.
de⁹ propicius eſto michi pec
catori. Collecta.
DEus qui omnipotenci
am tuā ꝑcendo maxime
et miſerando manifeſtas: mlͭ
tiplica ſuper nos graciā tuā:
vt ad tua promiſſa currentes
celeſtiū bonoꝝ facias eſſe cō
ſortes: p Ad terciā caplꝫ
TRadidi vobis in p̄mis
quod et accepi: quoniā
xp̄s mortuus eſt ꝓ peccatis
noſtris ſcd̄m ſcripturas: ⁊ qꝛ
ſepultus eſt: et quia reſurrex
it tercia die ſcd̄m ſcripturas:
Ad ſextam caplm.
EGo enim ſum minim⁹
apoſtoloꝝ: qui nō ſum dign⁹
vocari aplus: qm̄ ꝑſecut⁹ ſū
eccleſiā dei: Ad nonā cap̄
GRacia dei ſum id quod
ſum: et gracia eius i me
vacua non fuit: ſed ſemꝑ i me
manꝫ: In ſcd̄is veſpis ca.
SCriptū eſt quoniā fcūs
eſt primus homo adā i
animā viuentem: nouiſſim⁹
adā in ſpm̄ viuificantē: Ad
mḡt an̄ Duo homines aſcē
derūt in templum vt orarent
vnus pharizeus et alter pub
licanus pharizeus ſtans hec

apud ſe orabat gracias tibi a
go dn̄e quia nō ſum ſicut cete
ri hominū . raptores iniuſti
adulteri velut ⁊ hic publica-
nus publicanus autē ſtans p̱
cuciebat pectus ſuū dicens.
deus ꝓpicius eſto michi pec
catori aū̄ Deſcēdit hic iuſ-
tificatus in domū ſuā ab illo
quia omnis qui ſe exaltat hu
miliabitur et qui ſe humiliat
exaltabitur. ¶ Dñica xij ad
Non predica vš̄ cap̄.
mus noſmetipōs ſ; dñz
ihm̄ xp̄m: quoniā illuxit i cor
dibus noſtris ad illuminaci-
onem ſciē claritatis dei in fa-
ciem ihū xp̄i Sᵐ Marcū
IN ill' Exiens iheſus de fini
bꝰ tyri venit p̱ ſydonē ad ma
re galilee inter medios fines
decapoleos Et reliqua
Omelia bti Gregorij pape.
Quid eſt ꝙ creator ōniū
deus cū ſurdū et mutū
ſanare voluiſſet in aures illi
us ſuos digitos miſit: ⁊ expu
ens linguā eiꝰ tetigit: Quid
p̱ digitos redemptoris: niſi
dona ſancti ſpū̄s deſignant̄:
Unde cū in loco alio eieciſſ;
demoniū dixit. Si in digito
dei eicio demonia: ꝓfecto p̱-
uenit in vos regnum dei.
Quadere Lcō octaua.
p̱ ewangeliſtā aliū dixiſſe de
ſcribitur Si ego in ſpū dei ei
cio demones : igiī̄ p̱uenit in
vos regnū dei Ex quo vtro-
q; loco colligitur: q꞉ digitꝰ di
ſpū̄s ſcū̄s vocatur. Digitos
ergo dei i auriculā mittere ē:
p̱ dona ſancti ſpū̄s mentē ſur
di ad obiāz apire Lcō ix.
Quid eſt vero ꝙ expuens
linguā eius tetigit: Saliua
nobis ē ex ore redemptoris:
accepta ſapiā in eloquio diui
no Saliua quippe ex capite
defluit in ore Ea ergo ſapiā
q̄ ip̄e eſt dū lingua noſtra tan
gitur: mox ad p̄dicacionis v̄
ba formatur Ad mš̄ capiť
Fiduciā talem habemꝰ
p̱ xp̄m ad deū: nō ꝙ ſuf-
ficientes ſimus cogitare ali-
quid a nobis quaſi ex nobis:
ſ; ſufficiencia nrā ex deo eſt:
Ad bñ aū̄ Cū tranſiret do
minꝰ p̱ medios fines tyri ſur
dos fecit audire ⁊ mutos loq
Omnip̄s ſempi Collcā
terne deus qui habun-
dancia pietatis tue et merita
ſupplicū excedis et vota: ef-
funde ſup̱ nos miſcdiam tuā:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

vt dimittas q̄ cõſciencia me-
tuit: ⁊ addicias qđ oracio nõ
preſumit: p̄ Ad terciã cap̄
XPriſtus ydoneos nos
facit miniſtros noui teſ-
tamenti: nõ lrã ſed ſpũ: lrã e-
nim occidit ſpũs autẽ viuifi-
cat: Ad ſextam caplm
SI miniſtracio dãpnaci
onis gl'a eſt: multomag
habũdat miniſteriũ iuſticie ĩ
gloria: Ad nonã caplm.
HAbem⁹ thezaurũ in va
ſis fictilibus: vt ſublimi
tas ſit v̓tutis dei: ⁊ nõ ex nob
In ſecũdis veſpis caplm
IN omnib⁹ tribulacõez pati
mur ſ; nõ anguſtiamur: apo-
riamur ſed nõ deſtituimur:
pſecucionẽ patimur ſ; nõ de-
relinquimur: Ad mḡt aĩ
QUãto eis p̄cipiebat tanto-
magis plus predicabãt et eo
amplius ãmirabant̃ dicẽtes
bñ oĩa fecit et ſurdos fecit au
dire ⁊ mutos loqui aĩ Be
ne oĩa fecit et ſurdos fecit au
dire et mutos loqui.
Dñica xiij. ad veſpas caplm
SCim⁹ qm̃ ſi t̃reſtris do
mus nrã hui⁹ habitacio
nis diſſoluat̃: q̄ edificacõem
bẽm⁹ ex deo domũ nõ manu
factam eternam in celis:
Secũdum Lucam.
IN ill': d. i. d. ſ. Bti oculi. qui
vident q̄ vos videtis Et rel'.
IN lcõe hac Ambroſij
exponũt̃ hij qui ſibi legiſ-
piti vident̃: qui v̓ba legis te
nẽt: vim legis ignorãt Et ex
ip̄o p̄mo legis ca°: docʒ eẽ le-
gis ignaros: pbãs q̄ i prin̄
ſtati lex et prẽm et filiũ p̄dica
uerit incarnacõis dñice ãnũ-
ciauerit ſcrm̃ dicẽs Diliges
dñm deũ tuũ: et diliges pxi-
mũ tuũ ſicut teip̄ʒ Lcõ oct̃
Unde dñs ait ad legiſpitũ
Hoc fac et viues At ille qr a
ſi neſciret pximũ ſuũ. quia ñ
in xpriſtũ credebat: reſpõdit
Quis eſt meus proximus:
Ita qui xpriſtũ neſcit: neſcit
et legẽ Quomõ enim poteſt
ſcire legem cũ veritatẽ igno-
ret: cũ lex annũciet veritatẽ:
Homo quidã Lcõ nona
ex iheruſalẽ deſcendebat in
ihericho Ihericho enim ſi-
gura hui⁹ mundi eſt In quã
de paradyſo hoc eſt de iheru
ſalem illa celeſti eiectus adã
p preuaricacionis lapſu deſ
cendit: ꝫ eſt ad inferna demi
grauit: cui non loci ſed morũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

mutacio nature ſue fecit exili um Ad matutinas capl'm

Abrahe dicte ſũt ꝓmiſſi ones et ſemini eius: nõ dicit et ſeminibus quaſi i mltis: ſed quaſi in vno et ſemini tuo qui eſt xp̃s: Ad bñ añ

Dico autem vobis ꝙ mlti reges et ꝓphete voluerũt videre q̃ videtis et nõ viderunt et audire q̃ auditis et ñ audiert

Collcã

Omnipotens et miſericors deus de cuius munere venit vt tibi a fidelibus tuis digne et laudabiliter ſeruiatur: tribue q̃s nob: vt ad ꝓmiſſiones tuas ſine offenſione curram⁹: p

Ad terciam capl'm

Si ex lege eſſet hereditas iam non ex ꝓmiſſione: abrahe aũt p re ꝓmiſſionẽ donauit deus: Ad ſextã cap

Lex ꝓpter tranſgreſſiones poſita eſt: donec veniret ſemen cui ꝓmiſerat ordinata p angelos in manu mediatoris: Ad nonã capl'z.

Conclusit ſcriptura oia ſub pccõ: vt ꝓmiſſio ex fide ihũ xp̃i daret credẽtib⁹:

In ſcdis veſpis capl'm

Omnes nos manifeſtari oportet añ tribunal xp̃i: vt referat vnuſquiſq; ꝓpria corporis ꝓut geſſit: ſiue bonũ ſiue malũ: Ad mg̃t añ Homo quidã deſcẽdebat ab iheruſalẽ in iherico et incidit in latrones qui eciã deſpoliauerunt eũ et plagis impoſitis abierunt ſemiuiuo relicto añ Magiſter quid faciendo vitam eternã poſſidebo. ait illi iheſus. in lege quid ſcriptũ ẽ. diliges dñz ex toto corde tuo

Dñica decia q̃rta ad vs cap.

Sine offenſione eſtote iudeis et gentibus et eccleſie dei: ſicut et ego ꝑ õnia placeo: non q̃rens qd michi vtile eſt. ſed qd multis vt ſaluifiant: Scdm Lucam.

In illo tpe Cũ iret iheſus in ihrl'm tranſibat per mediam ſamariã et galyleam. Et cũ ingrederetur in quoddã caſtellũ: occurrerunt ei decẽ viri leproſi Et rel'. Auguſtini

De decẽ leproſis quos domin⁹ ita mũdauit cũ ait. ite oſtendite vos ſacerdotibus. queri poteſt cur ad ſacerdotes eos miſerit: vt cum irent mũdarentur. Nullum enim eoꝝ quibus corꝑalia B

beneficia preſtitit inuenitur
miſiſſe ad ſacerdotes: niſi le-
proſos. Lectio octaua
Querendū eſt igitur: quid
ipa lepra ſignificat. Nō enī
ſanati ſed mundati dicūtur:
qui ea caruerīt. Coloris quip
pe viciū eſt: non valitudinis
aut integritatis ſenſuū atq3
membroꝝ. Leproſi ergo non
abſurde intelligūtur: qui ſcié
ciā vere fidei nō hñtes. vari-
as doctrinas ꝓfitentᷣ erroris
Nvlla porro Lcō nona
falſa doctrina eſt: q̄ non aliq̄
vera itermiſceat. Uera ergo
falſis inordinate ꝑmixta. in
vna diſputacione vel narraci
one hominis tāq̄ in vni⁹ cor
pis colore appꝑncia. ſignificāt
leprā: tāq̄ veris falſiſq3 colo-
rū locis humana corꝑa variā
tem atq3 maculanté
Ad matutinas caplm
Spū ābulate ꝛ deſide-
ria carnis non ꝑficietis: caro
enim cōcupiſcit aduerſus ſpi
ritū. ſpūs auté aduerſus car-
nem: hec enim ſibi inuicē ad-
uerſantur: vt nō quecūq3 vel
tis illa faciatis. Ad bñ añ
Cū intraret ihesus in quod
dā caſtellū occurrerunt ei de

cem viri leproſi qui ſteterūt
alonge et eleuauerunt vocé
dicentes. ihū preceptor miſe
rere noſtri Collecta.
Omnipotens ſempiterne
de⁹ da nobis fidei ſpei
et caritatis augmentū: et vt
mereamur aſſequi qḋ ꝓmit-
tis: fac nos amare qḋ preci-
pis: ꝑ Ad terciam caplm.
Omnes nos reuelata faci
e gloriam domini ſpecu
lātes: in eandē ymaginē trāſ-
formamur a claritate in clari
tatem tanq̄ a domini ſpū:
Ad ſextam caplm.
FRuctus auté ſpūs ē ca-
ritas gaudiū pax paciencia.
longaitas bonitas benigni-
tas manſuetudo: fides mo-
deſtia continencia caſtitas:
Ad nonam caplm.
NOn ſumus poſiti in irā
ſed in acquiſicioné ſalutis: ō
nes enim filij lucis ꝛ filij diei
ſum⁹: In ſcōis veſpis ca.
ORamus deū vt nichil
mali faciatis: nō vt nos
probati pare am⁹: ſed vt vos
quod bonū eſt faciatis Ad
mḡt añ Unus auté ex illis
vt vidit quia mūdatus eſt re
greſſus eſt cum magna voce

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

magnificans deũ añ Non
ne decem mũdati ſunt et no-
uẽ vbi ſũt. nõ eſt inuentꝰ qui
rediret et daret gloriã deo ni
ſi hic alienigena. vade quia fi
des tua te ſaluũ fecit vade in
pace Dñica xv ad vs̃ cap̃.

Benedictus deꝰ ⁊ pater
domini noſtri iheſu xp̃i
qui benedixit nos i omni be-
nedictione ſpũali in celeſtibꝰ
in xp̃o ihũ Sc̃m Matheũ.

In illo tempore Dixit ihũs
diſcipulis ſuis. Nẽo poteſt
duobus dñis ſeruire Aut ei
vnũ odio habebit et alterum
diliget: aut vnũ ſuſtinebit et
alterũ contempnet Nõ po-
teſtis deo ſeruire ⁊ mãmone
Et reliqua. Ambroſij

Nolite ſolliciti eẽ anime
veſtre quid mãducetis:
neqꝫ corpi veſtro quid indua
mini Nõne anima plus ẽ q̃
eſca: ⁊ corpus plus q̃ veſtim̃
tũ: Cũ igitur anima indumẽ
to corporis veſtiatur vt vigo
re anime corpus animet̃: ab-
ſurdũ eſt vt victus nobis co-
piam deputemus defuturã:
qui viuendi iugẽ ſubſtanciã
conſequamur Lcõ octaua

Conſiderate inquit volati
lia celi Magnũ ſane et aper
tũ quod fide ſumamus exem
plũ Nã ſi volatilibus celi q-
bus nullũ exerciciũ culcõnis
nullus de meſſiũ fecũditate
prouentus eſt indeficientem
tamẽ prouidencia diuina lar
gitur alimoniã. verũ eſt cãm
iopie noſtre auariciã videri.

Et enim illꝰ Lcõ nona.
idcirco ſine labore pabuli v-
ſus exuberat: q̃ frcũs ſibi cõ-
munes ad eſcã datos ſpecia-
li quodã neſciant vendicare
dnãtu. Nos coĩa amiſimus
dũ propria vendicamus: nã
nec propriũ quicq̃ eſt. vbi p̃-
petuũ nichil eſt: nec certa co-
pia vbi incertus euentus.

Ad matutinas caplm̃.
Si viuimus ſpũ. ſpũ et ã
bulemꝰ: nõ efficiamur ianis
glorie cupidi: inuicẽ ꝓuocan
tes inuicẽ inuidentes: Ad
bñ añ Cõſiderate lilia agri
quomõ creſcũt non laborant
neqꝫ nent dico ãt vobis quo-
niã nec ſalomon in omni glo
ria ſua cooꝑtus eſt ſicut vnũ
ex illis Collecta

Cuſtodi dñe q̃s ecclĩam
tuã ꝓpiciacõe ꝑpetua:
et quia ſine te labitur hũana

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

moꝛtalitas:tuis ſemper aux-
ilijs et abſtrahatur a noxijs:
et ad ſalutaria dirigatur:p.
Ad terciam capl'm
Alter alteri⁹ onera poꝛ-
tate:et ſic adimplebitis legē
xp̄i Ad ſextam capl'm.
Qui ſeminat in carne ſu
a de carne et metet coꝛ-
rupcione:qui autē ſeminat in
ſpū:de ſpū metet vitā et'nā:
Ad nonam caplm.
Bonū autem facientes
nō deficiamus:t͞pe enim ſuo
metemus non deficientes:
In ſecūdis veſpis cap̄
Gracias agimus deo q
dignos nos fecit in p̄tem ſoꝛ
tis ſcōꝝ in lumine:qui eripu
it nos de poteſtate tenebꝛaꝝ
et tranſtulit in regnū filij di-
lectionis ſue:in quo habem⁹
redempcionem i remiſſionē
pccōꝝ Ad mḡt añ Noli-
te ſolliciti eſſe dicentes quid
manducabimus aut quid bi-
bem⁹:ſcit enim pater veſter
celeſtis quid vobis neceſſe ſᵗ
alleluya. añ Querite pꝛi-
mum regnum dei et iuſticiā
eius et h̄ omnia adicientur
vobis alleluya.
Dñica xvi. ad vſ̄ capl'm.

Deus dn̄i nr̄i ihesu xp̄i
pater gl'e det vobis ſpꝫ
ſapiencie et reuelacionis in
agnicione eius illuminatos
habere oculos coꝛd̄ veſtri:vt
ſciatis q̄ ſit ſpes vocacionis
eius:q̄ diuicie gl'e hereditat̄
eius in ſanctis: Sc͞m Lucā
In ill' Ibat ihs in ciuitatē q̄
vocatur naym:et ibant cū eo
diſcipl'i ei⁹.et turba copioſa.
De iuue Et r̄l' aug⁹.
ne illo reſuſcitato gaui-
ſa ē mater vidua: de hoīb⁹ in
ſpū cotidie reſuſcitatis gau-
det mater eccleſia. Ille qui-
dem moꝛtuus erat coꝛpoꝛe:
illi aūt mente. Illius moꝛs
viſibilis viſibiliter plangeba
tur:illoꝛum moꝛs inuiſibilis
alibi nec querebatur nec vi-
debatur Lcō octaua
Queſiuit ille:qui nouerat
moꝛtuos. Ille ſol⁹ nouerat
moꝛtuos:q poterat facere vi
uos Niſi enim ad moꝛtuos
ſuſcitandos veniſſet:ap'lus
non diceret Surge qui doꝛ-
mis:et exurge a moꝛtuis:et
illuminabit te xpꝛiſtus Doꝛ
miētem audis cum dicit ſur-
ge qui doꝛmis:ſed moꝛtem
intellige cum audis et exur-

ge a mortuis Lectio nona

DIcti ſunt ſepe dormien-
tes morientes viſibiliter: et
plane omnes ei qui poteſt ex
citare dormiunt. Mortuus
enī tibi mortuus eſt: qui quā
tumlibet expulſes. quantūli
bet vellices. quantūlibet lani
es. non expergiſcitur. Criſto
autem ille dormiebat: cui dic
tum eſt ſurge: et cōtinuo ſur-
rexit Ad matutinas cap.

OBſecro vos ne deficia-
tis in tribulacionibus
meis pro vobis q̄ eſt gloria
veſtra: huius rei gracia flec-
to genua mea ad patrem do-
mini noſtri ihesu xpriſti: ex
quo omnis paternitas in ce-
lo et in terra nominatur:

Ad bene dc̄us aā. Ibat ihe
ſus in ciuitatem naym ꝛ ibāt
diſcipuli eiꝰ cū eo et turba co
pioſa. cū autem ap ꝓpinqua-
ret porte ciuitatis ecce defūc
tus efferebatur vnicus filius
matris ſue Collecta

ECcleſiam tuā domine
miſeracio cōtinuata mū
det et muniat: et quia ſine te
non poteſt ſalua conſiſtere:
tuo ſemper munere guberne
tur: ꝑ xp̄m dn̄m noſtrū amē.

Ad terciam caplm

PAter domini noſtri ie-
ſu xp̄i det vobis ſcd̄m diuici-
as glorie ſue virtutē corrobo-
rari ꝑ ſpiritū eius in īteriorē
hominē: habitare xp̄z ꝑ fidē
in cordibus veſtris:

Ad ſextam caplm.

XPriſtus det vobis ſci-
re ſupeminentē ſciē caritatē
dei: vt īpleami in oī plenitu-
dine eius: Ad nonā cap

IN xp̄o habemus redempci
onem in remiſſionē peccōrum
qui eſt ymago dei inuiſibilis
primogenitus oīs creature:

In ſecūdis veſpis caplm.

Ei qui potens eſt omnia
facere ſuꝑhabundanter
ꝙ petimus aut intelligimꝰ ſe
cundū virtutē qui oꝑatur in
nobis: īp̄i gl'a in eccleſia et in
xp̄o ihesu in omnes gn̄acio-
nes ſcl'ī ſeculorū amē: Ad
mḡt aā. Acceſſit ihesus ad
loculū et ait adoleſcēti tibi di
co ſurge. et reſedit qui erat
mortuus et cepit loqui all'a
aā Propheta magnus ſur
rexit in nob̄ qꝛ deus viſitauit
plebē ſuā Dn̄ca xvij. ad
vs̄ cap.

GRacia vob̄ ꝛ
pax a deo prē ꝛ dnō nrō

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ihesu xp̄o. qui dedit ſemetipſum ꝓ peccatis noſtris: vt eriperet nos de p̄ſenti ſeculo neq̄: Scd̄m Lucam.

In ill' Cū intraret ihesus in domū cuiuſdā principis phariſeorū ſabbato manducare panē: et ipi obſeruabant eū. Et ecce homo ydropicus erat ante illū Et reliqua.

Ambroſij epiſcopi

Curatur ydropicus: in quo fluxus carnis exuberās anime grauabat officia: ſpiritus extinguebat ardorē De inde docetur humilitas: dū in illo conuiuio nupciali appetencia loci ſuperioris arcetur Clementer tamen: vt pſuaſionis humanitas aſperitatem cohercionis excluderet: racio perficeret ad pſuaſionis effectū: et correpcio emēdaret affectū Lcō octā

Impio ſitire eſt: hui⁹ mundi bona concupiſcere Unde et redēptor noſter intra pharizei domū ydropicū curat: et cū contra auariciam diſputaret. ſcriptū eſt Audiebant autem omnia hec pharizei q erant auari: et deridebant illum. Lectio nona

Quid eſt ergo q intra pharizei domū ydropicus curatur: niſi q per alterius egritudinem corporis in altero exprimitur egritudo cordis Ydropicus quippe quo amplius biberit ampli⁹ ſitit: quia et omnis auarus ſitim ex potu multiplicat: qui cum ea q̄ appetit adept⁹ fuerit. ad appetenda alia amplius ābelat

Ad matutinas caplm.

Obſecro vos ego vinct⁹ in domino: vt digne ambuletis vocacione qua vocati eſtis cū omni humilitate et māſuetudine: cū paciencia ſupportantes inuicē in caritate.

Ad benedict⁹ aīi Cum intraret ihesus ī domum cuiuſdam principis pharizeorum ſabbato manducare panē. et ecce homo quidam ydropicus erat ante illum ipe vero apphenſum ſanauit eū ac dimiſit

Tua nos Collecta.

domine q̄s gracia ſemp et preueniat et ſequatur: ac bonis operibus iugiter preſtet eſſe intentos: per xpiſtū dominū noſtrū amen

Ad terciam caplm.

Solliciti eſtote ſeruare v

nitatem ſpiritus in vinculo
pacis: vnū corpus et vn⁹ ſpi-
ritus ſicut vocati eſtis in vna
ſpe vocacionis veſtre:
Ad ſextam capl'm.
Licet is qui foris eſt nr̄
homo corrūpatur: tamen is
qui intus ē renouatur de die
in diem Ad nonam capl'z
Infelix ego homo: quis me
liberabit de corpore mortis
huius: gracia dei per ihesum
xpristū dominū noſtrum:
In secūdis veſpis capl'm
Unus domin⁹ vna fides
vnū baptiſma: vnus de
us et pater omniū qui ſuper
oēs et p omnia et in omnib⁹
nobis: qui eſt benedcūs in ſe
cula ſeculorū amē. Ad mǣt
añ Cū vocatus fueris ad
nupcias recumbe in nouiſſi-
mo loco vt dicat tibi qui te in
uitauit amice aſcende ſupius
tunc erit tibi gloria corā ſimĺ
diſcumbentibus all'a. añ
Omnis qui ſe exaltat humili
abitur et qui ſe humiliat exal
tabitur Feria quarta qua
tuor tpm Scdm Marcum
In illo tempore Reſpondēs
vnus de turba dixit Magiſ
ter attuli filiū meū ad te: ha-

bentem ſpm̄ mutū Et reliq.
Omelia venerabil' Bede.
Factū eſt aūt in ſequen-
ti die deſcendentibus il
lis de monte occurrit ei tur-
ba multa: ⁊ ecce vir de turba
exclamauit dicēs Magiſter
obſecro te reſpice in filiū me
ū: quia vnicus eſt michi. Et
cetera. Demoniacum hunc
quē deſcēdens de mōte dn̄s
ſanauit: matheus lunaticum
marc⁹ ſurdū mutūqꝫ deſcrib'
Significat Lcō octā
aūt eos de quibus ſcriptū ē.
ſtultus vt luna mutatur qui
nunq̄ in eodem ſtatu pmanē
tes nūc ad hec. nūc ad illa vi-
cia mutati creſcūt atqꝫ decreſ
cunt: muti non confitendo fi
dē: ſurdi nec ipm aliquaten⁹
fidei audiendo ſermonem.
Et rogaui Lcō nona
diſcipulos tuos vt eicerent il
lum: et non potuerunt Latē-
ter hoc dcō accuſat apl'os: cū
poſſibilitas curandi interdū
nō ad ibecillitatē curanciū ſꝫ
ad eorū qui curandi ſunt fidē
referat: dicente dnō. fiat tibi
ſcdm fidem tuā Collecta
Miſcdie tue rmediis q̄s
Dnē fragilitas nrā ſub-

ſiſtat:vt q̄ ſua condicione at-
teritur:tua clemencia repare
tur:p xpm dn̄m noſtrū amen
Feria ſexta Scd̄z Matheū
IN ill' Dix' i. d. ſ. Miſereor
turbe: quia iā triduo pſeue-
rant mecū:et non habent qd̓
manducent: Et reliqua.
Omelia Iheronimi preſbiteri.
Miſereor turbe:quia iā
triduo perſeuerant mecū:et
non habent quod manducēt
Et dimittere eoſ ieiunos no
lo:ne deficiant in via Wlt paſ
cere quos curauit Prius au
fert debilitates:poſtea ſanis
offert cibos Conuocat quo
qz diſcipulos ſuos et qd̓ fac-
turus eſt loquitur:vt vel ma-
giſtris exemplū tribuat cum
minoribus atqz diſcipulis cō
municanda conſilia: vel ex
cōfabulacione intelligāt ſig-
ni magnitudinem:reſpondē
tes ſe panes in heremo non
habere Lectio octaua.
Miſereor inquit turbe:qr
iam triduo perſeuerant me-
cum Miſeretur turbe:quia
in triduo dierꝫ numero patri
et filio ſpirituiqz ſanco crede
bant Et non habent qd̓ mā-
ducent Turba ſemper eſurit
et cibis indiget: niſi ſaturet̄
a dnō Et dimittere eos ieiu
nos nolo:ne deficiant in via.
Eſuriebāt Lectio nona
poſt magnas debilitates: et
per pacienciā futuros expec
tabāt cibos Nō wlt eos ihe
ſus dimittere ieiunos:ne de
ficiant in via Periclitat̄ er-
go qui ſine celeſti pane ad op
tatā manſionē peruenire feſ-
tinat Unde et āgelus loqui
tur ad helyam Surge ⁊ mā
duca:qr grandē viam ambu-
laturus es Collecta.
ORā q̄s o. d. vt obſuaci
ones ſacras ānua deuo
cōe recolentes: et corpe tibi
placeamus et mente:per.
Sabb̄ q̄tuor tpm Sm̄ Lucā
IN ill' d. i. turbis ſilitudinē
hāc Arborē fici hēbat quida
plantatā in vinea ſua: et veit
q̄rens frcm̄ in illa:et nō inue-
nit Et reliq̄ Gregorij.
ARborē fici hēbat qui-
dā plātatā in vinea ſua:
et venit q̄rens frcm̄ in illa et
nō inuenit Quid arbor fici:
niſi hūanam naturā deſigt:
Quid mlier iclinā niſi eādē
naturā ſignificādo denūciat
Que et bn̄ plantata eſt ſicut

ficus:et bene erecta ſicut mu
lier Lectio octaua.
Sed in culpā propriā ſpon
te lapſa neq̄ꝫ fructū ſeruat o-
pacionis :neqꝫ ſtatū rectitu-
dinis Ad peccatū quippe ex
volūtate corruens.qꝛ fructū
obediēcie ferre noluit: ſtatū
rectitudinis amiſit Que ad
dei ſimilitudinē condita.dū i
ſua dignitate non pſtitit:qȯ
plantata vel creata fuerat ſer
uare cōtempſit Lcō nona
Tercio domin⁹ vinee ad fi
culneam venit:qꝛ naturā ge-
neris humani ante legē. ſb le
ge.ſub gracia expectando.ā-
monendo.viſitando requiſi-
uit. Dixit autem ad cultorē
vinee Ecce anni tres ſunt ex
quo venio fructū querens in
ficulnea hac.et non inuenio
Omnipotens Collcā.
ſempiterne deus qui ꝑ
continenciam ſalutarē et cor
poribus mederis et mētib⁹:
maieſtatem tuam ſupplices
exoramus:vt pia ieiunanciū
deuocione placatus.et pn̄cia
nobis ſubſidia prebeas et fu
tura:ꝑ xp̄m dn̄m nrm̄ amen.
Dominica xviij.ad vs̄ cap̄.
In xp̄o habitat omnis pleni
tudo diuinitatis corꝑaliter
et eſtis in illo repleti:qui eſt
caput omnis principatus et
ptātis: Scdm̄ Matheū.
In ill' Acceſſerunt ad ihesū
pharizei : et interrogauit eū
vnus ex eis legiſdoctor temp
tans eum. Magiſter:quod
eſt mādatum magnū in lege:
Et reliqua. Iohis epi
Conuenerūt vt multitu-
dine vincerent:quē raci
one ſuꝑare non poterant. A
veritate nudos ſe eſſe ꝓfeſſi
ſūt:qui multitudine ſe arma-
uerunt Dicebant enim apȯ
ſe. Unus loquatur ꝓ omni-
bus et omnes loquamur per
vnū:vt ſiquidē vnus vicerit
ōnes videamur viciſſe:ſi au-
tem victus fuerit vel ſolus vi
deatur confuſus Lcō octā
Interrogauit ihm̄ vnus ex
pharizeis legiſdoctor: temp
tans eum Magiſter:quod ē
mandatum magnū in lege?
Magiſtrū vocat: cuius non
wlt eſſe diſcipulus Simpli-
ciſſimus interrogator:et ma
ligniſſimus inſidiator. De
magno mandato interrogat
qui nec minimū obſeruat.
Ille enim Lectio nona.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

debet interrogare de maio-
re iuſticia: qui iã minorem cõ-
pleuit. Dñs autẽ ſic ei reſpõ-
dit: vt interrogacionis ei⁹ fic-
tam cõſcienciã ſtatim ꝑcunc-
tetur dicẽs. Diliges dñm de-
um tuũ ex toto corde tuo: id
eſt nõ ſicut tu qui deuocionẽ
oſtendis in ore et fraudẽ me-
ditaris in corde

Ad matutinas caplm
Grãs ago deo meo ſem-
per ꝓ vobis i grã dei q̃ data
ẽ vobis in xp̃o ihũ: qꝛ in om-
nibus diuites facti eſtis in il-
lo in omni verbo et ĩ omni ſci-
encia: Ad bñ añ Magiſ-
ter qd̃ eſt mandatũ magnũ in
lege. ait illi ihũs. diliges dñ
deũ tuũ ex toto corde tuo al.

Ad qs dnẽ Collecta.
Da q̃s dñe pplo tuo dyabolica vi-
tare cõtagia: et te ſolũ domi-
nũ pura mente ſectari: p

Ad terciam caplm
Mortificate membra veſ-
tra q̃ ſunt ſup terrã: fornicaci-
onẽ immũdiciã libidinẽ con-
cupiſcenciã malam

Ad ſextam caplm
Deponite oẽm irã indig-
nacionẽ maliciã blaſphemiã
turpis ſmo ex ore vrõ nõ ꝓ-
cedat: Ad nonam caplm.

Expoliantes vos veterẽ
hominẽ cũ actib⁹ ſuis:
et induentes nouũ eũ qui re-
nouatur in agnicionẽ dei: ſe-
cundũ ymaginẽ eius qui cre-
auit eum:

In ſcdis veſpis caplm
Nolite cõtriſtare ſpm̃ ſãc-
tum dei: in quo ſignati eſtis
in diem redempcionis

Ad mgt añ Quid vobis
videtur de xp̃o cuius filius ẽ
dicunt ei omnes dauid. dicit
eis iheſus. quõ dauid in ſpũ
vocat eũ dñm dicẽs. dixit do-
minus dñõ meo ſede a dex-
tris meis. añ Omẽs aũt vos
fratres eſtis et patrem nolite
vocare vobis ſup terrã. vn⁹ ẽ
enim pater veſter qui in celis
eſt. nec vocemini magiſtri qꝛ
magiſter veſter vn⁹ eſt xp̃s

Dñica xix ad vſ caplm.
Semp nos qui viuimus
tradimur in mortẽ ꝓpt
ihm̃: vt et vita ihũ manifeſte-
tur in carne nrã mortali:

Secundũ Matheũ
In ill' Aſcendens ihũs ĩ na-
uiculã tranſfretauit: et venit
in ciuitatẽ ſuam Et reliqua.
Johannis epiſcopi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

AScendit inquit in naui
culã: et trãſfretauit Et
quid mirũ fratres: Criſtus
venit ſuſcipere infirmitates
noſtras. et ſua nob̃ cõferre re
media ſanitatis: quia medi-
cus qui nõ ſcit infirmitates.
curare neſcit Et qui non fue
rit cum infirmo infirmatus:
infirmo non poteſt conferre
ſanitatem Lcõ octaua.
Criſtus ergo ſi in ſuis man
ſiſſet virtutibus: cõe cũ hoi-
bus nichil haberet Et ſi non
impleſſet carnis ordiné: car-
nis in illo eſſet ocioſa ſuſcep-
cio. Suſtinuit ergo has ne-
ceſſitates: vt homo verus hu
manis neceſſitatibus ꝓbare
tur Lectio nona
Aſcendit in nauiculã Criſ
tus eccleſie nauẽ ſeculi fluct⁹
ſemꝑ mitigaturus aſcendit:
vt credẽtes in ſe ad celeſtem
patriam tranquilla nauigaci
one perducat: ⁊ municipes ci
uitatis ſue faciat: quos hũa-
nitatis ſue fecit eſſe cõſortes
Non ergo naui xpriſtus in-
diget: ſed nauis indiget xp̃o
Ad matutinas caplm
REnouamini ſpiritu mẽ
tis veſtre: et induite nouum
hoiẽm qui ſcõm deũ creatus
eſt. in iuſticia et ſanctitate ve
ritatis: Ad bñ añ Dixit
dñs paralitico cõfide fili re-
mittuntur tibi peccata tua.
DIrigat cor Collcã
da nrã q̃s dnẽ tue miſe-
racionis opacio: q2 tibi ſine
te placere non poſſumus: ꝑ
Ad terciam caplm
DEponentes mendaciũ
loquimini veritatẽ vnuſqſq3
cũ ꝓximo ſuo: qñ ſum⁹ inui-
cem mẽbra: Ad ſextã cap̃
IRaſcimini ⁊ nolite peccare:
ſol nõ occidat ſuꝑ iracũdiam
vrãm: et nolite locũ dare dya
bolo Ad nonam caplm.
QUi furabat̃ iam nõ fu-
retur: magis aũt laborã
manib⁹ ſuis qd̃ bonũ ẽ: vt ha
beat vñ t̃buat nccitatẽ paciẽ-
ti: In ſcđis veſpis caplm
DNs noſter ihũs xp̃s ⁊ de
us pater nr̃ qui dilexit
nos et dedit conſolacõem e-
ternã. ⁊ ſpem bonã in grã: cõ
ſoletur corda vrã et cõfirmet
in omni ope et ſmone bono:
Ad mgt añ Cũ vidiſſ3 ihs
fidẽ illoꝝ dixit palitico ſurge
tolle lcm̃ tuũ ⁊ vade in domũ
tuam q2 fides tua te ſaluũ fe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

cit. vade in pace. an̄ Tulit
ergo lectū ſuū in quo iacebat
magnificans deū. et omnis
plebs vt vidit ded' laudē do.
Dn̄ica xx. ad veſpas capl'm.
VOs qui aliqn̄ eratis lon
ge facti eſtis ꝓpe in ſan
guine xp̄i: ipſe enim ē pax nr̄ā
qui fecit vtraqꝫ vnum:
Hymnus. Nill'. Scd̄m Matheū
Dixit ih̄ūs turbis ꝑabolam
hanc Simil'e factū eſt regnum
celorū hōi regi: qui fecit nup
cias filio ſuo. Et miſit ſeruos
ſuos vocare īuitatos ad nup
cias: et nolebant venire. Et
reliqua. Gregorij
SEpe iā dixiſſe me me-
mini: ꝙ plerūqꝫ in ſcō e-
wāgelio regnū celoꝝ pn̄s ec-
cleſia noīat. Cōgrega⁹ quip
pe iuſtoꝝ regnū celoꝝ dicit:
qꝛ dū coꝝ corda in terra nich
il ābiunt: ꝑ hoc qd̄ ad ſuꝑna
ſuſpirant iā in eis dn̄s quaſi
in celeſtibus regnat
DIcatur Lcō octaua
ergo Simil'e eſt regnū celorum
hoi regi: qui fecit nupcias fi°
ſuo Iā intelligit caritas vr̄ā
quis eſt rex regis filij pater:
ille nimirū cui pſalmiſta ait
Deus iudiciū tuū regi da: et
iuſticiam tuā filio regis.
QVi fecit Lectio nona
nupcias filio ſuo. Tūc enim
deus pater deo filio ſuo nup
cias fecit: quādo hunc in vte
ro virginis humane nature
cōiunxit: quando deū ante ſe
cula fieri voluit hoīem ī fine
ſeculorū. Sed quia ex dua-
bus perſonis fieri ſolet iſta
nupcialis coniunctio: abſit h
ab intellectibus noſtris: vt ꝑ
ſonam dei et hominis redep
toris noſtri ih̄ū xp̄iſti ex du-
abus ꝑſonis credam⁹ vnitā
Ad matutinas capl'm
VIdete quomodo caute
ambuletis: non quaſi inſipiē
tes ſed vt ſapientes: redimē-
tes tempus quoniā dies ma-
li ſunt: Ad bened an̄ Di
cite inuitatis ecce prandium
meū paraui. venite ad nupci
as dicit dominus Collcā
OMnipotens et miſeri-
cors deus vniuerſa no-
bis aduerſancia propiciatus
exclude: vt mente et corpore
pariter expediti. q̄ tua ſunt li
beris mentibis exequamur.
ꝑ dn̄m nr̄m ih̄m xp̄m amen
Ad terciam capl'm
NOlite fieri imprudētes:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ſed intelligentes q̄ ſit volun-
tas dei: Ad ſextam capl'z
NOlite inebriari vino in
quo eſt luxuria: ſed iple
amini ſpiritu ſancto:
Ad nonam capl'm
GRacias agite ſemꝑ ꝓ ō
nibus in nomine domini nr̄i
ihesu xp̄i deo et patri: ſbiecti
inuicem in timore xp̄i:
In ſcd̉is veſperis capl'm
OMnia ſine murmuraci
onibus et heſitacionibꝰ
facite: vt ſitis ſine q̄rela ⁊ ſim
plices filij dei ſine reprehen-
ſione: Ad mḡt an̄ Nup
cie quidē pate ſunt. ſed qui in
uitati erant nō fuerunt digni
ite ergo ad exitꝰ viaꝝ et quoſ
cumqꝫ inueneritis vocate ad
nupcias dicit dn̄s an̄ Ami
ce quō huc intraſti nō habēs
veſtē nupcialē. at ille obmu-
tuit. rex aūt dixit. ligatis ma
nibus et pedibus mittite illū
in caminū ignis
Dn̄ica xxi ad veſpas capl'm
REgi ſcl'orum immo̅rli i-
niſibili ſoli deo: honor
et gl'a in ſecula ſeculorū
Secundū Johannē.
IN ill' Erat quidam re
gulus cuius filius infirmaba
tur capharnaū Hic cū audiſ
ſet qꝛ ihūs adueniret a iudea
in galyleam: abijt ad eum. et
rogabat eū vt deſcenderet et
ſanaret filiū eiꝰ Incipiebat
enī mori Et rel' Gregorij
LEctio ſancti ewangelij
quā mō fratres audiſtiſ
expōe nō indiget Sꝫ ne hāc
taciti p̄teriſſe videamur: ex-
hortando pociꝰ q̄ꝫ exponen-
do in ea aliquid loquamur
Hoc autē nobis ſolūmodo
de expōe video eſſe requirē-
dū: cur is qui ad ſalutem pe-
tēdā venerat audiuit: niſi ſig
na et ꝓdigia videritis nō cre
ditis Lcō octaua
Qui enim ſalutē querebat
filio: ꝓculdubio credebat.
Neqꝫ enī ab eo q̄reret ſalu-
tem: quē non crederet ſalua-
torem. Quare ergo dicitur
niſi ſigna et ꝓdigia videritis
nō crediris: qui āte credidit
q̄ꝫ ſignū videret: Sꝫ memen
tote qd̉ pecijt: et apte cognoſ
citis qꝛ in fide dubitauit.
POpoſcit Lcō nona
nāqꝫ vt deſcenderet: et ſana-
ret filiū eius. Corꝑalē ergo
p̄nciam domini q̄rebat: qui
ꝑ ſpiritum nuſq̄ꝫ deerat Mi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

nus itaqꝫ in illum credidit: quē non putauit poſſe ſalutē dare: niſi pn̄s eſſet ⁊ corpore Si enim ꝑfecte credidiſſet: ꝓculdubio ſciret. quia nō eſſet locus vbi nō eſſet deus.

Ad matutinas capl'm.

Confortamini i domino et in potencia v̄tutis eius: induite vos armaturam dei: vt poſſitis ſtare aduerſus iſidias dyaboli Ad beneđ an̄ Erat quidā regulus cuius filius infirmabatur capharnaum. hic cū audiſſet qꝛ ihesus veniret in galileam rogabat eū vt ſanarꝫ filiū eiꝰ Coll'.

Largire q̄s dn̄e fidelibꝰ tuis indulgenciā placatus et pacē: vt ꝑiter ab omnibus mundentur offenſis: et ſecura tibi mēte deſeruiāt: ꝑ.

Ad terciam capl'm

Non eſt nobis colluctacio aduerſus carnē et ſanguinem: ſed aduerſus principes et poteſtates aduerſus mundi rectores tenebraꝝ haꝝ: cōtra ſpiritalia nequicie in celeſtibus: Ad ſextam capl'm.

Accipite armaturā dei: vt poſſitis reſiſtere in die malo: et in omnibus perfecte ſtare Ad nonā cap̄

State ſuccicti lūbos veſtros in veritate: et induti loricam iuſticie: et calciati pedes in prepacionem ewangelij pacis:

In ſcđis veſpis capl'm

In omnibus ſumentes ſcutū fidei: in quo poſſitis ōnia tela nequiſſimi ignea extinguere: et galeam ſalutis aſſumite: et gladiū ſpūs qđ eſt verbum dei: Ad mḡt an̄ Dn̄e deſcende vt ſanes filiū meū priusq̄ moriatur dicit illi ihesus. vade filius tuus viuit all'a an̄ Cognouit autē pater qꝛ illa hora erat in qua dixit ihūs filius tuus viuit ⁊ credidit ipē et domꝰ eiꝰ tota

Dn̄ica xxij ad veſpas capl'm

Non ceſſamus ꝓ vobis orantes et poſtulantes: vt impleamini agnicōe volūtatis dei in omni ſapiā ⁊ itellcū ſpūali: vt āmbuletis digne deo ꝑ oīa placentes: Sm̄

Ill' đ. i. đ. ſ. Matheū ꝑabolā hanc Sil'e eſt regnū celorū hoi regi: qui voluit rōnē ponere cū ſuis ſuis Et rel'

Narrauit dn̄s Augꝰ. ſilitudinē valde terribi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

lem: qꝛ ſilē eſt regnū celorū
hoi patrifamilias qui poſuit
rōnem cū ſeruis ſuis: ī quibꝰ
inuenit debitorē decē miliū
talentoꝝ. Et ceťa. Ergo hāc
ſilitudinē ad nrām ſil' inſtruc
cōem ꝓpoſuit: et admonen-
do pire nos noluͭ. Lcō oct.

Sic iquit et vobis faciet
pater veſter celeſtis: ſi nō re-
miſeritis vnuſquiſqꝫ veſtrū
fratribꝰ veſtris ex corde ſuo.
Ecce fratres res in apto eſt
Admonicio ē valde vtilis: ⁊
ſalubris obia debeť vt quod
iuſtū eſt impleatur: qꝛ hō et
debitoꝛ eſt dei. et debitorem
hꝫ frēm ſuū Lcō nona

Quis eſt enim qui nō ſit de
bitoꝛ dei: niſi in quo nullū pt
inueniri pccm̄: Quis eſt aūt
qui nō habeat debitorē frēꝫ:
niſi in quē nēo peccauit: Pu
taſne quiſꝙ in genere hūano
repiri poteſt: qui nō ⁊ ipe ali
quo peccato obſtrictus ſit frī
ſuo: Debitoꝛ ē ergo ois hō:
hn̄s tamen et ipe debitorem

Ad matutinas capl'm

Confidimus in dnō ihū
qꝛ qui incepit in vobis opus
bonū. ꝑficiet vſqꝫ in diē xpi
ihū: Ad bn̄ an̄ Dixit aūt
dn̄s ſeruo redde qd̄ debes.
ꝓcidens aūt ſeruus ille roga
bat eū dicens paciām habe ī
me et oia reddā tibi Coll'

Familiā tuā q̄s dnē con
tinua pietate cuſtodi:
vt a cūctis aduerſitatibus te
ꝓtegente ſit libera: ⁊ ī bonis
actibus tuo noī ſit deuota: ꝑ:

Ad terciam capl'm

Finis ꝑcepti eſt caritas
de corde puro et conſciencia
bona et fide non ficta:

Ad ſextam capl'm.

Unus deus vnus et me
diatoꝛ dei et hominū hō xp̄s
ihūs: qui dedit ſemetipm̄ re
dempcionē ꝓ omnibus. cuiꝰ
teſtimoniū tꝑibus ſuis cōfir
matū eſt: Ad nonā caplꝫ.

Imitatores mei eſtote krm̄i:
et obſeruate eos qui ita ābu-
lāt ſicut habetis formā nrāꝫ:

In ſcdis veſpis capl'm

Caritas vrā mag ac ma
gis hn̄det in ſciā et in omni ſē
ſu: vt ꝓbetis pociora: et ſitis
ſinceres et ſine offenſa vſqꝫ ī
diem xp̄i ihū: Ad mgt an̄
Paciām habe ī me dnē pec
caui et oia reddam tibi an̄
Serue neq̄ oē debitū dimiſi
tibi qm̄ rogaſti me. nonne er

ꝛo opoꝛtuit et te miſereri cõ-
ſerui tui alleluya
Dñica xxiij ad veſpas capl'z
ORamus ſemp ꝓ vobis
vt dignetur vos vocare
vocacione ſua deus noſter: ꝛ
impleat oẽꝫ volũtatem bonita-
tis et opus fidei in virtute: et
clarificetur nomẽ dñi noſtri
ihũ xp̄i in vobis et vos ĩ illo:
ſcđm grãm dei noſtri et dñi
ihũ xp̄i. Scđm Johẽm
Jn ill' Cũ ſubleuaſſet ocl'os
ihũs et vidiſſet qꝛ multitudo
maxima venit ad eũ: dicit ad
philippũ Unde emem⁹ pa-
nes: vt mãducent hij: Et rel'
Omelia Auguſtini.
Miraculũ ẽ gubernacio
tocius mũdi: q̃ꝫ ſaturacio quin
qꝫ miliũ hominũ de quinqꝫ
panibus Et tamen hoc nẽo
miratur: illud mirantur ho-
mines: non quia maius eſt ſꝫ
quia rarũ eſt. Quis enim et
nũc paſcit vniuerſũ mundũ:
niſi qui de paucis granis ſe-
getes creat. Fecit ergo quõ
deus Lcõ octaua
Unde enim multiplicat de
paucis granis ſegetes: inde i
manib⁹ ſuis multiplica' quin
qꝫ panes Ptãs enim erat in
manib⁹ xp̄i. Panes aũt illi
quinqꝫ q̃ſi ſemina erãt: nõ q-
dẽ terre mandata: ſed ab eo
qui terrã fecit multiplicata
Hoc ergo ãmo Lcõ ix.
tũ eſt ſenſib⁹ quo erigeretur
mẽs ꝛ exhibitũ ocul' vbi exer
ceret intellcũs: vt inuiſibilẽ
deũ per viſibilia opa mirare
mur: et erci ad fidẽ ꝛ purgati
ꝑ fidẽ eciã ip̄m inuiſibilit̃ vi-
dere cupemus: quẽ de rebus
viſibilib⁹ iuiſibilẽ noſcerem⁹
Ad matutinas capl'm
Ecce dies veniunt dicit
dn̄s: et ſuſcitabo dauid ger-
men iuſtũ: et regnabit rex et
ſapiens erit: et faciet iudiciũ
et iuſticiã in terra: Ad bñ ã
Cũ ſubleuaſſet ocl'os ihũs ꝛ
vidiſſet maximã multitudi-
nẽ venientẽ ad ſe dix' ad phi-
lippũ. vnde ememus panes
vt manducent hij. hoc autẽ
dicebat temptans eũ. ip̄e eni
ſciebat quid eſſet facturus
Excita dnẽ Collcã.
qs tuorũ fidelium volũ
tates: vt diuini operis fructũ
pꝛopenſius exequentes. pie-
tatis tue remedia maioꝛa ꝑ-
cipiant: per xp̄iſtũ dominũ
noſtrum Amen.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Ad terciam capl'm
IN diebus illis ſaluabitur iu
da. et iſrahel habitabit confi
denter: et hoc eſt nomen qd
vocabunt eũ: dñs iuſtus nr:
Ad ſextam capl'm
Ecce dies veniunt dicit
dñs: et nõ dicetur vltra viuit
dñs qui eduxit filios iſrahel
de terra egipti: ſed viuit dñs
qui eduxit et adduxit ſemen
dom⁹ iſrl' de terra aquilonis
et de cũctis terris ad quas e-
os eieceram:
Ad nonam capl'm
QUando cõgregauero
domũ iſrahel de populis ſac
tificabor in eis: et ſcient quia
ego dñs deus cũ benefecero
eis: In ſcõis veſpis cap
BOnus eſt dñs et confor
tãs i die tribulacionis
et ſciens ſpantes in ſe: nunc
magnificabitur vſqꝫ ad fines
terre. Ad mgt añ De qui
qꝫ panibus et duobus piſci-
bus ſaciauit dñs quiqꝫ milia
hominũ añ Saciauit dñs
quinqꝫ milia hominũ de qui-
qꝫ panib⁹ et duobus piſcib⁹.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

In vigilia beati andree Lec
cio prima Scdm iohannē.
IN ill': Stabat iohēs ꝛ
ex diſcipulis ei⁹ duo. et
reſpiciens ihm̄ ambulā
tem ait Ecce agnus di
Et reliqua Bede
Stabat iohēs et reſpex
it ihm̄. quia in magno iā
culmine pfectionis ai greſſū
fixerat vn iure celſitudinē di
uine maieſtatis mereretur i
tueri Stabat qꝛ illam virtu
tum arcē ꝯſcenderat a qua nl
lis temptacionū poſſet i pbi
tatibus deici Stabant cū il
lo et diſcipuli qꝛ magiſteriū e
ius corde ſeq̄bantur imobili.
Et reſpici Lcō ſcōa
ens inquit ihesū ābulantem
dicit Ecce agnus dei. Am
bulacio ihū diſpenſacionem
incarnacionis eius q̄ ad nos
venire ac nobis exempla vi
uendi prebere dignatus eſt i
ſinuat. ſicut manſio eternita
tem diuinitatis in qua ſemp
ē patri equalis aptiſſime de
ſignat. Lectio tercia
Reſpiciens ergo ihm̄ ābu
lantem iohēs dicit ecce agn⁹
dei: quia videns eū inter ho
mines cōuerſantem pfcm̄qꝫ

illis vite celeſtis et factis de
monſtrantē ꝛ verbis. apte ꝓ
nunciabat. quia nō ipe vt pu
tabāt ſed ille eſſet qui ad re
dempcionem generis huma
ni a deo patre eſſet miſſus in
mundū Ille qui formā inno
cencie et paciencie in ſe credē
tibus eſſet daturus.
Ad veſperas ſuper pſalmos
feriales aā
Mox vt vocem domini p̄
dicātis audiuit beatus ādre
as relictis rethibus quoꝝ v
ſu actu qꝫ viuebat eterne vite
ſecutus eſt p̄mia largientem
Stabat Caplm.
iohēs et ex diſcipulis e
ius duo: ꝛ reſpiciens iheſum
ābulantem dixit. ecce agnus
dei: et audierunt eū duo diſ
cipuli loquentē: et ſecuti ſunt
ihm̄: R Vir iſte ymnus
Exultet vſus Dilexit an
dreā dn̄s: in odo. Ad mḡt.
aā Ambulans iheſus iux
ta mare galylee vidit petruꝫ
et andreā fratrem eius. ꝛ ait
illis. venite poſt me faciam
vos fieri piſcatores hominū.
at illi relictis rethibus et na
ui ſecuti ſunt eū Collcā
Queſum⁹ omnipotens

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

deus:vt beatus ãdreas apl's
tuum ꝓ nobis imploret auxi
liũ:vt a noſtris reatibus ab-
ſoluti. a cũctis eciã periculis
exuamur:p. Compl' de tpe
Inuitatoriũ Adoremus
victorioſiſſimũ regẽ xpriſtũ.
Qui victorẽ per crucis tro-
pheũ coronauit beatũ andre
am aplm ymn⁹ Etna xpi.
In primo nocturno auth.
Andreas aplus dixit ad ege
ã tm̃ meo regi deo ero accep
cior q̃tum ꝓ eius nomine fu
ero permanens in tormentis
confeſſor. Pſalmi et vſus de
apoſtol' añ Ego crucis xpi
ſeruus ſum ꝛ crucis tropheũ
optare pocius debeo q̃ time
re añ Cũq3 carnifices apoſ
tolũ ducerent vt cruciaretur
concurſus factus eſt ppl'orũ
clamanciũ iuſtus homo et a-
micus dei quid fecit vt duca-
tur ad crucẽ. at ille rogabat
populũ vt non ĩpediret paſſi
onẽ eius Lcõ prima.
Dyacones eccleſiarũ a-
chaye ſcripſim⁹ vniuer-
ſis eccleſijs q̃ ſunt in oriente
et occidente in meridie ꝛ ſep
tẽtrione in xpi nomine cõſti-
tutis. Pax vobis et vniuer
ſis qui credunt in vnũ deũ et
trinitatẽ ꝑfectam verũ prẽm
ingenitũ. verꝫ filiũ vnigenitũ
verũ ſpm̃ ſanctum ꝓcedentẽ
ex patre et filio. et hoc eſſe v-
nigenitũ filiũ qd eſt et ille qui
genuit. ℟ Dũ deãbularet
dñs iuxta mare ſecus lit⁹ ga-
lylee vidit petrũ et andream
recia mittentes in mare voca
uit eos dicens. Venite poſt
me faciã vos fieri piſcatores
hominũ vſus Erant enim
piſcatores et ait illis Venite
Hanc fidẽ Lcõ ſcđa
didicim⁹ a ſancto ãdrea aplo
domini noſtri ihesu xpi. cui⁹
paſſionẽ quã corã poſiti vidi
mus. ꝓut poſſumus explica
mus. Procõſul itaq3 egeas
patras ciuitatẽ ingreſſus. ce-
pit cõpellere credentes xpo
ad ſacrificia ydolorum. ℟
Vox vt vocem domini pre
dicãtis audiuit beatus ãdre
as relictis retibus quoꝝ vſu
actu q3 viuebat Eterne vite
ſecutus eſt premia largientẽ
vſus Ad vni⁹ iuſſionis vo-
cem petrus et andreas relic-
tis retibus ſecuti ſũt redẽp-
torem Eterne Lcõ tercia
Qui occurrit ſanctus ãdre

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

as dicens Oportebat vt tu q
iudex hominū eſſe cōproba-
ris. iudicē tuum qui in celo ē
ↄgnoſceres ⁊ agnitū coleres
et colendo eū qui verus deꝰ
eſt. ab hijs qui veri dij nō ſūt
aīm reuocares. Cui egeas
dixit. Tu es andreas qui deſ
truis templa deoꝝ: ⁊ ſuades
hominibus ad ſupſticioſam
ſectam quā nuper delatā roma
ni principes exterminari iuſ-
ſerunt: ℞ Homo dei duce
batur vt crucifigeretur. ppl's
aūt clamabat voce magna di
cens Innocens eius ſāguis
ſine cauſa dampnatur V'ſus
Factus eſt cōcurſus populo
rū clamanciū et dicenciū In
nocens. In ſcdo noct no aū
Cū perueniſſet beatus andre-
as ad locū vbi crux parata e-
rat. videns eā alōge exclama
uit voce magna dicens ſalue
crux q̄ in corpore xp̄i dedica
ta es et ex membroꝝ eiꝰ mar
garitis ornata aū Anteq̄
te aſcenderet dn̄s noſter o be
ata crux timorē terrenū ha-
buiſti modo vero palmā ce-
leſtem optinens ꝓ voto ſuſci
peris aū Amator tuus ſē-
per fui et deſideraui te āplec
ti o bona crux Lcō quarta
Andreas reſpōdit Roma
ni principes nondū cognoue
runt veritatē. et hoc quod ꝓ
ſalute hominū veniens dei fi
lius docuerit iſta ydola non
ſolum deos non eſſe ſed de-
monia humano generi inimi
ca. q̄ hoc docēt homines. vn̄
offendatur deus vt dū offen
ſus fuerit auertatur et nō ex-
audiat: et cū auerſus fuerit ⁊
non exaudierit habeantur a
dyabolo ipi captiui: et tam
diu eos deludat q̄p diu corpo
re exeant rei et nudi nichil ſe
cū preter peccata portantes.
℞ Doctor bonus et amicꝰ
dei andreas ducitur ad cru-
cē aſpiciens alonge vidit cru
cem. ſalue crux Suſcipe diſ-
cipulum eius qui pepēdit in
te magiſter meus xpiſtus.
V'ſus Salue crux q̄ in corpo
re xpiſti dedicata es et ex
membris eius tanq̄ marga-
ritis ornata Suſcipe diſ.
Egeas Lcō quinta.
dixit: Iſta ſuperſticioſa et
vana ſunt verba. Nam ihe-
ſus veſter dum hec predi-
caret. iudei illum crucis pa-
tibulo affixerunt. Andre-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

as rn̄dit O ſi velles ſcire miſ-
terium crucis. ꝙ̄ racionabili
auctoꝛitate auctoꝛ humani
generis ꝓ reſtauracione nr̄a
hoc crucis patibulū nō inui-
tus ſed ſpōte ſuſcepit ℞ O
bona crux q̃ decorē ⁊ pulchri
tudinem de membꝛis domi-
ni ſuſcepiſti accipe me ab ho-
minibus et redde me magrō
meo vt ꝑ te me ſuſcipiat qui
ꝑ te me redemit V̾ſus Se-
curus et gaudēs venio ad te
ita vt et tu exultās ſuſcipias
me Ut Lectio ſexta.

Egeas dixit Cū traditus
aſſeratur a ſuo diſcipulo et a
iudeis tentus et p̄ſidi adduc
tus et ad peticionē iudeoꝝ a
militibus p̄ſidis crucifixus:
quō tu dicis ſpōtaneū illum
crucis patibulū ſubiſſe An-
dꝛeas rn̄dit Ideo dico ſpō-
taneum qm̄ ſimꝉ cum ipo fui
cū a ſuo diſcipulo traderetur
et anteq̄ꝫ traderetur dixit no
bis ꝙ tradendus eſſet et cru-
cifigendus ꝓ ſalute hominū
℞ Salue crux q̃ in coꝛpoꝛe
xp̄i dedicata es et ex mēbꝛis
eius tāq̄ꝫ margaritis oꝛnata
es Suſcipe diſcipulum eius
qui pependit in te V̾ſus O
bona crux ꝙ̄ diu deſiderata
et iam concupiſcenti animo
pꝛeparata. Suſcipe In t̄-
cio nocturno an̄ Acceden
tes carnifices leuauerunt eū
in cruce et extendentes funi-
bus totū coꝛpus eius ſicut e-
is iuſſum fuerat ſuſpenderūt
an̄ Omnis interea populus
cōclamabat dicens virū ſcm̄
pudicū oꝛnatum moꝛib⁹ bo-
num doctorē pium modeſtū
racionabilem non debere B
pati ſed debere de cruce de-
poni an̄ Tūc ſanctus ādꝛe
as ait iam regē meū video iā
adoꝛo iā in eius conſpectu cō
ſiſto. Scdm̄ Matheū

In illꝰ Ambulās iheſus iux-
ta mare ſecus litus galylee.
vidit duos fratres ſymonem
qui vocatur petrus et andꝛe
am fratrem eius. mittentes
rethe in mare Et reliqua

Omelia Gregoꝛij pape

Audiſtis fratres km̄i qꝛ
ad vnius iuſſionis vocem pe
trus et andꝛeas relictis rethi
bus ſecuti ſūt redemptoꝛem
Nulla vero hunc facere ad-
huc miracula viderant. et nic
hil ab eo de pꝛemio eterne re
tribucionis audierant. et ta-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

men ad vnū domini precep-
tū hoc quod poſſidere vide-
bātur obliti ſunt ℟ Expā-
di manus meas tota die ī cru
ce ad populū non credentem
ſed cōtradicentē michi Qui
ambulant vias non bonas ſꝫ
poſt peccata ſua V̄ſus De-
us vlcionū dominꝰ. deus vl-
cionū libere egit. exaltare q
iudicas terrā redde retribu-
cionē ſuperbis Qui.

Quāta nos Lcō octaua.
eius miracula videmꝰ quot
flagellis affligimur quantis
minaꝝ aſperitatibus deter-
remur. et tamē vocantem ſeq
contempnimꝰ. In celo iam
ſedet qui de cōuerſione nos
āmonet ℟ Dilexit andreā
dominꝰ in odorē ſuauitatis
dū penderet ī cruce dignum
ſibi cōputauit martirē Quē
vocauit apoſtolū dū eſſet in
mari et ideo amicus dei ap-
pellatus eſt V̄ſus Elegit e
um dominꝰ et excelſum fecit
eum Quē Lcō nona.

Iam iugo fidei colla genci
um ſubdidit. iam mundi glo
riam ſtrauit. iam ruinis eius
crebreſcentibus diſtricti ſui
iudicij diem propinquantē
denunciat. et tamen ſuperba
mens noſtra nō wlt hoc ſpō-
te deſerere. quod cotidie ꝑ-
dit iuita Quid ergo fratres
kariſſimi quid in eiꝰ iudicio
dicturi ſimus: qui ab amore
preſentis ſecli nec preceptis
flectimur nec verberibus e-
mendamur: ℟ Vir iſte in
populo ſuo mitiſſimus appa
ruit ſanctitate autē et gracia
plenus iſte eſt qui aſſidue o-
rat Pro populo et pro ciui-
tate iſta V̄ſus Pro eo vt
me diligerent detrahebant
michi ego autē orabā. Pro
populo Te deū non dicitur
in aduentu ſed ℟ repetitur

Ad laudes anth.

Dilexit andreā dominꝰ
in odorem ſuauitatis all'a.
an̄ Biduo viuens pende-
bat in cruce pro xpriſti nomi
ne beatus andreas et doce-
bat populū all'a. an̄ Non
me permittas dn̄e famulum
tuū a te ſeꝑari tempus eſt vt
cōmendes terre corpus meū
an̄ Maximilla xpriſto ama
bilis tulit corpus apoſtoli op
timo loco cū aromatibus ſe-
peliuit an̄ Qui perſeque-
bantur iuſtū dimerſiſti eos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

domine in infernū et in ligno
crucis dux iuſti fuiſti Cap
Orde creditur ad iuſti-
ciam ore autē confeſſio
fit ad ſalutē: dicit enim ſcrip-
tura: omnis qui credit in illū
non confundetur. ymnus
Exultet celū vſus Dilex-
it andreā dominꝰ Ad bñ ā
Fulgentibus cūctis ſplendor
nimiꝰ ſicut fulgur de celo ve-
niens circūdedit eū fere me-
die hore ſpacio et abcedente
lumine emiſit ſpm̄ Coll'
Maieſtatem tuā dn̄e ſup
pliciter exoramus: vt ſi
cut eccleſie tue beatus andre
as ap'lus extitit predicator ⁊
rector: ita apud te ſit pro no-
bis perpetuus interceſſor: p
xpm dn̄m noſtrū Amen.
Ad primā et ad alias horas
añᵉ de laudibꝰ Ad terciā
Beatus vir q caplm
facit iudiciū et iuſticiā:
et filius hominis qui appre-
hendet iſtud: cuſtodiens ma
nus ſuas ne faciat omne ma-
lū: R in cōi Ad ſextā cap
Beatus vir qui elegerit
q̄ volui. et tenuit fedus
meū: dabo ei in domo mea ⁊
in muris meis locū: nomen
ſempiternū dabo ei quod nō
peribit: Ad nonā caplm.
Amantiſſimus domini
habitabit confidenter:
in eo quaſi in thalamo cōmo
rabitur: et inter humeros il-
lius requieſcet:
In ſcōis veſpis anth.
Uidit dominꝰ petrū ⁊ ā
dream et vocauit eos: pſalmi
de apoſtol' añ Uenite poſt
me dicit dominꝰ faciam vos
fieri piſcatores hominū añ
Relictis rethibus ſecuti ſūt
dominū redēptorē añ Re
cipe me ab hominibus et red
de me magiſtro meo vt per
te me recipiat qui per te rede
mit me alleluya añ Conce
de nobis hominē iuſtū red-
de nobis hominē ſanctū ne i-
terficias hominē deo carum
iuſtum manſuetū et pium.
Iſayas ait Caplm
domine quis credidit
auditui noſtro: ergo fides ex
auditu. auditus autē per ver
bū xpriſti: ſed dico. nunquid
non audierunt: et quidem in
omnē terram exiuit ſonus e-
orū: et in fines orbis terre v-
ba eorum: ymnꝰ Exultet
vſus Dilexit andreā Ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

mḡt añ Cum puenisſet bea
tus andreas ad locū vbi crux
parata erat exclamauit ⁊ dix
it o bona crux diu deſiderata
et iam concupiſcenti animo
preparata ſecurus et gaudēs
venio ad te ita vt et tu exul-
tans ſuſcipias me diſcipulū
eius qui pependit in te Col
lecta Maieſtatem vt ſupra.
Nota q̄ de ſancto andrea p
octauā eius dicetur ad veſpe
ras et matutinas vna añ de
laudibꝰ cū ver. et coll' ſicut in
die feſto Barbare v̄ginis
Omnia in cōmuni de vna v̄-
gine. Ewangeliū Simile ē
regnū celorum decem virgi-
nibus ⁊c Collecta.
Indulgenciā nobis do
mine btā barbara mar-
tir imploret: q̄ tibi grata ſem
per extitit et merito caſtita-
tis: ⁊ tue ꝓfeſſione virtutis:
p xp̄m dn̄m noſtrū Amen.
Nycholai epiſcopi ad veſpe
ras ſuper pſalmos añ O
per omnia Require in laudi
bus Cap'm in cōmuni R
Beatus nycholaus ymnꝰ
Iſte confeſſor v̄ſus Ora
pro nobis. Ad mḡt añ
O paſtor eterne o clemens ⁊
bone cuſtos qui dum deuoti
gregis preces attenderes vo
ce lapſa de celo preſuli ſanc-
tiſſimo dignum epiſcopatu
nycholaum oſtendiſti tuum
famulum Collecta.
Deus qui beatū nycho-
laum pontificem tuū in
numeris decoraſti miracul':
tribue queſumꝰ: vt eius preci
bus et meritis a gehenne ig-
nis incendijs liberemur: per
xp̄m dn̄m noſtrū Amen.
Inuitatoriū Confeſſorū
regē adoremus qui celeſtis
regni meritū et gloriam con-
ceſſit ſancto ſuo nycholao.
ymnus Jheſu redemptor.
In primo nocturno antħ
Nobiliſſimis ſiquidē natali
bus ortus velud lucifer nyco
laus emicuit Pſalmi ⁊ ver
ſus de vno confeſſore. añ
Poſtq̄ domi puerilem de-
curſat etatem. cunctis mun-
di huius ſpretis oblectacio-
nibus xp̄i ſe iugo ſubiciens-
documentis ſanctis ſuū p̄bu
it auditū añ Pudore bo-
no repletus dei famulus ſūp
tibus datis ſtupri nephas ꝓ
hibuit Lectio prima.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Pontificali igitur cathe-
dra ſublimatus beatus
nycholaus eandē morū gra-
uitatem quā prius eandēqꝫ
ſectabatur humilitatē. Cre-
ber in oracione peruigilabat
corpus ieiunijs attenuabat.
mulierū cōſorcia licet ab ipō
puericie ſue tempore exhor-
ruerit: tamē ex hoc quaſi quī-
dam peſtē fugiebat ℟ Cō
feſſor dei nycholaus nobilis
ꝓgenie ſed nobilior moribꝰ
Ab ipō puerili euo ſecutus
dn̄m meruit diuina reuelaci
one ad ſūmū ꝓuehi ſacerdo
ciū ℣ſus Erat enim valde
cōpaciens et ſuper afflictos
pia geſtans viſcera Ab

IN ſuſcipi ℟cō ſcdā
endis hominibus humilē in
loquēdo efficacē ſe prebebat
Alacer erat in exhortando.
ſeuerus in corripiendo. vidu
arū et orphanoꝝ atqꝫ oppreſ
ſorū ſic negocia curabat ac ſi
propria eſſent. Rapinā exe-
crabatur potenciū. arguebat
vinolētos et ſi quē forte quo
libet caſu afflictum cernebat
mirabiliter reficiebat mira-
bilius qꝫ cōſolabatur ℟ O
peribus ſāctis nycholao hu-
militer inſiſtēte reuelacione
diuina prouectus eſt Ad ſū
mum ſacerdocij gradum ℣-
ſus Voce quippe de celo
lapſa cuidā inſinuatur preſu
li dignum ep̄atu nycholaum
Ad ſū. Lectio tercia.

Creſcebat cotidie fama bo
nitatis eius q̄ vbiqꝫ laudem
ferebat nycholay. Hinc po-
tens hinc impotens illum no
minabat Gaudebat populꝰ
cūctus de tali patrono. leta-
bantur heroes de tanto pon
tifice. qui ita ſe auctoritate ꝛ
gracia plenum exhibebat vt
et omniū curam gereret et e-
piſcopi dignitatem nō amit-
teret ℟ Quadā die tem
peſtate ſeuiſſia quaſſati nau-
te ceperunt ſanctū vocare ny
cholaum Et ſtatim ceſſauit
tempeſtas ℣ſus Mox il-
lis clamātibus apparuit qui
dam dicens eis. ecce aſſum
quid vocaſtis me Et.

¶ In ſcdo nocturno anth.

Auro virginū inceſtus auro
patris earum inopiam auro
prorſus vtrorūqꝫ deteſtabilē
infamiam dei ſeruus ademit
nycholaus an̄ Innocent
puerilia iura tranſcendens e

vangelice inſtitucionis diſ-
ipulus effect⁹ eſt añ. Glo
iam mūdi ſpreuit cū ſuis ob
ectacionibus et ideo meruit
rouehi ad ſummū ſacerdo-
ij gradum Lcō quarta.
Ernens itaqꝫ ſeruus do
niū nycholaus mortis inex
uſabile adeſſe preceptū qd
emo mortaliū preterire pre
alet. cepit orare indeſinent
pſallere Deprecabatur au
em dominū actencius vt ſāc
os angelos ſuos ad eū diri-
eret. quatin⁹ ſuſciperent qd
i cōmendatū fuerat. ideſt ip
us animā R Audiēs xpi
onfeſſor triū iuuenū innocē
em necem precurrit q̄toti⁹
d locum quo fuerant plectē
i. Et liberauit eos vſus.
Statimqꝫ ſolutos a vinculis
ſqꝫ ad pretoriū cōſulis ſecū
duxit Et li Lcō quita
cū intenta mentis in-
cione profuſius oraret. reſ-
exit ꝛ vidit glorioſos patro
os ſanctos ſcilicet nuncios
d ſe venientes. Inclinato
ꝫ capite ſigno crucis arma-
it ſe, ac deinde humiliter in
rram proſtrauit ſe. et tricē
ſimum pſalmum incepit di-
cens. In te domine ſperaui
vſqꝫ i manus tuas cōmendo
Et cum hoc dixiſſet tradid'
precioſam et ſanctiſſimam a-
nimam in manus ſcōrum an-
gelorū qui ei apparuerāt R
Qui cū audiſſent ſancti ny-
cholai nomen. ſtatim expan-
dunt manus vtraſqꝫ ad celū
Saluatoris laudantes cle-
mēciam vſus Clara quip-
pe voce coram omnibus dig
num referebant illum dei fa-
mulū Saluatoris Lcō vi.
Poſtq̄ beatiſſimus nycho
laus ex hoc mundo migrau'
ad dominū tumulus ille in
quo venerabile corpus eius
poſitum eſt olei liquorem et
aque non deſinit vſqꝫ in ho-
diernū diem profluere. Ad
quē locum cōueniunt vndiqꝫ
multitudines languenciū R
Beatus nycholaus iam tri-
umpho potitus nouit ſuis fa
mulis prebere celeſtia com-
moda qui toto corde poſcūt
eius peticiones. Illi nimi-
rū tota nos deuocione opor-
tet cōmittere vſus Ut apō
xpriſtum ei⁹ patrocinijs ad-
iuuemur ſemper. Illi ni.
¶ In tercio nocturno anth

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Pontifices almi diuina re-
uelacione glorificati nycho-
laum tunc preſulem deuotiſ
ſime conſecrauerunt. an̄
Sanctus quidē triticum qd̄
a nautis poſtulauerat accep
tum et ſagacitate diſtribuere
et augeri precibus impetra-
uit an̄ Muneribus datis
neci ſunt iuuenes innocenter
addicti quibus domini huus
fuit vite preſidiū feſtinanter
Ewangeliū Sint lumbi ⁊c
Require i cōmuni ℟ Ex
eius tumba marmorea ſacrū
reſudat oleū quo liniti ſanan
tur ceci Surdis auditus red
ditur ⁊ debilis quiſqʒ ſoſpes
reſilijt V̄ſus Catuatim ru-
unt populi cernere cupiētes
q̄ per eum fiunt mirabilia.
Surdis ℟ Dum mirren-
ſium quidā antiſtes pulſus
ob inuidiam eſſet de ſede ſua
Stillicidiū manare ſtatim o
lei ſacri deſinit V̄ſus Tam
diu quippe ſalutaris ille li-
quor manare ceſſauit quouſ-
qʒ preſul idem cathedram ſu
am reciperet Stillicidiū ℟
Summe dei preſul nychola
e tuam cateruam protege.
Namqʒ credimus tuis pre-
cibus nos ſemper eſſe ſaluan
dos V̄ſus Qui tres pue-
ros morti deditos illeſos ab
ire feciſti tuis laudibus inſtā
tem conſerua plebem Nāqʒ
Ad laudes anth.
Beatus nycholaus pon
tificatus infula decoratus ta
lem ſe exhibuit vt ab omni-
bus amaretur an̄ Eccleſie
ſancte frequētans limina ſa-
cra pectori mandata conde-
bat ſagaciter an̄ Infancia
teneriori decurſa corpus ie-
iunijs macerabat an̄ Sāc
te et iuſte viuendo ad hono-
rem ſacerdocij meruit reue-
lari diuinitus an̄ O per ō-
nia laudabilem virum cuius
meritis ab omni clade libe-
rantur qui ex toto corde que
runt illum Capl'm ymnꝰ in
cōmuni verſus Ora pro no.
Ad benedictꝰ antiphona.
O xpriſti pietas omni proſe-
quenda laude qui ſui famuli
merita longe lateqʒ declarat
nam ex tumba eius oleū ma-
nat cunctosqʒ languidos ſa
nat. Collecta vtſupra. Ad
primā et ad alias horas an̄
de laudibꝰ Cetera in cōmu-
ni In ſecūdis veſperis an̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

de laudibus ymnus Iſte cō
feſſor vſus Ora p nob. Ad
mḡt anth. O xpriſti vt ſupra
ad bñ Poſtea de octaua an
dree añ Ambulans vt ſupra
vſus Dilexit andream ꝛc
PRotegat Collcā
nos domine ſepius bea
ti andree apoſtoli repetita ſo
lempnitas: vt cuius patroci-
nia ſine intermiſſione recoli-
mus: perpetuam defenſionē
ſenciamus: Per dominum
noſtrū ihesum xpriſtū filium
tuum qui tecū viuit ꝛ regnat
in vnitate ſpūs ſancti deus p
omnia ſecula ſcl'oꝝ Amen
In octaua andree ad matu-
tinas Inuitatoriū ſicut in
die In nocturno anth Vl
nus ex duobus qui ſecuti ſūt
dominū erat andreas frater
ſymōis petri alleluya Pſal
mi de apoſtolis añ Xpūs
me miſit ad iſtam prouinciā
vbi non paruū populum ac-
quiſiui. añ Ego ſi patibu-
lum crucis expaueſcerē cru-
cis gloriam non predicarem
añ Dignum ſibi dominus
computauit martirē quē vo-
cauit apoſtolū dum eſſet in
mari alleluya añ Andreas
xpriſti famulus dignus deo
apoſtolus germanus petri ꝛ
in paſſione ſocius añ Vi-
dens andreas crucem cū gau
dio dicebat quia amator tu⁹
ſemper fui et deſideraui am-
plecti te o bō crux añ Sal
ue crux precioſa ſuſcipe diſci
pulum eius qui pependit in
te magiſter meus xpriſtus
añ Salue crux q̄ in corpo-
re xp̄i dedicata es et ex mem
bris eius tanq̄ margaritis
ornata añ Beatus andre-
as orabat dicens domine rx
eterne glorie ſuſcipe me pen
dentem in patibulo. vſus
In omnem terram

Lectio prima.

ABeas precepit ſanctū
andream cruci affigi.
mandans hoc queſtionarijs
vt ligatis pedibus et mani-
bus quaſi in eculeo tenderet
ne clauis affixus cito defice-
ret. ſed cruciaret pocius lon
go cruciatu. Tria vltima R̄a
dicuntur Lectio ſcōa
Quūq; eū carnifices ducerēt

cõcurſus factus eſt populoꝝ clamanciũ et dicenciũ Juſtꝰ homo et amicus dei quid fecit: vt duceret̃ ad crucẽ. Andreas aũt rogabat populũ vt non impedirent paſſionẽ eiꝰ gaudens enim et exultans ibat. et a doctrina nõ ceſſabat

Cum vero Lcõ tercia. puenilſet ad locũ vbi crux parata erat Uidens eã a longe exclamauit voce magna dicẽs. Salue crux q̃ in corpore xp̃i dedicata es et ex membris eius tanq̃ margaritis ornata Anteq̃ te aſcenderet dominus terrenũ timorẽ habuiſti. mõ vero amorẽ celeſtem optines ꝑ voto ſuſciperis Sciens enim q̃ta ĩ te gaudia habeas quanta munera p̃parata: ſecurus et gaudens venio ad te Cetera ſicut in die.

In concepcione beate marie ad veſperas añ Ortus concluſus et cetera per totũ vt infra in natiuitate eius excepto q̃ nomẽ natiuitat̃ mutatur in nomen cõcepcionis. Sꝫ in ſcdis veſpis R̃ ñ dicit

Supplicacionẽ ſeruorũ tuoꝝ deus miſerator exaudi: vt qui in cõcepcione di genitricis et virginis cõgregamur: eius interceſſionibꝰ a te de inſtantibus periculis eruamur p̱: Poſtea de ſcõ andrea añ Cũ peruenilſet. V̾ſus Dilexit Collcã Protegat vt̃s Ad mat̃ lcões ſicut in oct̃ natiuitatis eiuſdẽ Te deũ dicitur ſp̱

Damaſi pape collcã

Miſcdiaꝫ tuã nobis dñe q̃s interueniente te beato cõfeſſore tuo damaſo clemẽt̃ impende: et nobis peccatoribꝰ ĩpius ꝓpiciare ſuffragijs: p̱ Lucie v̾ginis Ad vs̃ cap̃ ymnꝰ et v̾ſus ĩ cõi Ad mḡt añ In tua paciã poſſediſti aiãm tuã lucia ſponſa xp̃i odiſti q̃ in mundo ſunt et choruſcas cũ angelis ſanguine ꝓprio inimicũ ſubiſti Coll̃.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter. vt ſicut de beate lucie feſtiuitate gaudemꝰ ita pie deuocõis erudiamur affcũ: p̱ Inuitat̃. ym. añc et v̾. in cõi Lectio prima

Cum paſchaſiꝰ cõſulari̾ ad ſacrificia demoᵐ inuitaret btãm luciam ait Sacrificium verũ et ĩmaculatũ apud deum patrẽ hoc eſt. vi-

ſitare viduas et orphanos i tribulacione eorū. Et ego p tres annos ſacrificaui deo viuo iam quia nichil ſupereſt meipām offero in ſacrificiuꝫ hoſtiam viuentem. ℟ Lucia virgo quid a me petis qđ ipa poteris preſtare cōtinuo nam et matri tue fides tua ſb ueniet et ecce ſalua eſt Quia iocundū deo in tua virginita te habitaculū preparaſti v̄ſus Sicut ꝑ me ciuitas cathanenſiū ſublimatur a xp̄o ita per te ciuitas cyracuſana decorabitur a domino iheſu xp̄o Quia Lcō ſecūda

Tunc cōſularis iuſſit venire lenones et tradidit eam illis. At vbi ceperunt velle eā trahere ad lupanar tanto pō dere eam fixit ſpiritus ſanctus vt penit⁹ moueri non poſſet. Accedentes autem mlti ex officio ipellentes trahentes deficientes ſudore. miſerunt funes in manus eius et pedes. et ceperunt trahere. et illa quaſi mons imobilis ꝑmanebat ℟ Rogaui dominū meum ihm xp̄m vt ignis iſte non dominetur mihi Et impetraui a domino inducias martirij mei v̄ſus. Ut credentibus timorē auferrē paſſionis et non credētibus vocem inſultacionis. Et Lectio tercia

Item adducta ſunt multa paria boum. ſed omnino moueri non potuit Tunc ignem fecit circa eam copioſū accendi. ita vt picem ꝛ reſinā et feruens oleum ſuper eam iactarent. At illa in nomine iheſu xpriſti ſtetit immobil' dicens ei Ego rogaui dominū meum iheſum xpriſtum. vt ignis iſte non dominetur in me. Reſponſorium.

Grata facta eſt a domino in certamine quia apud deū et apud homines glorificata ē. in conſpcū principū loquebatur ſapienciā Et domin⁹ omniū dilexit eam v̄ſus Erecta namqꝫ in virtutis culmine tormenta deriſit Et dn̄s.

Ad laudes anth.

Orante ſancta lucia apparuit ei beata agatha et conſolabatur ancillā xpriſti an̄ Lucia virgo quid a me petis quod ipa poteris preſtare cōtinuo matri tue an̄ Per te lucia virgo ciuitas cyracuſa-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

na decorabit' a domino ihe-
ſu xpriſto añ Benedico te
pater domini mei ihesu xpi.
quia per filium tuũ ignis ex-
tinctus eſt a latere meo añ
Tanto pondere eã fixit ſpiri
tus ſanctus vt virgo domini
immobilis pmaneret Ad
benedĩ añ Colũpna es im-
mobilis lucia ſponſa xpriſti.
quia omnis plebs te expcãt
vt accipias coronã vite alľa.
Ad veſpas De tẽpore can
tatur vts̃ in aduentu añ añ.
O ſapiencia notatũ ẽ Poſt
mg̃t de ſancta lucia añ So
ror mea lucia virgo deo de-
uota quid a me petis qđ ipa
poteris preſtare cõtinuo ma
tri tue Thome apoſtoli.
Omnia ĩ cõmuni ſed in vtſq3
veſpis ad mg̃t añ. O thoma
et ad bñ añ Quia vidiſti me
Require in aduẽtu Ad ma
tut vi lectiones in cõmuni.
In ill': Scđm Johannẽ.
Thomas vnus ex duodeci.
qui dicitur didimus nõ erat
cum eis qñ venit ihesus. Et
reliqua. Gregorij.
Iſte vnus diſcipulus defuit
reuerſus qđ geſtũ eſt audiuit
audita credere rẽnuit Ameit
iterũ ihesus et non credenti
diſcipulo latus palpandũ p-
buit. manus oſtendit. et oſtẽ
ſa ſuoꝝ cycatrice wlnerũ infi
delitatis illius wlnus ſanau'
Quid fra Lcõ octaua
tres kariſſimi quid inter hec
aiaduertitis: Nunquid ca-
ſu geſtum creditis vt elcũs il
le diſcipulus tunc deeſſet. p⁹
autẽ veniens audiret. audi-
ens dubitaret. dubitans pal
paret. palpãs crederet Nõ
hoc caſu ſed diuina diſpenſa
cione geſtũ eſt. Si hic fue
rint quatuor tpa tũc ꝓ nona
lectione dicit' omẽ de q̃tuor
temporibus Lcõ nona
Egit namq3 miro mõ diui
na ſupernaq3 clemencia. vt
diſcipulus dubitans dũ ĩ ma
grõ ſuo wlnera palparet car
nis in nobis wlnera ſanaret
infidelitatis Plus enim uo
bis thome infidelitas ad fi-
dem ꝙ fides credencium diſ
cipulorum profuit. quia dũ
ille ad fidem palpando redu
citur noſtra mens omni du-
bitacione poſtpoſita in fide
ſolidatur Collecta.
Da nobis queſum⁹ dñẽ
beati apoſtoli tui thoẽ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ſolempnitatibus gloriari: vt eius ſemper patrociniis ſub leuemur: et fidem cõgruã de uocione ſectemur: p xpiſtũ dominũ noſtrũ Amen

Thome cãtuarienſ epiſcopi et martiris collecta.

Deus p cuius eccl'ia glorioſus pontifex thomas gladijs impiorũ occubuit: preſta queſum⁹: vt omnes qui eius implorant auxilium peticionis ſue ſalutarẽ conſequãtur effectum: p xpiſtum dominũ noſtrũ Amen

Siluestri pape collecta

Da q̃s omnipotens de⁹: vt beati ſiluestri confeſſoris tui atq₃ pontificis veneranda ſolempnitas ⁊ deuocionẽ nobis augeat et ſalutem: p

Lectiones in cõi et ſi fuerit dñca. Ewangeliũ Homo quidã peregre.

Ponciani martiris coll'.

Deus qui nos bti ponciani martiris tui conced natalicio pfrui: eius nos tribue meritis adiuuari: p xpm dñm noſtrũ Amen

Eodem die felicis in pincis confeſſoris collecta

Concede q̃s omps de⁹: vt ad meliorem vitã ſanctoꝝ tuoꝝ exempla nos ꝓuocent: quatinus quoꝝ ſolempnia agimus. eciã actus imitemur.

Tempori Lcõ pma bus antonini ipatoris cũ mucro perſecucionis i xpi cultores vſq₃q̃ per orbẽ deſeuiret beatus poncianus apd ſpoletũ non veritus tormenta carnificũ q̃ pro xpiſti nomine pocius elegit ſubire q̃ declinare. xpi cultor fideiq₃ predicator clarus tunc tẽporis habebatur Lcõ ſcda

Quod vt iudex fabian⁹ audiuit. eũ ſibi per ſuos apparitores repreſentari iuſſit Beatus autẽ poncianus hoc audito ſe diuinis induens armis vt famelicus ad epulas inuitat⁹. ſic letus ac hylaris anhelanti deſiderio famẽ ac ſitim refecturus adijt

Quẽ iudex Lcõ tercia. fabianus vt ei aſtitit intrepidus interrogat quo nomine vocaretur. reſpondit a parẽtibus dicor poncianus. ſed quod alcius ac maius eſt nomen xpiſtianum me eſſe nõ denego . Furore per-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

motus miniſter dyaboli iuſ-
ſit eū expoliari nudūqȝ vͤgis
cedi donec ſanguis ipſius a
plagis vberū viſus eſt in ter-
ram fluere Lcō quarta

Hunc iuſſit ſup prunas ar-
dentes nudis eū pedibus ā-
bulare ſed incendij flāma flā
me fidei nil ardoris inferre p
ualuit Jubet ergo eculeum
pari vncinos qȝ ferreos. vbi
miles xp̄i ſuſpenſus carnifi-
cum deridet inerciam. carne
laceratus ſed mente cōforta-
tus. Lectio quinta

Sed deficientibus miniſ
tris impijs furor iudicem ex
agitat in omnē aīmi veſaniā:
qui martirē dei iuſſit in yma
carceris recludi donec quid
de eo ageret crudeli⁹ delibe-
raret Ubi a ſanctis viris cō-
fortat⁹ ad agonē martirij die
conſtituto educitur iterū ad
certamen circumſpcāte po-
pulo in āphitheat̄ et dimit-
tuntur ei duo leones.

Qui manſue Lcō ſexta
facti btm̄ poncianū minime
tetigerunt Q̄d vidētes po
puli exclamauerunt. Uere
magnus eſt deus xp̄ianoꝝ. i-
ta vt ſedicio fieret Iteꝝ bea
tus martir recluditur in car-
cerem p duodecim dies vt fa
me deficeret Ubi ab angelo
bis ſenis diebus cōfortatus
et celeſti pane paſtus eſt.

Ewā. Si quis wlt poſt me
venire in cōi.

Marcelli pape et mr̄ collcā

PReces ppl̄i tui q̄s dn̄e
clementer exaudi: vt be
atī marcelli martiris tui atqȝ
pōtificis merit̄ adiuuemur:
cuius paſſione letamur: p

Mortuo dyo Lcō pma
cleciano maximin⁹ fili⁹
eius auguſtus pcepit vt xp̄ia
ni vbicūqȝ īuenti fuiſſent pu-
nirentur Et zelo ductus pp
ter ſororē ſuam artemiā pce-
pit vt omnes nudi traheren-
tur die pceſſionis ſue āte re-
dam ſuā. Tunc beatus mar-
cellus vrbis rome eps optu-
lit ſe maximino dicens Pie
tati tue ſuggero ſeruos dei. q
orant p regno tuo quare tru
cidas: Lectio ſecunda.

Tunc irat⁹ maximin⁹ dix͠
vt fuſtib⁹ cederetur et expel
leretur a conſpectu ei⁹. Q̄d
cū factum fuiſſet maximinus
cor beluinū gerens et oīa fe-
ra crudelior artemiā ſororē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ſuam quia ſacrificare ydolis cōtempſit diuerſis penis ac cruciatibus affectam interfecit Sed beat⁹ marcellus vrbis rome epiſcop⁹ cū lucina matrona xpriſtianiſſima corpus artemie et alioꝝ ſupraſcriptorū martirū collegit et honorifice ſepeliuit Tūc vero beata lucina fecit donacionem de facultate ſua ſācte ecclesie ab omnib⁹ Lcō ſcda

Hoc audiens maximinus indignatus ꝓ ſcripcione eā dampnauit. Beata vero lucina rogauit ſanctū marcellū epiſcopū vt domū eius eccleſiam conſecraret: qđ et cum omni deuocione fecit beatus marcellus Ac cū frequenter miſſas in eadē domo celebraret in media ciuitate via latina. audiens hoc maximinus auguſtus iratus iuſſit vt in eadem eccleſia plance ſternerentur ad animalia cacabuli publici et eūdem marcellum epiſcopū ad ſeruiciū animalium deputauit cum cuſtodia publica qui prius in ſede petri apoſtoli reſederat. vbi eciam poſt multos annos ſeruiendo indutus amictu cilicio. emiſit ſpm̄ ſeptimo decimo kalendas februarij.

Priſce virginis et martiris

Deus qs omps collcā.

Deus: vt qui beate priſce martiris tue natalicia colimus: et annua ſolempnitate letemur. et tante fidei ꝓficiamus exemplo: p Lcō pma

Sancta priſca nobil romana tercio decimo anno etatis ſue iuſſa eſt a claudio imperatore in templo apollinis ſacrificare. Qua orante in eodem templo terremotus fact⁹ eſt et ciuitas cōcuſſa apollo cecidit et cōminutus eſt. et pars tēpli ruens oppreſſit multitudinem paganorū Lcō ſecunda

Deniqȝ exſpoliata et in carcerem clauſa per totā noctem ymnū decantabat viſitacione angelica confortata. Poſtmodū vero pinguedine adipis feruenti perunctā ſcđo vncinis ferreis toto corpore diſſipatā de hic beſtijs ferociſſimis expoſitā. tandē carnifices tam diu carnes ei⁹ raſerunt donec ad oſſa pertingerent Lectio tercia

Ipſa vero orante brachia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

corū indoluerunt et ſic a tor-
mentis ceſſarunt Tunc imp
ator iuſſit eam igne conſumi
qui a pluuia magna de celo
facta eſt penitus extinctus.
Poſt hec incluſit eam in tē-
plo vt ibi fame deficerz Die
autem tercio ingreſſus vidit
ancillā xpriſti q̄ angelico ſo-
lacio fuerat releuata. et ydo-
lum deiectum et cōminutum
et iratus nimis iuſſit eam ca-
pite truncari

Marij et marthe martirum

Exaudi dn̄e collcā
populū tuū cū ſanctorū
tuorꝝ marij et marthe tibi pa
trocinio ſupplicantē: vt et tē-
poralis vite nos tribuas pa-
ce gaudere: et eternū reperi-
re ſubſidium: p xpriſtū domi
nū noſtrū Amen.

Fabiani ꝛ ſebaſtiani martirꝝ
Omnia i cōi Et dicūtur col
lcē ad omnes horas ſub vna
concluſione. Collecta

Infirmitatē noſtrā reſpice ō
nipotens deus: et quia pon-
dus ꝓprie actionis grauat:
beati fabiani martiris tui atꝫ
pontificis interceſſio glorio-
ſa nos protegat: p xp̄m d. n. a
Eodem die collecta.

Deus qui beatū ſebaſti-
anū martirē tuū vritute
cōſtancie i paſſione roboraſ-
ti: ex eius nobis imitacione t̄
bue ꝓ amore tuo ꝓſpera mū
di deſpicere: et nulla eius ad
uerſa formidare: p xp̄z d. n. a

Beatus fa Lcō pma
bianus papa nacōe rō-
nus ex patre fabio tredecim
annis ſedit Qui dyaconibꝰ
regiones diuiſit fecitqꝫ ſbdy
acones ſeptē. qui ſeptem no-
tarijs iminerēt vt geſta mar-
tirū in integro fideliter colli
gerent. Lectio ſecūda.

Impatori philippo volen
ti intereſſe paſche vigilijs et
cōicare miſterijs reſtitit nec
quouſqꝫ peccata cōfiteretur
et inter penitentes ſtaret per
miſit Hic ſub perſecutore de
cio rome martirij coronā ac-
cepit. ſuiqꝫ pontificatus ſedē
cornelio reliquit Lcō t̄cia

Sebaſtianus vir xpriſtia
niſſimus mediolanenſiū par
ciū ciuis dyocleciano et max
imiano imperatoribus ita ca
rus fuit. vt principatū ei pri-
me cohortis traderent et ſu-
is eū conſpectibus iuberent
ſemp aſſiſtere Lcō q̄rta

Erat enim vir tocius pru-
dencie. in ſermone verax. in
iudicio iuſtus. in cōſilio pro-
uidus. in cōmiſſo fidelis. in
interuentu ſtrenuꝰ. in boni
tate cōſpicuꝰ. in vniuerſa mo
rū honeſtate preclarus. Dūc
milites ac ſi patrē kmō vene-
rabantur affectu. erat eni ve-
rus dei cultor **Lcō quinta**

Neceſſe enim erat. vt quē
dei perfuderat gracia ab om
nibꝰ amaretur x̄po enim co-
tidie ſedulū exhibebat offici
um. ſed agebat qualiter hoc
ſacrilegis regibus celatū eſſꝫ
non paſſionis timore perter
ritus nec patrimonij amore
cōſtrictus ſed ad hoc tantū
ſub clamide terreni imperij
xp̄i militem tegebat abſcon-
ditū. vt xp̄ianoꝝ animas q̄s
in tormentis videbat defice-
re cōfortaret et retineret ani
mas quas dyabolus conaba
tur auferre **Lcō ſexta**

Deniqꝫ poſtq̄ m̄ltas mar-
tirū mentes a timore paſſio-
nis eripuit et ad coronam ꝑ-
petue glorie icitauit. ipē quo
qꝫ quis eſſet aperuit. quia lu
men in tenebris latere non
potuit. Quē dyoclecianus
iuſſit ligari in medio campo
quaſi ſignum ad ſagittam et
ſagittari a militibus. Qui
cum ſagittis plenus quaſi eri
cius ſtaret. putantes eū mor
tuum abierunt. **Ewange-
lium.** Deſcendens ihūs ꝛc.

Agnetis virginis et martir
ad veſperas anth.

Xpriſti virgo nec terrore cō
cutitur nec blandimentis ſe-
ducitur **Caplm**

Confitebor tibi domine
rex et collaudabo te de
um ſaluatorem meum:
confitebor nomini tuo. quo-
niam adiutor et protector
factus es michi: et liberaſti
corpus meum a perdicione:
℟ Pulchra facie **ymnus.**
Ihesu corona **v̄ſus** Spe-
cie tua **Ad mḡt an̄** Beata
agnes in medio flāmarum
expanſis manibus orabat te
deprecor venerande colen-
de pater metuende quia per
ſanctū filium tuum minas e-
uaſi ſacrilegi tyranni et car-
nis ſpurcicias immaculato
calle tranſiui et ecce venio ad
te quē amaui quē queſiui quē
ſemper optaui.

Collecta.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Omnipotens ſempiterne deus qui infirma mūdi eligis vt forcia q̄qȝ confundas: cōcede propici⁹: vt qui beate agnetis martiris tue ſolempnia colimus. ei⁹ apō te patrocinia ſenciamus: p:
Poſtea de ſanctis añ Sāctū eſt verū Ad matutinas. Inuitatoriū ymn⁹ in cōi. In primo nocturno anth.
Diſcede a me pabulū mortꝭ quia iam ab alio amatore p̄uenta ſum Pſalmi et v̄ſus i cōi añ Dextram meam et collū meum cinxit lapidib⁹ precioſis tradidit auribus meis ineſtimabiles margaritas añ Poſuit ſignū in faciem meam vt nullū preter eum amatorē admittam.
Seruus Lcō prima dei ambroſius virginibus ſacris Diem feſtum ſacratiſſime v̄ginis celebrem⁹ Hinc pſalmi reſonent. inde cōcrepent lectiones hinc populorū turba letetur inde ſbleuentur pauperes xp̄i Oēs ergo gratulemur in domino et ad edificacionē virginū q̄liter paſſa ſit agnes beatiſſima ad memoriam reuocem⁹
℟ Diem feſtū ſacratiſſime virginis celebremus qualitꝫ paſſa ſit beata agnes ad memoriam reuocemus. terciodecimo etatis ſue anno mortem perdidit et vitam inueit Quia ſolum vite dilexit auctorem. v̄ſus Ingreſſa agnes turpitudinis locū angelum domini preparatū inuenit Quia Lcō ſecunda
Terciodecimo etatis ſue āno mortem perdidit ⁊ vitam inuenit quia ſolum vite dilexit auctorem Infancia cōputabat̄ in annis ſed erat ſenectus mentis immenſa Corpe quidē iuuencula ſed animo cana Pulchra facie ſed pulchrior fide ⁊ elegancior caſtitate ℟ Dexteram meā et collum meū cinxit lapidibus precioſis tradidit aurib⁹ meis ineſtimabiles margaritas Et circūdedit me vernantibus atqȝ choruſcantibus gēmis v̄ſus Induit me dominus cyclade auro texta et immenſis monilibus ornau' me Et Lectio tercia
Que dum a ſcolis reuertitur a prefecti vrbis filio adamatur Cuius parentes cum

requiſiſſet cepit offerre mul-
ta et plurima promittere. De
niq; detulerat ſecū precioſiſ-
ſima ornamenta q̄ a beata ag
ne veluti quedā ſtercora ſunt
recuſata ℟ Amo xpriſtū i
cuius thalamū introiui cuiꝰ
mater virgo eſt. cuius pater
feminā neſcit cuius michi or-
ganum modulatis vocibus
cantat. Quē cum amauero
caſta ſum cū tetigero munda
ſum cū accepero virgo ſum.
v̄ſus Mel et lac ex eius ore
ſuſcepi et ſanguis eius orna-
uit genas meas. Quē cū a.
In ſecundo nocturno aā
Induit me dominꝰ cyclade
auro texta ⁊ immenſis moni
libus ornauit me aā Mel
et lac ex eius ore ſuſcepi et ſā
guis eius ornauit genas me-
as aā Ipi ſoli ſeruo fidem
ipi me tota deuocione com-
mitto Lectio quarta.
IN de factū eſt vt iuue-
nis maiore purgeretur
ſtimulo et putans eā meliora
velle accipere ornamēta om-
nē lapidū precioſorū ſecū de
tulit gloriam. et per ſeip̄m et
p amicos et notos et affines
cepit aures virginis appella
re. diuicias mundi repromit
tere. ſi cōſenſum ſuum eiꝰ cō-
iugio non negaret ℟ Om-
nipotens adorande colende
tremende benedico te quia
per filium tuum vnigenitum
Euaſi minas hominū impio
rū et ſpurcicias dyaboli im-
polluto calle tranſiui v̄ſus
Ingreſſa agnes turpitudi-
nis locū angelū domini pre-
paratum inuenit. Euaſi.
Adhuc bea Lcō quita
ta agnes tale iuueni fertur de
diſſe reſponſū Diſcede a me
fomes peccati. nutrimētum
facinoris pabulū mortis Diſ
cede a me quia iam ab alio a-
matore preuenta ſum. qui mi
hi ſatis meliora ꝙ̄ tu optulit
ornamenta et anulo fidei ſue
ſubarrauit me longe te meli-
or et genere et dignitate. ℟
Ipi ſum deſponſata cui an-
geli ſeruiunt cuius pulchritu
dinem ſol et luna mirantur:
Ipi ſoli ſeruo fidem ipi me
tota deuocione cōmitto ver
ſus Propter veritatem et
manſuetudinē et iuſticiam.
Ipi ſoli. Lectio ſexta.
Ornauit ineſtimabili deco
re dexteram meā et collum

meum cinxit lapidibus pre-
ciosis Tradidit auribus me
is ineſtimabiles margaritas
et circumdedit me vernanti-
bus atqꝫ choruſcantibus gē-
mis Amo xpiſtū in cuiꝰ tha
lamū introiui. cuius mater v̄
go eſt. cuiꝰ pater feminā neſ-
cit. cuius michi organa mo-
dulatis vocibus cantant ℟
Induit me dominꝰ veſtimē
to ſalutis et indumento leti-
cie circūdedit me. Et tanq̄
ſponſam decorauit me coro-
na v̄ſus Induit me domi-
nus cyclade auro texta et im
menſis monilibꝰ ornauit me
Et. In tercio noct̄ no an̄
Cuius pulchritudinē ſol et
luna mirantur ipi ſoli ſeruo
fidem an̄ Xpūs circūdedᵗ
me vernantibus atqꝫ choruſ
cātibus gēmis precioſis an̄
Ipi ſum deſponſata cui an-
geli ſeruiunt cuius pulchritu
dinem ſol et luna mirantur
Ewangeliū Simile eſt reg
num celorū decē virginibꝰ x̄c
℟ Jam corpus eius corpo
ri meo ſociatū eſt. et ſanguis
eius ornauit genas meas.
Cuius mater virgo eſt. cuiꝰ
pr̄ feminā neſcit v̄ſus Ipi

ſum deſponſata cui angeli ſ-
uiūt cuius pulchritudinē ſol
et luna mirantur Cuiꝰ mat̂.
℟ Pulchra facie ſed pul-
chrior fide beata es agnes r̄ſ
puens mundū letaberis cum
angelis Intercede ꝑ omni-
bus nobis v̄ſus Specie tu
a et pulchritudine tua intēde
proſpere procede et regna.
Intercede ℟ Mel et lac
ex eius ore ſuſcepi Et ſāguis
eius ornauit genas meas v̄-
ſus. Cuius pulchritudinē
ſol et luna mirantur ipi ſoli ſ
uo fidē Et Ad laudes an̄
Ingreſſa agnes turpi-
tudinis locū angelū do-
mini preparatū inuenit an̄
Mecū enim habeo cuſtodē
corporis mei angelū domini
an̄ Anulo ſuo ſubarrauit
me dominꝰ meus ihesus criſ
tus et tanq̄ ſponſam decora
uit me corona an̄ Benedi-
co te pater domini mei iheſu
xpiſti quia per filiū tuum ig
nis extinctꝰ eſt a latere meo
an̄ Congaudete mecū et cō
gratulamini quia cū hijs om
nibus lucidas ſedes accepi
In conſpec Caplm
tu aſtanciū factus es m̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

domine adiutor: et liberaſti
me ſcdʒ multitudinē miſcdie
nominis tui. de multis tribu-
lacionibus q̄ circūdederunt
me. a preſſura flāme q̄ circū-
dedit me: et in medio ignis
nō ſū eſtuata: ymnꝰ Ihū
corona v̄ſus Elegit eam
Ad bened añ Stans bea
ta agnes in medio flāme ex-
pāſis manibus orabat ad do
minū omp̄s adorande colen
de tremende benedico te et
glorifico nomē tuū ineternū.
Ad horas capl'a et Rᵃ in cōi
In ſcdis veſpis añᶜ de lau-
dibus. ſed xᵃ ā Ipi ſum deſ-
pon. vrs̄ in tercio nocturno
Memorata Capl'm.
Mſum dnē miſcdie et coo-
pacionis tue q̄ a ſeculo ſunt:
quoniā eruis ſuſtinentes te.
et liberas eos de manu āguſ-
tie dnē deus noſter: ymnus
Ihesu corona v̄ſus Spē
tua. Ad mḡt añ. Ecce qd
cōcupiui iā video qd ſperaui
iam teneo illi ſum iūcta in ce-
lis quē in terris poſita tota
deuocione dilexi De hac v̄
gine p octauā dicet̄ ad mat.
et veſpas memoria ſcilicet v-
na añ de laudibꝰ eius cum v̄.

et collecta
Vincencij martiris collecta
Adeſto q̄ſumus dnē ſup
Aplicacionibus noſtris:
vt qui ex iniquitate noſtra re
os nos cognoſcimꝰ: beati vi
cencij martiris tui interceſſi-
one liberemur: p xpriſtū do-
minū noſtrū Amen
Sermo beati Auguſtini lec
MAgnū ſpec cio pma
Mtaculū ſpectauimus ocu
lis fidei: martirē ſanctū vincē
cium vbiqʒ vincentem. Vi-
cit in v̄bis: vicit in penis Vi
cit in confeſſione: vicit in tri-
bulacione. Vicit exuſtus in
ignibus: vicit ſubmerſus in
fluctibus. Poſtremo vicit
tortus: vicit mortuus.
Qvando ca Lcō ſcda
ro eius in qua erat trophеū
xpriſti victoris de nauicula
mittebatur in mare: tacite di
cebat Deicimur: ſed non pe
rimꝰ Quis iſtam pacienciā
militi ſuo donauit: niſi qui p
illo prior ſāguinē fudit: Cui
dicitur in pſalmis Qm̄ tu es
paciencia mea dnē: dnē ſpes
mea a iuuentute mea.
Magnū certamē Lcō ʒᵃ
magnam cōpat gloriā: non

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

hūanam nec temporalem: ẜ
diuinā et ſempiternā Fides
pugnat: et quādo fides pug-
nat carnē nul[illegible]s expugnat.
Quia et ſi laniatur et ſi lace-
ratur: qn̄ perit qui ſanguine
xpriſti redemptus eſt.
Potens ho Lcō q̄rta
mo nō p̄t perdere qđ emit au
ro ſuo: et xp̄s perdit qđ emit
ſanguine ſuo Sed hoc totū.
nō ad hominis ẜ ad dei glori
am referatur Ab ip̄o vere ē
paciencia vera. paciencia ſcā
paciencia religioſa: paciēcia
rcā paciencia xpriſtiana
Paciencia Lcō quinta
donū dei eſt. Nam et multi
latrones paciētiſſime torquē
tur: et non cedentes. et torto
rem vincētes: poſtea eterno
igne puniunt: Cauſa diſcer
nit martirē. a paciēcia ymmo
a diuercia ſceleratoꝝ Par ē
pēa: diſpar eſt cā Lcō ſex.
Martirū voce cantamus.
Dixerat enī iſta vincencius
in oracionibus ſuis Judica
me deus: et diſcerne cauſam
meam a gente nō ſancta Diſ
creta eſt cauſa ei⁹: quia ꝑ ve-
ritate. ꝑ iuſticia. ꝑ deo. ꝑ xº
ꝑ fide. ꝑ eccleſie vnitate. ꝑ i
diuidua caritate certauit:
Niſi granū frumenti in cōl.
Emerenciane et machariȷ
martirū collecta.
Maieſtati tue nos domi-
ne: martirū tuoꝝ emerencia-
ne ⁊ machariȷ ſupplicacio be
ata cōciliet: vt qui inceſſabili
ter actib⁹ noſtris offendim⁹
iuſtoꝝ precibus expiemur:
In conuerſione ſancti pauli
ad veſpas an̄ Sancte pau
le. ſine verſu Require in lau
dibus Caplm.
Saulus adhuc ſpirans
minarū et cedis in diſci
pulos domini. acceſſit ad pri
cipem ſacerdotū: et peciȷt ab
eo epiſtolas in damaſcū ad
ſynagogas: vt ſi quos inue-
niſſet huius vie viros ac mu-
lieres vinctos perduceret ī ihe
ruſalem ℟ Magnus ſanc
tus ymn⁹ Doctor egre. ℣
ſus In omnē terram Ad
mḡt an̄ O glorioſum lumē
oīm eccleſiaꝝ ſole ſplendidi-
us o vere ap̄licū ſydus altiſſi
mū ſancte paule qui eterni ſo
lis ſplendorem tenebris gen
ciū infudiſti qui in terris po-
ſitus celorū ſecreta petiſti et
q̄ non licet homini loqui ꝑui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

d iſti illuc ſupplices tuos p⁹
huius carnis terminū perdu
cere dignare quos feciſti ve-
ritatis lumen agnoſcere.
DEus qui Collecta
vniuerſū mundū beati
pauli apoſtoli predicacione
docuiſti: da nobis q̄s: vt qui
eius hodie cōuerſionē coli⁹
per ei⁹ ad te exempla gradia
mur: p Eodem die.
MArtiris tui p̄iecti nos
q̄s dn̄e interuencio glo-
ſa ꝯmendet: vt quod noſtris
actibus nō meremur: eius p̄
cibus conſequamur: per.
Ad matut̂ Inuitatoriū ym
nus pſalmi et verſus in cōi.
In primo nocturno anth
Saulus aūt intrauit ad prin
cipem et pecijt epiſtolas ī da
maſcū ad ſynagogā vt quos
cūq; vere fidei viros inueni-
ret vinctos perduceret ī ibe-
ruſalem an̄ Accepta poteſ
tate ibat per viā fremens et
frendens ac crudeliter ſeui-
ens capere cupiens quos vel
let qua captus ē ſit laus ꝛ bo
nor deo an̄ Venit vox de
celo cum luce ſuperna ſuper
eum dicens ſaule ſaule quid
me perſequeris durum eſt ti
bi contra ſtimulū calcitrare.
Sermo beati auguſtini Lec
tio prima
HOdie lectio de actibus
apoſtoloꝝ hec pronunciata
eſt. vbi paulus ap̄lus ex per-
ſecutore xp̄ianoꝝ annuncia-
tor fact⁹ eſt xp̄i Proſtrauit
enim ꝑſecutorem vt faceret
eccleſie doctorem: percuciēs
eum et ſanās: occidens et vi-
uificans Occiſus agnus a lu
pis ꝛ faciens agnos de lupis
R⁹ vt in cōmemoracione ei⁹.
ITa enim Lcō ſcd̄a
in p̄clara ꝓph̄ia cū iacob pa-
triarcha benediceret filijs ſu
is p̄ntes tangens futura ꝓſ-
piciens predictū erat quod i
paulo contigit Erat aūt pau
lus ſicut ip̄e teſtatur de tribu
benyamyn Cū aūt iacob be
nedicens filios ſuos veniſſet
ad benedicendū benyamyn
ait de illo Benyamin lupus
rapax Lectio tercia.
Qvid ergo: Lupus rapax
ſemp̄: Abſit Sȝ quid: Ma
ne rapiet predam: ad veſpe-
ram diuidet eſcam Hoc in a
poſtolo paulo cōpletum eſt.
quia de illo predictum erat.
Nam ſi placet audiamus il-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

lum mane rapientē et ad veſperam eſcas diuidentem.

In ſecūdo nocturno antħ.

Reſpondit miles quis es tu domine et vox deſup ait ego ſum ihūs quē tu perſequeris domie quid me iubes facere aū Surge ait domin⁹ et ingredere ciuitatem et ibi dicetur tibi quid te oportcat facere ⁊ ſurrexit nichil vidēs ductus eſt in ciuitatem aū Audiuit ananyas in viſu dicentem ſibi dominū ſurge et vade in vicū qui vocatur rectus et quere ſaulū ecce enim orat

Mane et veſ Lcō qrta

Operū poſita ſunt pro eo ac ſi diceretur prius poſtea Sic ergo accipiamus prius rapit: poſtea diuidit eſcas. Attendite raptorē Saulus inquit acceptis lrīs a principibus ſacerdotum. ibat vt vbicūqꝫ inueniret dei ſacerdotes attraheret et adduceret vtiqꝫ puniendos. Ibat ſpirans et anhelans cedes. hoc eſt mane rapiens

Nam et Lcō quinta.

quādo lapidatus eſt ſtephanus prim⁹ martir pro nomine xpriſti euidencius erat et ſaulus et ſic aderat lapidantibus vt non ei ſufficeret ſi tātum ſuis manibus lapidaret Ut enim eſſet in omniū lapidancium manibus iṗe omnium veſtimenta ſeruabat magis ſeuiens omnes adiuuando. ꝙ ſuis manibus lapidando. Lectio ſexta.

Audiuimus mane rapiet: videamus ad veſperā diuidet ſpolia Uoce xpriſti de celo proſtratus et accipiens deſuper interdictū iam ſeuiendi cecidit in faciem ſuam: prius proſternendus poſtea erigendus: prius percuciēdus poſtea ſanandus. Nō enim poſtea xp̄o viueret: niſi occideret̄ in eo ꝙ male antea vixiſſet In tercio noctᷣno aū

Timens autē ananias dixit domine auditū eſt a multis ꝙ vir iſte multa ſeruis tuis mala ingerit et nunc habet poteſtatē alligandi omnes q inuocant nomen tuum aū Uade ait domin⁹ quoniam vas electionis ē michi vt portet nomen meū coram regib⁹ et gentibus et filijs iſrahel et ego oſtendam illi ꝙta oporteat eū pati ꝑ nomine meo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

añ Saule frater domin⁹ mi
ſit me ihesus qui apparuit ti
bi in via qua veniebas vt vi-
deas et implearis ſpū ſancto
Ewangeliū Require in cō-
memoracione ei⁹ Ad lau-
des añ Ego planta. cū cet.
Require ibidē Caplm
Circūfulſit ſauſū lux de
celo: et cadens in terrā
audiuit vocē de celo dicentē
ſibi: ſaule ſaule quid me per-
ſequeris: ego ſum ihūs quē
tu perſequeris ymn⁹ Doc
tor egre. vſ⁹ Annūciabūt
Ad bened añ Uos qui ſe-
cuti eſtis me ſedebitis ſuper
ſedes iudicantes duodecim
tribus iſrahel dicit domin⁹

Ad terciam caplm
Uas electionis michi ē
iſte ait domin⁹: vt portet no-
men meū corā regibus ⁊ gen
tibus et filijs iſrahel: ego oñ-
dam illi q̄nta oporteat eū pro
nomine meo pati: R̄ⁿ in cōi

Ad ſextam caplm.
Abijt ananyas et introi
uit in domum et imponens
ei manus dixit: ſaule frater
domin⁹ me miſit ihesus qui
apparuit tibi in via qua veni
ebas: vt videas et implearis
ſpiritu ſancto.

Ad nonam caplm
Paulus antē erat cū diſ-
cipulis qui erant damaſci p
dies aliquot: et cōtinuo in ſy
nagogis predicabat ihm̄: af-
firmans qm̄ hic eſt filius dī:
In ſecundis veſperis anth.
Iurauit cū cet. Caplm.
Paulus multomagis cō
ualeſcebat et confunde
bat iudeos qui habitabant
damaſci: affirmans quoniā
hic eſt xp̄s: Ymn⁹ v̄ſus et
ad mḡt añ vt i primis veſpis
In octaua agnetis Ad v̄s
añᵉ ferial Cap ymn⁹ v̄ſus et
ad mḡt añ ſicut in feſto eius.
Deus qui Collcā
nos annua beate agne-
tis martiris tue ſolempnita-
te letificas: da vt q̄ venera
mur officio: eciā pie conuer-
ſacionis ſequamur exemplo
p xp̄m dñm noſtrū amē
Tria vltima Rᵃ cetera ſicut
in die Lectio prima.
Immaculatus domi-
nus immaculatā ſibi fa
mulā eciam in hoc pleno col
luuionū fragilitatis huma-
ne corpore conſecrauit. Et
bene procedit. vt quoniam

hodie natalis eſt virginis de virginibus ſit loquendũ ⁊ ex predicacione liber ſumat exordiũ Natalis eſt virginis integritatem ſequamur Natalis eſt martiris hoſtias imolemus Mirētur viri nō deſperent puuli Stupeant nupte: imitēt̄ innupte Lcō ſcōa

Hec duodecim ānoꝝ martiriũ feciſſe traditur Que deteſtabilioꝛ crudelitas q̄ minuſcule non pepercit etati: Ymmo magna vis fidei q̄ ⁊ ab illa teſtimoniũ inuenit etate. Fuit ne in illo coꝛpuſculo wlneri locus: Et q̄ nō habuit in quo ferrũ reciperet. habuit in quo ferrũ vinceret. Nouũ martirij genus Nōdũ ydonea pene. ⁊ iam matura victoꝛie Nō ſic ad thalamũ nupta prepararet. vt hoc ad ſupplicij locum Leta ſucceſſit gradu feſtina virgo ꝓceſſit Non in toꝛto crine caput cōpta ſed xpriſto. Non floſculis redimita: ſed moribus. Fleuere ōnes ipa ſine fletu. Lectio tercia.

Mirati pleriqꝫ q̄ tam facile pꝛodiga vite ſue quā nondum exhauſerat iam quaſi ꝑfuncta donaret Stupere vniuerſi q̄ iam diuinitatis teſtis exiſteret q̄ adhuc arbitra ſui per etatem eſſe non poſſz Cerneres trepidare carnificem quaſi ipe addictus fuiſſet tremere percuſſoꝛis dexterā pallere oꝛa alieno timentis periculo cũ puella non timeret ſuo Habetis igitur in vna hoſtia duplex martiriũ pudoꝛis et religionis Et virgo ꝑmāſit ⁊ martiriũ obtinuꝰ

In ſecũdis veſpis ſicut i die Ignacij epī et martiris coll

Deus qui nos beati ignacij martiris tui atqꝫ pontificis annua ſolempnitate letificas: concede pꝛopicius: vt cuius natalicia colimꝰ de eiuſdē eciā ꝓtectione gaudeamus: Per dñm noſtrũ ihm̄ xp̄m filiũ tuũ qui tecũ viuit ⁊ regnat i vnitate ſpūs ſācti deꝰ ꝑ omnia ſcl'a ſcl'oꝝ amē

Om ꝑ pa Lcō ꝑma

Cum ꝑ pace eccleſie ſanctus ignacius diu dñm exoraſſet non ſuũ ſed infirmoꝛũ piculũ metuens. traiano impatoꝛi de victoꝛia redeunti et xp̄ianis omnibus moꝛtē minanti occurrit. et libere ſe eſſe xp̄ianũ

aſſeruit Quē traian⁹ ferro
vinctū decem militibus tra-
didit et romā adduci prece-
pit minans eidē ꝗ ibidē beſ-
tijs traderetur devorandus
Cvm ergo Lcō ſcda
romā veniſſet et ante traianū
adductus fuiſſet dixit ei tra-
ianus Ignati cur anthiochi
am rebellare facis et gentem
meā ad xp̄ianitatem conuer
tis: Cui ignacius Vtinā ⁊
te poſſem couertere. vt ſemp
optinere poſſes fortiſſimum
principatū Cui traian⁹ Sa
crifica dijs noſtris et ſacer-
dotum omniū princeps eris
Cvi ignacius Lcō t̄cia
Nec dijs tuis ſacrificabo
nec tuam dignitatem affecto
De me quicquid vis facere
poteris. ſed nullatenus me i-
mutabis. Traianus dixit.
Plūbatis ſcapulas eius cō
tūdite et vngulis latera lania
te ⁊ duris lapidibus eius vl
nera cōfricate Cumqʒ hec
omnia in eum feciſſent. et ip̄e
immobilis permaneret dix
traianus. Carbones viuos
afferte et ip̄m ſuper eos nu-
dis pedibus ambulare faci-
te Cui ignacius Nec ignis
ardens nec aqua ebulliens
poterit in me xp̄iſti ihesu ex
tinguere caritatem
In purificacione beate ma-
rie Ad veſperas aā.
O ām̄irabile cū cet̄ Pſalmi
Dixit domin⁹ cū cet̄ de nati
uitate domini Caplm
PRepare i
occurſū di
tui iſrahel:
quia ecce
fortis mō-
tes et cre-
ans ventū. et annuncians ho
minibus eloquiū ſuū: faciēs
matutinā nebulam. et gradi-
ens ſuper excelſa terre: dn̄s
deus exercituū nomen eius:
℟ Gaude maria ymnus
Quod chor⁹ v̄ſus Poſt
partū Ad mḡtaā Senex
puerū portabat puer autem
ſenē regebat quē virgo pepe
rit ⁊ poſt partū virgo permā
ſit ip̄m quē genuit adorauit.
PErfice in Collcā
nobis q̄s dn̄e graciam
tuam. qui iuſti ſymeonis ex-
pectacionem impleſti. vt ſi-
cut ille mortem non vidit. pri
uſꝗ dominū noſtrū videre
mereret̄ ita nos vitam opti-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

n:amus eternā: ꝑ xp̄m d. n. a
Suffragia nō dicūtur Ad
compl' añ Cū iocū. ymn'
Quod chor' añ Lumē ad
re. Inuit̄ Ecce veit ad tē
plum ſanctū ſuū dominator
domin' Gaude et letare ſyō
occurrens deo tuo ymnus.
Quē terra pontus ethera ꝛc
In primo nocturno añ.
Benedicta tu in mulierib'
et benedictus frcūs ventris
tui Pſalmi et verſus de vna
v̓gine añ Sicut mirra elcā
odorē dediſti ſuauitatis ſcā
dei genitrix añ Ante tho
rū huius v̓ginis frequentate
nob̄ dulcia cātica dragmatis
Scdm btm̄ auguſtinū lcō p'
Exultēt virgines v̓go pe
perit xp̄z. Nichil in ea
quod vouit putent extermi
natum manſit v̓go poſt ꝑtū.
Exultent vidue: infantē xp̄z
vidua anna cognouit Exul
tent cōiugate: naſciturū xp̄z
elyzabeth nupta ꝓphetauit
℟ Adorna thalamū tuū ſy
on et ſuſcipe regē xp̄m Quē
virgo concepit virgo peperit
virgo poſt ꝑtū quē genuit a
dorauit v̓ſus Accipiens ſy
meon puerū in manibus gra
cias agens benedixit domi
nū Quē Lcō ſecunda.
Nullus gradus pretermiſ
ſus ē. de quo nō haberet teſ
ti moniū ſal' omniū. Nūqd
enim ſole virgines ad regnū
celorū ꝑueniūt: Perueniūt
et vidue Sancta anna a vir
ginitate ſua ſeptem ānis vix
erat cū viro ſuo Quo defūc
to vſqz ad ſenilem etatē ꝑue
nerat et in ſenectute ſācta ex
pectabat infanciā ſaluatoris
vt ꝑuum videret ānoſa. ꝑuū
cognoſceret anicula intrantē
in mundū ſaluatorē videret
itura ℟ Senex puerū por
tabat puer autem ſenē rege
bat Quē virgo concepit vir
go peperit virgo poſt partū
quē genuit adorauit v̓ſus.
Accipiens ſymeon. vt ſupra.
Quē virgo. Lcō tercia.
Et in maſculino ſexu tria
ipa genera cōmendata ſunt.
Ipe xpriſtus puer natus eſt
exultent pueri cōtinenciam
vouentes puero. Ipe vere
itegritatem puericie cōſecra
uit qui ſue matri fecunditatē
attulit virginitatem non ab
ſtulit ℟ Suſcipiens ihesū
in vlnas ſuas ſymeon excla

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

mauit et dixit Lu es verũ lu
men ad illuminacionem gen
ciũ et gloriam plebis tue iſra
hel v̓ſus Symeon in mani
bus īfirmitatem accepit ſed
maieſtatem intus agnouit et
dix̓ Lu. In ſcd̓o noct̄ no
añ Specie tua et pulchritu
dine tua intende ꝓſpere pro
cede et regna añ Adiuua-
bit eam deus wltu ẍ anth
Sicut letanciũ oīm noſtrum
habitacio eſt in te ſcā dei gei
trix Lectio quarta.

Symeon ille ſenex diu
vixerat cuius etas com
paratur anne et audierat reſ
ponſum ꝙ non eſſet viſurus
mortem niſi videret xpriſtũ.
Intelligite fratres q̄tũ deſi
deriũ habebant antiqui ſanc
ti videre xpriſtũ Sciebant il
lum eſſe venturum et omnes
qui cupiebant dicebant. O
ſi hic me inueniat illa natiui-
tas. o ſi quod credo in ſcrip-
turis dei. videā oculis meis.
℟ Reſpōſum acceperat ſy-
meon a ſpiritu ſancto non vi-
ſurum ſe mortem niſi videret
xpriſtũ domini et benedixit
deum et dixit. Nunc dimit-
tis ſeruũ tuum ī pace quia vi

derunt oculi mei ſalutare tu-
um dn̄e v̓ſus Dũ ergo ↄg-
nouiſſet accepit eũ in vlnas
ſuas et portabat a quo porta
batur et ait Nunc dimittis.

Et vt no Lcc̄ quita
ueritis q̄tũ deſideriũ habe-
bant ſancti qui nouerant de
ſcripturis virginē ꝑituram ſi
cut audiſtis cũ yſayas legere
tur Ecce virgo in vtero acci
piet et pariet filiũ et vocabi-
tur nomen eius emanuel E-
manuel quid ſit ewāgelium
nobis apuit dicens: quod in
terpretatur nobiſcũ deus ℟
Symeon iuſtus et timorat⁹
expectans redempcionem iſ
rahel Et ſpiritus ſanctus e-
rat in eo v̓ſus Rñſum acce
pit ſymeon a ſpũ ſancto non
viſurum ſe mortem niſi prius
videret xpriſtũ domini.

Non tibi Lcō ſexta.
ergo ſit mirũ quecũqꝫ infide
lis anima. non tibi videatur
impoſſibile vt v̓go pareret. v̓
go ꝑiens permaneret Intel
lige natũ deum et nō mireris
virginis ꝑtũ Ut ergo noue-
ritis antiquos ſanctos ⁊ iuſ-
tos optaſſe videre. qd̓ cōceſ-
ſum ē huic ſeni ſymeoni. dn̄s

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

noſter ihesus xpriſtus ad diſ
cipulos loquens ait. Multi
iuſti et prophete voluerũt vi
dere q̃ vos videtis et non vi-
derunt ℞ Uidete miracu
lũ mater domini cõcepit vir-
go virilis ignara conſorcij
Stãs. onerata nobili onere
maria et matrẽ ſe letã cognoſ
cit q̃ ſe neſcit vxorem v̊ſus
Uirgo concepit et virgo pe-
perit et poſt ꝑtũ virgo ꝑman
ſit Stans In tercio noct̃
no añ Hec ẽ q̃ neſciuit tho-
rũ in delicto habebit fructũ
in reſpectione animaꝝ ſcãꝝ
añ Speciosa facta es ⁊ ſua-
uis in delicijs tuis ſancta dei
genitrix añ Poſt partũ v̾
go inuiolata ꝑmanſiſti dei ge
nitrix intercede ꝓ nobis.
In ill' Poſtq̃ S^m Lucã
impleti ſũt dies purgacionis
marie ſcd̃m legem moyſi tu-
lerunt illũ in iheruſalẽ vt ſiſte
rent eum dnõ Et reliqua.
Venerabilis Bede.
Solempnitatẽ nobis ho
dierne celebritatis quã qua-
dragesima dominice natiui-
tatis die debitis veneramur
officijs maxime eiuſdẽ dñi
ſaluatoris noſtri ſimul et in-
temerate genitricis eius hu-
militate dedicatã ſacra ewã
gelij lectio deſignat exponẽs
eos qui legi nichil debebant
implendis ſe legalibus ꝑ oĩa
ſubdidiſſe decretis ℞ Pꝰ
q̃ impleti ſunt dies purgaci-
onis marie ſcd̃m legem moy
ſi tulerũt ihesum in ihrl'm vt
ſiſterent eũ domino. Sicut
ſcriptũ eſt in lege domini qꝛ
omne maſculinũ adaperiens
wluã ſanctũ dnõ vocabitur.
v̊ſus Optulerunt pro eo do
mino par turturũ ã duos pul
los colũbarum Sicut.
Sicut enĩ Beda octã
modo cũ legeret̃ audiuimus
Poſtq̃ impleti ſũt dies pur
gacionis eius videlicet ma-
tris illius ſcd̃m legem moyſi
tulerunt illũ in iheruſalem.
vt ſiſterent eũ dnõ. ſicut ſcrip
tum eſt in lege domini. quia
omne maſculinũ adaperiens
wluam ſanctũ domino voca
bitur ℞ Cũ inducerẽt pu-
erum ihm̃ parentes eius ac-
cepit eũ ſymeon ĩ vlnas ſuas
et bñdixit deũ et dixit Nũc
dimittis dnẽ ſeruũ tuũ in pa-
ce v̊ſus Lumẽ ad reuelaci-
onẽ genciũ et gl'aꝫ plebis tue

iſrabel Nūc Lcō nona

Precepit nāqꝫ lex vt muli-
erꝗ ſuſcepto ſemine peperiſ-
ſet filiū immūda eſſet ſeptem
diebus et in die octauo circū
cideret infantulū nomen qꝫ
aptaret Deinde eciā alios t̄-
ginta tres dies ab ingreſſu tē
pli ac viri thoro abſtineret.
donec quadrageſima natiui-
tatis die filiū cū hoſtijs ad tē
plum dn̄i deferret R Gau
de maria virgo cūctas here-
ſes ſola interemiſti ꝗ gabriel'
archangeli dictis credidiſti.
Dum virgo deū et hominē
genuiſti et poſt partū virgo i
uiolata permanſiſti. v̄ſus
Gabrielem archangelū ſci-
mus diuinitus te eſſe affatū
vterū tuū de ſpiritu ſācto cre
dimus ipregnatū erubeſcat
iudeus infelix qui dicit xp̄m
ex ioſeph ſemine eſſe natum
Dū In lxx Te deū non di
citur ſed R repetitur et in fi-
ne interponitur pſa ſequens
Inuiolata intacta Proſa
et caſta es maria Que es ef-
fecta fulgida celi porta O ma
ter alma xp̄i cariſſima Suſ-
cipe pia laudū p̄conia Que
nunc flagitant deuota corda

et ora Noſtra vt pura pecto
ra ſint et corpora Tua ꝑ pre-
cata dulciſona. Nobis con-
cedas veniā per ſecula O ma
ria O benigna Que ſola in-
uiolata permanſiſti.

Ad laudes anth.

Symeon iuſtus et timo-
ratus expectabat redempci-
onem iſrahel et ſp̄us ſanctus
erat in eo añ Rn̄ſum acce
pit ſymeon a ſp̄u ſancto non
viſurū ſe mortem niſi videret
dn̄m añ Accipiens ſymeō
puerū in manibus gracias a-
gēs benedixit dn̄m añ Op
tulerunt ꝓ eo domino par t̄-
turum aut duos pullos colū
barū añ Lumen ad reuela
cionem genciū et gloriā ple-
bis tue iſrahel Caplm

Ecce mitto angelū meū
qui preparabit viā tuā
ante faciem tuā: et ſtatim ve-
niet ad templum ſanctū ſuū
dominator quē vos queritis
et angel⁹ teſtamenti quē vos
vultis: ymnus O glorioſa.
v̄ſus Poſt ptū Ad bn̄ añ
Cū inducerent puerū ibi̅
parentes ei⁹ accepit eū ſyme
on in vlnas ſuas et benedixit
deū dicens nunc dimittis do

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

mine ſeruū tuum in pace.
OMnipo Collcā.
tens ſempiterne de⁹ ma
ieſtatem tuā ſupplices exora
mus: vt ſicut vnigenitus fili⁹
tuus hodierna die cū noſtre
carnis ſuba in templo eſt pre
ſentatus: ita nos facias puri-
ficatis tibi mentibus preſen-
tari: p eūdē dn̄m noſtrū amē
Ad horas ymn⁹ Agnoſcat
Ad primā R Xpe fi. vſus
Quina. Ad terciā caplm
ECce veniet domin⁹ ex-
ercituū: et quis poterit
cogitare diem aduent⁹ eius:
τ quis ſtabit ad videndū eū:
ipe enim quaſi ignis cōflans
et qſi herba fullonū: In-
fra lxx dicūtur Rª ſequencia
ſine alla R Suſcepim⁹ de
us miſcdiam tuā alla alla v-
ſus In medio templi tui v-
ſus Notum fecit domin⁹.
Ad ſextam capitulū
SEdebit dn̄s cōflans et
emundans argentū: τ purga
bat filios leui: et colabit eos
quaſi aurū et quaſi argentū:
R Notū fecit dn̄s ſalutare
ſuū alla alla. vſus In con
ſpcū genciū reuelauit iuſticiā
ſuā vſus Bn̄dcūs qui veit

Ad nonam capitulū
COnuerti me ad viā po
te ſcūarij exterioris q reſpic
ebat ad orientē τ erat clauſa
et dixit dn̄s ad me: porta hec
clauſa erit et non aperietur
et vir nō tranſibit per eā: qu
deus iſrahel ingreſſus eſt p
eam: eritqʒ clauſa principi:
R Benedcūs qui venit i no
mine domini a. a. vſ⁹ De
dn̄s et illuxit nobis. vſus
Verbū caro In ſcdis ve
peris añ Tecū principiū
AB ortu ſolis Capl
vſqʒ ad occaſū magnū
nomen meū in gentibus: τ i
omni loco ſacrificatur et o
fertur nomini meo oblacio
mūda: quia magnū eſt nom
meū in gentibus dicit dom
nus exercituū: R Verb
caro ymn⁹ O ō chorus
ſus Poſt ptū Ad mgt a
Hodie btā vgo puer ihm p
ſentauit in templū τ ſymeo
repletus ſpū ſcō accepit eū
vlnas ſuas et bn̄dixit deū ie
nū Ad ↄpl'añ Cū iocūd
tate ymn⁹ O ō chor⁹ añ
Ecce ↄpleta ſūt oia q dcā ſū
pangelū de virgine maria.
Blaſij epi et martiris collc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Deus qui nos ānua in cōi.

PReſes a Lcō prima
gricolaus videns aīm
beati blaſij in dn̄o fixū et mē
tem īmutabilē eſſe iuſſit eum
in ligno ſuſpendi et ferreos
pectines vn̄ lane carpentari
ſolent afferri et inde dorſum
eius et totū corpus diſcerpi
atqȝ dilacerari. Iā ſanguis
decurrere et carnes effluere
ceperunt iā et ipi carnifices
āmiratione in lacrimis ꝯmo-
nebātur. nec tamen in beato
martire vllus doloris ſenſus
poterat ſentiri Lcō ſcd̄a.

Deniqȝ cōuerſus ad preſi-
dem. ecce hoc ē ait qd̄ ex ml'-
to tēpore deſiderabā vt men
te a terris ſuſpenſa et corpus
ſimul in altū ſuſtolleretur.
Ecce iā caro ſpūi conſentit.
et ſpūs aduerſus carnē nō cō
cupiſcit Iā celo vicinus ter-
rena oīa ꝛ veſtra vobiſcū tor
menta deſpicio Idcirco ve-
ro hec tormēta formidare vl'
quaſi grauia ſentire nō poſſū
quia habeo qui me cōfortat
dominū meū ihesum xp̄m.

ITaqȝ pre Lcō t̄cia
ſes cū videret tam diris ſup-
plicijs eius in fide conſtanci
am quaſi conualeſcere. depo
ni de ligno et iterū in carcerē
trudi iuſſit Tercia itaqȝ ceſſi
one preſes beatū blaſiū ſibi
preſentatū in ſtagni profun-
dum mergi precepit. Ange-
lus autē domini beatū marti
rem de lacu eduxit omnis qȝ
populus in ſplendore vultus
eius āmirabatur Tunc pre-
ſes vltimam in eo dictauit ſē
tenciam. vt capite plecteret.

Agathe virginis ꝛ martiris
ad veſpas an̄ Qui me dig
na in laudibus ℟ Beata a
gatha ymn9 Ihū corona.
v̄ſus Spē tua Ad mḡt an̄
Mentem ſanctā ſpontaneā
honorē deo ꝛ prie liberacōez

DEus qui Collcā
inter cetera potencie tu
e miracula ē in ſexu fragili
victoriā martirij contuliſti:
concede propicius: vt cuius
natalicia colimus. per ei9 ad
te exempla gradiamur: per
xp̄m dn̄m noſtrū amen
Inuit ym. et p̄si et v̄ in cōi.

In primo nocturno anth.
Ingenua ſum et expectabi-
lis genere vt omnis parente-
la mea teſtatur antiphona
Summa ingenuitas iſta eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

in qua ſeruitus xp̄i cõprobatur añ Ancilla xp̄i ſum et i deo me oñdo ſeruilẽ pſonam

Lcõ pͥma

Quincianus iuſſit beatã agathã ad ſecretariũ ſuum duci. et ſedens p tribunali hoc ſermonis iniciũ arripuit Cui9 condicionis es: Agatha rñdit. Non ſolũ igenua ſed et ſpectabilis vt omnis pntela mea teſtatur ℟ Agathes letiſſime et glorianter ibat ad carcerem et quaſi ad epulas inuitata Agonẽ ſuũ duõ precib9 cõmendabat ỹſus Mens mea ſolidata eſt et a xpo fundata Agonẽ

Lcõ ſecũda

Quincian9 dixit. et ſi te igenua pbaris et nobil' cur moribus ſeruilẽ te pſonam oſtẽdis: Agatha dixit. Ancilla xp̄i ſum: ideo me oſtendo ſeruilem pſonã Sũma ingenuitas iſta eſt in qua ſeruit9 xp̄i ꝯprobatur ℟ Dũ ingrederetur beata agathes in carcerem dixit ad iudicẽ. Impie crudelis et dire tyranne non es cõfuſus ãputare in femĩa qd ipē in matre ſuxiſti ỹſus Ego habeo maxillas integras intus in anima mea q̃s ab infancia domino cõſecraui: Impie

Lcõ tercia

Quincianus dixit Sacrifica diis aut variis te faciã ſupliciis interire Agatha reſpondit Si feras michi pmittis audito xp̄i nomine cõquieſcũt. Si ignẽ adhibeas. rorem michi ſaluificũ de celo ãgeli miniſtrabunt Si plagas et verbera irroges vniuerſa cõtempno habens intra me ſpm̃ ſanctũ p quẽ omnia tormenta tua deſpiciam. ℟ Quis es tu qui veiſti ad me curare wlnera mea ego ſum apoſtolus xp̄i nichil i me dubites filia. Ipē me miſit ad te quẽ dilexiſti mente ⁊ puro corde ỹſus Nã ⁊ ego apl's eius ſum et noui medicinam Ipē. In ſcd̄o noct̄ no añ Agatha ſancta dixit ſi feras mihi pmittis audito xp̄i nomine manſueſcũt añ Si ignem adhibeas rorẽ michi ſaluificũ de celo angeli miniſtrabũt añ Agathes letiſſime et glorianter ibat ad carcerẽ et quaſi ad epulas inuitata agonẽ ſuũ domino precib9 cõmendabat

Lcõ quarta

Tunc quincianus iuſſit

eam celerius trahi ad carce-
rem Illa autẽ letiſſime et g̃-
tulanter carcerem introibat
et quaſi ad epulas inuitata
gaudens agonẽ ſuũ domino
precibus cõmendabat Se-
quẽti igitur die impijſſimus
quincianus mandauit eam
in eculeo ſuſpendi et torq̃ri.
℟ Ego autẽ adiuta a dño p
ſeuerabo in confeſſione eius
qui me ſaluã fecit Et conſo-
latus eſt me ℣ſus Gracias
tibi ago domie ihũ xp̃e quia
memor es mei et miſiſti ad me
apoſtolũ tuũ curare vulnera
mea Et Lcõ quinta
Cũq; torqueretur beata a
gatha dixit Non poteſt tri-
ticũ in horrea deponi niſi te-
ca eius fuerit in paleis forti-
ter cõculcata ſic nec aĩa mea
poteſt in paradiſum domini
cum palma intrare martirij
niſi diligenter corpus meum
feceris a carnificibus tormẽ
tari ℟ Qui me dignatus
eſt ab omni plaga curare et
mamillas meas meo pectori
reſtituere Ipm inuoco deũ
viuũ ℣ſus Medicinã car-
nalem corpori meo nunq̃ ex
hibui ſed habeo dominũ ihe
ſum xpiſtũ qui ſolo ſermone
reſtaurat vniuerſa Ipm in.
Tunc ira Lectio ſexta.
tus quĩcianus iuſſit eam in
mamilla torqueri et tortam
diucius abſcidi. Beata ve-
ro agatha ad eum dixit Im
pie et crudeliſſime et dire ty
ranne.non es confuſus hoc
amputare in femina quod ip
ſe in matre ſuxiſti. Sed ego
habeo mamillas integras in
tus i anima mea quas domi-
no cõſecraui ab i fancia mea
quibus nutrio omnes ſenſus
meos ℟ Ipe me corona-
uit qui per apoſtolũ petrum
in cuſtodia me cõfortauit p
eo q̃ iuſſa ſum ſuſpendi in e-
culeo propter fidem caſtita-
tis Adiuua me domine de⁹
meus in tortura mamillarũ
mearũ ℣ſus Vidiſti domi
ne agonem meũ quomodo
pugnaui i ſtadio ſed quia no
lui obedire mandatis princi
pum Adiuua me domine.
In tercio nocturno anth
Niſi diligenter perfeceris
corpus meum a carnificibus
attrectari non poteſt anima
mea in paradyſum domini
cum palma intrare martyrij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

añ Vidiſti domine agonē
meum quomodo pugnaui ī
ſtadio ſed quia nolui obedi-
re mādatis principum iuſſa
ſum i mamillas torqueri añ
Propter fidem caſtitatis
iuſſa ſum ſuſpendi in eculeo
adiuua me domine deus me
us in tortura mamillarū me-
arū Ewangeliū. Simile ē
regnū celorū the. ℟ Vidiſ
ti domine et expectaſti ago-
nem meū quō pugnaui in ſta
dio ſ; quia nolui obedire mā-
datis principum Juſſa ſum
in mamillas torqueri vſus
Propter veritatē ⁊ manſue
tudinem et iuſticiam Juſſa.
℟ Beata agatha ingreſſa
carcerem expādit manus ſu-
as ad deū et dixit. Domine
qui me feciſti vincere tormē-
ta carnificū iube me domine
ad tuam miſericordiam per-
uenire. vſus Agathes in-
greſſa carcerē benedixit do
minū ihesum xp̄m Domine
℟ Gaudeamꝰ omnes in do
mino diem feſtū celebrantes
in honore agathe martiris.
De cuius paſſione gaudent
angeli et collaudant filiū dei
vſus Jmmaculatꝰ dominꝰ

immaculatā ſibi famulā in B
fragilitatis corpore poſitam
miſericorditer conſecrauit.
De cuiꝰ Ad laudes añ.
Quis es tu qui veniſti
ad me curare vulnera
mea ego ſum apoſtolus xp̄i
nichil in me dubites filia añ
Medicinam carnalem cor-
pori meo nunꝗ exhibui ſed
habeo dominū ihesum xp̄m
qui ſolo ſermone reſtaurat v
niuerſa añ Gracias tibi a-
go domine quia memor es
mei et miſiſti ad me apoſtolū
tuū curare vulnera mea añ
Benedico te pater domini
mei ihesu xp̄i quia per apoſ-
tolū tuū mamillas meas me-
o pectori r̄ſtituiſti añ Qui
me dignatus eſt ab omni pla
ga curare et mamillas meas
meo pectori reſtituere ipſum
inuoco deum viuū. Capitulū
ymnuꝰ et verſus in cōmuni.
Ad benedictꝰ añ Paga
norū multitudo fugiens ad
ſepulchrū virginis .tulerunt
velum eius contra ignem vt
cōprobaret dominꝰ ꝙ a peri
culis incēdij meritis agathe
martiris ſue eos liberaret.
¶ Jn ſecundis veſperis añe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

de laudibus ſed quarta aſi
Mens mea ſolidata eſt et a
xpriſto fūdata xiiii⁹ Ihū
corona vſus Specie tua ꝛ
Ad mḡt aſi Beata agatha
ingreſſa carcerē expādit ma-
nus ſuas ad deū et dixit do-
mine qui me feciſti vincere
tormenta carnificū iube me
dn̄e ad tuā miſcdiam pueire
Scolaſtice virginis collcā
Exaudi nos deus ſaluta
ris noſter: vt ſicut de be
ate ſcolaſtice feſtiuitate gau-
demus: ita pie deuocionis e-
rudiamur affectu: p x. d. n. a.
Ualentini martiris collcā.
Preſta q̄ſumus omps
deus: vt qui beati valē
tini martiris eius natalicia co
limus: a cunctis malis iminē
tibus eius intercerceſſione li-
beremur. Per dn̄m noſtrū
ihm̄ xp̄m filiū tuū qui tecū vi
uit et regnat in vnitate ſpūs
ſancti deus p oia ſcl'a ſcl'orū.
Amen. Lectio prima.
Hec ſancta dn̄ca bapti-
zauit beatus valentin⁹
aſteriū cū omni domo ſua.
Et vocauit ſanctū calixtū e-
piſcopū et cōſignauit aſteriū
cū omni domo ſua animas p
miſcui ſexus fere quadragin
ta ſex Lectio ſecunda
Poſt hos dies requiſiuit
claudius aſteriū principem
ꝛ nunciatū eſt illi quia illumi
nata fuiſſet puella in domo
eius et per hoc ſignū baptiza
tum eū eſſe in nomine domi-
ni ihesu xpriſti cū omni do-
mo ſua per valentinū. Qui
iratus miſit milites et tenuit
omnes quos iuenit in domo
eius Lectio tercia.
Ualentinū vero preſbiterū
precepit fuſtibus ceſum ſubi
re ſentenciā vt capite trunca-
retur Qui decollatus eſt via
flammea ſub die kalendarū
marciarū ſextodecimo Cu-
ius corpus collegit quedam
matrona ſabillina et ſepeli-
uit in eodem loco vbi decol-
latus eſt accipiens coronam
vite quā repromiſit deus di-
ligentibus ſe.

In cathedra ſancti petri ad
veſperas aſi Solue iuben
te deo terrarum petre cathe-
nas qui facis vt pateant ce-
leſtia regna beatis.
Capitulū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

AUgebatur in dn̄o cre-
denciū multitudo viro
rū ac mulierū: ita vt in plate-
is eicerent infirmos et pone-
rent in lectulis et grabatis:
vt veniēte petro ſaltē vmbra
illius obūbraret quēq̄ illoꝝ:
℞ Petre amas Require i
paſſione eius ymn⁹ Iā bo
ne vſus Exaltent eū in ec-
cleſia plebis: et in cathedra
ſeniorū laudent eū Ad mḡt
añ Symon bariona tu vo-
caberis cephas qḋ interpre-
tatur petrus ianitor celi pul-
ſantibus aperi ſupra modū
peccauimus omnes dimitte
ſeptuagies ſepcies Coll'.
DEus qui beato petro a
poſtolo tuo collatis cla-
uibus regni celeſtis animas
ligandi atq; ſoluendi pōtifi-
ciū tradidiſti: cōcede: vt intē-
ceſſionis eius auxilio a pecca
toꝝ noſtrorū nexibus libere
mur: p. Inuitatoriū Re-
gem regū adorem⁹ dominū.
Qui in celo ⁊ in terra primū
ſancto dono dedit petro ius
ligandi atq; ſoluendi ymn⁹
Eterna xpriſti ¶ In primo
nocturno añ In plateis po
nebantur infirmi in lectulis
vt veniente petro ſaltem vm
bra illius obūbraret quēq̄ il
lorū et liberarentur ab infir-
mitatibus ſuis Pſalmi et v̓
ſus de apoſtolis añ Ait pe
trus principibus ſacerdotū.
ihesum quē vos interemiſtis
ſuſpendentes in ligno hunc
deus ſuſcitauit et principem
ac ſaluatorē exaltauit ad dā-
dam penitenciā in remiſſio-
nem peccatorū añ Petr⁹
apoſtolus dixit paralitico e-
nea ſanet te dn̄s ihesus xp̄s
ſurge et ſterne tibi qui conti-
nuo ſurrexit et omnes qui vi
debant cōuerſi ſūt ad dn̄m
Secūdum beatū Auguſti^m
INſtitucio Lcō prima.
ſolempnitatis hodierne a ſe
niorib⁹ noſtris cathedre no-
men accepit eo q̄ primus a-
poſtolorū petrus hodie ep̄a-
tus cathedram ſuſcepiſſe re-
fertur. Recte ergo eccleſie
natalē ſedis illius colūt. quā
apoſtolus ꝓ ſalute animarū
ſuſcepit dicente dn̄o. Tu es
petrus et ſuper hanc petram
edificabo eccleſiam meam.
℞ Require in paſſione ei⁹.
PEtrum Lcō ſcd̄a.
itaq; fundamentū eccleſie no

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

minauit et ideo digne quiſqꝫ
hoc fundamentū eccleſie co-
lit ſupra quod eccleſiaſtici e-
dificij altitudo cōſurgit vn-
de conuenienter p̄s qui lcūs
eſt dicit Exaltent eū in eccle
ſia plebis et in cathedra ſeni
orū laudent cū Lcō tercia

BEnedictus deus qui be
atum petrū apoſtolū in eccle
ſia exaltari p̄cepit. quia dig-
num eſt vt fundamentū in ec
cleſia honoretur ꝑ quod· ad
celum cōſcenditur Qz nata-
is ergo cathedre hodie coli
ur ſacerdotale officiū bono
atur hoc ſibi preſtant eccle-
ieꝙ tanto neceſſe plus habe
t eccleſia dignitatis quāto
acerdotale officiū plus ho-
oris In ſcdo nocturno ā
Factū eſt vt quedā diſcipu-
nomine tabita plena ope-
ibus bonis et elemoſinis in
rmata moreretur miſerunt
tē diſcipuli ad petrum ro-
antes ne pigriteris venire
ſqꝫ ad nos aū. Aduenien
petro circūſteterunt illum
mnes vidue flentes et oſtē-
entes tunicas et veſtes q̄s
ciebat illis dorchas anth.
Ponens petrus genua ora

bat et conuerſus ad corpus
dixit tabita ſurge. at illa ape
ruit oculos et viſo petro reſe
dit dans qꝫ illi manum erex-
it eā et ſāctis ac viduis aſſig-
nauit viuā Lcō quarta

GAudeo igitur dilcm̄i
de religioſo veſtre de
uocionis affectu. et deo gra-
cias ago ꝙ in vobis pietatē
xpriſtiane vnitatis agnoſco.
Sicut enim ip̄a teſtatur veſ-
tra frequencia intelligitis di
ei huius recurſum ad coēm
leticiam pertinere et honorē
celebrare totius gregis per
annua feſta paſtoris.

NAm licet Lcō quita
vniuerſa eccleſia dei diſtinc-
tis ſic ordinata gradibus vt
ex diuerſis membris ſacrati
corporis ſubſiſtat integritas
omnes tamen in xpriſto vnū
ſumus Magnum et mirabi
le dilectiſſimi huic viro con-
ſorciū potencie ſue tribuit di
uina dignatio et ſi quid cum
eo cōe ceteris voluit eſſe pri-
cipibus nunꝙ̄ niſi per ipſum
dedit quicquid alijs non ne-
gauit. Lectio ſexta.

Omnes deniqꝫ apoſtolos
quid de ſe homines opinen-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

tur interrogat et tam diu reſ-
pondenciū ſermo cōis fuit.
q̄diu humane ignorancie ā-
biguitas perſtitit At vbi qd
habeat diſcipulorum ſenſus ex
igitur primus eſt in domini
cōfeſſione. qui primus erat.
apoſtolica dignitate.
In tercio nocturno anth
Cornelius centurio vir reli-
gioſus ac timens deum vidit
manifeſte angelū dei dicen-
tem ſibi corneli mitte et accer
ſi ſymonē qui cognominatur
petrus hic dicet tibi quid te
oporteat facere añ Aperi-
ens petrus os ſuum dixit in
veritate cōperi quoniā non
eſt perſonarū acceptor deus
ſed in omni gente qui timet
deum et operatur iuſticiā ac
ceptus eſt illi añ Adhuc lo
quente petro cecidit ſpiritus
ſanctus ſuper omnes qui au-
diebant verbū et erant loquē
tes linguis et magnificantes
deum. tunc petrus iuſſit eos
baptizari in nomine domini
ihesu xpriſti. Ewangeliū
Venit ihesus. Require in
paſſione eius Ad laudes et
ad bened añ ſicut in paſſione
eius. Capitulū

Petrus apoſtolus xp̄i
ihesu ele:tis aduenis
diſperſionis ponti galathie
capadocie aſie et bitinie ſecū
dum preſciām dei patris in
ſanctificacionē ſpiritus in o
bedienciā et aſperſionē ſan
guinis ihū xpriſti gracia vo
bis et pax multiplicetur ym
nus Iam bone vſus E
altent eū Ad horas capla
R̄ª ſine alleluya in cōmuni.
In ſecundis veſperis añ.
Iurauit cū cet. Capl'
Nunc ſi oportet contri
ſtari in varijs tribulaci
nibus: vt probacio veſtre f
dei multo precioſior ſit aur
quod per ignem probatur:
ueniatur in laudem et glor
et honorem in reuelacione
ihesu xpriſti domini noſtr
ymnꝰ Iā bone vſus E
altent eū Ad mḡt añ S
ue iubente vt ſupra.
Mathie apoſtoli collcā.
Deus qui beatū math
iam apoſtolorū tuorū
collegio ſociaſti: tribue q
ſumus: vt eius īteruencio
tue circa nos pietatī ſemp
viſcera ſenciamus: Per d
minū noſtrū ihm̄ xp̄m filiū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

tuū qui tecū viuit et regnat i
vnitate ſpūs ſancti de⁹ ꝑ oia
ſcl'a ſcl'orum Amen
Ad mat. oia in cōi preter q̄
ſequuntur ¶ In tercio noc-
turno añ Exaltabūtur cor-
nua iuſti in eternū ps Con
fitebimur añ Lux orta eſt
iuſto rectis corde leticia ps
Dñs regna. ex. añ Cuſto
diebant teſtimonia eius et p̄
cepta eius q̄ dedit illis ps
Dñs regna. iraſ. v̄ſus Ni
mis honorati Sc̄m math.
In illo tpe: Viſit ih̄s
duodecim diſcipl'os ſu-
os precipiens eis et dicens.
In viā gencium ne abieritis
et in ciuitates ſamaritanorū
ne intraueritis ſed pocius ite
ad oues q̄ ꝑierunt dom⁹ iſrl'.
Et rel'. Omelia gregorij
Miſſis autē predicatori-
bus quid p̄cipiatur au-
diamus Euntes p̄dicate di-
centes quia appropinquabit
regnū celorū Hoc iā fratres
dilectiſſimini ꝛ ſi ewangeliū
taceat mundus clamat Rui
ne namq̄ȝ illius voces ei⁹ ſūt
Qui enī Lcō octaua.
tot attritus paſſionib⁹ a glo-
ria ſua cecidit quaſi iam nob
e ꝓximo regnū aliud quod
ſequitur oſtendit Ipſis iam
et a quibus amatur amarus
eſt Ipe eius ruine predicāt
qꝫ amandus non eſt.
Si eni Lcō nona.
ruinā ſui dom⁹ quaſſata mi-
naretur quiſquis in illa habi
taret fugeret et qui ſtantem
dilexerat recedere q̄tocius
a cadente feſtinaret Si igit̄
mundus cadit et nos eum a-
mando amplectimur oppri-
mi volumus pocius q̄ habi-
tare. quia nulla nos racio a
ruina illius ſeparat. quos in
eius paſſionibus amor ligat
Perpetue et felicitatis coll'
Da nobis domine deus
noſter ſanctarū martirꝫ
ꝑpetue et felicitatis palmas
inceſſabili deuocione vene-
rari: vt quas digna mente nō
poſſumus celebrare: humili-
bus ſaltem frequētemus ob-
ſequijs: ꝑ xp̄m dñm nrm̄ am̄.
Gregorij pape Collcā
Deus qui aīe famuli tui
gregorij eterne beatitudinis
p̄mia cōtuliſti: ꝯcede ꝓpici⁹
vt qui pccōꝝ noſtrorū pōde-
re p̄mimur ei⁹ apō te p̄cib⁹
ſbleuemur: ꝑ Lcō p̄ma

Gregoriꝰ genere roma-
nus arte philoſophu.s
gordiani viri clariſſimi et be
ate ſiluie filius non ſolū ſpec
tabili ſenatorū proſapia no-
biliſſimam verū eciam religi
oſiſſimā genealogiam duxit
Nam fe Lectio ſecūda
lix quartus apoſtolice ſedis
antiſtes vir magnus in xpriſ-
to et eccleſie gloria eius octa
uus fuit. et beata virgo tarſil
la q̄ moritura promiſſionis
celeſtis audiuit armoniam.
et xpriſtum ad ſe recipiendā
videre meruit amica nichilo
minꝰ eius extitit Lcō tcia
Sed tamen gregorius ge
mine nobilitatis lineam mo-
ribus decorauit. Deniqꝫ vt
poſt in ꝓpaculo claruit. non
ſine magno quodā preſagio
tale ſortitus eſt nomen Gre
gorius namqꝫ ex greco eloq-
o in noſtram linguam vigilā
cius ſonat Lectio q̄rta.
De etenim vera vigila-
uit ſibi dum diuinis in-
herendo preceptis laudabi-
liter vixit Vigilauit et fideli
um populis dum doctrine af
fluens ingenio eis quo trami
te celeſtia ſcanderent patefe-
cit Diſciplinis liberalibus
vero ita a puero iſtitutus vt
quāuis eo ibi tempore flore-
rent ſtudia litterarū. nulli in
vrbe ip̄a putaretur eſſe ſcōs.
Inherat Lcō quīta
ei in p̱ua adhuc etate mature
etatis ſtudium adherere ſci-
licet dictis maiorū. et ſi quid
dignum potuiſſet auditu per
cipere nō ſegniter obliuioni
traderet ſed tenaci pociꝰ me
morie cōmendaret Haurie-
batqꝫ iam tunc doctrine fluē
ta ſitibundo pectore q̄ poſt
cōgruenti tēꝑe mellito gut
ture eructaret Lcō ſexta
Tandem cū parentū iam
dudum obitu liberam diſpo
nendarum ſuarū rerum ha-
beret facultatem quod priꝰ
mēte geſtabat aperuit quod
qꝫ iam in diuinis erat obtuti
bus humanis eciam viſibus
oſtendit Sex etenim cūcta
q̄ habere potuit ad pietatis
opus diſtribuens vt xpriſtū
ꝓ nobis factum egenū egēs
ip̄e ſeq̄retur effecit Ewan-
geliū Vos eſtis ſal terre ⁊c
Require in cōmuni
Gertrudis virginis collecā

Creſcat dñe ſemꝑ in no
bis ſancte iocunditatis
affcus: et beate ghertrudis
virginis tue veneranda feſti
uitate augeat᷑: ꝑ xp̄m d.n.a.
Benedicti abbatis collecta
Interceſſio ſicut in cōi.
Fuit vir Rcō ꝑma
vite venerabilis gracia
benedictus ⁊ nomine ab ipo
puericie ſue tempoꝛe coꝛ ge-
rens ſenile. etatē quippe mo
ribus tranſiens nulli aīm vo
luptati dedit Sed dū in hac
terra adhuc eſſet quo tempo
ralibus libere vti potuiſſet
deſpexit iam quaſi aridū mū
dum cū floꝛeret Rcō ſcđa.
Qui liberioꝛi genere ex ꝓ-
uincia mircie exoꝛtus rome
liberalibus lrāꝝ ſtudijs tra-
dit⁹ fuerat Sed cū in eis ml'
tos ire ꝑ abrupta vicioꝝ cer-
neret. eū quē quaſi in igreſſu
mundi poſuerat retraxit pe-
dem ne ſi quid de ſcia eius at
tigeret ipe quoqȝ poſtmodū
in imane ꝑcipiciū totus iret.
Reſpectis Rcō tercia
itaqȝ lrāꝝ ſtudijs relicta do-
mo reb⁹ qȝ patrijs ſoli deo
placere deſiderans ſancte cō
uerſacionis habitū queſiuit.
receſſit qȝ ſcienter neſcius et
ſapient̄ idoctus Rcō q̄rta
Quadam die dū ſolus eſſ
et tēptatoꝛ affuit. Nā
nigra paruaqȝ auis q̄ a vulgo
merula vocatur contra eius
faciē volitare cepit eiuſqȝ vul
tui iportune iſiſtere ita vt ca-
pi manu poſſet ſi hanc vir ſāc
tus tenere voluiſſet ſed ſigno
crucis edito receſſit auis.
Tanta aūt Rcō quita
carnis temptacio eadē rece-
dente ſecuta eſt. quantā vir
ſanctus nunq̄ꝫ fuerat exꝑtus
Quandā nāqȝ feminā aliq̄n
viderat quā malignus ſpūs
ante eius mentis oculos re-
duxit tantoqȝ igne ſerui dei
aīm in ſpēȝ illius accendit vt
ſe in eius pectoꝛe amoꝛis flā-
ma vix caperet et pene deſe-
rere heremū voluptate vict⁹
deliberaret Rcō ſexta
Cū ſuperna gracia ſubito
reſpectus ad ſemetipȝ reuer
ſus eſt. atqȝ vrticaꝝ et vepriū
iuxta denſa ſuccreſcere fru-
tecta cōſpiciens exutus veſti
mento nudū ſe in illis ſpinaꝝ
aculeis et vrticarū incendijs
pꝛoiecit Ibiqȝ diu volutat⁹
toto ex eis coꝛpoꝛe vulnera-

tuz exijt. et per cutis wlnera
eduxit a corpore wlnus men
tis quoniā voluptatē traxit
in dolorē Ewangeliū Ec
ce nos reliquimus oīa. Req
re i cōmemoracione ſci pauli
In annūciacione beate ma-
rie virginis ad veſperas aī
AUe maria
gracia ple-
na domin⁹
tecū bn̄dic-
ta tu in mu-
lieribus.
Pſalmi Dia laudate aī
Quomodo fiet iſtud āgele
dei quia virū in cōcipiendo
nō ꝑtuli. audi maria v̓go xp̄i
ſpūs ſanctus ſupueniet in te
et virtus altiſſimi obūbrabit
tibi aī Dabit illi dn̄s ſedē
dauid patris ſui et regnabit
i eternū. aī Ecce ancilla
domini fiat michi ſcd̄m v̓bū
tuū aī Beatā me dicent ō
nes generaciones quia ancil
lam humilē reſpexit deus
ERit in no Caplm.
uiſſimis diebus prepa-
ratus mons domus domini
in vertice monciū: et eleuabi
tur ſuꝑ omnes colles: et flu-
ent ad eum omnes gentes:

R Xpriſti v̓go dilectiſſima
ymn⁹ Aue maris v̓ſus A
ue maria Ad mḡt aī In-
greſſus angelus ad mariam
ait. aue maria gracia plena
dn̄s tecū Collecta
DEus qui de beate ma-
rie virginis vtero ver-
bum tuū angelo annunciāte
carnē ſuſcipere voluiſti: prā
ſupplicibus tuis: vt qui vere
eam dei genitricē credimus
eius apud te interceſſionib⁹
adiuuemur: ꝑ xp̄m dn̄m noſ
trū amen Ad compl' ymn⁹.
Fit porta aī Hec eſt dies
quā fecit domin⁹ hodie do-
minus afflictionē populi ſui
reſpexit et redempcionē mi-
ſit hodie mortem quā femia
intulit femina fugauit hodie
deus homo factus id quod
fuit permanſit et quod non
erat aſſumpſit ergo exordiū
noſtre redempcionis deuote
recolamus et exultemus di-
centes gloria tibi domine.
Inuitatoriū Aue maria ḡ-
cia plena domin⁹ tecū Bene
dicta tu in mulieribus. ym-
nus Qué terra pontus.
In primo nocturno anth
Egredietur domin⁹ de loco

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ſacto ſuo veniet vt ſaluet populũ ſuũ Pſalmi de vna virgine añ Emitte agnũ domine dñatorem terre de petra deſerti ad montem filie ſyon añ Rorate celi deſup et nubes pluant iuſtum aperiatur terra et germinet ſaluatorẽ vſus Egredietur vga de radi. Lcõ prima.

Ingreſſus angelus ad mariam dixit Aue gracia plena domin⁹ tecũ: benedicta tu in mulieribus Que ſalutacio q̄tũ humane cõſuetudini inaudita: tantũ eſt beate marie dignitati cõgrua. ℟ Ingreſſus angelus ad mariã ait Aue maria gracia plena dñs tecũ. vſus Bñdicta tu in mulieribus et bñdictus fruct⁹ vẽtris tui Aue

Vere eteni Lcõ ſcđa. gracia erat plena cui diuino munere collatũ eſt vt prima inter feminas glorioſiſſimũ deo virginitatis munus offerret. Unde iure angelico aſpectu ſimul et affatu meruit perfrui: q̄ angelicã ſtuduit vitam imitari ℟ Benedicta tu in mulieribus Et benedictus fructus ventris tui. verſus. Aue maria gracia plena domin⁹ tecum Et bñ.

Vere gracia Lcõ t̃cia erat plena cui ipſum per quẽ gracia et veritas facta eſt ihesum xp̄m generare donatũ ẽ Et ideo vere domin⁹ cum illa erat. quã et prius noue caſtitatis amore a terrenis ad celeſtia deſideranda ſuſtulit et poſtmodum mediante humana natura omni plenitudine diuinitatis conſecrauit Reſpõſoriũ Maria vt audiuit turbata eſt in ſermone angeli. Et cogitabat qualis eſſet iſta ſalutacio. verſus Quomodo fiet iſtud quoniam virũ non cognoſco Et. In ſecundo nocturno añ Egredietur virga de radice yeſſe. ⁊ replebitur omnis terra gloria domini et videbit omnis caro ſalutare dei. añ Tu bethleem terra iuda nõ eris minima in principibus iuda ex te enim exiet dux qui regat populũ meũ iſrahel añ Orietur ſicut ſol ſaluator

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

mundi et deſcendet in vterū
virginis ſicut ymber ſuper g̃
men ineternū v̄ſus Egre-
dictur dn̄s de loco ſcō ſuo.
VEre bene Lcō q̄rta.
Vdicta inter mulieres q̄ ſi
ne exemplo muliebris cōdi-
cionis cū decore virginitatis
gauiſa eſt honore p̄ntis q̄ꝺq3
virginem mrēm decebat de-
um filiū ꝑcreauit Que poſt
q̄p more humane fragilitatis
et viſione angelica et inſolita
eſt ſalutacione turbata. mox
idem angelus eā repetito ſer
mone ne timeat hortatur R
Dixit angelus ad mariā ne
timeas maria Inueniſti gra
ci ī apud deū v̄ſus Ecce cō
cipies et paries filiū et voca-
bis nomē ei⁹ ihm̄ Inueniſti
QVodq3 Lcō quinta
maxime timorē pellere ꝯſue
uit quaſi bene cognitā ac do
meſticam ꝑprio eam nomie
vocat et quare gracia plenā
diceret diligenter edocet.
Ne timeas inquit maria in-
ueniſti enim grām apud deū
Ecce cōcipies in vtero et pa
ries filiū et vocabis nomen e
ius ihm̄ Hic erit magnus et
filius altiſſimi vocabitur R

Ecce coucipies et paries fi-
lium Et vocabitur nōmen e
ius ih̄s v̄ſus Hic erit mag
nus et filius altiſſimi vocabi
tur et dabit illi domin⁹ deus
ſedem dauid patris ſui. Et
vocabitur. Lcō ſexta
NOtandus ſollerṫ ordo v̄-
borū et tanto arcius eſt cordi
inſerend⁹ q̄pto manifeſte p3.
quia in hijs tota redempcio-
nis noſtre ſūma cōſiſtit Nā
manifeſtiſſime dn̄m ihm̄ id ē
ſaluatorē noſtrū et verū dei
patris et verū hominis mris
filiū predicant R Dabit il
li dn̄s deus ſedem dauid pa
tris ſui Et regnabit ī domo
iacob ineternū v̄ſus Et r̄g
ni eius non erit finis Et reg̃
IN tercio nocturno anth.
Miſſus eſt gabriel angelus
ad mariā virginē deſponſatā
ioſeph an̄ Aue maria grā
plena dn̄s tecum bn̄dcā tu ī
mulieribus: an̄ Benedcā
tu in mulieribus et benedic-
tus frcūs ventris tui v̄ſus
Ex ſyon ſpēs decoris eius.
Deus noſter manifeſte veni
et Ewāgeliū. Miſſus eſt.
Require in aduētu feria q̄r-
ta poſt dominicā terciam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

℟ Dixit aūt maria ad ange
lū. Ecce ancilla domini fiat
michi ſcdm̄ verbū tuū v̄ſus
Spūs ſanctus ſuꝑueniet in
te. et cū r̄ndiſſet angelus ait
maria Ecce ℟ Quō fiet
iſtud r̄ndens ait maria. quia
virū non cognoſco angelꝰ ad
hec Spūs ſanctus ſuꝑueni-
et in te et virtus altiſſimi ob
ūbrabit tibi v̄ſus Ideoqꝫ
qd̄ naſcetur ex te ſanctū voca
bitur filius dei. Spiritꝰ ℟
Xp̄i virgo dilectiſſima v̄tu-
tū operatrix opē fer miſeris.
Subueni domina clamanti
bus ad te iugit̄ v̄ſus Q m̄
peccatorū mole premimur ⁊
nō eſt qui adiuuet Subueni.
Te deū dicit̄ Ad laud an̄
NE timeas maria inue-
niſti graciā apud dn̄m
ecce cōcipies et paries filiū
an̄ Dabit illi dominꝰ an̄
Quō fiet Regre in primis
veſpis an̄ Spūs ſanctus i
te deſcendet maria ne time-
as habebis in vtero filiū dei
an̄ Ecce ācilla domini fiat
michi ſecundū verbū tuum.
Ecce virgo Caplm̄.
cōcipiet et pariet filiū:
et vocabitur nomen eiꝰ ema

nuel: butirū et mel cōedet vt
ſciat reprobare malū et elige
re bonū: ymnꝰ O glorioſa
v̄ſus Aue maria Ad bn̄d
an̄ Mirabile miſteriū Re
quire in circūciſione ad bn̄.
Ad primā ymnꝰ Aue ma
ris Sumēs Solue Sit l̄r̄
an̄ Ne timeas maria
Ad terciam caplm̄.
Egredietur virga de radi
ce yeſſe: et flos de radice eiꝰ
aſcendet: et requieſcet ſuper
eū ſpūs domini ſpūs ſapien-
cie et intellectus ſpūs cōcilij
et fortitudinis ſpūs ſciencie
et pietatis: et replebit eū ſp̄s
timoris dn̄i: ℟ Egrediet̄
dn̄s de loco ſancto ſuo v̄ſus
Veniet vt ſaluet populū ſuū
v̄ſus Rorate celi ⁊c̄.
Ad ſextam capitulū
Confortate manꝰ diſſo-
lutas et genua debilia robo-
rate: dicite puſillamines con
fortamini et nolite timere: ec
ce deus veſter vlcionē addu-
cet retribucionis: deꝰ ip̄e ve
niet ⁊ ſaluabit vos: ℟ Ro
rate celi deſuper. Et nubes
pluant iuſtū v̄ſus Aperia-
tur terra et germinet ſaluato
rē Et nubes v̄ſus Emitte

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

agnũ dñe do. Ad ix capl'z
Ecce domin⁹ deus ĩ for
titudine veniet: et bra-
chiũ eius dñabitur: ecce mer
ces eius cũ eo et opus illius
coram illo. ℟ Emitte ag-
nũ domine dñatorem terre
V̓ſus De petra deſerti ad mõ
tẽ filie ſyon v̓ſus Aue ma.
In ſecũdis veſpis. Añc de
laudibus Pſalmi de btã v̓-
gine. Capitulũ
Rorate celi deſuper ⁊ nu
bes pluant iuſtũ: apiat
terra ⁊ germinet ſaluatorem
: et iuſticia oriatur ſimul: ego
domin⁹ creaui eũ ℟ Quõ
fiet ymn⁹ Aue maris v̓ſ⁹
Aue maria Ad mgt añ
Hec ẽ dies Ad compl' vrs
Sed ad Nũc dimittis añ
Ecce ancilla domini ꝛc
Ambroſij epĩ collcã
Sancti ãbroſij nos q̄s
domine iugit̃ ꝑſequat̃ orõ:
vt qð nrã peticio nõ ĩpetrat:
ĩpo ꝓ nobis intueniente pſ-
tetur: p Lectio prima.
Positur poſito in ãminiſtraci-
one p̄fecture galliaꝝ patre e-
ius ambroſio: natus eſt ãbro
ſius Qui infans in area p̄to
rij in cuna poſitus cũ dormi-
ret apto ore ſubito examẽ a-
pum adueniens faciem eius
atq; ora compleuit: ita vt in-
grediendi in os. egrediendi-
q; frequentarent vices.
Que pater Lcõ ſecũda
qui prope cũ matre ⁊ filia de
ambulabat ne abigerentur
ab ancilla. q̄ curã nutriendi i
fantis ſuſceperat ꝓhibens.
ſollicita enim erat ne infanti
noceret: expectabat patrio
affectu quo fine illud miracu
lũ clauderetur At ille poſt a
liq̄ꝑdiu euolantes in tantam
aeris altitudinẽ ſbleuate ſũt:
vt humanis oculis minime
cernerentur Lcõ tercia
Quo facto ẽritus pater ait
Si vixerit infantulus iſte: a
liquid magni erit Pꝛabatur
enim iã tunc dñs in ſeruili ſui
infancia: vt impleretur quod
ſcriptũ eſt Faui mellis ſmo-
nes boni Illud enim examẽ
apum ſcriptoꝝ ipſius nobis
generauit fauos: qui celeſtia
dona annũciarent: ⁊ mentes
hoĩm de terris ad celũ erige
rent Lectio quarta
Sed poſtq̄ꝑ edoctus libe
ralib⁹ diſcipl'is. ex vrbe egreſ
ſus eſt. ꝓfeſſuſq; ĩ auditorio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

prefecture p̄torij ita ſplendi-
de cauſas perorauit: vt eligere-
tur a viro illuſtri ꝓbo tunc p̄-
fecto pretorij ad conſiliū tri-
buendū. Poſt hec cōſulari-
tatis ſuſcepit inſignia. vt re-
geret leguriā emiliamqꝫ ꝓui-
cias: venitqꝫ mediolanū

[P]Er idem Lcō quīta

tempus mortuo auxencio ar-
riane pfidie epo. qui dyoni-
ſio beate memorie ꝯfeſſor ad
exilium deſtinato diſturba-
bat eccleſiam: cū pplus ad ſe
dicionē cōuerteret̄ in peten-
do epiſcopo. eſſetqꝫ illi cura
tante ſedicionis. ne pplus ci-
uitatis in piculū ſui cōuerte-
retur: perexit ad eccleſiam

[U]Biqꝫ cū Lcō ſexta

alloqueret̄ plebem ſbito vox
fertur infantis in pplo ſonuiſ-
ſe ābroſiū epm. Ad c⁹ vocis
ſonū tocius ppli ora cōuerſa
ſūt acclamātes ābroſiū epm:
ita vt qui antea turbulentiſſi-
me diſſidebant. qꝛ et arriani
ſibi ⁊ catholici epm cupiebāt
ſupatis alterutris ordinari:
repente in hoc vno mirabili
et incredibili modo cōſenſe-
runt. Ewangeliū. Uos eſt̄
ſal terre. Require in cōmuni

ſanctoꝝ. Si venerit poſt paſ-
cha dicūtur lectiones p̄dicte
cū ewangelio. Ego ſū vitis
vera. Require ꝟuacij epi.

Incipit cōmune ſanctoꝝ tē-
pore paſchali de vno mar-
tire ad veſperas.

H Añ ferialis
hui⁹ tempo-
ris. Capl'a.
ymni. et vſ⁹
vt i alio cōi.
Ad mḡt añ.
Filie ihrl'm
venite et vi-
dete martirē cū corona q̄ co-
ronauit eū domin⁹ in die ſo-
lempnitatis et leticie all'a. a.
Ad mat. Q.n̄. Te deū non
dicit̄. Inuitatoriū. All'a iij.
ymn⁹. De⁹ tuoꝝ. Añ ⁊ pſi
de feria v̄. et tria R̄ᵃ de p̄mo
nocturno vt infra. Q.n̄. Te
deū dicit̄. Inuitatoriū. Al-
leluya. Regē martirū domi-
nū. Uenite adoremus all'a.
In primo nocturno añ.
Juſtus vt palma florebit. a.
et ſicut cedrus libani mltipli-
cabit̄. a. Pſalī de i.⁹ martire

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Beatus vir qui metuit do-
minũ ℟ A. In mandatis
eius cupit nimis a.a.a. ℣ſus
Potens in terra erit ſemen
eius generacio rcõꝝ benedi-
cetur In ℟ Letabitur iuſ
tus in domino et ſpabit in eo
et laudubũtur Oẽs recti cor
de a.a. ℣ſus Letamini i do
mino et exultate iuſti et gl'a-
mini Dñs ℟ Filie ibrl'm
venite et videte martirẽ cum
corona qua coronauᵗ eũ dñs
In die ſolempnitatis et leti
cie a. ℣ſus Qm̃ cõfortauit
ſeras portaꝝ tuaꝝ bñdixit fi
lijs tuis in te In In ſcdo
et tercio noct no añᶜ et ℟ᵃ vt
infra de iᵒ. confeſſore Ad
laudes añ
Iſtũ deduxit dñs ꝑ vias rec-
tas a.a. añ Amauit eũ do-
minꝰ et ornauit eũ a.a. añ
Iuſtus aũt imppetuũ viuet
a.a. añ Btũs vir qui inuẽ
tus eſt ſine macula.a.et opa-
tus eſt iuſticiã.a. añ Iſte
ſanctus ꝓ lege dei ſui morti
ſe tradidit nõ dubitauit mo-
ri a.a. ymnꝰ Martir dei
Ad bñ ã. Filie ibrl'm In ſe
cũdis veſpis añe de l'.pſi de
iᵒ. martire Ad mĝt añ Filie

De martiribꝰ Ad vš anth
All'a de feria Cap ymni ꝛ v
vt in alio cõi Ad mĝt anth.
Filie ibrl'm. Inuitatoriũ
vt š de iᵒ. martire ymnꝰ Eter
na xpi In pᵒ. noct no añ
Sancti tui dñe ſicut palma
florebunt a.a. Pſali de mar
tiribus ℟ Triſticia vrã a.
Cõuertetur in gaudiũ a.a.
℣ſus Mũdus aũt gaudebᵗ
vos aũt cõtriſtabimini ſ; triſ
ticia vrã Cõuer ℟ Preci
oſa in conſpcũ dñi a. Mors
ſanctoꝝ eiꝰ a. ℣ſus In cõ-
ſpectu omnis ppl'i eiꝰ in atis
domꝰ dñi in medio tui ibrl'z.
Mors ℟ Lux ꝑpetua lu-
cebit ſanctis tuis dñe. et eter
nitas tpm a.a. ℣ſus Letici
a ſempiterna ſup capita eoꝝ
Et In ſcdo noct no anth
Ego ſum vitis vera. a. vos
palmites mei a. ℟ Gaude
te iuſti i dño a. rcõs decȝ col-
laudacio All'a ℣ſus Can-
tate ei cãticum nouũ bñpſal-
lite ei in vociferacione All'a
℟ In ſeruis ſuis a. Cõſo-
labiť deus a. ℣ſus Iudica
bit dñs ppl'm ſuũ et in ſeruis
ſuis Cõſo. ℟ Iſti ſũt ag-
ni nouelli qui annũciauerũt a.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Mō venerunt ad fontes re-
pleti ſūt claritate.a.a. vſus
In cōſpectu agni amicti ſūt
ſtolis albis et palme in mani
bus eoꝝ Mō. In tercio
noctᷣno añ Fulgebant iuſti
ſicut ſol in regno patris eoꝝ
a. ℞ Ego ſum vitis vera ⁊
vos palmites Qui manet in
me et ego in eo hic fert frcm̄
multū.a.a. vſus Manete
in dilectione mea ſicut dilexi
vos Qui ℞ Cādidi facti
ſūt nazarei eiꝰ.a.ſplendorem
deo dederūt a. Et ſicut lac co
agulati ſunt.a.a. vſus In
oēm terrā ex.ſo.e:⁊ in fi.orb
t.v̄.eoꝝ Et ℞ Filie ihrl'z
vt̄s de iº martire Ad lau-
Ancti tui des añ.
dnē florebūt ſicut liliū a
et ſicut odor balzami erūt añ
te a. añ Sci et iuſti in dño
gaudete a.vos elegit deꝰ i he
reditatē ſibi a. añ In vela
mēto clamabūt ſci tui dñe a.
a.a. añ Spūs ⁊ aīe iuſtoꝝ
ymnū dicite deo nrō.a.a añ
In celeſtibus regnis ſcōꝝ
habitacio eſt.a.et ineternum
requies eoꝝ a. Ad bn̄ añ
Filie ihrl'z In ſcōis veſpis
Añe de laudibꝰ Cetra vt in

primis veſpis De vno ꝯfeſ
Ad vs̄ ā Alla de feria Si ve
ro fuerᵗ duplex feſtū a. Iſte
eſt q añ Cap ym.v̄.vt in alio
cōi Ad mḡt añ Iſte cog-
nouit iuſticiā.a.⁊ vidit mira
bilia magna et exorauit altiſ
ſimū et inuentꝰ eſt in numero
ſcōꝝ a.a.a.a. ymnꝰ Ihū r
dēptor Inuitatoriū Alla
Regē cofeſ. In primo
nocturno añ. Iuſtꝰ vt pal-
ma florebit .a.et ſicut cedrus
libani mltiplicabit .a. Pſal
mi de iº cōfeſ. ℞ Btus v̄.
℞ Letabitur.vt̄s de iº mar
tire ℞ De ore prudētis ꝓ-
cedit mel.a. dulcedo mellis
eſt lingua eius.a. Fauus diſ-
tillans labia eius a.a. vſus.
Oꝫ dulcia faucibꝰ meis elo-
quia tua dnē ſuꝑ mel et fauū
ori meo Fa. In ſecundo
nocturno añ Ego ſū vitis
vera.a.vos palmites mei.a.
℞ Triſticia ℞ Precioſa
℞ Lux ꝑpetua.vt̄s de mar
tiribus In 3º noctᷣno añ
Qui manet in me et ego i eo
hic fcit frcm̄ mltū.a. ℞ E-
go ſū vitis ℞ Cādid i.vt̄s
de martiribꝰ ℞ In dyade
mate capitis aarō lapides p̄

cioſi fulgebāt Dū pficeretur
opus dei. a. a. vſus Corō
aurea ſup caput ei⁹ expſſa ſig
no ſanctitatis. Dū Ad lau
des añ Juſtū deduxit cū ce
teri. ß quinta añ Juſt⁹ ger
minabit ſicut liliū et florebit
ineternū añ dñm a. Ad bā.
Iſte cognouit In ſcōis vs
Añe de laud. Le vt in pmis
vs Leonis pape coll'. Ex-
audi dñe in cōi

Tyburcij et valeriaī martiꝝ

PResta q̄s oṗs deus: vt
qui ſcōꝝ tuorū tyburcij
et valeriani et maximi ſolēp-
nia colimus: eoꝝ eciā vtutes
imitemur: p xpm dñm nrm a

Georgij martiris coll'.

DEus qui nos bti geor-
gij martiris tui meritis et int
ceſſione letificas: ꝯcede ꝓpi
cius: vt q eius bñficia poſci⁹
dono tue grē ꝯſequamur: p

Marce ewāgeliſte Ad vs
añ Filie ihrlm Cap ym. ⁊ v
ſicut in alio cōi de vno aplo.
Ad mgt ā Ecce ego iohēs

DEus qui Collcā-
btm marcū ewāgeliſtā
tuū ewāgelice ṗdicacōis grā
ſblimaſti: tbue q̄s ei⁹ nos ſp
et erudicione ꝓficere: ⁊ orōe
defendi: p Inuit. ym. añe
pſi ⁊ v. vt intra plilippi ⁊ ia.

PEr ſcm̄ Lcō pma.
pphie ſpm̄ penata aiali
a ſbtiliter deſcribūtur: vt hec
ewāgeliſtaꝝ ſignificare pſo-
nas. ipa nob ſbtilitas deſcrip
cionis apiat: nichilqꝫ bmo di
nrō intellectui dubietatis re
linq̄t ℟ Beat⁹ v. vt ā de i⁹
martire Lcō ſecunda

Ecce eni dicit Similitudo ā
vlt⁹ eoꝝ facies hois: ⁊ fcies
leois a dextris ipoꝝ q̄tuor Fa
cies āt bouis a ſiniſtris ipoꝝ
q̄tuor: et facies aqle deſup ip
ſoꝝ q̄tuor. Q̄ q̄tuor āt hec pe
nata aialia q̄tuor ewangeliſ
tas deſignēt: ipa vniuſcui⁹ q
lib ewāgelici exordia teſtāt
℟ Letabit. vt ā d i⁹ martire

Nā q ab huā Lcō tcia
na gñacione cepit iure p ho
ie matheus: q p clamorē in
deſto. rcē p leonē marcus: q
a ſacrificio exorſus ē. bñ p vi
tulū lucas: q vo a diuinitate
vbi cepit: digne p aquilā de
ſignat iohēs Qui dicens in
pncipio erat verbū et vbū e
at apō deū. et de⁹ erat vbū:
dū in ipaꝫ diuinitatis ſbſtan
ciā intendit: q̄ſi more aquil

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

oculos i ſolē fixit ℟ Deo-
re. vtſ̄ de i.º ꝯfeß Lcō q̄rta
SEd q2 electi oēs mēbra
ſūt redēptoris noſtri. ip̄e aūt
redemptor noſter caput eſt
oīm elcōꝝ: ꝑ hoc qđ membra
eius figurata ſūt nil obſtat ſi
eciā in hijs ōnibus et ip̄e ſig-
netur Ipe enim vnigenitus
di filius veraciter fcūs ē hō:
ip̄e in ſacrificio noſtre redēp
cionis dignatus ē mori vt vi-
tulus: ip̄e ꝑ virtutem ſue for
titudinis ſurrexit vt leo. ℟
Uirtute magna vt ifra phi.
et ia. Lectio quinta
ECiā leo aptis oclis dor-
mire ꝓhibetur: q2 in ip̄a mor
te in qua ex huānitate redēp
tor noſter potuit dormire: ex
diuinitate ſua imortalis ꝑma
nendo vigilauit. Ip̄e eciam
poſt reſurrectionē aſcendēs
ad celos: in ſuperiorib9 ē ele-
uatus vt aqla. Totū ergo ſil'
nobis eſt: qui ⁊ naſcendo hō
et moriendo vitulus et reſur
gendo leo. et ad celos aſcen-
dendo aquila factus eſt ℟
Iſti ſunt agni vt ſ̄ de marti-
ribus. Lectio ſexta-
Omnis eteni electus et in
via domini ꝑfectus: et homo

et vitulus leo ſimul et aquila
eſt Homo eni racionale eſt a
nimal. Uitulus aūt in ſacri
ficiū mactari ſolet. Leo vero
fortis eſt beſtia: ſicut ſcriptū
eſt Leo fortiſſimus beſtiarū
ad nullius pauebit occurſū.
Aquila ad ſublimia euolat:
et irreuerberatis oculis ſo-
lis radijs intendit ℟. Uidi
portam vt infra phi. ⁊ iacobi
Ewangeliū Deſiḡuit Re
quire in cōmuni ℟ Ego ſū
vitis ℟ Cādidi. vtſ̄ de mar
tiribus ℟ Filie ihrl'm. vt ſup̄
de i.º martire Ad laudes et
ad bened̄ añe. vtſ̄ de i.º mar-
tire Poſtea ſuffragiū de le-
tā. ā. Cōfitemini cū v̄ et coll'
Require feria ſcd̄a añ aſcen
cionē dñi In ſecūd̄ veſpis
Añe de laud̄. Pſalmi de a-
poſtolis Ce vt in p̄mis v̄s.
Uitalis martiris coll'.
PReſta q̄s ops de9: vt i-
tercedēte btō vitale martire
tuo et a cūctis aduerſitatib9
liberemur in corpe: et a p̄uis
cogitacōnibus mūdemur in
mēte: ꝑ Lcō prima
IBitur beat9 vitalis miles cō
ſularin9. c9 vxor valeria vno
ortu geīnos genuerūt: ⁊ vnū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ꝓthaſiū et aliū geruaſiū vo-
cauerunt Quē paulinus cō-
ſularis ideo maxime teneri
mādauit: nō tm̄ ꝙ cōtempſit
ad eū venire quantū hoc ꝙ i-
ta xp̄ianus eſſe detect⁹ eſt: vt
eciā volentē vrſicinū ſacrifi-
care. ne ꝑiret ita inſtruxerit.
vt redirꝫ ad coronā martirij:
vt deo margaritā redderet p̄
cioſam: quā rape dyabolus
ſtudebat Lectio ſecūda.

PAulinus igitur iuſſit eū
leuari in eculeo: vt ꝑ tormēta
potuiſſet eius cōſenſū ad ſa-
crificandū ydolis euertere.
Cui vitalis ait Infinita tibi
dn̄atur ſtulticia: vt putes me
ip̄m decipe qui alios a peri-
culo deceptionis liberari ſtu
dui Lectio tercia

TUnc paulinus ꝯſularis
dixit ad officiariū ſuū Duci
te eū ad palmā: et nolite eum
d: collare. Si aūt ſacrificare
cōtempſerit: facite foueā in t̄
ra quoadusqꝫ ꝑueniatis ad a
quā et ibi eū ſupinū deponi-
te: et terra atqꝫ lapidibus ob
ruentes eū dimittite Quod
cū factū adimpleuiſſent: de⁹
vitalem ſibi ita martirē conſe
crauit Philippi ꝛ iacobi

apoſtoloꝝ ad vſ̄ ſuꝑ pſalōs
aū̄ Ecce quō cōputati ſūt
int̄ filios dei ꝛ inter ſcōs ſors
illorū eſt. a. Capitulū.

VIrtute magna redde-
bant apl̄i teſtimoniū re
ſurrcōis ih̄ū xp̄i domini nr̄i:
et gracia magna erat in oīb⁹
illis: ymn⁹ Exultet celū
vſ⁹ In oēꝫ terrā Ad mḡt
aū̄ Stabunt iuſti in magna
cōſtancia aduerſus eos qui
ſe anguſtiauerūt ꝛ qui abſtu
lerunt labores eorū all'a

DEus qui Collcā
nos ānua apl'oꝝ tuorū
philippi et iacobi ſolempni-
tate letificas: prā q̄s: vt quo-
rū gaudemus meritis inſtru
amur exemplis: ꝑ xp̄m d. n. a
Eodē die walburge v̄ginis
aū̄ Sil'e ē v̄ſus Spē tua.

HAc nos Collcā
q̄s dn̄e de⁹ noſter ī tua
deuocione gaudere: et depre
cacionibus ſancte walburge
v̄ginis tue ꝑpetuis tribue bn̄
ficijs gratulari: ꝑ xp̄m d. n. a
Inuitat. All'a Regē apl'o
rū ymn⁹ Etna xp̄i. In
primo nocturno aū̄ Ego ſū
vitis v̄a. a. vos palmites mei
all'a Pſalmi et v̄. de apl'is.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Ex omē bti auguſtini.

Si cognouiſſetis me: et prēz meū vtiqꝫ cognouiſſetis Et ammō ꝯgnoſcetis eū: et vidiſtis eum. Sed philippus vnꝰ ex aplis qd audierit nō intelligens: dn̄e inquit oſtende nob̄ prēz. et ſufficit nob̄ Cui dn̄s Tanto inquit tpe vobiſcū ſum. et nō cognouiſtis me? Philippe qui videt me: videt ⁊ prēz ℞ Triſticia vrā. vtš de martiribus Lectio ſecūda

Ecce increpat ꝙ tanto tēpore cū ipis erat: et nō ꝯgnoſcebatur Nōne ipe dixerat. et quo ego vado ſcitis. ⁊ viā ſcitis: et ſe neſcire dn̄tes eos hec ſcire cōuicerat addendo atqꝫ dn̄do. ego ſum via et veritas et vita ℞ Precioſa in cōſpectu. vtš de martiribꝰ Lectio ſcd̄a.

Quomō nūc dicit tāto tpe vobiſcū ſū et nō cognouiſtis me. cū profcō et quo iret et viā ſcirent? nō ab aliud niſi ꝙ ipm vtiqꝫ ſcirent: Sed facile iſta ſoluitur queſtio: ſi dicamus ꝙ eū aliqui eorū ſciebant. aliq neſciebant. atqꝫ in hijs qui neſciebant et philippus erat: vt quod ait et quo ego vado ſcitis et viam ſcitis illis dixiſſe intelligatur qui ſciebant: nō philippo cui dcm̄ eſt. tāto tēpore vobiſcū ſū. et nō cognouiſtis me philippe ℞ Lux ꝑpetua. vtš de martiribus.

In ſcd̄o nocturno antiphō. Sicut miſit me pater. a. et ego mitto vos al'. Lcō q̄rta

Hijs ergo qui filiū iā nouerant eciā illud de patre dcm̄ eſt: et āmodo cognoſcetis eū et vidiſtis eū. Dictū ē enī ꝑpter quodā ſimilitudinem que illi cū prē eſt: vt idō amodo dicerent noſſe prēm quia nouerāt ſilēm filiū ℞ Virtute magna reddebant apli Teſtimoniū reſurrectionis ihū xp̄i domini noſtri a. a vſus Repleti quidē ſpū ſcō loq̄bantur verbū dei cū fiducia Teſtimoᵐ Lcō quita

Ergo iā ſciebant filiū et ſi non omnes. certe quidam eoꝝ quibus dicitur ⁊ quo vado ſcitis. et viā ſcitis ipe eſt enim via: ſed patrē neſciebant ideo audiunt. ſi cognouiſſetis me. et patrē meū vtiqꝫ cognouiſſetis: per me vtiqꝫ et illū. Alius enim ego ſum: aliꝰ ille

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

℟ Iſti ſũt agni. vt̃s de mar
tiribus Lectio ſexta.
SEd ne putarent diſſimi
lem: et amodo inquit cognoſ
cetis eũ et vidiſtis eũ Vide-
rũt enim eius ſilimũ filium:
ſed ammonendi fuerant talẽ
eſſe eciam patrẽ quẽ nondũ
videbant: qualis eſt fili⁹ quẽ
videbãt Et ad hoc valet qꝺ
poſtea philippo dicitur. qui
videt me videt et prẽm: non
ꝙ ipẽ eſſet pater et filius: ſed
ꝙ tã ſimiles ſint pater et fili⁹
vt qui vnũ norit ãbos nouc-
rit ℟ Vidi portam ciuita-
tis ad orientẽ poſitã et aplo-
rũ nomina ⁊ agni ſup eã ſcrip
ta Et ſuper muros eius ãge
loꝝ cuſtodiã all'a V̓ſus Vi
di ciuitatẽ ſanctã ibrl'ꝫ nouã
deſcẽdentem de celo ornatã
tanꝙ ſponſam viro ſuo Et.
In tercio nocturno añ Si
cut dilexit me pater. a. et ego
vos diligo. a. Sᵐ iohẽz
IN illo tpe Dixit ihũs
diſcipulis ſuis Nõ tur
betur cor veſtrũ Creditis in
deũ: et in me credite In do-
mo patris mei mãſiones ml'-
te ſunt Et reliqua.
Omelia Auguſtini

ERigenda eſt nobis fra
tres kariſſimi ad deum
maior intencio: vt v̓ba ſancti
ewãgelij q̃ mõ in noſtris au-
ribus ſonuerunt eciã mente
capere vtcũqꝫ poſſimus Ait
enim dñs ihũs xp̃s Nõ tur
betur cor veſtrũ: creditis in
deũ: et in me credite ℟ E
go ſum vitis. vt̃s de martiri-
bus. Lectio octaua.
NE mortẽ tanꝙ homines
timerent et ideo turbarent:
cõſolatur eos eciã deũ ſe eſſe
conteſtans Creditis inquit
in deum: ⁊ in me credite Cõ
ſequens eſt eni vt ſi in deum
creditis et in me credere de-
beatis: qꝺ non cõſequens eſ-
ſet ſi xp̃s non eſſet deus ℟
Candidi. vt̃s de martirib⁹
SEd quid Lcõ nona
eſt quod ſequitur i domo pa
tris mei manſiones multe ſt.
niſi quia et ſibi metuebant:
vnde audire debuerunt. nõ
turbetur cor veſtrũ: Quis e
nim eorũ non metueret: cum
petro dictũ eſſet fidenciori
atqꝫ ꝓmpciori non cantabit
gallus donec ter me neges:
Tanq̃ꝫ ergo eſſent ab illo pi-
turi: merito turbabantur ℟

Tanto tempoꝛe vobiſcū ſū ⁊
nō cognouiſtis me Philip-
pe qui videt me videt et pꝛē
a. non credis quia ego in pꝛē
et pater in me eſt. a. a. vſus.
Dn̄e oſtende nobis pꝛēm et
ſufficit nobis Philippe-
Alla Ad laudes an̄
Ego ſū vitis va. a. vos
palmites mei. a. a an̄ Si ↄg
nouiſſetis me et patrē meum
vtiqꝫ cognouiſſetis et amō
cognoſcetis eū et vidiſtis. a.
an̄ Dn̄e oſtende nobis pa-
trem et ſufficit nobis. a. phi-
lippe qui vidꝫ me videt ⁊ pa
trem. a. a. an̄ Si manſerit
in me et verba mea in vobis
manſerint qͦdcūqꝫ volueritis
fiet vobis. a. an̄ Philippe
qui videt me. a. videt et pꝛēz
meū. a. Capitulū.
Stabunt iuſti in magna
cōſtancia aduerſus eos
qui ſe āguſtiauerūt: et qui ab
ſtulerūt laboꝛes illoꝝ: ym.
Exultet vſus Annūciaue
runt Ad bn̄ an̄ Non tur-
betur coꝛ veſtrū neqꝫ foꝛmi-
det credite in deū ⁊ in me cre
dite. in domo patris mei mā
ſiones multe ſunt alla alla.
Ad hoꝛas an̄e de laudibus.

Capla et R̄ ſicut in alio cōi
In ſecūdis veſpis An̄e de
laudib⁹ Pſalmi de aplis
Repleti ſūt Caplm
apli ſpū ſancto: et loque
bantur vbum dei cū fiducia:
ymn⁹ Exultet vſus In
oēm Ad mḡt Tāto tpe vo
biſcū ſum et non cognouiſtis
me. philippe qui videt me vi
det et patrem meū alla alla
In inuēcōe ſcē crucis ad vs̄
Crucē ſanctā Pſalmi ferial
Gracia vo Caplm.
bis et pax a ihesu xpo:
qui eſt teſtis fidelis pꝛimoge
nitus moꝛtuoꝛū et pꝛinceps
regū terre: qui dilexit nos et
lauit nos a peccatis noſtris i
ſāguine ſuo: ymn⁹ Salue
crux vſ⁹ Dicite i nacōib⁹.
Ad mḡt an̄ O crux gloſa o
crux adoꝛanda o lignū p̄cio-
ſum ⁊ āmirabile ſignū ꝑ qͦd ⁊
dyabolus ē victus et mūdus
xp̄i ſanguine redemptus a.
Deus q in p̄ Collcā
clara ſalutifere crucis i-
uencōe paſſiōis tue miracla
ſuſcitaſti: ↄcede vt vital ligni
p̄cio etne vite ſuffragia ↄſeq̄
mur Qui viuis Dein̄ ò ſac
tis ā. Filie vſus Exultent

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

P Reſta q̃s o͠ps Coll'.
deus: vt qui ſcõꝝ tuoꝝ alexandri euẽcij et theodoli natalicia colim⁹: a cũctis malis iminentibus eoꝝ interceſſionibus liberemur: p.
Ad matut. Inuit. ym. añ. p̃s. et v̄. et ſex p̄ora R̄a ô martirib⁹ in cõi vt ſupra
De martirib⁹ Lectio p̄ma
R Eſidente aureliano cũ de ceteris interrogatio fieret xp̄ianis: vocato alexãdro impator dixit. Priuſq̃ tormentis ſubiciaris p̄mitteris loqui miſerrime: quia p varia tormentoꝝ gn̄a aia tua extorq̄nda ẽ Lcõ ſcd̃a
A Lexander dixit Nichil noui ſcũrus es Quis eni͂ innocens manus euaſit tuas? Soli illi viuũt: qui negauer̃t ſe eſſe ſeruos xp̄i Aurelian⁹ ipator dixit Ceſſent v̄ba. q̃ v̄ba p̄ſto ſũt Lcõ tercia
A Lexãder dixit Nõ ego timebo v̄bera q̃ tp̄e tranſeũt et inter mortes finẽ inueniũt: ſed illas penas timeo: q̃ xp̄m deũ eſſe negantes expectant Tũc aurelianus iratus. iuſſit eũ in eculeo ſuſpendi.
Q vnq3 mo Lcõ q̃rta.
ras feciſſet nõ p̄uas in eculeo alexander: iuſſit eũ deponi et in carceris yma concludi: p̄cipiens fieri fornacẽ. et ita p triduũ ſuccendi. vt q̃ſi maſſa ferri ip̄a fornax candeſceret Lcõ quinta
T Vnc iuſſit applicari ⁊ euẽciũ: cui et dixit Quid p̄fiteris? Euencius dixit Ep̄s ſũ Aurelianus dixit Cui⁹ hereſis: Euencins dixit. Catholicus ſum Lcõ ſexta.
A Vrelianus vero conſiderans pleniſſimã ſenectutẽ eius iniurijs attrectare non poſſe. iuſſit eum carceri mancipari: alexandrũ vero ad fornacem adduci. cui et dixit. O alexander cõdolens iuuẽtuti tue: ego lacrimas fundo Alexander dixit. Lacrime tue malicia plene ſunt: que ſeruum dei conturbare non poſſunt Sed ſi vis lacrimas fundere: plange teip̄m quia mors tibi incõpetenti p̄ata ẽ
I Secundũ Johannem
N illo tempore: Erat homo ex pharizeis nycodemus nomine. princeps iudeorũ Et reliqua Bede

SIcut ex leccõe ſci ewã
gelij fratres kmi audiſ-
tis princeps iudeoꝝ veit ad
dñm nocte: cupiens ſecreta e
ius allocucione pleni⁹ diſce-
re miſteria fidei: cui⁹ apta ſig
noꝝ oſtenſione aliq̃tenus iã
rudimenta ꝑcepat R Dul
ce lignũ dulces clauos dulce
pódus ſuſtinuit Q ȯ dignũ
uit portare preciũ huius ſcl'i
i. vſus. Hoc ſignũ crucis
erit in celo cũ dñs ad iudicã-
dũ venerit Q ȯ Lcõ octã
Qui qm̃ prudenter ea q̃ ab
illo fieri videbat intelligere
curauit: ſblimiter ea q̃ ab illo
rebat inueſtigare ꝓmeruit
Rabbi inquit: ſcim⁹ q2 a ȯo
uenisti mgr̃ Nemo. n. ꝑt hec
ſigna facere q̃ tu facis: niſi fu
erit deus cũ eo A deo igitur
uenisſe ihm̃ ad magiſteriũ ce
leſte mũdo exhibendũ cõfeſ
ſus eſt deũ cũ illo fuiſſe mira
culis ꝓdentibus intellexit:
ſecdũ tñ ip̃m deũ eſſe ꝯgno-
uit. Hoc ſignũ crucis erit in
celo cũ dñs ad iudicandũ ve
nerit. Tunc manifeſta erunt
abſcondita cordis veſtri a. a.
Cũ venerit filius hominis ĩ
ſede maieſtatis ſue et ceperit
iudicare ſcl'm per ignẽ. Tũc
SEd quia Lcõ nona
quẽ mgrm̃ nouerat veritatis
ſtudioſe docend⁹ adijt: meri
to ad agnicionẽ diuinitatis
ei⁹ ꝑfecte doctus ſubijt: me-
rito vtriuſqꝫ natiuitatis eius
diuine ſcilicet ⁊ humane ſed
et paſſionis atqꝫ aſcenſionis
ipſius archana ꝑcep't: necnõ
eciã modum ſecunde genera
cionis ingreſſũ regni celeſtis
aliaqꝫ ꝑplura doctrine ewã-
gelice ſacramenta dño reue-
lante didicit R O crux bñ-
dicta Que ſola fuiſti digna
portare regẽ celoꝝ et dñm. a
vſus Michi aũt abſit gl'ari
niſi ĩ cruce dñi noſtri ihũ xp̃i
Que. Ad laudes añ
HElena cõſtantini maẗ
iheroſolimã pecijt a. ã
Tunc p̃cepit eos omnes ig-
ne cremari ac illi timẽtes tra
diderunt iudã a. añ Cũqꝫ
aſcendiſſet iudas de lacu ꝑ-
rexit ad locũ vbi iacebat ſanc
ta crux a. añ Orabat iudas
deus deus meus oſtende m̃
lignum ſancte crucis a. añ
Cũ oraſſet iudas cõmotus
eſt locus ille in quo ſcã crux
iacebat all'a Capitulũ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Q Onuiuificauit nos xp̄s
donans nobis oīa delic
ta: et ſemetipm̄ tulit de me-
dio affigens cruci: expoliās
principatus ⁊ poteſtates tra
duxit cōfidenter. palā trium
phans in ſemetipo: ymn⁹
Signū crucis vſus Dicite
ī nacōibus Ad bn̄ an̄ He
lena deſiderio plena cū lacri-
mis orabat dicens tu dn̄e om̄
de lignū in quo ſalus nrā fuit
ſuſpēſa. a. De ſcis ā. Filie v̄.
Glo'ſus de⁹ Ad t̄cia cap.
C Riſtus pccā nrā ptulit
in corpe ſuo ſup lignū:
vt pccis mortui iuſticie viua-
m⁹: cui⁹ liuore ſanati ſumus:
R̄ Oīs t̄ra adoret te ⁊ pſal-
lat t. a. a. vſus Pſalmū di
cat noi tuo dn̄e vſ⁹ Adora⁹
N Os Ad ſextā cap̄lz
ſum⁹ teſtes oīm q̄ fecit
ihūs i regione iudeoꝝ ⁊ ihe-
ruſalē: quē occiderunt ſuſpē-
dētes in ligno: R̄ Adora⁹
te xp̄e ⁊ bn̄dicim⁹ t̄ a. a. vſ⁹
Quia p crucē tuā redemiſti
mundū vſus Hoc ſignū.
S Citis Ad nonā cap̄
q nō corruptibilib⁹ ar-
gento vel auro redēpti eſtis
de vana vrā cōuerſacōe p̄ne

tradicōis: ſ; p̄cioſo ſanguin
q̄ſi agni incōtaminati ⁊ ima
culati xp̄i: R̄ Hoc ſignū cr
cis erit in celo a. a. vſ⁹ C
dn̄s ad iudicandū venerit
Dicite i natio. In ſcōis v
An̄ de laud. p̄ſi ferial'.
D Eus pacis Cap̄lm
qui eduxit de mortui
paſtorē magnū ouiū in ſāgu
ne teſtamenti et̄ni dn̄m nr
ihm̄ xp̄m aptet vos in oī bo
no: vt faciatis ei⁹ volūtatē:
ymn⁹ Salue vſus Dici
in na. Ad mḡt an̄ O cru
ſplendidior cūctis aſtris m
do celebris hoib⁹ ml'tū am
bilis ſcior vniuerſis q̄ ſola fi
iſti digna portare talētū mi
di. dulce lignū dulces clauo
dulcia ferens pondera ſalu
p̄ntem cateruā in tuis hod
laudibus cōgregatā. all'a.
Iohānis an̄ portā latinā a
vs an̄ Iſte eſt iohānes qu
ſupra pectus dn̄i in cena re
buit beatus apl's cui reuel
ta ſt̄ ſecreta celeſtia. a La
Significauit Regre i feſt
eius p⁹ natiuitatē dn̄i ad m
ymn⁹ Exultz vſ⁹ Ded
ti hereditatē Ad mḡt ā
ce ego iohēs in cōi Col

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

DEus qui cõſpicis quia
nos vndiq3 mala nrã p̄
turbãt: p̄ſtã q̃s: vt beati iobis
apl'i tui interceſſio gl'oſa nos
ptegat: p. Ad matutinas.
Inuit. ym. ã. pſi. et v̄. vt ſup̄
pbi. et ia. ix. lcões ſicut i a°.
feſto ei⁹. In p°. n°. R̄. Btũs
v̄. R̄. Letabit vt s̄ de i°. marti
re R̄. De ore prudent. vt s̄ de
i°. cõfeß. In ij°. et iij°. noct.
R̄ᵃ vt s̄ pbi. et ia. ſed ix. R̄.
Vox tonitrui. Regre in alio
ei⁹ feſto in ſcðis veſpis. Ad
laud añ. Iuſtũ deduxit. cũ
ceť vt s̄ de i°. martire. Cap̄ ad
oẽs hõs ſicut in a°. ei⁹ feſto.
ym. Exultet v̄ſus. Dediſti
Ad bñ ã. In feruẽtꝭ olei do
liũ miſſus iohẽs apl's diuina
e ptegente grã illeſus euaſit
illa. In ſcðis veſpis. Añe
de laud. pſi de aplis. Cap̄ ſi
ut i a°. feſto. Lẽ vt i p̄mis u̾s
Gordiani et epymachi mr̄
DA q̃s ops de⁹: vt q bea
torũ martirꝝ tuorꝝ gordi
ni et epymachi ſolẽpnia co-
mus: eorꝝ apud te interceſſi
nib⁹ adiuuemur: p x. d. n. a
Nerei et achillei atq3 panc̄-
cij martirũ collcã
SEmp nos domie mar-
tirũ tuorꝝ nerei et achillei at3
pancracij foueat q̃s beata ſo
lempnitas: et tuo dignos r̄d
dat obſequio: p xp̄3 dñm n. a
Lcões in alio cõi. Ewan-
geliũ. Hec mando. Regre.
Symonis et iude.
Seruacij epi collcã
DEus q pplo tuo ſcm̄ de
diſti ſuaciũ p̄dicatorẽ: conce
de q̃s vt tanti põtificis inter
ceſſione et tue pietatis defen
ſione ab omnibus liberemur
aduerſis: et tranquilla pſpi-
tate i tua laude letemur: p
Eodẽ die marie ad mſ. ã et
v̄ de martirib⁹ in cõi. Colľ
COncede q̃s. o. d. ad eorꝝ
nos gaudia eťna ptin-
gere: de quorꝝ nos v̄tute ťbu
is ãnua ſolẽpnitate gaudere
p. Lcões in cõi. Sᵐ iohẽm
IN ill': D. i. d's. Ego ſũ vitis
v̄a: ⁊ p̄r me⁹ agricola ẽ. Et r̄l'
Ste loc⁹ ewã. Omẽ ƀaug
gelicus frẽs vbi ſe dicit dñs
vitẽ. ⁊ diſcipulos ſuos palmi
tes: ſecundũ hoc dicit q̊ eſt
caput eccleſie noſq3 membra
eius: mediator dei et homi-
nũ homo xpriſt⁹ iheſus. Vni
us quippe nature ſũt vitis et
palmites. Lcõ octaua.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Propter qd̓ cū deus eſſet
cui⁹ nature non ſumus. fcūs
eſt homo: vt in illo eſſet vitis
humana natura: cui⁹ et nos
homines palmites eſſe poſſe
mus. Quid ergo eſt ego ſum
vitis vera: Nūquid vt adde
ret vera. hoc ad eā vitē retu-
lit: vñ iſta ſimilitudo tranſla
ta eſt. Lectio nona

Sic enim dicitur vitis p
ſimilitudinē. nō p ꝓprietatē:
quēadmodū dicitur ouis ag
nus leo petra lapis āgularis
et cetera huiuſmodi q̄ magis
ip̄a ſunt vera: a quibus dicū-
tur ſimilitudines nō ꝓprieta
tes. Cū ergo dicit ego ſum vi
tis vera: ab illa ſe vtiqꝫ diſcer
nit cui dicit̄. Quomō cōuer
ſa es ī amaritudie vitis aliēa:

Urbani pape ꝛ martiris col

Da q̄s omps deus: vt q
beati vrbai martiris tui
atqꝫ pontificis ſolempnia co
limus: eius apud te interceſ-
ſionibus adiuuemur: p

Nycomedis martiris

Deus qui nos beati ny-
comedis martiris tui merit
et interceſſione letificas: cō-
cede propicius: vt qui ei⁹ be-
neficia poſcim⁹ dono tue grē
cōſequamur: p xp̄m d. n. ari

Marcellini et petri martir

Deus qui nos Coll
annua beatoꝝ martiri
tuorū marcellini et petri ſo
lempnitate letificas: preſta
q̄s: vt quorū gaudemus me
ritis ꝓuocemur exemplis: p

Iudex ſe Lcō pm
renus iuſſit marcellini
preſbiterū et petrū exorciſt
in pn̄cia ſua exhiberi: et au
ditū marcellinū preſbiterum
iuſſit pugnis cedi in ambab
arterijs. Ac vbi defecerun
cedentes: ab eo petrū ſepar
iuſſit vt nudus ſup vitri fra
menta ſterneret̄ in cuſtodi
et victus ei et lumen negare

Petrus cō Lcō ſcda
uerſus ad ſerenū dixit cū ſi
nomine ſerenus: totū te nub
lū et tenebroſū factis oſten
Tunc et ip̄m ſerenus iuſſit
vinculis recipi: ꝛ pedes eiu
in cippo artiſſimo conſtring
Factū eſt dū ſepati eſſent a
puit angelus domini marce
lino preſbitero oranti nudo
ꝛ induit eū veſtimentis ſuis
et adduxit eū vbi beatus pe
trus erat in cippo et ferro.
Sed et ip̄m ſoluit: et ambo

ꝑduxᵉ ad domū vbi nuꝑ bap
tizati oꝛabant   Lcō tercia
Non poſt multū vero com⸗
pꝛehenſi. alligati ſunt retro
ad arboꝛem manibus: vſqꝫ
dum nūciaretur ſereno iudi⸗
ci de eis Jlle vero iuſſit eos
duci in ſiluam nigrā que ho⸗
die in honoꝛe ſanctoꝛū ſilua
candida appellatur: et in ea⸗
dem ambos pariter decollaī
Cumqꝫ ventū fuiſſet in me⸗
diam ſiluā: ipi ſibi manibus
ſuis mundauerunt locū aſpi
nis: vbi oꝛantes ſiml' et dan⸗
tes ſibi pacis oſculum. genu
poſito decollati ſunt.
Bonifacij et ſocioꝝ eius
DEus qui multitudinē
ꝓplo'ꝝ beati bonifacij
pontificis et ſocioꝝ eius iſtā
cia ad agnitionem tui nomis
vocare dignatus es: cōcede
ꝓpicius: vt quoꝝ ſolempnia
colimꝰ patrocinia ſenciamꝰ:
ꝑ xp̄m dn̄m noſtrū Amen.
CUm beatꝰ   Lcō ꝑma
bonifacius in magūtine
ſedis pꝛeſulatu electus plu⸗
rimis diebus miniſtraſſet: re
uelata eſt ei willibꝛoꝛdi ſanc
tiſſimi ep̄i carnalis depoſici⸗
o et ad celeſtem gloꝛiam trāſ⸗
migracio. Statiqꝫ ſenſit foꝛ
tis athleta ſibi peram cū lapi
dibus ſumendam: et cū goli⸗
ath philiſteo bellum geren⸗
dum.   Lectio ſecunda
ET nequaꝙ̈ incertus qd
ageret. ſpiritus enim ſanctus
eidem omnia reuelabat: con
feſtim nauigio illuc pꝛopera
uit vbi cū dyabolo totis viri⸗
bus certaturus erat: moxqꝫ
per vndas reni fluminis no⸗
tiſſimo ſibi loco id eſt traiec⸗
to delatus eſt   Lcō tercia
ET cū applicuiſſet. vidit
ſibi obuiam exire choꝝ ange
licum: quē willibꝛoꝛdus doc
toꝛ eximius in monaſterio il⸗
lo ad laudem et gloꝛiam no⸗
minis dei aggregauerat Cū
hijs ergo proceſſit ad eccleſi
am: et cum oꝛantibus oꝛauit
cū gementibus gemuit: cū la
mentantibus fleuit. cū plan⸗
gentibꝰ willibꝛoꝛdū acriter
planxit: nā et ip̄e tanto patri
ſummo amoꝛe deuinctus fu⸗
erat et confederatus.
CUm aūt   Lcō q̈rta
pertranſiſſent dies luctus et
triſticie: accenſus eſt pꝛeſul
facundiſſimus ad pꝛedican⸗
dum Accinctuſqꝫ miles inuic

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

tiſſimus ad agonizandum.q̄
rentiq; aptū predicacioni lo
cum atq; certamini: oſtenſū
eſt illi diuinitus eē quaſdam
gentes in litore occeani ſitas
quibus eum ewangelizare
oporteret: percepturum in-
ter illas coronā vite. quā re-
promiſit deus diligentibus
ſe. Lectio quinta

PRotinus ergo procellis
ſe credidit fluuialibus: auſ-
troq; iter ſedante delatus ē
in inſulam que ſermone pa-
trio oſtrikbi dicitur: gracias
egit deo confidens ſibi poſt
hec neq; luctum neq; clamo
rem ſed neq; dolorem vllo
modo nociturū: quando qui
dem ſit hec omnia in eadē in-
ſula trāſiturus Lcō ſexta

SIc et olim paul⁹ ad vic-
timam properans: deuenit
mileten. Sed paulus ab in-
colis illis eſt humane tracta-
tus: iſte a friſonibus cōtume
lijs et terroribus laceſſitus.
Illius manū vipera momor
dit: huius caput ſpiculator
impius amputauit. Paulus
inde romam nauigauit: bo-
nifacius iſtic curſum conſum
mauit. Numerus quoq; ſāc
torū martirum qui cum bea-
to pontifice bonifacio paſſi
ſunt pro criſto: quinquagin-
taduo fuerunt Ewange-
liū. Uidens ihesus turbas
aſcendit in montem ꝛc. Reg
re in cōmuni.

Primi et feliciani martirū.

HAc nos que Coll.
ſumus domine ſanctoꝝ
tuorū primi et feliciani ſemꝑ
feſta ſectari: quoꝝ ſuffragijs
protectionis tue dona ſenci-
amus: ꝑ xpriſtū dominū noſ
trū Amen Lcō prima.

GLorioſiſſi xpriſti marti
res primus et felician⁹
in domino ſemper viuentes
a pontificibus templorū apō
dyoclecianū et maximianū
imperatores. ꝙ xpriſtiani eſ-
ſent incuſati ſunt et inquiſiti:
erant enim ciues romani: ad
ductiq; ſunt in conſpectu im-
peratorū: et iuſſerunt eos fer
ro vinctos in carcerem trudi
Ubi affuit eis angelus do-
mini: qui eos conſolaretur.

POſt ali Lcō ſecūda
quot vero dies iuſſerunt eos
imperatores ſuis aſpectibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

repreſentari Et iuſſerūt militibus vt ducerent eos ad phanum herculis: vt ſi ſacrificare nollent. fortiter eos penis affligerent Uerum cum nl'la poſſent eos racione mouere ſed pro xpriſti nomine optarent magis mori: extenderunt eos milites et virgis fortiter mactauerunt Et cū renunciaſſent imperatorib' milites que geſta fuerunt: irati valde iuſſerunt eos tradi promoto preſidi ciuitatis numentane: vt diuerſis penis eos interficeret Lcō tercia.

Sed cū inuictiſſimi perſiſterent ſancti martires: anguſtiatus preſes iuſſit eos ad amphiteatrū duci: et duos leones eis dimitti. Quibus ad pedes eorum fugien tibus laxati ſunt et vrſi ferociſſimi: ſed ipi matirum virtute ſeuiciam perdiderunt. Quod videntes hij qui ad ſpectaculum venerant pene mille quingenti viri: miraculis percuſſi crediderunt i domino Uerum preſes cum inſuperabiles eos cerneret: animaduerti gladio precepit. Quorū corpora nocte a criſtianis fidelibus rapta ſepulta ſūt ad arcus numentanos intra harenariū: ſexto ydus iunij: ab vrbe roma miliano quartodecimo.

Barnabe apoſtoli Collcā.

Quesum' omnipotens deus: vt beat' barnabas apoſtolus tuū p nobis imploret auxilium: vt a noſtris reatibus abſoluti a cunctis eciā periculis exuamur: Per dn̄m noſtrū ihm̄ xpriſtū filium tuū qui tecum viuit et regnat in vnitate ſps ſancti deus Per omnia ſcl'a ſeculorū Amen.

Lectio prima.

Illi quidem qui diſperſi fuerant a tribulacōne q̄ facta fuerat ſub ſtephano pambulauerunt vſq3 ad phenicem et cyprū et antbiochiam nemini loquētes verbum niſi ſol' iudeis Erant autem ex eis quidam viri cyprij et cyrenei. Qui cum intro-

iſſent anthiochiā loqueban-
tur ad grecos annunciantes
dn̄m ihesum Et erat manus
domini cū eis mltuſqꝫ nume
rus credenciū cōuerſus ē ad
dn̄m. Lectio ſecunda

PEruenit āt ſermo ad au
res eccleſie q̄ erat iheroſoli-
mis ſuper iſtis Et miſerunt
barnabam vſqꝫ ad āthiochi-
am Qui cū perueniſſet et vi
diſſet graciā dei gauiſus eſt.
et hortabatur omnes in pro-
poſito cordis permanere in
domino quia erat vir bonus
et plenus ſpū ſancto et fide ⁊
appoſita eſt turba mlta dn̄o

PRofectus Lcō tcia
eſt autem tharſū vt quereret
ſaulū. Quē cum inueniſſet
perduxit anthiochiā ⁊ annū
totum cōuerſati ſunt in eccle
ſia et docuerunt turbam ml-
tam ita vt cognoiarentur pri
mū anthiochie diſcipuli xpi-
ani. Lectio quarta

ERant autē in eccleſia q̄
erat anthiochie doctores et
prophete. in quibus barna-
bas et ſymon qui vocatur ni-
ger et lucas cyrenenſis ⁊ ma
naen qui erat herodis tetrar
che collactaneus et ſaulus.

MInis Lectio quinta
trantibus autē illis domino
et ieiunantibus dixit ſpiritꝰ
ſanctꝰ Segregate michi bar
nabam et paulū in opus ad
quod aſſūpſi eos Tunc ieiu-
nantes et orantes imponen-
teſqꝫ eis manus dimiſerunt
illos Lectio ſexta

ET ipi quidē miſſi a ſpiri
tu ſancto abierūt ſelenciā et
inde nauigauerūt cyprū Et
cū veniſſent ſalaminam p̄di-
cabant verbū dei in ſynago-
gis iudeorū. Habebant aūt
et iohānē i miniſterio Pau
lus aūt et barnabas cōmora
bantur liſtris Ewangeliū
Deſiḡuit Require in cōi
Odulphi cōfeſſoris Collcā

EXaudi domine preces
noſtras quas in ſancti
odulphi cōfeſſoris tui ſolēp-
nitate deferimꝰ: et qui tibi dig
ne meruit famulari: eius in-
tercedentibus meritis ab ō-
nibus nos abſolue peccatis:
per xpriſtum dominū noſtrū
Amen Eodē die coll.

SAnctorū baſilidis cyri
ni naboris et nazarij q̄s
domine natalicia nobis voti
ua reſplendeant: et quod ill'

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

contulit excellencia ſempiter
na: fructibus noſtre deuoci-
onis accreſcat: p xpriſtū do-
mi. nū noſtrū amen

Lectiones et ewāgelia in cōi
Uiti et modeſti collecta.

Da eccleſie tue domine
qſumus intercedentib⁹
ſanctis tuis vito modeſto atꝫ
creſcēcia ſuperbe nō ſapere:
ſed tibi placita humilitate ꝓ
ficere: vt proterua deſpiciēs
quecūqꝫ matura ſunt libera
exerceat caritate: p x. d. n. a.

Marci et marcelliani coll.

Preſta qſumus omps
de⁹: vt qui ſcōrum mar-
ci et marcelliani natalicia co
limus: a cunctis malis immi
nentibus corū interceſſioni-
bus liberemur: p xpm d. n. a

Sancti Lcō pma
dei marcellianus ⁊ mar
cus gemini fratres ꝓ xpriſti
nomine in vinculis cōſtituti
cū verbera carnificū animo
pſeueranti tranſirent capita-
lem iuſſi ſunt ſbire ſentenciā.
ea ſcilicet racōe vt ſi eodē mo
mento quo decollādi erāt ſa
crificijs cōſenſiſſent: et pnti-
bus ſuis et cōiugibus ⁊ filijs
et facultatibus redderentur

Poſt hec ambo ligati ad ſti
pitem in pedibus clauos acu
tos acceperūt Lcō ſcda

Quibus dicebat infelicıſ-
ſimus fabian⁹ Tam diu fixi
ſtabitis plantis. q̄ diu debi-
tum dijs reddideritis offici-
um Tūc ambo fratres in lig-
no confixi: pſallebant inter
ſe dicentes. Ecce q̄ bonum
et q̄ iocūdum habitare fra-
tres in vnum Dicit eis fabia
nus pfectus Infelices ⁊ mi
ſeri deponite amēciam: et li-
berate voſmetipſos a crucia-
tibus iminentibus ſup vos

Quirīden Lcō tercia.
tes ambo dixerunt. Nunq̄
tam bene epulati ſumus nos
Modo cepimus eſſe fixi in
amore xpriſti Utinā ſic nos
eſſe ſicut ſumus tamdiu per-
mittas: q̄ diu hui⁹ tegimur
corporis indumento. Cūqꝫ
tranſiſſet vna dies ⁊ vna nox
et illi in pſalmis et ymnis lau
dantes xpm perſeuerarent:
iuſſit eos ambos vbi ſtabant
lanceis p latera verberari: et
ipi cū martirij gloria ad ſyde
ra regna migrauerunt.

Geruaſij et prothaſij marti-
rum Collecta

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

DEus qui nos annua ſác
torum tuorū geruaſij et
ꝓthaſij ſolēpnitate letificas:
concede ꝓpicius: vt quorū
gaudemus meritis accenda
mur exemplis: ꝑ xp̄m d.n.a.

CUmqꝫ **Lcō p̄ma.**
geruaſius et ꝓthaſius
ſuis parentibus ſucceſſiſſent
domū ꝓpriam in qua fuerāt
nati ⁊ res vniuerſas parentū
et caſellulas venundantes.
dederunt preciū omne pau-
peribus: et familie ſue quā e-
ciam ingenuā fecerunt. Ipſi
ſe vero in vno cenaculo con-
cluſerunt: per decē annos lec
cionibꝰ et oracionibus et ie-
iunijs vacantes Undecimo
autē anno conuerſionis ſue.
ad palmā martirij hoc ordiē
ꝑuenerunt **Lcō ſecūda**

EOdem tempore ſuꝑuei
ente comite aſtacio: occurre-
runt ei templorū cultores cū
ſacerdotibus ſuis dicentes.
Si vis letꝰ ad auguſtos noſ-
tros reuerti et victor: gerua-
ſium et prothaſium ſacrifica
re compelle Uehementer e-
nim dij noſtri contemptu eo
rum cōmoti ſunt: et dare no-
bis reſponſa contempnunt.

Audiēs hec aſtacius comes
iuſſit eos teneri: et ad ſe duci
Qui et dixit Hortor vos vt
a deorū noſtrorū iniurijs tē-
perantes ad immolandum
eis deuoti ſtudeatis īſiſtere:
vt expedicō mea gnauiter ce
lebretur **Lectio tercia**

GEruaſius dixit Uicto-
riam de celo debes ab omni
potenti deo requirere: nō de
ſimulachris mutis et vanis.
qui oculos habent ſine lumi
ne: aures ſine auditu. Tunc
indignatus comes aſtacius
iuſſit eū tamdiu plūbatis tū-
di: q̄diu exalaret ſpiritum
Quo amoto: iuſſit ſibi aſta-
re prothaſiū Cui dixit Mi
ſer vel tu viuere ſtude. Cui
prothaſius. Ego tui miſere-
or: quia neſcis quid facias.
Nunc ergo age quod cepiſ-
ti: vt michi cū meo fratre ho-
die benignitas ſaluatorꝭ noſ-
tri poſſit occurrere Tunc im
pijſſimus comes aſtacius iuſ
ſit eū capite cedi.

**Decem miliū martirū et Al
bani et ſociorū eius.**

DEus qui nos concedis
ſanctorū martirum tuo
rum natalicia colere: da nob

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

in eterna beatitudine de eo-
rum ſocietate gaudere: per
xpiſtū dominū noſtrū amen

In vigilia natiuitatis ſancti
iohannis. Secūdum Lucā

Fuit in diebus herodis
regis iudee ſacerdos q
dam nomine zacharias de vi
ce abya: et vxor illi de filiab⁹
aaron ⁊ nomen ei⁹ elizabeth
Et reliqua. Bede.

Venturus in carne dn̄s.
et redemptor noſter mł
tos diſpenſacionis ſue teſtes
premiſit et nuncios: qui diu-
ſis temporibus diuerſis iſrl̄i
tice plebis tribubus orti: nō
diuerſa fide. ſed vno eodēq̨
ꝑ omnia ſenſu. eiuſdem icar-
nacionis ei⁹ miſteriū ꝓphe-
tando p̄cineret Lcō ſcd̄a

Horū vltimus et quaſi li-
mes quidā legis et ewangeli
ce future veritatis iohannes
apparuit: domino atteſtāte
qui ait Lex ⁊ ꝓphete vſq̨ ad
iohannē: ex eo regnū dī ewā
gelizatur. Unde eciā pluſq̄
propheta dict⁹ eſt: quia quē
ceteri a longe prophetando
ſolum predixerant: ille et pri
mo venturum prophetando
ſignificauit: et mox veniente
oſtendendo monſtrauit

Olicer Lcō tercia.
te gracia diſpenſacionis nō
ſolum iuſtis: ſed et pontifica
li ſtirpe ortis parentibus na
tus aſſeritur. Fuit enim ſacer
dos ſicut ex lectione ewange
lica audiuim⁹ nomine zacha
rias de vice abya: et vxor illi
de filiabus aaron. et nomen
eius elizabeth Erant autem
iuſti ambo ante deū. Iuſtis
quippe parentibus eſt geni-
tus: vt eo confidencius iuſti-
cie precepta populis daret:
quo hec ipē non quaſi noui-
cia didiciſſet: ſed velut here-
ditario iure a progenitorib⁹
accepta ſeruaret.

In natiuitate ſancti iohan-
nis baptiſte ad veſperas ſup
pſalmos ferial' an̄

Pro eo ꝙ non
credidiſti ver
bis meis eris
tacens et non
poteris loqui
vſq̨ in diem
natiuitatis eius.

Capitulū

PRiuſq̄ te formarē in v-
tero noui te. et añq̄ exi
res de ventre ſanctificaui te:
et ꝓphetā in gentib⁹ dedi te
℟ Int natos. ymn⁹ Ut
queāt v̄ſus Fuit hō Ad
mḡt añ Ingreſſo zacharia
templū dñi appuit ei gabel ā
gelus ſtās a dextris altaris
incenſi Collecta.
PReſta q̄s oṗs deus: vt
familia tua ꝑ viā ſalutis
incedat: et bti iohānis p̄cur-
ſoris hortamenta ſectādo ad
eū quē p̄dixit ſecura ꝑueiat:
Dñm.n. Ad compl' ymn⁹.
O nimis añ Johēs vōbiꝛ̄
℟ᶜ in laud Inuit Regē p̄
curſoris dñm Uenite adore
mus ymnus Ut queant.
In primo nocturno anth
Priuſq̄ te formarē in vtero
noui te ⁊ añq̄ ꝓgredēris ſāc
tificaui te Pſalmi de i.ᵒ mar
tire añ Ad oīa q̄ mittā te.
dicit dñs ibis ne timeas et q̄
mādauero tibi loq̄ris ad eos
añ Ne timeas a facie eorū
quia ego tecū ſum dicit dñs.
v̄ſus Gloria et honore
Sermo beati maximini
SOlemp Lcō p̄ma
nitates nobis diuerſoꝝ
martirū fratres kmi vite pñ-
tis occaſus: et ſuſcepta ab eis
pro xpriſti nomine paſſio cō
ſecrauit Multimoda namq̄ꝫ
veterū relacione didicimus.
nōnullos martires ꝓſtratos
gladio. igne alios concrema-
tos q̄ plures beſtiarū dilace
ratos dētibus: inumeros va
rijs eciā tormentoꝝ cruciati
b⁹ affectos. ſpreta ſui corpo-
ris morte xp̄iane fidei teſtiō
niū reddidiſſe. ℟ Fuit hō
miſſus a deo cui nomen iohā
nes erat hic venit vt teſtimo-
niū perhiberet de lumie Et
pararet domino plebē ꝑfcāꝫ
v̄ſus Erat iohannes in deſ̄
to predicans baptiſmū peni-
tencie Et Lcō ſecūda.
BEatus vero baptiſta io-
hannes cui⁹ nūc feſtiuitate le
tamur: celeſtia mundo gau-
dia ſterili ab vtero hodie na-
tus inuexit Et illi quidē iam
indubitata gloria regnantē
confeſſi ſunt dei filiū: hic aūt
et naſciturū dominū ꝓphetā
lis ſpiritus illuminacione p̄-
uidit: et natū priuilegio gra-
cie ſingularis oſtendit ℟
Elizabeth zacharie magnū
viꝝ genuit iohannē baptiſtā

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

precurſorē domini Qui viā
domini preparauit in hereō
vſus Fuit homo miſſus a
deo cui nomen iohannes e-
rat Qui. Lectio tcia
IN tantū autē ſpecialis ī
eo pfulſit electio: vt ante me-
reretur annunciare dominū:
q̄ naſcendi iniciū vel linguā
q̄ nunciare poſſet acciperet
Deniqz elizabet illa vet⁹ mu
lier et noua mater. q̄ ante par
tū ſuū de futuri filij letabat
officio: venienti ad ſe btē ma
rie in ipo ſalutacionis occur-
ſu ait. Ecce ex quo facta eſt
vox ſalutacionis tue in auri-
bus meis: exultauit infans ī
vtero meo R. Priuſq̄ te
formarē in vtero noui te et ā-
teq̄ exires de ventre ſanctifi
caui te. Et pphetā in genti-
bus dedi te vſus Ne time
as a facie eoꝝ qr ego tecū ſū.
Et. In ſcdo noct no añ
Miſit domin⁹ manū ſuam
et tetigit os meum. et prophe
tam in gentibus fecit me dñs
ā Ecce dedi verba mea in
ore tuo ecce conſtitui te ſup
gentes et regna añ Domi
nus ab vtero vocauit me de
ventre matris mee recorda-
tus eſt nominis mei. vſus
Poſuiſti Lcō quarta.
QUid ē hoc miraculi fra
tres: Que tantorū no-
uitas gaudiorū: vt habere ſe
in vtero elizabeth teſtaretur
infantem. qui necdū ſemetip
ſum ſenciens. dñicum ſentirz
aduētū: Uere hic omniū be
atiſſimus puulorum: qui ītra
viſcera adhuc materna ꝯclu-
ſus adeſſe ſaluatorem mūdi.
quia necdū ſermoē poterat:
prophetico gaudio reuelau
R. Deſcēdit angelus domi-
ni ad zachariam dicens acci
pe puerum in ſenectute tua.
Et habebit nomen iohānes
baptiſtā. vſus Iſte puer
magnus coram domino nā et
manus eius cum ipo eſt Et.
NUllus ig Lcō quīta
norat kīīi oēm puulum mat
no ab vtero pdeūtem. inter
lucis exordia meſtis concre-
pare vagitibus: ſolus baptiſ
tam domini vltra legem naſ-
cenciū. natiuitatem ſuam leti
cie exultacione p̄uenit Et q̄
decuit fratres vt de matre
ſterili naſceretur. qui fecun-
ditatem virginis reuelabat.
quatinus mirabilem ptū mi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

rabiliter natus oſtenderet.
℟ Hic ꝑcurſoꝛ dilect⁹ et lu-
cerna lucens ante dominū ip
ſe eſt enim iohānes qui viam
domini prepauit in heremo
ſed et agnū dei demōſtrauit
Et illuminauit mētes homi
nū ỽſus Erat iohannes in
deſerto predicans baptiſ̄ pe
nitencie Et. Lcō ſexta
Illō eciā q̄ ſtupendū q̄q̄z
magnificū q̄ zacharias paṫ
futuri prophete quia hoc ip
ſum qȯ gerebatur. angelo lo
quente nō credidit. vſū loqn̄
tis amiſit: donec promiſſioē
ↄpleta. natus noui hominis
preco paterne lingue vincula
laxaret Os enim quod ange
lus clauſerat: promiſſus ab ā
gelo filius reſerauit ℟ In
nuebāt patri eius quē vellet
vocari eum et poſtulans pu-
gillarem ſcripſit dicens Io-
hannes eſt nomē eius ỽſus.
Apertū ē illico os zacharie
et ꝓphetauit dicens Iohēs
In tercio nocturno aīh.
Poſuit os meū domin⁹ qua
ſi gladium acutū ſub vmbra
manus ſue protexit me aīā
Formans me ex vtero ſeruū
ſibi domin⁹ in lucem genciū

vt ſim ſalus ei⁹ ab extremi
terre aīā Reges videbun
et conſurgent principes et a
dorabunt dominū deum tu
qui elegit te ỽſus Coron
aurea Scdm Lucam
In illo tempꝫ Elizabeth in
pletū eſt tempus pariendi.
peperit filiū. Et reliqua.
Venerabilis Bede.
Precurſoris domini n
tiuitas ſicut ſacratiſſima le
cionis ewangelice prodit h
toria. multa miracnlorū ſub
mitate refulget: quia nimi
decebat vt ille quo maior in
ter natos mulierū nemo ſu
rexit: maiore pre ceteris ſa
tis in ip̄o mox ortu virtutu
iubare clareſceret ℟ Ga
eſ āgelus apparuit zachar
dicens naſcetur tibi filius n
men eius iohannes vocabi
Et multi in natiuitate eius
gaudebunt. ỽſus Erit e
magnus corā domino vin
et ſiceram non bibet Et.
Enes Lcō octau
ac diu infecūdi parentes d
no nobiliſſime ꝓlis exultā
ip̄i patri quē icredulitas m
tum reddiderat. ad ſaluta
dum noue preconē gracie o

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

et lingua reſeratur: nec ſolū
facultas deum benedicendi
reſtituitur: ſed ꝛ de eo eciam
prophetandi virtus augetur
℟ Precurſor domini veit
de quo ipe teſtatur Nullus
maior inter natos mulierum
iohāne baptiſta vſus Hic
eſt enim ꝓpheta et pluſq̄ ꝓ-
pheta de quo idē ait Null⁹.
Excitati Lcō nona.
fama facti omnes vicini am-
miracione ac metu percellū-
tur: omniū qui audiere circū
quaqꝫ ad aduentū noui pro-
phete corda preꝑantur Un
de merito ſācta per orbem ec
cleſia q̄ tot beatorū martirū
victorias quib⁹ ingreſſū reg
ni celeſtis meruerunt frequē
tat: hui⁹ tantūmodo poſt do
minū eciam natiuitatis diem
celebrare conſueuit ℟ In
ter natos mulieꝝ non ſurrex
it maior iohanne baptiſta.
Qui viā domino preparau
i heremo vſus Fuit homo
miſſus a deo cui nomen iohā
nes erat. Qui.
Ad laudes anthiphō
Elizabeth zacharie mag-
nū virum genuit iohannem
baptiſtam ꝑcurſorē domini
aṅ Innuebant patri eius
quē vellet vocari eum ꝛ ſcrip
ſit dicēs. iohannes eſt nomē
eius aṅ Iohannes voca-
bitur nomen eius et in nati-
uitate eius multi gaudebunt
aṅ Inter natos mulierum
non ſurrexit maior iohanne
baptiſta. aṅ Tu puer pro-
pheta altiſſimi vocaberis ꝑi
bis āte dominū parare vias
eius Capitulū.
Audite inſule et attendi
te populi delōge: domi
nus ab vtero vocauit me: de
ventre matris mee recorda-
tus eſt nominis mei. ymn⁹
Antra deſerti vſus Fuit
homo Ad benedict⁹ anth.
Apertū eſt os zacharie et ꝓ
phetauit dicēs benedict⁹ de
us iſrahel Collecta
Deus qui preſentē diem
honorabilem nobis in
beati iohannis natiuitate fe
ciſti: da populis tuis ſpūaliū
graciā gaudiorū: et omnium
fideliū mentes dirige in viā
ſalutis eterne: Per dominū
noſtrū ihesum xpiſtū filium
tuū qui tecū viuit et regnat in
vnitate ſpūs ſancti deus: per
omnia ſcl'a ſcl'orum Amen

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Ad terciam capitulū.

Ad oīa q̄ mittam te ibis.
et vniuerſa q̄ mādauero tibi
loq̄ris: ne timeas a facie coꝝ
qꝛ ego tecū ſum vt eruā te di
cit dn̄s: ℟ Tu puer ꝓpħa
altiſſimi vocaberis.a.a. vſꝰ
Preibis ante dn̄m pare vi-
as eius vſus Iſte puer

Ad ſextam capitulū

Miſit dn̄s manū ſuam ⁊
tetigit os meū ⁊ dixit michi:
ecce dedi v̄ba mea ī oꝛe tuo:
ecce cōſtitui te ſuper gentes
et regna: vt euellas et deſtru
as et diſperdas et diſſipes et
edifices et plātes: ℟ Iſte
puer magnus corā dn̄o.a.a.
vſus Nā et manus eiꝰ cū
ipo eſt vſus Inter natos.

Ad noaum capitulū

Poſuit dn̄s os meū qua-
ſi gladiū acutū: ſb vmbra ma
nus ſue ꝓtexit me et poſuit
me quaſi ſagittā elcām: ī pha
retra ſua abſcōdit me ⁊ dixit
michi: ſuus meus es tu iſrl':
qꝛ in te gl'aboꝛ: ℟ Int̄ na
tos mulierū .a.a. vſꝰ Nō
ſurrexit maioꝛ iohē baptiſta
vſus Fuit homo.

In ſecūdis veſperis anth.

Iſte puer magnus corā dn̄o
nam et manus eiꝰ cū ipo eſt
ps̄ Btūs v̄ an̄ Iohēs eſt
nomē eiꝰ vinū et cicerā nō bi
bet et multi in natiuitate eiꝰ
gaudebūt ps̄ Credidi an̄
Nazareꝰ vocabit' puer iſte
vinū et cicerā nō bibet et oē ī
mundū nō manducabit ex v
tero matris ſue ps̄ Ad do
minū an̄ Ex vtero ſenectu
tis et ſterilis iohēs natus eſt
ꝑcurſoꝛ domini. ps̄ Ad te
le. an̄ Puer qui natus eſt
nobis pluſq̄ ꝓpheta eſt. hic
eſt eni de quo ſaluatoꝛ ait. in-
ter natos mulierū nō ſurrex-
it maioꝛ iohāne baptiſta ps̄
De ꝓfundis Capl'm

Hec dicit dominꝰ foꝛm̄s
me ex vtero ſeruū ſibi:
dedi te ī lucem genciū: vt ſis
ſalus mea vſq3 ad extremum
terre: ymnꝰ Vt q̄ant vſꝰ.
Fuit homo Ad mḡt an̄.

Et poſuerūt omnes qui au-
dierūt in coꝛde ſuo dicentes
quiſputas puer iſte erit ete-
nim manus dn̄i erat cum eo.
⁊ zacharias pater eius reple
tus eſt ſpiritu ſancto et pro-
phetauit dicens bn̄dictꝰ deꝰ
iſrahel quia viſitauit et fecit
redempcionē plebis ſue.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

De ſancto lebuino añ Iſte
homo v̓. Amauit. coll' ſicut
i alio feſto ei⁹ Ad cōpl' ym.
O nimis añ Inter natos.
Lebuini confeſ. Oia in cōi
Nota q̄ de ſcō iohāne p oct
dicet ad mͣs et ad vͣs vna añ
de laud cū v̓. ⁊ coll'. poſt mͭ.
De ſcis io. et pau. añ Iſto
rū eſt enim regnū celoꝝ qui
contēpſerunt vitam mūdi et
ꝑuenerunt ad p̄mia regni et
lauerunt ſtolas ſuas in ſāgui
ne agni v̓ſus Exultent
Q vęſum⁹ op̄s Coll'.
deus: vt nos geiata leti
ia hodierne feſtiuitatis exci
tat: q̄ de gl'ificatione btōꝝ
iohis et pauli ꝓcedit: quos
eadē fides et paſſio vere fecit
eſſe germanos: p Inuitat.
in. a. et p̄si. in cōi Si fuerit
d. ſex p̄ma R̄ᵃ in cōmuni
Iulianus ceſar Lcō p̄ma
tad iohēm et paulū Decē
diebus a me vobis dantur i-
ducie: vt aīm veſtrū compo-
nentes. prudenciore cōſilio
non coacti ſed vlt⁹ ad me ve-
re maturetis Si vero hec
non feceritis: coacti poſt hec
facietis. quod noluiſtis face
ſponte Iohānes et pau-

lus dixerunt Iam inducia-
rum nobis decē dies exiſti-
ma preteriſſe: et ideo qͦ poſt
decem dies minaris te factu
rū hodie perfice. Iulianus
dixit Putas quia martires
vos ſibi faciant xp̄iani. Et
cū hec dixiſſet iratus ſurrex-
it R̄ Iſti ſunt duo viri mi-
ſcdie qui aſſiſtunt ante domi
nū. Dominatorē vniuerſe t̄-
re. v̓ſus Iſti ſūt due oliue
et duo candelabra lucencia
ante dominū Dominatorē.
T vnc ſancti Lcō ſcd̄a
viri iohānes et paulus xp̄ia
nos ad ſe inuitantes. ordina
uerunt de omnibus q̄ relinq̄
re poterant: ac per totos de-
cem dies inceſſanter die noc
tuqꝫ elemoſinis inſiſtebant.
Die vero vndecima ſunt cō-
ſtricti intra domum ſuam.
Miſſus namqꝫ eſt terencia
nus cāpiductor ad eos cum
militib⁹: hora cenandi Qui
ingreſſus inuenit eos oran-
tes: et dixit eis Domin⁹ noſ
ter iulianus ſtatūculam aure
am iouis ad vos miſit: vt a-
doretis eam: et thura incen-
datis illi Quod ſi non feceritis:
ambo modo gladio feriemi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

℞ Iſti ſũt due oliue ⁊ duo
candelabra lucencia ante do
minũ habent poteſtatẽ clau-
dere celũ nubibus et aperire
portas eius Quia lingue eo
rum claues celi facte ſunt ṽ
ſus In oẽm terrã exiuit ſo-
nus eorũ et in fines orbis t̃re
verba eorũ Q. 2 Lcõ t̃cia.

IOhãnes et paulus dixe
runt. Iulianus ſi tu⁹ eſt do-
minus: habeto pacẽ cum do
mino tuo Nobis alius dñs
nõ eſt niſi vnus deus: pater
et filius et ſpũs ſanctus: quẽ
ille negare nõ timuit. Et q2
ſemel a facie dei ꝓiectus eſt:
wlt alios ſecũ in interitũ de-
uenire Hec et hijs ſimilia
multa cũ dicerent et terencia
nus eos ad adorandũ iouẽ ⁊
thura incendẽda cõpelleret.
tercia hora noctis tranſacta
terencianus volens placere
iuliano ſicut illi dictũ fuerat
ſine ſtrepitu illos fecit puni-
ri et fecit ſibi fieri foueã itra
domũ eorũ in qua decollati
ſepelirentur ℞ Beati mar
tires xpriſti iohannes et pau
lus dixerunt iuliano nobis
autem ailius nõ eſt niſi vnus
deus Pater et filius et ſpi-
ritus ſanctus ṽſus Eũ tib
preponimus qui fecit celu
et terram mare et omnia q̃ i
eis ſũt Pater Ad laud

PAulus ⁊ iohannes di
erunt ad iulianũ nos
nũ deum colimus qui fecit
lum et terrã añ Paulus
iohannes dixerunt ad tere
cianũ ſi tuus dñs ẽ iulianu
habeto pacẽ cum illo nob
us non eſt niſi dñs ihũs xp
añ Iohãnes et paulus co
noſcentes tyrannidẽ iulia
facultates ſuas pauperibu
erogare ceperunt añ S
ti ſpiritus et anime iuſtoru
ymnum dicite deo all'a añ
Iohãnes et paulus dixeri
ad gallicanũ fac votum de
celi et eris victor melior q̃
iſti. Ad bened añ Aſtit
runt iuſti ante dominũ et a
inuicem nõ ſunt ſeparati c
licem domini biberunt et
mici dei facti ſunt In ſec
dis veſperis Añe de lau
quarta ã. Corpora ſancto
ymn⁹ Rex glorioſe ṽſus
Exultent Ad mĝt anth
Iſti ſunt ſancti qui pro de
amore minas hominũ ꝯtẽp
runt. ſancti martires in re

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

nū celorum exultant cum angelis. o q̄ precioſa eſt mors ſanctorū qui aſſidue aſſiſtūt ante dominū et abinuicem non ſunt ſeparati all'a

Benigni epi et martiris

Omnipotens ſempiterne deus: qui nos beati benigni martiris tui atqꝫ pōtificis ſolempnitate letificas preſta: vt cuius cōmemoracione gaudemus preſidio muniamur: p xpiſtū dominum noſtrū Amen

Eodē die collecta

Deus qui beatū leoné pontificé ſanctorum tuorum meritis coequaſti: concede ppicius: vt qui cōmemoracionis eius feſta pcolimus. vite quoqꝫ imitemur exépla: p xpm dnm noſtrū Amen.

Si fuerit dō ꝛ vacauerit. vi. lectiones de vno martire in cōi cū omē ſequenti Ferialibus diebus dicitur tantum omē ſequēs ſ᷑m iohēm

In illo tpe Dixit ihūs ſymoni petro Symon iohānis diligis me plus hijs? Dicit ei. Eciā domine tu ſcis quia amo te Et reliqua.

Venerabilis Bede

Virtutem nobis pfecte dilectionis pn̄s ſancti ewāgelij lectio commendat Perfecta eteni dilectio eſt: qua deū ex toto corde tota anima tota v̄tute pximū autē tanq̄ noſipos diligere iubemur Et neutra harū dilectō ſine altera valet eſſe pfecta: qꝛ nec deꝰ vere ſine pximo: nec ſine deo vere p̄t pximus amari.

Lectio ſecunda

Unde dn̄s tociés introgato petro an ſe diligeret et illo rn̄dente q̄ eum ipo teſte diligeret: adiungebat per ſingula ita cōcludens? paſce oues meas: ſiue paſce agnos meos Ac ſi aperte diceret Hec ſola et vera eſt probacio integri in dominum amoris: ſi ergo fratres ſtudueritis curā ſolliciti exercere laboris

Nam qui

Lcō t̄cia

cumqꝫ fratri opus pietatis quod valet impendere negligit: minus ſe inſto conditorem diligere oſtendit cuiꝰ mandatum in ſuſtentanda proximi neceſſitate contempnit Que pfecto caritas quoniā ſine diuine gracie inſpiracione minime poſſit haberi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

tacite quodāmō dn̄s inſinu-
at: qui petrū de illa interro-
gans ſymonē cū iohānis. qȯ
nunq̄ alias cognoiat In
ſecūdis veſpis nichil de. ſ. be
nigno.
In paſſione petri et pauli a-
poſtolorꝫ ad veſpas an̄
Symon petrus cum
audiſſet qꝛ dn̄s ē tu-
nica ſuccinxit ſe erat
enim nudus et miſit
ſe ī mare all'a Pſalmi ferial'
an̄ Dn̄e ſi tu es iube me ve-
nire ad te ſuper aquas. et ex-
tendens ihūs manū apphen
dit eū et dixit ihūs modice fi
di quare dubitaſti an̄ Pe
trus ad ſe reuerſus dixit nūc
ſcio vere qꝛ miſit dn̄s angelū
ſuū et eripuit me de manu he
rodis et de omni expectacio
ne plebis iudeorū an̄ Sol
ue iubente deo terrarū petre
cathenas qui facis vt pateāt
celeſtia rḡna btīs an̄ Quē
dicunt hoiēs eſſe filiū hois
dixit ihesus diſcipulis ſuis.
rn̄dens petrꝰ dixit tu es xp̄s
ſilius dei viui et ego dico tibi
quia tu es petrus ⁊ ſup hanc
petrā edificabo eccleſiā meā
Capitulū

Petrus ait ad populum
penitenciā agite: et bap
tizetur vnuſquiſqꝫ vr̄m in no
mine dn̄i ihū xp̄i: in remiſſio
nē pccōꝝ veſtrorū: ℟ Pe
tre amas ymnꝰ Aurea lu-
ce v̄ſus In oēm ter. Ad
mḡt an̄ Beatus petrꝰ apl's
vidit ſibi xp̄m occurrere ado
rās eū ait. dn̄e quo vadis ve-
nio romā iterū crucifigi.
Preſta q̄s Collcā
Omnipotens deus: vt nullis nos
pmittas pturbacionibus cō
cuti: quos in apl'ice confeſſio
nis petra ſolidaſti: p x. d. n. a
De ſancto iohāne nō fit me-
moria Ad compl'. ymnus
Oliue bine an̄ Iſti ſunt vi
ri ſancti Require in cōi
Inuitat'. Criſtū regē re-
gū adoremꝰ dn̄m Qui mar-
tirio crucis beatū glorificau'
petrū apl'm. ymnꝰ Aurea
Ianitor Sit trinitati. In
primo nocturno an̄ Petrꝰ
et iohēs aſcendebant in tem
plum ad horā orōis nonam.
Pſalmi et verſus de apl'is.
an̄ Claudus quidā cū vidiſ
ſet petrū et iohānem cepit ro
gare eos vt eli'aꝫ accipet an̄
Argentū et aurū non eſt me

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

cũ qḋ aũt habeo hoc tibi do.
Sermo beati leonis pape.
O Mniũ Lcō pma.
quidē ſcāꝝ ſolempnita-
tũ dilectiſſimi totus mundꝰ
eſt pticepsꝰ: et vnius fidei pi-
etas exigit. ꝙ quicquid ꝓ ſa-
lute vniuerſorũ geſtũ recolit̃
cōibꝰ vbiqꝫ gaudijs celebre-
tur R. Symon petre añꝙ
de naui vocarē te noui te ⁊ ſu
per plebem meā principē te
conſtitui Et claues regni ce
lorũ tradidi tibi V̄ſus Q. ḋ
cũqꝫ ligaueris ſup terrā erit
ligatũ et in celis et qḋcũqꝫ ſol
ueris ſup terrā erit ſolutũ et ĩ
celis Et. Lcō ſecunda
V Erumptñ hodierna feſ
tiuitas preter illā reuerenciā
quā toto orbe terraꝝ ꝓmeru
it ſpeciali et ꝓpria noſtre vrƀ
exultacione venerāda eſt: vt
vbi p̄cipuorũ apoſtoloꝝ glo-
rificatus exitus extitit. ibi ĩ
die martirij eoꝝ ſit leticie pn
cipatꝰ R. Si diligis me ſy-
mon petre paſce oues meas.
dnē tu noſti quia amo te Et
animā meā pono ꝓ te V̄ſus.
Si oportuerit me mori tecũ
nō te negabo Et Lcō t̃cia
I ſti enim ſũt viri p̄ quos e
wangeliũ xp̄i tibi roma reſ-
plenduit: ⁊ q̄ eras mgrā erro
ris fcā es diſcipl'a veritatis
Iſti ſũt ſancti patres tui ve-
riqꝫ paſtores: qui te regnis
celeſtibꝰ inſerendā multo me
lius. multoqꝫ felicius cōdide
runt ꝙ illi quoꝝ ſtudio pma
meniũ tuorũ fũdamenta loca
ta ſũt. e quibus is qui tibi no
men dedit fraterna te cede fe
dauit R. Tu es petrꝰ et ſu-
per hāc petram edificabo ec
cleſiam meā ⁊ porte inferi nō
preualebũt aduerſus eā Et.
tibi dabo claues regni celoꝝ
V̄ſus Quodcũqꝫ vt ſ̃ Et.
In ſecundo nocturno anth.
In nomine ihũ xp̄i nazarei
ſurge et ambula in pace añ
Exiliens claudus āmbulabat
et intrauit cũ illis āmbulans et
laudans deũ añ Uidit po
pulus claudũ ambulantem ⁊
laudantē deũ et repleti ſunt
ſtupore et extaſi in eo qḋ con
tigerat illi Lcō quarta.
I Sti ſunt qui te ad hanc glo-
riam ꝓuexerũt: vt gens ſanc
ta. populus electus. ciuitas
ſacerdotalis et regia. p̄ ſacrā
beati petri fidē caput tocius
orbis effecta. laciꝰ ꝓſideres

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

religione diuina: q̄ꝫ dñacōne
terrena. Quis enim multis
aucta victorijs ius īperij tui
terre mariqꝫ diſtēderes: mi-
nus tamē eſt. qđ tibi bellicus
labor ſubdidit. q̄ꝫ qđ pax criſ
tiana ſubiecit ℟ Dñe ſi tu
es iube me venire ad te ſup a
quas. Et extēdens manum
apprehendit eū et dixit ihūs
modice fidei quare dubitaſ-
ti ℣ſus Cūqꝫ vidiſſet ven-
tum validū venientem timu
it et cū cepiſſet mergi clama-
bat dicens dñe ſaluū me fac.
Et. Lectio quinta
HEc aūt ciuitas ignorans
ſue ꝓuectōnis auctorē cū pe
ne omnib⁹ dñaretur gentib⁹
omniū genciū ſeruiebat erro
ribus: et magnā ſibi videbatˀ
ſuſcepiſſe religionē: quia nul
lam reſpuebat falſitatē Vn-
de q̄ꝫtū erat ꝑ dyabolū tena-
cius illigata. tanto ꝑ xpriſtū
eſt mirabilius abſoluta ℟
Surge petre et indue te veſ-
timentis tuis accipe fortitu-
dinem ad ſaluandas gentes.
Quia ceciderūt cathene de
manibus tuis ℣ſus Ange-
lus domini aſtitit et lumē re-
fulſit in habitaculo carceris
percuſſoqꝫ latere petri exci
tauit eū dicens ſurge velocit
Quia. Lectio ſexta
Nam cū duodecim apoſto
li ꝑ ſpiritū ſanctū omniū locu
cione linguaꝝ imbuēdū ewā
gelio mundū diſtributis ſibi
terrarū partibus ſuſcepiſſēt:
beatiſſim⁹ petrus princeps
apoſtolici ordinis ad arcē de
ſtinatur imperij: vt lux veri-
tatis q̄ in omniū genciū reue
labatur ſalutem efficacius ſe
ab ip̄o capite per totū mun-
di corpus effūderet ℟ Tu
es paſtor ouiū princeps apoſ
tolorū tibi tradidit deus om
nia regna mūdi Et ideo tra-
dite ſunt tibi claues regni ce-
lorū ℣ſus Tibi enim a do-
mino collata ē poteſtas ligā-
di atqꝫ ſoluendi Et ideo.
In tercio nocturno anth.
Petrus aūt ſeruabatˀ in car
cere et oracio fiebat pro eo ſi
ne intmiſſione ab eccleſia ad
deū aū Dixit angelus ad
petrū circūda te veſtimentū
tuū et ſequere me aū Mi-
ſit domin⁹ angelū ſuum et li-
berauit me de maū herođ al.
Secūdum Matheum
Jn illo tempe Venit ihesus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

n partes ceſaree philippi:et
terrogabat diſcipulos ſuos
dicens Quē dicunt homiēs
ſſe filiū hominis: Et reliq̄.
Venerabilis Bede.
Lectio ſancti ewangelij
quā modo fratres audiſtis.
anto intencius cogitāda.ac
ine obliuione eſt iugiter reti
ēda: quanto cōſtat qꝛ mag-
am nobis fidei ꝑfectionē cō
nendat:magnū eiuſdem per
ecte fidei contra omnia tēp:
amenta robur eque demon
rat Si enim ſcire volumus
uomodo in xpriſtū credi o-
orteat:quid lucidius eo qd
it ad cū petrus tu es xp̄us fi
us dei viui: R Quem di
unt homines eſſe filium ho
ninis dixit ihesus diſcipulis
is reſpōdens petrus dixit.
es xpriſtus filius dei viui.
Et ego dico tibi quia tu es
etrus et ſup hanc petram e-
ficabo eccleſiā meā vſus.
Btūs es ſymon bariona qꝛ
ro et ſanguis nō reuelauit
bi ſed pater meus qui in ce-
eſt Et. Lcō octaua
Rurſum ſi audire delectat
atū hec fides valeat:quid
ercīꝰ eo quod ait dominꝰ

de eccleſia.q̄ ſuper eū edificā
da erat:et porte inferi non p̄
ualebunt aduerſus eam Sꝫ
hec in ſuis locis plenꝰ expo-
nentur Venit inq̄ ihesus in
partes ceſaree philippi:et in
terrogabat diſcipulos ſuos
dicens Quē dicūt homines
eſſe filiū hominis: R Ego
ꝓ te rogaui petre Vt nō de-
ficiat fides tua.et tu aliqñ cō
uerſus cōfirma fratres tuos
vſus Symō ecce ſathanas
expetiuit vos vt cribraret ſi-
cut triticū ego autē rogaui ꝓ
te Vt. Lcō nona
Non autē quaſi neſciens ſē
tenciam de ſe vel diſcipuloꝝ
vel extraneorū inquirit: ſed
ideo diſcipulos quid de ſe ſē-
ciant interrogat vt confeſſio-
nem fidei recte illorū digna
mercede remuneret Nam ſi
cut interrogatis generaliter
omnibus.petrus reſpōdit v
nus ꝓ omnibus:ita quod pe
tro dn̄s r̄ndit in petro oībus
r̄ndit R Petre amas me.
tu ſcis domine quia amo te
Paſce oues meas vſus
Dn̄e tu ōnia noſti tu ſcis do-
mine quia amo te Paſce.
Ad laudes añ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

PEtre amas me paſce o-
ues meas. tu ſcis dñe qꝛ
amo te añ Symõ iohãnis
diligis me plus hijs. tu ſcis
dñe quia amo te añ Ego ꝓ
te rogaui petre vt nõ deficiat
fides tua et tu al'ñ cõuerſus
confirma fratres tuos añ
Significauit dñs petro qua
morte clarificatur⁹ eſſet deū
all'a añ Tu es petrus et ſu-
per hanc petrã edificabo ec-
cleſiam meã Capitulū
MIſit herodes rex ma-
n⁹ vt affligeret quoſdã
de eccleſia: occidit ãt iacobū
fratrem iohannis gladio: vi
dẽs aūt quia placeret iudeis
appoſuit appħẽdere et petꝝ
ymn⁹ Iã bone. Doctor.
Sit trinitati. v̄ſus Annū-
ciauerūt Ad bñ añ Q̇dcū
qꝫ ligaueris ſuꝑ terrã erit li-
gatū et in celis et qḋcūqꝫ ſol-
ueris ſuꝑ terrã erit ſolutū et
in celis dicit dñs ſymoni pe-
tro. Collecta.
DEus qui hodiernã diẽ
apl'oꝝ tuoꝝ petri ⁊ pau
li martirio cõſecraſti: da ec-
cleſie tue eorū in omnibus ſe
qui preceptū: ꝑ quos religio-
nis ſūpſit exordiū: ꝑ x. d. n. a.

Ad terciam capitulū.
ERat petrus dormiens
inter duos milites vinct⁹ ca
thenis duabus: et cuſtodes
ante oſtiū cuſtodiebat carce
rem: R̄a in cõmuni.
Ad ſextam capitulū
ANgelus dñi aſtitit ⁊ lu
men refulſit ĩ habitaculo car
ceris: ꝑcuſſoqꝫ latere petri
excitauit eū dicens. ſurge ve
lociter: ⁊ ceciderunt cathen
de manibus eius:
Ad nonam capitulū
EXiens petrus ſeq̄bat
gelū: et neſciebat quia ver
eſt qḋ fiebat ꝑ angelū: eſtim
bat autẽ ſe viſum videre:
In ſecūdis veſpis añ Iu
rauit cū cet. Capitulū
Hij ſunt viri miſcdie quo
rū iuſticie obliuionẽ n
accepnt: cū ſemine eorū ꝑm
nent bona: hereditas ſanct
nepotes eorū: ymn⁹ Au
rea v̄ſus In oẽm terram
Ad mḡt añ Glorioſi prin
cipes terre quõ in vita ſua d
lexerūt ſe ita ⁊ in morte no
ſunt ſeparati Ad cõpl' ym
Oliue añ Petrus apl's
paul⁹ doctor genciū ĩpi no
docuerunt legem tuam dñe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

In ꝯmemoracōne ſācti pau
li Inuitatoriū Regē aplo-
rum ymn⁹ Eterna xp̄iſti
In primo nocturno anth.
Qui opatus ē petro in apl'a
tu opatus eſt et michi int̄ gē-
tes et cognouerūt grām q̄ da
ta eſt michi a xp̄o dnō Pſal
mi et v̄ de aplis v̄ſus Qui
me ſegregauit ex vtero matꝛs
mee et vocauit ꝑ grām ſuam
añ Scio cui credidi et cert⁹
ſum qꝛ potens ē depoitū me
um ſeruare in illū diem iuſt⁹
iudex v̄ſus De reliquo re-
poita ē michi corona iuſticie
añ Michi viuere xp̄s eſt ꝛ
mori lucrū gl'ari me oportet i
cruce dn̄i mei ihū xp̄i v̄ſus
Per quē michi mūdus cru-
cifixus eſt et ego mundo
Sermo beati iohānis. Lcō
Btūs paulus ꝓma
qui tantā vim hūane a-
lacritatꝭ oñdit vt ad celū quo
qꝫ ip̄m valeat ſubuolare. pre
termittens angelos et archā
gelos aliaſqꝫ v̄tutes aliquan
do quidē ſuo exēplo xp̄i nos
fieri imitatores iubꝫ dicēdo
imitatores mei eſtote ſicut ꝛ
ego xp̄i ℟ Qui operatus
eſt petro in apl'atu operatus

eſt et michi inter gentes Et
cognouerūt graciā dei q̄ da-
ta e michi v̄ſus Gracia dei
in me vacua nō fuit ſed grā e-
ius ſemꝑ in me manet Et.
Aliqn quidē Lcō ſcd̄a
de ſe reſpiciens ad ipius do
mini nos imitacione accēdit
dicens Eſtote ergo imitato
res dei. ſicut filij kmi Iā ve-
ro demrāns qꝛ nichil ita hāc
imitacionē pariat. ꝙ ſi ita vi-
uat aliquis vt bonū ei⁹ i cōe
proficiat atqꝫ vniuerſis vtili-
ora prouideat. adiunxit Am
bulate in caritate ℟ Scio
cui credidi et certus ſū Qui
potens eſt depoſitū meū ſer-
uarē in illū diem v̄ſus Re
poſita eſt michi corona iuſti-
cie quā reddꝫ michi domin⁹
Qui. Lectio tercia.
Deo cū dixiſſet imita-
tores mei eſtote ꝯtinuo
de caritate diſſeruͭ. quia hec
precipue virt⁹ homines deo
proximos facit Quante eni
cūqꝫ ſūt alie inferiorē gradū
tenentes cūcte erga hominū
ſtudia verſantur: vt eſt cōtra
concupiſcenciā pugna. vt qd̄
aduerſus gulā geritur bellū.
vt in auaricie interitū acies

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ordinata vt cũ iracundie fu-
rore cõflictus ℟ Bonum
certamen certaui curſũ conſũ
maui fidem ſeruaui Ideoqꝫ
repoſita eſt michi corona iuſ
ticie. v̾ſus Scio cui credi-
di et certus ſum quia potens
eſt depoſitũ meũ ſeruare in
illũ die̾ Ideoqꝫ In ſcđo
noct̾ no añ Tu es vas electi
onis ſancte paule apl̾e p̄dica
tor veritatis in vniuerſo mũ-
do v̾ſus Per quẽ omnes
gentes cognouerunt grãz di
añ Magnꝰ ſcũs paulꝰ vas
electionis vere digne eſt glo-
rificãdus qui et meruit thro
nũ duodecimũ poſſidere v̾
ſus In regeneracione cũ ſe
derit filius hominis in ſede
maieſtatis ſue añ Bonum
certamen certaui curſũ cõſũ-
maui fidẽ ſeruaui v̾ſus De
cetero repoſita eſt michi co-
rona iuſticie v̾ſus Cõſtitu
es. Lectio quarta.
DIligere vo nobis deoqꝫ
cõe eſt: ꝓpterea et deus im-
ꝑabat orate ꝓ ꝑſequentibus
et calumpniantibus vos vt ſi
tis filij patris veſtri qui in ce
lis eſt. Hoc igitur et paulus
cũctorũ eſſe itelligens caput
bonoꝝ: omni in ſe ſtudio ex-
primere curauit ℟ Repo-
ſita eſt michi corona iuſticie
quã reddet michi dñs in illũ
diem Iuſtus iudex v̾ſus.
Scio cui credidi vt̃s Iuſtꝰ
NEmo eni Lcõ quita
ita dilexit inimicos. nemo in
inſidiatores ſuos tã bñficus
fuit: nullꝰ ꝓ afflictoribus ſu-
is tanta ꝑpeſſus eſt Nõ eni
illa q̃ paciebatur ſ̄ nature co
pulã cogitabat: qñtoqꝫ ãplꝰ
efferebãtur inimici tanto ma
gis eoꝝ miſerebatur inſaniã
℟ Michi viuere xp̃s eſt et
mori lucꝝ Gloriari me opor
tet in cruce dñi mei ihũ xp̄i
v̾ſus Per quẽ michi mũdꝰ
crucifixus eſt et ego mũdo
Gloriari. Lcõ ſexta
ET eni aliquis indulgen-
tiſſimus paẗ afficitur erga fi-
liũ freneſi cõprehenſũ. cuius
quãto magꝭ cõuicijs ictibuſqꝫ
pulſaẗ tanto eũ pocius miſa-
tur ac deflet: ita paulꝰ de ip̃a
magnitudine paſſionũ eoꝝ a
quibus affligebatur eſtima-
ret furorẽ: maiora illis adhi-
bebat fomenta pietatis ℟
Saulus autẽ magis ac magꝭ
cõualeſcebat et cõfundebat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

iudeos q habitabāt damaſci
Affirmās quoniā hic ē xp̄s
v̄ſus Et cōtinuo ingreſſus
ſynagogam predicabat ihm̄.
Affirmās In 3º noct̄ no
an̄ Saulus q et paulus mḡ
nus p̄dicator a deo cōfortatꝰ
cōualeſcebat et cōfundebat
iudos v̄ſus Affirmās qm̄
hic eſt filiꝰ dei viui an̄ Ne
magnitudo reuelacionū ex-
tollat me datus eſt michi ſti-
mulꝰ angelus ſathane q me
colaphizet ꝓpter qđ ter dn̄z
rogaui vt auferretur a me et
dixit michi dn̄s ſufficit tibi
paule gracia mea v̄ſꝰ Nā
virtus in infirmitate pficitur
an̄ Repoſita eſt michi coro
na iuſticie quā reddet michi
dn̄s in illū diem iuſtus iudex
v̄ſus Coop̄āte gracia ſpūs
ſancti. Scdm̄ matheū
In illo tp̄e. Rn̄dens ſymon
petrꝰ dixit ad ihm̄ Ecce nos
reliquimꝰ oīa:et ſecuti ſumꝰ
te Quid ḡ erit nob̄: Et reliq̄
S Iheronimi p̄ſbiteri
Grādis fiducia Petrꝰ
piſcator erat. diues non fue-
rat:cibos manu ⁊ arte quere
bat:et tamen loquitur confi-
denter. reliquimus omnia.

Et quia nō ſufficit tantū re-
linq̄re: adiungit qđ pfcm̄ eſt:
et ſecuti ſumus te Fecimus
quod iuſſiſti:quid igitur da-
bis nobis premij: ℞ Gra
cia dei ſum id qđ ſum Et grā
eius in me vacua nō fuit ſ ſp
in me manet v̄ſus Qui o-
peratus eſt petro in apl'atu o
peratus eſt et michi inter gē
tes Et. Lectio octaua
Ihesus āt dixit illis Amē
dico vobis:ꝙ vos qui ſecuti
eſtis me. in regeneracione cū
ſederit filius hominis i ſede
maieſtatis ſue:ſedebitis ſup
ſedes duodecim iudicantes
duodecī tribus iſrahel Nō
dixit qui reliquiſtis omnia:
hoc enim ⁊ ſocrates fecit phi
loſophus et multi alij diuici
as cōtempſerunt:ſed qui ſe-
cuti eſtis me:quod proprie a
poſtolorū eſt atq3 credenciū
℞ Sācte paule apoſtole p̄-
dicator veritatis ⁊ doctor gē
cium Intercede ꝓ nobis ad
deum qui te elegit vt digni ef
ficiamur grā dei v̄ſus Tu
es vas electionis ſancte pau
le apoſtole p̄dicator v̄itatis
in vniuerſo mūdo Intercede.
Lectio nona

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

IN regeneracione cū ſe-
derit fili⁹ hominis ī ſede ma
ieſtatis ſue quādo ex mortu-
is de corrupcōe reſurgent in-
corrupti: ſedebitis et vos in
ſolijs iudicanciū cōdempnā
tes duodecim tribus iſrahel
quia vobis credentib⁹ illi cre
dere noluerunt Et omnis q
reliquerit domū vel fratres
aut ſorores aut patrē aut ma
trem aut vxorē aut filios aut
agros propter nomen meū:
centuplū accipiet: et vitam e
ternā poſſidebit R Mag
nus ſanct⁹ paulus vas electi
onis Vere digne eſt glorifi-
candus Qui et meruit thro
nū duodeci^m poſſidere v̄ſ⁹.
A xp̄o de celo vocatus et in
terram ꝓſtratus ex ꝑſecuto-
re fcūs eſt vas elcōnis Vere
Ad laudes antiphō.
EGo plantaui apollo ri-
gauit deus āt incrementum
dedit all'a v̄ſus Vnuſqſqȝ
ꝓpriam mercedem accipiet
ſcd̄m ſuum laborem aā Li
benter glābor in infirmitati-
bus meis vt inhabitet in me
virtus xp̄i v̄ſus Quando
enī infirmor tunc forcior ſum
et potens aā Sancte pau-

le apoſtole predicator verita
tis et doctor genciū interce
de ꝓ nobis ad deum qui te e
legit v̄ſus Vt digni effici a
mur gracia dei aā Gracia
dei in me vacua non fuit ſed
gracia eius ſemper in me ma
net. v̄ſus Gracia dei ſū i
quod ſum aā Damaſci p̄
poſitus gentis arethe regi
voluit me cōprehēdere a fr
tribus ꝑ murū ſubmiſſus ſ
in ſporta et ſic euaſi manus
ius ī nomine dn̄i v̄ſus D
us et pater dn̄i mei ihū xp̄i
ſcit qꝛ nō mencior Cap
CUm ei placuit qui m
ſegregau^r ex vtero m
tris mee et vocauit ꝑ graci
ſuā: cōtinuo nō acquieui ca
ni et ſāguini: ſed cōuerſus v
ni iheroſolimā videre petr
ymn⁹ Doctor v̄ſus A
nūciauerunt Ad bened ai
Ewangeliū meū qd̄ ewāg
lizatū eſt nō eſt a me neqȝ a
homine accepi illud ſed ꝑ r
uelacionē ihū xp̄i dn̄i noſt
DEus qui Coll
multitudinē genciū b
pauli apl'i p̄dicacione doc
ti: da nobis q̄s: vt cui⁹ nata
cia colimus eius apud te p

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

cinia ſenciamus:p. Deiñ de ſcõ iohã añ Iohẽs voca. Poſtea de ſcõ petro ã Petre amas.v̄. Tu es petrus:et ſup.coll' Regre infra ad vincl'a Ad terciam capl'm

Barnabas apphẽſũ paulũ duxit ad apoſtolos: et narrauit illis quõ i damaſco fiducialiter egerit in nomine domini ihesu: R̄ in cõi

Ad ſextam capitulũ

Erat paulus cũ apl'is in trans et exiens ihrl'm:et fideliter agens in noie domini.

Ad nonam capitulũ

Paulus introgreſſus ſynagogã cũ fiducia loq̃batur: diſputãs et ſuadens de r̄gno dei: In ſcõis veſpis añ. Iurauit cũ cet Cap ⁊ ceťa de ſcõ iohãne baptiſta ſicut i p̄mis veſpis eius cũ r̄nſorio Coll' Deus qui p̄ntem De iñ de apl'is añ Glorioſi p̄ncipes terre vſus In omnẽ terram Collcã vt s̄ in die ſãcto. Completoriũ de tempe Inuitatoriũ et ceťa vt i die.

In octaua ſancti iohannis.

Et fcm̃ Lcõ prima eſt inquit in die octauo venerunt circũcidere puerũ: et vocabant eũ nomine pařs ſui zachariã Et reſpondens mater eius dixit Nequaq̃ s̄ vocabit iohẽs Lcõ ſcda.

Iohannes interpretatur dñi gracia:ſiue in quo eſt grã Quo nomine et totã ewangelice diſpenſacionis graciã quã predicat.et ip̄m ſpecialiter dñm ſigt:per quẽ eadem gracia mundo donata eſt

Qui vero Lcõ ťcia. natũ puer patris zacharie nomine magis q̃ iohannem vocandũ eſſe decernebant eos p̄fecto figurãt:qui domino noua gracie munera declarãte.cupent eũ potius cõſueta ſacerdocij veteris edcã p̄dicare Lectio quarta

Unde bñ zacharias memor dñi interpretatur:q2 videlicet memoriã antique obſeruacionis q̃ vtiq3 a domio data eſt figurate denunciat Contendebant ergo de nomine nati p̄phete hij qui cõuenerant:et zachariã hũc võri ſatagebãt Lcõ quita.

Et contra mater verbis et pater ſcriptis.quia iohẽs magis appellandus eſt aſtruebãt: quia fuere nonnulli ce-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

leſtiũ ſacrõꝝ minus ꝑiti: qui
in primordijs ewãgelij cho-
ruſcantis carnalia adhuc le-
galis ſacerdocij ſtatuta ſiml'
obſeruãda eſſe decernerent.
Quos ꝓfcõ Lcõ ſexta
ĩpa legis doctrina de ſuſcipi
enda grã xp̃i quaſi elizabeth
de noie iohis viua voce cõfir
mat: dicendo ꝑ legiſlatorem
Prophetã vobis ſuſcitabit
deus veſter de fratrib⁹ vr̃is:
tanq̃ meip̃m audietis: iuxta
omnia que locutus fuerit vo
bis Ewangeliũ. et cetera
ſicut in die. ſed Ad bñ añ
Et factũ eſt in die octauo ve
nerunt circũcidere puerũ. et
vocabãt eũ nomĩe patris ſui
zachariã et rñdens maẗ eius
dixit nequaq̃ ſed vocabitur
iohẽs Nota de ap̃lis per
oct̃. eoꝝ dicitur ad mꝰ Añ
Petrus ap̃lus v̇. Annũcia
uerunt. ad vꝰ añ Glorioſi v̇.
In omnẽ Collcã ſicut i die.
Ad horas Rª in cõi de vno
martire Cetera ſicut in die.
In viſitacione beate marie
ad veſperas añ.
AVe maria cũ ceter̃ Re
quire in ãnũciacione Cap̃la
ad omnes horas vt in ei⁹ na-
tiuitate. R Uidete ymn⁹
Aue maris ſt̃ella v̇ſus Aue ma
ria Ad mḡt añ Q̃ pl'chra
es et q̃ decora kĩnia in deli-
cijs ſtatura tua aſſimilata eſt
palme et vbera tua botꝰ ca-
put tuũ vt carmelus collũ tu
um ſicut turris eburnea veni
dilecte mi egrediamur i agꝝ
videamus ſi flores ꝑturiunt
ſi floruiſſent mala punica ibi
dabo t̃ vbera mea Coll'.
FAmlꝫoꝝ tuoꝝ q̃s dñẽ de
lictis ignoſce: vt qui tibi pla-
cere de actib⁹ nr̃is nõ vale⁹:
genitricis filij tui dñi dei nr̃i
intercessione ſaluemur: ꝑ e.
Deiñ oct̃ iohis ã. Et fcm̃ eſt
vt ſ̃ Poſtea de ſcis ã Gau-
dent in celis v̇. Exultent
DEus qui Collcã.
nos ſcõꝝ tuoꝝ ꝓceſſi ꝛ
marciniani cõfeſſionib⁹ glo-
ſis circũdas et ꝓtegis: da no
bis et eoꝝ imitacione ꝓfice
re: et interceſſione gaudere:
ꝑ. De ap̃lis nõ fit memoria
in hoc feſto Ad compl' añ
Cũ iocũditate. ymn⁹ Sit
porta añ Ecce ãcilla In
uitat̃ Aue maria grã plena
Dñs tecũ ymn⁹ Q̃uẽ t̃ra
In primo nocturno anth.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Bñdcã tu Pſalmi et v̄ de v
na v̄gine añ Sicut mirra.
añ Ante thorũ.
Bede Lectio prima
QUia peſte ſupbie attac
tũ genus hũanũ pierat: dece
bat vt medicamentũ humili
tatis quo ſanaret̃. pma mox
incipientis ſalutis tpa p̃ten-
derent Et qꝛ p temeritatẽ ſe
ducte mulieris mors ĩ mũdũ
introierat: cõgruũ fuit vt in
indiciũ vite reuertentis mu-
lieres ſe deuote humilitatis
inuicẽ ac pietatis p̃uenirent
obſequijs ℟ Scã ⁊ imacu
lata v̄ginitas Lcõ ſecũda.
PRior ergo nob̃ btã di ge
nitrix ad ſblimitatẽ prie celeſ
tis iter oñdit humilitatis: nõ
min⁹ religionis q̃ caſtitatis ex
emplo venerabilis Siquidẽ
gl'a v̄ginei et intemerati cor-
pis q̃lis ſit vita ſupne citatis
ad quã ſuſpirem⁹ ĩſinuat: v-
bi neqꝫ nubẽt neqꝫ nubẽt̃ ſed
ſũt ſicut angeli dei in celis: ac
v̄tute mẽtis eximia. q̃ ad hãc
ptingere debeam⁹ ĩdicat ℟
Bñdcã tu in mulierib⁹. Et
bñdcũs frcũs vent̃s tui v̄ſ⁹
Aue maria grã plena dñs te
cũ Et. Lectio tercia.

NAm ſicut ſci ewangelij
lcõe cognouim⁹ poſtq̃ ange
lica viſione ⁊ allocucione me
ruit ſblimari poſtq̃ ſe celeſti
honeſtandã ptu didicit neq̃-
q̃ ſe de donis celeſtibus q̃ſi
a ſe hec eſſent extulit: ſed vt
magis magiſqꝫ donis eſſꝫ ap
ta diuinis in cuſtodia humi-
litatis greſſum mẽtis fix̃: ita
ewangelizãti ſibi archãgelo
rñs Ecce ãcilla dñi: fiat m̃ ſe
cũdũ v̄bũ tuũ ℟ Cõfirma
tũ eſt cor v̄ginis in q̃ diua miſ
teria angelo narrãte cõcepit
q̃ formã pre filijs hominũ caſ
tis ſuſcepit viſceribus Et be
nedcã ĩneternũ deũ nobis p-
iet et hominẽ v̄ſus Dom⁹
pudici pectoris templũ repẽ
te fit dei intacta neſciens vir
v̄bo cõcepit filiũ Et. ¶ In
ſcdo nocturno añ Spẽ tua
et pl'. añ Adiuuabit eã ã
Sicut letãciũ. Lcõ q̃rta
TAndẽ vero quã angelo
exhibuerat humilitatẽ
hominibus quoqꝫ curau' ex
hibere: et qd maioris eſt vir-
tutis hoc eciam minoribus.
Quis enim neſciat v̄ginem
deo conſecratã. muliere deo
dedita ꝫdũ habere pocior⁊c.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Quis dubitet matrē regis e
terni iure matri militis eſſe p̄
ferendam? ℞ Corde ⁊ ai-
mo xp̄o canam⁹ gloriā in hac
ſacra ſolēpnitate. Precelſe
genitricis dei v̄ginis marie
vt ip̄a intercedat ꝓ nobis ad
dn̄m v̄ſus Gaudeamus ō
nes in dn̄o diem feſtū celebrā
tes Precelſe Lcō quīta
Sttm̄ ip̄a memor ſcripture
ꝑcipientis. qn̄to magnus es
tanto te humilia in omnib⁹?
mox vt āgelus qui loq̄batur
ei ad celeſtia rediit. ſurgit ad
montana cōſcendit. geſtāſq;
in vtero deū ſeruorū dei ha-
bitacula petit. ac r̄quirit allo
quia Et apte poſt viſionem
angeli in mōtana ſubiit q̄ guſ
tata ſuauitate ſupnorū ciuiū.
humilitatis ſe greſſibus ad v̄
tutū alta trāſtulit ℞ Orna
tam in monilibus filiā ihrlm
dn̄s cōcupiuit Et videntes
eam filie ſyon beatiſſimā pre
dicauerūt dicentes vngentū
effuſū nomen tuū v̄ſus Aſ
titit regina a dextris tuis in
veſtitu deaurato circūdata
varietate Et. Lcō ſexta
Intrat ergo domū zacha-
rie atq; elizabeth quā ſeruū
ac precurſorē domini parittu-
ram nouerat ſalutat. nō qua-
ſi dubia de oraculo qd̄ acce-
perat. ſed vt cōgratulatura
de dono quod conſeruā acce
piſſe didicerat. non vt verbū
angeli mulieris atteſtacione
probaret. ſed vt mulieri pro-
uecte etatis virgo iuuencula
miniſteriū ſedula impende-
ret ℞ Beata es virgo ma
ria dei genitrix q̄ credidiſti
domino ꝑficientur in te q̄ dic
ta ſunt tibi Intercede ꝓ no
bis ad dn̄m deum nr̄m v̄ſus
Electa mater et virgo q̄ ſine
viro virū cōcepiſti Intcede

¶ In tercio nocturuo anth.

Hec eſt q̄ neſciuit thorū in de
licto habebit fructū in reſpec
tione animarū ſanctarū. an̄
Speciosa facta es et ſuauis
in delicijs tuis ſancta dei ge-
nitrix an̄ Dignare me lau
dare te v̄go ſacrata da michi
virtutem cōtra hoſtes tuos.

Secūdum Lucam.

In illo tp̄e Exurgēs maria
abiit in montana cū feſtinaci
one in ciuitatē iuda Et itra-
uit domū zacharie. et ſaluta
uit elizabeth Et reliqua.

Ambroſij epiſcopi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

MOꝛale eſt omnib⁹ vt qui
fidem exigūt fidē aſtru-
ant Et ideo angel⁹ cū abſcō
dita nūciaret vt fides aſtrue
retur exemplo ſenioꝛis femi
ne ſteriliſqꝫ ꝯceptū v̓gini ma
rie nūciauit: vt poſſibile deo
omne qd̓ ei placuerat aſſere-
ret. ℞ Congratulamini m̄
omnes qui diligitis dominū
quia cū eſſem ꝑuula placui al
tiſſimo Et de meis viſcerib⁹
genui deū et hominē v̓ſus
Beatā me dicent omnes ge-
neraciones qꝛ ancillā humilē
reſpexit deus Et.

Ubi au   Lcō octaua
diuit hoc maria nō quaſi in-
credula de oꝛaculo. nec qua-
ſi incerta de nūcio. nec quaſi
dubitans de exemplo: ſed q̄i
leta ꝓ voto. religioſa ꝓ offici
o. feſtina ꝓ gaudio. in mōta-
na ꝑrexit Quo enim iā deo
plena: niſi ad ſuperioꝛa cum
feſtinacōe cōſcēderet: Neſ-
cit tarda molimīa ſpūs ſancti
grácia ℞ Btām me dicent
omnes generacōnes. qꝛ fecit
michi dn̄s magna qꝛ potens
eſt Et ſanctū nomē ei⁹ v̓ſus
Et miſericoꝛdia eius a ꝓge
nie in ꝓgenies timentib⁹ eū.

Et.   Lectio nona
DIſcite et vos ſancte mu-
lieres ſedulitatē: quā pꝛegnā
tibus debeatis exhibere cog
natis Mariā q̄ añ ſola in in-
timis penetralibus verſaba-
tur nō a publico virginitatis
pudoꝛ. nō a ſtudio aſperitas
monciū: non ab officio ꝓlixi
tas itineris retardauit. In
montana v̓go cū feſtinacōne
virgo officij memoꝛ: iniurie
imeōꝛ. affectu vigēte nō ſexu
relicta ꝑrexit domo ℞ Ui
dete miraculū mater domini
cōcepit virgo virilis ignara
cōſoꝛcij Stans onerata no-
bili onere maria et mrēm ſe
letam cognoſcit q̄ ſe neſcit vx
oꝛem v̓ſus Caſte ꝑn̄tis viſ
cera celeſtis intrat gracia vē-
ter puelle baiulat ſecreta que
nō nouerat Stans.

DAd laudes antiphō
Um eſſet rex in accubi
tu ſuo nard⁹ mea dedit odo-
rem ſuauitatis añ Leua e⁹
ſub capite meo et dextra illi⁹
amplexabitur me añ In o
doꝛe vngētoꝝ tuoꝛū currim⁹
adoleſcentule dilexerunt te
nimis añ Benedcā filia tu
a dn̄o qꝛ ꝑ te fructū vite cōi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

cauimus. añ Pulchra es et decora filia ihr'l'm terribil' vt caſtrorũ acies ordinata. ymn⁹ O glorioſa vſus Aue maria Ad bñañ Ex q̃ facta eſt vox ſalutacionis tue in auribus meis exultauit in gaudio infans in vtero meo all'a De ſanctis añ et v̄ i cõi Ad horas p oct ymn⁹ Aue maris Ad primã R. Xpe fili vſus Qui nat⁹ es Ad terciã R Specioſa facta es et ſuauis in delicijs tuis.a.a. vſus Scã dei geitrix vſus Digñre Ad ſextã R Dignare me laudare te v̄go ſacta a.a. vſus Da m̄ v̄tutẽ ↄtra hoſtes tuos vſus Elegit. Ad nonã R Elegit eã de⁹ et p̄elegit eam.a.a. vſ⁹ Et inhabitare eã facit in tabnaculo ſuo. vſus Aue maria grã pléa In ſecũdis veſpis Añe de laud' Pſalmi Dix' dñs cũ ceteris de btã v̄gine. ymn⁹ Aue mari vſ⁹ Aue maria Ad mĝt añ Btã es maria q̃ credidiſti pficientur in te q̃ dcã ſũt tibi a dño all'a. Infra oct Dia ſicut in die. v bi v̄o fuerit dõ legant lcões ſex de ſequentib⁹ cũ om̄e dñi

cali. ſed ſi vacandũ fuerit dicatur om̄e ſicut i die Ad vſ ſicut i ſcõis veſpis Lcõ p^a

Benedcã tu inter mulieres: ꝛ bñdictus fructus ventris tui Bñdicta eſt eni i cõpabiliter: q̃ ꝛ diuini germinis ſuſcepit gl'am: et coronã itegritatis ſeruauit Bñdcã tu inter mulieres: p cui⁹ ptũ virgineũ a natis mulierũ maledictio pme matris excluſa eſt. Lectio ſecunda.

Benedcũs fructus ventris illius: p quẽ ꝛ ſemen icorrupcõis ꝛ ſupne hereditatis quã pdidimus i adã frem̄ recepimus Et vere ac ſingularit benedcũs: qui nõ noſtro more poſtq̃ natus ẽ grãm a dño benedictionis pcepit. ſ; ipe ad ſaluandũ mundũ bñdcũs veit i noie dñi Lcõ 3^a

Et vnde hoc michi: vt veniat mat domini mei ad me: O quanta in pphetiſſe mente humilitas: q̃ verus ſermo domini quẽ dixit. Sup quẽ requieſcet ſpirit⁹ meus: niſi ſuper humil'e et quietũ et trementẽ verba mea? Matrem quidẽ domi q̃ ad ſe venerat mox vt vidit eſſe cognouit: ſ;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

nil in ſe talis meriti reperiēs
ꝙ digna fieret a tanta hoſpi-
te viſitari: vnde hoc michi in
quit. vt veniat mater dñi ad
me

Item Lcō prima

Ecce enim vt facta eſt
vox ſalutacionis tue i
aurib⁹ meis: exultauit i gau-
dio infans in vtero meo In
tellex' elizabeth eodem quo
repleta erat ſpiritu reuelāte
quid illa exultacio ſui ſignifi
caſſet infantis: hoc eſt illius
veniſſe matrem cui⁹ ipē pre-
curſor ac demōſtrator eſſet
futurus

Lectio tercia

Et ꝙ̄ miranda: ꝙ̄ cita ſāc
ti ſpiritus operacio. Nulla
quippe in diſcēdo mora eſt:
vbi ſpiritus ſanctus doctor
adeſt En vno eodemq; mo-
mento cū voce ſalutātis gau-
dium naſcitur infantis: quia
dum vox ad aures peruenit
corporales. virtus ſpiritalis
cor intrauit audientis. nec ſo
lam genitricem ſed et ſobolē
amore dei aduenientis accē-
dit.

Lectio tercia

Unde mox eadem precur-
ſoris domini genitrix ea q̄ in
occulto cognouerat. hijs qui
ſimul aderant et audiebant
palam ewangelizare curauit
Nam ſubdit Et beata q̄ cre
didit. quoniā ꝑficientur ea q̄
dicta ſunt ei a domino Nā ꝛ
hoc quoq; per ſpiritū didicit
elizabeth. q̄ angelus ad ma-
riam v̄ba ꝓtulit: ꝙ illa mox
ewāgelizati crediderit. ꝙ h̄
diuina operāte potencia abſ
q; vlla eſſent dubietate com-
plenda

Itē Lcō ꝑma

Magnificat anima mea
dominū. et exultauit
ſpiritus meus in deo saluta-
ri meo Eius autē anima do-
minū magnificat. qui omnes
interioris hominis ſui affec-
tus diuinis laudibus ac ſer-
uicijs mancipat. qui obſeruā
cia preceptorū dei ſemꝑ eius
potēciā maieſtatis ſe cogita-
re demonſtrat

Lcō ſcḋa.

Eius ſpiritus in deo ſalu
tari ſuo exultat: quē nil in ter
ris libet nulla caducarū rerū
affluencia emollit. nulla ad-
uerſitas frangit. ſed ſola illi⁹
a quo ſalus ſperatur eterna
ſui conditoris memoria de-
lectat.

Lectio tercia

Que cum omnibus per
fectis verba recte cōueniant
maxime tamen ea beatam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

di genitricē ꝓferre decebat:
q̄ meriti ꝑuilegio ſingularis
ſpeciali ipſius dilcōe flagra-
bat: cuius coꝛꝑali cōcepcōe
gaudebat Que iure in ihū.
id eſt ſalutari ſuo ſpeciali pꝛe
ceteris ſanctis gaudio potu-
it exultare: quia quē ꝑpetuū
ſalutis auctoꝛē nouerat. hūc
ip̄m tēpoꝛali oꝛtu de ſua car-
ne naſciturū eſſe ſciebat: qua
tenus in vna eademq; ꝑſona
veraciter ſuus et filius eſſet
et dn̄s Itē Lcō pꝛima

Addidit eciā adhuc di-
uine pietatis munera q̄
mirabiliter accepit: digna ḡ-
ciaꝝ actōe collaudās Quia
fecit michi magna qui potēs
ē: et ſanctū nomen eius Nic
hil ergo ſuis meritis tribuit:
q̄ totam ſuā magnitudinē ad
illius donū refert. qui eſſenci
aliter potens et magnus ex-
iſtens fideles ſuos de ꝑuis
atq; īfirmis foꝛtes facere cō-
ſueuit et m̄gnos Lcō ſcđa

Bene aūt addidit. et ſcm̄
nomen eius: vt āmoneret au
dientes ymmo oēs ad quos
eius verba ꝑuenirent. inſtru
eret ad fidē et inuocacōem e-
iuſdē nominis aduolare qua
tinus et ip̄i ſcitatis eterne ac
ſalutis vere poſſent eſſe ꝑtici
pes. iuxta illud ꝓpheticum.
Et erit omnis quicūq; inuo
cauerit nomē dn̄i ſalu⁹ erit.
Sp̄m enī Lcō tercia.
eſt nomē de quo ſupꝛa ait et
exultauit ſpūs meus in deo
ſalutari meo: Vn̄ adhuc ap-
cius addit. Et miſcđia eius
in ꝓgenies et ꝓgenies: timē
tibus eū. Progenies aūt et
pꝛogenies vel vtriuſq; popu
li iudaici videlicet et gentilis
appellat: vl' certe omniū per
oꝛbem nationū: quas in xp̄o
credituras eſſe ꝓuidebat.

Item Lectio pꝛima.

Verū quia venerabilis
dei genitrix miſcđiam eius ō
nibus ꝑ oꝛbē qui eū timerent
affuturā eſſe ꝓdocuit: reſtat
vt eciam ſuꝑbi ac cōtempnē-
tes moita veritatis quid me
reantur īſinuet Fecit inquit
potenciā in bꝛachio ſuo: diſ-
perſit ſuperbos mente coꝛđ
ſui. In bꝛachio ſuo iudiciū
ꝓpꝛie virtutis ſignificat
Non enī Lcō ſecūda.
alieno ad oꝑandū īdiget aux
ilio: cui ſicut ſcriptū eſt ſubē
cū voluerit poſſe Quod ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

diſtinctionē nrē bone opera-
cionis dicit qui nō in nrē viri
buꝫ libertatis ſed in deo faci
em⁹ vtutē. et ſicut alias ſcrip
tum eſt et brachiū coꝝ nō ſal
uabit eos: ſed dextera tua et
brachiū tuū et illuīacio vul-
tus tui. Lectio tercia.

DIſpſit aūt ſuperbos mē
te cordis ſui: quia iniciū oīs
peccati ſupbia Ob cui⁹ meri
tū dn̄s genus hūanum a ſta-
bili habitacione patrie celeſtē
eiciens: in hui⁹ ꝑegrinacōēꝫ
exilij longe lateqꝫ diſpulit.
Sed et hijs qui ī peccatis ꝑ-
durare nō timent: grauiore
future diſpſionis vindictam
reſerauit

In trāſlacōe ſci martini epi
Omnia in cōi pter Capl'a ꝛ
coll' Ad bn̄d. ꝛ mgt in vēſqꝫ
vs ā. Dn̄e deus nr̄ hec Req
re in alio feſto eius

Perepciū Lcō pma
eſt eciā illud iſerere lec-
cioni: qualiter corpuſculū be
ati martini in locū vbi nunc a
doratur. fuerit angelo ānuen
te tranſlatū Anno ſexageſi-
mo quarto poſt trāſitū gl'oſi
domini martini: beat⁹ ꝑpetu
us turonice ſedis cathedrā

ſortitus eſt dignitatis Adep
tuſqꝫ hūc apicē: cū magno vo
toꝝ cōſenſu fundamēta tem-
pli ampliora q̄ fuerāt ſupra
beata membra locare diſpo-
ſuit Q̄d ſagaci inſiſtens ſtu-
dio: mirifico mancipauit ef-
fectui Lectio ſecūda

ADueniente ergo optato
tpē ſacerdoti vt templū dedi
caret et ſcm̄ corpuſculū a lo°
vbi ſepultū fuerat transferre
tur. cōuocauit beatus ꝑpetu
us vicinos pōtifices ad diē
feſtū: ſed ad abbatū ꝛ clerico
rū nō minimā multitudinem

ET quia Lcō tercia
hoc i klīs iulij agere volebat
vigilata vna nocte ſcō mane
accepto ſarculo terrā q̄ ſuper
ſanctū tumulū erat cepnt ef-
fodere. Quo detecto man⁹
vt cōmouerent illū iniciunt:
ibiqꝫ mltitudo tota laborās
nichil ꝓſus ꝑ totā diem pro
fecit Lectio quarta

VIgilata itaqꝫ alia nocte
mane temptantes iterū nich
ilomin⁹ agere potuerūt Tūc
conturbati atqꝫ exterriti: qd
facerent neſciebāt Dicit eis
vnus ex clicis Scitis qꝛ poſt
hoc triduū natalis epat⁹ ei⁹

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

eſſe cõſueuerat: et forſitan in
hac die ſe transferri nos am-
monet Tunc ieiunijs et ora-
cionibꝰ ac iugi pſallencio die
noctuqꝫ inſiſtentes: triduum
illud ĩ cõtinuacione duxerũt
Quarta aũt Lcõ quita
die accedẽtes ponẽteſqꝫ ma-
nus: non valebant penitꝰ mo
uere ſepulchrũ Pauore aũt
omnes exterriti iã in hoc ſtã
tes vt terra vaſculũ qd̃ detex
erant opirent: apparuit eis ve-
neranda canicie ſenex inſtar
niuis candorẽ efferens dicẽs
ſe eſſe abbatẽ: ⁊ ait eis Vſqꝫ
quo cõturbamini et tardatis
Non videtis dñm martinũ
ſtantẽ vos iuuare paratũ: ſi ma
nꝰ apponitis: Lcõ ſexta.
Tunc iactans palliũ quo v
tebatur poſuit manũ ad ſar-
cofagũ cũ reliquis ſacerdoti-
bus crucibus paratis ⁊ cereis:
impoſitaqꝫ antiphona dede
runt cuncti voces pſallenciũ
in excelſo Tandẽ ad ſenis co
natũ ꝓtinus ſarcofagũ in ſũ-
ma leuitate cõmotũ: in locũ
vbi nunc adoratur dño annu
ente perducitur Euangeliũ
Sint lũbi Require in cõi.
In octᷓ aploꝝ petri et pauli.

Ad veſperas añ Iſti ſũt vi-
ri Require in cõi Cap ⁊ R
in cõi ymnꝰ Aurea lu. V-
ſus In oẽm Ad mĝt añ
Iſti ſũt due oliue et duo can
delabra lucencia añ dñm ha
bent poteſtatẽ claudere celũ
nubibus et aperire portas eiꝰ
qꝛ lingue eorũ claues celi fac
te ſunt. Collecta
Deus cuius dextera be
atũ petrũ ambulantem
in fluctibus ne mergeretur e
rexit: et coaplm eius paulũ
tercio naufragantẽ de ꝓfun-
do pelagi liberauit: exaudi
nos ꝓpicius: et ꝯcede vt am
boꝝ meritis eternitatis glꝛaꝫ
cõſeq̃mur: ꝑ Cõpl de b. v.
Ad mã Oia in cõi. ymnꝰ vt
vt ſupra in die
Octᷓ Auguſtini Lcõ prima
Cum omnes beati apli
parẽ grãm apud dñm ſancti
tatis optineãt: neſcio quo tñ
pacto petrus et paulus videͣ
tur ꝑ ceteris peculiari qua-
dam in ſaluatore fidei v̓tute
precellere: qd̃ quidẽ ex ipſius
dñi iudicio poſſumus appro
bare. Lectio ſecũda
Nam petro ſicut bono diſ-
penſatori clauẽ regni celeſtis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

dedit:paulo tꝑ ydoneo doc
tori magiſteriū eccleſiaſtice i
ſtitucionis iniunxit:ſcilicꝫ vt
quos iſte erudierit ad ſalutē
ille ſuſcipiat ad quietem:et
quoꝝ corda paulus patefece
rit doctrina verborū eorū a-
nimabus petrus aperiat reg
na celorū   Lectio tercia
Clauē eni quodāmodo a
xpo ſcie ꝛ paulꝰ accepit Cla
uis eni dicenda eſt.qua ad fi
dem pccōꝝ corda reſerantur
menciū ſecreta pandunt̄: et
quicquid intrinſecus clauſū
tenet̄ in palā racionabili ma
nifeſtacione ꝓducitur Cla-
uis inqꝑ eſt q̄ ꝛ cōſcienciā ad
peccati cōfeſſionē apit ꝛ gra
ciam ad eternitatē miſterij ſa
lutaris icludit   Lcō q̄rta.
Ambo igit̄ claues a dn̄o ꝑ
ceperūt:ſcie iſte:ille potēcie.
Diuicias imōꝛlitatis iſte diſ
penſat:ſcie thezauros ille lar
git̄. Sūt eni ſcie thezauri ſi-
cut ſcriptū eſt:in quo ſūt the-
zauri ſapīe et ſcīe abſcōditi
Ergo bti   Lcō quinta
petrus et paulus eminēt int̄
vniuerſos apl'os.et peculiari
quadā p̄rogatiua p̄cellunt.
Verū inter ipōs quis cui p-
ponatur incertū eſt Puto e
nim illos equales eſſe meritꝭ
qui equales ſūt paſſione:et ſi
mili eos fidei deuocione vix
iſſe:quos ſil' videmꝰ ad mar
tirij gl'aꝫ ꝑueniſſe   Lcō ſex
Non eni ſn̄ cā fcm̄ putemꝰ:
ꝙ vna die vno in loco vnius
tyrāni tolerauere ſentenciā
Vna die paſſi ſūt:vt ad xp̄ꝫ
ꝑiter ꝑuenirent Vno i loco:
ne alteri roma deeſſet Sub
vno ꝑſecutore:vt eq̄lis crude
litas vtrūqꝫ cōſtringeret Di
es ergo ꝓ merito: locꝰ ꝓ gl'a
ꝑſecutoꝛ decretus ē ꝓ v̄tute.
Secūdum Matheū
In illo tp̄e Juſſit ihūs
diſcipl'os deſcēdere i nanicu
lā ꝛ p̄cedere tn̄s fretū donec
dimitteret turbā Et reliqua
Jheronimi p̄ſbiteri.
Omibus locis ardētiſſiē
fidei inuenit̄ petrꝰ Introga
tis diſcipl'is quē hoīēs dice-
rēt ihm̄:di filiū ꝯfitet̄ Volē-
tē ad paſſionē ꝑgere licꝫ errꝫ
i re tn̄ nō errat i affcū:nolens
eū mori quē filiū di fueāt pau
lo an̄ cōfeſſus In monte cū
ſaluatoꝛe int̄ p̄mos p̄mus aſ-
cendit:et in paſſione ſolus ſe
quitur.   Lcō octaua.

PEccatũ negacionis qđ
ex repentino timore deſcēde
rat: amaris ſtatī abluit lacri-
mis. Poſt paſſionē cũ eēnt ī
lacu genezareth et piſcarent̄
⁊ dñs ſtaret ī litore: alijs pau
latim nauigātibus ille nō pa
tit̄ moras: ſ; accinct⁹ apēdice
ſuo ſtatī p̄cipitat̄ in fluctib⁹
Eodē igit̄ Lcō nona
fidei ardore quo ſemꝑ nunc
quoqȝ ceteris tacentib⁹ cre-
dit ſe facere poſſe ꝑ volūtatē
mgrī: qđ ille poterat ꝑ natu-
rā. Jube inquit me ad te veī
re ſuꝑ aquas. Tu p̄cipe et illi
co ſolidabūt̄ vñ: leue fiet cor-
pus qđ ꝑ ſe graue eſt. Et deſ
cendēs petr⁹ de nauicl'a am-
bulabat ſuꝑ aquā. Ad laud
ā. Hoc ē p̄ceptū ymn⁹ Oli
ue. Ad bñ añ. Jſti ſūt due vt
ē. Ad bñ̄s in cōi. Jn ſcđis
veſꝑis. Añe et capi cōi ym.
Aurea lu. Ad mḡt ā. Jſti ſt̄
Jn octā viſitacōis. Dia ſicut
in feſto p̄ter lcōnes. ſ; et in p̄-
mis veſꝑis. Pſalmi Dixit
dñs cũ ceteris de btā v̄gine
INde nos Lcō p̄ma
neccē eſt frēs kmī quib⁹ e
terna merces a dño ꝓmittit̄
indefeſſo niſu mētis ꝓ ei⁹ ꝑ-
cepcōe luctari. Opz enī vt ꝓ
obtinendo bono qđ ſine fine
cupimus habere ſine vlla in-
termiſſione donec accipiam⁹
certare curem⁹ Lcō ſcđa
Exempla btē dī genitricis
ſemꝑ aīo retineam⁹ vt in con
ſpectu dei humiles inuētī et
ꝓximis quoqȝ debito hōre
ſbmiſſi mereamur cũ xp̄o ip-
ſo ꝑpetuo ſblimari. Studea-
mus ſollicite ne nos īdebite
laudanciũ fauor extollet cũ il
lā videam⁹ īter v̄ba vere lau
dacōis īncōcuſſam hūilitatē
tenuiſſe ꝯſtanciā Lcō t̄cia
SJ imoderatus tꝑaliũ re
rũ nos appetitus delectat. re
miniſcamur qꝛ iudex nr̄ diui
tes dimittit ianes. Si tꝑalis
afflictio forte mentē ꝯturbat
recogitem⁹ qꝛ hūiles exaltat
Nunq̄ꝫ de īpetranda admiſ
ſoꝝ venia deſꝑem⁹ qꝛ mīa ei⁹
a ꝓgenie in ꝓgenies timenti
bus eũ Lcō quarta
NVlli int̄ mala q̄ fecit ḡuior
īpenitendi culpa ſurripiat qꝛ
de⁹ ſuꝑbis reſiſtit eoſqȝ a be
atoꝝ ſorte ſecernens ꝑ varia
penaꝝ loca ꝓ pccōꝝ varieta
te diſꝑgit. Sit āt largiēte dño
vt ſi btē marie ſemꝑ act⁹ ⁊ dic

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

a recolamus ſemꝑ in nobis
:t obſeruancia caſtitatis et v̄
utis opa pſeueret̄ Lcō v.
Nam et optimus ⁊ ſaluber
rimus in ſancta eccleſia mos
oleuit vt ymnꝰ ip̄ius cotidie
cū pſalmodia veſꝑtine laud̄
ab omnibꝰ canatur quatinꝰ
ex hoc animos fideliū et fre-
quencioꝛ dm̄ce icarnacionis
memoria ad effectū deuocio
nis accendat et recogitata ſe
pius exempla genitricis illiꝰ
in virtutū ſoliditate confir-
ment. Lcō ſexta
AT hoc oportune ad veſ-
peras fieri cōplacuit vt vide
licet fatigata ꝑ diem ac diſtē-
ta diuerſis cogitacionibus
mens noſtra incūbente tp̄e q
etis ad vnionē ſe ſue ꝯſidera
cionis colligeret iāq; ſalubri
ter āmonita quidquid ſuper
fluū vel nociuū diurna vaga-
cōe cōtraxiſſet totū hoc noc
turnis denuo precibꝰ ac lacri
mis ex tempore mūdaret.
Omē ⁊ cetera oīa ſicut in die
Septē fratrū martirū collcā
PResta queſumꝰ omp̄s
deus: vt qui glorioſos
martires fortes in ſua cōfeſſi
one cognouimus: pios apd̄
te in noſtra interceſſione ſen
ciamus: ꝑ xp̄m dn̄m nrm̄ am̄
PUblius Lcō p̄ma.
itaq; prefcūs iuſſit beatam fe
licitatem priuatim adduci: ⁊
blando colloquio ad ſacrifici
um eā prouocās minatur pe
narum interitū. Cui felicitas
dixit Nec blandimentis tu
is reſolui potero: nec terrori
bus tuis frangi. Habeo eni
ſpiritū ſanctū qui me non per
mittit vinci a dyabolo: ⁊ idō
ſecura ſum. quia viua te ſupa
bo: et ſi interfecta fuero meli
us te vincam occiſa.
PUblius Lcō ſcd̄a.
dixit Miſera ſi tibi mori ſu-
aue eſt: vel filios tuos fac vi-
uere Felicitas reſpōdit Vi
uunt filij mei: ſi non ſacrifica
uerint ydolis. Si vero hoc
tantum ſcelus admiſerint: in
eterno interitu erunt. Poſte
ra namq; die ſedit pro tribu-
nali in foro martis: et iuſſit
eam adduci cum filijs ſuis.
Cui dixit. Miſerere filijs
tuis iuuenibus bonis: et flo-
re iuuentutis florentibꝰ Reſ
pondit felicitas Miſericor-
dia tua impietas ē: et exhor-
tacio tua crudelitas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ET conuer Lcō tcia
ſa ad filios dixit Uidete filij
celū et ſurſū aſpicite: ibi vos
expectat xpriſtus cū ſanctis
ſuis Pugnate pro animab⁹
veſtris: ⁊ fideles vos exhibe
te in amorē domini Audiēs
hec publi⁹: iuſſit eam alapis
cedi dicens Auſa es me pn̄=
te iſta monita dare: vt dn̄oꝝ
noſtroꝝ ſtatuta cōtempnāt.
Tūc miſit eos per varios iu=
dices: et varijs ſupplicijs
mactatos iuſſit cū matre occi
di Alter primū et ſcdm ⁊ ter
cium fuſtibus mactauit Ali=
us quartū per precipiciū ite=
remit Alius quintū ſextum
et ſeptimū capitalem fecit ſbi
re ſentenciā. Alius matrem
eorū capite truncauit ¶
In tranſlacione beati bene=
dicti collecta
INtercesſio nos q̄s. i cōi
Margarete virginis et mar
tiris collecta.
DEus qui beatā marga=
retam virginē hodierna die
ad celos per martirij palmā
peruenire feciſti: concede no
bis queſum⁹: vt eius exem=
pla ſequentes ad te ꝑuenire
mereamur: ꝑ xp̄m dn̄m n. a.

Lectiones in cōi. Ewangel
um Simile eſt regnū celor
decem v̄ginibus. ¶ In diu
ſione apoſtoloꝝ Ad veſpa
an̄ ⁊ cap̄ in cōmuni ℟ It
in orbem. vt infra Cetera i
cōmuni. Collcā. Deus qu
nos. i cōmuni Ad mat. Di
in cōmuni. Lcō prima
MEdiator dei ⁊ homini
Meciam hominibus in t
ra notū fieri volens. quia d
ta ſit ei omnis poteſtas in c
lo et in terra quatinus et ip
cum āgelis in celo vitam po
ſent habere ꝑhennem: miſi
doctores qui cunctis ꝑ orb
nacionibus verbū vite p̄dic
rent. Lectio ſecūda
EVntes inquit docete oē
gentes baptizantes in nomi
ne patris et filij et ſpirit⁹ ſā
ti: docentes eos ſeruare om
nia q̄cūqȝ mandaui vobis.
Prius ergo docere gente
id eſt ſcienciā veritatis iſtru
ere. ac ſic baptizare p̄cipit
quia et ſine fide impoſſibil
eſt placere deo: ⁊ niſi quis r
natus fuerit ex aqua et ſpiri
tu ſancto non poteſt introir
in regnū dei Lcō terci
AD extremū vero ſubiū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

git docentes eos ſeruare om
nia quecūqꝫ mādaui vobis:
quia ſicut corpus ſine ſpiritu
mortuū eſt: ita et fides ſine o
peribus mortua eſt: Quan-
ta autē merces pie conuerſa-
cionis. quale pignus future
beatitudinis eciam in preſen
ti apud fideles maneat: ſub-
ſequenter inſinuat dicens.
Et ecce ego vobiſcum ſum
omnibus diebus: vſqꝫ ad cō
ſummacionem ſeculi.
Libet Lcō quarta.
autē conferre huic teſtimoni
o quod marcus ait: et domi-
nus quidē ihesus poſtq̄ꝫ locu
tus eſt eis: aſſumptus eſt in
celum et ſedet a dextris dei.
Quia eni ipē deus et homo
eſt: aſſumptus eſt in celū hu-
manitate quā de terra ſuſce-
perat: manet cū ſanctis i ter-
ra diuinitate: qua terram pa
riter implet et celum.
Manet Lcō quinta.
autē omnib⁹ diebus vſqꝫ ad
conſūmacionem ſeculi Ex q̄
intelligitur ꝙ vſqꝫ ad finem
ſeculi non ſunt defuturi i mū
do: qui diuina manſione et i-
habitacione ſint digni Nec
dubitandum eos poſt huius
ſecl'i certamina manere cum
xpriſto in regno: qui in ſecu-
lo certantes xpriſtū in ſui cor
dis hoſpicio meruerūt habe
re māſorem Lcō ſexta.
Notandū iterea ꝙ preſens
vbiqꝫ diuina maieſtas. aliter
electis ſuis: aliter adē repro-
bis Adeſt reprobis potēcia
nature incōprehēſibilis: qua
omnia cognoſcit nouiſſima
et antiqua. intelligit cogitaci
ones alonge: et omnes vias
ſingulorū preuidet Adeſt e-
lectis gracia pie protectōis:
qua illos ſpecialiter per pre-
ſencia dona vel flagella qua-
ſi filios pater erudit: atqꝫ ad
poſſeſſionem future heredi-
tatis erudiendo prouehit.
Secūdum Marcum.
In illo tp̄e. D. i. d. ſ. E
untes in mundū vniuerſū: p̄
dicate ewangeliū omni crea
ture Et reliq̄. Gregorij
Poteſt omnis creature
nomine. omnis nacio
gencium deſignari Ante ete
nim dictū fuerat. in viam gē-
cium ne abieritis: nunc autē
dicitur predicate omni crea-
ture: vt ſcilicet prius a iu-
dea apoſtolorum repulſa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

p̄dicacio tunc nobis in adiu-
torium fieret: cū hanc illa ad
dampnacionis ſue teſtimoni
um ſuperba reppuliſſet.
SEd cū Lcō octaua
diſcipulos ad predicandū ve
ritas mittit: quid aliud i mū-
dum facit niſi grana ſeminis
aſpergit: et pauca grana mit-
tit in ſemine vt multaꝝ meſſi
um fruges recipiat ex noſtra
fide: Neqꝫ etenim in vniuer
ſo mundo tāta fidelium meſ-
ſis exurgeret ſi de manu do-
mini ſuper racionalē terram
illa electa grana predicanciū
nō veniſſent Lcō nona
SEquitur Qui ergo cre
diderit et baptizatus fuerit
ſaluus erit: qui vero non cre-
diderit ꝯdempnabitur For-
taſſis vnuſquiſqꝫ apud ſemꝫ
ip̄m dicat Ego iam credidi:
ſaluus ero Verꝫ dicit: ſi fidē
operibus tenet. Vera eteni
fides eſt: q̄ in hoc quod v̄bis
dicit moribus nō cōtradicit.
℟ Ite i orbem vniuerſum
et predicate dicētes alleluya
Qui crediderit et baptiza-
tus fuerit ſaluꝰ erit alleluya.
all'a all'a. v̄ſus In nomine
patris et filij et ſpiritus ſanc-
ti Qui. Ad laudes et ho
ras ꝛ in ſecūdis veſperis oīa
in cōmuni p̄ter Ad bened a.
Euntes in mundū vniuerſū
p̄dicate ewangeliū omni cre
ature qui crediderit et bapti
zatus fuerit ſaluus erit all'a
qui vero nō crediderit con-
dempnabitur alleluya Ad
mḡt an̄ Illi autem ꝓfecti p
dicauerunt vbiqꝫ deo coope
rante et ſermone confirman-
te ſequentibus ſignis .a.a.a.

Frederici epiſcopi et marti
ris collecta.
SAncti frederici martir
tui atqꝫ pontificis dn̄e confe
ſio recenſita cōferat nob̄ pie
deuocionis augmentū: qui i
tuo nomine p̄ſeuerans meri
it hōrari: p xp̄m dn̄m nr̄m a.
Eodem die collcā
EXaudi queſumꝰ dn̄e p̄
ces noſtras: et intercedent
beato arnulpho confeſſore
tuo atqꝫ pontifice ſupplicac
ones noſtras placatus inte
de: p xp̄m dn̄m noſtrū amē

Praxedis v̄ginis collcā.
DEus qui nos hodie b
ate praxedis v̄ginis tu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ãnua ſolempnitate letificas: concede propici⁹: vt eius ad⸗ iuuemur meritis cuius caſti tatis irradiamur exemplis: p xpiſtū dn̄m noſtrū amen

Virgo   Lcō prima

domini praxedꝰ feruens in ſpiritu ſancto xp̄ianos mlˀ tos occultauit. quos et paſce bat cibo. et v̄bo ſpūs ſancti. Tunc diuulgatū eſt ātonino imperatori eo ꝙ cōuentus fi eret in titulo praxedis: miſit qꝫ et tenuit multos

Inter   Lcō ſecunda.

quos eciā tenuit ſynimetriū p̄ſbiterū cū alijs viginti ⁊ du obus quos ſine interrogacio ne puniri gladio p̄cepˀ Quo rū corpora noctu beata prax edis collegit et ſepeliuit in ci miterio priſcille: ſub die ſep⸗ timo kalendarū iunij

Tunc af   Lcō tercia

flictione ↄſtricta beata prax edis ingemuit: et orauit ad dominū. vt tranſiret ex hoc mundo Cui⁹ oraciones ⁊ la crime ad dominū ihesū xp̄m peruenerunt Poſt dies tri⸗ ginta et quatuor poſt marti⸗ rium ſanctoꝝ ſupradictoꝝ et coronā migrauit ad dominū virgo ſacrata: ſub die duode cimo kalendaꝝ auguſti Cu ius corp⁹ ego paſtor p̄ſbiter ſepeliui iuxta patrem ſuū in cimiterio priſcille via ſalaria vbi hodie florent oraciones ſanctorū in ſcl'a ſeculorū amē

De ſācta maria magdalena

Ad veſperas anth.

Sancta maria magdale na q̄ xpiſtū a morte re⸗ ſurgentem prima mor⸗ talium videre meruiſti te ſup plices rogamus vt ip̄m pro nobis exorare digneris quo cius quā elegiſti optime par tis nos faciat eſſe ꝑticipes.

Xpiſtus   Caplm

purgauˀ peccata ip̄ius: et exaltauit incternū cornu e ius: et ornauit tempꝫa illi⁹ vſ⸗ qꝫ ad conſūmacionē vite: R̸ Obtā ymn⁹ Notiua vſ⁹.

Dimiſſa ſunt ei peccata mul ta: quoniā dilexit multum.

Ad magt an̄   Fidelis ſer⸗ mo ⁊ omni accepcione dign⁹ quia ihesus xp̄s venit in hūc mundum peccatores ſaluos facere et qui naſci dignatus eſt de maria virgine tāgi nō dedignatus eſt de maria pec

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

catrice. hec eſt illa maria cui dimiſſa ſunt peccata multa. quia dilexit multũ. hec eſt illa maria q̃ reſurgentẽ a mortuis prima omniũ videre meruit dominũ noſtrũ ihm̃ xp̃z quẽ pro noſtris reatibus orz q̃s in eternũ. Collcã

BEate marie magdalene q̃s dñe ſuffragijs adiuuemur: cuius precibus exorat⁹ quatriduanũ fratrem eius viuũ ab inferis reſuſcitaſti: Qui viuis. Inuitat

Plorem⁹ corã domino cũ maria Ut veniã mereamur cũ illa ymn⁹ Hyd⁹ ſolare.

In primo nocturno anth. Maria ergo vnxit pedes iheſu et exterſit capillis ſuis et domus impleta eſt ex odore vngenti. Pſalmi et v̄. de vna virgine añ Quid moleſti eſtis huic mulieri opus enim bonũ operata eſt in me añ Mittens hec mulier in corpus meũ hoc vngentũ ad ſepeliendum me fecit.

Lhbet Lcõ prima.

Linter hec conſideracionem tãte pietatis ĩtueri: peccatricis mulieris opera. ſed penitentis. qua eſtimacione veritas apud ſe ſeruat: q̃ ei⁹ aduerſario ſub tãta diſtribucõne enumerat Ad pharizei prandiũ domin⁹ rogatus diſcũbebat: ſed apud penitentẽ mulierẽ mentis epul' delectabat ℟ Soror marthe maria Sedens ſecus pedes domini audiebat verbũ illius v̄ſus Martha ſatagebat circa frequens miniſteriũ a t maria Sedẽs Lcõ ſcda.

Apud pharizeum veritas paſcebatur foris: apud peccatricem mulierẽ ſed tamen conuerſam paſcebatur intus Unde et ei ſãcta eccleſia quẽ ſub ſpecie hinnuli ceruorũ q̃rit: in canticis canticorũ dicit Indica michi quẽ diligit anima mea: vbi paſcas vbi cubes ĩ meridie ℟ Martha ſtetit et ait domine non eſt tibi cure q̄ ſoror mea maria reliquit me ſolam Miſtrare v̄ſus Dic ergo illi vt me adiuuet Miſtrare.

SEruorũ Lcõ tercia.

quippe hynnulus dominus appellatur: iuxta aſſumptã carnem antiquoꝝ filius patrum Feruencior vero ĩ meridie eſt⁹ ardeſcit: et vmbro-

ſum locum hynnulus querit: qué eſtus igne nō afficit In illis ergo cordibus domin⁹ requieſcit: q̄ amor preſentis ſeculi non intendit q̄ carnis deſideria non exurunt: q̄ inceſa ſuis anxietatibus i huius mūdi concupiſcencijs nō areſcunt. ℞ Reſpondens marthe dominus ait Maria optimā partē elegit v̄ſus. Martha martha ſollicita es erga plurima Maria.

In ſecundo nocturno anth.

Inclinauit ſe maria et proſpexit in monumentum vidit duos angelos in albis ſedentes. aн̄ Maria ſtabat ad monumentum plorans vidit duos angelos in albis ſedentes et ſudarium quod fuerat ſuper caput ihesu aн̄ Dixit ihesus. mulier quid ploras qué queris. illa autem dixit. tulerunt dominū meum. et neſcio vbi poſuerunt eum

Unde et Lcō quarta marie dicitur Spiritus ſanctus ſuperueniet in te: et virt⁹ altiſſimi obūbrabit tibi Ambroſa ergo loca i meridie ad paſcendum hynuulus requirit: quia talibus mentib⁹ dominus paſcitur: q̄ per reſpectum gracie tempate corporalibus deſiderijs nō vruntur ℞ Cū veniſſet maria vbi erat ihesus videns eū cecidit. Ad pedes ei⁹ v̄ſus Sicut ſibi peccatorū veniā ſic fratri ſuo optinuit vitam Ad pe.

Plus er Lcō quinta go penitens mulier paſcebat intus q̄ pharizeus dn̄m paſcebat foris: quia ab eſtu carnaliū quaſi hynnulus redēptor noſter ad illius mentē fugerat: quā poſt viciorū ignē penitēcie vmbra tpabat Pēſate quāte pietatis fuerit peccatricem mulierē non ſolum ad ſe admittere: ſed eciā ad tangendū pedes pbere ℞ Celeſtis medicus egrā quā ſanauerat per pietatis ſue ſētenciam confirmat Fides tua inquiens te ſaluam fecit vade in pace v̄ſus Fides etenim ſaluam eam fecit q̄ hoc quod poſtulauit poſſe ſe ab eo percipere non dubitauit. Fides tua inquiens.

Lectio ſexta.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Conſideremꝰ graciā miſe-
ricordis dei: et dampnemus
multitudinē reatus noſtri.
Ecce peccatores videt et ſuſ
tinet; reſiſtentes tolerat: ⁊ ta
men cotidie per ewāgelium
clementer vocat Cōfeſſionē
noſtrā ex puro corde deſide-
rat: et cūcta q̄ deliquimus re
laxat ℟ O btā maria mag
dalena q̄ dn̄m poſt reſurrecti
onē videre meruiſti prima.
Intercede ꝓ omnibꝰ tua feſ
ta colentibus V̄ſus Roga
mus te ꝑ ip̄a oſculata veſtigi
a quibus dulciter īfudiſti vn
genta Intercede. ¶ In ter
cio nocturno an̄. Tulerunt
dn̄m meū et neſcio vbi poſue
runt eū. ſi tu ſuſtuliſti eū dici-
to michi et ego eū tollā all'a.
an̄ Venit maria nūciās diſ
cipulis quia vidi dn̄m all'a
an̄ Dū flerē ad monumētū
all'a vidi dn̄m meū alleluya.

I Secūdum Lucam
N illo tp̄e: Rogabat
dn̄m ihm̄ quidā pharizeus:
vt manducaret cū illo Et in-
greſſus domū pharizei diſcu
buit Et reliq̄ Gregorij.

Cogitanti michi de ma-
rie penitencia: flere ma
gis libet q̄ᵖ aliqͩ dicere Cu
ius eni vel ſaxeū pectꝰ ille hu
ius pccātricis lacrime ad ex-
emplū penitendi non emolli
ant: Cōſiderauit nāqꝫ quid
fecit: ⁊ noluᵗ moderari quid
faceret ℟ Letetur omne ſe
culū in ſolempnitate ſcē ma-
rie Quā ihūs eternus amor
dilexᵗ plīmū V̄ſus Hec ma
ria fuit illa dn̄o gratiſſima q̄
vngento ꝓcioſo vnxit pedes
dn̄i. Quā Lcō octaua.

Super cōuiuantes igreſ
ſa eſt non iuſſa venit: inter e-
pulas lacrimas optulit Diſ
cite quo dolore ardet: q̄ flere
et inter epulas non erubeſcit
Hanc vero quā lucas pecca
tricem mulierem. iohannes
mariam nominat: illam ma-
riam eſſe credimus de qua
marcus ſeptem demonia e-
iecta fuiſſe teſtatur ℟ Ac-
ceſſit ad pedes ihesu pecca-
trix mulier magna Et oſcu-
lata eſt et lauit lacrimis ⁊ ter
ſit capillis et vnxit vngento.
V̄ſus Dimiſſa ſunt ei pecca
ta multa quoniā dilexit mul-
tum Et oſculata.

Lectio nona

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Ut quid ꝑ ſepťe demoia:
niſi vniuerſa vicia deſignant
Quia eni ſepťe diebus ōne
tempus cōpꝛehenditur :rcē
ſeptenario vniuerſitas figu-
ratur. Septē ergo demonia
maria habuit:ꝙ vniuerſis vi
cijs plena fuit Sed ecce qui-
a turpitudinis ſue maculas
aſpexit:lauāda ad fontē mie
cucurrit:cōuiuantes nō eru-
buit ℞ Armilla pforata ē
leuiathā maxilla ꝑ cuiꝰ fora-
men ſbtracta es o maria. ad-
iuua ergo nos vt qui in illam
incidimus peccāndo te imitā
tes valeamꝰ ſbtrahi Penitē
do ℣ſus Diuina mia te in-
teruenientе nō ſolū nos ī oꝛe
leuiathā ire ꝓhibeat ſed ab
oꝛe eciam redire concedat.
Penitēdo Ad laudes ā.
Maria ſtabat ad monu-
mentū foꝛis ploꝛans dū
ergo fleret inclinauit ſe et ꝓ-
ſpexit in monumentū. aī
Et vidit duos angelos ī alƀ
ſedentes vnū ad caput ⁊ vnū
ad pedes vbi poſitum fuerat
coꝛpus ihū aī Dicunt ei il
li mulier quid ploꝛas dicit e-
is quia tulerunt dn̄m meū et
neſcio vbi poſuerunt eū. aī

Hec cū dixiſſet conuerſa eſt
retroꝛſum et vidit ihm̄ ſtantē
et nō ſciebat quia iheſus eſt
all'a. aī Dicit ei ihūs mu
lier quid ploꝛas quē queris.
dicit ei. dn̄e ſi tu ſuſtuliſti eū
dicito michi vbi poſuiſti eū ⁊
ego eū tollā Capitulū.
Mulierē foꝛtē quis inue-
niet: ꝓcul et de vltimis
finibus ꝑciū eius:cōfidit in
ea coꝛ viri ſui:et ſpolijs non ī
digebit:reddet ei bonū ⁊ nō
malū omnibus diebus vite
ſue: ẏmnꝰ Uotiua ℣ſus
Dimiſſa ſūt Ad bn̄ aī O
mūdi lāpas et margarita pꝛe
fulgida ꝙ reſurrectionē xp̄i
nunciando aploꝝ apl'a fieri
meruiſti maria magdalena
ſis ꝓ nobis exoꝛatrix ad de-
um qui te elegit
Ad terciam capitulū.
In lectulo meo ꝑ noctē
queſiui quē diligit anima me
a:ꝗſiui illū et non inueni:ſur
gam et circuibo ciuitatē:per
vicos et plateas ꝗram quē di
ligit anima mea:
Ad ſextam capitulū.
Facta eſt quaſi nauis in
ſtitoꝛis delōge poꝛtās panē
ſuū: cōſiderauit agꝝ et emit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

illum:et de fructu manuū ſu-
arū plantauit vineā.
Ad nonam capitulū
Accinxit fortitudine lū
bos ſuos: et roborauit bra-
chiū ſuū: ideoqꝫ lucerna eius
nō extinguetur in ſēpiternū:
In ſcōis veſpis Añe de lau
d. Pſalmi ferial' Cap
Fallax grā et vana ē pul
chritudo: mulier timēs
dñm ipa laudabit: date ei de
frcū manuū ſuaꝝ: et laudent
eā in portis opa eius: ymnꝰ
Uotiua vſus Dimiſſa
Ad mḡt añ Gloſa iā ꝑ or-
bem rutilat ſolēpnitas q̄ ce-
leſtem ſūpſit vitā maria mag
dalena luce ṽnans ſpēoſa tur
mas iter celicas cuiꝰ nos ihū
benigne nūc tuere p̄cibus vt
cū ipa te laudare poſſimꝰ per
ſcl'a Apollinaris epi et
martiris collcā
Sancti apollinaris mar
tiris tui atqꝫ pōtificis dñe cō
feſſio recenſita cōferat nobis
pie deuocionis augmentū: q
in tuo nomine pſeuerans me
ruit hōrari: p Lcō pma
Cumqꝫ ingreſſus fuiſſꝫ
in vrbem rauēnā beatiſ
ſimus apollinaris: circūſig-
nans ſe dixit Deus qui opa
ris cū petro mgrō meo opa-
re et mecū: vt clarificetur no
men tuū et fiat volūtas tua.
Et ingreſſus domū tribuni
officioſiſſime ſuſceptus eſt
Ait ad eū tribunꝰ Bñ adue
niſti medice Et quid dulciꝰ
q̄ eſtuāti frigida aqua: Cui
btūs apollinaris rñdit Req
eſcat in vos pax dñi ⁊ dei nri
iheſu xpriſti Tribunus ait.
Quis eſt de quo dicis: Be-
atus apollinaris rñdit Filiꝰ
dei viui: q ſcl'm renouauit ꝑ
ditū Lectio ſecunda
TRibunus ait Ut video
galileus es Btūs apollina-
ris rñdit Eciā Tribunꝰ dix
it Noſti curaciones: Scūs
apollinaris rñdit Nichil ſi-
ne nomine xpi ihū Ait tribu
nus Et q̄ virtus eſt in ihū:
Sanctꝰ apollinaris rñdit.
Cōuoca hic milites tuos: et
cūctis videntibꝰ cognoſces
ṽtutē iheſu Tribunꝰ ait Ue
niant principes: vt cognoſca
mus ṽtutē ihū Cūqꝫ aſtarēt
btūs apollinaris apphendit
manū mulieris: ⁊ dñdit ſana
de lcūlo: quā cū viro et eiꝰ fa-
milia baptizauit Lcō tcia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Unde factū ē vt ab impijs exilio religatus eſt et receſſit in emilia ⁊ in ꝑtibus corinthiorū. et ſecus dānubiū: ibiqꝫ ſuſtinuit innumeras paſſiones: nam diutiſſime virgis ceſus eſt ⁊ fuſtibꝰ ⁊. ſuꝑ prunas ardentes poſitus ¶ Poſt hec includitur in carcerem. ibiqꝫ ſolacio humano ſbtracto relinquitur: ſed angelico lumine viſitatur confortatur et paſcitur ¶ Angelus aūt dn̄i viculis diſruptis aptoqꝫ carcere: illeſum abire permiſit

Qui timore abiecto rauennā redijt: et conſtanter in p̄dicacione verbi diuini perſeuerans ꝯtinus in carcerem mittitur: et tandē capitis trūcacione martirio coronatur.

Jacobi apoſtoli Omnia in cōmuni Collecta.

Eſto dn̄e plebi tue ſanctificator et cuſtos: vt apl'i tui iacobi munita p̄ſidijs et conuerſacione tibi placeat: ⁊ ſecura deſuiat: p xp̄m d. n. a

Eodem die collecta

Votios nos q̄s domine beati martiris tui xp̄ofori natalis ſemꝑ excipiat: qui ⁊ iocunditatē nobis ſue glorificacionis infūdat: et tibi nos rō dat acceptos: p xp̄m d. n. a.

Digna Lectio ꝑma.

Digna quidē laude eſt fratres kmi pia ſimplicitas filiorū zebedei. qui fiducia deuote mētis ſedere in regno circa dominū poſcebāt ¶ Sed celeſtis eis magiſter quid ꝑmū q̄rendū eſſet inſinuās. reuocat ad viam laboris: qua ad brauiū poſſint ꝑtingere retribucōis

Non hoc Lcō ſecūda

Non hoc ſine cōſideracione tranſeundū quō dixerit dn̄s īnd̄nt̄ filios zebedei calicē ſuū bibituros cū nouerimꝰ vnū ex hijs iacobū ſcilicet ꝑ effuſionem ſanguinis vitā finiſſe aliū vero id eſt iohānem in pace eccleſie quieuiſſe ¶ Nā de iacobi martirio lucas aperte teſtatur. quia miſit herodes rx manus vt affligeret quoſdā de eccleſia. occidit autem iacobum fratrē iohannis gladio. Lectio tercia.

De cuius paſſione eciam hiſtoria eccleſiaſtica rē quandam dignā memoria refert. Quoniāquidē inquit is qui optulāt eū iudici ad martiriū

iacobū ſcilicet motꝰ eciam ip
ſe cōfeſſus eſt ſe eſſe xp̄ianū.
Ducti ſunt inquit ābo ꝑiter
ad ſuppliciū Et cū duceren-
tur in via rogauit iacobū da-
ri ſibi remiſſionē At ille pa-
rūꝑ deliberans Pax tibi in
quit Et oſculatus eſt eū Et
ita ambo capite plexi ſunt.

De ſcō   Lcō quarta

De ſcō iohāne humane narrant hiſ-
torie fideles quia cū ſciret ſu
perveniſſe diem receſſus ſui
cōuocatis diſcipulis ſuis in
ephe ſo ꝑ multa ſignoꝝ expꝑi-
menta ꝓmēs xp̄m deſcende-
rit in defoſſū ſepulture ſue lo
cū et ſacta orōe poſitus ſit ad
patres ſuos tā extraneꝰ a do
lore mortis ꝙ̄ a corrupcione
carnis inuenitur alienus.

Lcō quinta

Quomō ergo calicē domi bibere dic-
tus eſt de quo cōſtat qꝛ neq̄-
ꝙ̄ ꝑ mortē paſſionis de cor-
pore exiuit. niſi quia duobꝰ
modis idē calix bibitur vno
videlicet cū ex ꝑſecutore illa-
ta mors pacienter ſuſcipitur
aliꝰ cū mens ad paſſionē ꝓmp
ta habetur cū vita martirio
digna gerit̄

Lcō ſexta.

Nam et iohānes iſpe ꝙ̄ pa-
tus fuerat ad potandū mortē
calicem docuit q̄n cū ceteris
apoſtolis vt in eorū actibus
legimus carcerē ⁊ vbera gau
dente animo tolerabat Igi
tur veraciter calicem dn̄i cū
fratre ſuo iacobo qui occiſꝰ
eſt gladio bibiſſe intelligitur
iohēs quia qui tanta ꝓ veri-
tate ſuſtinuit ꝙ̄ ꝓmptꝰ eciā
ipām mortem ſi offerretur
excipet oñdit   Sm̄ math.

In illo tpe. Acceſſit ad ih̄m
mater filioꝝ zebedei cū filijs
ſuis adorans et petens aliqd
ab eo Et reliqua

Bede preſbiteri

Nemo eſtimet mrēm h
ꝓ filijs abſqꝫ illoꝝ cōſenſu ac
voto petiſſe ſed pocius intel-
ligat vno animo ac omniū e-
orū conſilio fuiſſe depoſitū
vt ꝑ mrēz quā maxime dilec-
tam dn̄o nouerant ſuum illi
deſiderium diſcipli patefacē
rent.   Lectio octaua.

Inde hec referens ewan-
geliſta marcꝰ tacito matris i
teruentu diſcipulorū ſolūmō
quoꝝ cord appetitū ſciebat
facit mencionē Et accedunt
inquit ad eū iacobus et iohā
nes filij zebedei dicentes.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Magiſter voluꝰ vt q̇ꝺcũqꝫ
pecierimꝰ ſciās nob̄ Lcō ix
Et ille dixit Quid wltis
vt faciā vobis: Et dixerunt.
Da nobis vt vnꝰ ad dexterā
tuā et alius ad ſiniſtrā tuā ſe
deamꝰ in gl'a tua Illos ergo
tm̄ accedere ad dn̄m et eū ro
gare aſſerit quorū voluntatē
in rogando pociorē ꝯſpicit ꝛ
quorū hortatu mrēm ad ro-
gandū nouit eē ꝯmōitam

Panthaleonis martiꝛ coll'.

Adeſto dn̄e ſupplicacōi
bus nr̄is: et interceden
te btō pāthaleōe martire tu-
o ab oī nos adūſitate cuſtodi
p

Felicis et alioꝝ martiꝝ

Praēſta qs dn̄e Collcā
vt ſicut ppl's xp̄ianꝰ martiꝝ
tuoꝝ felicis ſimplicij fauſtini
et beatricis tp̄ali ſolēpnitate
cōgaudet ita ꝓfruat' et na' et
q̄ꝺ votis celebrat ꝯprehēdat
effectu: p Lcō prima

Conſtancius auguſtus
cōſilium hereticoꝝ ap-
pbans eiecit ſcm̄ felicē vrbis
ep̄m de ſede ep̄atus ſui: ꝛ fcā
ſt ꝑſecucio maxima i plebe
clericoꝝ: ita vt p̄ſbiteri ꝛ cle-
rici plures necarent' et mar-
tirio coronarentur Depoſi-
tus ſanctus ac beatiſſimꝰ fe-
lix habitauit i p̄diolo ſuo q̇ꝺ
eſt via portuenſi: et gentibus
poſtmodū hereticis exiī le-
uatus ductus eſt ad ciuitatē
: et capite trūcato martirio
coronat' q̄rto idus nouēbris

Eodē die Lcō ſecūda.
ſactorū martirū ſimplicij fau
ſtini et beatricis. tp̄ibus dyo
cleciani et maximiani: qui pꝰ
multa ac diuerſa ſupplicia ca
pitalē iuſſi ſunt ſbire ſentēnci
ā: et ligata ſaxa in colla eorū
iactari ꝑ pontē qui vocat' la-
pideus in tyberinis reumati
bus Beatrix aūt ſoror mar-
tirū cū moraret' apꝺ venera-
bilem lucinā: fcm̄ ē vt quidā
vicinus poſſeſſor lucrecius ā
biret poſſeſſiūcl'aꝫ eius

Pro hoc Lcō tercia.
itaqꝫ fecit teneri ſcām beatri-
cem et duci ad ſacrificandū.
Tūc beatrix exclamauit xp̄i
ana ſū: nō ſacrifico demonijs
Ducta ē itaqꝫ: ꝛ carcerali cuſ
todie mācipata Cūqꝫ i ꝺi no
mine libere ageret fecit ābici
oſus lucreciꝰ ꝑforari eā noc-
tu: quā venerabil' lucina in x̄
venerabl'es martires germa
nos eiꝰ ſepeliu' q̄rto kl'as au

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

guſti Abdō et ſennis mar
tirū collecta
DEus qui ſanctis tuis abdon
et ſenen ad hāc gl'am venien-
di copioſū mun⁹ grē ꝯtuliſti:
da famulis tuis ſuoꝝ veniā
pccōꝝ: vt ſcōꝝ tuoꝝ interce
dentibus meritis ab omnib⁹
mereamur adūſitatib⁹ libe-
rari: p Lectio prima
DEcius ceſar veniēs ro-
mā iuſſit oēm ſenatū cō
uocari: et fecit cōuentū in tel
lure cū valeriano pfecto qui-
to kl'as auguſti: et iuſſit ſibi
pn̄tari abdō et ſenen macera
tos diūſis penis Et cū cōſtā
ter xp̄m in conſpcū eoꝝ fate-
rētur: decius iratus iuſſit va-
leriano pfecto vt ſi nō adora
rent deū ſolē feraꝝ morſibus
interirent Lcō ſecūda
Qui denudauit eos et dux
it ad ſimulacbꝝ iouis iux̄ am
phiteatrū vt ſacrificarēt Ve
rū illi ꝯtēpnentes expuerunt
in ſil'acbꝝ iouis Tūc valeria
nus iuſſit vt cū plūbatis cede
rent̄ ac deiṅ introducti ſūt in
āphitheatꝝ dimiſſiqꝫ ſūt eis
duo leones et quatuor vrſi.
Qui rugien Lcō tcia.
tes venert ad pedes ſcōꝝum
et nullaten⁹ recedebant ſꝫ ma
gis cuſtodiebāt eos Valeri
anus vō plenus furore iuſſit
gladiatores introire et btōs
ſbregulos intfeci ꝛ ligatis pe
dibus an̄ ſil'acbꝝ iouis iacta
ri. ac inhumata canibus eoꝝ
corpa derelinqui vbi tbus di
ebus itacta iacuerūt Ger
mani epi et cōfeſſoris. collcā
in cōi Lcō prima.
OMnis plebs āti ſiodo
renꝰ germanū in antiſt
poſtulauit Qui ſba pauper
bus erogata corp⁹ ſuū p tgi
ta ānos ſic afflixit: vt nūq̄ p
nem frumenti. nō vinū nō a
cetū. nō legumen. nūq̄ vel ſa
pro ſapore cōedit Sꝫ tm̄ bi
in āno ſcilicet in paſcha ꝛ na
tale vinū ſumebat: ſꝫ tamē ip
vini ſaporē aquis nimis exti
guebat Lcō ſecunda
IN refectione pmū cine
rem plibabat: deiṅ panem o
deaceū ſumebat Semp aut
ieiunans: nunq̄ niſi veſper
comedebat In eſtate vel h
eme nullam veſtē habuit. p
ter ciliciū et tunicam vel cu
cullam: q̄ veſtis niſi forte al
cui donaretur tādiu fereba
donec attricōe nimia ſoluēt

LEctus Lcō tercia.
ſuus cinere et cilicio et ſaccu-
lo ornabatur . Nullū pului
nar caput ab humeris eius le
uabat Sed ſemꝑ gemens. ⁊
ſctorū reliquias collo gerēs
: nūq̄ꝑ veſtimentū raro calcia
menta ⁊ cingulū detrahebat
Super hominē ſiquidē fuit
omne qd̊ geſſit Ad vincula
petri Ad veſpas aň Solue.
Regre s̃ in eius paſſiōe Ca
pit. Viſit herodes Regre
ibidē ad mat ℟ Petre ym.
Iā bone Sit trinitati vſus
In oēm terrā Ad mḡt aň
Angelus dn̄i aſtitit ⁊ lumen
refulſit in habitaculo carceri
ꝑcuſſoq; latere petri excitau[t]
eū dicens. ſurge velociter et
ceciderunt cathene de mani-
bus eius Collecta
DEus qui beatū petrum
apl'm a vinculis abſolu
tū illeſū abire feciſti: nr̄orum
q̄s abſolue vincula pccōrū: ⁊
omnia mala a nobis ꝓpicia-
tus exclude: ꝑ xp̄m dn̄m n. a.
Eodē die ſeptem machabe-
orū fratrū martirū collecta
FRaterna nos dn̄e mar-
tirū tuorū corona letifi-
cet: q̄ et fidei noſtre ꝓbeat in

citamenta v̓tutū: et multipli-
ci nos ſuffragio conſoletur:
ꝑ Inuitatoriū Regē regū
adorem[9] dn̄m Qui in celo ⁊
in terra primū ſcto dono de
dit petro ius ligandi atq; ſol
uendi ymn[9] Eterna Aňe
ꝑsi et ℟a vts̃ in paſſione ei[9]
MIſit he Lcō ꝓma
rodes rex manus: vt af
fligeret quoſdā de eccia Oc-
cidit āt iacobū frēm iohānis
gladio Videns aūt quia pla
ceret iudeis: appoſuit appre
hendere et petrū Erat autē
dies azimorū Quē cum app̄
hendiſſet miſit in carcerem:
tradenſq; quatuor quaterni-
onibus militū cuſtodiendū:
volens poſt paſcha ꝓducere
eū populo Lcō ſecūda.
ET petrus quidē ſeruaba
tur in carcere Orō aūt fiebat
ſine itermiſſione ab eccia: ad
deū pro eo Cū autē ꝓductu
rus eū eſſet herodes: in ipſa
nocte erat petrus dormiens.
inter duos milites vinctus
cathenis duab[9]: et cuſtodes
ante oſtiū cuſtodiebant car-
cerem. Lectio tercia
ET ecce angel[9] dn̄i aſtit[t]:
et lumē refulſit i habitaculo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Percuſſoqꝫ latere petri: ex
citauit eũ dicẽs Surge velo
citer. Et ceciderũt cathene
de manibus eius. Dixit aũt
angelus ad eũ Precingere:
⁊ calcia te caligas tuas Et fe
cit ſic Et dixit illi Circũda
tibi veſtimentũ tuũ: et ſeque
re me Lectio quarta

ET exiens ſeq̄batur eũ: ⁊
neſciebat qꝛ verũ ẽ q̇d fiebat
p angelũ Eſtimabat ãt ſe vi-
ſum videre Tranſeũtes ãt p
mã et ſecundã cuſtodiã. vene
runt ad portã ferreã q̄ ducit
ad ciuitatẽ: q̄ vltro apta eſt e-
is. Et exeuntes ꝓceſſerunt
vicũ vnũ: et cõtinuo diſceſſit
angel⁹ ab eo Lcõ quita

ET petrus ad ſe reuerſus
dixit Nũc ſcio vere qꝛ miſit
dñs angelũ ſuũ: et eripuit me
de manu herodis et de omni
expectacione plebis iudeoꝝ
Conſideranſqꝫ petrus. veit
ad domũ marie matris iohã
nis qui cognoĩatus eſt mar-
cus: vbi erant multi congre-
gati et orantes. Pulſante
autem eo oſtiũ ianue: ꝓceſſit
puella ad videndũ noĩe rode

ET vt cog Lcõ ſexta.
nouit vocẽ petri p gaudio nõ
apuit ianuã: ſꝫ introcurrens
nũciauit petrũ ſtare añ ianuã
At illi dixerunt ad eã Inſa
nis Illa ãt affirmabat ſic ſe
habere Illi ãt dicebãt An-
gelus eius ẽ Petr⁹ ãt pſeue
rabat pulſans Cũ aũt apuiſ-
ſent viderũt eũ: et obſtupue-
runt. Annuens ãt eis manu
vt tacerẽt: narrauit quõ dñs
eduxiſſet eũ de carcere E-
wangeliũ vtſ in paſſione.

MIſit Ad laud añ.
herodes rex man⁹ vt af
fligeret quoſdã de eccia. añ
Occidit ãt iacobũ frẽm iohã
nis gladio añ. Vidẽs qꝛ pla
ceret iudeis appoſuit apphẽ
dere et petrũ añ. Qui cũ ap
prehendiſſet petrũ miſit ĩ car
cerẽ tradẽs q̄tuor q̄ternioni-
bus militũ añ. Orõ ãt fiebat
ad dñm ab eccia pro eo

PEtrus qui Capl'm
dẽ ſeruabat̃ in carcere:
oracio ãt fiebat ſine intermiſ
ſione ab eccleſia ad deũ ꝓ eo
ymn⁹ Iã bone v̄ſus. Anuũ
ciauerũt Ad bñ añ Angel⁹.
vtſ Ad horas Capl'a vtſ
in paſſione In ſcõis veſpis
añ Iurauit cũ ceteris

PEtrus ad ſe Capl'z

reuerſus dixit:nūc ſcio vere
q2 miſit dn̄s angelū ſuū:et e-
ripuit me de manu herodis.
et de omni expectacione ple
b iudeorū : ẏm.ꝟ.et ad mḡt.
an̄ vt in primis veſperis
Stephani ꝑpe ꝛ martirꝭ col'
DEus qui nos beati ſte-
phani martiris tui atqꝫ
pōtificis ānua ſolempnitate
letificas:cōcede ꝓpicius: vt
cuius natalicia colimus de e
iuſdē eciā ꝓtectione gaude-
amus:ꝑ Lcō prima.
MIſſo valerianus exer-
citu : tenuit btm̄ ſtepha
nū cū multis Tunc multꝭ xp̄i
nis eū cū lacrimis ſequētibꝰ:
ſolꝰ ante valerianū intrauit
Cui ita dixͭ Tu es qui rem
publicā ꝛ populū ſuaſionibꝰ
tuis euertis: Beatꝰ ſtepha-
nus dixit Ego quidē non e-
uerto:ꝭ moneo ne pereāt cū
dyabolo inetnū Lcō ſcd̕a
VAlerianus iracūdia ple
nus:mō ait peries vt alij vi-
uāt Et iuſſit eū duci ad tem
plum martis:et capite trun-
cari ſi nō adoraret Tūc duc-
tus foras murū porte appie:
ad templum martis dixit.
Domine deus pater dn̄i nr̄i
ihesu xpriſti qui deſtruxiſti
turrim cōfuſionis:deſtrue ꝛ
hunc locū dyaboli vbi aie pe
reūt innocentū Lcō t̉cia
ET ſubito tonitruū factū
eſt magnū:et ruit totū tem-
plum a fundamentis Mox
milites fugientes dimiſerūt
eū viuum:q2 multitudo xp̄i-
anorū erat cū ip̄o Eadē ho-
ra perrexit beatus ſtephanꝰ
cū omnibꝰ xp̄ianis in domū
ſancte lucine:et ibi optulit ſa
crificiū deo ōnipotenti Hoc
audiens valerianus miſit ex
ercitū militū:ꝛ dū miſſam ce
lelebraret in eodē loco decol
latus eſt ¶ In inuencione
ſancti ſtephani . Ad veſpas
an̄ feriales Caplꝫ Stepha
nꝰ Regre i alio feſto ad ma-
tut. Cantus de vno martire
in cōmuni Capl'a ad omnes
horas vt in feſto eiꝰ poſt nati
tatē domini Collecta
DA nobꝭ q̄s domine imi-
tari quod colimus: vt
diſcamus et inimicos dilige
re:quia eius inuencionē cele
bramus:qui nouit eciā ꝑ ꝑ-
ſecutoribus exorare Dn̄m.
OLlme Lcō prima
go lucianus ſexta feria

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

tercio nonas decembris ad-
ueniente nocte dormirē in cu
biculo meo in loco ſācto bap
tiſterij vnde eccleſiaſtica q̄ e-
rant in miniſterio cuſtodire
ſolebam : tercia noctis hora
quaſi in extaſi effectus ſemi-
uigilans. vidi ſenē virꝫ longū
yeroppenſē. canū. barbā ha-
bentem palliatū alba ſtola:
cui inerant gēmule auree ha-
bentes intrinſecus ſancte cru
cis ſignū: et virgā aureā i ma
nu hn̄tem

Lcō ſecunda

Et veniens ſtetit ad dex
teram meā: et v̄ga aurea pul
ſauit me: ter vocans me noīe
meo dicens Luciane luciane
luciane Et dixit michi Ua-
de iheruſalē: et dic ſancto io
hāni epō Aperi nobis feſti-
nanter monumentū vbi i neg
ligencia poſite ſunt noſtre re
liquie: vt ꝑ nos aperiat deus
oſtiū clemēcie ſue in hoc mū-
do.

Lectio tercia

Iterum (sic) —

rer eſſe ſeductor Et ideo de
p̄cat⁹ ſum vt ſi a deo miſſus
fueras: denuo ac tercio appꝑe
res.

Lectio quarta

Et ille ait Acquieſce ac-
quieſce michi: acquieſce Et
ſtatim attulit tres calathos
aureos: et quartū argenteū.
Tres eorū pleni erant roſis:
duo habebant albas roſas:
et tercius rubicundas veluti
ſanguis Quartus vero argē
teus plenus erat croco bene
olente: et poſuit eos ante me
Ego dixi ei Qui ſūt iſti dn̄e
: Et ille Qui rubeas roſas
habet eſt domin⁹ ſtephanus
qui a dextris poſitus ē ad ori
entē ab introitu monumēti

Et ſecūd⁹

Lcō quīta

calathus dn̄s nychodem⁹ po
ſitus cōtra oſtiū: vnus vero
calathus argenteus eſt aby-
bas fili⁹ meus: qui immacu-
latus ex vtero matris ſue ex-
ceſſit e mūdo Et ipē calath⁹
coniunct⁹ meo calatho in ex
celſo loco: vbi ambo poſiti ſu
mus quaſi gemini Et cū hec
dixiſſet: denuo euanuit ex o-
culis meis

Lectio ſexta

Rurſus in tercia ſeptima-
na eadē die et hora venit pre

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

dictus vir fremebund⁹ et cō minans. quoniā eius impata neglexerā Expgefactus igitur ad ciuitatē prexi: et ſancto iohāni epo omnia q̄ viderā narraui Qui aſſumpſit ſecū duos alios epōs de ſebaſte et iberico: venerūtq̨ ad locū. Inuenim⁹ aūt altiſſimis litteris ſcriptū lapidē obrutū: habentē nomina ſcōrum. Ewāgeliū vt ī alio ei⁹ feſto Dñci confeſſoris collecta.

Deus qui eccleſiam tuā beati dñci ꝯfeſſoris tui illuminare dignatus es meritis et doctrinis: cōcede vt ei⁹ interceſſione et temporalib⁹ non deſtituaẛ auxilijs: et ſpiritualibus ꝓficiat incrementis: p Sixti epi et alioꝝ. Cāt⁹ de martirib⁹ Coll.

Deus qui cōſpicis q̨ ex nl'la noſtra v̄tute ſbſiſtimus: cōcede ꝓpicius: vt intē ceſſione beati ſixti martiris tui atq̨ pontificis cōtra omnia adūſa muniamur: Eodē die Ad oēs horas ſb vno p ŏ. Collecta.

Deus qui nos concedis ſanctoꝝ martirū tuorū feliciſſimi ⁊ agapiti natalicia colere: da nobis in eterna leticia de eorū ſocietate gaudere: p Lectio prima.

Sanctus igitur ſixtus episcopus dixit ad clerū ſuū Fratres et cōmilitones: nolite paueſcere Omnes ſācti quanta paſſi ſunt tormēta: vt ſecuri ꝑpetuam obtinerēt vite eterne palmā Nā et dominus noſter ihūs xpūs paſſus ē pro ſalute noſtra: vt nobis exemplum relinqueret Et voce clara dixit Uenite nemo metuat terrores Reſponderunt feliciſſimus et agapitus dyacones: et dixerunt. En nos ſine patre nrō quo ibimus: Tunc tenuit decius beatū ſixtū epiſcopum cū clero ſuo: et fuerunt clauſi multis diebus.

Lectio ſecūda

Igitur beatus ſixtus poſt hec reducebatur in tellurem vt audiretur: et cum eo dyacones feliciſſimus et agapitus Dixit autē decius ad ſixtū epiſcopū iracundia plen⁹. Nos quidē conſulim⁹ ſenectuti tue: tu vero preceptum audi noſtrum et ſacrifica.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Rn̄dit ſixtus ep̄s Miſer tu
tibi conſule: et noli blaſphe-
mare mellifluū nomē dn̄i nrī
ihesu xp̄i et age penitenciam
de ſanguine ſcōꝝ quē effudiſ
ti. Decius furore repletus:
dixit ad valerianū Si iſte ex
tinctꝰ nō fuerit: nō erit clarꝰ
noſter timor   Lcō tercia.

Valerianus dixit Ducā
tur ad templū martis: ⁊ ſacri
ficent Qꝫ ſi noluerint ſuppli
care et ſacrificare: in eodē lo
co capite truncentur Et duc
tis foras muros porte appie:
btūs laurenciꝰ cepit clamare
Nō me derelinquas pr̄ ſanc
te: qꝛ thezauros iā expendi
quos tradidiſti michi Mi
lites āt audientes de thezau
ris tenuerūt btm̄ laurenciū:
ſcm̄ vero ſixtū ep̄m duxerūt
in cliuū martis ante templū.
⁊ ibidē decollatus eſt cū duo
bus dyaconibus: et dimiſerūt
corꝑa coꝝ in platea Te deū
Donati ep̄i et martiris coll'.

Deus tuoꝝ glā ſacerdo
tum prāq̄s: vt ſancti do
nati martiris tui et ep̄i cuius
feſta gerimus ſenciamus au
xilium: p xp̄m dn̄m nrm̄ amē
Lectio prima.

Sanctus donatus nutri
tus a ſancto pigmenio
p̄ſbitero in titulo beati paſto
ris: eruditus eſt nō ſolū in di
uinis verū in humanis litterꝭ
ſufficientiſſime Cū quo ⁊ iu
lianus creuit. et ſubdyaconꝰ
ordinatur: ſ̄iecto poſtmodū
gradu inutilis factus. ad ipe
riū aſpirauit   Lcō ſcda

Multis ergo ſignis dominꝰ
glorificans ſanctū ſuū: ad co-
ronā martirij ꝑuexit Deni-
qꝫ tentus ip̄e iuſſu iuliani im
peratoris a quadraciano au-
ſtrali ſil'et cū eo hylarianus
vir dei: iubetur ydolis ſacrifi
care Cui fideliter reluctanti
iuſſit quadracianus os eiꝰ la
pidibus contūdi   Lcō t̄cia

Hylarianū vero monachū
in conſpcū eius tā diu fuſtibꝰ
cedi. donec ſpiritū emitteret
deinde beatū donatū ī cuſto
dia recludi Ubi cū innumeā
miracula dn̄s p ſeruū ſuū o-
peraretur: miſit quadracia-
nus qui eū gladio ꝑcuteret.
ſeptimo ydus auguſti Cuiꝰ
corpus xp̄iani iuxta ciuitatē
cū veneracione ſepelierunt
Cyriaci et ſociorum eius
Collecta.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

DEus qui nos ãnua bea
ti cyriaci martiris tui ſo
ciorꝝqꝫ eius ſolempnitate le-
tificas: cõcede ꝓpicius: vt q̃
rũ natalicia colimꝰ: v̾tutem
quoqꝫ paſſionis imitemur: ꝑ
POſt mor Lcõ pma.
tem dyocleciani tentus
eſt cyriacꝰ a filio eiꝰ maximi-
no et i cuſtodia miſſus: co ꝙ
ſororẽ ſuã quã a demonio li-
berauit xp̃ianã feciſſet Deiñ
p̃cepit vt i die ꝓceſſionis ſue
nudus cathenis obligatus
añ redã eius rraheretur
POſt hec Lcõ ſcõa
carpaſio vicario dixit Cyri-
acũ ſacrilegũ qui carminibꝰ
magicis ſuadꝫ hominibꝰ xp̃ꝫ
cõfiteri: diuerſis afflige tor-
mentis Tũc carpaſius iuſſit
ſibi adduci ſanctos dei cyria
cũ largũ ſmaragdũ et creſcen
cianũ: adhortãs libamia fer-
re dijs immortalibus
SAnctus Lcõ t̃cia.
cyriacus dixit Nos ipõs of-
ferimꝰ dño ihũ xp̃o. Carpa
ſius iratus ſanctũ cyriacũ iuſ
ſit in cathaſta extendi: et at-
trahi neruis et fuſtibus cedi
Tunc nũciauit maximino õ
nia que exercuerat i ſcõs di:
et iratꝰ iuſſit oẽs vinctos qui
erãt in cuſtodia. vna cũ ſãcto
cyriaco capite trũcari Ductiqꝫ cũ ſcõ cyriaco ſũt viginti
et viiꝰ: et decollati ſũt via ſala
ria In vigilia ſci laurẽcij.
De feria can. Ewan. Si qs
vult poſt me venire Rᶜ in cõi.
Laurẽcij martiris Ad vs̃ ã.
Btũs v̾ qui Rᶜ in cõi Pſal
mi ferial Capitulũ.
LIberaſti me dñe ſecũ
dũ mltitudinẽ miſcdie
nois tui de manibus
q̃renciũ animã meã: de mltis
tribulacionibꝰ q̃ circũdede-
runt me a p̃ſſura flãme q̃ cir-
cũdedit me: ⁊ in medio ignis
nõ ſum eſtuatꝰ: R Btũs
vir laurencius qui poſt aurũ
nõ abijt nec ſꝑauit in thezau
ris pecunie Fecit eni mirabi
lia i vita ſua v̾ſus Qui po
tuit tñſgredi et nõ ẽ tñſgreſſꝰ
⁊ facere malũ et ñ fecit Fecit
ymnꝰ En martiri vſꝰ Diſ
pſit dedit Ad mg̃t añ Cõ
fitebor tibi dñe rex et collau
dabo te qm̃ liberaſti me a p̃ſ-
ſura flãme q̃ circũdedit me ⁊
in medio ignis nõ ſũ eſtuatꝰ.
ADeſto dñe Collcã
ſupplicacõibꝰ nris: et i-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

terceſſione bti laurencij mar
tiꝛ tui. ꝑpetuā nobꝭ miām be-
nign⁹ ipende. ꝑ Inuit. Ue
nite adoꝛem⁹ regē regū Qui
btīm hodie coronauit lauren
ciū ymn⁹ Cōſcēdat In
ꝑmo noct̄ no an̄ Quo ꝓgre
deris ſine filio pꝛ quo ſacer-
dos ſcē ſn̄ miſt⁹ ꝓperas p̄s
Btūs v̄ v̄ſus. Btūs lauren
ci⁹ dixit an̄. Noli me dere
linq̄re pꝛ ſcē qꝛ theſauros tu
os iā expēdi quos tradidiſti
m̄ p̄s. Quare frem̄. v̄ Quid
in me ǭ diſplicuit p̄ꝛnitati tue
an̄ Nō ego te deſo fili neqꝫ
derelinquo ſꝫ maioꝛa t̄ debēt
ꝓ fide xp̄i certamia p̄s Dn̄e
qd v̄. Btūs ſixt⁹ dixit v̄ſ⁹.
Gl'a et hōꝛe Lcō ꝑma.
Sicut patrū nrōꝝ frēs
kmi nō incerta relacōe
didicim⁹: cū venerabilis ſix-
tus apl'ice ſed̄ ſacerdocio fū-
geretur et ſciſſimi laurēcij ar
chidyaconi miſterio floꝛeret
eccia: inuidia ardēte dyabo-
li ad̄uſus nomē et fidē xp̄i flā
ma duriſſime ꝑſecucōis incā
duit R Quo ꝓgrederis ſi
ne filio pꝛ quo ſacerdos ſcē ſi
ne dyacono ꝓperas Tu nū-
q̄ ſn̄ miſterio ſacrificiū offer
re ꝯſueueras v̄. Quid i me
ǭ diſplicu' p̄ꝛnitati tue nūqd
degenerē ꝓbaſti expire cer-
te vtꝝ ydoneū miſtꝝ elegeꝛ
cui ꝯmiſiſti dm̄ci coꝛꝑis ⁊ ſan
guis ꝯſeccōēꝫ Tu. Lſcda
Atqꝫ vt ꝑniciosus dm̄cū
gregē ferial' beſtie rabies iſa
ciata laniaret: nocēdi artifex
īimic⁹ ꝑuigilis ꝑus molit̄ cuſ
todiā paſtoꝛis eripe Et idō
ſixtū an̄ oēs ſummū dn̄i ſacer
dotē furoꝛ gentil' aggredit̄:
vt eccleſiaſtica mēbꝛa tā vali
do trūcato capite. velut mu-
nimine p̄ſidij celeſtis amato:
cruēt⁹ ꝑſecutoꝛ inuaderet R.
Noli me dereliq̄re pꝛ ſcē qꝛ
thezauros tuos iā expendi.
n̄ ego te deſero fili neqꝫ dere
linquo Sꝫ maioꝛa t̄ debent
ꝓ fide xp̄i certamia v̄. Nos
q̄ſi ſenes leuioꝛis pugne cur
ſū r̄cipim⁹. te āt q̄i iuuenē ma
net gl'oſioꝛ de tyrāno t̄ūph⁹
poſt t̄duū me ſeq̄ris ſacerdo-
tē leuita Sꝫ Lcō tercia
Sed magis ille ſixt⁹ qui
cōmiſſis a deo ſibi ouib⁹ af-
fuerat paſtoꝛ i terris: aderat
pꝛōnus e celo Deniqꝫ ſanctū
laurenciū q̄ſi iā pōtificis ſui
ſolacio deſtitutū. ad ſbeūda

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ſupplicia manus pagana per quirit: quē mirabilis ſixtus aduerſus ōnia ſevientis mū- di mala vaticinio prophetici ſermonis armauit ℟ Pu er me⁹ noli timere quia ego tecū ſum dicit dn̄s dū tranſie ris p̄ ignē flamma nō noceb' te Et odor ignis nō erit in te v̄ſus Liberabo te de manu peſſimoꝝ et eruā te de manu forciū Et ¶ In 2º noct no ā Btūs laurēci⁹ orabat dicēs dn̄e ihesu xp̄e deus de deo miſerere mei ſui tui p̄s. Cū inuōrē v̄. Qz accuſat⁹ n̄ ne- gaui nomē ſcm̄ tuū intrrogat⁹ te xp̄e ꝯfeſſus ſū an̄ Dixit roman⁹ ad btm̄ laurenciū vi- deo an̄ te hoiēʒ pulcherrimū feſtia me baptizare p̄s. Ver ba mea v̄ſus Afferens āt vrceū cū aqua miſit ſe ad pe- des eius an̄ Btūs lauren- cius dixit mea nox obſcurū nō habet ſʒ oīa in luce clareſ- cūt p̄s Dn̄e dn̄s v̄. Grās tibi ago dn̄e ihū xp̄e qz me ꝯ fortare dignatus es v̄. Po ſuiſti dn̄e Lcō quarta

Nācū idē laurenci⁹ paſſi- onē p̄nā vt piſſim⁹ fili us. incōſolabili merore defle ret: ſixtus p̄ncia ſācti ſpirit⁹ edocente futura dinoſcens. ait illi. Depone omnē fili de mea morte triſticiā Nec eni diu mea te contriſtabit abſē- cia: poſt triduū me ſequeris. ℟ Leuita laurencius bonū opus opatus eſt qui p̄ ſignū crucis cecos illuminauit Et thezauros eccīe dedit paupi b⁹ v̄ſus Diſpſit dedit pau perib⁹ iuſticia eius manet in ſclm ſeculi Et. Lcō quita

Quo reſpōſo mens deuota p̄cepto: indubitatā ſuſcipiēs optimo ab antiſtite xpriſti martire veritatē. nichil mag͡ pro omnibus curat: q̄ vt aua ricia perſequentis q̄ de mor- te ſanctoꝝ contriſtabat eccle ſiam: de preda eccleſie gaudi um nō haberet Inuenit vir prudentiſſim⁹: vnde acrius ſuū poſſit torquere tortorem ℟ Ypolite ſi credis in do- minū ihesum xpriſtū Et the zauros tibi oſtendo et vitam eternā promitto. v̄ſus Si dictis inquit facta cōpenſas faciam quod hortaris. cui be atus laurencius dixit tuum tantūmodo prebe aſſenſum. Et. Lectio ſexta

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

OMne igitur eccleſie cen ſum. cũctaqȝ ſacra vaſa miniſ terij. ne ea ſacrilegus macu laret aſpectus: cõuocatis in opũ turbis pia erogacione diſtribuit: vt futurus martir in retribucione celeſti parit et mercede ſui ſanguinis. et tante liberalitatis premio di taretur: non dubitans et i ſe metipo ſe fidẽ xpriſto ſuo et eccleſiaſticas opes i pauperi bus ſeruaturũ ℞ Beatus laurencius clamauit et dixit deũ meum colo et illi ſoli ſer uio. Et ideo non timeo tor menta tua vſus Mea nox obſcurum nõ habet ſed om nia in luce clareſcunt Et idõ

In tercio nocturno antȟ.

Strinxerunt corporis mem bra poſita ſuper craticulam miniſtrantibus prunas inſul tat leuita xpriſti ps Dñe quis. vſus Carnifices ve ro vrgentes miniſtrabãt car bones ſubter cratem ferreã. añ Igne me examinaſti et non eſt inuenta in me iniqui tas ps Exaudi domine. vſus Probaſti domie cor meum et viſitaſti nocte añ Interrogatus te domine cõ feſſus ſum aſſatus gracias a go ps Domine in virtute. vſus Gracias tibi ago do mine ihesu xpriſte quia ianu as tuas ingredi merui vſus Corona aurea Ewãgeliũ. Niſi granũ frumenti. Req re in cõmuni. ℞ Strinxe runt corporis membra poſi ta in craticulã miniſtrantibꝰ prunas inſultat leuita xpriſti Beate laurenti martir xpi intercede pro nobis. vſus Carnifices vero vrgentes miniſtrabant carbones ſub ter cratem ferream: Beate ℞ Beatus laurencius dix it ego me optuli ſacrificium deo In odorem ſuauitatis. vſus Quoniã ad te orabo domine mane exaudies vo cem meam In ℞ In cra ticula te deum non negaui. Et ad ignẽ applicatus te do minũ ihesum xpriſtũ confeſ ſus ſum verſus Probaſti domine cor meum et viſitaſ ti nocte Et ad ignem.

Ad laudes antiphõ.

LAurencius bonũ opus opatus ẽ qui p ſignũ cru cis cecos illuminauit antȟ.

Laurēci⁹ ingreſſus ē martir
et ꝯfeſſus ē nomē dn̄i ihū xp̄i
ā. Adheſ‵ aiā mea poſt te qꝛ
caro mea igne cremā eſt ꝓ te
de⁹ meus ā. Miſit dn̄s āge-
lū ſuū et libauit me de medio
ignis ⁊ nō ſū eſtuatus ā. Be
atus laurencius clamabat di
cēs grās tibi ago dn̄e qꝛ ianu
as tuas igredi merui Cap̄
Qui ꝑce ſeminat ꝑce et
metet: et qui ſeminat in
bn̄dcōibus: de bn̄dcōibus ⁊
metet: ym. En martirꝰ v̄ſus
Diſꝑſit ded‵ Ad bn̄ ā. In
c̄ticula te deū nō negaui ⁊ ad
ignē applicatus te xp̄e ꝯfeſſ⁹
ſū ꝓbaſti coꝛ meū et viſitaſti
nocte igne me examinaſti et
nō eſt inuenta ī me iniquitas
Da nob q̄s Collcā
op̄s deus viciorū nr̄oꝝ
flāmas extinguere: q btō lau
rēcio t̄buiſti tormētoꝝ ſuorū
incēdia ſupare: ꝑ Ad t̄ciā
Laudabit vſqꝫ Cap̄.
ad mortē aia mea dn̄m:
qm̄ eruis ſuſtinentes te: et li-
beras eos de manu anguſtie
dn̄e deus noſter: R̄ᵒ in cōi
Beat⁹ Ad ſextā cap̄.
vir qui inuent⁹ ē ſine ma
cula: ⁊ qui poſt auꝝ nō abijt:

nec ſꝑauit in thezauris pecu-
nie: Ad nonā capitulū
Qui potuit tranſgredi ⁊
nō eſt tranſgreſſus. ⁊ fa
cere malū et nō fecit: ideo ſta
bilita ſūt bona illius ī dn̄o: et
elemoſinas illi⁹ enarrab‵ ois
eccia ſcōꝝ. In ſcōis v̄s ā.
Leuita laurenci⁹ bonū
opus oꝑatus ē qui ꝑ ſig
nū crucis cecos illūiau‵ Pſi
de vno martire ā. Ueni deſi
deratoꝛ bone veni ſuſcipiant
te āgeli mei qm̄ aſſatus non
negaſti me ꝓbatus cōfeſſus
es me ā. Btūs laurenci⁹ cla-
mauit et dixit deū meū colo
et illi ſoli ſeruio et ideo nō ti-
meo toꝛmenta tua ā. Grās
ago deo meo qꝛ hoſtia xp̄i ef
fici merui aſſatus nō negaui
et interrogatus te xp̄e ꝯfeſſ⁹
ſū an̄. Ypolite ſi credis in
dn̄m ihm̄ xp̄m et thezauros
tibi oſ̄do ⁊ vitā eternā ꝓmit
to. Capitulū
Potens ē deus oēm grāꝫ
habūdare facere in vo-
bis: vt in omnib⁹ ſemꝑ oēm
ſufficienciā hn̄tes habūdetiſ
in omne op⁹ bonū: ſicut ſcrip
tū eſt: diſꝑſit dedit pauperi-
bus iuſticia eius manet ī ſcl'ꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ſeculi: ẏmn⁹ En mariſ p̄ſus Diſpſit dedit Ad mḡt añ. Beatus laurencius dū in craticula ſup̄poſitus vreretur ad impiiſſimū tyrannum dixit aſſatus ſū iā verſa ⁊ mādu canā ⁊ facultates eccie q̄s requiris in celeſtes thezauros manus pauperū deportauerūt Nota de ſacto laurencio ꝑ oct̄ eius fit ad mſ̄ et vſ̄ memoria ſcȝ vna ā. de lau d. cū v̄. et collecta.

Tyburcij martiris collecta.

Beati tyburcij nos dn̄e foueant cōtinuata p̄ſidia: quia nō deſinis propicius intueri: quos talibus auxiliis cōceſſeris adiuuari: ꝑ

Fabian⁹ Lcō p̄ma

Fabianus p̄fectus dixit ad btm̄ tyburciū Cōſulci⁹ facies ſi ſaluti tue cōſulas: et principū decreta nō contempnas Beatus tyburcius dix̄ Ego ſaluti mee melius nō conſulo: q̄ꝑ vt deos deaſqȝ contempnens vnū dominū ihesū xp̄ȝ deū eſſe cōfitear. Poſt hec fabianus cū veriſſime inueniſſe ſanctiſſimus xp̄m cōfiteretur: iuſſit ante pedes eius carbones ardētes effūdi: dicēs ad eū. Elige tibi vnū de duobus. Aut thura in iſtis carbonibus adite: aut pedibus ſuꝑ eos nud̄ incede.

Tyburci⁹ Lcō ſecūda

Tyburcius aūt faciens ſignū crucis conſtanter ſuꝑ carbones nuda ī greſſus eſt planta: et cepit p̄fecto dicere Depone infidelitatē: et diſce quia hic ſolus eſt deus: quē cōfitemur creaturis omnib⁹ dn̄ari Nā m̄ī nomine dn̄i noſtri ihū xp̄i videtur ꝙ ſuꝑ roſeos flores ingrediar: q꞉ creatura ip̄a creatoris famulatur īperio Cui fabianus Quis ignorat artē magicā vos docuiſſe xp̄m veſtrū:

Lectio tercia.

Sanctus tyburcius dixit. Obmuteſce ifelix et noli hāc iniuriā auribus meis facere: vt audiā te rabido ore latrātem. melliſluū nomē et ſāctū nominare Iratus fabianus dictauit ſentenciā: vt gladio aiaduerteretur Ductus eſt autē in via lauicana. quarto miliario ab vrbe: et oracionē effundens vno ictu gladij ꝑcuſſus abceſſit In eodē quoqȝ loco appnte quodā xp̄iano ſepultus eſt: tercio ydus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

augusti **Ypoliti martiris et ſociorū eius collecta.**

Da nobis q̄s ops de⁹: vt beati ypoliti martiri tui et ſociorꝝ eius venerāda ſolempnitas et deuocionem nobis augeat et ſalutē: p

Decius **Lcō p̄ma.**

cesar dixit ad ypolitū. Recole milicie tue dignitatē: et eſto noſter amicus Beatus ypolitus voce clara dixit Milicia mea hec ē. Ecce xp̄ianus ſū: et cepi firmiter militare Nūc et cupio ad palmā cū fructu martirij venire Deci⁹ ceſar iracūdia plen⁹: dixit ad valerianū p̄fectum. Accipe omnes facultates eius: et interfice eū crudeli examinacione Eodē die valerianus p̄fectus exquiſita oī facultate eius īuenit ī domo ypoliti oēm familiā xp̄ianā: quos ip̄e p̄ſes adduci āte cōſpectū ſuū iuſſit: ibidē enim erat nutrix beati ypoliti cum viro ſuo noīe cōcordia xp̄iana. **Lectio ſecūda.**

Valerianus p̄ſes dixit ad eos p̄ñte ypolito Cōſiderate etates vr̄as: ne ſil' pereat cū ypolito dn̄o vr̄o Reſpondit concordia Nos cū dn̄o nr̄o deſideramus magis pudice mori: q̄ impudice viuere. Valerianus p̄ſes dixit Genus ſeruorū niſi cū ſupplicijs nō emendat̄ Et iuſſit vt cōcordia cū plumbatis cederetur. Et cū cederetur: emiſit ſpiritū preſente ypolito Tūc cepit ypolitus exultans dicere Gracias tibi ago domie: q2 nutricē meā an̄ ꝯſpcm̄ ſcōrū tuorū p̄miſiſti **Lcō t̄cia**

Valerianus p̄ſes dixit ad ypolitū. Adhuc tu confidis in artem magicā: et non honoras deos et non precepta principū ſequeris: Et irat⁹ iuſſit eū foras muros tyburtine duci cum familia ſua Tunc ypolitus cepit omnes confortare dicens. Nolite metuere fratres: quia vos et ego vnū deum habem⁹ Juſſit vero valerianus in cōſpectu ypoliti: vt omnes capite truncarentur. Decollati ſūt vero promiſcui ſexus numero decem et octo. Beatum vero ypolitū iuſſit vt pedes eius ligarentur ad colla idomitorum equorum: et ſic per cardetum et tribulos trahi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Quo dū traheretur: emiſit
ſpm̄ Te deū Werēfridi cō-
feſſoris. collcā in cōmuni.

Eodē die Euſebij cōfeſſorꝭ

Deus qui nos beati eu-
ſebij cōfeſſoris tui ānua
ſolempnitate letificas: cōce-
de ꝓpicius: vt cui⁹ natalicia
colimus. ꝑ eius ad te exēpla
gradiamur: ꝑ. Hore de ſcō
werēfrido. i ſcdis veſpis nic-
hil de eo Si fuerit dn̄ica ⁊
vacauerit legātur ſex lcōnes
de ſcō werēfrido in cōi de v⁰.
cōfeſſ. non pōtifice cū omelia
ſeqn̄ti. ferialibus dieb⁹ lega-
tur tm̄ omelia ſequens

**In vigilia aſſumpcionis btē
marie v̄ginis Scdm̄ Lucam**

In illo tpe. Extollens vocē
quedā mulier de turba. dixit
ad ihm̄. Btūs venter qui te
portauit: et vbera q̄ ſuxiſti.
Et reliq̄. Bede p̄ſbiti.
Magne deuocionis et fi-
dei hec mulier on̄dit: q̄
ſcribis et pharizeis dn̄m tēp
tantibus ſimul et blaſphemā
tibus. tanta eius incarnacio-
nē pre omnibus ſinceritate
cognoſcit: tanta fiducia con-
fitetur: vt pn̄cium ꝓcerū ca-
lūpniam et futurorū confun-
dat hereticorū perfidiam
Nam ſicut Lcō ſecūda
tunc iudei ſancti ſpūs opera
blaſphemando verꝝ cōſbſtā-
cialemqꝫ patri dei filiū nega-
bant: ſic heretici poſtea negā
do mariā ſemꝑ virginē. ſācti
ſpūs oꝑante v̄tute. naſcituro
ex hūanis membris vnigeito
deo ſue carnis materiā miniſ
traſſe verū conſbalem matri
filium hominis fateri nō de-
bere dixerūt. Lcō t̄cia.
Sed ſi caro verbi dei ſe
cundū carnē naſcentis a car-
ne virginis matris ꝓnuncia
tur extranea: ſine cauſa ven-
ter qui eū portaſſet. vbera q̄
lactaſſent beatificant̄. Qua
enim cōſequencia eius lacte
credatur nutrit⁹ cuius ſemi-
ne negatur eſſe cōceptus: cū
ex vnius eiuſdēqꝫ fontis ori-
gine ſecūdū phiſicos vterqꝫ
liquor emanare ꝓbetur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

In aſſūpcione btē marie ſp
virginis ad veſpas añ.

[O]Rtꝰ cō-
cluſꝰ es
dei geni
trix ortꝰ
ɔcluſus
fons ſig-
tꝰ ſurge
ꝓpera a
nica mea Pſalmi Dia lau-
date añ Q̄ pulchra es ai-
a mea q̄ pulchra es et deco
a oculi tui colūba⁊ all'a añ
Dilcē mi app̄hendā te et du
ā te in domū matris mee et i
ubiculū genitricis mee ibi
ne docebis p̄cepta dñi añ
Adiuro vos filie ihrl'm ſi in-
ueneritis dilectū meū vt ānū
cietis ei q⁊ amore lāgueo añ
Sicut malus inter ligna ſil
uarū ſic dilectus meus inter
filios all'a Capitulū

SUrge ꝓpa amica mea
formoſa mea et veni: iā
enim hyems trāſijt ymber a-
bijt et receſſit: flores appue-
runt in terra nrā: tps putacio
nis aduenit: ℞ Felix nāq̄
ymnꝰ O q̄ glorifica vſus
Poſt ptū Ad mḡt ā Vir
go prudentiſſima q̄ ꝓgrede-
ris q̄ſi aurora valde rutilans
filia ſyon tota formoſa ⁊ ſua-
uis es pulchra vt luna electa
vt ſol. Collecta

DEus qui vginalē aulā
btē marie i q̄ habitares
eligere dig̃tus es: da q̄s vt ſu
a nos defenſione munitos io
cūdos faciat ſue itereſſe feſti
uitati: Qui viuis. ¶ De ſcō
laurencio non fit memoria
Ad cōpl' p oct añ Cū iocun
ditate. ymnꝰ O q̄ gl'ifica
añ Scā maria ſuccurre mi-
ſeris Inuitat' In hōre be
atiſſime marie ſemp vginis.
Iubilemꝰ dño ymꝰ Quē
terra ¶ In p̄mo noct no añ
Exaltata es ſancta dei geni-
trix ſup choros angelorū ad
celeſtia regna Pſalmi de v-
na vgine añ Paradiſi por
te p te nob apte ſunt quas ho
die gl'oſa cū āgelis triūphas
añ Bñdcā tu i mulieribus
et benedcūs fructꝰ vētris tui
vſus. Specie tua ⁊c
Serō iheronimi Lcō p̄ma

COgitis me o paula ⁊ eu
ſtochiū ymmo caritas
xp̄i me ɔpellit: qui vobis du
dū tractatibꝰ loqui cōſueue-
rā: vt nouo loquendi genere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ſactis q̄ vobiſcū degūt v̄gini-
b⁹ ltio vtens eloquio exhor-
tacionis grā ſmonē faciā de
aſſūpcione btē et glˀoſe ſemꝑ
v̄ginis marie: more eorū qui
declamatorie in eccīs ſolent
loqui ad pplˀm: qd̄ vtiqꝫ gen⁹
docendi necdū attigera ℟
Vidi ſpecioſā ſicut colūbam
aſcendentē deſuꝑ riuos aq̄ꝝ
cuius ineſtimabilˀ odor erat
nimis in veſtimentis eius.
Et ſicut dies verni circūda-
bant eā flores roſarū et lilia
cōuallīū v̄ſus Que ē iſta q̄
aſcendit ꝑ deſertū ſicut v̄gu-
la fumi ex arōtibus mirre et
thurī Et. Lcō ſecunda
De aſſūpcione tñ eius q̄li
ter aſſūpta ē. q꞉ vrā id depoſ-
cit intencio: ꝑ ñcia abſens ſcri
bere vobis curaui q̄ abſencia
pn̄s deuotus obtuli: vt habe
at ſcm̄ collegiū vrm̄ in die tan
te ſolempnitatis mun⁹ lati ſ-
monis in quo diſcat tenera i-
fancia lactis expiri dulcedi-
nē et de exiguis eximia cogi-
tare: qualiter fauente deo ꝑ
ſingulos ānos tota hec dies
expendatur in laudē et cum
gaudio celebret̄ ℟ Sicut
cedrus exaltata ſū in libano

et ſicut cypreſſus in monte ſy
on quaſi mirra electa. Ded
ſuauitatē odoris v̄ſus Et ſi
cut cynamomū et balſamū a
romatizās Dedi Lcō 3
Ne forte ſi venerit vris i
manib⁹ illud apocriphū de
tranſitu eiuſdē v̄ginis dubi
ꝑ certis recipiatis: qd̄ mul
ltioꝝ pietatis amore ſtudi
legendi carius āplectūtur: ꝑ
ſertim ex hijs cū nichil aliu
expiri poteſt pro certo: niſi
hodierna die glˀoſa migrau
a corpore. ℟ Que ē iſta
ꝓceſſit ſicut ſol et formoſa t
q̄ ihrlm Viderūt eā filie ſy
on et btām dixerūt et regin
laudauerūt eā v̄ſus Qu
ē iſta q̄ aſcēdit ꝑ deſtū ſicut
gula fumi ex arōtibus mirr
ꝛ thurī Viderūt In pm
noct̄ no an̄ Spē tua et pu
chritudine tua intende ꝓſp
ꝓcede et regna an̄ Adiu
uabit eā de⁹ vultu ſuo dn̄s i
medio ei⁹ nō ꝯmouebit̄. a
Sicut letanciū oim̄ nrm̄ hi
re ē i te ſcā dei genitrix v̄ſu
Adiuuabit Lcō quar
Onſtrat̄ āt ſepulchꝝ
Mius cernentib⁹ nob̄ vſ
ad pn̄s in vallˀ ioſaphat me

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

j vallis eſt inter montē ſyon
t montē oliueti poſita. quā
t tu o paula oculis aſpexiſti
vbi in eius honore fabricata
eſt eccia miro lapideo tabu-
atu: in qua ſepulta fuiſſe vt
ſcire poteſtis ab omnib⁹ ibi-
dē habitantibus p̄dicatur: ſꝫ
nūc vacuū eſſe mauſoleū cer-
nentibus oſtendit̄ ℟ Bea
tā me dicent oēs generacōes
qꝛ fecit michi dn̄s magna qꝛ
potens eſt. Et ſcm̄ nomē ei⁹
v̄ſus Et mia eius a ꝓgenie
in ꝓgenies timentib⁹ cū Et

HEc idcir Lcō quīta
co dixerim ꝙ multi noſtrorū
dubitant vtrū aſſūpta fuerit
ſimul cū corꝑe: an obierit re-
licto corꝑe Quo aūt vl' quo
tꝑe aut a quibus pſonis ſciſſi
mū corpus eius inde ablatū
fuerit vel vbi tranſpoſitū. v-
trū ve reſurrexerit neſcitur:
quāuis nōnulli aſtruere velit
eā iā reſuſcitatā: et beata cū
xp̄o immortalitate in celeſti-
bus veſtiri ℟ Ornatā i mo
nilib⁹ filiā ihrl'm dn̄s cōcupi
uit Et videntes eā filie ſyon
btiſſimā p̄dicauerūt dicētes
vngentū effuſum nomē tuū
v̄ſus Aſtitit regina a dextꝭ
tuis in veſtitu deaurato cir-
cūdata varietate Et viden.

QVod et de Lcō ſexta.
beato iohāne ewangeliſta e-
ius miniſtro cui v̄gini a xp̄o
v̄go cōmiſſa eſt plimi aſſeue-
rāt: quia in ſepulchro ei⁹ vt
fertur nō niſi māna inuenit̄:
qd̄ et ſcaturire cernit̄ Verū
tn̄ qd̄ hoꝝ veri⁹ cenſeat̄ ābi-
gim⁹. Melī⁹ deo totū cui
nichil īpoſſibile ē cōmittim⁹
ꝙ aliquid temere definire ve
limus auctoritate nr̄ā qd̄ nō
ꝓbamus ℟ Diffuſa ē grā
in labijs tuis Propterea bn̄
dixit te deus ineternū v̄ſus
Dilexiſti iuſticiā et odiſti in
iquitatē. Propterea In
ſcio noct̄ no an̄ Gaude mā
v̄go cūctas hereſes ſō intere
miſti i. v. mūdo ā. Digre me
lau. te v̄go ſa. da m̄ v. ꝯ hoſt̄.
tuos ā. P⁹ ꝑtū v̄. inio. ꝑmā
di ge. it̄ce. ꝓ nb̄ v̄. Diffuſa ē
gracia Scdm̄ Lucam

IN ill' Intrau' ih̄s i qd̄dā caſ
tellū: ⁊ mlier q̄dā martha no
mie excepit illū i domū ſuā.
Et reliq̄ Auguſtini.

SAlm̄ ewā''' cū legeret au
diui⁹ a feīa religioſa ſuſ-
cep''' cē dn̄z hoſpi. ⁊ ip̄a mar

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

tha vocabatur Et cũ eſſet ip
ſa occupata in cura miniſtrã-
di: ſoror eius maria ſedebat
ad pedes dñi: et audiebat v̾-
bũ illius. Laborabat illa: va
cabat iſta. Illa erogabat: h
iplebat ℟ Btã es v̾go ma
ria q̃ credidiſti dño pfcã ſunt
in te q̃ dcã ſunt tibi. ecce exal
tata es ſup choros angelorũ.
Intercede p nobis ad dñm
deũ nrm̃ v̾ſus Elcã mat̃ et
v̾go q̃ ſine viro virẜ pepiſti.
Intercede. Lcõ octaua

Verũptñ martha laborãs
multũ in illa occupacione et
negocio miniſtrãdi intẽpella-
uit dñm: et de ſorore ſua con
queſta ẽ q̧ eã laborantẽ non
adiuuaret Dñs aũt p maria
rñdit marthe: et ipe ei⁹ fcũs
eſt aduocatus: qui iudex fue
rat interpellatus. Martha
inquit circa multa es occupa
ta qñ vnũ eſt necẽm. Maria
meliorẽ ptẽ elegit: q̃ nõ aufe-
retur ab ea ℟ Iſta eſt ſpe-
cioſa inter filias iheruſalem
ſicut vidiſtis eã plenã carita-
te et dilectione. In cubilib⁹
et i ortis arõatũ v̾ſus Spẽ
tua et pulchritudine tua intẽ
de pſpere pcede et regna.
In cubi. Lectio nona.

Audiuim⁹ eni et interpellã
cionẽ interpellantis: et ſentẽ
ciã iudicis Que ſentencia in
terpellãti rñdit: ſuſceptã de-
fendit Erat eni maria inten
ta dulcedini v̾bi dñi Intẽta
erat martha quõ paſceret do
minũ: intenta maria quõ paſ
ceretur a dño Martha con-
uiuiũ dño pabat: in cui⁹ cõui
uio maria iã iocundabat̃ ℟
Sup ſalutẽ ⁊ oẽm pulchritu
dinẽ dilcã es a dño et regina
celeſtis vocari dig̃ es. Gau-
dent chori angelorẜ cõſortes
et cõciues tui v̾ſus Valde
nos eã oportet venerari q̃ tã
ſcã et intacta v̾go Gaudent.

Ad laudes antiphõ

Aſũpta ẽ maria in celũ
gaudẽt angeli laudantes bñ-
dicũt dñm añ Maria v̾go
aſſũpta eſt ad ethereũ thala-
mũ in quo rex regũ ſtellato ſe
det ſolio añ In odore vn-
gentorũ tuorũ currimus ado
leſcẽtule dilexerint te nimis.
añ Bñdcã filia tu a dño q̃
per te frcm̃ vite coicauimus.
añ Pulchra es et decora fi
lia ihrlm terribil' vt caſtrorũ
acies ordinata Capit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

IN omnibꝰ requiē queſiui et
in hereditate dñi morabor:
tunc precepit et dixit michi
creator omniū: et qui creauit
me requieuit in tabernaculo
meo: ymnꝰ O glorioſa v̄
ſus Poſt ptū Ad bñ añ
Que eſt iſta que aſcendit ſi-
cut aurora conſurgens pul-
chra vt luna electa vt ſol ter-
ribilis vt caſtrorū acies ordi
nata. Collecta.
VEneranda nobis dñe
huiꝰ diei feſtiuitas opē
conferat ſempiternā: in qua
ſancta dei genitrix mortē ſu-
biit tp̄alē: nec tamen mortis
nexibus deprimi potuit: q̄ fili-
um tuū dñm nrm̄ de ſe genu
it incarnatū: Qui tecū viuit
Ad horas p oct ymnꝰ. O q̄p
glorifica R̄ Xp̄e fili v̄ſus.
Qui natꝰ ¶ Ad terciā cap.
ET ſic in ſyon firmata ſū
et in ciuitate ſanctifica-
ta ſimiliter requieui: et in ihe
ruſalē ptās mea: R̄ Hodie
maria virgo celos aſcendit. a
a. v̄ſus. Gaudete quia cū
xp̄o regnat in eternū. v̄ſus
Exaltata ¶ Ad ſextā cap̄l'z
ET radicaui i populo ho
norificato: et in ptes di

mei hereditas illiꝰ: et i pleni
tudine ſcōꝝ detēcio mea: R̄
Exaltata es ſcā dei genitrix
a. a. v̄. Sup choros āgeloꝝ
ad celeſtia reḡ v̄. Maria v-
go aſſūpta ¶ Ad nonā cap.
QUaſi cedrꝰ exaltata ſū
in libano: et q̄i cypſſus i
mōte ſyō: q̄i palma exaltata
ſū i cades et q̄i plātacio roſe i
iherico: R̄. Maria v̄go aſ-
ſūpta ē a. a. v̄. Ad ethereū
thalamū v̄. Poſt ptū v̄go
In ſcōis veſpis anth.
VUlneraſti cor meū ſoror
mea ſpōſa vulneraſti cor meū
a. a. Psi de btā v̄ ā. Surge
aqlo et veni auſter pfla ortū me
ū et fluēt arōta illiꝰ ā. Deſcē
di i ortū meū vt viderē poma
cuualliū et iſpicerē ſi floruiſſēt
vinee et germiāſſent mala pu
nita reuertere reūtere ſunami
tis reūtere reuertere vt ituea
mur te ā. Aīa mea liq̄fcā eſt
vt dilcūs locutꝰ ē q̄ſiui et nō i-
ueni illū vōui et nō rn̄dit m̄ i-
uenerūt me cuſtodes ciuitatis
pcuſſerūt me et vulnerauerūt
me tulerūt palliū meū cuſto-
des muroꝝ filie ihrl' nūciate
dilcō q2 amore lāgueo ā. To
ta pulchra aīca mea et macl'a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

nō eſt in te fau⁹ diſtillās labi
a tua. mel et lac ſb lingua tua
odoꝛ vngentoꝝ tuoꝝ ſuꝑ oīa
arōta. iā eni hyemps tranſijt
ymber abijt et receſſit. floꝛes
appuerūt. vinee floꝛentes o-
doꝛē dederūt. ⁊ vox turturis
audita ē in terra nrā. ſurge ꝑ
ꝑa amica mea vei de libano.
veni coꝛōberis Caplm
Sicut cynamomū ⁊ bal
ſamū arōtizans odoꝛē
dedi: quaſi mirra elcā dedi
ſuauitatē odoꝛis: R. Salue
maria gemma pudicicie de q̄
mūdo illuxit ſol iuſticie ſalue
pia mr̄ xpianoꝝ. Succurre
filijs ad filiū regē angeloꝝ v̄
ſus. Virgo ſolamē deſolato-
rū ſpes et mr̄ benigna oꝛpha
noꝝ Succurre ym. O q̄ gl̄i
v̄. Poſt ꝑtū Ad mḡt aū
Hodie maria v̄go celos aſcē
dit gaudete qꝛ cū xp̄o rḡt iet̄
nū Per oct̄. Ad mat̄ oīa ſi
cut i die. ꝫ lcōes reqre infra
Et nō vbicūqꝫ fuerit dn̄ca.
legent̄ ſex lcōes ſcd̄m oꝛdinē
cū omē dn̄cali. ꝫ ſi fuerit va-
candū leget̄ omē ſicut in die.
Ad laud et hōs ſicut in die
Ad vs̄ aū Aſſūpta ē cū cet̄.
Pſi Dixit dn̄s cū cet. ym.

O q̄ gl̄ifica v̄. Poſt ꝑtū Ad
mḡt ā. Virgo prudentiſſiā
In oct̄ laurēcij. Ad vs̄ aīe
et pſi de aſſūpcōe cet̄a de ſcō
laurēcio ſicut i feſto ꝫ R ñ doꝛ.
Beati lau Collcā.
Brencij nos dn̄e fciat paſ
ſio venerāda letātes: et vt eā
ſufficient̄ recolam⁹ efficiat
ꝓmpcioꝛes: ꝑ Ad mī ſicut
i die ꝫ v̄ aū R nō dn̄r Tria vl
tima R^a. ꝫ i dn̄ca ōi. ix. cū o-
mē dn̄cali. Lcō ꝑma.
Sanctū ē frēs ac deo pla
citū vt natalē bti lauren
cij p̄cipua deuocōne venere-
mur: cui⁹ radiantib⁹ flāmis.
victrix i hꝫ quoqꝫ die toto oꝛ-
be choꝛuſcat eccia. Quicū
in ſede gl̄oſiſſimi patriarche
dyaconatus fūgeret̄ officio:
puritate inocētis vite foꝛtiſſi
meqꝫ moꝛtis tūpho aplico ꝯ
ſoꝛcio ſe copl̄auit. Nec imeri
to cū apl̄oꝝ ſupparē p̄dica⁹:
cui et caſtitas ai leuiticū miſ-
teriū dedit: et plenitudo fidi
martirij cōtulit dignitatē
Que vene Lcō ſcd̄a
rabilis, ſixtus rome vꝛbis an
tiſtes cū impietatē ſeuientis
mūdi ꝑ toꝛmenta ſuparet. et
regnis eſſet celeſtibus iā vici

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

nꝰ. videretqꝫ eũ p̄rīna de moꝛte triſtiſſimũ: ita illũ ſpin̄ p̄ſciencie ꝯpellaſſe narrat̄ ꝟ Noli fili meſtus eſſe: poſt triduũ me ſeq̄ris ℞ Vñ apparet km̄i btm̄ laurenciũ nõ de ſacerdotis ſui victõ hũiſſe triſticiam ſeu doluiſſe: quinecia ipe mũdũ cũ ſuo pariter ſacerdote vincebat ꝟ Noli iquit fili meſtus eſſe poſt triduũ me ſeq̄ris: hoc eſt noli triſtis eſſe veluđ apud ſcl'm derelictus: nã nec te fides vitaqꝫ tua tali moꝛte priuabit Lcõ tercia

NUlla te de meo tranſitu quod ego gaudeo ꝑturbet ãxietas: quia mox et tu habiturus es de tua paſſione leticiã Uere bti laurencij gl'a ſingularis: qui tm̄ de deo ſuo cõſecutus eſt grẽ. vt ei martir de martirio ꝓphetaret: quẽ ſuorũ p̄rogatiua meritoꝝ. añ victoꝛia letificauit ꝙ pug̃ t'reret

ERgo vt cõpit oꝛe ſacerdotis et martiꝛ ſe quoqꝫ õnimodis aſſumendũ: cõgregatis inopũ turb̃ eccleſiaſticum cenſũ religioſa lib̄tate diuiſit Oꝫ ꝑfundũ ſpũalis viri ⁊ ꝙ celeſte conſiliũ: vt et egenis cõſuleret et multitudine conſumente q̄ dederat. inueniri nõ poſſit qđ rapet ꝑſecutor. Te deũ Cetera ſicut in die. ꝟ ad hõs ymnꝰ de aſſũpcõne

¶ In ſcđis veſpis de aſſũpcẽe canͬ. niſi fuerit in dñca Memoria tñ ſemp de ſcõ laurenꝰ

Agapiti martiꝛ collcã.

LEtetur eccia tua deus bti agapiti martiꝛ tui cõfiſa ſuffragijs: atꝫ eius p̄cibꝰ gl'oſis et deuota ꝑmaneat: et ſecura conſiſtat: ꝑ xp̄m d. n. a

Magni martiꝛ collecta

ADeſto dñe ſupplicacõibus nr̄is: et intc̃edente btõ magno martire tuo ab hoſtium nos defẽde ꝓpiciatus in curſu: ꝑ Bernardi abbis.

Oia i cõi de iꝰ ꝯfeſ. ñ põtifi. Coll' Intc̃eſſio nos ℞ i ꝯi

BErnardꝰ Lcõ p̄ma

castellioni burgũdie oppido oꝛiundus fuit Parentibus claris ſcđꝫ dignitatẽ ſeculi: ſed digniorib⁹ ac nobilioribus ſcđm xp̄iane religionis pietatẽ Septẽ quippe liberos genuit mater eiꝰ nõ tã viro ſuo ꝙ deo: ſex mares. feminã vnã: mares omnes monachos futuros: feminã ſactimonialẽ. Lectio ſcđa.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

S Eo nāqȝ vt dcm̄ eſt non
ſcl'o generans: ſingulos mox
vt partu ediderat ip̄a mani-
bus ꝓprijs dn̄o offerebat.
Propt̄ qd̄ eciā alienis vbe-
ribus nutriendos cōmittere
illuſtris feia r̄fugiebat: q̄i cū
lacte m̄rno m̄rni quodāmō
boni infūdens eis naturā
Cvm aūt Lcō tercia.
creuiſſent. q̄ꝑ diu ſb manu ei⁹
erant heremo magis q̄ꝑ curie
nutricbat: nō paciens delica
cioēs aſſueſcere cibos ſ; groſ
ſiorib⁹ et cōibus aſſuefaciēs:
et ſic eos prepans et iſtituēs
dn̄o inſpirante q̄i ꝯtinuo ad
heremū trāſmittendos ‖ Dec
cū in ordine gn̄andoꝝ filioꝝ
terciū bernardū haberet i v-
tero: ſōpniū vidit p̄ſagiū fu-
turoꝝ catellū ſcilicȝ totū can
didū in dorſo rufū et latran-
tē i vtero ſe hrē Lcō q̄rta
Svp quo territa vehemēt̄
cū religioſū quēdā virū con-
ſuluiſſet: cōtinuo ille ſpiritū
ꝓphecie cōcipiens quo da-
uid de ſanctis p̄dicatoribus
dn̄o dicit lingua canū tuorū
ex inimicis: trepidanti ꝛ anx
ie r̄ndit Optimi catuli mater
eris: qui domus dei cuſtos
futurus magnos pro ea con-
tra inimicos fideri editurus
eſt latratus Erit eni egregi⁹
predicator Lcō quinta
Qvo r̄nſo mulier pia ꝛ fide
lis quaſi a deo ſuſcepto leta
efficitur: et iā tunc in amorē
nondū nati tota tranſfūditur
cogitans ſacris eū litteris e-
rudiendū tradere ſcd̄m mo-
dū viſionis et interpretacio-
nis: qua ei de illo tā ſublimia
diuinitatis dona ꝓmitteban
tur Q ō et fcm̄ eſt Lcō ſex
Mox eni vt felici ꝑtu edidit
non mō optulit eū deo ſicut
de alijs agere cōſueuerat: ſ;
ſicut legitur de ſcā anna mrē
ſamuel' q̄ petitum a dn̄o et ac
ceptū filiū in tabernaculo ei⁹
deſtinauit ꝑpetuo ſuiturū:
ſic et ip̄a eū in eccia dei accep
tabile obtulit mun⁹ Ewan
geliū Ecce nos reliquim⁹ ō
nia Regre ſ̄ in ꝯmeōracione
ſancti pauli Nota vbicūqȝ
fuerit dn̄ica legant̄ lcōes du
oꝝ dieꝝ cū omē dn̄icali ſed ſi
vacaūit legat̄ omē ſicut i die.
Infra oct̄ lcō p̄ma ex ſmōe
QUod ſi Iheronimi
q̄rit̄ poſt aſcenſionē dn̄i
btā v̄go quid egerit: vnū pro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

certo eſt. q₂ v̄go ſcā corpe ac mente pmanſit Quā ſane āgelus gabriel ac ſi celeſtis paniphus intactā cuſtodiuit: et iohānes apl'us et ewāgeliſta cui xp̄s candē in cruce cōmiſit v̄go v̄ginē fuauit ſuiſq₂ ei defuiuit obſequijs Lcō 2ª
Non q̄ eximius ille ſcōꝝ aploꝝ chorus eā deſerūit int̄ quos poſt reſurrectōez intīiſ et exiens familiarius cōtulit de xp̄i incarnacione tāto ſiq dē verius quanto ab inicio p ſpīn ſcīn plenius cūcta didice rat et pſpexit oculis vniūſa: licet et apli p eundē ſpīn ſcīn omnia cognouerunt et in oēz edocti puenerint veritatē Quā ſane Lcō tercia btām v̄ginem et ſi oēs venerati ſunt diſcipuli eiq₂ famulabantur officio dilectionis: iohānes tñ amplius ac ſpecialius vſq₂ ad finē vite: qui ſibi cōmiſſā accepit in ſuā qua ſi matrē filius. Cui benign⁹ mgr̄ de cruce mulier inquit ecce filius tuus: ad diſcipulū aūt ecce mater tua: vt virgo v̄gini cohereret et deſeruiret officioſiſſime cura adopcōis Item Lectio prima
Hodie nāq₂ gl'oſa ſemp v̄go maria celos aſcend'. Rogo gaudete: q₂ vt ita fatear ineffabiliter ſblimata cum xp̄o regnat ieternū Regina mūdi hodie de terris et de p̄ſenti ſeculo neq₂ eripitur Iterū dico gaudete: q₂ ſecura de ſua imarceſſibili gl'a ad celi iā puenit palaciū Lcō 2ª.
Exultate inq̄ et gaudete. ac letetur omnis orbis: q₂ hodie nobis omnib⁹ eius interuenientibus meritis ſal⁹ aucta ē Nobis quoq₂ diligētib⁹ eā: hōr et v̄tus vna cū reliqs v̄ginib⁹ ſacris āplius p̄ſtatur et gracia Lcō tercia.
Idcirco dilectiſſime letamini et laudate: q₂ ſi deū ore pphico in ſcis ei⁹ laudare iubemur: ml'to magꝭ eū i hac celebritate btē v̄ginis mr̄s ei⁹ op₂ eū ymnis et cāticis diligenci⁹ extollere et dignis d̄o iubilare pconijs ac miſticis hōrare munerib⁹ Itē lcō pma.
Nulli dubiū ē quin totū ad gl'am laud eius ptineat: quicquid digne genitci ſue ipenſū fuerit ac ſolēpnitē exhibitū Ex quo tico ſatꝭ ꝛ valde ptimeſco dū v̄ris

cupio parere ꝓſcibus ne for-
te ſicut i ꝓbus ita et indignꝰ
laudator iueniar: ꝓſcō cū nec
ſcitas nec facūdia ſuppetat:
vt btām ⁊ gl'oſā v̄ginē digne
laudare queā Lcō ſcđa

Nam vt veꝝ fatear quicqd
humanis dici poteſt v̄bis mi
nus ē a laude eius q̄ diuinis
et angelicis eſt excellencius
p̄dicata et laudata p̄conijs:
a ꝓphetis quidē p̄nūciata. a
patriarchis figuris et enigma-
tibus p̄ſignata ab ewangeliſ
tis exhibita et nrrāta: ab āge
gelo venerabiliter atꝫ officio
ſiſſime ſalutata Lcō t̄cia

Preterea qualis et quan
ta eſſet: ab eodē diuinitus de
claratᷣ cū ait Aue gracia ple
na: dn̄s tecū: bn̄dcā tu in mu
lieribus Talibus nāqꝫ dece
bat v̄ginē oppignārī muneri
bus vt eſſꝫ gracia plena q̄ de
dit celis gl'am terris deū pa-
cemqꝫ refudit: fidē gentibus
finē vicijs vite ordinē moribꝰ
diſcipl'iam Itē lcō p̄ma.

Propterea k̄mie quia i-
ter ſalutis noſtre in lau-
dibus eſt ſaluatoris: hortor
vos et ꝯmoneo i hac ſacra ſo
lempnitate genitricis di ma-
rie nolite ceſſare a laudibus
Quod ſi v̄go es. gaude quia
meruiſti eſſe et tu q̄ laudas:
tantū cura vt ſis q̄ digne lau-
dare poſſis Lcō ſecūda.

Quod ſi continens es et
caſta venerare ⁊ lauda: quia
non aliūde conſtat vt poſſis
eſſe caſta q̄ ex gracia xp̄i: q̄
pleniſſime fuit in maria quā
laudas. Qꝫ ſi coniugata cer-
te es ā peccatrix nichilominꝰ
confitere et lauda: quia inde
mia oibus ꝓfluxit et grā vt
laudent Lcō tercia

Et q̄uis non ſit ſpecioſa
laus in ore pccōris noli ceſſa
re: quia inde tibi ꝓmittitur
venia vnde et oībꝰ vt laudes
Alioquin niſi iuxta modulū
ingenij noſtri deū laudare in
ſanctis ſtudeamꝰ: quō eū ſe-
cundū qd canimꝰ iuxta mul-
titudinē magnitudinis eius
laudare poterimus:

Item Lectio prima

Hinc rogo omnes pari-
ter feſtiuitatē glorioſe ſemꝑ
virginis marie deuotiſſime
celebremus: quia hec eſt di-
es preclara. in qua meruit ex
altari ſuꝑ choros angeloꝝ. ⁊
peruenire vltra q̄ noſtre hu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

manitatis eſt natura: vbi nō
verbū in ſubſtācia extollitur
ſed glorie magnitudo miran
tur: cū eleuatur ad dexterā
patris. vbi xp̄s pro nobis in-
troiuit pontifex factus inet-
num ad celi palacium

Hec in q̄ **Lcō ſecūda**
eſt dies i qua vſq₃ ad throni
celſitudinē itemerata mater
et virgo ꝓceſſit: atq₃ in regni
ſolio ſublimata poſt xp̄m glo
rioſa reſedit Hic itaq₃ vbiq₃
cōfidenter ſcā dei canit eccia
qđ de nullo alio ſcōꝝ fas eſt
credere vt vltra angeloꝝ vel
archangelorū merita tñſcen-
derit. **Lectio tercia.**

Hoc quippe ꝑuilegiū non
nature ſed grē btē v̄ginis ma
rie: de qua natus eſt ip̄e de⁹
et homo Idcirco ⁊ ip̄a plus
eſt meritis et nō natura: q̄ꝫ v̄
go et homo Vñ et ſi certe v̄-
gines imitantur illā vſq₃ ad
cōceptum ꝑtus. et gabrielis
noue ſalutacionis obſequiū:
deinceps totū diuinū eſt qđ
opatur in ea teſte angelo ſps
ſcūs: et v̄tute altiſſimi obum
brat̄ **Itē Lcō prima.**

Quippe vt ita loquar be
ata et glorioſa v̄go ma-
ria, eo mō q̄uis dudū incorꝑa
bilis eſſet vniuerſis q̄ ſb celo
ſunt v̄ginib⁹ vt decenter poſ
ſet i ſe ſuſcipe diuinitatis ad
iunctionē ſalua vtraq₃ natu-
ra: tñ cū gracia repletur cum
ſpū ſcō ꝑfundit̄ cū virtute al
tiſſimi obūbratur fit p̄cioſior
meritꝭ celſis ſublimior faſtigi
is pulchrior ſanctitate glorio
ſior ſuoꝝ prerogatiuis meri-
torū: ita vt nullis iā vſibus ſit
ip̄a eademq₃ mancipanda ni
ſi diuinis **Lcō ſecūda**

Unde o ſanctiſſime v̄gines
ſi imitari oportet tantā ac ta-
lem virginē. tāq₃ p̄clararam ve
nerari: multū ꝯuenit et vltra
angelicā quodammō digni-
tatē quantū fas eſt cū gaudio
laudibus digniſſime efferri.
Que vt diximus nō temere
ꝑ graciā xp̄i ſuper choros an
gelorū exaltata deuotiſſime
hodie p̄dicatur: quia p̄ceſſit
eam dñs ⁊ ſaluator noſter ex
ea vera fide genitus ad celeſ
tia: vt pararet ei ſicut ip̄e ſuis
repromiſit diſcipulis in ethe
reis manſionibus locum.

Hinc quoq₃ **Lcō t̄cia**
dauid ꝓpha olim ḡtulabūdꝫ
de xp̄o canit A ſūmo inquit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

celo egreſſio ei⁹: et occurſus
eius vſqꝫ ad ſummū eius Aſ
cēdit ergo candē glam reſūp
turus licet nō amiſerit: quā p
us habuerat anq̄ mūdus fie
ret Aſcendit et pparauit huic
ſanctiſſime et glorioſiſſime vgi-
ni locū imōrtalitatis: vt cū eo
regnare iperpetuū poſſit
In oct aſſūpcōis btē marie
Ad vs añe Ortus cōcluſus
cū cet Pſi Dixit dñs cū ce
teri Cap Surge ꝓpera. R.
ym. v. Ad mgt a. vts Coll.
Veneranda Eodē die.
AUxiliū tuū nob q̄s dñe
placatus impende: et i-
tercedentib⁹ btis martirib⁹
tuis thymotheo et ſymphori
ano dexterā ſup nos tue ꝓpi
ciacionis extende: p xp̄m d.
HEc eſt Lcō pma.
pn̄tis diei feſtiuitas i q
glorioſa et felix ad ethereū pue
nit thalamū Que ꝓfcō feſti
uitas ſicuti et virgo icōpabil
eſt ceteris vginibus ita incō-
pabilis eſt iſta oim ſcōꝝ feſti
uitatibus et āmiranda eciā v
tutib⁹ āgelicis Lcō ſcda.
PRopter qd ex pſona ſu-
pnorū ciuiū in ei⁹ aſcenſione
āmirans ſpūs ſcūs ait in can-
ticis Que ē iſta q̄ aſcendit p
deſertū ſicut vgula fumi ex a
rōtib⁹: Et bn̄ q̄i vgula fumi
quia gracilis ⁊ delicata qꝛ di
uinis extenuata diſciplinis ⁊
cōcremata intus in holocau
ſtū incendio pij amoris et de
ſiderio caritatꝭ Lcō tcia.
ET vgula inquit fumi ex
arōtibus. Nimirꝫ qꝛ multis
erat repleta vtutū odoribus
manās ex ea flagbat ſuauiſſi
m⁹ odor eciā ſpiritib⁹ angeli
cis Aſcendebat āt de debito
pn̄tis ſcli vga de radice yeſſe
oli exorta ſed mirabāt p gau
dio elcōꝝ aie. q nā eēt q eciā
meritoꝝ vtutibus āgeloꝝ vi
ceret dignitatē Lcō q̄rta
DE q rurſū idē ſpūs ſanc-
tus in eiſdē cāticis Que eſt
iſta inquit q̄ aſcendit ſicut au
rora cōſurgens pulchra vt lu
na. elcā vt ſol. tribilis vt caſ-
troꝝ acies ordinata: Admi-
ratur aūt ſpūs ſcūs quia oēs
de aſcenſu huius vginis āmi
rantes facit ꝙ q̄i noui dilucu
li aurora rutilans aſcēſu ſuo
ſplēdeat mltis freta ⁊ valla
ta ſcōꝝ agmib⁹ Lcō quīta
UNde dicit Terribil vt caſ
troꝝ acies ordinata hinc ide

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ſcōꝝ angelorū fulta p̄ſidijs. Pulchra vt luna ymmo pulchrior ꝙ luna quia iā ſine defectu ſui choruſcat celeſtibus illuſtrata fulgoribus Electa vt ſol fulgore virtutū qꝛ ipſe elegit eā ſol iuſticie vt naſceretur ex ea Lectio ſexta.

Ad cuius ꝑfecto exequias angeli famulabātur quantū fas eſt credere et vniuerſe celorū cōgratulabantur curie. Nec mirū quia honor mātꝰ eius ē qui natus eſt ex ea quē oīs celoꝝ ordo veneratur et adorat ſup ſe eleuatū cū prē i ſede maieſtatis dn̄i Euangeliū et cetera ad oēs horas ſicut in die ſcd in ſecūdis vs. R nō dicit Bartholomei apoſtoli collecta

Omnipotens ſempiterne deus qui huiꝰ diei venerādā ſcām qꝫ leticiā btī apoſtoli tui bartholomei feſtiuitate tribuiſti: da eccle tue qs et amare qđ credidit: et p̄dicare qđ docuit: p Cetera in cōi. Gregorij epiſcopi collecta

Deus qui ſcāꝫ nobis huius diei ſolempnitatē in honore ſācti gregorij cōfeſſoris tui atqꝫ pōtificis cōſecraſti: adeſto familie tue p̄cibus et da vt cuiꝰ ſolempnia celebramus: eciā meritis et auxilio ſubleuemur: p xp̄m d.n.a Rufi martiris collecta

Adeſto dn̄e ſupplicacionibus noſtris: vt beati rufi intercesſionibꝰ cōfidentes. nec nimis aduerſanciū nec vllo tē bemur incurſu: p xp̄m d.n.a Rufus Lcō p̄ma

Rufus aūt patricius timens ceſarē occulte diligebat ſanctū appollinarē: et miniſtrabat ei Filia vero eius criſto cōſecrata eſt. et permanſit v̄go

Nunciatū Lcō ſecūda. ē hoc ceſari a paganisꝙ quidā vir veniens ab ātbiochia magicis incātacionibꝰ nomē ihū xp̄i induxit in vrbē rauēnā: et magna multitudo obedit illi: eciā domꝰ rufi patcij Cui ceſar mittēs ſucceſſorē. ſcripſit ad vicariū noīe meſſalinū: vt p̄ſumptorē huiuſcemodi aut dijs inclinaret: aut longe in exiliū mitteret

Beatus Lcō tercia aūt rufus patricius a ſancto appollinare ep̄o et martire baptizatꝰ et doctus innumeris clarus v̄tutibus poſt multos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

agones. apud capuā ciuitatē
illuſtris martirij gloria pro
xp̄i cōfeſſione coronatus pal
mā vite imarceſſibil' adept⁹
eſt: largiente dn̄o ihū xp̄o. q
eſt ꝓ ſe certanciū robur et p̄
miū in ſecula amen

In natali ſancti Auguſtini
patris noſtri ad veſpas añ.

LEtare mater
nrā ihrlm qꝛ
rex tu⁹ diſpē
ſatorē ſtrēnu
ū et ciuē fide
liſſimū de ſui
tute babilonis tibi redemit
auguſtinū Pſi Dia lauda
te añ Huius matꝰ deuotiſ
ſima quē carne ꝑus peꝑerat
mūdo caritatis viſcerib⁹ p⁹
modū mlto ſcie lacrimaꝝ ge
muit xp̄o añ Diſtulit tamē
diu baptiſmi grāz qꝛ tu mēs
iani phia volebat hūana rōe
cōprehendere qḋ pia mēs ſa
gacitate fideiuitiꝰ apphēde
re añ Surgens āt poſt ml'
tos circuit⁹ errorū circuibat
ciuitatē ꝑ vicos et plateas q̄
rendo veꝝ aīe virū ꝓ quo ne
moreretur dignū iudicaret
mori vt eius ſemꝑ inhereret
aōri añ Inuent⁹ igiꝰ a cuſ
todibus ciuitatis ⁊ pallio ve
tuſtatis exut⁹ diligentꝰ ꝑtrac
tata cū ill' vītate quē deſidera
bat inuenit ⁊ caſtis eius āplex
ibus ardentꝰ inheſit Cap̄.

ECce vir ſcūs quēadmo
dū eruditus ē in iuuētu
te ſua: qui iplet⁹ eſt q̄ſi flumē
ſapiā: vbū ipius q̄i facula ar
debat: ⁊ āplificatus ē in mira
bilibus ſuis. R. Vulneraue
rat ymn⁹ Magne pꝛ vſus
Ora ꝑ nob pie pꝛ Ad mḡt ā
Adeſt dies celebs quo ſolu
tus nexu carnis ſcūs p̄ſul au
guſtin⁹ aſſūptus ē ab angelis
vbi gaudꝫ cū ꝓphis letatꝰ cū
aplis quoꝝ plen⁹ ſpū q̄ p̄dix
erint miſtica fecit nob ꝑuia.
poſt q̄s ſcḋa diſpēzādi vbi di
ꝑmus refulſit grā Collcā

ADeſto ſupplicacōibus
nris op̄s de⁹: et quibus
fiduciā ſꝑande pietatꝭ idlgeſ:
intercedēte btō auguſtino ꝯfeſ
tuo atꝫ pontꝰ. ꝯſuete mie tbu
e benig⁹ effcm̄: ꝑ Eodē die

DEus qui btm̄ hermetē
martirē tuū vtute ꝯſtan
cie i paſſione roboraſti: ex e⁹
nob imitacōe tbue ꝓ amore
tuo ꝓſpa mūdi deſpicere: et
nl'la ei⁹ adūſa formidare: ꝑ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Ad cōpl' ymn⁹ Celi ciues.
añ Vigilate oēs ꝛ orate neſ
cit̄ eni qñ tempus ſit vigilate
ergo neſcit̄ eni qñ dñs dom⁹
veniat ſero an media nocte
an gallicantu an mane ne dū
venerit repente inueniat voſ
dormiētes Inuitat̄ Mag
nus dñs et laudabilis valde
et ſapiē ei⁹ nō ē numer⁹ Qui
de tñbris genciū lumē eccie
ſue vocauit auguſtinū ymn⁹
Celi ciues ¶ In pmo noct̄
no añ Apuit auguſtin⁹ co-
dicē aplīcū et ꝯiectis ocul' ad
pmū capl'ꝫ legit in diuinū do
minū ibīn xpm et ſtati qī ifu-
ſa luce ſecuritatis ab eo oīnſ
dubietatis tñbre diffugerūt
Psi et v̄ de i⁰. cōfeſ. a. In
ſinuauit ergo p lrās ſcō viro
ābroſio pñs votū ſuū vt mo-
ueret qđ ſibi de lib̄s ſcis legē-
dū eſſet quo pcipiende xpia
ne grē apcior fieret atꝫ pacior
añ At ille iuſſit yſayā pphe
tā ꝙ p̄ ceteris ewāgelij voca
cioniſqꝫ genciū ſit pnūciator
aptior Lectio prima
Beatus auguſtin⁹ ex pui-
cia affricā ciuitate tagaſtē
ſi de numero curialiū hōeſtiſ
ſimis valde pntib⁹ oriūd⁹ fu
it cui⁹ pr̄ carnal' patrici⁹. mr̄
v̄o monica nūcupata ē. Ipe
v̄o cū oī diligencia nutrit⁹ et
lris ibutus ad plenū erudit⁹
eſt ℟ Inuenit ſe aug⁹ lon-
ge eſſe a deo i regione diſſili
tudinis tꝙ audiret vocē dei
de excelſo cibus ſum grādiū.
Creſce et mādu cabis me v̄
ſus Nec tu me mutabis in
te ſicut cibū carnis tue ſed tu
mutabis in me Creſce
Inde igit̄ Lcō ſecūda
dieꝝ nimio dolore ſtomachi
vexatus anxie valde labora-
bat hortante btā mrē vt bap
tizaretur ſed rēnuēte gentili
prē ei⁹ baptizat⁹ dilatus eſt.
Interi v̄o dei miſerāte gra-
cia dolore quieſcēte ſanat⁹ ē.
Interea a manicheis ad caſ
viſqꝫ pductus ē nugas vt cre-
deret ficū plorare cū decerpi
tur et mrēꝫ ei⁹ arborē lacteis
manare lacrimis ℟ Sentit
igit̄ et exptus eſt nō eſſe miꝝ
ꝙ palato nō ſano pena eſt pa
nis qui ſano eſt ſuauis Et o-
cul' egris odioſa lux q̄ puris
eſt amabilis v̄ſus Propē
iniqtatē corripuiſti hoīem et
tabeſcere feciſti ſicut araneā
aīām eius Et. Lcō tcia.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

PRoinde mltū flebat ma
ter ei⁹ ad deū amplius q̄ꝑ ma
tres flere ſoleant corꝑea fune
ra Exaudiuit itaqȝ eā deus
nec deſpexit lacrimas eius.
et vidit ꝑ ſompnū ſe cū filio
viuere et mētē eandē ſecū ha
bere quā illa iam volebat de
teſtans blaſphemias omnis
erroris. R Tū vero inuiſi-
bilia dei ꝑ ea q̄ facta ſūt intel
lcā conſpexit ſed aciē figere
nō valuit Quia non ſecū fe-
rebat niſi amantē memoriā ⁊
quaſi olfcā deſiderantē q̄ cōe
dere nōdū poſſ ȝ vſ⁹ Quid
āt ſacri haberet v̄bū caro fac
tū eſt nec ſuſpicari quidē po-
terat Q. 2. ¶ In p.º nº. añ
Verūptñ ꝑmā hui⁹ lectionē
nō intelligens totūqȝ tale ar-
bitrans diſtulit repetendum
exercitacior in dñco eloquio
añ Inde vbi tps aduenit
quo nomē eum dare oporte-
bat īlicto rure mediolanū re
means baptizatus eſt a btō
ābroſio fugitqȝ ab eo ſollici-
tudo vite ꝑterite añ Nec
ſaciabaī illis diebus dulcedi
ne mirabili cōſiderare altitu
dinē cōſilij diuini ſup ſalute
generis huāni Lcō q̄rta

VIdit eni ſe ſtantē i qua
dā regula lignea ⁊ adue
nientē ad ſe iuuenē ſplēdidū
hylarē atȝ arridentē ſibi Cū
qȝ illa eſſet merens et mero-
re ꝯfecta ⁊ cū cās triſticie ſue
et lacrimarū cotidianarū ab
ea queſiſſet illa rñdit dicens
Perdicionē filij mei auguſ-
tini plāgo R Itaqȝ auidiſ-
ſime legere cepit pre ceteris
apl'm paulum Et ꝑierūt ille
q̄ſtiones in quib⁹ alñ viſus ē
ei aduerſari teſtimonijs leg
et ꝓphetaꝝ text⁹ ſmonis ei⁹
v̄ſus Et appuit ei vna faci-
es eloquiorū caſtorū et exul-
tare cū tremore didicit Et.
TVnc iuſſit Lcō quinta
ille eā vt ſecura eſſet atqȝ am
monuit vt attenderet atqȝ v-
bi ip̄a eſſet videret ibi eſſe e-
ciā et filiū ſuū Quod illa vbi
attendit vidit eū iuxta ſe in e
adē regula ſtantē Nec dū au
guſtin⁹ retuliſſet ille ait. Fal
leris mater nec tibi ſic dictū
ē. ſed vbi ego ibi tu Econtra
illa dicebat. Non michi fili
dcm̄ eſt vbi ille ibi tu ſed vbi
tu ibi ille R Viſit ergo do
minus in mentē eius viſūqȝ
eſt bonū in conſpectu eius ꝑ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

gere ad ſimplicianū. Qui ei bonꝰ appebat huus dei et lu cebat in eo grā diuina ỽſus. Audierat ei ꝙ a iuuētute ſu a deuotiſſime deo viueret et vere ſic erat Qui Lcō ſex

Poſt hec filius eius augꝰ cogitauit romā ꝑgere vt poti us ibi doceret ꝙ carthagine maxime quia audiebat quie cius ſtudere ibi adoleſcētes ⁊ qm̄ carthagine grauis erat inquietudo Uerū hec illius cogitacio dī erat diſpenſacio Qui cū inchoaſſet iter ſecu ta ē eū mater ſua vſqꝫ ad ma re ℞ Uolebat enī cōferen ti eſtus ſuos vt ꝓferret quis eſſet aptus modꝰ viuendi ſic affecto vt ipe erat ad ābulan dū in via dei In q̄ alius ſic a lius ſic ibat ỽſus Diſplice bat ei quicqd agebat in ſclo p̄ dulcedine dei ⁊ decore do mus eius quā dilexit In

In tercio nocturno antħ.

Flebat aūt vbrime in ymnis et cāticis ſuaue ſonātis eccie vocibus vehemēter affectus an̄ Uoces igit̄ ille iſluebāt auribus eius et eliquabatur veritas in cor eius et fluebāt lacrime et bn̄ illi erat cū illis. an̄ Adiūctus inde nebridi o et euodio remeabat ad af fricā q̄rens quis eos ad bn̄ vi uendū locus haberet vtilius et cū eſſet apd̄ oſtia tyberina pia mat̄ eiꝰ defūcta ē Ewā geliū Uos eſtis ſal terre ℞ in cōi ℞ Wlnerauerat cari tas xp̄i cor eius et geſtabat v̄ ba eius in viſceribꝰ quaſi ſa gittas acutas Et exempla h̄ uorū dei quos de mortuis vi uos fecerat tanꝙ carbones vaſtatores ỽſus Aſcēdēti a cōualle ploracionis et cātā ti cāticū ḡdū̄ dederat ſagit tas acutas Et ℞ Accepta bapti grā poſitꝰ apd̄ oſtia ty berina cū mrē ſua colloq̄bat̄ ſoli valde dulciter et inhya bant ore cordis pariter ad ſu perna fluēta fontis vite Ili leſcebatqꝫ mūdus iſte inter verba cū delectacionibꝰ ſuis ỽſus Tunc ait illa filio nl'la re iā delector in hac vita cū te cōtempta felicitate terrena videā ſeruū xp̄i Uileſcebat. ℞ Uerbū dei vſqꝫ ad ipām ſuam egritudinē in̄ptermiſſe alacriter et fortiter ſana men te ſanoqꝫ conſilio in ſancta ec cleſia predicabat Nebris ō

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

nibus ſui corꝑis incolumis ĩ
tegro aſpcũ atꝫ auditu Corã
poſitis fratrib⁹ et orantibus
dormiuit cũ pꝛib⁹ ſuis v̓ſus
Teſtamẽtũ nullũ fecit qꝛ vñ
faceret pauꝑ xp̄i nõ habuit.
Mẽbris ¶ Ad laudes añ
Poſt mortẽ mr̄is reũſus
ẽ aug⁹ ad agros ꝓprios
vbi cũ amicis ieiunijs et orõi
bus vacãs ſcribebat libros ⁊
docebat indoctos añ Cõ-
ꝑata ãt ei⁹ fama btũs valeri⁹
ypponẽn̄ ep̄s eũ ad ſe acc̃ſiri
fecit et licet inuitũ pſb̄rm or-
dinauit añ Scũs ergo p̄ſ-
bit̃ monaſteriũ cl̓icoꝝ mox i
ſtituit et cepit viuere ſcd̓m re
gulam ſub ſcis apl̓is cõſtitu-
tam añ Scũs aũt valerius
ordinator ei⁹ exultabat vbe-
rius hoiẽꝫ ſibi talẽ datũ diui
nitus qui in doctrina ſacra e-
dificare ecciãm eẽt ydoneus
añ Eodẽ tꝑe fortunat⁹ p̄ſ-
biter manicheorũ v̓ſucia pl̓i-
mos ſeducebat quẽ ſcũs au-
g⁹ in cõuentu oim̄ diſputꝰs
publice ſuꝑauit Capit̂
Ecce ſacerdos magn⁹ q
adeptus eſt gl̓am in cõ
uerſacione gẽtis: quaſi ſtella
matutina in medio nebule. ⁊
quaſi luna plena in diebus ſu
is lucet: et quaſi ſol refulgẽs
ſic ille effulſit in templo dei:
ymn⁹ Magne pater v̓ſus
Ora ꝓ nobis Ad bened̓ añ
In dieb⁹ eius obſeſſa ẽ ciui-
tas ypponẽn̄ ab exercitu bar
barorũ inter q̄ mala fuerunt
aug⁰. lacrime ſue panes die
ac nocte atqꝫ ſub hoc euentu
ad extremã horã veniens ob
dormiuit ĩ pace ¶ Ad t̃ciã
Unxit illũ dñs capl̓m
oleo ſancto: factũ eſt illi
teſtamentũ eternũ: et elegit e
um ab omni viuente offerre
illi ſacrificiũ in odorẽ ſuauita
tis Rᵃ in cõi Ad ſextã cap̄
Magnificauit eũ dñs in
timore inimicorũ et in v̓
bis ſuis mõſtra placauit: glo
rificauit eũ in cõſpectu regũ:
et oſtendit illi gloriã ſuam:
Ad nonam capitulũ
Lex veritatis fuit in ore
eius et iniquitas nõ eſt inuẽ-
ta in labijs illius: in pace et e
quitate ãbulauit: et multos a
uertit ab iniquitate: ¶ In ſe
cundis veſpis Añe de laud.
Pſi ferial̓ Capitulũ.
Uir iſte in dieb⁹ ſuis nõ
pertimuit principẽ: i po

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

tencia nemo vicit illũ nec ſuꝑ
auit eũ aliqḋ verbũ: in vita ſu
a fecit mõſtra: et ĩ morte opa
tus eſt mirabilia: ℞ Ver-
bũ dĩ ymnꝰ Magne pater
ṽſus Ora ꝓ nob̃ Ad mḡt ã
Hodie gl'oſus pater augꝰ.
diſſoluta huiꝰ habitacionis
domo domũ nõ manufcãm
accepit in celis quã ſibi cooꝑ
ante xp̃i grã manu lingua fa-
brefecit in terris vbi iã quod
ſitiuit ĩtn̄ũ guſtat eternũ de
coratus vna ſcola ſecuruſqꝫ
de reliq̃ Poſtea de ſcõ io
hãne ã Scũs iohẽs vt infra
Infra oct̃ ad mḡt añ O rex
altiſſime deus mirabilis tibi
pſallentibꝰ aſſis placabil' dũ
laudes p̃ſul' auguſtini caniꝰ.
fac vt cũ vocibꝰ cõcordet ani
mꝰ qui clari calicis ebus po-
culis internis miſtica ꝯſpex[t]
oculis q̃ poſt fidelibꝰ ructa-
uit pplĩs Compl' vtſ̃ In
decollacõe ſcĩ iohis bap[te] añ
Scũs iohẽs ad herodẽ dix[t]
nõ licitũ eſt frĩs ꝯiugẽ accipe
ṽſus Bl'a ꝛ hõre Coll'.
Sancti iohis baptiſte ꝛ
mris tui q̃s dñe venerã
da feſtiuitas: ſalutaris auxi-
lij nobis preſtet effectũ: ꝑ

Eodẽ die Sabine ṽginis.
Deus qui iter cetera po
tencie tue miracula eciã
in ſexu fragili victoriã marti
rij cõtuliſti: ꝯcede ꝓpicius:
vt cuiꝰ natalicia colimꝰ. ꝑ eiꝰ
ad te exẽpla ḡdiamur: ꝑ Ad
mḡ Inuit ym. ã. p̃si ꝛ ṽ de iº
martire in cõi Sermo btĩ
Iohãnis epĩ Lcõ p̃ma
Hodie nobis iohis ṽtus
herodꝭ feritas cũ refertur cõ-
fuſa ſũt viſcera corda tremu-
erunt caligauit viſus ebuit in
tellectꝰ aufugit auditꝰ. Aut
quid conſtat in ſenſibus hũa
nis quãdo ꝓdit virtutũ mag
nitudinem criminũ magnitu
do: ℞ Miſit herodes r̃x
manꝰ ac tenuit iohẽm ꝛ vinx
it eũ in carcerẽ q2 metuebat
eũ ꝓpt̃ herodiadẽ Quã tu-
lerat frĩ ſuo philippo vxorẽ ṽ
Lº Arguebat herodẽ iohẽs
ꝓpt̃ herodiadẽ. Quã l'[c]
Herodes inquit tenuit io
hẽm et alligans poſuit eũ in
carcerem. Iohẽs ſcola ṽtu-
tum magiſteriũ vite. ſcitatis
forma norma iuſticie ṽginita
t̃ ſpeculũ pudicicie titulꝰ caſ-
titatis exẽplũ pñie via pecca
torꝫ venia fidei diſciplina ℞

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Joãnes baptiſta arguebat
herodẽ. Propt̃ herodiadẽ
quã tulerat fratri ſuo philip
po vxorẽ ꝟſus Herodes e
nĩ tenuit iohẽꝫ et alligauit eũ
et poſuit in carcerẽ Propt̃.
Iohãnes Lcõ tercia
maior hoĩe par ãgelis legis
ſũma ewangelij ſacio apl'orũ
vox ſilenciũ ꝓphãrũ lucerna
mũdi p̃curſor iudicis xp̃i me
diator dñi teſtis tociꝰ mediꝰ
trinitatis Et hic tãtus dat̃ i
ceſtui tradit̃ adultere adicit̃
ſaltatrici Merito ğ ꝯfuſa ſũt
viſcera corda tremuerũt R.
Metuebat herodes iohẽm
Sciens eũ virꝝ iuſtũ et ſcm̃ ꝛ
cuſtodiebat eũ ꝟſus Et au
dito eo multa faciebat et libẽ
ter eũ audiebat Sciens:
Tuero Lcõ quarta.
herodes ꝓphanauit templũ
ſacerdociũ ſuſtulit ꝯfudit or
dinẽ temerauit regnũ: corru
pit qđ erat religionis qđ leg̃
qđ vite qđ moꝝ qđ fidei: qđ
diſcipline ꝑdidit et cõfudit.
Herodes ſicarius in ciuibꝰ
i ı nobilibꝰ latro i ſocijs ppl'a
tor in domeſticis p̃do: pleb̃
inẽemptor filiorũ occiſor i ex
traneis hoĩcida in ꝓpͥis par-
ricida: inebrians terrã cruo-
re: in ſiti ſãguinis ꝑmanebat
R. Puelle ſaltãti ĩpauit ma
ter nichil aliud petas niſi ca-
put ioãnis baptiſte Et ꝯtriſ
tatus eſt rex ꝓpter iuſiuran-
dũ ꝛ ꝓpter ſimul diſcũbẽtes
ꝟſus Da m̃ inquit i diſco ca
put iohãnis baptiſte Et.
Sed iſta Lcõ quinta
lcio iã loquit̃ Herodes inqt
tenuit iohẽm: et alligauit eũ
Qui ſoluerat vincl'a pccõꝝ.
pccõris vincul' alligat̃: vt vic
ta venia locũ venie nõ reliq̃t
Alligauit eũ: et poſuit eũ in
carcerẽ Herodes tu adulte-
riũ facis: et i carcerẽ vadit io
hannes R. Quid petã ma
ter nichil aliud petas niſi ca-
put iohãnis q̃ cũ introiſſet cũ
feſtinacione ad regẽ petiuit.
dicens Precor te dñe mi r̃x
vt des michi caput iohãnis
i diſco ꝟſus Rex herodes
ait puelle pete a me qđ vis et
dabo t̃ Precor Lcõ ſexta
Hic iudicat ſedens in lo-
co iudicis reus: in loco vindi
cis innocencie ꝑſecutor Ro-
go vbi rerũ facies vbi forma
vbi pudor vbi exiſtimacio
publica cõgnitoris: vbi deꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

vbi homo vbi fas vbi lex vbi ipſius iura nature? Simul ōnia ſūt herodes te agente te iudicante te viuente cōfuſa. R. Contriſtatus eſt rex herodes ꝓpter iuſiurandū et ꝓpter ſimul diſcūbentes noluit eā cōtriſtare Caput iohānis iuſſit auferri v. Herodes funeſtus p̄cepit inte̅ficere iohēm et āputare caput Caput Scdm mathеū. In ill'. Audiuit herodes tetrarcha famā ihū: et ait pueri̅ ſuis Hic ē iohēs baptā: ⁊ ipſe ſurrexit a mortuis Et rel'.

Et talem Bede.

Nfrēs kmi bti iohis diem celebrantes opȝ vt nō ſolū cōſtāciā paſſionis illius pia deuocione recolam⁹: ſꝫ et eorꝫ a quibus paſſus ē maliciā nob̄ v̄tamus in arma ſalutis Tūc eni̅ ſcripturis ſcis vtiliter intendim⁹: cū nō ſolū in eis v̄tutes ac p̄mia iuſtorū: verꝫ eciā vicia vindictāqȝ reꝓborū ad incitamentū nobis bn̄ agēdi ꝓponim⁹ R. Miſſo herodes ſpiculatore p̄cepit āputare caput iohānis in carcere q̄ audito diſcipuli eius Venerūt et tulerūt corpus ei⁹ ⁊ poſuerunt illud in monumento v̄ſus Accedentes diſcipuli ſci iohis baptiſte Venerunt

Hoc ſiquidē Lcō octā.

Hoc ſiquidē ipſius dn̄i docemur exemplo qui vt hūane ceruicē ſupbie frāgat ac ſblime nobis humilitatis iugū imponat non ſue tm̄ humilitatis formā quā ſequamur inſinuat dicens diſcite a me quia mitis ſū et humilis corde ſed eciā angelice ſuperbie deiectionē quā caueamus ad memoriā nobis r̄uocat dicens videbā ſathanam quaſi fulgur de celo cadentē. quatinus nō ſolū nos ſue diuine bonitatis ſed et demonıace prauitat̄ exēplo ad obſeruanciā ſūme v̄tutis accendat R. In medio carceri̅ ſtabat btūs iohēs voce magna clamauit et dixit dn̄e deus me⁹ In man⁹ tuas ꝯmendo ſpm meū v̄ſus Qm̄ tu es ꝓtector me⁹ dn̄e In. Lcō ix.

Audiuit ergo herodes tetrarcha famā ihū et ait pueri̅ ſuis. Hic eſt iohānes baptā et ipe ſurrexit a mortuis ⁊ iō virtutes operant̄ in eo Qui bene intellexit mortuū poſſe hominē reſuſcitari ad vitam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

bene de reſurrectionis gl'a ſē
ſit qui iuſtos poſt reſurrectō
nē maioris potēcie ꝙ hūana
fragilitas capit futuros eſſe
ꝓſpexit. ſed miſere deſipuit
qui qđ de homine puro ſpō-
te credere potuit hoc de deo
hodie credere tot miraculis
atteſtantibꝰ tantis p̄dicatoꝝ
p̄conijs cōſonantibꝰ nulla ra
cione cōſenſit ℟ Acceden
tes diſcipuli ſancti iohannis
baptiſte Tulerūt corpus eiꝰ
et ſepelierūt illud ℣. Miſſo
herodes ſpiculatore p̄cepit
āputare caput iohānis i car-
cere quo audito diſcipuli eiꝰ
Tulerūt. Ad laud an̄.
Herodes enī tenuit et li
gauit iohēm et poſuit in
carcerē ꝓpter herodiadē a̅.
Arguebat herodē iohēs ꝓp
ter herodiadē quā tulerat frī
ſuo philippo vxorē a̅ Pu
elle ſaltanti impauit mr̄ nich
il aliđ petas niſi caput iohis.
an̄ Dn̄e mi r̄x da m̄ in diſco
caput iohis baptiſte a̅ Da
michi in diſco caput iohānis
baptiſte et ꝯtriſtatus eſt rex
ꝓpter iuſiurandū Cap.
Circuierūt ſancti in me
lotis i pellibus caprīs:

egentes anguſtiati afflicti q-
bus dignus nō erat mūdus:
in ſolitudinibꝰ errantes i mō
tibus et in ſpelūcis et i cauer
nis t̄re: ymnꝰ Martir dei
v̄ſus Magna eſt gl'a Ad
bn̄ an̄ Miſſo herodes ſpi-
culatore p̄cepit amputare ca
put iohannis in carcere quo
audito diſcipuli eius venerīt
et tulerūt corpus eius ⁊ ſepe
lierūt illud in monumento.
Ad horas Cap̄ et ℟ª in cōi
de vno martire et pontifice.
In ſcđis veſpis An̄e de lau
dibꝰ p̄ſi de vno martire.
Expectacō Capit
iuſtoꝝ leticia ſpes aūt i-
pioꝝ pibit: in bonis iuſtoꝝ
exaltabitur ciuitas et in pdi-
cione impioꝝ erit laudacio:
in bn̄dictione iuſtoꝝ exalta
bit̄ ciuitas: ymnꝰ Martir
dei v̄ſus Gl'a ⁊ hōre Ad
mḡt an̄ In medio carceris
ſtabat btūs iohēs voce mag
clamauit ⁊ dixit dn̄e deꝰ me-
us tibi ꝯmendo ſpm̄ meum
Felicis ⁊ adaucti martiꝝ col'
Maieſtatē tuā dn̄e ſuppli
ces depcamur: vt ſicut
nos iugit̄ ſcōꝝ tuoꝝ ꝯmeōra
cione letificas: ita ſp ſupplica

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

cõe defendas: ꝑ Egidij
abbatis coll' Interceſſio in
cõi. Lectio prima

Beatus igit̃ egidius na
cõne grecus a p̄clarís ꝑ
rentibꝰ originẽ duxit Extit᷑
eni athenis oriũdꝰ prẽ videlꝫ
theodoro noĩe mrẽ v̓o pela-
gia q ſtirpe r̃gia editi licꝫ int̃
tociꝰ orb̃ ꝑmores p̄clari fue-
rint xp̄ianiſſiãm tñ duxerũt
vitam. Lcõ ſecunda

Predcũs v̓o egidiꝰ euo te-
ner ad lib̃alia rudimñta diſpoĩ
tꝰ doctores ſũmos ſp̄s ſci grã
edoctꝰ ĩ breui eq̄ꝑau᷑ Docili
quoꝫ pũo grã dĩ nõ defuit eiꝰ
vitã oĩ moꝝ hoẽſtate ꝑornãs
iãiãqꝫ ſcintillabat ĩdicijs forĩ
intꝰ ſuccenſa lãpas caritatis.

Quadã die dũ Lcõ t̃cia
ad ecciãm ꝑgeret accidit vt q
dã eger ĩ vrbis medie platea
iaceret a t̃ñſeũtibꝰ elemoſinã
petẽs Cuiꝰ vocibꝰ mis̃andis
ſcũs puer ꝯpũctꝰ q̃uis adh᷑
pedagogi ſui ſibi formidabi-
lẽ ſñiaꝫ eſtiãrꝫ tñ extractã q̃ ĩ
duebat̃ tunicã aliud qd̓ opor
tuniꝰ darꝫ nõ hñs eg°: ĩduit.

Qua indutꝰ Lcõ q̃rta.
eger ilico tocius corꝑis ſani-
tatẽ ſe recepiſſe gauiſus eſt.

Ad do᷑ reũſꝰ egidiꝰ ⁊ vt pu
er vbi tuĩcã amiſiſſꝫ ĩtrogatꝰ
rñdit queđã ñ ſatꝭ ſibi notũ il
lã abſtuliſſe Cuiꝰ rei grã faci
le ſibi veia ꝯcedit̃ qm̃ a ꝑnti-
bꝫ qbꝰ erat vnicꝰ tenerrĩe dili
gebatur Lcõ quinta

Hec mltũ v̓o poſt ꝑñtibꝫ ſu
is ĩ pace defũctꝭ. quoꝝ obitũ
ip̃e paulo añ ſpũ r̃uelãte p̄ſci
ũat p̃rimonij ſui qd̓ ei ſatꝭ mg̃
nũ remãb̃at xp̄ꝫ fecit heredẽ
Mirabli quoꝫ mõ pauꝑanꝰ
diteſcebat dũ ꝓ t̃ꝑalibꝰ ipen
dijs et̃na lucraret̃ Lcõ ſex̃

Interea dũ q̃dã die redirꝫ
de eccijs obuiꝰ ei fuit qdã mi
b̃riã ſpẽ q nuꝑ a b̃pẽte ꝑcuſſuſ
tumẽti cute ſe fatebat̃ morti-
ferꝝ virꝰ excepiſſe Quẽ v̓ ſcs̃
orõe fuſa ꝓ eo ꝑſtiẽ ſaĩtati r̃ſ-
tituit atꝫ iuſſit vt ĩn g̃tes deo
cuiꝰ erat clemencia ſanatꝰ r̃d
deret Ewã. Ecce nos r̃li.
R ĩ ꝯmeõ°ᵉ btĩ pauli Infra
oct̃. Ad mg̃. ad l'. ⁊ ad hõs
ſicut in die Ad vs̃ añ Poſt
mortẽ cũ cet̃ Psi ferial' La
p̃. Vir iſte. ym. Mg̃ᶜ pr. ad
mg̃t añ Dix Itẽ lcõ ꝑma

Nunquid nõ tẽptacio ẽ
vita hũana ſup t̃rã ſñ vl
lo it̃ſticꝰ: Idõ tõ ſpes mea ñ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

niſi in magna valde dñe deꝰ
mia tua Da qḋ iubes ⁊ iube
qḋ vis Impas nobis cōtinē
ciā Per ꝯtinēciā quippe col
ligimur et redigimur in vnū
a quo in multa defluximus
Minus eni Lcō ſcda.
te amat q tecū aliquid amat.
qḋ nō ꝓpter te amat Iubes
certe vt ꝯtineā a cōcupiā car
nis et cōcupiā ocl'oꝝ ⁊ ābici-
one ſcl'i. Sꝫ adhuc viuūt in
memoria mea taliū rerū yma
gines q̄s ibi cōſuetudo mea
fixit. Lectio tercia
Et occurſant m̄ vigilanti
quidē carentes viribꝰ i ſomp
nis āt nō ſolū vſqꝫ ad delcāci
onē. ſꝫ eciā vſqꝫ ꝯſenſionē ſcō
qꝫ ſimilime. et valꝫ tm̄ ymagi
nis illuſio in aīa mea et in car
ne mea vt dormiēti falſa viſa
ꝑſuadeāt qḋ vigilanti vera n̄
pn̄t Nūquid tūc ego nō ſum
deus deꝰ meus: Itē lcō
Est alia malicia ꝑma.
diei q̄ vtinā ſufficiat ei.
Reficimꝰ eni cotidianas rui
nas corꝑis edēdo et bibēdo
ꝑuſq̄ eſcas et ventrē deſtru-
as cū occideris indigenciam
meā ſacietate mirifica et cor-
ruptibile hoc indueris incor
rupcōe ſēpitna Lcō ſcda
Tunc āt ſuauis ē m̄ nccitas
et aduſus iſtā ſuauitatē pug-
no ne capiar ⁊ cotidianū bel-
lū gero in ieiunijs ſepiꝰ in ſui
tutē redigēs corpꝰ meū ⁊ do-
lores mei voluptate pellūt.
Nā fames et ſitis quidā do
lores ſūt vrūt et ſicut febs ne-
cāt niſi alimentoꝝ medicina
ſuccurrat Lcō tercio
Sed dū ad quietē ſacieta
ſꝫ ex indigencie moleſtia tran
trāſco in ipo trāſitu inſidiat
m̄ laq̄us cōcupiē Ipe eni trā
ſitus voluptas ē et nō eſt ali-
ud q̄ trāſeatur niſi quo trāſi-
re cogit nccitas Et cū ſalꝰ ſit
cā edendi ⁊ bibēdi adiūgit ſe
tāq̄ pediſſeq̄ ꝑiculoſa iocūdi
tas et plerūqꝫ ꝑire conatur
Item Lectio prima
PReter ꝯcupiām carnis
q̄ inē in delcācione oīm ſenſu
um et voluptatū tui ſuientes
depereūt qui lōge ſe faciūt a
te: inē ꝑ eoſdē ſenſus corꝑis q̄
dā nō ſe oblcāndi in carne. ſꝫ
exꝑiendi ꝑ carnē vana et curi
oſa cupiditas noie ꝯgnicōis
et ſciē palliata Lcō ſcda.
Que qm̄ et in appetitu noſ-
cendi ē oculi āt ſūt ad ꝯgnoſ-

cendū principes i ſenſibꝰ:cō-
cupiā ocl'oꝝ eloquio diuino
appellata eſt Quis igit̄ enu
meret i q̄ mltis minutiſſimiſ
et ꝯtemptibilibus rebꝰ curio
ſitas nrā cotidie temptetur:
et q̄ꝫ ſepe labamur: Quoci-
ens narrātes inania ꝑmo q̄ſi
toleramꝰ:ne offendamꝰ īfir-
mos Deniqꝫ paulatim liben
ter aduertimꝰ Lcō tercia

Hinc ⁊ orōes noſtre ſepe
interrūpunt̄ atꝫ turbant̄ :et
añ cōſpectū tuū dū ad aures
tuas vocē cordis intendimꝰ:
neſcio vnde irruentibꝰ nuga
torijs cogitacionibꝰ res tāta
p̄dicitur. Nūquid eciā hoc
inter cōtempnenda deputa-
mus:aut aliquid nos reducꝫ
in ſpem niſi nota miſcdia tua
quoniā cepiſti mūre nos:

Item Lectio prima

Nos āt dn̄e puſillꝰ grex
tuus ecce ſumus: tu nos poſ-
ſide:ꝑtende alas tuas ⁊ fugi
amus ſub eas Gl'a nrā tu eſ-
to: ꝓpter te amemur:et v̄bū
tuū timeat̄ i nobis Qui lau
dari wlt ab hominibus vitu
pante te nō defendit̄ ab hoī-
bꝰ iudicāte te: nec eripietur
dāpnante te Lcō ſcda

Cum autē non peccator
laudatur i deſiderijs aie ſue
nec qui iniq̄ gerit bn̄dicitur:
ſ3 laudat̄ hō ꝓpter donū qd
dediſti ei:at ille plus gaudet
ſibi laudari ſe q̄ ipꝫ donū ha
bere vn̄ laudat̄ :eciā iſte vitu
pante te laudat̄ :et melior iā
ille qui laudauit q̄ ille q lau-
datus eſt. Lcō tercia.

Ille eni placuit in hoīe do
nū dei: huic āpliꝰ placuit do-
nū hoīs q̄ dei Te precamur
hijs temptacōnibus cotidie
dn̄e Verūptn̄ nollē vt auge-
ret m̄ gaudiū cuiuſlibet boni
mei ſuffragiū oris alieni: ſed
auget fateor nō ſolum ſed et
vituparacio minuit:et cū iſta
miſeria ſepe perturbor.

Item Lectio prima

In hijs omnibꝰ atꝫ hꝰ-
cemodi ꝑiculis atꝫ laboribꝰ.
vides dn̄e tremorē cord mei:
et wlnera mea mag̃ ſubinde
a te ſanari. q̄ m̄ nō infligi ſen
cio. Neqꝫ eni in omnibꝰ q̄ ꝑ
curro ꝯſulens te inuenio tutū
locū aie mee: niſi i te quo col-
ligant̄ ſpſa mea: nec a te quic
q̄ rcedat ex me Lcō ſcda

Et aliqn̄ intromittis me
in affectū multū inuiſitatū in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

trorſus ad neſcio quā dulce-
dinē: q̄ ſi pficiat in me neſcio
quid erit qd vita iſta nō erit:
ſed recedo in hec erūpnoſis
pōderibus et reſorbeo et ſoli
tis ⁊ teneor: et mltū fleo ſed
multū teneor: tm̄ cōſuetudis
ſarcina digna eſt Hic eē vale
o nec volo: illic volo nec vale
o: miſer vtrobiq3 Lcō tcia
Ideoq3 cōſideraui lāguo-
res pccōꝝ in cupiditate ēpli-
ci: ⁊ dexterā tuā inuocaui ad
ſalutē meā Uidi eni ſplendo
rem tuū corde ſaucio: et rep-
cuſſus dixi Quis illuc pt:
Proiectus ſū a facie oculoꝝ
tuoꝝ. Tu es vitas ſup oia p-
ſidēs ¶ In oct ſci Auguſti
Oia ſicut in die ꝭ in pmis vs.
pſi ferial et in ſcdis veſpis
R nō dicit Lcō pma
PRoficienti in religione
firma auguſtio. tantus
diuini amoris eidē inat⁹ ē ar
dor: q ꝓpinquātib⁹ ſcis paſ-
che diebus ſalutis aquā pci-
peret Et factū eſt diuina opi
tulacōe preſtante: vt p illū ta
lem ac tm̄ antiſtitē ambroſiū.
et doctrinā ſalutarē eccie ca-
cholice ⁊ diuina pcipet ſacra
menta. Lectio ſecūda

ERat igit auguſtin⁹ tūc t
ginta ānoꝝ Quo i xpo rgn̄a
to ⁊ in fide xpi ꝯfirmato. bea
tus ābroſius p hac ei⁹ ꝯuer-
ſione ſcā3 ṫnitatē letabunda
voce collaudauit: ipmq3 au-
guſtinū ad declarandā fidē
ſuā in laude dei inuitauit.
Hic ergo Lcō tercia.
collaudans deū et bn̄dicens
ait Te deū laudamus: te dn̄3
ꝯfitemur Et auguſti⁹ ſequēſ
adiecit Te eternū prēm. ois
terra venerat Sicq3 totū ym
nū illū in glam ſcē trinitatis e
diderūt: ābroſio pmū vſum
dn̄te: et aug⁹: ſeqn̄tē canente
Porro vltimū vſum idē au-
guſtinus tmiāuit In te dn̄e
ſpaui: nō confūdar ineternū
Placuit g ei Lcō qrta
pcepta baptiſmi grā. cū alijs
ciuib⁹ et amicis ſuis do piter
ſuientib⁹: ad affricā ⁊ ꝓpriā
domū agroſq3 remeare Cū
igit eēnt apd oſtia tyberina:
pia mater eius defūcta eſt
Poſt mortē Lcō quita
igit mris ſue: nauigātes cōci
to reuerſi ſūt ad agros ꝓpos
Eratq3 auguſtin⁹ cū amicis
ſuis i affrica in ieiunijs pit e
orōibus boniſq3 opibus: ⁊ le

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ge dei meditās die ac nocte:
docens inſcios et ſcribens li-
bros. Lectio ſexta

Contigit aūt eodē tempē p̄
dei ꝓuidenciā: vt quidā vir
apud hypponē ciuitatē cōſti
tutus xp̄ian⁹ cōꝑta ei⁹ fama
deſideraret eū videre. Qui
ad ſe accerſitus: nō poſt mul
to tp̄e a ſancto valerio eiuſdē
ciuitatis ep̄o licet inuitus p̄ſ
biter eſt ordinatus Fcūs ita
q̄ꝫ p̄ſbiter monaſteriū intra
vrbis menia mox inſtituit: ce
pitq̄ꝫ dei ſuuis ſcōm regulam
viuere ap̄licā Ewā. ſicut in
die. In natiuitate btē ma-
rie v̄ginis ad veſpas aāī.

Ortus cōcluſus cū cet̄ vt̄s in
aſſūpcōe Pſalmi Dia laud
Capitulū

Que eſt iſta q̄
ꝓgreditur q̄ſi
aurora cōſur-
gēs: pulchra
vt luna electa
vt ſol. t̄ribil' vt caſtrorꝫ acies
ordinata: viderūt eā filie ſyō
et btiſſimā p̄dicauerūt et re-
gine laudauerūt eā: R Fe
lix nāq̄ꝫ ymn⁹ Maria mr̄
dñi v̄ſus Aue maria Ad
mḡt aāī Natitas tua dei ge

nitrix v̄go gaudiū āñunciau'
vniūſo mūdo ex te eñi ort⁹ ē
ſol iuſti' xp̄s de⁹ nr̄ q ſoluēs
maledcōez dedit bñdcōez et
ꝯfūdens mortē dōuit nob vi-
tā ſempiternā Collcā

Famul' tuis dñe celeſtis
grē mun⁹ imꝑtire: vt q-
bus btē v̄ginis ꝑtus extitit ſa
lutis exordiū: ntitatis ei⁹ vo
tiua ſolēpnitas pacis t̄buat i
crementū: p̄ Eodē die col'

Da q̄s. o. ōs: vt q bti a-
driani martir̄ tui natali
cia colim⁹: a cūctis malis imi
nentib⁹ eius int̄ceſſionib⁹ li-
beremur: p̄ Ad compl' aāī
Cū iocūditate ymn⁹ Mā
mr̄ aāī Regali R' in laud.
Inuit Corde ꝛ voce ſiml'
xp̄ꝫ regē venerātes Uirgis
et mris iubilem⁹ nobil' ortū.
ym. Quē t̄ra: In i⁰ n⁰ aāī
Ecce tu pl'chra es aica mea
ecce tu pl'chra oculi tui colū-
barꝫ Pſi ꝛ v̄ de vna v̄. aāī
Sicut liliū int̄ ſpinas ſic aica
mea int̄ filias aāī Fau⁹ diſ-
tillās labia tua ſpōſa et odor
veſtimentorꝫ tuorꝫ ſicut odor
thuris. Lectio prima

Oſculet̄ me oſculo oris
ſui: quia meliora ſunt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

vbera tua vino: fraglācia vn-
guentis optimis. Oleū effu-
ſum nomē tuū: ideo adoleſcē
tale dilexerunt te Arabe me
poſt te: curremus i odore vn
guentorū tuorū Introduxit
me rex in cellaria ſua Exul-
tabimus et letabimur in te:
memores vberū tuoꝝ ſup vi
nū Recti diligūt te ℟ Ho
die nata eſt btā vgo maria ex
ꝓgenie dauid p quā ſalꝰ mū
di credentibꝰ appuit. Cuiꝰ
vita glo'ſa lucē dedit ſcl'o vſꝰ
Btiſſime vginis marie ntita
tē deuotiſſiē celebremꝰ Cꝰ.
Nigra ſū Lcō ſcda
ſ formoſa filie ibrl'm: ſicut ta
bernacula cedar . ſicut pellis
ſal'onis Nolite me cōſidera
re q fuſca ſim: qꝛ decolorauit
me ſol Filij matris mee pug
nauerunt cōtra me Poſue-
rūt me cuſtodē in vineis: vi-
neā meam nō cuſtodiui ℟
Btiſſiē vginis marie natiui
tatē deuotiſſime celebremus
Ut ipa ꝓ nobis intercedat
ad dnm ihm xpm vſus Cū
iocūditate ntitē btē marie ce
lebremꝰ Ut Lcō tercia.
Indica m quē diligit aia
mea vbi paſcas vbi cubes in
meridie: ne vagari incipiā p
greges ſodaliū tuorū Si ig-
noras te o pl'chra inter ml'ie
res: egredere ⁊ abi poſt veſ-
tigia gregū: ⁊ paſce hedos tu
os iux tabnacl'a paſtoꝝ Eq
tatui meo i curribꝰ pharaois
aſſil'aui te aica mea ℟ Na
tiuitas tua di genitrix virgo
gaudiū annūciauit vniuerſo
mūdo ex te eni ortus ē ſol iuſ-
ticie xps deꝰ nr Qui ſoluēs
maledcōnē dedit bndictōez
et ꝯfūdens mortē dōuit nob
vitā ſempiternā ℣. Aue mā
grā plena dns tecū Qui:
In ſcdo noct no añ Emiſſi
ones tue padiſus maloꝝ pu-
nicoꝝ cū pomoꝝ frcibus añ
Fōs ortoꝝ puteꝰ aqꝝ viuen
ciū q fluūt ipetu de lybano ā
Ueiat dilcūs meꝰ i ortū ſuū
vt ꝯedat frcm pomorū ſuorū
Pulchre ſūt Lcō iiij.
gene tue ſicut t tur: col-
lū tuū ſicut moilia Murenu
las aureas fciemꝰ t: vmicula
tas argēto Dū eēt rex i accu
bitu ſuo: nardꝰ mea dedt odo
rē ſuū Faſciculꝰ mirre dilcūs
meꝰ m: int vba mea ꝯmorabi
tur Botrꝰ cypri dilcūs meꝰ
michi: in vineis engaddi. ℟

Glorioſe v̄ginis marie ortū
dignissimū recolentes Cui⁹
dn̄s humilitatē reſpiciens ā-
gelo nūciante cōcepit redēp-
torē mundi v̄ſus Btiſſime
v̄ginis marie ntitatē deuotiſ-
ſime celebremus Cuius.
Ecce tu Lcō quinta.
pulchra es amica mea: ecce
tu pulchra: oculi tui colūba-
rū. Ecce tu pulcher es dilcē
mi et decorus Lcūlus noſter
floridus: tigna domoꝝ nr̄āꝝ
cedrina: laq̄aria noſtra cyp̄ſ-
ſina Ego flos campi: ꝛ liliū
cōuallium. Sicut liliū inter
ſpinas: ſic amica mea inter fi-
lias ℟ Corde ꝛ aio xp̄o ca-
namus gl'am in hac ſacra ſo-
lempnitate Precelſe genit-
cis dei v̄ginis marie vt ip̄a in-
tercedat ꝓ nobis ad dn̄m v̄-
ſus Gaudeam⁹ oēs in dn̄o
diē feſtū, celebrātes Precelſe
Sicut ma Lcō ſexta.
lus inter ligna ſiluarū: ſic di-
lectus meus īter filios Sub
vmbra illius quā deſiderabā
ſedi: et frcūs eius dulcis gut-
turi meo. Introduxit me in
cellā vinariā: ordinauit ī me
caritatem Fulcite in me flori-
bus ſtipate me malis: q̄ꝛ aō-
re langueo Leua eius ſub ca-
pite meo: et dextera illius ā-
plexabitur me. ℟ Dn̄i na-
ta eſt v̄go ſacratiſſima tunc il-
luminat⁹ ē mūdus ſtirps btā
radix ſcā. Et bn̄dcūs fruct⁹
eius all'a v̄ſus Pulchrio-
res ſūt oculi ei⁹ vino ꝛ dētes
ei⁹ lacte cādidiores Et.
In tercio nocturno anthi.
Ueni in ortū meū ſoror mea
ſpōſa meſſui mirrā meā cū a-
rōtibus meis añ Cōedi fa-
uū cū melle meo bibi vinum
meū cū lacte meo añ Tal'ē
dilcūs meus et ip̄e eſt amic⁹
me⁹ filie ihrl'z S^m^ math.
Liber gn̄acōis ihū xp̄i
filij dauid filij abrahā.
Et rel'. Iheronimi p̄ſbiti
Nyſaya legim⁹ Gn̄acōem
ei⁹ quis enarrab': Nō ergo
putem⁹ ewāgeliſtā ꝓphe eē
cōtrariū: vt qd̄ ille ipoſſibile
dixit effatu hic narrare icipi-
at: q̄ꝛ ibi de gn̄acōe diuitatis
hic de incarnacōe eſt dcm̄ Jn
carnalib⁹ āt cepit: vt ꝑ hoīeꝫ
deū diſcere īcipiam⁹ ℟. Be-
ata es maria q̄ dn̄m portaſti
creatorē mūdi Genuiſti q te
fecit et ineťnū ꝑmanes v̄go
v̄ſus. Creator ac dn̄s oīm

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

rerū dignatus ē vn⁹ eſſe mōr
liū Genuiſti. Lcō octā
Filij dauid filij abrahā.
Ordo ꝑpoſter⁹: ſꝫ nc̄cie ꝯmu
tatus Si enī ꝑmū poſuiſſꝫ a-
brahā et poſtea dauid ruꝛſ⁹
ei repetend⁹ fuerat abrahā:
vt gn̄acionis ſeries texeret.
Ideo aūt ceteris ꝑtermiſſis
hoꝝ filium nūcupauit: qꝛ ad
hos tm̄ eſt fcā de xp̄o reꝓmiſ
ſio Ad abrahā: in ſeie inquit
tuo bn̄dicent oēs gentes qd̄
eſt xp̄s Ad dauid: de frcū vē
tris tui ponā ſuꝑ ſedem tuā
℟ Hodie namqꝫ feſtiuitas ſa
cratiſſime v̄ginis q̄ ex regali
ſtirpe edita genuit xp̄m regē
oīm Ipa oret ꝓ pccis nr̄is
v̄ſus Hodie nata ē btā v̄go
maria ex ꝓgenie dauid Ipa
Iudas aūt Lcō nona.
genuit phares et zarā de tha
mar Nōndū in genealogia
ſaluatoris nullā ſcāꝝ aſſumi
mulierū: ſꝫ eas quas ſcriptu-
ra rep̄hendit: vt qui ꝓpt̄ pec
catores venerat de pccātrici
bus naſcēs oīm pccā deleret
Vn̄ et in cōſequentib⁹ ruth
moabitꝫ poniť: et bethzabee
vxor vrie ℟ Natiuitas glō
ſe v̄ginis marie ex ſemine a-
brahe orta de tribu iuda cla
ra ex ſtirpe dauid Cui⁹ vit[a]
inclita cūctas illuſtrat eccl̄ias
v̄ſus Natiuitas ē hodie ſc[e]
marie v̄ginis Cuius
Ad laudes antiphō
Natiuitas ē hodie ſact[e]
marie v̄ginis cui⁹ vita inclit[a]
cūctas illuſtrat eccl̄ias ā. C[um]
iocūditate ntitē btē marie c[e]
lebrem⁹ vt ipa ꝓ nob̄ iťceda[t]
ad dn̄m ihm̄ xp̄ꝫ aū Reg[a]
li ex ꝓgenie maria orta reful[]
get cuius ꝑcibus nos adiuu[a]
ri mēte ꝛ ſpū deuotiſſime po[]
cim⁹ aū Corde et aīo xp̄[o]
canamus glʼaꝫ in hac ſacra ſ[o]
lempnitate ꝑcelſe genitrici[s]
dei marie aū Ntitas glʼoſ[e]
v̄ginis marie ex ſeie abrahe
orta de t̄bu iuda clara ex ſti[r]
pe dauid Capitulū.
Ego q̄i vitis fructificau[i]
ſuauitatē odoris: et flo
res mei frcūs hōꝛis et hone
tatis: ymn⁹ O glʼoſa v̄ſus
Aue mā. Ad bn̄ā Ntit[as]
hodiernā ꝑpetue v̄ginis ge[ni]
tricis dī marie ſolēpniť cele
brem⁹ a q̄ celſitudo throni [?]
ceſſit all̄a. Ad hōs ymn⁹ [?]
oct. Aā mr̄ dn̄i Ad ꝑmas
℟ Xp̄e fili. Qui natus es.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Ad terciam capitulū.
Ego mī pulchre dilcōis et timoris: et agnicionis ꝛ ſcē ſpei. ℟ Natitas ē hodie. a. a. vſus Scē marie vginis vſus Hodie nata eſt beata.
Ad ſextam capitulū
In me grā ois vite ꝛ vi tatis: in me ois ſpes vite ꝛ v tutis: ℟ Hodie nata ē btā vgo maria a. a. vſus Ex ꝓ geie dauid vſus Dn̄ nata
Ad nonam capitulū
Tranſite ad me oēs qui cōcupiſcitis me: ꝛ a gn̄acioni b⁹ meis implemi: ℟ Dn̄ nata ē vgo ſacratiſſiā a. a. v. Tūc illuiatus ē mūd⁹ vſus. Aue mā In ſcōis vs Aīie de l'. Pſi de btā v. Cap.
Quaſi liban⁹ nō inciſus vapor qui hitacōez meā et qi therebit⁹ extēdi ramos meos: et rami mei hōr ꝛ grē: ℟ Stirps yeſſe vgā ꝓdux vgaqꝫ florē Et ſup hūc florē regeſcit ſps alm⁹ v. Uirgo dei genitx vga ē flos fili⁹ ei⁹. Et ym. Mā mr v. Aue mā Ad mgt ā. Hodie nata eſt btā vgo maria ex ꝓgenie dauid a. a. a. Ad cōpl' ꝑ oct vts Gorgonij martir coll'
Sanctus dn̄e gorgoni⁹ ſua nos intceſſione leti ficet: et pia fciāt ſolēpnitate gaudere: ꝑ xp̄m dn̄m nrm̄ a.
Prothi ꝛ iacincti mr̄m coll'
Beati ꝓthi ꝛ iacicti nos dn̄e foueat ꝓcioſa ꝯfeſſi o: et pia iugit intceſſio tueat ꝑ. Per oct Ad mā. laud. ꝛ ad hōs ſicut in die Ad vs ā. de laudib⁹ Pſi de btā vgiē Cap. Quaſi liban⁹ ymn⁹ Mā mr v Aue mā Ad mgt ā. Natitas tua Nō vbicūꝫ fuerit dn̄ca legant lcōes du orū dierū cū omē dn̄cali Sꝫ ſi vacauerit legat omē ſicut i die ſcō Infra oct Ser mo bti Auguſtini Lcō ꝑma
Adeſt nob dilciſſimi op tat⁹ dies btē ac venera bilis ſꝑ vginis marie Ideoqꝫ cū ſūma exultacōe gaudeat t ra nrā: tāte vginis illuſtrata natali. Hec eni eſt flos cāpi. de qua ortū eſt ꝑcioſū liliū cō ualliū: ꝑ cuius ꝑtum mutat natura ꝓthoplauſtorum: ꝗ deletur et culpa.
Preciſū eſt Lcō ſcda in ea illud eue infelicitatis e logium: de quo dicit in triſti cia paries filios: quia iſta in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

leticia dn̄m ꝑturiuit Eua eni
luxit: iſta exultauit Eua la-
crimas maria gaudiū in ven
tre portauit: quia illa pccōrē:
iſta edidit innocentem
VIrgo quip Lcō t̄cia
pe genuit: q2 v̄go ꝯcepit In
uiolata pepit: q2 in cōceptu li
bido nō fuit Utrobiq3 mira
culū Et ſine corrupcōe gra-
uida: et in ꝑtu v̄go puerpera
Aue inquit angelus ad eam
grā plena: dn̄s tecū Imple-
ta eſt ergo maria grā: et eua
euacuata eſt a culpa Male-
dictio eue. in bn̄dictionē mu
tatur marie Aue grā plena:
dn̄s tecū Tecū dn̄s in corde:
tecū in ventre: tecū in vtero:
tecum in auxilio.
B Item Lectio prima
Enedcā inquit tu ī mu
lieribus: q̄ vitā et viris et mu
lieribus pepiſti. Mat̄ gn̄is
noſtri penā intulit mūdo: ge-
nitrix dn̄i noſtri ſalutem attu
lit mūdo Auctx peccati eua:
auctrix meriti maria Eua oc
cidendo obfuit: maria viuifi
cādo ꝓfuit Percuſſit illa: ſa
nauit iſta Pro inobia enim
obia cōmutatur: fides ꝑ ꝑfi
dia cōpenſat̄ Lcō ſcda.

BEata igit̄ maria geſtat
infantē: exultans āplexat̄ fili
um: portat a quo portabatur
Nec fortuitu vt fingūt ſabel
liam reppit paruulū: ſed de-
curſis nouē menſibus pepit
xp̄m Plaudat nūc organis
maria: et inter veloces articu
los tympana puerpe concre
pent Cōcinant letantes cho
ri: et alternantibus modulis
dulciſona carmina miſceant̄
Audite Lcō tercia.
igit̄ queādmodū tympaniſ-
tria nrā cātauerit Ait enim.
Mḡt aīa mea dn̄m: et exul-
tauit ſpūs meus in deo ſalu-
tari m⁹ Quia reſpexit hūili
tatē ancille ſue: ecce enim ex
hoc btām me dicent oēs gn̄a
ciones Quia fecit m̄ magna
qui potens eſt: et ſcm̄ nomen
eius Cā igit̄ tante ſalutis in
ualeſcente: erat nouū miracu
lum Nou⁹ marie ꝑtus eue ꝑ
tū euicit: et eue plāctū marie
cātus excludit Itē Lcō
DEniq3 poſt il ꝑma.
lius bn̄dicibilis ꝑſagiū
dū tacita ſecū mentis altrica
cione v̄go ꝯfligeret q̄lis eēt
ſalutacio: nūcius interī celeſ-
tis exequit̄ Ne ticāas maria:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

inueniſti enī grām apud dm̄.
Ecce cōcipies in vtero ⁊ pa-
ries filiū. ⁊ vocabis nomen eiꝰ
ihesum   Lectio ſecūda

AT illa. Quō inquit fiet
iſtud: qm̄ virū nō cognoſco:
Et angelꝰ ad eā Spūs ſcūs
ait ſuꝑueniet in te: et v̓tus al-
tiſſimi obūbrabit tibi Iā au
diſti quō fiet hoc: rn̄de nunc
v̓bū vite Audiſti quō fiet h̓:
q2 ſpūs ſcūs ſuꝑueniet in te.
vt ꝓlem gignas ⁊ v̓ginitatē n̄
amittas: filiū ꝓferas: et poſt
ꝑtū incorrupta ꝑmaneas.

O beata maria   Lcō t̄cia
ſcl'm omne captiuū tuū deꝑ-
catur aſſenſum: te dn̄a mūdꝰ
ſue fidei obſidē fecit. Noli
morari virgo ⁊ nūcio feſtinā
ter rn̄de verbū: et ſuſcipe fili-
um Da fidē: et ſenti v̓tutem
Ecce inquit ancilla dn̄i: fiat
michi ſcd̄m verbū tuū. Nec
mora reuertit̄ nuncius: ⁊ v̓gi
nalem thalamū igredit̄ xp̄s.

Item Lectio prima

EXultat maria. et m̄rem
ſe leta mirat̄. de ſpū ſcō pepe
riſſe ſe gaudet Nec q2 pepit
inupta terret̄: ſ3 q2 genuerit
cū exultacōne miratur Gau
deamꝰ ergo et nos frēs ī die
tāte v̓ginis: q̄ dū deſponſare
t̄ fabꝰ celi nupſit architecto
ꝓmittit̄ enī ei filius: ꝑ viſita-
cionē ſci ſpūs   Lcō ſcda.

HEc illa audiens gaudz:
cupitq3 effici m̄r Quid ergo
mirꝫ ſi ſine corrupcōe naſcit̄:
qui de ſanctificacōe cōcipit̄:
Nō enī decebat vt ille q nob̄
afferebat ſalutē: m̄ri ꝓpriꝫ
integritat̄ dignitatē Nā qui
terra mari celo q3 nō capit̄: i
tra viniꝰ corpuſculi membra
ſuſcipitur   Lcō tercia.

HEc eſt illa nouitas: ihe-
remie ꝓphete vaticinio ꝓnū-
ciata Faciet iquit nouū dn̄s
ſuꝑ terrā: feīa circūdabit virꝫ
O feīa ſuꝑ feminas bn̄dcā: q̄
virū oīo non nouit: et virū ſu
o vtero circūdedit Circūdat
virū maria āgelo fidē dando
q2 eua ꝑdidit virꝫ ſ̓penti con
ſenciendo.   Itē Lcō ꝑma

SAlutat angelus puellā
viri ſalutacōis ignarā:
terret̄ v̓go nouitate v̓borum
Ad quā angelus qd̄ ſupra ꝑ
tulimus dixit Ne timeas in
quit maria: iueniſti enī grām
apud dn̄m Ne inquit a con-
ſpectu meo mater dn̄i mei t̄-
rearis.   Lectio ſecūda

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Ego cõcepcõis tue miſter
adueni: nõ vt ṽginitatē amit
teres interueni. Ipē me mi-
ſit ad te: qui eſt naſciturus ex
te. Concipies eni et paries fi
lium: nõ cuiuſlibet meriti ho
minē: ſed tocius ſeculi ſalua-
torem. Lectio tercia
RE cole maria in libro yſa
ye ꝓphete ṽginem quã pari-
turã legiſti: et gaude atꝫ exul
ta quia tu eſſe meruiſti Tu e
nim ibi ꝓfigurata es virgo.
Tu ecce ꝯcipies in vtero: nõ
de viro ſed de ſpũ ſancto Et
grauida eris: ⁊ icorrupta ma
nebis Paries quidē filiũ et
ṽginitatis ñ pacieris detinē-
tum Efficieris grauida: et e
ris mater ſemꝑ intacta Sen
ciens põdera vētris: et pudo
rem non perdes caſtitatis
AItem Lectio prima
T illa dixit Ecce ancil
la dñi: fiat michi ſcdm verbũ
tuũ. O felix obia: o inſignis
gracia: que dũ humiliter fidē
dedit celi in ſe opificē corpa-
uit Impleuit in ea dñs quod
dudũ predixerat: obiam vo-
lo plus q̃ ſacrificiũ: et ſcienci
am dei plus q̃ holocauſta
Hec fuit vere Lcõ ſcda

obia omni ſacrificio gcior: H
volũtas cũctis hoſtijs accep
cior Hinc ꝓmeruit gl'aꝫ quã
ipa poſtmodũ plauſit. Ecce
ait ex hoc btãm me dicēt oēs
gñaciones Lcõ tercia
OBtã maria quis digne t
valeat iura grãꝝ et laudũ p-
conia impendere: q̃ ſingulari
tuo aſſenſu mũdo ſuccurriſti
ꝑdito Quas t laudes fragi-
litas huãni gñis pſoluet: q̃ ſo
lo tuo ꝯmercio recupãdi adi
tũ inuenit: Accipe itaꝫ q̃ſcũꝫ
meritis tuis ipares grãꝝ ac-
tiones: et cũ ſuſcepis vota cl'-
pas nrãs corã deo excuſa
In exaltacione ſcē crucis ad
SUper oia ligna vs ã.
cedrorꝝ tu ſola excelſior
in q̃ vita mũdi pependit in q̃
xp̃s triũphauit et mors mor
tem ſupauit all'a Psi ferial'
REcõſiliauit Cap.
nos xp̃s i corꝑe carnis
ſue ꝑ mortē crucis: exhibere
nos ſcõs et imacl'atos et irre
ꝓhēſibiles corã ipo. R O
crux R in inuencõe ymn
Salue crux v Dis tra Ad
mgt añ O crux gl'oſa R in i
uencione Collecta
DEus qui nos hodierna

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

die exaltacōe ſcē crucis ānua
ſolēpnitate letificas: pr̄a q̄s:
vt cui⁹ miſteriū in t̄ra ꝯgnoui
m⁹ eius redēpcōis p̄mia i ce
lo cōſequi mereamur: p. d.
Poſtea de ſcis ā Gaudēt
in cel' R̄c oim ſcōꝝ v̄ Exul
tent iuſti. Collecta.
Infirmitatē nr̄ā ꝗs dn̄e ꝓ
picius reſpice: et mala oīa q̄
iuſte meremur ſcōꝝ tuoꝝ cor
nelij et cypaniint̄ceſſione au
te: p. Poſtea de ntitate. ad
mſ̄ Inuit. ym. ā̄c ꝛ pſi v̄ ꝛ vi
R̄a de martirib⁹ in cōi.
Sermo bti maximi lcō p̄ma
In martirio btiſſiōꝝ marti
rū cornelij et cypani frēs kmi
vniūſa nob̄ cū xp̄i eccia exul
tat: quā in oē gaudiū ꝛ celeſt̄
erudicōe ſmonis inſtruxerīt:
et munere triūphalis ſāguis
decorarūt. Fuit eni i eis ſicut
ꝯptū hēmus et ꝯ̄ errores dy
aboli ſpūalis ſapie pleītudo:
et adūſū pſecucōes mūdi xp̄i
ani pectoris ifatigata ꝯſtācia
Quis nō hui⁹ Lcō ſcōa
mōi viros qn̄tis valꝫ p̄conijſ
pſeqr̄: quoꝝ eloqn̄cia iſpira
ta diuinit⁹ et ecciās docuit. ꝛ
ſcl'ꝫ ꝯfutauit: Vere iſti mira
biles atꝫ oim vbiqꝫ ſtudijs ce
lebrādi: quos ſcitas ſacerdo
tes ꝑicia doctores fides mar
tires ꝯſecrauit Lcō t̄cia.
Precioſa igt dō i ꝯſpcū dn̄i
mors ſcōꝝ ei⁹. videte kmi in
qn̄tū venerab'les corneli⁹ et
cypan⁹ eciā ꝓphicā ſupgreſſi
ſūt laudē: quoꝝ i ꝯſpcū dn̄i n̄
ſo^m mors: ſ ꝛ vita extit^t p̄cio^a
Moriendo nāꝫ ꝓp Qrta
ū xp̄o ſanguinē dederīt viuen
do nihilomi⁹ cohortacōe for
tiſſiā inumeros ce^o mr̄es acq
ſierīt Quid hijs clari⁹ ſacdo
tibꝫ q int̄ hoiꝫ t̄ bas gl'a ꝯuſa
cōis celeſtis emicuerūt: atꝫ ā
gelicis cetibꝫ ꝛ ſua fci ſūt ꝛ a
lioꝝ morte ꝯſpicui. Quita
Iuſtiſſiē iſti cū priarcha dō
cantabunt dn̄o dō ſuo dn̄tes
Cor meū et caro mea exulta
uerūt i dm viuū. Exultauit i
taꝫ cor eoꝝ in dm viuū cū mo
rient̄ ac morituri ſcl'i vg^te deſ
pcā totos ſe diuinis mācipa
rūt obſequijs Lcō ſexta.
Exultauit caro eoꝝ i dn̄o:
q̄ de h mūdo n̄ miſeri corrup
cōe lāguoris ſ pijs ꝓ religio
ne ſupplicijs ꝯſecrata migr̄uit
Iſti ſūt illi ewāgelici preſſai
lias ꝓferētes de thezaur̄ ſu
is noua et veta: q vet̄is nouiꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

teſtamēti vnū atꝫ idipm̄ miſ-
teriū p̄dicantes eccias xp̄i lo
cupletiſſima diſputacōne di-
tarūt Ewangeliū ꝛ t̂cia vl-
tima Rᵃ Rᶜ in inuencione.
Ad laudes antiphō
O Magnū pietatis opus
mors mortua tūc eſt qn̄ in lig
no mortua vita fuit ā Sal-
ua nos xp̄e ſaluator ꝑ virtutē
crucis qui ſaluaſti petrū i ma
ri miſerere nobis an̄ Nos
aūt gl'ari opꝫ in cruce dn̄i nr̄i
ihū xp̄i an̄ Ecce crucē dn̄i
fugite ꝑtes aduerſe vicit leo
de t̂bu iuda radix dauid all'a
an̄ Per ſignū crucis de ini
micis noſtris libera nos deꝰ
noſter. Capitulū
XPiſtus i ſilitudinem
hoīm fcūs et habitu in-
uentꝰ vt hō humiliauit ſemꝫ
ip̄ꝫ fcūs obediēs vſqꝫ ad mor
tem: mortē āt crucis: ymnꝰ
Signū crucis. v̊ſus Hoc
ſignum crucis Ad bn̄ an̄
Crux fidelis iter oēs arbor
vna nobilis nulla ſilua talem
ꝓfert frōde flore germine dl'
ce lignū dulces clauos dulce
pondus ſuſtinēs all'a. De
ſcis an̄ Abſterget v̊ Gl'oſus
deus Ad hōs ym. Mā mr̄

Ad terciam capitulū
VErbū crucis ꝑeuntibꝰ
quidē ſtulticia ē: hijs aūt qui
ſalui fiunt id eſt nob̄ di v̊tus ē
R Dis t̂.ado.te ꝛ pſal.t̂.a.a
v̊ſus Pſal.di.no.t.dn̄e v̊.
Adoramꝰ Ad ſextā cap̄.
NOs p̄dicamꝰ xp̄m cruci
fixū: iudeis quidē ſcan-
dalū: gentibus aūt ſtulticia:
R Adoramꝰ te xp̄e et bn̄di
cimꝰ t̂ a.a. v̊ſus Q ꝛ ꝑ cru-
cē.t.redemiſti mundū v̊ſus
Hoc ſignū Ad nonā cap̄.
QUicūqꝫ volūt placere i
carne hij cogūt vos cir-
cūcidi: tm̄ vt crucis xp̄i ꝑſecu
cionē nō paciant̄: R Hoc
ſignū crucis erit in celo a.a.
v̊ſus Cū dn̄s ad iudicandū
venerit v̊ſus Dis t̂ra In
ſcōis veſpis de oct̂ nat̂ canit̄
In oct̂ ntitatis btē marie
Ad vs an̄ Ortus ꝯcluſus cū
cet̄ Psi Dixit dn̄s cū cet̄.
de btā v̊ Cetera ſicut in die.
De ſcā cruce. an̄ O crux
benedcā q̄ ſola fuiſti digna
portare regē celoꝝ et dn̄m a.
v̊ſus Dis t̂ra coll'vt̄s De-
inde de ſcis an̄ Scm̄ eſt veꝝ
v̊ et coll'vt̄s. Ultimo de ſcō
nycomede.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Nycomedꝭ martiris collcã

ADesto dñe ppl'o tuo:
vt bti nycomedꝭ martiri
tui merita ꝑclara ſuſcipiens
ad ipetrandã miãz tuã ſemꝑ
ei⁹ prõcinijs adiuuet: ꝑ.
Ad mš et ad oẽs hõs ſicut i
die. ſʒ i ſcdis veſpis R nõ dr

TOta pl'chra Lcõ pª
es aica mea: ⁊ macula ñ
eſt in te Ueni de libano ſpõ-
ſa mea: veni de libano veni.
Coronaberis de capite ama
na de v̾tice ſanyr et hermon:
de cubilib⁹ leonũ de mõtib⁹
pardoꝝ. Wlneraſti cor meũ
ſoror mea ſponſa: wlneraſti
cor meũ in vno oculoꝝ tuorũ
⁊ i vno crine colli tui L'ſcda

Qvã pulchre ſũt mãme tue
ſoror mea ſpõſa Pl'chriora
v̾ba tua vino: et odor vnguen
torũ tuorũ ſuꝑ oĩa arõta Fa
uus diſtillans labia tua ſpon
ſa: mel et lac ſb lingua tua ⁊ o
dor veſtimentorũ tuoꝝ ſicut
odor thuris Lcõ tercia

OrRtus ꝯcluſus ſoror mea
ſpõſa: ortus ꝯcluſus: fõs ſig-
tus. Emiſſiones tue ꝑadyſ⁹
malorũ punicoꝝ cũ pomorũ
fructib⁹ Cypri cũ nardo nar
dus et crocus fiſtula et cyna-
mo^m: cũ vniũſis lignis libani
Mirra et aloe: cũ oĩb⁹ ꝓmis
vnguẽtis Fõs ortoꝝ puteus
aquaꝝ viuenciũ: q̃ fluunt ipe
tu de libano Lcõ quarta

Svrge aquilo ⁊ vei auſter:
ꝑfla ortũ meũ: et fluãt aroma
ta illius Ueniet dilcũs me⁹
in ortũ ſuũ: et ꝯedat frcm̃ po-
morũ ſuorũ Ueni in ortũ me
um ſoror mea ſponſa: meſſui
mirrã meã cũ aromatib⁹ me
is Comedi fauũ cũ melle me
o: bibi vinũ meũ cũ lacte meo
Comedite amici et bibite: ⁊
iebriamini kmi Lcõ quita

Ego dormio: et cor meũ vi
gilat Uox dilecti mei pulſã-
tis Aperi michi ſoror mea. a
mica mea coũba mea imacu-
lata mea: q2 caput meũ plenũ
eſt rore: et cicinnmei guttis
noctiũ Expoliaui me tunica
mea: quomõ induar illa: La-
ui pedes meos: quõ inquina
bo illos: Lcõ ſexta

DIlectus meus miſit ma
nũ ſuam ꝑ foramẽ: et venter
meus intremuit ad tactũ ei⁹.
Surrexi vt aperirẽ dilecto
meo Manus mee ſtillauerũt
mirrã: et digiti mei pleni mir
ra ꝓbatiſſima Peſſulũ oſtij

In illo tp̄e Vidit ihūs pub-
licanū noīe leui ſedētē ad the
loneū: et ait illi Sequere me
Et relictis omnibꝰ: ſurgens
ſecutꝰ ē eū Et rel' Bede

Idē leui qui matheus ē
Qꝫ lucas marcuſqꝫ ꝓp
ter verecundiā et hōꝛē ewan
geliſte noluerūt nomē pone-
re wlgatū Ipe aūt matheus
iux̄ id qđ ſcriptū eſt iuſtus ac
cuſatoꝛ ſui eſt in ꝑmoꝛdio ſ-
monis matheū ſe et publica-
nū noīat vt oſtendat legenti-
bus nullū debere ꝯuerſū de
ſalute diffidere cum ip̄e de
publicano in apl'm de thelo-
neario in ewāgeliſtā ſit repē
te mutatus Lcō ſcđa.

Et relictis oībus ſurgēs
ſecutus eſt eū Intelligēs ma
theus quid ſit vaciter dn̄ꝫ ſe-
qui relictis omnibꝰ dn̄m ſeq
tur. Sequi eni imitari dixit
Ideoqꝫ vt paupem xp̄m nō
tam greſſu q̄ȝ effcū cōſectari
potuiſſet reliquit ꝓpꝛia qui
rape ſolebat aliena Lcō ȝa

Perſcāꝫqꝫ nobis abrenū
ciacōis ſcl'i foꝛmā tribuens n̄
ſolū lucra reliquit vectigaliū
ſed et piculū cōtempſit qđ e-
uenire poterat a ꝑncipibꝰ ſcl'i
qꝛ vectigaliū rōnes impfcās
reliquit Tanta eni cupidita-
te ſeqn̄di dn̄m ductus eſt. vt
i nullo ꝓꝛſus huiꝰ vite reſpec
tū vel cogitacionē ſibi reſua-
uerit Mathei apl'i et ewan
geliſte Via in cōi Lcō pᵃ

Legimꝰ apl'o dn̄te
qꝛ omnes peccaue
runt et egēt gl'a dī:
iuſtificati gratis p
graciā ipius Qui et iterū in-
effabilē eiuſdē gracie magni
tudinē ꝯmendans ait. Vbi
autē habūdauit pccm̄ ſupha
būdauit grā Lcō ſcđa

Quia nimiꝝ quāto grauio
rē dn̄s in electis ſuis pccōꝛū
languoꝛē curauit: tanto āpli-
oꝛē cūctis grē medentis potē
ciā monſtrauit Vn̄ et ſedētē
in theloneo matheū ac tpali-
bus curis intentū repente mi
ſeratꝰ vocat: et de publicano
iuſtū et de theloneario diſci-
pulū fecit. Lcō tercia.

Quē eciā ꝓficientibꝰ eiuſ-
dē grē incremētis de cōi diſci
pl'oꝝ numero ad apl'atꝰ ḡdū
ꝓmouit: nec ſolū p̄dicādi ve
rū eciā ſcribendi ewangeliū
illi miniſteriū ꝯmiſit: vt q ter
reſtriū omiſerat celeſtiū eſſe

talentoꝝ diſpenſatoꝛ incipet
Quod ob id Lcō qrta.
vtiq꜡ ꝓuidencia ſupna fieri
diſpoſuit: vt nullū enoꝛmitaſ
ſuoꝛū nullū numeroſitas ſce-
lerū a ſpanda venia reuoca-
ret: cū hūc tātis mūdi nexib⁹
abſolutū tā celeſtē ſcm̄ cōſpi-
ceret: vt cōicacio cū angelici ſ
ſpiritib⁹ vōbulo ewāgeliſta
noiāreť et eſſet Lcō quita
Qualis namq꜡ ſit ſcūs ipe a
ploꝝ numer⁹ cui inbtus ē do
cet: doc꜡ et ipa gēs etbiopū.
quā de finib⁹ ťre vltimis ad
ſcē eccie ſocietatē pꝛedicādo
cōuertit: ablutāq꜡ fonte bap
tiſmatis de fuſca foꝛmoſam
reddidit q꜡ vicioꝛū nigredié
exuit ac virtutū decoꝛauit oꝛ
natu Lcō ſexta
Docet ipm ewangeliū in
quo ſcribendi noui teſtamēti
cōſecrauit exoꝛdiū: cui ſpeci
ali ꝑuilegio donatū eſt vt dm̄
ce incarnacionis miſteria. q̄
cūcti a ſeculo ꝓpbe futura p̄-
cinebāt ipe ꝑmus oīm iā ſcā
deſcripſerit et credentib⁹ le-
genda trāſmiſerit Quod vi-
delicet ewangeliū ad edificā
dā fidem eccie pꝛimitiue q̄ ex
hebꝛeoꝛū populo maxiē col-
lcā eſt: hebꝛeo ſermone com
poſuit Scōm matheū.
In illo tpe. Uidit ihs hoiēz
ſedentē in theloneo matheū
nomine: et ait illi Seq̄re me
Et reľ Uenerabiľ Bede
Uidit inquit ih ūs hoiēz
ſedentē in theloneo ma
theū noie: ⁊ ait illi Sequere
me Uidit āt nō tā coꝛpeo in
tuitu q̄ interne miſeracōnis
aſpectib⁹: quibus et petrū ne
gantē vt reatū ſuū agnoſcere
ac deflere poſſ꜡ reſpicere dig
natus eſt: quib⁹ pplm ſuū e-
gypcia ſuitute depſſū vt eri-
peret aſpexit Lcō octaua.
Uidit ergo hoiēm: miſa
tus eſt eū: qui humanis tan-
tū ſtudijs dedit⁹ necdū ange
lico noie dign⁹ extiterat Ui
dit ſedentē in theloneo: p ti-
naci videlicet aīo tpalibus lu
cris inhyantē Matheū inqt
noie. mathe⁹ habꝛayce lati-
ne dicitur donatus. Quod
ꝓſcō nomen illi cōgruit: qui
tantū gracie ſuperne muniis
accepit Si hic fuerint qua-
tuoꝛ tempa ꝓ nona lectione
legiť oīe de quatuoꝛ tempo
ribus. Lectio nona.
Nec ꝑtereundū q̄ idē ma

theus bynomi⁹ extitit:nā et
leui vocabat̄:qđ eciā nomen
eidē grē qua donatus ē teſti-
moniū ꝑhibet Interpretat̄
eni additus ſiue aſſūptus:ſig
nificans quia aſſumptus ꝑ e
lcōnem a dnō:et additus ad
numeꝝ gradus apoſtolici
Beati mathei Coll'
apl'i tui et ewangeliſte
dn̄e p̄cib⁹ adiuuemur:vt qđ
poſſibilitas nrā nō optinet:
eius nobis interceſſione do-
netur:p xp̄m dn̄m nrm̄ amen
Mauricij et ſocioꝝ ei⁹ coll'.
Annue q̄s omp̄s deus:
vt nos ſcōꝝ tuoꝝ mau-
ricij exupij cādidi victoris in
nocencij et vitalis ac ſociorū
eorū dē letificet feſtiua ſolēp-
nitas:vt quoꝝ ſuffragijs niti
mur natalicijs gl'emur:p.
Sub max Lcō ꝓma
imiano q rōne rei publi
ce cū dyocleciano collega ipe
riū tenuit:p diuerſas ꝓuinci
as laniati et interfecti ſūt xp̄i
ani Si qui eni tunc veri dei
cultū ꝓfiteri audebāt:ſperb
vſq3q̄3 gentiliū turmis vl'ad
ſupplicia vl'ad necē rapiebā
tur:aut inter barbaros in pe
regrinacionnē mittebantur.

Erat eodē Lcō ſcđa.
tempore in exercitu legio mi
litū:qui thebei appellabant̄
Hij in auxiliū maximiano.
ab orientis ꝑtibus accerſiti
venerant:viri in rebus belli-
cis ſtrennui:virtute nobiles.
ſed fide nobiliores Erga im-
peratorē fortitudine:erga
xp̄m deuocione certabant.
Ewāgelici Lcō tercia
precepti eciā ſub armis non
imemores reddebant q̄ dei e
rant deo:et q̄ ceſaris ceſari
reſtituebant Itaq3 cū et hij
ſicut ceteri militū ad dilaniā-
dam xp̄ianorū multitudinē
deſtinarēt̄:ſoli crudelitatis
miniſteriū contradicere auſi
ſunt:at3 huiuſmodi p̄ceptis
obtꝑaturos ſe eſſe negant
Maximian⁹ Lcō q̄rta.
non longe aberat:nā ſe circa
octodoꝝ itinere feſſus tene-
bat Ubi cū ei p nunciū dela-
tum eſſet legionē hāc aduer-
ſus mandata regia rebellem
in hijs auguſtijs ſbruiſſe:in
furorē inſtinct⁹ indignacōis
exarſit. Lcō quinta.
Igitur cognito maximia-
nus thebeorū reſpōſo:preci-
piti ira feruidus ob neglecta

impia decimū quēqȝ ex eadē
legione gladio ferire iubet
quo facilius ceteri rebus cer
tis territi metu cederent: re-
dintegratis qȝ mandatis edi
cit: vt reliqui in pſecucionem
xpriſtianorū cogantur

Ibi vero   Lcō ſexta
ad thebeos. denūciacio itera
ta puenit cognitūqȝ ab eis ē
inuūgi ſibi rurſus execucōes
pphanas: vociferacio paſſi
ac tumultus in caſtris exori-
tur: affirmanciū nunq̄ ſe vlli
in hec tam ſacrilega miſteria
ceſſuros ydolorū pphana ſē
per deteſtaturos: ſacris et di
uine religionis cultū inſtitu-
tos vnū ſe eternitatis colere
deū Ewangeliū Cū audie
ritis plia R̄c in cōi In q̄tu-
or tempibus p ix lcōe legit̄
omē de tempore.

Coſme et damiani
Prā q̄s omp̄s deus: vt
qui ſcōrū tuorū coſme et da-
miani natalicia colim⁹: a cūc-
tis malis imminentib⁹ eorū
interceſſionibus liberemur:
p. dñm.   Lcō prima

Fuit quedā mulier in ci
uitate egea venerabilis
ac timens deū: nomine the-
rodoca Hec omnib⁹ diebus
vite ſue ſeruiens domino. et
pijs operibus inſiſtens ac fa
ciens mandata dei: ſanctos
geminos fratres coſmā ⁊ da
minianū enixa ē.   Horum
religionē audiens preſes lyſi
as: miſit apparitores qui coſ
educerent et interrogauit ex
qua prouincia. aut q̄ eſſent e-
orū nomina. Coſmas et da-
mianus reſponderunt Ara-
bie ciues ſum⁹: nomina nrā
coſmas et damianus. Sunt
nobis et alij fratres: anthi-
mus leoncius et eup̄pius.

Quibus ilico   Lcō ſcd̄a
pntatis: cepit agere vt ſacriſi
carent Cumqȝ nulla racōne
fundatos animos eorū ſupra
petram xpriſtū amouere poſ
ſet: manibus et pedibus vic-
tos iuſſit dire et fortiter tor-
queri Deinde ſicut erant cō
cathenati i mare mergi Qui
bus ſtatim angelus domini
affuit: et diſruptis vinculis il
leſos de pelago liberauit.
Moxqȝ ad ſe reductis p̄ſes
docete iqt me maleficia vrā:
et ſeq̄r vos cōicās opib⁹ vris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Sancti v̄o rn̄derũt Cristia
ni ſumus: maleficia neſcim⁹:
et in xp̄i noie maleficiorũ v̄tu
tē ad nichilũ ducim⁹ l'tcia
Recepti ergo ſũt in carce
rē et ſeqn̄ti die fecit copioſũ
ignē p̄pari. et btōs martires
in medio dari Illis aũt deā
bulantib⁹ in medio fornacis
ſicut in paḋiſo: flāma egreſſa
interfecit plimos Tũc pa
ratis crucib⁹ glorioſos mar-
tires extendi iuſſit et crucifix
os lapidari Cũq3 lapides in
iacientes retorq̄rent ſagittis
eos aggredi fecit Sanctis āt
illeſis plimiſq3 wlnerib⁹ de-
ficientibus cernēs maliciā ſu
am diuina v̄tute ſup̄ari gladi
o aīaduerti illos iubet.
Michael' archāgeli ad v̄s ā
Archāgeli mi
chaelis inter-
uencione ſuf-
fulti te dn̄e de
precamur vt
q̄d hōre p̄ſequimur cōtinga-
mus et mente. a. Psi ferial'
an̄ Te ſcm̄ dn̄z in excelſ lau
dant oēs angeli vno ore dicē
tes te dec3 ymn⁹ dn̄e ā. Mi
chael gabriel raphael ſummi
nūcij et omnes ſancti angeli
dei intercedite p̄ nobis in cō
ſpectu domini an̄ Micha
el archangele defende nos i
prelio ſuccurre dei auxilio vt
nō peream⁹ in tremendo iu-
dicio an̄ Angelus archan
gelus michael dei nūcius de
aīab⁹ iuſtis a. a. Capl'm
Significauit de⁹ q̄ op3
fieri cito: loquens p̄ an-
gelũ ſuũ ſeruo ſuo iohanni: q
teſtimoniũ p̄hibuit v̄bo dei:
℟ Te ſanctũ dn̄m in excelſ
laudant omnes angeli dn̄tes
Te decet laus et honor do-
mine v̄ſus Cherubin quo
q3 et ſeraphin ſanct⁹ procla-
mant et omnis celicus ordo
dicens Te. ymn⁹ Xp̄e ſāc
torũ v̄ſus In conſpcū an-
gelorũ. Ad mḡt aīi Dum
ſacrũ miſteriũ cerneret iohā
nes archāgel⁹ michael tuba
cecinit dign⁹ es dn̄e deus nr̄
accipe librũ et aperire ſigna-
cula eius. a. Collecta
Deus qui miro ordine.
angelorũ miniſteria ho
minũq3 diſpēſas: concede p̄
picius: vt quibus tibi miſtrā
tibus in celo ſp̄ aſſiſtitur. ab
hijs in terra vita noſtra mu-
niatur: p̄. Ad compl' ymn⁹

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Tibi xp̄e an̄ Michael gabriel vts̄ Inuit Angeloꝝ regi deo iubilem⁹ piter Michaelē venerantes pmatē ſolempniter ymn⁹ Tibi xp̄e In pmo noct̄ no an̄ Introibo in domū tuā dn̄e et adorabo ad templū ſcm̄ tuū ps̄ Uerba mea an̄ Stetit angel⁹ iux̄ arā templi hn̄s thuribulū aureū in maū ſua ps̄ Dn̄e dn̄s nr̄ an̄ Aſcēdit fum⁹ arōtū in ↄſpcūi dn̄i de manu āgeli ps̄ In dn̄o vſus Stetit āgl'us iux̄ arā tē. hn̄s Ex omē bti gregorij pape.

Noue ordi Lcō pma nes āgeloꝝ eē teſtāte ſacro eloquio ſcim⁹: āgelos archangelos vtutes ptātes pncipat⁹ dn̄acōes. thronos cherubin atq ſeraphin Eſſe nā q āgelos et archangelos pene oēs ſacri eloquij pagine teſtant̄ Cherubin quoq atz ſeraphin ſepe vt notū eſt lib pphetaꝝ loquūt̄ R Factū eſt ſilenciū in celo dū cōmitteret bellū draco cū michaele archangelo et audita eſt vox milia miliū dn̄ciū Salus honor et vtus oipotenti deo v. Et piectus eſt draco ille mg̃n⁹ qui ſeducit orbē vniūſum et facte ſūt voces magne i ce° dn̄tes Salus. Lcō ſcd̄a.

Quatuor quoq ordi^m^ noia paul⁹ apl's ad ephesios enumerat dicens Sup oēz pncipatū et ptātē et vtutē et dn̄acōez Qui rurſ⁹ ad coloſēſes ſcribēs ait Siue throni ſiue dn̄aciones ſiue pncipat⁹ ſiue ptātes R In ↄſpcū gentiū nolite metuere vos, eni i cordib⁹ vrīs adorate et tiēte dn̄z Angl's. n. e⁹ vobiſcū ē vſus Cātate dn̄o cāticū nouū bn̄ pſallite ei i iubilacōe Ang⁹.

Dn̄acōes vo Lcō tcia. pncipat⁹ ac ptātes iā ad ephesios loqn̄s deſcripſerat: ſ ea quoz coloſēſib⁹ dcūr⁹ pmiſit thronos: de qbz necdū qcq̄ fuerat epheſijs locut⁹ Dū g° ill' qtuor q̄ ad ephesios dixit id ē pncipatib⁹ ꝛ ptātib⁹ vtutib⁹ atz dn̄acōib⁹ ↄiūgū' throni: quiz ſūt ordines q ſpālit exꝑmūt R In ↄſpcū āgl'orū pſallā tibi ꝛ adorabo ad tēplū ſcm̄ tuū. Et ↄfitebor noī tuo dn̄e vſus De⁹ me⁹ es tu et ↄfitebor t̄ de⁹ me⁹ es tu et exaltabo te Et In ſcd̄o noct̄ no an̄ Michael archā

gel⁹ veīt in adiutoriū populo
dei ps̄ Dn̄e quis hi. añ
Michael p̄positꝰ paradisi quē
hōrificant āgelorum cives ps̄
Celi enar. añ Glosus ap-
paruisti in ꝯspcū dn̄i ꝓpterea
decorē induit te dn̄s ps̄. Qui
habitat v̄. Data sūt ei incensa
mlt̄a: vt adoleret ea añ al. au
Quibus dū ange l̄ qrta
li et archangeli cherubin atq;
seraphin adiūcti sūt: ꝓculdu
bio nouē eē angelorum ordines
inueniūt Vn̄ et ipi angelo q
p̄mus est cōditꝰ p ꝓphetā dr̄
Tu sigculū sil̄itudinis plenꝰ
sapiā et pfcūs decore: in deli
cijs paradisi dei fuisti ℟ Ste-
tit angelus iux̄ arā templi ha
bēs thuribulū aureū in manū
sua et data sūt ei incēsa mlt̄a.
Et ascēdit fumꝰ arōtū de ma
nu angeli in ꝯspcū dn̄i v̄sus.
Data sūt ei incēsa multa vt a
dolerz ea añ altare aureū Et
Notādū q͡ nō Lcō quita
ad sil̄itudinē dei fcūs ē sigcu-
lū sil̄itudinis dr̄: vt quo in eo
sbtilior est natura: eo in illo y
mago dei similiꝰ insinuet ex
pressa Quō ī loco mox sbdi
tur Ois lapis p̄ciosus opimē
tū tuū: sardius topasius iasp

crisolitus onichinꝰ et berillꝰ
saphirus carbūculus et sma-
ragdꝰ ℟ Hic ē michael ar
chāgelus p̄nceps milicie an-
gelorum cuius hōr p̄stāt bn̄ficia
ppl'orum Et orō pducit ad reg
na celorum v̄. Angl'i archāge
li throni et dn̄acōes p̄ncipa-
tus et ptātes et v̄tutes celorum
Et orō Lcō sexta.
Ecce nouē dicit nōia lapi
dū: qꝛ pfcō nouē sūt ordines
angelorum Quibz nimirum ordi
nibꝰ ille p̄mꝰ āgelus idō orna-
tus et politꝰ extitit: qꝛ dū cūc
tis agminibꝰ angelorum p̄latus
est: ex eorum cōparacione clarior
fuit ℟ Venit michael ar-
changelus cū multitudine ā
gelorum cui tradidit deus aīās
scōrum Vt pducat eas in para
disū exl'tacionis v̄sus Im
mittet angelꝰ dn̄i in circuitu
timēciū eū et eripiet eos Vt
In tercio nocturno anthi.
Cōcussū ē mare et cōtremu
it terra vbi archāgelꝰ micha
el descendebat de celo ps̄
Dn̄s regn̄ ex. añ Laudemꝰ
dn̄m quē laudāt angeli quē
cherubin ⁊ seraphin scūs sāc
tus scūs ꝓclamāt ps̄ Bn̄-
dic a. añ Data sūt ei incēsa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

multa vt adoleret ea añ alta-
re aureũ q̇d eſt añ oculos dñi
p̃s Bñdic.ij. v̇ Adorate
dñm: omnes angeli eius

Secũdum matheũ.
In illo tpe. Acceſſerũt
diſcipli ad ihm̃ dñtes Quiſ-
putas maior erit in regno ce
lorũ: Et rel' Omẽ origeis
Idete ne cõtempnatis
vnũ de puſillis iſtis: q
credũt in me. Dico eni vob:
ꝙ angeli eorũ in celo ſemper
vident faciem patris mei. q i
celis eſt Sicuti eni abſciden
dos vel erudiẽdos infideles
ac pfidos hoiẽs qui ſcãdalo
ſunt corpi eccie domin⁹ pre-
cepit: ita quoꝫ monet ne quẽ
ex puulis id eſt humilib⁹ ho
minibus ſcd̃m ſeculũ qui ſim
liciter ac fideliter credũt in
ei filio ɔtẽpnam⁹. ℞ In
te illo conſurgens michael
qui ſtat ꝓ filijs vrĩs Et veni
tps q̃le ñ fuit ex eo ex quo
gentes eſſe ceperũt vſqꝫ ad tẽ
pus illud v̇ſus In tpe illo
ſaluabit pplus meus oĩs qui
inuentus fuerit ſcriptus in li
bro vite Et Lcõ octã
Tas eni nõ eſt contempne
vnũquẽqꝫ credentẽ i xp̃o:

qui nõ ſolũ ſeruus dei ſed et
filius ꝑ adopcõnis grãm nũ
cupatur: cui regnũ celoꝝ et
cõſorciũ angelorũ ꝓmittit.
Et merito addidit domin⁹
dicens Dico enim vobis: q2
angeli eorũ in celo ſemper vi
dent faciẽ patris mei qui ĩ ce-
lis eſt ℞ Docebo te q̃ ven
tura ſũt populo tuo ĩ nouiſſi-
mis dieb⁹ et annũciabo tibi
q̇d expreſſum eſt in ſcriptura
veritatis Et nemo eſt adiu-
tor meus in omnib⁹ hijs niſi
michael archãgelus pnceps
veſter v̇ſus Ex die qua po
ſuiſti cor tuũ ad intelligendũ
vt te affligeres i conſpcũ do-
mini exaudita eſt oracio tua
et ego veni ꝓpter ſermones
tuos. Et. Lcõ nona
Qvantã grãꝫ circa vnũquẽ
qꝫ credentẽ in ſe domin⁹ ha-
beat ip̃e declarat: cũ angelos
eorũ ſemꝑ videre faciẽ pr̃is
ſui qui in celis eſt oſtendit.
Eteni circa oẽs credentes ĩ
xp̃o angelorũ magna eſt grã
Deniqꝫ orões eorũ angeli ꝑ
ferũt in celo Eſt eciã circa e-
os et firma angelorũ cuſtodi
a: quoꝝ auxilijs vnuſquiſqꝫ
ab inimicoꝝ iſidijs libatur ℞

Fidelis ſmo et omni accep-
cōe dign⁹ michael archange
lus q pugnuit cū dyabolo grā
dei ille victor in celis extitit.
Et ille hoſtis antiqu⁹ paſſ⁹
eſt ruinā magnā vſus Mi
lia miliū miniſtrabāt ei ⁊ de-
cies cētena aſſiſtebāt ei Et.

Ad laudes antiphō

Dum preliaret michael
archāgelus cū dracone audi
ta ē vox dñciū ſalus deo nrō
a. aū Dū cōmitteret bellū
draco cū michael archāgelo
audita ē vox milia miliū dñ-
ciū ſal⁹ deo nrō aū Archā
gele michael ꝯſtituite princi-
pē ſup oēs aiās ſuſcipiendas
ā Angeli dñi dño bñdicite
in eternū aū Angeli archā
geli throni et dñacōes ꝑnci-
pat⁹ et ptātes vtutes celorū
laudate dñm de celis all'a

Gracia vob Capit.

Gracia vob et pax ab eo qui ē et qui
erat et qui ventur⁹ ē et a ſep-
tē ſpiritib⁹ qui in ꝯſpcū thro
ni eius ſūt: et a ihū xpo qui ē
teſtis fidelis ꝑmogenit⁹ mor
tuorū et ꝑnceps regū terre:
ymn⁹ Xpe ſcōꝝ vſus In
conſpcū Ad bn aū Fcm̄ ē
ſilenciū in celo cū draco ꝯmit
teret bellū et michael pugna
uit cū eo et fecit victoriā all'a.

Ad terciam capitulū.

Vidi angelū fortē deſcē-
dente de celo amictū nube et
yris erat in capite eius: et fa-
cies eius erat vt ſol: et pedes
eius tanq̄ colūpna ignis: ℞
Stetit angl's iux arā templi
a. a. vſus Dñs thuribulū
aureū in manu ſua v̄. Da-
ta ſūt ei incenſa.

Ad ſextam capitulū

Angelus tuba cecinit ⁊
facte ſūt voces magne in celo
dñtes: fcm̄ eſt regnū hui⁹ mū
di dñi noſtri et xpi eius: ⁊ rg
nabit in ſecula ſeculoꝝ amē:
℞ Data ſūt ei incenſa ml'ta
a. a. vſus Ut adoleret ea
aū al. aureū vſus Adorate
dñm Ad nonam capl'z

Vidi angelū volantē p
mediū celi hñtē ewāge-
liū eternū: vt ewangelizaret
ſedentib⁹ in terra: ℞ Ado
rate dñm. aa. v̄ Oēs ange
li eius v̄ In ꝯſpcū angl'oꝝ

In ſcdis veſpis aū Archā
geli michael' cū cet. vt i ꝑmis
veſperis Capitulū.

Factū eſt preliū in celo.
michael' et angeli eius

p̃liabantur cū dracone:ꝛ dra
co pugnabat et āgeli eius et
nō valuerūt:neqꝫ locus inuē
tus est eoꝝ amplius in celo:
ymn⁹ Xp̄e scōꝝ v̾sus In
ↄspcū angeloꝝ Ad mḡt añ.
Archāgele xp̄i ꝑ grām quā
meruisti dep̄camur te ꝑ vni-
genitum dn̄m nrm̄ vt eripias
nos de laq̄o mortis alleluya.
Ad compl' ymn⁹ Tibi xp̄e
añ Michael archangele.
Iheronimi p̄sbiteri collcā
DEus qui nob' ꝑ btm̄ ihe
ronimū cōfessorē sacer-
dotēqꝫ tuū scripture scē veri-
tatē et mistica sacramenta re
uelare dignatus es:p̄ā q̄s:
vt cui⁹ natalicia colimus. ei⁹
semper et erudiamur doctri-
nis et meritis adiuuemur:ꝑ
NAtus in Lcō p̄ma.
opido stridonis beat⁹
iheronim⁹ qd̄ dalmacie quō-
dā pānonieqꝫ cōfinium fuit:
patre eusebio vestē xp̄i puer
rōe suscepit:ibiqꝫ lr̄is grecis
ac latinis a p̄meno eruditus
est. Postq̄ autē om̄e mūda-
narū studiū lr̄āꝝ adeptus ē:
ꝓbatissimoꝝ quoqꝫ mona-
choꝝ habitū fcm̄qꝫ imitatus
est. Lectio secunda.

HAbens victū et vestitum
hijs cōtentus erat:et nudam
crucē nudus sequēs quasi sa-
cerdos et leuita viuebat de
decimis:ac rome postmodū
eccie btī laurencij martirⁱ p̄s-
bit̄ cardinalis ordinat̄. Tūn
cū ibi nō ꝓficeret: spretis oī
bus q̄ in mundo allicere pn̄t
aīm:ꝓpt̄ celoꝝ regna domū
ꝑntes ↄgnatos rome egressⁱ⁹
dereliquit. Lcō tercia.
ET iherosolimā militatu
rus deo ꝑgēs paulā et eusto-
chiū q̄s i fide nutrierat secū du
cens:p̄mo ad gregoriū nazā-
zenū tūc ↄstātinopolitane vr
b̄ ep̄m supplex docilisqꝫ disci
pul⁹ accessit:vt scāꝝ scripturā
rū studijs erudiret. Lq̄rta.
INde in syriā p̄rexit:ꝛ i pos-
sessione euagrij p̄sbiteri ali-
quātulū ↄmoratus ad debita
deiñ loca ita let⁹ accinctusqꝫ
accessit:vt volasse eū magꝭ q̄
measse crederis. Quadrieñ
um itaqꝫ i illa vasta solitudiē
q̄ exusta sol' ardoribus horri
dū monachis p̄stabat hitacu
lū exegit:vbi ei leo tanq̄ mā-
suetissimū aīal' ministrabat:
ducēs ad nem⁹ azinū suum ꝛ
reducens. Lcō quinta.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

VNde ad bethleem ꝑme-
auit: vbi prudens aial' ad pre
ſepe domini ſeſe offerens ꝓ-
manſurꝝ: loca illa vbi domin⁹
patrauit ſacramenta noſtre
redēpcionis viſitauit Bibli
otecā ſane ſuā quā ipē ſibi ſū
mo ſtudio cōdiderat oīmqȝ
librorꝝ orōnes q̄s plene meō
riter retinebat iterū relegēs
diē ieiunans ad veſpam i ſac
co et cinere noctes ducebat i-
ſōpnes Lectio ſexta
PLures itaqȝ religioſorū
quib⁹ vite eius fama ꝯpta eſt
ad eū ꝓtinus cōfluxerūt: bo-
nūqȝ doctorem ꝓuo adhuc ſb
tugurio boni obſuauere diſ-
cipuli Nec multo poſt cellu
lā ſibi ob diſcipulorꝝ ſuorꝝ co
piā et ꝓpter freq̄nciam aduē
tāciū ad bethlehemiticā por
tā q̄ ad occidentem ꝯſpicit et
egredientibus ad ſeptētrio-
nē videt̄ ꝑuulūqȝ habitacio-
nis locellū ꝯſtruxit Ewan-
geliū Vos eſtis ſal ꝑre R̄c i
cōi Remigij et ſociorū ei⁹
EXaudi dn̄e ppl'ȝ tuum:
ſcōrꝝ confeſſorū tuorꝝ re
migij germani vedaſti atȝ ba
uonis ſolempnia celebran-
tē tꝑalis vite tribue pace gau
dere: et eternū reꝑire ſubſidi
um: ꝑ Lectio prima.
BEatus remigi⁹ remēſ
archiepīs lodowicū re-
gem francorꝝ gentilē ꝑmū ex
regibus xp̄ianū ſua ex p̄dica
cione ꝯuertit. Die aūt p̄fixa
cū rex iā nudatus eſſet intra-
re fontē baptātis: cōtigit q̄
nō potuit haberi āpulla criſ-
matis Lectio ſecūda
REx vero ꝓpter aſtātes
erubeſcens: voluit vt differ-
retur Mox deuotus vir re-
migius timens ne peniteret
orauit ad dn̄m: ⁊ nondū com
pleta orōne deſcendit colum
ba de ſublimi ferens āpullā i
ore criſtallinā ꝑlucidā vnguē
to plenā: ⁊ ita in inſtanti bap
tizatus eſt rex et multi cū eo.
Eadē āpulla Lcō t̄cia.
non maior nuce ꝑuula celeſti
vnctione plena ⁊ adhuc i mo
naſterio beati remigij cōſua
ta: dei munere ad inūctionē
regū francie ſemꝑ exuberat.
Poſt multas ergo virtutes
quas dn̄s ꝑ beatū remigiū o
ꝑari dignatus eſt: reuelauit
illi cōſolans illū iminere diē
obitus ſui Lectio q̄rta.
Qva de re ſcōm ſacros ca-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

nones teſtamentū rerū ſuaꝝ
cōdidit: diſpoſitiſqꝫ omnibꝰ
quia vt ſcriptū eſt verus agri
cola omnē vere vitis palmitē
fructū ferentē purgat vt frcm̄
plus afferat oculorū corpora
liū lumine aliq̄ꝺdiu eſt ꝓuatꝰ
quatinus mentis oculis intē
cius q̄ ſupna ſūt ad q̄ toto de
ſiderio anhelabat cōtempla
ri valeret Lectio quinta.

SAudebat āt beatꝰ remi
gius ꝓbacōnis ſue tpe ſemp
gracias deo agere: ymnis dī
et laudibus diebꝰ ac noctibꝰ
vacare: fideli mēte intelligēs
quoniā qui humilit̄ flagella
ſuſcipiunt poſt flagella ſubli
miter ad requiem ſuſcipiūt.
Q̄ð in eo dn̄s in p̄nti volens
oſtendere: quaſi pignꝰ et̄ne
lucis an̄q̄ꝺ decederet viſum e
ius reſtituit Lcō ſexta.

ET nō poſt longū ſpaciū
ſciens adeſſe diē ſui tranſitꝰ.
ꝑ miſſaꝝ celebracōeꝫ ac coio
nis largicionē valefaciens et
dans pacē filijs ſuis: poſtq̄ꝺ
per viginti et duos annos in
clericali ordine ī epiſcopatu
vero ſeptuaginta quatuor cō
tinentiſſime ac religioſiſſime
fidelis ſeruꝰ et prudens dn̄o
miſtrauit nonageſimo ſexto
etatis ſue anno aīa celos pe
netrans terre corpꝰ reddidit

Ewangeliū Sunt lūbi vrī
Leodegarij epī et mr̄is coll.

DEus qui ecciām tuam
beati leodegarij pōtifi
cis martirio decoraſti: da no
bis q̄s ſemꝑ eiꝰ gaudere prō
cinijs: cuiꝰ merit̄ gl'amur: ꝑ
Franciſci cōfeſſoris collcā.

DEus qui ecciām tuā be
ati franciſci meritis fetu
noue ꝓlis āplificas: t̄bue no
bis ex eiꝰ imitacōe t̄rena deſ
picere: ⁊ celeſtiū bonoꝝ ꝑtici
pacōe gaudere: ꝑ Lcō pͣ

FRater eius carnalis hy
emali tempe franciſcū
vilibus pāniculis tectū orōi
vacantem et tremebundū vi
dens: ait cuidā Dic franciſ
co vt de ſudore ſuo vnam nū
miſmatē vendat Q̄ð ille au
diens: alacrit̄ rn̄dit Reuera
ego hanc domino meo ven
dam. Lectio ſecūda

CEpit aūt beatus franciſ
cus ad frēs qui cū eo erāt cū
ſcā pauꝑtate hrē ꝯmerciū: et
in defcū oim̄ q̄ ſūt mūdi nimi
um cōſolati diſponebant ei ꝑ
petue adherere. Dicebat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

eciã ſepius ſcũs pr̄ Quantũ
frẽs declinabũt a pauꝑtate:
tantũ mundꝰ declinbit ab eis
Et q̃rent et non inuenient.
SEd ſi dña; Lcõ t̉cia
meã panꝑtatẽ cõplexi fuerit
mũdus eos nutriet. quia mũ
do dati ſunt ad ſalutẽ Et ite
rũ Cõmercium eſt inter mũ
dũ et fratres Debent ipi mũ
do bonũ exemplũ: debet eis
mundus ꝓuiſionẽ neceſſita
tũ Quando ipi retraxerint
mũdo bonũ exẽplũ fide men
tita: retrahet mundꝰ manum
iuſta cẽſura Marci et mar
celli raboꝝ de martiribꝰ can
tat̃ Et dñr coll'ſequẽtes ad
oẽs horas ſb vna concluſiõe.
EXaudi q̃s Collcã.
dñe p̃ces nr̃as: et int̉ce-
dente btõ marco ꝯfeſſore tu-
o atꝫ põtifice ſupplicacioneſ
noſtras placatus intende
SCõꝝ mar Collcã.
tirũ tuorũ nos dñe ſer-
gij et bachi marcelli et apu-
lei beata merita ꝓſequant̃: ⁊
tuo ſemꝑ faciant amore fer-
uentes: p Lcõ prima.
ROme via appia natale
ſancti marci epi̅ et con-
feſſoris: qui ſedit rome i epa
tu ãnos duos mẽſes octo di-
es viginti ſũme alacritatis cul-
tor et cuſtos aiaꝝ: cupidita-
tes reſecãs iras cõprimens.
malicias ext̉pãs Lcõ ſcõa
Hodẽ die ſcõꝝ martiꝝ mar
celli et apulei Qui q̃dẽ ꝑmo
ſymoni mago adheſerũt ſꝫ vi-
dẽtes mirabilia q̃ dñs oꝑaba
t̃ ꝑ apl'm ſuũ petꝝ relicto ſyõ
ne doct̉ne apl'ice ſe tradide-
rũt ⁊ poſt martiriũ apl'orũ ꝯ-
feſſione xp̄i ⁊ ipi decorati au
reliano ꝯſulari viro ſentenci
am ꝓferẽte martirij repleue
rũt coronã Lcõ tercia
Hodẽ die ſcõrum martirũ
ſergij et bachi ſub maximia-
no imꝑatore: cuius hõribus
ſublimatũ in palacio eiꝰ clari
hẽbantur A quibuſdã ergo
apud imꝑatorẽ accuſati q̄ eſ-
ſent xp̄iani iuſſit eos anthio-
cho duci tradi: vt ſtringeret
eos ad ſacrificiũ Qui cũ blã
dicijs nec minis eos a ꝓpoſi
to incuruare poſſet. btm̃ qui-
dẽ bachũ iuſſit extẽſũ neruis
crudis tãdiu cedi quouſꝫ to-
tus corꝑe diſcuſſus emiſit ſpi
ritũ: btm̃ vero ſergiũ ſequẽti
die de cuſtodia eductũ decol
lari.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Dyoniosij et socioꝝ ei⁹ coll'.

DEus qui hodierna die
btīn dyoniſiū v̄tute con
ſtancie ī paſſione roboraſti:
quiq; illi ad predicandū gen-
tibus gl'az tuā ruſticū et eleu
theriū ſociare dignatus es: t̄
bue nobis q̄s ex eoꝝ imitaci-
one ꝑ amore tuo ꝓſpera mū
di deſpicere: et nulla ei⁹ adū
ſa formidare: p. Lcō ꝑma

BEatiſſimus et accepta
bilis xp̄o hoſtia dyoni-
ſius in ocul' ſuoꝝ ſup lcīn fer-
reū ſuppoſitis flāmis nudus
extenſus eſt: et cātabat dicēs
Ignitū eloquiū tuū dn̄e ve-
hementer: et ſeruus tuus di-
lexit illud. Et cū ambuſto to
to corpore fuiſſet leuatus ad
beſtias ferociſſimas in rabiē
multo ieiunio excitatas ꝓiec
tus ſubrigitur: ſed cōtra eas
ſigno crucis fcō manſuetiſſi-
me ꝓcidebāt ei. Lcō ſcd̄a

PRepantur quoq; ingen
cia clibani incēdia: et ī ea vir
dn̄i dyoniſius vexillo ſcē cru
cis armat⁹ ꝓicitur. Int̄ hec
ſancti dn̄i ruſticus ⁊ eleuthe
rius flentes et ad penas ſimi
les voto ꝓmptiſſimo ꝓpan-
tes: vincti differūtur non di-
mittūtur. Extincto autē ad
orōnē ei⁹ incendio: btūs pon
tifex dyoniſius patibulo cru
ciand⁹ appēdit. Lcō t̄cia

VNde ſemp ihm̄ xp̄m veꝝ
deū eſſe cūctis ſpectantibus
p̄dicans diucius tortus nec
mortuus deponit̄: et in carce
re tres ſiml' elci dn̄i cū fideliū
multitudine recludūt̄. Ubi
cū miſſarū ſolempnia vt con-
firmarent̄ fideles celebraret
hora q̄ frangebat̄ panis ſcūs
quo ip̄e et ppl's cōicare debe
bāt reſplenduit lux ſup eū de
celo. Lectio quarta.

IN q̄ veniens appuit ei dn̄s
ihūs xp̄s cūctis videntib⁹ cū
multitudine angeloꝝ: et acci
piens panē ſcm̄ dedit illi di-
cens. Accipe hoc care meus
qd̄ mox ꝯplebo t̄ vna cū prē
meo: qm̄ mecū ē maxiā mer-
ces tua: ⁊ hijs qui audierit te
ſalus in regno meo. Ac fciēs
fortit̄: et memoria tua erit in
laudem. Lectio quinta

HIjs quoq; explicitis aſſūt
carnifices: qui xp̄i faml'os de
ſq̄lore carceris educētes. pre
fci obtutib⁹ iteꝝ p̄ſentarunt.
Deiñ terrore ſbiūcto mltiſ;
iniurijs et nō ātea platis ſup

plicijs macerati xp̄i ſe famu-
los magna cõfeſſionis voce
ꝓnūciāt: lacerabat̄ qꝫ p̄cipu-
e ſcūs dei ſacerdos hūana ra
bie cui ſuiuit et beſtia

Qua ꝓpter Lcō ſexta.

iterū velut ab inicio v̄gis i cō
ſpetu oīm ſci martires nudi
ceſi et ſuis veſtibꝰ reinduti: e
regiõe ydolij mercurij ad lo-
cū ꝯſtitutū educti ad decolla
cionē ſūt genua flectere iuſſi.
Tūc btūs antiſtes dñi dyoni
ſius orõe fcā cū quo btūs ruſ
ticus et eleutheriꝰ poītis gei
bꝰ et ceruicibꝰ ꝓtenſis hebe
tatis ſecuribꝰ decollati ſunt:
atqꝫ in hac fidei ꝯſtācia ꝑma
nentes reddētes terre corꝑa
btās celo aiās ītulerūt Ewā
geliū. Deſcēdēs ihs Rᶜ i cōi.
Gereonis et ſocioꝝ eiꝰ coll.

Praqs dñe: vt ſicut ſcō
rū martirū tuoꝝ gereo-
nis victoris caſſij florencij ſo
cioꝝqꝫ eorū nos natalicia ce-
lebrāda nō deſerūt: ita iugit̄
ſuffragijs comitent̄: p.

Dum copio Lcō pᵃ.

ſus rōne v̄tutis exerci-
tꝰ q̄i ꝓ religione ſurdis ⁊ mu
tis ydol' inclinaret̄ ſcūs mau
ricius cū ſua legione nō affu-
it: quia interi vt cõmilitones
ſuos ad futura certamina ro
boraret in locū ſpūalis exer-
cicij ſeceſſit Q.ō cū auidꝰ bo
noꝝ exicij referēte ꝑcone re-
ſciret: et ꝑſuaſionibꝰ callidis
aciē diuinā flectere non vale
ret p̄cepit eam ſel' et iterū de
cimari Lectio ſecūda.

Et ſi adhuc qui remane-
rent mori q̄ꝫ cedere mallent:
oēm illā beatiſſimā legionē v
bicūqꝫ fuiſſꝫ diſꝑſa miſſis mi
litibꝰ ſtatuit trucidari. Hoc
ſane littorū laborē precio cō-
ꝑans: vt quo quis plures oc-
cideret eo amplioribꝰ ſpolijs
ſeditatū fuiſſe gauderet

Hec ꝑmū Lcō tercia

apud agaunū opidū vbi mx̄i
ma mltitudo ſci reſedit exer-
citus agebant̄ Inde prece-
denciū ſecuti veſtigia reppe-
rūt ꝑmarios milites caſſiū ⁊
florenciū cū ſeptē alijs ſingul'
eiuſdē conſtancie viris iuxta
veronā ciuitatē i ripa reni flu
minis reſidentes Lcō q̄rta

Hos cū cognouiſſent de o-
rientali fuiſſe p̄ſidio: ſeuiētes
contra eos de confeſſione fi-
dei ſciſcitati ſunt Cumqꝫ illi
nec voluntate cordis nec ſen

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

tencia reſponſionis a ſuperi-
oribus diſcreparent: ſub miſ
ſis capitibus in eodē loco ꝑ
xp̄i noīe inĉēpti ſūt l'quīta
M Oxq; ad btm̄ gereonē e-
iuſq; ſocios trecentos decē ⁊
octo cū illo pariter fide veri-
tatis armatos ꝑſecutor neſci
o velocius an fama peruenit
Progreſſi tamē paululum
ante ſubſequētes carnifices:
in campis magnis agrippine
ciuitatis martirij gl'am ſeſe ī-
uicē cohortantes p̄ſtolati ſūt
Ibi beatus   Lcō ſexta
gereon dux ⁊ martir egregiꝰ
cū illis regis eterni v̄naculis
edomitis ōnibus q̄ ad huius
vite delectacionē poſſent alli
cere: ſemetip̄z ſpōtaneus op
tulit hoſtiā viuā deo Inſani
vero tortores ſcōꝝ ibidē cor
ꝑa cruentātes ꝑ cāpi illiꝰ pla
niciē traxerūt: ⁊ in puteū quē
dā maximū ꝓiecerūt Ewā
geliū Uidens ihūs turbas
In trāſlacione ſci auguſtini
Ad v̄s aū Letare hec ſola.
Pſi ferial' ℞ Uolebat ym.
Magne pr̄. v̄ Ora ꝓ nobis.
Ad mḡt in vtriſq; v̄s aū. O
rex altiſſime. Cetera vt̄s in
natali eius Poſt mḡt Me

mō de ſanctis in cōi Compl'
de tp̄e. Et i ſecūdis v̄s ℞ nō
dicitur.   Lcō prima
DEfūctus beatꝰ auguſti
nus in ciuitate ſua ypo-
nenſi tercio mēſe obſidionis
eiuſdē quinto kalendas ſep-
tēbris: a ſcis coepiſcopis qui
p̄ntes aderant et fratribꝰ ſu-
is ibidē cū luctu et merore ſe
pultus eſt: ſed inde poſtea di
uino diſponēte cōſilio ſardi-
niā trāſlatus ē   Lcō ſcda
Illic v̄o fere vſq; ad ducē-
teſim̄ octogeſim̄ obitꝰ ſui ānū
hōrifice iacuit: donec occl'to
ſ nō iniuſto dei iudiᵒ eadē ci
tas ꝑdicc̄i ſuccubuit Uerꝝ p
tm̄ cū eadē ciuitas hoſtili ſuc-
cūberet excidio: nō ſuſtinuit
dina ꝓuidē vt viri ſci fama
obrueret ſilēcio   Lcō t̄cia
Eo quidē tēpore r̄ligioſus
rex leuthbrandꝰ deo diſpo-
nēte regebat ytaliā: qui dili-
gens q̄ dei ſūt ſcām ſumoꝑe
venerabat̄ ecciāꝫ Is nimiꝝ
leuthbrādꝰ deuocōe pulſatꝰ
ñ modica ī hōre bti pet̄ apl'i
foras muros cītat̄ papie baſi
licā edificauit: quā inſignē or
natu regio aureū celum no-
minauit.   Lcō quarta.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Qui dū ſollicite impēderet
ſtudiū: audiuit ꝙ hoſtilis ſar
racenorū impietas ſardiniā
depopulareť: et locus ille ve
nerabilis ī quo btūs auguſti
nus diu honorifice requieue
rat cōtemptui habereť. Aſſu
mens itaqꝫ legatos quos fi-
deles ⁊ ſtrēnuos iudicauͭ cū
multo auri ⁊ argenti pōdere
eos illo deſtinauit: orans et
orando impans: vt vel p̄ce vľ
precio vel quolibet ingenio
ſcm̄ illud corpus de ſardinia
tollere et ſibi niterentur af-
ferre.

Lectio quinta

Dicebat enim princeps
deuotꝰ ecciām ſuā digno ful
gore clareſcere: ſi tanto mere
retur thezauro diteſcere. Il
li vero iniūctū ſibi fidelit̄ exe
quentis officiū ſardiniā pro-
fecti ſunt: et aſſūpto corꝑe da
tom l'to p̄cio cū gaudio reuer
ſi ſunt.

Lectio ſexta.

Rex aūt leuthbrāďꝰ cog-
nito ꝙ voti cōpotes redirent
nūcij: multo ſtipatus milite e
is letabūdus occurrit: et ſcm̄
illud corpus flexo genu ruēs
in faciē humiliter adorauit.
In cuiꝰ p̄ńcia ꝑ btm̄ auguſti
nū multa deus illic mirabilia
operatꝰ eſt: vt cuius vita ex-
titit mirabilis poſt mortem
nichilominꝰ appareret lauda
bilis. Ewangeliū. Vos eſ
tis ſal terre. Rc in cōi

Kalixti pape et martirī coll.

Deus qui nos cōſpicis
ex nr̄a infirmitate defi-
cere: ad amorē tuū nos miſe-
ricorditer ꝑ ſcōꝝ tuorū exem
pla reſtaura: p

Lcō ꝑma

Palmacius cucurrit ad
btm̄ calixtū: ꝓcidenſqꝫ
ad pedes eius et baptizatus
clamabat dicens. Vere vidi
dn̄m ihm̄ xp̄m lumen verū: q
me illuminauit. Deiň tentus
palmacīꝰ a torq̄to t̄buno pn̄-
tatuſqꝫ alexandro: ſimplicio
ſenatori traditur. Cūqꝫ ieiu-
nijs et orōibus inſtaret et la-
crimis: felix quidā noie ꝓ vx
ore clinica rogabat mittens
ſe ad pedes palmacij. Tunc
pn̄te ſimplicio et domo eius
palmacio orante cū lacrimis
venit blanda vxor felicis pe-
dibus ſuis currens ad domū
ſimplicij: pecijtqꝫ baptizari.
Miſit ergo

Lcō ſcōa:

palmacīꝰ ad calixtū epm: ve-
nienſqꝫ felicē fonte lauit cum
vxore ſua blanda. Vox ſim

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

plicius ſenator ⁊ ipſe credid':
baptizatiqȝ ſunt ꝓmiſcui ſex
us numero ſexagintaocto.
Quos alexander iuſſit oēs
capitis ſubire ſentēciā: ⁊ ꝑ di
uerſas rome portas ſuſpēdi.
ad terrorē xp̄ianorū Occidit
autē et beatū calepodiū: trac
tumqȝ ꝑ ciuitatē corpus eius
i tyberim iactari fecit: quod
inuentū a piſcatoribus cum
aromatib⁹ ſepeliuit calixtus
epiſcopus. Lcō tercia
AB eo die cepit alexanđ
curioſe querere calixtū ep̄m:
miſitqȝ occulte trans tyberī
et tenuit eū: p̄cipiens vt in e-
odē loco fame cruciaretur.
Qui dū quīta die nichil vic-
tus accepiſſet: ieiunijs ⁊ ora
cionib⁹ magis roboratus iuſ
ſit eū fuſtibus cedi: et ſi quis
ad eū veniret occideretᷣ Cū
qȝ multis diebus in cuſtodia
eſſet maceratus iuſſit eū per
feneſtrā domus precipitari:
et ligato ad collū eius ſaxo in
puteū demergi: et in eo ꝑ ru-
dera tumulari Collcā.
DEus qui nos beati gal-
li cōfeſſoris tui ānua ſo
lempnitate letificas: cōcede
ꝓpicius: vt cui⁹ natalicia co-
lim⁹ eciā actiones imitemur:
ꝑ xp̄m dn̄m nr̄m amen
Luce ewangeliſte collecta.
INteruenīat ꝓ nobis dn̄e q̄s
ſcūs tuus lucas ewāgeliſta:
qui crucis mortificacionē iu-
giter in ſuo corpore ꝓ tui no-
minis honore portauit: ꝑ
Lcōnes et omeliā R̄ſ ē marci ewangeliſte
Undecim miliū v̓ginū coll'.
DA nobis dn̄e de⁹ nr̄ ſcā
rū martirū vndecim mi
liū v̓ginū palmas inceſſabili
deuocōe venerari: vt q̄s dig
na mente nō poſſumus cele-
brare: humilib⁹ ſaltem freqn̄
tem⁹ obſequijs: ꝑ Lcō pᵃ
BEata vrſula ꝯ̓gines
ſuas cōmonuit ſuꝑnum
auxilium ardentiſſima ſpūs
cōtricione inuocare Qui⁹ āt
dn̄s ventū de thezauris ſuis
ꝓduxit. impulſamqȝ claſſem
vni⁹ diei noctiſqȝ ſpacio ſcdo
curſu i portū q tyele dᷣ ītegro
tā nauiū q̄ꝫ puellarū numero
ꝑduxit. Lcō ſecunda.
Ibidē cū nocte pauſaſſent:
cōꝑatis vtēſilib⁹ ad inſignē
germanie metropoli coloniā
ꝑuenerunt Cū itaqȝ diurno
labore feſſis ſōpnus obrepet

btā vrſula videns in ſōpnis
angelice claritatis virū audi
uit. Scito inquit filia: q2 qđ
diu cōcupieras. cū dulciſſiō
ſororū tuarū cōtubnio romā
ꝑuenies: pactiſqȝ votis huc i
pace reuerſe hic pauſabitis:
⁊ ad celi thalamū cū martirij
gl'a venietis Lcō tercia

At illa q̄ audierit et vide-
rit in auribus oim̄ expoſuit:
cōiqȝ exultacione facta quia
digne habite eſſent ꝓ nomīe
ihesu cōtumeliam pati cupiē
tes iā diſſolui et eſſe cū xp̄o
vilificantes baſileā applicue
runt: religatiſqȝ trieribus pe
destri itinere romā ꝑuenerūt

Ibi cum Lcō quarta

perluſtratis ſcōꝝ liminibus
peruigiles in orōe. lacrimis
interiorē habitū quaſi ad tri-
cliniū ꝓceſſure eterni regis
componerent: pactis votis
baſileam reuerſe: aſcenſiſqȝ
nauibus coloniā applicuert
Aderat tunc ibi barbara hu
noꝝ gens: q̄ galliarū et ytalie
et germanie terris vaſtatis.
coloniā arta obſidione valla
bat. Lectio quinta

Nondū hac prodēte fama
virgines iam pridē cognita i-
colarū humanitate: ſine hu-
iuſmōi ſuſpīcōe ī trā egreſſe
ſūt Et ecce barbari explora-
to ꝙ xp̄iane eſſēt ſbito cū cla-
more ſuꝑ eas irruētes quaſi
lupi in ouilia: infinitā illā mľ
titudinē ihumana crudelita-
te ꝑemerūt Lcō ſexta

Cumqȝ beluina rabies ad
beatā vrſulā iugulandā ꝑue-
niſſet: ꝑnceps ſcelerū ammi-
rabili pulchritudine cōſpcā
depoſito paululū rigore. ad
amatoria cepit verba deſcen
dere. Virgo aūt dn̄i cū hui⁹
modi liberrima vocis et ha-
bitus indignacione quaſi ꝑn
cipē tn̄brarū exſufflaſſet: ictu
ſagitte tn̄ſūberata cū tot vic-
tricibus turmis ad celi pala-
ciū purpureo ſanguine laure
ata migrauit Ewangeliū

Simile ē regnū celoꝝ decē v
ginib⁹. Seuerini epi ⁊ ꝯfeſ

Deus qui hodiernā diē
ſacratiſſimā nobis in be
ati ſeuerini ꝯfeſſoris tui atqȝ
pontificis ſolempnitate ību
iſti: adeſto ꝓpicius eccīe tue
p̄cibus: vt cui⁹ gloriatur me-
ritis muniatur ſuffragijs: P
xp̄m dn̄m nr̄m amen.

Criſpini et criſpiniani mr̄m

SAnctorū martirū tuoꝝ crıſpıni et criſpiniani nos domine feſta tueantur: ⁊ eorum cōmendet oracio veneranda: p xp̄m dn̄m nr̄m a.

Lectio Lcō prima

Ricuarus miniſter impietatis p̄claros martires criſpinum et criſpinianū extenſos troclea: cedi fuſtibus iuſſit. Ac hij in tormentis cōſtanti mente celeſtia contemplantes orabant Tunc furore inſaniens molares ad ſingulorum colla ſuſpendi iubet: et hyemis tempore in fluuio velud ſub glacie mergi.

Sed crea Lcō ſcda.

tura ſuo famulante deo: martires eius nec aqua mergere. nec petra p̄mere. nec frigus potuit ſtringere: ſed pocius quaſi eſtiuis lauachris delectati: ꝓiecto molari onere ad alteram natantes illeſi perueniunt fluminis ripam Ricti ouarus autē videns ſe nichil illatis aduerſus xpriſti martires preualuiſſe ſupplicijs: ſeſe concite furens iniquus precipitauit in ignem: et ita morte peſſima vitā finiuit indignam. Lectio tercia.

QUod videntes victores xpriſti martires deuote domino p̄cem fundere: vt ereptos de certamine ad ſe ꝓpicius iuberet venire. Quibus nocte per reuelacionē eſt oſtēſum: ꝙ luceſcente die percepturi eſſent laborum et confeſſionis ſue premiū Nā maximianus mox audita ſatellitiſ ſui rictiouari perdicione: ſāctos dei poſtꝙ digiti eorū ſubul' tranſfixi et de dorſo eoꝝ lora preciſa ſunt gladio puniri precepit Symonis et iude apoſtolorū Omnia in cōmuni preter omeliā.

Secūdum Johannem.

IN illo tempore. Dixit ihūs diſcipulis ſuis. Hec mando vobis: vt diligatis inuicem. Et reliq̄

Auguſtini.

HEc mando vobis vt diligatis inuicem: ac per hoc itelligere debemus hūc eſſe fructum noſtrū de quo ait: ego vos elegi vt eatis et fructum afferatis. et fructus veſter maneat. Caritas ergo eſt fructus noſter:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

quã definiuit apl'us de corde
puro et ꝯſciã bona et fide nõ
ficta. Lectio octaua

Hac diligamus inuicẽ: hac
diligamꝰ deũ Neqꝫ enĩ vera
dilcõe diligeremꝰ inuicẽ: niſi
diligentes deũ Diligit enim
vnuſquiſqꝫ ꝓximũ tꝙ ſeipꝫ:
ſi diligit deũ. Nã ſi deũ non
diligit: non diligit ſeipm In
hijs enim duobus caritatis
preceptis tota lex pendet et
ꝓphete: hic eſt fructus nr̃
De fructu Lcõ nona

itaqꝫ nobis mãdans hec mã
do inquiens vobis vt diliga-
tis inuicẽ: adiecit atqꝫ ait Si
mundus vos odit: ſcitote qꝛ
me priorẽ vobis odio habu-
it. Cur ergo ſe mẽbꝝ ſupra vᷣ
ticẽ extollit. Recuſas eẽ i cor
ꝑe: ſi nõ vis odiũ mũdi ſuſti-
nere cũ capite Collecta.

DEꝰ q nos ꝑ btõs apl'os
tuos ſymonẽ et iudã ad
agnicõez tui nois veire t̃bu-
i ſti: da nob̃ eoꝝ gl'am ſempit̃
nã et ꝓficiẽdo celebrare: ꝛ ce
lebrãdo ꝓficere: ꝑ dñm ꝛc̃
In vigᵃ oim ſcõꝝ Sᵐ Lucã

TNill'. Eleuatis ihs ocul' in
diſcipl'os ſuos dicebat. Bti
pauꝑes: qꝛ vr̃m eſt regnũ dei
Et reliq̃ Bede

AT ſi gñaliter omnibꝰ lo
quitur ſpecialius tñ ocu
los ſaluator in diſcipulos le-
uat: vt hijs qui verbũ intẽta
cordis aure ꝑcipiunt lacius
ſaporis intimi lumen aperiat
Cui ſimile eſt qđ mathéꝰ ait
Et cũ ſediſſet acceſſerũt ad
eũ diſcipuli eius: et aꝑiẽs os
ſuũ docebat eos dicens Bti
pauꝑes ſpũ Lcõ ſecũda.

Nam quibꝰ os in monte ſe
dẽs aꝑit vt magna ſblimiter
audiãt: in eos oculos ſtans i
campo dirigit vt audita pa-
tenter intelligant Beati ita
qꝫ pauperes: non vtiqꝫ oĩs
ſed illi tñmodo qui oẽ pñtis
ſeculi tã et ſi altũ videatur ꝓ
nichilo culmẽ ducunt. Qui
merito regni celeſtis ꝑhiben
tur munere digni: qꝛ delecta
cionis huãne ꝓbant̃ cupidi-
tate nudati Lcõ tercia.

Qvalem ſe rex dauid pau-
periem ſuſtinuiſſe declarans
ait Ego vero egenus et pau
per ſum Et alibi non modo
terreſtria ſed et ipa ꝓ dño ſu
ꝑceleſtia ꝑuipẽdens dicẽſqꝫ
qd enim michi in celo. et a te
quid volui ſuper terrã: mox

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

vbi ſpei ſue fixiſſet anchorã.
ſubdēdo manifeſtat ℟ Michi
autē adherere deo bonũ eſt:
ponere in dnõ deo ſpem meã
Omniũ ſcõrum ad veſpas ã.
Scim⁹ qm̃ di-
ligentib⁹ deũ
oia coopant̃ i
bonũ hijs qui
ſcdm̃ ꝓpoſitũ
võti ſũt ſancti ℟ Psi oia laud
añ Sapiãm ſcõrum narrãt
populi et laudē eorũ ꝓnunci
at ois eccia añ Reddet de
us mercedē laborũ ſcõrũ ſuo
rũ et deducet illos in via mi-
rabili añ Scm̃ eſt verũ lu-
men ãmirabile miniſtrans lu
cem hijs qui ꝑmanſerũt in a-
gone certaminis recipiũt ab
ipo ſplendorē ſempiternũ in
quo aſſidue felices letantur.
añ Gaudent in celis aie ſcõ
rũ qui xp̃i veſtigia ſũt ſecuti
et qꝛ ꝓ eius amore ſanguinē
ſuũ fuderũt ideo cũ xp̃o exul
tant ſine fine Capitulũ
Cantabũt ſci canticũ no
uũ dñtes dign⁹ es dñe
accipe librũ et apire ſigcula e
ius: qm̃ occiſus es ⁊ redemiſ
ti nos deo in ſanguine tuo ex
omni tbu et lingua et poplo

et nacione: et feciſti nos deo
nrõ regnũ et ſacerdotes: et
rgnabim⁹ ſup terrã: ℟ Be
ati eſtis ſci dei oēs qui meru-
iſtis ꝯſortes fieri celeſtiũ vtu
tũ et pfrui etne claritatis glã
Ideoqꝫ p̃camur vt meõres
nri intcedere dignemini pro
nob ad dñm ihm̃ xp̃m vſus.
Gaudete et exltate qm̃ noia
vrã ſcripta ſũt in celo Ideoqꝫ
ymn⁹ Ihũ ſal. ℣ Letami
i dnõ Ad mgt añ O q̃ glo
ſũ eſt regnũ in quo cũ xp̃o rg
nãt oēs ſci amicti ſtolis albis
ſequũt agnũ quocũqꝫ ierit.
Omnē deus nr Coll.
multiplica ſup nos grãz
tuã: et quoꝝ p̃uenim⁹ gloſa
ſolēpnia: tbue ſbſequi in ſcã
ꝓfeſſione leticiã Eodē die.
ſb vna cõcluſione.
Deus qui nos bti ceſarij
martiri tui ãnua ſolēmpnita
te letificas: ꝯcede ꝓpici⁹: vt
cui⁹ natalicia colim⁹ eciã ac-
cões imitemur: p. Ad ꝯpl.
ymn⁹ Ihũ ſal. añ In ci-
tate dñi ibi ſonãt iugit orga-
na ſcõꝝ ibi cynamomũ et bal
ſamũ odor ſuauiſſim⁹ cãtica
eoꝝ ibi ãgeli et archãgeli ym
nũ deo decantant añ thronũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

dei all'a Inuitat̃ Regẽ re
gũ dñm venite adorem⁹ Q. r
ipe ẽ corona ſcõꝝ oim̃ vſus.
Xpe redẽptor In p̃. n°. añ
Nouit dñs viã iuſtoꝝ qui i
lege ei⁹ meditãt̃ die ac nocte
p̃s Btũs v̓ añ Mirifica-
uit dñs ſcõs ſuos et exaudi-
uit eos clamantes ad ſe p̃s.
Cũ inuoc̃. añ Ammirabile
eſt nomẽ tuũ dñe q2 gl'a ꝛ hõ
re coronaſti ſcõs tuos et con
ſtituiſti eos ſup̱ op̱a manuũ
tuarũ p̃s Dñe dñs vſus
Letamini. Lcõ prima.

Nunc frẽs kmĩ in oĩm p̃
mordijs ſcõꝝ nobis no
miare laudare et gl'ificare cõ
decꝫ cũ qui cũctos ꝯdidit ſãc
tos: p̱ quẽ oĩa fcã ſunt: p̱ quẽ
cũcta ſubſiſtũt elementa Cu
ius maieſtas nec incipit nec
deſinit in ſcl'm: vt merito oĩs
pricipiũ ac finis creature no-
minet̃ ℟ Sũme t̃nitati ſi-
plici deo vna diuinitas eq̃lis
gl'a coet̃na maieſtas p̃ri ꝓliꝫ
ſcõqꝫ flamĩ. Qui totũ ſb̃dit
ſuis orbẽ legib⁹ vſus Prẽt
nobis grãꝫ ditas btã p̃ris ac
nati p̱iterqꝫ ſpũs almĩ. Qui.
Sãcta dei ge Lcõ ſcda.
nitrix ꝛ ſemp̱ v̓go maria tem
plũ dñi ſacrariũ ſpũs ſci v̓go
añ p̱tũ v̓go poſt p̱tũ p̄ntis ſo-
lẽpnitatis diei cũ ſuis v̓gib⁹
exp̱s nullo mõ credenda eſt.
Que dei ppl'm faciendo mo
nebat ſp̱nere p̱ituri lux⁹ ſcl'i:
a lenocinio mortal' nature de
clinare: carnis pudiciciã cũ v̓
ginitat̃ hõre intra cordis hoſ
picia obſ̃uare ℟ Felix nãꝫ
es ſacra. Lectio tercia.

Nouẽ eſſe ordines ãgeloꝝ
ad dei iudicia vel miſteria cõ
plẽda teſtãte ſacro elogo ꝯg-
nouimus: quoꝝ p̃ncipat⁹ ac
ptãtes ſb̃tilit̃ ac mirabilit̃ di
oĩpotentis nutu diſtinguũt̃.
Hijs oĩbus frẽs kmĩ tã deco
ris et deo dilcis angeloꝝ ag-
mĩb⁹ hui⁹ diei ſolempnitatẽ
credimus eſſe cõſecratã ℟
Te ſcm̃ dñm in excelſ laudãt
oẽs angeli dicẽtes Te decet
laus et hõr dñe vſus Che
rubin quoqꝫ et ſeraphin ſcũs
ꝓclamãt et oĩs celic⁹ ordo di
cẽs Te. In ſcdo noct̃no ã.
Dñe qui op̱ati ſũt iuſticiã hi
tabũt in tab̃naculo tuo ꝛ req'
eſcent in monte ſcõ tuo p̃s
Dñe qs hĩ. añ Hec ẽ gñã
cio q̃renciũ dñm q̃renciũ faci
em dei iacob p̃s Dñi eſt t-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ra añ Letamini in dño ⁊ ex
ultate iuſti ⁊ gl'iamini oés rci
corde p̃s. Beati quoꝝ v̈ſus
Exultent. Lcõ quarta
Nunc vero reũtamur ad e-
os quos vnda baptiſmatis ⁊
effuſio ſanguis xp̃i ab errore
p̄mi delicti ac ſqualore vetuſ
te gentilitatis in nouo teſta-
mento ꝑ grãm ſpũs ſancti ab
luendo purgauit: quorũ ocu-
li beati qui xp̃m in carne vei-
enté videre meruerũt. Huic
tã preclare viſioni iohannes
baptã affuit: qui eodé ãgelo
quo xp̃s annũciante cõcept⁹
in exordio p̃dicacionis atq̄
baptiſmatis p̄matũ tenebat:
qui ihesum peccata mũdi tol
lenté videndo agnouit ac di-
gito demõſtrauit ℟ Inter
natos mulierũ non ſurrexit
maior iohãne baptiſta Qui
viã domino p̃parauit i here-
mo v̈ſus Fuit hõ miſſus a
deo cui nomen iohãnes erat
Qui. Lectio quinta.
Huic athlete dei electo cõ-
cordat duodenus apl'oꝝ nu-
merus: quos a p̄mis miracu
loꝝ v̈tutib⁹ ad ꝯponendũ no
ue fidei fundamentũ erigen-
dũ ꝫ adhuc tenere ſtatũ eccl'ie
ꝓuidẽcia diña ex oib⁹ quos
capiebat mũd⁹ elegit: vt i oẽꝫ
terrã ſonus coꝝ p̃dicacionis
exiret: et i fines orb' t'rc corũ
ꝓcederẽt v̈ba Talib⁹ vt cre-
dim⁹ p̄rõnis hec dies ſbiecta
declarat ℟ Qui ſũt hij ℟c
in cõi Lcõ ſexta
Hijs ſbiectũ eſt t̂umphale
nomé martirũ: qui ꝑ diuerſa
tormentoꝝ gña xp̃i paſſioné
non laceſſentibus p̃cordioꝝ
mẽtibus imitabãtur Hij ſũt
triũphatores et amici dei: q
cõtempnentes ſceleratorum
iuſſa principũ mõ coronant̃.
et accipiunt palmas laborũ:
quia fũdati erãt ſupra firmã
petrã id eſt xp̃m Eis nimiꝝ
hũc dié tm̃ credim⁹ ſcĩficatũ:
qñtũ in ſemetip̃is vt ſcĩficaré
tur laborare ꝑ tormẽta ñ ceſ-
ſauere ℟ Iſti ſũt ſci. ℟c in
cõi In tercio nocturno añ.
Timete dñm oés ſancti eius
qm̃ nichil deeſt timentib⁹ eũ
ecce oculi domini ſup̃ iuſtos
et aures eius in preces eorũ.
p̃s Bñdicã añ Dñe ſpes
ſcõꝝ et turris fortitudinis e-
orũ dediſti hereditaté timẽti
b⁹ no" tuũ ⁊ ihitabũt i tabña
cl'o tuo i ſcl'a p̃s Exaudi ds

depcacionē añ Dñe deus
ṽtutū beati oēs qui ſpant i te
nō ṗuabis bonis eos qui am
bulant in equitate in ſcl'a ſcl'o
rū laudabūt te ṗs Qꝫ dilcā
ṽſus Juſti aūt. Ewangl.
Uidēs ibūs t̄bas R Sit.
lūbi. R Innumerabil' Rᵉ
de ṽginibꝰ R Beati pau-
peres ſpū qm̄ ipoꝝ eſt regnū
celorū. bti mites qm̄ ipi poſſi
debūt terrā. bti qui lugēt qm̄
ipi ꝯſolabūtur Beati qui e-
ſuriūt et ſiciūt iuſticiā qm̄ ipi
ſaturabūtur ṽſus Bti mi-
ſericordes qm̄ ipi miām ꝯſe-
quent̄ Beati qui eſuriūt.

Ad laudes antiphō
Vidi turbā magnā quā
dinumerare néo poterat ex
omnibꝰ gentibus ſtātes ante
thronū añ Et ōnes angeli
ſtabāt in circuitu throni et ce
ciderūt in ꝯſpcū agni in fcies
ſuas et adorauerūt deū añ
Redemiſti nos deo in ſāgui
ne tuo ex oī tribu et lingua et
ppl'o et nacōe ⁊ feciſti nos de
o noſtro regnū all'a añ Bñ
dicite dño oms̄ elci eius agi-
te dies leticie et cōfitemini il
li añ ymnꝰ oībus ſcis eius
filijs iſrl' ppl'o ap ꝓpinquāti
ſibi gl'a hec ē oībus ſanctis eꝰ
Ecce ego Capitulū
iohēs vidi alterū ange-
lū aſcendentē ab ortu ſol' bñ-
tē ſignū dei viui: et clamauit
voce magna quatuor āgelis
quibꝫ datū eſt nocere terre ⁊
mari dicens: nolite nocere t̄-
re ⁊ mari neqꝫ arboribꝫ: quo
ad vſqꝫ ſignemus ſeruos dei
noſtri in frōtibus eorū: ym
nꝰ Jhū ſaluator ṽ Glo-
ſus deus Ad bñā Te gl'o-
ſus apl'orū chorus te ꝓphāꝝ
laudabilis numerꝰ te martiꝝ
cādidatus laudat excercitꝰ.
tibi oēs electi voce ꝯfitentur
vnanimes btā t̄nitas vnꝰ deꝰ
Omnipotens Coll'
ſempiterne deus q nos
oīm ſcōꝝ merita ſub vna tri
buiſti celebritate venerari:
q̄s vt deſideratā nobis tue ꝓ
piciacōis hn̄dnanciā multipli
catis interceſſoribꝰ largiaris
De ſcō ceſa. collecta vtā.
Ad terciam capitulū
Vidi turbā magnā quā
dinumerare nemo poterat
ex omnibꝰ gentibus et tribu
bus et ppl'is et linguis ſtātes
añ trhonū et in ꝯſpcū agni a-
micti ſtolis albis: et palme i

manib⁹ coꝛū:et clamabāt vo
ce magna dicentes:ſalus do
noſtro qui ſedet ſup thronū
et agno: ℞ª in cōi de martiri-
bus Ad ſextā capitulū
Audiui vocē angeloꝛū
multoꝛū ī circuitu thro
ni et animaliū et ſenioꝛū:et e-
rat numerus coꝝ milia miliū
voce magna dicenciū.dign⁹
eſt agn⁹ qui occiſus ē accipe
v̄tutē et diuinitatē et ſapiam
et foꝛtitudinē et hōꝛē et gl'a
et benedictionē:
Ad nonam capitulū
Vox de throno exiuit di
cens:laudē dicite deo noſtro
oēs ſerui eius et qui timetis
deū puſilli et magni:qm̄ reg-
nabit dn̄s deus noſter oꝑs:
gaudeam⁹ et exultem⁹ et de-
mus gloꝛiā ei:
In ſecūdis veſpis antiphō.
Virgā v̄tutis ſue emittꝫ
dn̄s in ſplendoꝛib⁹ ſcōꝝ
ps Dixit ā Bn̄acio rcō-
rū benedicet q̄ꝛ exoꝛtū eſt lu
men rectis ps Btūs v̄ aū
Venientes veniēt cū exulta
cōne poꝛtātes manipulos ſu
os ps In cōuer. ā Juſ-
ti cōfitebūtur noī tuo habita
būt rci cū wltu tuo ps Eri
pe me ā Lauda ihrl'ꝫ dn̄m
qui poſuit fines tuos pacē et
bn̄dixit filijs tuis in te. ps
Jpm. Capitulū
Omnes angeli ſtabāt in
circuitu throni et ſenio
rū et q̄tuoꝛ aīaliū:et ceciderīt
in conſpcū agni in facies ſuas
et adoꝛauerunt deū dicētes:
bn̄dictio et claritas ⁊ ſapiā ⁊
grāꝝ actio et honoꝛ et v̄tus
et foꝛtitudo deo noſtro in ſe-
cula ſeculoꝛū amē: ℞ Btī
qui pſecucionē paciūt ꝓpter
iuſticiā qm̄ ipoꝝ eſt regnū ce
loꝛū Btī pacifici qm̄ filij dei
vocabūtur. v̄ſus Btī mun
do coꝛde qm̄ ipi deū videbūt
Btī ymn⁹ Jhū ſaluatoꝛ
v̄ſus Letamini Ad mḡt ā.
Beati eſtis ſci dei oēs q me-
ruiſtis cōſoꝛtes fieri celeſtiū
v̄tutū et pfrui claritatis gl'a.
ideoqꝫ p̄camur vt memoꝛes
noſtri itercedere dignemini
ꝓ nobis ad dn̄m ihm̄ xp̄m.
Collcā vt̄s ⁊ de ſcō euſtachi
o et ſocijs eius ſb̄ vna ↄcluſio
ne coll' ex cōi Finitis v̄s cā
tāt veſpe defūctoꝝ ā Place
bo ps Dilexi ⁊c poſt ā ad m̄.
Dn̄s vobiſcū.coll'. Fideliū.
hec ſola Ad compl' ymnus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Ihū ſaluator añ Laudem
dicite deo noſtro omnes ſcie
ius ⁊ qui timetis deū puſilli
et magni qm̄ r̄gnabit dn̄s de
us noſter oīps gaudeamus et
exultemꝰ et demꝰ gl'am ei
Willibrordi epī ⁊ ꝯfeſ collcā
Concede q̄s omp̄s deus
beati willibrordi cōfeſ-
ſoris tui atqꝫ pontificis nos
vbiqꝫ interceſſionibꝰ adiuua
ri: cuiꝰ nos doctrinis ad agni
cionē tui nominis ꝑuenire tꝛ-
buiſti: ꝑ Lciōes ⁊ ewā. in ꝯi
Quatuor coronatorū
Prā q̄s oīps deus vt qui
gl'oſos martires claudiū ny-
coſtratū ſymphorianū caſto
riū atqꝫ ſimpliciū fortes i ſua
cōfeſſione cognouimꝰ: pios
apud te in nr̄ā interceſſione
ſenciamꝰ: ꝑ Lcō prima
Cum imutari a fide xp̄i
nō poſſent ſacti dei clau
dius nycoſtratus ſymphori-
anus caſtorius atqꝫ ſimplici
us: iubēte lāpadio expoliant̄
et grauiſſime ſcorpionibꝰ ce-
dunt̄ Mox lāpadius a deō
nio correptus expirauit.
Hoc factū cū audiſſꝫ dyocle
cianus: nimio furore repletꝰ
cuidā iuſſit nicecio rogato vt
in loculis plūbeis viui inclu-
derentur Poſt dies āt qua
draginta veniēs quidā nyco-
demꝰ xp̄ianꝰ leuauit cū ip̄is
loculis corꝑa martirū: et i do
mo ſua honorifice poſuit.
Poſt mēſes Lcō ſcd̄a
vndecim dyoclecianꝰ p̄cepit
in termis traianis teplū aſcle
pij edificari: et ſim'acbrū fie
ri ex lapide ꝓconiſſo. Cūqꝫ
oēs ad ſacrificia ꝯpellerent̄:
quatuor quidā cornicularij
ꝯpellebātur ad ſacrificandū
Illis aūt reluctantibꝰ: nūci-
atū eſt dyocleciano auguſto.
Quos iuſſit añ ip̄m ſi'achꝝ
ictu plūbataꝝ deficere Qui
dū diu cederentnr: emiſerūt
ſpiritū. Lectio tercia.
Contigit aūt vt noīa eorū
reꝑiri mime potuiſſēt: iuſſitꝫ
btūs melchiades ep̄s vt ſub
noībus quinqꝫ martirū clau-
dij nycoſtrati ſymphoriani
caſtorij atqꝫ ſimplicij āniūſa-
ria eorū dies recolat̄ Inter
currentibꝰ aūt ānis cuidā ſcō
viro noīa eoꝝ reuelata ſunt.
id eſt ſeuerꝰ ſeuerianꝰ carpo
forus et victorianus Feſtiui
tas vero vt fuerat ſtatuta ce-
lebris in aliorū ſolempnitate

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

martirū ꝑmāſit ac locus qua
tuoꝛ coꝛonatoꝛū noīe iſignis
Theodoꝛi martiris collcā.
DEus qui nos bti theo-
doꝛi martiris tui cōfeſſi
one glo̾ſa circūdas ꝛ ꝓtegis:
pꝛeſta nobis ei⁹ imitacione
ꝓficere: et oꝛacione fulciri: p
PReſes ait Lcō pⁱma
ad btm̄ theodoꝛū. Nō
erubeſcis miſabilioꝛ omniū
hoīm qꝛ ſpas in homine qui
dicit xp̄s: et hunc male pēp-
tū. Scūs martir dixit. Nec
cōfuſio michi et oībus: qui i-
uocant nomē dn̄i nr̄i ihū xp̄i
Tūc p̄ſes dedit aduerſus eū
ſentenciā vt igni tradereur:
ſimlq̄ꝫ cū v̾bo et iuſſio ꝑficie-
bat̄ Atūo btūs martir ſig
naculo crucis te ꝯſignās ma-
nibus poſt tergū ligatis tāq̄
elcūs aries ad holocauſtū do
acceptū et p̄patū: aſpiciens ī
celū ait Dn̄e de⁹ v̾tutū ꝛ oīs
creature bn̄dico te. qꝛ me fe-
ciſti dignū hoꝛe hui⁹: vt acci-
piā ꝑtem cū ſc̄tis martirib⁹
tuis. Lectio ſecunda.
Magnū aūt flamma micāte
vidimus miraculū quib⁹ da
tū eſt videre: qui et reſeruati
ſumus vt annūciem⁹ ceteris
q̄ fcā ſunt Flāma enim in ſꝑe
cie camere fcā eſt tanq̄ velū
nauis a vento repletū: et cir-
cūuallauit coꝛpus beati mar
tiris: et erat nō quaſi coꝛpus
ardēs ſed quaſi panis qui co
quitur Sancto aūt ſpū ſuꝑ
ueniente ſine afflictione erat
btūs martir in medio flāme
laudās et gloꝛificās deū: red
diditq̄ꝫ xp̄o ſpm̄ quinto yd⁹
nouēbꝛis aſſūptū in celos O
doꝛe vero ſuauiſſimo repleti
ſum⁹ oēs Lcō tercia
Facta ē āt vox ad eū de ce-
lis dicens. Ueni dilcē meus
theodoꝛe: intra i gaudiū dn̄i
tui: qꝛ fidelit̄ certaminis tui
curſū ꝯſūmaſti Nec oīa circū
ſtātes nos vidim⁹ et audiui-
m⁹: ſ; et celos aꝑtos vidimus
ſuꝑ eū. Quedā aūt mulier
nomine euſebia coꝛp⁹ ſancti
martirꝭ theodoꝛi vino vnguē
tiſq̄ꝫ p̄cioſis ꝯdiens ꝛ ſyndo
ne mūda iuoluēs poſuit in lo
cū: vbi multi ꝑ eū a varijs īfir
mitatibus liberātur vſq̄ꝫ ad
pn̄tē diē ad laudē et glam dī.
Si fuerit dn̄ica et vacauerit
omē legit̄ ex cōi.
De ſcō martino epo ad vſ̄
ſuꝑ pſalmos feriales añ.

DOmine deꝰ noſter cuiꝰ grã btũs martinꝰ tres mortuos reſuſcitauit ꝯcede ꝓpicius vt ꝑ eiꝰ interuentũ a morte anime rſuſcitari mereamur Capl'a vt ſ in natali ſci auguſtini ℟ Martinꝰ abrahe ym. Iſte cõfeſſ vſus Ora ꝓ nobis bte martine. Ad mgt ã O btm virũ cuius aĩa paradiſum poſſidet vnde exultant angeli letant archangeli chorus ſcõrũ ꝓclamat turba virginũ inuitat mane nobiſcũ ineternum. Collecta.

DEus qui cõſpicis q ex null'a noſtra vtute ſbſiſtimus: cõcede ꝓpicius: vt intercesſione beati martini cõfeſſoris tui atq põtificis contra omnia aduerſa muniamur: ꝑ

DEodẽ die bti mẽne

PRã qs omps deus: vt qui beati mẽne martiris tui natalicia colimus: interceſſione eiꝰ in tui nois amore roboremur: ꝑ Ad ꝯpl' Per oct ymnus Iſte cõfeſſ añ Intercede ꝓ nobis bte pontifex martine ad dñm ihm xm apud quẽ eſt mĩa i ꝑpetuum.

Inuitat Adoremꝰ xp̃m regem cõfeſſorũ oĩm Qui eterna ſcĩn martinũ coronau' gl'a ynnꝰ Ihũ redẽptor In pmo noct no añ. Martinꝰ adhuc cathecuminꝰ hac me veſte cõtexit Psi et v dei cõfeſſ añ Scẽ tnitatis fidẽ martinus cõfeſſus eſt baptiſmi grãz ꝑcepit añ Ego ſigno crucis nõ clipeo ꝓtectus aut galea hoſtiũ cuneos penetrabo ſecurꝰ Lcõ pma

IGitur martinꝰ ſabarie pãnoniaꝝ oppido oriũdus fuit: ſed intra ytaliã ticini alitus eſt: pntibꝰ ſcd̃m ſcl'i dignitatẽ nõ infimis gentilibus tñ Pater eius miles pmũ: poſt tribunus militũ fuit ℟ Hic eſt martinꝰ elcũs di pontifex cui dñs poſt apl'os tantã grãm cõferre dignatꝰ ẽ Ut in vtute tnitatis deifice mereret fieri triũ mortuorũ ſuſcitator magnificus vſus. Uirtutũ meritis plenꝰ ⁊ grã curacõnũ potens multis miraculoꝝ ꝓdigijs claruit i mũdo Ut. Lectio ſecũda.

IPſe armatã miliciã in adoleſcencia ſecutus inter ſcolares alacer ſb rege ꝯſtancio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

deinde ſb iuliano ceſare mili
tauit: nõ tñ ſponte: qꝛ a pmis
fere ãnis diuinã potius ſuitu
tem ſacra illuſtris pũi iſpira-
uit infancia Nã cũ eſſet ãno
rũ decẽ inuitis ꝑntibus ad ec
cleſiam ꝯfugit: ſeqꝫ cathecu-
minum fieri poſtulauit ℟
Dñe ſi adhuc pplo tuo ſum
neccrius nõ recuſo ſubire ꝓp
ter eos laborẽ. Fiat volũtas
tua ℣. Quis optata ſit ſeni
miſſio poſt laborẽ eſt tñ aim⁹
victor annoꝝ et cedere neſci⁹
ſenectuti Fiat. Lcõ tcia.

Mox mirũ in modũ totus i
dei opa ꝯuerſus cũ eſſet ãno-
rũ duodecim heremũ concu
piuit: feciſſetqꝫ votis ſatis ſi
etatis ĩfirmitas nõ obſtitiſſꝫ
Anim⁹ tñ aut circa monaſte
ria aut circa ecciãꝫ ſemꝑ intẽ
tus: meditabat adhuc in eta
te pũili qd poſtea deuot⁹ im
pleuit ℟ Obtm̃ virũ marti
nũ antiſtitẽ Qui nec mori ti
muit nec viuere recuſauit ℣-
ſus In nullã ſe deniqꝫ ꝑtẽ
ꝓnior inclinauerat Qui.

In ſecũdo nocturno anthi.
Cõfido in dnõ qꝫ filia mea p
cibus tuis reddẽda ſit ſanita
ti añ Tetradi⁹ ꝯgnita di v-
tute ad baptiſmi grãm ꝑueñt
añ O ieffabilẽ virũ ꝑ quẽ no
bis tanta miracula choruſcãt

SEd cũ Lcõ quarta.
edcm̃ eſſet a regib⁹ vt vetera
noꝝ filij ad miliciã ſcriberen
tur: ꝓdente prẽ qui felicibus
eius actib⁹ inuidebat cũ eſſet
ãnorũ quindecĩ raptus et ca-
thenat⁹ ſacramentis militari
bus ĩplicat⁹ ẽ: vno tñ ſuo co-
mite ꝯtentus Cui tñ vſa vice
dñs ſuiebat: adeo vt plerũqꝫ
ei ⁊ ipe calciamenta detrahe
ret ⁊ ipe detergerꝫ: cibũ vna
capent hic ſepi⁹ miniſtraret.
℟ Oculis ac manib⁹ in celũ
ſemꝑ intentus Inuictũ ab o
rõe ſpm̃ nõ relaxabat vſus.
Itaqꝫ cũ iã ꝑ aliquot dies vi
febriũ tenẽt In. Lcõ quita

TRiennũ fere añ baptiſ
ma in armis fuit: iteger tamẽ
ab hijs vicijs quib⁹ illd hoiꝫ
genus implicari ſolet Mlta
illi circa ꝯmilitones benigni-
tas mira caritas: paciã vero
atqꝫ humilitas vltra huãnũ
modũ. Nã frugalitatẽ in eo
laudare non eſt neceſſe: qua
ita viſus ẽ vt iã illo tempore
non miles ſed monachus pu
taretur. ℟ Btũs martin⁹

obitũ ſuũ longe ante pſciuit dixitqȝ fratribus Diſſoluci-oné ſui corporis iminere atqȝ indicauit ſe iã reſolui vſus Viribꝰ corporis cepit repen te deſtitui cõuocatiſqȝ fratri bus i vnũ dixit Diſſolucõeȝ Quibus re Lcõ ſexta bus ita ſibi oẽs cõmilitones ſuos deuinxerat: vt eũ mlto affectu venerarent̃. Necdũ tamen regeneratus in xp̃o a-gebat quendã bonis opibus baptiſmatis candidatũ: aſſiſ tere ſcilicet laborantibꝰ opẽ ferre miſeris: alere egentes. veſtire nudos Nichil ſibi ex milicie ſtipendijs preter coti dianũ victũ reſeruabat ℟ Dixerũt diſcipuli ad beatũ martinũ cur nos pater deſe-ris aut cui nos deſolatos reli quis Inuadent enim gregẽ tuũ lupi rapaces vſus Sci mus quidẽ deſiderare te xp̃ȝ ſȝ ſalua tibi ſunt tua p̃mia nr̃i pocius miſerere quos deſeri Inuadẽt. In ſcõo nº. aĩi. Dñs ihũs xp̃us nõ ſe iquit purpuratũ nec dyademate renitenté ſe venturũ eſſe pre-dixꝫ aĩi. Sacerdos dĩ mar tine paſtor egregie ora ꝓ no bis deũ aĩi. Sacerdos xp̃i martine apti ſũt tibi celi ⁊ rg nũ patris tui Ewangeliũ Sint lũbi in cõi ℟ O btm̃ virũ in cuius tranſitu ſcõrum canit numerꝰ angelorũ exul-tat chorus Dimqȝ celeſtiũ v-tutũ occurrit pſallenciũ exer citus vſus Eius eccia vtu tibus roboratur ſacerdotes reuelacõibꝰ gloriant̃ Dimqȝ ℟ O quantus erat luctus õ niũ quãta precipue merenciũ lamẽta monachoꝝ Quia pi um eſt gaudere martino ⁊ pi um eſt flere martinũ vſus. Btĩ viri corpus vſqȝ ad locũ ſepulcbri ymnis celeſtis tur-ba pſeqt̃ Quia ℟ Mar-tinus abrahe ſinu letus exci-pitur Martinꝰ hic paup et modicus celũ diues igredit ymnis celeſtibus hõratur vſus Martinꝰ eps migrauit a ſclo viuit in xp̃o gẽma ſacer dotũ Martinus Ad laudes antiphõ Dixeřt diſcipuli ad btm̃ martinũ cur nos pr̃ deſeri aut cui nos deſolatos relinquis iuadent eni gregẽ tuũ lupi ra paces aĩi. Dñe ſi adhuc po pulo tuo ſũ neccrius nõ rcuſo

laborē fiat voluntas tua aū̄
O virū̄ ineffabilē nec labore
victū̄ nec morte vīcendū̄ qui
nec mori timuit nec viuere re
cuſauit aū̄ Oculis ac mani
bus in celū̄ ſemp̱ intentus in-
uictū̄ ab orōe ſpiritū̄ nō r̄lax-
abat. a. a. aū̄ Martinus a
brahe ſinu letus excipit̄ mar
tinus hic pauꝑ et modic⁹ ce-
lum diues ingreditur ymnis
celeſtibus hōratur ymnus.
Iſte confeſ vſus Ora pro
nobis Ad bn̄ O quāt⁹ luc
tus oīm quāta p̄cipue lamen
ta monachoꝝ et v̄ginū̄ chor⁹
quia et piū̄ eſt gaudere mar-
tino et piū̄ eſt flere martinū̄
Ad horas R̄ⁿ in cōmuni.
In ſecū̄dis veſpis. Aīe de
laud̄ Pſi ferial̄ ymn⁹ Iſ
te cōfeſ v̄ Ora p̱ no. Ad
mḡt aū̄ O btīn̄ pōtificē qui
totis viſcerib⁹ diligebat xp̄z
regē ⁊ nō formidabat ip̄ij p̄n
cipatū̄ o martine dl̄cedo me-
dicamentū̄ ⁊ medice o ſciſſiā̄
anima quā̄ ⁊ ſi gladius pſecu
toris n̄ abſtulit tn̄ palmā̄ mar
tirij nō amiſit.

Lebuini cōfeſſoris coll̄
DEus qui nos āīua bti
lebuini cōfeſſoris tui feſtiui-
tate letificas: da nob̄ eius int̄
uenientib⁹ meritis et ꝑpetua
ꝓtectōe muniri: et ſalutari
gaudere ꝓfcū̄: p̱ Ceta i cōi
de i⁹ ꝯfeſ. nō pont̄ Poſt bn̄
de ſcō martio ā. O qūt⁹ In
ſcōis v̄s de ſcō lebuino cātat
et de ſcō brictio aū̄. Iſte bō
Poſtea ō ſcō mar. a. O btīn̄
pōtificē Brictij epi coll̄.

QUeſu⁹ ops de⁹: vt nrā̄
deuocio q̄ natalicia bti
b̄ctij ꝯfeſ. tui atꝫ pōt. veneāt̄
⁊ colit: prōcinia nob̄ ei⁹ accu
mulet: p̱ Lcōes in ꝯi de i⁹ ꝯ-
feſ. ⁊ pōt. Et ſi v̄erit i dn̄ca
et vacandū̄ fuerit legat̄ eciā̄ e
wan. i ꝯi In ſcōis v̄s nihil ō
ſcō brictio niſi i dn̄ca venerit
Infra oct̄ Oia ſic in die ⁊ in
ſcōis v̄s Nō i dm̄ⁿ legēt̄ lcō
nes ſex ſcōm ordinē cū̄ om̄e
dn̄cali Itē Lcō prima

Interea irruentib⁹ itra galli
as barbaris iulian⁹ ceſar co-
acto in vnū̄ exercitu apō van
gionū̄ ciuitatē donatiuū̄ cep̄ᵗ
erogare militib⁹: et vt ē ꝯſue
tudinis ſiguli citabāt̄ donec
ad martinū̄ ventum eſt
Cvm ve Lcō ſecū̄da.
ro oportunū̄ tempus exiſti-
mās quo peteret miſſionem:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

neq̧ enī integꝝ ſibi fore arbi
trabatur ſi donatiuū non mi-
litaturus acciperet. Hacten⁹
inquit ad ceſarē militaui tibi
patere vt nūc militē deo. Do
natiuū tuū militatur⁹ accipi-
at: xp̄i ego miles ſum: pugna
re m̄ nō licet

Lcō tercia.

Cvm vero aduerſū hāc vo
cē tyrānus infremuit: dicens
eū metu pugne q̄ poſtera die
erat futura nō religionis grā
detrectare miliciā. Ac marti
nus intrepidus ymmo illato
ſibi terrore cōſtancior: ſi hoc
inquit ignauie aſſcribitur nō
fidei craſtina die añ aciē iner
mis aſtabo: et in nomine dn̄i
ihesu ſigno crucis non clipeo
ꝓtectus aut galea hoſtium
cuneos penetrabo ſecurus

Item Lectio prima

NEc multū poſt ammo-
nitus ꝑ ſoporem vt patriā pn
teſq̧ quos adhuc gentilitas
detinebat religioſa ſollicitu-
dine viſitaret: ex volūtate ſci
hylarij ꝓfectus eſt: multiſq̧
ab eo obſtrictus p̄cibus et la
crimis vt rediret. Deſt⁹ vt
ferūt ꝑegrinacionem illā ag-
greſſus eſt cōteſtatus fr̄ibus
multa ſe aduerſa paſſurū: qd̄
poſtea rei euentus ꝓbauit.
Ac ꝑmū inter alpes deuia
cōſecutus: incidit ī latrones.
Cūq̧ vnus ſecuri leuata ī ca
put eius libraſſet: ictū ferien
tis dextere ſuſtinuit alt̄. Vic
tis tamē poſt tergū manib⁹:
vni ſuandus et cuſtodiend⁹
traditur.

Lcō tercia

Qvi cū eū ad remociora lo-
ca duxiſſet: ꝑcūctari ab eo ce
pit quiſnā eſſet. Rn̄dit xp̄ia-
nū ſe eſſe. Querebat eciā ab
eo an timeret. Tūc vero con-
ſtantiſſime ꝯfitetur nunq̄ ſe
fuiſſe tā ſecurū: qꝛ ſciret miāz
dei maxime in tēptacionib⁹
affuturā: ſe magis illi dolere
qui xp̄i mīa vtpote latrocini
a exercens eſſet indignus

Item Lcō prima

QVidā cathecumin⁹ iūx
it ſe ei: cupiens ſciſſimi viri ī-
ſtitui diſciplinis. Paucis qp
pe interpoſitis dieb⁹ languo
re correptus vi febriū labora
bat: ac tum martin⁹ forte diſ
ceſſerat. Qui cū ꝑ triduum
defuiſſet: regreſſus exanime
corpus inuenit. Ita ſubita
mors fueāt: vt abſq̧ bap^te hu
manis rebus excederet.

Lectio ſecūda

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Corpus in medio poſitum
triſti merenciū frm̄ frequen-
tabatur officio: tū martinus
flens et eiulans accurrit Tū
vero tota ſciñ ſpiñ mente con
cipiens egredi cellulā in qua
corpus iacebat ceteros iubꝫ
ac foribus obſeratis ſuꝑ exa-
minata defūcti fratris mem-
bra ꝓſternit̄ Lcō tercia.

Et cū aliq̄ꝺiu oracioni i-
cubuiſſet ſenſiſetqꝫ ꝑ ſpm̄ do
mini adeſſe v̄tutē: erect⁹ pau
lulū et in defūcti ora defixus
orōis ſue ac miſcdie dn̄i intre
pidus expectabat euentum.
Vixqꝫ duaꝝ fere horaꝝ ſpa
ciū interceſſerat: vidit defūc-
tū paulatim membris oībus
ꝯmoueri: et laxatis in vſum
videndi palpitare luibus.

Item Lectio prima

Nam vero ſūpto ep̄atu
qualē ſe qn̄tūqꝫ p̄ſtiterit: nō
eſt noſtre facultatis euolue-
re Idem eni cōſtantiſſime ꝑ
ſeuerabat qui prius fuerat.
Eadē in corde eius huilitas
eadē in veſtitu vilitas fuit: at
qꝫ ita plenus auctoritatis et
gracie implebat ep̄i dignita-
tem: vt non tamen propoſitū
monachi v̄tutēqꝫ deſereret

Aliq̄ꝺiu Lcō ſcda
ergo adherenti ad eccleſiam
cellula vſus eſt Deinde cū i-
quietudinē frequentancium
ferre nō poſſet: duobus fere
extra ciuitatē milib⁹ monaſ-
terium ſibi ſtatuit Qui loc⁹
tam ſecretus et remot⁹ erat:
vt heremi ſolitudinem nō de
ſideraret. Lcō tercia.

Ex vno eni latere p̄ciſa mō
tis excelſa rupe ābiebatur: r̄-
liquā planiciē liger fluuius
reducto paululum ſinu clau-
ſerat vna tantū eadēqꝫ arta
admodū via adiri poterat.
Ipe ex lignis contextā cellu
lam habebat. Multi quidē
e fratribus in eundē modū:
pleriqꝫ ſaxo ſuꝑiecti montis
cauato r̄ceptacl'a ſibi fecerāt

Item Lectio prima

Nunq̄ꝫ hora vlla momē
tumqꝫ preterijt: quo non aut
orōi incūberet aut inſiſteret
lcōni Quin eciā iter legendū
aut ſi qd forte aliō agebat: nū
q̄ aim ab orōe laxabat Ni-
mirū vt fabs ferrarijs moris
ē q int opādū ꝓ quodā labo-
ris leuamiē icudē ſuā feriūt:
ita martin⁹ eciā dū aliud age
re videret̄ ſemꝑ orabat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

O vere btūs: Lcō ſcda
in quo dolus nō fuit Nemi-
nē iudicans: neminē damp-
nās: nulli malum ꝓ malo rͦd
dens Tātam quippe a diuer
ſum oēs iiurias paciaꝫ aſſūp
ſerat: vt cū eſſet ſūmus ſacer-
dos ipune eciā ab infimis cle
ricis lederetur: nec ꝓpter id
eos aut loco vnq̄ amouerit
aut a ſua quantū in ipo fuit
caritate reppulerit Lcō 3ª
NEmo vnq̄ vidit illū ira
tū: nemo merentē nemo ridē
tem Unus idēqꝫ ſemp celeſ-
tē quodāmō leticiā wltu pfe
rens: extra naturā hominis
videbatur Nūq̄ i illius ore
niſi xp̄s: nūq̄ in illius corde
niſi pietas niſi pax niſi mia i-
erat Plerūqꝫ eciā ꝓ eorū q
obtrectatores illius videbāt
ſolebat flere peccatis: qui re-
motū et quietū venenatis lin
guis et vipeo ore carpebant.
In ocē bti martini Dia ſicut
in feſto Lectio prima.
MArtinus igit̄ obitū ſuū
longe ante pſciuit: dixit
qꝫ fratribus diſſolucionē ſui
corporis iminere Tum vero
meror et luctus oīm vox vna
plangenciū: cur nos pater de
ſeris: aut cui nos deſolatos
reliquis: Inuadēt gregē tu
ū lupi rapaces. Et quis eos
a morſib⁹ nris pcuſſo paſto-
re phibebit: Lcō ſecūda
SCimus quidē deſidera
re te xp̄m: ſꝫ ſalua ſūt tibi tua
pmia nec dilata minuēt̄: nri
pocius miſerere quos deſeri
Tūc ille motus hijs fletib⁹.
vt totus ſemp in dn̄o miſcdie
viſcerib⁹ affluebat lacmaſſe
phibet̄: ꝯuſuſqꝫ ad dn̄m hac
tm̄ fletibus voce rn̄dit Dn̄e
ſi adhuc pplo tuo ſū ncc̄rius
non recuſo laborē: fiat volun
tas tua Lcō tercia.
NImirū īter ſpē amorēqꝫ
poſit⁹ dubitauit pene qd mal
let: qꝛ nec hos deſerere nec a
xp̄o volebat diucius ſeparī:
nichil tamē i voto ſuo ponēs
aut volūtati relinquens: totū
ſe dn̄i arbitrio ptātiqꝫ cōmit
tens. Lcō quarta
Nōne tibi hijs pauciſſimis
v̄bis dicere videt̄ ḡuis qdē ē
dn̄e corporee pugna milicie.
et iā ſatis eſt q̄ hucuſqꝫ certa
ui: ſꝫ ſi adhuc i eodē labore ꝓ
caſtris tuoꝝ ſtare me pcipis
nō recuſo nec fatiſcentē cau-
ſabor etatē: munia tua deuo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

tuis implebo: ſub ſignis tuis quo ad ipe tu iuſſeris militabo:

Lectio quinta.

Et q̃uis optata ſit ſeniſſio poſt laborē. eſt tamen anim⁹ victor annoꝝ ⁊ cedere neſci⁹ ſenectuti: at ſi iam pcis etati bona ē michi dñe volūtas tua: hos vero quib⁹ time o ipe cuſtodias O virū ieffabilē nec labore victū nec morte vincendū: qui in nullā ſe ptē ꝑnior iclinauerat: nec mori timuit nec viuere r̃cuſauit.

Itaqȝ cū iā Lcō ſexta.

p aliquot dies vi febriū tēret nō tñ a dī ope ceſſabat Per nox in orōibus et vigilijs fatiſcentes artus ſpiritui ſeruire cogebat: nobili illo ſtratu ſuo i cinere et cilicio recubās Et cū a diſcipul' rogaret̃ vt ſaltē vilia ſibi ſineret ſtramēta ſupponi: nō decet inquit filij xp̃ianū niſi in cinere mori. Ego ſi aliud exemplū vobis relinquo: ipe peccaui ¶ Elizabet vidue añ Veni electa v̄ſus Spē tua. Coll':

Tuorū corda fideliū d̄s miſerator illuſtra: ⁊ btē elizabeth p̃cibus glorioſ fac nos ꝓſpera mūdi deſpicere: ⁊ celeſti ſēp ꝯſolacōe gaudere: p Cecilie v̄ginis ⁊ martiris Ad vš añ Cecilia faml'a Rᶜ in laud R Dñe ihū xp̃e ymn⁹ Ihū corō. v̄ Spē tua. Ad mḡt ā Virgo glo'ſa ſēp ew̄ᵐ xp̃i gerebat i pectore ſuo nō diebus neqȝ noctibus a colloquijs diuinis et orōe ceſſabat. Collcā.

Deus qui nos ānua btē cecilie martirī tue ſolēpnitate letificas: da vt quā veneramur officio: eciā pie cōuſacionis ſeq̃mur exēplo: p Ad mš Inuit. ym. p̃si ⁊ v̄ i ꝯi In p̄. n°. añ Cecilia v̄go almachiū exſupabat tyburciū et valerianū ad corōs vōbat ā Expāſ maib⁹ orabat ad dñz vt eā eripet de inimicis ā Cilicio cecilia mēbra domabat deū gemitibus exorabat. Lcō prima

Tempe illo rome cecilia v̄go clariſſima abſcōditū ſemp ewangeliū xp̃i gerebat i pectore: ⁊ nō dieb⁹ neqȝ noctib⁹ a colloquijs dīnis et orōe ceſſabat Nec valerianū quēdā iuuenē hēbat ſponſū. Qui iuueīs i amore v̄gis ꝑurgēſ aiȝ: diē ꝯſtitu' nupciaꝝ

℟ Cantantibꝰ organis ceci
lia v̓go in corde ſuo ſoli dn̄o
decantabat dicens Fiat dn̄e
cor meū et corpus meū ima-
culatū vt nō confūdar v̓ſus.
Biduanis ac triduanis ieiu
nijs orans ſuā dn̄o pudiciciā
cōmendabat dicens Fiat.

CEcilia v̓- Lcō ſcd̓a
go ſb̓tus ad carnē cilicio erat
induta: deſup aureis veſtibꝰ
tegebat̄ Parentū tanta vis
dilcōis et ſpōſi circa illā erat
exeſtuans vt nō poſſent amo
rē ſui cordis oſtendere: et ꝙ
ſolū xp̄m diligeret indicijs e-
uidentibꝰ apire nolebat ℟
Virgo gl'oſa ſemper ewāge
liū xp̄i gerebat in pectore et
nō diebus neqꝫ noctibꝰ ceſſa
bat. A colloquijs diuinis et
orōe ℣ Cātantibꝰ organis
cecilia dn̄ō decātabat dicēs
fiat cor meū imaculatū vt nō
ꝯfūdar A collo. Lcō t̓cia

QVid multa? Venit dies i
quo thalamꝰ collocatus eſt:
et cantātibus organis cecilia
in corde ſuo ſoli dn̄o decanta
bat dicēs Fiat cor meū ⁊ cor
pus meū imaculatū: vt nō cō
fundar Et biduanis ac t̓du-
anis ieiunijs orās: cōmenda
bat ſe dn̄o quem timebat ℟
O btā cecilia q̄ duos frēs cō-
uertiſti almachiū iudicē ſup-
aſti Urbanū ep̄m in wltu an
gelico demrāſti ℣ Cecilia
me miſit ad vos vt oñdat̄ m̄.
Urbanū ¶ In ſcd̓o n̊ añ
Dn̄e ihū xp̄e ſeminator caſti
cōſilij ſuſcipe ſeminū fructus
quos in cecilia ſeminaſti añ
Btā cecilia dixit ad tyburci
um hodie te fateor eē meū ꝯg
natū q2 amor dei te fecit ꝯtēp
torē ydolorꝝ. añ Fiat dn̄e
cor meū ⁊ corpꝰ meū imacula
tū vt n̄ ꝯfūdar Lcō quarta

SEd dū h̓ agerent̄: venit
nox i q̄ vna cū ſpōſo ſuo cubi
culi ſecreta petēs ita eū allog
cepᵗ O dulciſſiē atꝫ amātiſſiē
iuueis eſt myſteriū qd̓ t̓ ꝯfite
or: ſi mō tu adiuratꝰ aſſeras
tota te illd̓ obſuācia cuſtodi-
re Iurat valerianus ſpōſus
ſe illd̓ nulla ꝑ̄ dere oio racōe.
nulla neceſſitate detegere ℟
Cilicio cecilia mēbra doma-
bat deū gemitibꝰ exorabat.
Almachiū exupabat tybur-
ciū et valerianū ad coronas
vocabat ℣ Nō diebꝰ neqꝫ
noctibꝰ ceſſabat a collogis di
nis ⁊ orōe Alma. Lcō v.

Tunc illa ait. Angelū dei
habeo amatorē: qui nimio ze
lo cuſtodit corpus meū Hic
ſi vel leuiter ſenſerit ꝙ tu pol
luto amore me cōtingas: ſta-
tim circa te furorē ſuū exagi-
tat: et amittes florē tue gratiſ
ſime iuuentutis Si aūt cog-
nouerit ꝙ me ſincero corde ⁊
īmaculato amore diligas ⁊ vͥ
ginitatē meā integrā illibatā
qꝫ cuſtodias: ita te quoqꝫ di-
liget ſicut et me: et oñdet tibi
grām ſuam ℞ Ceciliā itra
cubiculū orantē inuenit ⁊ iux̄
eā ſtantem angelū dñi Quē
videns valerianus nimio ter
rore correptus ē v̄ſus An-
gelus dñi deſcendit de celo
et lumen refulſit in habitacu
lo Quē vidēs Lcō ſexta
Tunc valerianus nutu dei
timore correptus ait Si vis
vt credā ſmonibus tuis: oñ-
de michi ipm̄ angelū Et ſi ꝓ
bauero ꝙ vere angelus dī ſit
faciā q̄ hortaris Si aūt virū
alterū diligis: et te et illū gla-
dio feriā. ℞ Dñe ihū xp̄e
paſtor bone ſeiātor caſti con-
ſilij ſuſcipe ſeīnū frcūs quos
in cecilia ſeminaſti. Cecilia
famula tua quaſi apis tibiar

gumentoſa deſeruit v̄ Nā
ſpōſum quē quaſi leonē fero
cem accepit: ad te quaſi agnū
māſuetiſſimū deſtinauit Ce
cilia. ¶ Inicio noct no añ
Credim⁹ xp̄m filiū dei verū
deū eſſe qui ſibi talē elegit fa
mulā añ Nos ſciētes ſcm̄
nomē oio negare n̄ poſſum⁹.
añ Tūc valerian⁹ ꝑrexit ad
antiſtitē et ſigno ꝙ acceperat
inuenit ſcm̄ vrbanū Ewan-
geliū Siꝉ́e eſt regnū celorū
thezauro ℞ Btā cecilia dix
it tyburcio hodie te fateor; cē
meū ꝯgnatū Quia amor dei
te fecit eē ꝯtemptorē ydolorꝝ
v̄ſus Sicut eni amor dī frēz
tuū ꝯiugē michi fecit ita te m̄
ꝯgnatū fciet Quia ℞ Dū
aurora finē daret cecilia dix-
it Eya milites xp̄i abicite o-
ꝑa tenebrarū et induimi ar-
ma lucis v̄ſus Cecilia va-
ledicens fratrib⁹ ⁊ exhortās
ait Eya ℞ Cecilia me mi
ſit ad vos vt oñdatis m̄ ſanc-
tū vrbanū Quia ad ipm̄ hēo
ſecreta q̄ ꝑferā v̄ſus Tunc
valerian⁹ ꝑrexit ad antiſtitē
et ſigno ꝙ acceperat inuenit
ſanctū vrbanū. Quia.
Ad laudes antiphona

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

CAntantibꝫ oꝛganis ce-
cilia dn̄o decantabat di
cens. fiat coꝛ meū imaculatū
vt nō ↄfūdar an̄ Eſt ſecre
tū valeriane qd̓ tibi volo di-
cere angelū d̓i habeo amato
rem qui nimio zelo cuſtodit
coꝛpus meū an̄ Ualerian⁹
in cubiculo ceciliā cū angelo
oꝛantē inuenit an̄ Bn̄dico
te pr̄ dn̄i mei ihū xp̄i quia ꝑ fi
liū tuū ignis extinct⁹ eſt a la-
tere meo an̄ Cecilia famu
la tua dn̄e quaſi apis tibi ar-
gumentoſa deſeruit Ad bn̄
an̄ Dū auroꝛa finē daret be
ata cecilia dixit eya milites
xp̄i abicite opa tenebraꝝ ⁊ i-
duimini arma lucis all'a In
ſecūdis veſpis Añe de laud̓
Sꝫ q̄rta ā Cecilia me mi-
ſit ad vos vt oñdatis michi
ſcm̄ vrbanū qꝛ ad ip̄m habeo
ſecreta q̄ ꝑferā all'a ymnus.
Ihū coꝛō v̄ſus Spē tua.
Ad mg̃t an̄ O btā cecilia q̄
duos frēs ↄuertiſti almachi-
um iudicē ſupaſti vrbanum
ep̄m in vultu āgelico demrāſ-
ti Poſtea de ſcō clemēte ā.
Oꝛem⁹ oēs ad dn̄m ihm̄ xp̄ꝫ
vt oñdat nobis martiris ſui
coꝛpus v̄ſus Gloꝛia et ho
noꝛe. Collecta.

DEus qui nos ānua bti
clementis martiris tui
atqꝫ pontificis ſolempnitate
letificas: cōcede propicius:
vt cuius natalicia colimus v̄-
tutem quoqꝫ paſſionis imite
mur: ꝑ xp̄m dn̄m nrm̄ amen.
Eodē die an̄ Ueni elcā v̄-
ſus Spē tua. Collcā

PRā q̄s omp̄s deus: vt
beate felicitatis martiri
tue ſolempnia recēſentes me
ritis ip̄ius ꝓtegamur et p̄ci-
bus: ꝑ Ad matut. Inuit.
ymni pſalmi et v̄ in cōi Si fu
erit in dn̄ica ſex hoꝛa R̄ in ↄi

QUm per Lcō p̄ma.
uenifſet beatus clemēs
ad locū exilij: erant illic in er-
gaſtulis ad ſecanda marmo-
ra amplius q̄ꝫ duo milia xp̄ia
ni diuturna iam delegacione
dāpnati: ea ſola tantū cauſa.
q̄ dominū noſtrū ihesū xp̄m
crederent Qui videntes ſāc
tum clementē ep̄m: omnes v
na voce in fletu ꝓruperunt
Quos cū cognouiſſet ſcūs
clemens ꝓ dei amoꝛe relega
tos dixit. Nō meis meritis
ad vos me miſit dn̄s: ſʒ vrīs
coꝛonis ꝑticipē me fieri. Et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

cũ eis multam conſolacionis
doctrinã et paciẽcie intimaſ-
ſet: didicit ab eis: ꝙ de ſexto
miliario aquam ſibi humeriſ
apportarent ℟ Orante ſcõ
clemente apparuit ei agnus
dei de ſub cuius pede fons
viuus emanat Fluminis im-
petus letificat ciuitatẽ dei v̑
ſus Vidi ſupra montem ag
nũ ſtantem de ſub cui⁹ pede
fons viuus emanat Flumis
Tunc ſcũs Lcõ ſecũda
clemens dixit. Orem⁹ dñm
ihm̃ xpriſtũ fratres: vt cõfeſ-
ſoribus ſuis fontis venã ape
riat Qui pcuſſit petrã in de
ſerto ſyna. et fluxerũt aque ĩ
habundanciã: ipe nobis lati
cẽ affluentẽ imparciat: vt de
eius bñdictione gratulemur
Cũq; oracione cõpleta hinc
inde conſpiceret. vidit agnũ
ſtantem: qui pede dextro e-
recto quaſi locũ ſancto clemẽ
ti oſtẽderet Tũc ſcũs clemẽs
intelligens dominũ eſſe quẽ
ſolus ipe reſpiceret et alij nõ
viderent: prexit ad locum et
dixit. In nomine dñi in iſto
loco pcutite. ℟ Ora p no-
bis beate clemens Vt digni
efficiamur pmiſſione xpi v̑
ſus Orem⁹ oẽs ad dñm ihe
ſum xpm Vt Lcõ tercia
SEd cũ omnes per gyr
raſtris foderent et non ipm
locũ in quo agnus ſteterat q̃
rerent: accepto ſarculo beat⁹
clemens bis ictu leui locũ ſb
pede agni pcutiens fons ef-
fluens venis ornatus appa-
ruit: qui ſuo impetu fluuium
patefecit. Tunc vniuerſis
gaudentibus beatus clemẽs
reſponſoriũ dixit Fluminis
impetus letificat ciuitatẽ dei
Ad iſtam famã confugit ois
prouincia Et venientes con
uertebantur ad deũ: ita vt in
eodem die quingenti et co ã-
plius baptizati abſcederent.
℟ Dediſti domine habita-
culũ martiri tuo clementi in
mari ĩ modũ templi marmo-
rei angelicis manibus prepa
ratũ iter prebens populo ter
re Vt enarrent mirabilia tu
a v̑ſus Hoc domie ad lau
dem et gloriã nominis tui fie
ri voluiſti Vt enarrent.

Ad laudes antiphõ.

NOn meis meritꝭ ad vos
me miſit dñs. ſ; vris co-
ronis pticipem me fieri añ.

Orem⁹ oēs ad dn̄m ihm̄ xp̄z
vt cōfeſſoribus ſuis fōtis ve
nas apiat an̄ Orāte ſcō cle
mente apparuit ei agnus dei
an̄ De ſub cui⁹ pede fōs vi-
uus emanat fluminis īpetus
letificat ciuitatē dei a̅ Oēs
gentes ꝑ gyrū crediderūt xº
dnō Ad bn̄a̅ Dediſti dnē
bitaculū martiri tuo clemen-
ti in mari in modū tēpli mar-
morei angelicis manib⁹ p̄pa
tū iter p̄bens pplo terre vt e-
narrent mirabilia tua. De
ſcā felicitate an̄ Ueni elcā. v̄
Elegit eā Coll' vts̄ In ſe-
cūdis veſpis. An̄e de laud.
Psi de vno martire ymn⁹
Martir dei. v̄ Gl'a Ad
mḡt an̄ Dū it̄ ꝑ mare feciſſz
pplus voce magna clamabat
dnē ihū xp̄e ſalua illum et cle
mens cū lacrimis orabat acci
pe pater ſpiritū meum
Criſogoni martiris coll'.
Adeſto dnē ſupplicacōi
bus noſtris: vt qui ex in
iquitate nrā reos nos eſſe ꝯg
noſcimus: btī criſogoni mar-
tiris tui interceſſione libere-
mur: ꝑ Lectio prima
Erat in vinculis quidā
vir dei nomine criſogo-
nus: qui ꝑ byenniū iuſſu dyo
cleciani in vicarij officio de-
gens: multa ꝑpeſſus ſcē anaſ
taſie alimonia fouebat̄ Hic
erat apud rufū quendā vica-
riū: quē dn̄s ihūs xp̄s cū ōni
dō ſua lucratus eſt Egreſſa
igitur ſcā anaſtaſia liba. ꝑgit
ad ſanctū criſogonū: et oīa q̄
ei acciderant cū gaudio lacri
mabilit̄ r̄ferebat Lcō ſcda
Tunc dyoclecianus in aq-
legie ꝑtibus poſitus cū inter
ficeret xp̄ianos: r̄lacio cucur
rit de xp̄ianis omnibus p̄fec
ture vrbane. Tunc reſcripſit
rex oēs debere īterfici: ad ſe
v̄o ſolū criſogonū deſtinari
Hūc ꝓſecuta ſcā anaſtaſia i-
ta viriliter agebat: vt apud a
quilegiā faceret ſcis obſeqa
meliora q̄ꝫ fecerat rome In-
terea criſogonū noīatiſſimū
ſceleſtiſſim⁹ dyoclecian⁹ ſibi
met p̄ntari iubz Lcō t̄cia
Qui cū diceret accipe pre-
fecture dignitatē. ſume eciā ꝯ
ſulatū ⁊ dignitatē generis tu
i deos adorans: ſcūs criſogo
nus r̄ndit Unū deū mente a
doro: corde colo: ſiceris acti-
bus veneror Iſtoꝝ āt de-
oꝝ deaꝝqꝫ ſīlachra q̄ demo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

nũ thecas noui eſſe. in quib⁹
demones manẽt execror: atꝫ
accepta ptãte cõminuo Tũc
iuſſit eũ dyoclecian⁹ decolla
ri: corpuſqꝫ eius ad litus iac-
tari: iuxta poſſeſſionẽ q̃ dicit̃
ad ſaltus Katherine v̾
ginis et martiris collcã
DEus qui dediſti legem
moyſi i ſũmitate mõtis
ſynay et in eodẽ loco corpus
btẽ katherine v̾ginis ac mar
tiris tue p angelos tuos mira-
biliter collocaſti: t̃bue q̃s: vt
ei⁹ merit̃ ꝛ intc̃ceſſione ad mõ
tẽ qui xp̃s ẽ pueire valeam⁹:
pe. Lciões in cõi Ewang.
Siſ'e ẽ regnũ celoꝝ. x. v̾gib⁹.
Lini pape et martiris coll'.
BEati lini martirꝭ tui atꝫ
põtificis nos dñe fouc-
ant ꝯtinuata p̃ſidia: qꝛ nõ de
ſinis ꝓpicius ĩtueri: quos ta
libus auxilijs ꝯceſſeris adiu
uari: p Rabodi epi coll'.
PRã q̃s oĩps deus: vt ad
celeſtia ꝓmiſſa tenden-
tes bt̃i rabodi ꝯfeſſoris tui at
qꝫ põtificis intc̃eſſione ſalue
mur: p Eodem die collcã
SAnctoꝝ martirũ tuorũ
dñe ſaturnini mauri cri
ſanti et darie aſſit nobis orõ:

vt quos veneramur obſequi-
pio iugit̃ expiamur auxilio:
p Lciõnes de vigilia ãdree.
R̾ in principio de ſanctis.
In dedicacõe eccie ad vs ã.
Gl'a tibi trinitas cũ cet̃ R̾ i oc
tã trinitatis Psi Dia laud.
Capitulũ.
VIdi et ecce maieſ-
tas dñi ingreſſa eſt
templũ: et repleta
eſt gl'a dom⁹ dñi:
oĩs finis eius in circuitu ſcm
ſcõꝝ eſt: R̾ Terribilis ẽ lo
cus iſte nõ ẽ hic aliud niſi do
mus dei et porta celi. Uere
eteni dñs ẽ in loco iſto et ego
neſciebã v̾ Cũqꝫ euigilaſſꝫ
iacob a ſõpno ait Uere ym
n⁹ Urbs btã v̾ Hec ẽ do
m⁹ do. fir. edi. bñfũ. ẽ ſ̃ firmã
petrã Ad mg̃t añ O q̃ me
tuend⁹ eſt locus iſte vere nõ
eſt hic aliud niſi dom⁹ dei et
porta celi Ad compl' ymn⁹
Hoc i templo deus ã Tu
dñe vniuerſoꝝ qui nullã hẽs
indigenciã voluiſti templum
tuũ fieri in nobis ꝯſerua do[m]
iſtã imaculatã ineternũ dñe.
Inuit Filie ſyon currite aſ
ſũt ei celebria mrĩs vrẽ ſolẽp-
nia iubilem⁹ igit̃ do nrõ vna

nimes ℚui ſibi eã ꝙ̃tuita ele
git clemencia ymn⁹ Urbs
btã. yſqꝫ Angulare. ¶ In p̄º
noct̃ no añ. Tollite portas
pncipes vr̃as et eleuami por
te et̃nales p̄s Dñi ẽ t̃ra ã
Erit m̃ dñs in deũ et lap̄ iſte
võbitur dom⁹ dei p̄s De⁹
noſter refu. ã Edificauit
moyſes altare dño deo p̄s
Mḡgn⁹ dñs v̾ Dñe dilexi
decorẽ do⁹ tue: et locũ habi
tacionis tue. ¶ Sermo
bti auguſtini Lectio prima

Quocienſcũqꝫ frẽs kr̃mi
altaris vel tẽpli feſtitatẽ
colim⁹ ſi fidelit̃ et diligẽt̃ attẽ
dim⁹ et ſcẽ ac iuſte viuim⁹: qt
quid in tẽplis manufcis agit̃
totũ in nob̃ ſpũali edificacõe
ꝯplet̃ ℟ In dedicacõe tẽ-
pli decãtabat ppl's laudẽ Et
i ore eoꝝ dulcis reſonabat ſo
nus v̾ Fũdata ẽ dom⁹ dñi
ſup̱ v̾ticẽ monciũ ⁊ exaltata ẽ
ſup̱ oẽs colles Et i Lc̃ſcd̃a

Non eni mentit⁹ eſt ille qui
dixit Templũ eni dei ſcm̃ eſt:
qd̃ eſtis vos Et iterũ Neſci
tis qꝛ: corp̱a veſtra templũ ẽ
ſpũs ſci: Quib⁹ meritis niſi
p̱ grãm dei meruim⁹ fieri tẽ-
plũ dei: ℟ Fũdata eſt do-
mus dñi ſup̱ v̾ticẽ monciũ et
exaltata ẽ ſup̱ oẽs colles Et
veniẽt ad eã õs gẽtes ⁊ dicẽt
gl'a t̃ dñe v̾ Bñdic dñe do
mũ iſtã quã edificaui noi tuo
Et veniẽt Lcõ tercia

Ideo qñtũ poſſum⁹ cũ ipi
us adiutorio laborem⁹ ne ds
nr̃ in tẽp̱lo ſuo ꝗ eſt i nobip̄is
ĩueniat qd̃ oculos ſue maieſ-
tatis offendat: ſed habitacu
lũ cordis nr̃i euacnet̃ vicijs ⁊
v̾tutibus repleat̃: claudatur
dyabolo ⁊ aperiat̃ xp̄o: ⁊ ita
laborem⁹ vt nobis bonoꝝ o-
perũ clauibus ianuam regni
celeſtis aperire poſſim⁹ ℟
Bñdic dñe domũ iſtã quã e
dificaui noi tuo veniēciũ ad
locũ iſtũ Exaudi p̄ces in ex-
celſo ſolio gl'e tue v̾ Audi
dñe p̄ces quas fũdit famul⁹
tuus corã te vt apias oculos
tuos ſup̱ domũ iſtã Exaudi
¶ In ſcd̃o noct̃ no añ. Nõ ẽ
hic aliud niſi dom⁹ dei ⁊ por
ta celi p̄s Te decꝫ ã Ui-
dit iacob ſcalã ſũmitas ei⁹ ce
los tãgebat et deſcẽdẽtes an
gelos et dix̾ vere loc⁹ iſte ſãc
t⁹ ẽ p̄s Q̃ dilcã ã Erex̾
iacob lapidẽ in tytulũ fũdẽs
oleũ deſup̱ p̄s Fũdamẽta:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ꝟſus Beati qui habitant in domo
tua dñe:in Lcō quarta
SIcut eñi malis opibus
quaſi quibuſdā ſeris ac vecti
bus vite nob̄ ianua clauditᷣ:
ita abſq; dubio bonis opibꝰ
apitur. Et iō frēs kmī vnuſ-
quiſq; cōſideret ꝯſciām ſuā:
et qñ ſe aliquo crimine wlne
ratū eſſe ꝯgnouerit ꝑus orōi
bꝰ ieiunijs vel elemoſinis ſtu
deat mūdare ꝯſciāʒ ſuā:et ſic
eukariſtiā ꝑſumat accipe ℟
Mane ſurgens iacob erige-
bat lapidē in titulū fūdens ole
ū deſup votū vouit dnō Ve
re locus iſte ſcūs ē et ego neſ-
ciebā ꝟſus Cūq; euigilaſſʒ
iacob a ſompno ait Vere
SI enī ꝯg Lcō quita.
noſcens reatū ſuū ipē ſe a di-
no altari ſbduxerat cito ad i-
dulgēciā diuine miſcdie pue
niet:q2 ſicut qui ſe exaltat hu
miliabitᷣ:ita ecōtrario qui ſe
huīliat exaltabitᷣ Qui eñi ſi-
cut dixi agnoſcens reatū ſuū
ipē ſe huīlitᷣ ab altari eccie ꝓ
emēdacione vite remouere
voluerit:ab etno illo celeſti
ꝯuiuio excōicari penitus nō
timebit ℟ O q̄ metuendꝰ
eſt locus iſte Vere nō ē hic a

liud niſi domꝰ dī et porta celi
ꝟ Viditᷣ iacob ſcalā ſūmitas
ciꝰ celos tāgebat et deſcendē
tes angelos et dixit Vere.
ROgo vos Lcō ſexta
frēs diligenter attendite Si
ad menſā cuiuſq; potētis ho
minis nemo ꝑſumit cū veſti-
bus cōſciſſis et inquinatis acce
dere:qñtomagis a ꝯuiuio ce
ni regꝉ id ē ab altari dñi debʒ
ſe vnꝰ quiſq; inuidie vl' odij ve
no ꝑcuſſus iracūdie furore r
pletꝰ cū reuerēcia z huīlitate
ſbtrahere ℟ Edificauit dñs
tabnaculū ſuū hͦ eſt domꝰ dei
in q̄ inuōtur nomē eiꝰ de qua
ſcriptū ē Erit nomē meū ibi
dicᷣ dñs ꝟ Hec ē domꝰ dñi
firmitᷣ edificata bñ fūdata eſt
ſup firmā petrā Erit In
t̃cio noct̃no añ Qui habitat i
adiutorio altiſſimi i ꝓtectōe
dei celi ꝯmorabitᷣ ꝑs Ipʒ
añ. Templū dñi ſcm̄ eſt dei
cultura ē dei edificacio ē ꝑs
Cātate.i. ā. Bñdcā gla dñi
de loꝰ ſcō ſuo alla ꝑs. Dñs
reg.exul. ꝟ Adorate dñʒ:
i aula ſcā eiꝰ Sm̄ Luca.
IN illᷣ: Egreſſus ihs pambu
labat iherico Et reliqua.
Venerabilis Bede.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

QUe ipoſſibilia ſūt apd
hoīes: poſſibilia ſūt
apd deū Ecce enī camel9 de
poſita gibbi ſarciā p foramē
acus tranſit: hoc eſt diues pb
licanus relicto onere diuicia
rū cōtempto ſenſu fraudiū.
anguſtā portā artāq3 viam q̄
ducit ad vitam aſcendit ℟
Uidi ciuitatē ſcām ihrl'm no
uā a deo patam et audiui vo
cem de throno dicentē ecce
tabernaculū dei cū homini-
bus Et habitabit cū illis ℣
ſus Et ipi populus ei9 erūt
et ipe cū eis erit eoꝝ de9 Et
Qvi mira Lcō octaua.
deuocione fidei ad videndū
ſaluatorē qd natura min9 ha
buerat aſcenſu ſupplet arbo-
ris: atq3 iō iuſte q̄uis ipe ro
gare nō audeat: bn̄dicionem
dn̄ce ſuſcepcionis quā deſi-
derabat accepit Miſtice āt
zacheus qui iterp̄tatur iuſti-
ficatus credentē ex gentibus
ppl'z ſignificat ℟ Lapides
p̄cioſi oēs muri tui. Et t̄res
ihrl'm gemmis edificabūtur
V̄ſus Structura muri eius
ex lapide iaſpide et platee e-
ius ſternent auro mūdo Et
Qvi quāto Lcō nona.

curis ſcl'aribus occupacior.
tanto flagicijs deꝑmētibus
erat factus humilior: ſed ab-
lutus eſt ſed ſcificatus ē iuſti
ficatus i noīe dn̄i nri ihū xp̄i.
et in ſpū dei nri Qui intran-
tem iherico ſaluatorē videre
querebat ſed pre turba non
poterat: quia grām fidei quā
mundo ſaluator attulit ptici-
pare cupiebat: ſed iolita vici
orū ↄſuetudo ne ad votū per
ueniret obſtiterat. ℟ Do-
mus mea dom9 orōis voca-
bitur dicit dn̄s in ea omnis q
petit accipit et qui querit iue
nit Et pulzanti apietur ℣
Petite et accipietis q̄rite et
inuenietis. Et.

Ad laudes antiphō
DOmū tuā dn̄e decet ſci-
tudo in longitudine dierū ā
Dom9 mea dom9 orōis vo-
cabitur. an̄ Hec eſt dom9
dn̄i firmiter edificata bn̄fun
data eſt ſupra firmā petrā ā
Bn̄fundata eſt dom9 dn̄i ſu
pra firmā petrā ā Lapides
p̄cioſi oēs muri tui et turres
ihrl'm gēmis edificabuntur.
Vidi ciuitatē Cap.
ſcāz iheruſalē nouā deſ-
cendentē de celo a deo patā:

ſicut ſponſã ornatã viro ſuo:
ymnꝰ Angulare vſqʒ ad fi-
nē v̄ Hec ē domꝰ dñi Ad
bñ añ Mane ſurgēs iacob
erigebat lapidē in tytulũ ſun
dens oleũ deſuꝑ votũ vouit
dño vere locus iſte ſcũs eſt ⁊
ego neſciebã Collcã.
DEus qui nobis ꝑ ſingu
los ãnos huiꝰ ſancti tē-
pli tui ꝯſecracionis repas di
em ⁊ ſacris ſempꝑ miſterijs re
pñtas incolumes: exaudi p̄-
ces ppl'i tui: et pſtã vt quiſqs
hoc templũ bñficia petiturꝰ
ingredit: cũcta ſe impetraſſe
leteť: ꝑ Ad oēs hõs ymnꝰ
Hoc in templo Ad tciã
AUdiui capitulũ.
vocē magnã de throno
dicentē: ecce tabernaculũ dei
cũ hoĩbus: et hitabit cũ eis:
℟ Bti qui habitãt in do⁰ t.
dñe.a.a. v̄ In ſcl'a ſcl'orũ
laudabũt te v̄ Hec ē domꝰ
Ad ſextam capitulũ
Vos eſtis templũ dĩ viui
ſicut dixit deus: qm̃ ĩhitabo
in illis et ĩambulabo: et ero il
lorũ deus et ĩpĩ erũt mihi po
pulus: ℟ Hec eſt domus
dñi firmiter edificata.a.a.
v̄ſus Bñfũ.eſt ſuꝑ fir.pe.

v̄ſus Domũ tuã dñe decet
ſcitudo Ad nonã cap'lm
FUndamentũ aliud ne-
mo p̄t ponere preter id
qđ poitũ eſt: qui eſt xp̄s ihs:
℟ Domũ tuã dñe decʒ ſci-
tudo.a.a. v̄ In longitudi-
ne dierũ v̄ Bti qui bitant.
In ſecũdis veſperis ã.
Vota mea dño reddã in
atrijs domꝰ dĩ nri p̄s Cre
didi añ In domũ dñi letã
tes ibimus p̄s Letatus ã
Bñfac dñe bonis et rcis cor
de p̄s Qui ꝯfidũt ã Ni
ſi tu dñe ꝟuabis nos in vanũ
vigilant oculi nri p̄s Niſi
dñs ã Qm̃ ꝯfortauͭ ſeras
portarũ tuarũ p̄s Lauda
ihrl'm. Capitulũ
MAgna erit gl'a domꝰ iſ-
tius dicit dñs: et in loco
iſto dabo pacē in ſempiternũ
dicͭ dñs exercituũ: ℟ Bñ
dic dñe domũ iſtã ⁊ oēs hitã
tes in ea ſitqʒ in ea ſanitas hu
militas ſcitas caſtitas v̄tꝰ vic
toria fides ſpes et caritas be
nignitas tꝑancia paciã ſpũal'
diſciplina et obiã Per ĩfini-
ta ſcl'a v̄ Cõſua dñe in ca
timētes te puſillos cũ maiori
bꝰ Per. ymnꝰ Urbs btã

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

De apoſtolis in ſimplicibus
feſtis ad vſ̄ Añe ꝛ p̄ſi ferial'
Cap̄ Btūs vir. vt infra ym.
Exultet celū laud. v̄ In oēz
t̄. Ad mḡt Ecce ego mitto.
In duplici feſto ſr̄ pſalmos
ferialcs añ.

Ecce ego mitto
vos ſicut oues i
medio lupoꝝ eſ
tote ergo prudē
tes ſicut ſerpen
tes et ſimplices ſicut colūbe.
Beatus vir Capl'm
qui īuenit ſapiām et qui
affluit prudencia: melioꝛ ē ac
quiſicio ei⁹ negociacōe argē
ti et auri p̄mi ꝛ puriſſimi: ℟
Qui ſūt hij qui vt nubes vo
lant Et q̄i colūbe Ad feneſ-
tras ſuas v̄ Dorſa eoꝝ ple
na ocul' et ſintille ac lāpades
in medio diſcurrentes Et.
Gl'a. Ad ym. Exultet ce
lū v̄ In oēz t̄rā Ad mḡt â
Iſti ſunt viri ſci quos elegit
dn̄s in caritate nō ficta et de-
dit ill' gl'am ſempiternā quo-
rū doctrina fulgz eccia vt ſol
et luna all'. ¶ De euāgeliſtis
in vtriſqz veſpis ad mḡt añ
Ecce ego iohēs vidi oſtiū a-
ptū in celo et ecce ſedes poſi-
ta erat in eo et in medio ſedis
et in circuitu eius quatuoꝛ a-
nimalia plena oculis añ ꝛ re-
tro et dabāt gl'az et hōrem et
bn̄dictionē ſedenti ſup thro-
nū viuēti in ſcl'a ſcl'orū Coll'.
ſeqn̄s dꝛ in vigilia cuiuſcūqz
apl'i bn̄tis vigiliā Coll'.
Da q̄ſumus op̄s de⁹: vt
beati apl'i tui. N. quā p̄ue
nim⁹ veneranda ſolēpnitas
et deuocionē nob' augeat ꝛ ſa
lutē: p Inuit Regē apl'o-
rū dn̄z Venite adorem⁹ ym.
Eterna xp̄i munera. ¶ In
p̄mo nocturno añ In oēm
terrā exiuit ſonus eoꝝ et in fi
nes orbis terre v̄ba eoꝝ p̄s
Celi enar. ā Clamauer̄t
iuſti et dn̄s exaudiu' eos p̄s
Bn̄dicā ā Cōſtitues eos
p̄ncipes ſup oēm terrā meō-
res erūt nois tui dn̄e p̄s. E
ructauit. v̄ In oēm terrā.
Vos amici Lcō p̄ma
mei eſtis O q̄nta ē mia
ꝯditoris nri Serui digni nō
fuim⁹: et amici dei vocamur.
Qn̄ta eſt dignitas hoim eē
aicos dei. Hz audiſtis gl'am
dignitatis: audite et laborē
certamis. Si feceritis q̄ ego
p̄cipio vobis ℟ Ecce ego
D d i

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

mitto vos ſicut oues in medi
o luporũ dicit dñs Eſtote er
go prudētes ſicut ſerpentes
et ſimplices ſicut colũbe ℣
Dũ lucē habetis credite i lu
cē vt filij lucis ſitis dicit dñs
Eſtote. Lcō ſecunda.
Amici eſtis: ſi ea q̄ preci
pio facitis ac ſi apte di-
cat. Gaudetis de culmine:
penſate quibus laboribus ꝑ-
uenitur ad culmē: Certe dũ
filij zebedei intēueniente ma-
tre q̄rerēt. vt vnus a dextris
dei et alius a ſiniſtris ſedere
debuiſſent. audierunt Po-
teſtis bibere calicē quē ego
bibiturus ſũ: ℟ Tollite iu
gũ meum ſuꝑ vos dicit dñs ⁊
diſcite quia mitis ſũ et humi-
lis corde Iugũ eni meum ſu
aue eſt et onus meũ leue ℣
Et inuenietis requiē aiab⁹
vris Iugũ Lcō tercia.
Iam locũ celſitudinis que
rebant: ad viā illos humilita
tis veritas reuocat ꝑ quā ad
celſitudinē venirent Ac ſi di
catur Iam vos locus delec-
tat celſitudinis: ſed pri⁹ via
exerceat laboris Per calicē
pertingitur ad maieſtatē Si
mēs veſtra appetit qđ deml-
cet: pri⁹ bibite quod dolet.
Sic ꝑ amarũ poculum con-
fectionis: ꝑuenitur ad gaudi
um ſalutis ℟ Dũ ſteteritis
ante reges et preſides nolite
cogitare quō aut quid loqua
mini Dabitur eni vobis in il
la hora quid loquamini ℣
Nō enim vos eſtis qui loq-
mini ſed ſpũs patris veſtri q
loquitur in vobis Dabitur.
In ſecundo nocturno añ
Principes pplor̄ cōgrega-
ti ſunt cũ deo abraham. ps
Oēs gētes a̅ Dediſti here
ditatē timentibus nomē tuũ
dñe ps Exaudi de⁹ dep.
añ. Annũciauerũt opa dei
et fcā eius intellexerũt ps
Exaudi deus orōem ℣ſus
Conſtitues. Lcō q̄rta
Iam non dicā vos ſeruos: qꝛ
ſeruus neſcit quid faciat dñs e
ius Uos aũt dixi amicos: qꝛ
omnia q̄cũqꝫ audiui a patre
meo nota feci voƀ. Que ſũt
omnia q̄ audiuit a patre ſuo.
q̄ nota fieri voluit ſeruis ſuis
vt eos efficeret amicos ſuos:
niſi gaudia interne caritatis
niſi illa feſta ſuperne patrie q̄
noſtris cotidie mētibus per
aſpiracionem ſui amoris in-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

primit ℞ Vidi cõuinctos
viros habentes ſplendidas
veſtes et angelus domini lo-
cutus eſt ad me dicens. Iſti
ſunt viri ſancti facti amici dĩ.
℣. Vidi angelũ dei volantẽ
ꝑ mediũ celi voce magna cla-
mantem et dicentem Iſti.
Cum enim Lcõ quīta.
audita ſuperna celeſtia ama
mus amata iam nouimus: qꝛ
amoꝛ ipſe noticia eſt Omnia
ergo nota eis fecerat: qui a tẽ
renis deſiderijs immutati a-
moꝛis ſũmi facibus inarde-
bant. Iſtos vero amicos dĩ
aſpexerat ꝓpħa cũ dicebat.
Michi autẽ nimis honoꝛifi
cati ſunt amici tui deus ℞
Iſti ſũt triũphatoꝛes et ami
ci dei qui cõtempnẽtes iuſſa
principũ meruerunt p̃mia eẽ
na Modo coronant̃ et acci
piunt palmã ℣. Iſti ſũt qui
venerũt ex magna t̃bulacõe
et lauerũt ſtolas ſuas in ſan-
guine agni Mõ. Lcõ ſex̃
Amic⁹ enĩ quaſi aĩ cuſtos
vocat̃. Quia igit̃ pſalmiſta
ꝓſpexit elcõs dei a mũdi hu
ius amoꝛe ſepatos cuſtodire
in mãdatis celeſtibus volun
tatẽ dei: miratus eſt amicos
dei dicẽs. Michi aũt nimis
honoꝛificati ſũt amici tui de⁹
℞ Iſti ſunt qui viuentes in
carne plantauerũt ecciãm ſã-
guine ſuo nõ ſũt de t̃ra coꝛpa
eorũ ſepata. Quoꝝ merito
ſũt i celis aĩe ſcõꝝ coequales
℣. In oẽm terrã exiuit ſon⁹
eoꝝ et in fines oꝛb̃ terre v̾ba
eoꝝ Quoꝝ In t̃cio noct̃
no aũ Exaltabunt̃ coꝛnua
iuſti all'a p̃s Cõfitebimur
ã Lux oꝛta ẽ iuſto a. rcis coꝛ
de leticia. a. p̃s Dñs reg̃.
cx. ã. Cuſtodiebãt teſtiõia
ei⁹ et p̃cepta ei⁹ al' p̃s. Dñs
reg̃uit ℣. Nimis hõꝛi.
Secũdum Iohannẽ.
In ill': d. i. d. ſ. Hoc ẽ p̃ceptũ
meũ: vt diligatis inuicẽ ſic̃ di
lexi vos Et rel' Gre. p̃pe
Cum cũcta ſacra eloqa
dñicis plena ſint precep
tis: quid eſt ꝙ de dilectione
quaſi de ſingulari mandato
dñs dicit hoc eſt p̃ceptũ me-
um vt diligatis inuicẽ: niſi qꝛ
omne mandatũ de ſola dilec
cõe ẽ et oĩa vnũ p̃ceptũ ſunt.
Qꝛ quicqd p̃cipit̃ i ſola cari
tate ſolidat̃ ℞ Iſti ſũt viri
ſcĩ q̃s eleg̃ dñs in caritate nõ
ficta ⁊ dedit illis gl'aꝫ ſempit̃

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

nã Quoꝝ doctrina fulgꝫ ec
cleſia vt ſol et lũa ℣ In oẽꝫ
terrã exiuit ſonus eorũ et i fi
nes orb̃ t̃re ṽba eoꝝ Quoꝝ
Et enim Lcõ octaua
multi arboris rami ex vna ra
dice ꝓdeũt: ſic multe ṽtutes
ex vna caritate gñant̃. Nec
habet aliquid viriditatis ra-
mꝰ boni opis: ſi nõ maneat i
radice caritatis p̃cepta enim
dñica: et mľta ſũt et vnũ Mľ
ta ſũt ꝑ diũſitatẽ opis: vnũ in
radice dilcõis ℟ Fuerunt
ſine q̃rela añ dñm ⁊ abinuicẽ
nõ ſũt ſepati Calicẽ dñi bibe
rũt et amici dĩ fcĩ ſũt ℣ Tra
diderũt corpa ſua ꝓpter dm̃
ad ſupplicia iõ coronãt̃ et ac
cipiũt palmã Calicẽ Lix
Qualiter autẽ iſta dilciõ ſit
tenẽda ip̃e iſinuat: qui in ple-
riſqꝫ ſcripture ſue ſentencijs
et amicos iubet diligi in ſe: et
iimicos diligi ꝓpter ſe: Ille
enĩ veracit̃ caritatẽ hꝫ: qui et
amicũ diligit in deo: et inimi
cũ diligit ꝓpter deũ ℟ Ci
ues apľoꝝ et domeſtici dĩ ad
uenerũt hodie portantes pa
cẽ et illuiãntes priãm. Dare
pacẽ gentibꝰ et liberare pplꝫ
dñi ℣ Venientes aũt veni
ent cũ exľtacõe portãtes mai
pulos ſuos Dare Ad lau
Hoc eſt p̃cep des añ.
tũ meũ vt diligatĩ inuicẽ
ſicut dilexi vos ã Maiorẽ
caritatẽ nemo hꝫ vt aiãm ſuã
ponat quis ꝑ amicis ſuis ã
Vos amici mei eſtis ſi feceri
tis q̃ p̃cipio vobis dicit dñs.
añ Bti mũdo corde qm̃ ipi
deum videbũt ã In paciã
vrã poſſidebitĩ. a. v. Cap.
Benedcõ dñi ſuꝑ caput
iuſti. iõ dedit illi heredi
tatẽ et diuiſit ei ꝑtẽ in t̃bubꝰ
duodeci et inuenit grãm i cõ
ſpcũ oĩs carnis: ym. Exul
tet ce. ℣ Annũciauer̃t opa
dei Ad bñ añ Dũ ſteteriť
añ reges et p̃ſides nolite pre
meditari q̃liter reſpõdeatis
dabit̃ eni vobis in illa hora
quid loq̃mini Collcã
Quesumꝰ oĩps deus vt
btũs N. apľs tuũ ꝑ no
bis iploret auxiliũ vt a nris
reatibꝰ abſoluti a cũctis eciã
ꝑiculis exuamur: ꝑ.
Ad terciam capitulũ.
Glorificauit illũ dñs i cõ
ſpcũ regũ et oñdit illi gľaꝫ ſu
am in fide et lenitate ipiꝰ ſcm̃
fecit illũ ⁊ eleg̃ eũ ex oĩ carne

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Nota q̄ i duplicibus feſtis
dñr Rᵃ cū all'a. R̸ In oēm
terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ v̄ Et
in fines orb̄ terre v̄ba eoꝝ v̄
ſus Cōſtitues C Ad ſex-
tam capitulū

D Edit illi dñs p̄cepta et legem
vite et diſcipline et excelſū fe
cit illū: R̸ Conſtitues eos
p̄ncipes ſup oēm terram v̄
Meōres erūt nois tui dñe.
v̄ Nimis hōrati ſūt amici.

Ad nonam capitulū

S Tatuit ei dñs teſtamen
tū ſempiternū circūcinxit eū
zona iuſticie et induit eū dñs
corona gl'e: R̸ Nimis hō-
rati ſūt amici tui de v̄ Ni
mis cōfortatus eſt p̄ncipat⁹
eoꝝ v̄ Annūciauerūt opa.

In ſecūdis veſpis antiphō.

I Urauit dñs et nō penitebit
eū tu es ſacerdos ineťnū ps
Dixit dñs ā Collocet eū
dñs cū p̄ncipib⁹ ppl'i ſui ps.
Laudate pu̇i ā Diſrupiſti
dñe vicula mea ť ſacrificabo
hoſtiā laud̉ ps: Credidi ā
Eūtes ibāt et flebant mittē-
tes ſemina ſua v̄ In ꝯuer-
tēdo ā Cōfortat⁹ ē p̄ncipa
t⁹ eoꝝ et hōrati ſūt aīci tui d̉s
ps Dñe ꝓbaſti. Cap.

I Am nō eſtis hoſpites et ad-
uene ſ; eſtis ciues ſcōꝝ et do
meſtici d̉i ſupedificati ſup fū
damētū apl'oꝝ ꝛ ꝓphāꝝ ym.
Exl'tet ce. v̄ In oēꝫ Ad
mḡt ā. Bti eriť cū vos ode
rint hoiēs ꝛ cū ſepauerit vos
et exꝓbrauerit ꝛ eiecerit no"
vrm̄ tāq̄ malū ꝓpť filiū hois
gaudete et exultate ecce eni
merces vrā multa eſt in celo.
Plimoꝝ apl'orū· Dia ſicut
de vno apl'o p̄ter capl'a ꝛ coll'

Ad veſpas capitulū

E Xurgens p̄nceps ſacer
dotū et oēs qui cū illo erāt re
pleti ſūt zelo et iniecerūt ma-
nus in apl'os et poſuerūt eos
i cuſtodia publica Coll'.

C Oncede q̄s ops d̉s: vt ſi
cut apl'oꝝ tuoꝝ. N. gl'o
ſa natalicia p̄ueim⁹ ſic ad tua
bn̄ficia ꝓmerenda maieſtatē
tuā ꝓ nobis ipi p̄ueniāt: p

Ad matutinas capl'm.

A Ngel⁹ dñi p noctē api-
ens ianuas carcerī ꝛ educēs e
os dixit ite et ſtātes loqmi in
tēplo plebi oīa v̄ba vite hui⁹.

D Eus q nos Coll'cā
ānua apl'oꝝ tuoꝝ. N.
ſolēpnitate letificas. p̄ſtā q̄s.
vt quoꝝ gaudem⁹ meriť iſtru

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

amur exemplis:p.

Ad terciam capitulū.

Per man⁹ aploꝝ fiebāt ſigna ⁊ ꝓdigia mlta ī plebe: ⁊ erāt vnanimit̄ in porticu ſalomonis

Ad ſextā capl'z

Ceteroꝝ nemo audebat ſe ꝯiūgere aplis ſed mḡnificabat eos populus.

Ad nonam capitulū

Ibāt apoſtoli gaudētes a ꝯſpcū conſilij: qm̄ digni hiti ſūt ꝓ noīe ihū ꝯtumeliā pati:

In ſecūdis veſperis capit.

Quotidie in templo et circa domos n̄ ceſſabāt apoſtoli docētes: et ewangelizantes ihm̄ xp̄m dn̄m nr̄m:

In illo tp̄e. Scd̄m Lucā

Deſiḡuit dn̄s ihs ⁊ alios ſeptuaginta duos: et miſit illos binos añ faciem ſuā in omnē ciuitatē et locū quo erat ipſe venturus. Et reliqua.

Gregorij pape

Dominus et ſaluator nr̄ frēs kmi. ali nos ſmonibus: ali vero opibus nos āmonet Ipa etenī fcā ei⁹ p̄cepta ſūt: qꝛ dū tacitus aliquid facit qd agere dbeam⁹ inoteſcit Ecce enim binos in p̄dicacione diſcipulos mittit qꝛ duo ſunt precepta caritatis dei videlicet amor et ꝓximi et min⁹ q̄ inṫ duos hri caritas non p̄t

Nemo eni Lcō octā

proprie ad ſeip̄m habere caritatem dicitur ſed dilectione ſe in alteꝝ tendit vt eſſe caritas poſſit Binos ad predicandū diſcipulos dn̄s mittit: quaten⁹ hoc nobis tacit⁹ inuat qꝛ qui caritatē erga alterū nō habꝫ p̄dicacōis officium nullatenus ſuſcipe debet.

Bene aūt Lcō nona.

dicit̄ quia miſit eos binos āte faciem ſuā in oēm ciuitatē ⁊ locū quo erat ip̄e venturus Predicatores eni ſuos dn̄s ſequit̄ qꝛ vbiqꝫ p̄dicacio p̄uenit. Et tūc ad mentis noſtre habitaculū dn̄s venit qn̄ v̄ba exhortacionis p̄currūt. atqꝫ ꝑ hec veritas in mēte ſuſcipit̄

De vno martire et pontifice Dia vt infra de vno martire non pōtifice preter capitula ⁊ collcāz

Ad veſpas cap̄

Felicitas viri iuſti qui tenu' legē altiſſimi: quā predicando omnibus fructū eius oſtendit: et vſqꝫ ad mortē certās in ea fidelis pmāſit.

Ad matutinas capitulū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

FOrtis in bello qui fuit
magnus in pontificib⁹:
ſecūdum nomē ſuum magn⁹
in ſalutem electorū dī expug
nare inſurgentes hoſtes. vt
conſequeretur hereditatem
iſrabel: Collecta

DEus qui nos ānua bea
ti. N. martiris tui atqꝫ
pontificis ſollempnitate leti
ficas: concede ꝓpicius: vt cu
ius natalicia colimus virtutē
quoqꝫ paſſionis imitemur: ꝑ

Ad terciam capitulū.

DE gente domini elcūs
iudicauit plebē ꝑ multū labo
rem: in fide ſua ꝓbatus ⁊ ꝯg
nitus ē fidelis: quia vidit do
minū lucis: ℟ Gl'a ⁊ hō ꝛc

Ad ſextā capitulū.

SAbiecit illi dn̄s hoſtes
oēs: vt conderet domū i noīe
eius: in qua iṗe fieret hoſtia
viua in ſacrificiū laudis ꝑpe-
tue: ℟ Poſuiſti ꝛc

Ad nonam capitulū

INſcriptus eſt indicijs
tꝑm lenire iracundiā domini
conſiliare cor patris ad filiū:
i potencia nemo vicit illum:
mortis qꝫ itrepidus feliciter
tranſiuit ad dn̄z: ℟ Corō
au. ℣ Magna ē gl'a ei⁹ ꝛc

In ſecūdis veſꝑis caplm

ECce ſpontifex ſanctus
qui in vita ſua roborau[t]
templum: et quaſi flos roſaꝝ
in diebus vernis: in die exit⁹
ſui de corpore premōſtratus
ē rubeo ſāguīe i fine paſſiōis

De vno martire nō pōtifice
Ad veſpas añe et pſalmi fe-
riales. Capitulū

IVſtum deduxit domi-
nus ꝑ vias rectas: et oñ
dit illi regnū dei et dedit illi
ſcienciā ſcōrum: honeſtauit
illum in laboribus et ꝯpleuit
labores illius: ym. Mar-
tir dei ℣ Gl'ia et honore.
Ad mḡt anth. Beatus vir
qui inuent⁹ eſt ſine macula ⁊
qui poſt aurum nō abijt nec
ſperauit in thezauris pecūie
quis eſt hic et laudabimus e-
um fecit enim mirabilia in vi
ta ſua Si fuerit duplex feſ-
tum ſuper pſalmos añ. Hic
vir deſpiciens Require ifra
de vno cōfeſ. ⁊ pōtific i ſcdis
veſperis ℟ Stolā Ceťa vtš
Inuitato^m. Regē martirū
dominū Venite adoremus.
ymn⁹ Deus tuorū
In primo nocturno anthi.
In lege dñi fuit voluntas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

eius die ac nocte p̄s Btūs vir. ā Predicans p̄ceptū dn̄i cōſtitut⁹ eſt in monte ſcō ei⁹ p̄s Quare fre ā Uoce mea ad dominū clamaui ⁊ exaudiuit me de monte ſancto ſuo Dn̄e quid v̄ Gloria ⁊ honore Sermo bti maximi Lectio prima.

Ad exhibendū caritati veſtre ſermonē ⁊ feſtiuitati ſancti martiris. N. in qn̄tū dn̄s p̄miſerit ip̄o auxiliante aliquid enarrare cupimus et quod noſtris viribus non valemus eius ſuffragijs adimplere poſſum⁹ Caritas aūt hominis nō eſt a ſeip̄o ſed ſa lubriter donatur a xp̄o Xp̄s illā donauit martiribus ſuis qui eā donauit fidelibꝫ ſuis. ℟ Iſte ſcūs p̄ lege dei ſui cētauit vſqꝫ ad mortē et a v̄bis impiorū nō timuit Fundat⁹ enī erat ſupra firmā petrā v̄ſus Munimine regio ſept⁹ nullaten⁹ eſt ab aduerſarijs ſupat⁹ Fūdat⁹ Lcō ſcd̄a

Caritas ergo xp̄i ſic̄ i martiribus ſuis vicit ſic ad ſollēpnia martirū fideles adducit. Eandem caritatē in ſcō iſto martire vos diligere demonſtratis ad cui⁹ feſtiuitatē delectabiliter feſtinatis Btūs enim hic martir virtute caritatis indutus certauit bonū certamen curſū conſūmauit. fidem ſeruauit paſſus ſupau͛ occiſus triūphauit ℟ Iuſtus germinabit ſicut liliū Et florebit ineternū ante dn̄m v̄ſus Plantat⁹ in domo domini in atrijs domus dei noſtri Et. Lcō tercia.

Eſt autē q̄dam hominū ſecularīū ſentencia qua dicere aſſolent apud belligeros viros vict⁹ dicit͛ occiſus. Hoc dicit ſuis dilectorib⁹ mund⁹ ſed fidelib⁹ ſuis aliud loquitur xp̄s In ſcā ei domini eccleſia inuenitur vn̄ illa ſentencia vacuetur vt nō dicat͛ victus qui fuerit victor occiſus. ℟ Iſte cognouit iuſticiam et vidit mirabilia magna et exorauit altiſſimū Et inuēt⁹ eſt in numero ſcōꝝ v̄ Iſte eſt qui contempſit vitā mundi et p̄ueīt ad celeſtia reḡ Et

In ſecundo nocturno aā

Filij hominū ſcitote q̄ꝛ dn̄s ſanctū ſuum mirificauit p̄s Cū inuocarē ā Scuto bone volūtatis tue coronaſti eū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

domine ps Verba mea ã In vniuſa terra gloria et ho nore coronaſti eũ ps Dñe dñs nr̃ v Poſuiſti dñe.

Aliud eſt Lcõ qrta. enim occidi ꝓ mũdo ali ud occidi ꝓ xp̃o Qui occidi tur ꝓ mundo vincitur cũ oc ciditur Iſte itaqꝫ nõ victor ſed victus inuenitur occiſus quia niſi vinceretur non occi deretur. Qui aũt occidit ꝓ xp̃o victus nõ dicit̃. quia nõ vincitur q̃uis occidatur R Hic eſt vir qui non eſt dere lictus a dõ in die certaminis ſui et ipe cõculcauit caput ſer pentis antiqui Et Modo coro nat̃ quia fideliter vicit i man datis dñi v Quis eſt hic ꝛ laudabim⁹ eũ fecit eni mira bilia in vita ſua Et Modo.

Seo reue Lcõ quita ra victor occiditur qꝛ cũ occi ditur victor efficitur. Coro na vero victorib⁹ dat̃ Quo modo ergo occiſ⁹ ille victor negat̃ qui ꝓ eo ꝙ occiditur a iuſto iudice coronatur Ecce beatus martir hic occiſus eſt quidẽ ſed ꝑmanſit victor oc ciſus quia pro inuicto inueni tur occiſus R Stolã iocun ditatis induit eũ domin⁹ Et coronã pulchritudinis poſu it ſuper caput ei⁹ v̾ſus In duit eũ dñs loricã fidei et ar mauit eũ Et. Lcõ ſexta

Inuictus eſt enim xpriſt⁹ domin⁹ pro quo maluit occi di martir qui ſi occidi ꝓ iuic to metueret ad victoriã non veniret ymmo ſi non occide retur miſerabiliter vinceret̃ Allicit ergo pro fide morien do qui vinceretur ſine fide vi uẽdo R Corona aurea ſu per caput eius Expreſſa ſig no ſc̃titatis gloria honoris et opus fortitudinis v̾ſus Quoniã preueniſti eũ in be nedictionib**ꝫ** dulcedinis po ſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſo Exp̃ſſa

In tercio nocturno anti. Iuſtus domin⁹ et iuſticias dilexit equitatẽ vidit wltus eius ps In domino añ Habitabit i tabernaculo tu o requieſcet in monte ſancto tuo ps Dñe quis ha. añ. Poſuiſti dñe ſuper caput e ius coronam de lapide preci oſo ps Dñe i virtu. v̾ſus. Corona aurea.

Secũdum Lucam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

IN illo: d.i.d.ſ. Si quis venit
ad me et nõ odit prẽm ſuũ et
mrẽm et vxorẽ et filios ⁊ frẽs
et ſorores adhuc ãt et aiãꝫ ſu
am nõ p̃t meus eſſe diſcipul⁹
Et rel'. Gregorij ppe.
SEd pcunctari libꝫ quo
modo pntes et carnalit̃
ꝓpinquos p̃cipimur odiſſe.
qui iubemur et inimicos dili
gere Et certe de vxore veri-
tas dicit Quod deus cõiũx
homo nõ ſeparet. Et paul⁹
ait. Viri diligite vxores ſic̃
et xpriſtus ecclãm ℞ Hic
eſt vere martir qui ꝓ xp̃i no-
mine ſãguinẽ ſuũ fudit Qui
minas iudicũ non timuit nec
terrene dignitatis gl'iam q̃ſi-
uit ſed ad celeſtia regna pue
nit ℣ Iuſtũ deduxit domi
nus ꝑ vias rcãs et oñdit illi
regnũ dĩ Qui. Lcõ octã
Ecce diſcipulus vxorẽ dili
gendã predicat cũ magiſter
dicat. qui vxorẽ nõ odit non
poteſt meus eſſe diſcipulus.
Nũquid aliud iudex nunci
at. aliud preco clamat: An ſi
mul odiſſe poſſumus et dili-
gere: ℞ Gloria et honore
coronaſti eũ domine ⁊ conſti
tuiſti eũ ſuper opera manuũ
tuarũ. Omnia ſubieciſti ſub
pedibus eius. ℣ Poſuiſti
dñe ſuper caput eius coronã
de lapide precioſo. Omnia.
SEd ſi vim Lcõ nona.
p̃cepti ꝑpendimus vtrumqꝫ
agere ꝑ dilectionẽ valemus.
vt õnes qui nobis carnis ꝯg-
natione cõiuncti ſũt et quod
ꝓximos nouim⁹ diligamus
et ꝙ aduerſarios in via dĩ pa
timur odiendo et fugiendo
neſciam⁹. Quaſi enĩ ꝑ odiũ
diligitur qui carnaliter ſapi-
ens dũ praua nobis ingerit ñ
auditur. ℞ Poſuiſti dñe
ſuper caput eius coronã de
lapide precioſo Vitam peci
it a te ⁊ tribuiſti ei in ſeculum
ſeculi. ℣ Deſideriũ anime
eius tribuiſti ei et voluntate
labioꝝ eius nõ fraudaſti eũ.
Vitã. Ad laudes añ
QUi me confeſſus fuerit
corã hominibus confi-
tebor et ego eũ coram patre
meo. añ Qui ſequitur me
non ambulat in tenebris ſed
habebit lumen vite dicit dñs
ã. Qui michi miniſtrat me
ſequatur et vbi ego ſum illic
et miniſter meus erit ã. Si
quis michi miniſtrauerit ho

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

norificabit eũ pater meꝰ qui
eſt in celis dicit dominꝰ añ.
Volo pater vt vbi ego ſum
illic ſit et miniſter meus.
Cuſtodiuit Caplꝫ.
dominꝰ ſanctũ ſuũ ab in
imicis et a ſeductoribus tuta
uit illum: et certamen forte
dedit illi vt vinceret: et ſciret
quoniã omniũ potencior eſt
ſapiencia: ymnꝰ. Martir
dí vſus Magna eſt gloria
eius Ad bened añ Hic eſt
vere martir qui pro xpriſti no
mine ſanguinẽ ſuũ fudit qui
minas iudicum non timuit
nec terrene dignitatis gloriã
queſiuit ſed ad celeſtia reg-
na feliciter peruenit
Preſta Collecta
queſumꝰ omnipotens
deus: vt qui beati. N. marti
ris tui natalicia colimus: int
ceſſione eius in tui nominis
amore roboremur: ꝑ xpꝫ do-
minũ nrm̃ amen.
Ad terciam capitulũ
Iuſtus ſi morte poccu-
patus fuerit in refrigerio e-
rit: ſenectus enim venerabil'
eſt non diuturna: neqꝫ nume
ro annoꝝ ꝯputata: R Glo
ria et honore coronaſti eũ do
mine. vſus Et conſtituiſti
eũ ſuꝑ opera manuum tuarũ
vſus Poſuiſti.
Ad ſextam capitulũ
Placens deo factus ẽ di-
lectus: et viuens inter pecca-
tores tranſlatus ẽ: R Po
ſuiſti domine ſuper caput eiꝰ
vſus Coronã de lapide pre
cioſo vſus Corona aurea
Ad nonam capitulũ
Raptus eſt ne malicia
mutaret intellcm̃ illiꝰ: aut ne
fictio deciperet animã illius:
R Corona aurea ſuper ca
put eius v Expreſſa ſigno
ſanctitatis. v Magna eſt
gloria eius ĩ ſalutari tuo: glo
riam et magnũ decorem im-
ponens ſuper eum
In ſcdis veſpis Añe de lau
dibꝫ pſi Btũs v Credidi
Ad dñm Ad te leuaui. De
ꝓfundis. Capitulũ
Placita erat deo anima
illius: ꝓpter hoc ꝓpe-
rauit illũ educere de medio i
iquitatũ: qm̃ grã dei et miſe-
ricordia in ſanctos illius: et
reſpectus in electos illius:
ymnꝰ Martir dei v Glo
ria et hõre Ad magt antbi.
Hic ẽ vir qui non eſt derelic

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

tus a deo in die c̄taminis ſui
et ip̄e cōculcauit caput ſerpe
tis antiqui mō coronat̄ quia
fideliter vicit in mādatis dn̄i
acvia Scd̄m Lucam

IN illo tp̄e. Dixit ihūs
diſcipulis ſuis Si quis
vvlt poſt me venire abneget
ſemetip̄m et tollat crucē ſnā
et ſequatur me. Et reliqua.

Gregorij pape.

QUia dn̄s ac redemptor
noſter nouus hō venit in mū
dum. noua precepta edidit
mundo Uite eni noſtre vete
ri in vicijs enutrite cōtrarie-
tatem oppoſu^t nouitatis ſue
Quid eni vetus quid carna
lis homo nouerat niſi ſua re-
tinere aliena rape ſi poſſet cō
cupiſcere ſi non poſſet.

SEd celeſtis Lcō octā
medicus ſingulis quibꝫ
qꝫ vicijs obuiancia adhibet
medicamenta Nā ſicut arte
medicine calida frigidis. fri-
gida calidis curātur ita dn̄s
noſter cōtraria oppoſuit me
dicamenta peccatis vt lubri-
cis cōtinenciā tenacibꝫ largi
tatē iracūdijs manſuetudinē
elatis ꝑciperet humilitatem

CErte cū Lcō nona
ſe ſequentib⁹ noua mandata
proponeret dixit Niſi quis
renunciauerit omnibus que
poſſidet non poteſt meus eē
diſcipulus Ac ſi apte dicat.
Qui ꝑ vitā veterem aliena
cōcupiſcitis ꝑ noue cōuerſa-
cionis ſtudiū ꝛ vrā largimini

Secūdum Johannē

IN illo tp̄e. Dixit ihūs
diſcipulis ſuis Amen amen
dico vobis niſi granū frumē-
ti cadēs in terram mortuū fu
erit ip̄m ſolū manet.
Et reliqua

Aguſtini epiſcopi.

SE dicebat domin⁹ gra
num eſſe mortificandū et mꝉ
tiplicandū Mortificandum
infidelitate iudeorū multipli
candum fide populorū. Iā
vero exhortans ad paſſionis
ſue ſequenda veſtigia qui a-
mat inquit animā ſuam per-
det eam Quod duobus mo
dis poteſt intelligi. Qui a-
mat perdet id ē ſi amas per-
des ſi cupis vitam tenere in
xpriſto noli mortē timere ꝓ
xpriſto. Lcō octaua

Item alio modo Qui a
mat aiām ſuam perdet eam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Noli amare ne ꝑdas noli a-
mare in hac vita ne ꝑdas in e
terna vita Hoc aūt qḋ poſte
rius dixi magis habere vide
tur ſenſus euangelicus Seq
tur enī Et qui odit aiām ſuā
in hoc mūdo in vitā eternam
cuſtodit eā Lcō nona

Ergo qḋ ſupdcm̄ eſt qui
amat ſubintelligit̄ in hoc mū
do ip̄e itaqꝫ ꝑdet. qui āt odit
vtiqꝫ in hoc mūdo in vitā et-
nā ipe cuſtodiet eā Magna
et mira ſñia quēadmodū ſit
hoīs in aiām ſuā amoꝛ vt pe-
at. odiū ne pereat Si male a
maueris tūc odiſti ſi bñ ode-
ris tūc amaſti De mar-
tiribus Ad vſ̄ añe et pſalmi
feriales Capitulū

Juſtoꝝ aīe in manu dei ſunt.
et non tanget illos toꝛmentū
moꝛtis: viſi ſunt oculis inſipi
entiū moꝛi: et exiſtimata ē af-
flictio exitus illoꝛū. ⁊ qḋ a no
bis eſt iter extminij: illi autē
ſūt in pace ymnꝰ Rex glo̾-
ſe martirū v̾ Exultēt iuſti.
Ad mḡt añ Certamē mag
nū habuerūt ſci dei tranſiert
ꝑ ignē et aquā ⁊ ſalui facti ſūt
et coꝛonas acceperunt a dño
ꝺo Si fuerit duplex feſtū
ſuꝑ pſalmos añ. Certamen
magnū ℞ Iſti ſūt ſancti qui
ymnꝰ Rex glorioſe v̾ Exul
tent iuſti Ad mḡt añ. Gau-
dent in celis anime ſcōꝝ qui
xp̄i veſtigia ſūt ſecuti et qꝛ ꝓ
eius amoꝛe ſanguiēm ſuū fu-
derūt ideo cū xp̄o exultāt ſi-
ne fine Inuit. Regē mar
tirū dñm Venite adoꝛemus
ymnꝰ Eterna xp̄i. In pri
mo noct̄no añ Secꝰ decur
ſus aquarū plantauit vineā
iuſtoꝛū ꝟ in lege dñi fuit volū
tas eoꝝ p̄s Btūs vir añ
Via iuſtoꝛū rcā fcā eſt ⁊ iter
ſcōꝝ p̄ꝑatū eſt p̄s Quare
fre. añ Ecce merces ſcōꝝ
copioſa eſt apḋ deū ip̄i vero
moꝛtui ſunt ꝓ xp̄o et viuent
in eternū p̄s Dñe quid v̾.
Letamini i dño. Lcō pma

Psalmus qui cātat̄ dño
videt̄ ſanctis martiribꝰ
conuenire Sꝫ ſi mēbꝛa xp̄i ſu
mꝰ ſicut eſſe debemꝰ ad oēs
nos ꝑtinere itelligamꝰ Qui
ſemināt in lacrimis i gaudio
metent Eūtes ibāt et flebāt
mittentes ſemina ſua Veni-
entes autē venient cū exulta
cione poꝛtantes manipulos
ſuos ℞ Abſterget deꝰ oēꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

lacrimā ab oculis ſcōꝝ ꝛ iam
non erit amplius neqꝫ luctus
neqꝫ clamor ſed nec vllus do
lor Quī priora tranſierunt
v̄ Non eſurient neqꝫ ſicient
āplius neqꝫ cadꝫ ſup illos ſol
neqꝫ vllus eſtus Quoniā
Quo eūtes Lcō ſcđa.
et vn venientes: Quid ſemi
nātes in lacrimis? Que ſunt
ſemia: Qui manipuli: Eun
tes naſcendo venientes r̄ ſur
gendo Eūtes in mortē veni-
entes a morte Seminantes
opa bona metentes mercedē
eternā Seia ergo nrā ſūt qd
quid boni fecerim⁹ manipuli
nri qd in fine recipiem⁹ R
Viri ſci gl'oſū ſanguiēꝫ fude
rūt ꝓ dn̄o amauerūt xp̄m in
vita ſua imitati ſūt eū in mor
te ſua Et ideo coronas triū-
phales meruerūt v̄ Unus
ſpūs et vna fides erat in eis.
Et ideo. Lcō tercia
Si ergo bona ſūt ſemina
nrā bona opa q̄re cū lacrimiſ
cū hilarē datorē diligit de⁹.
Hic ꝑmū videte kīni quomō
maxime ad btōs martires v̄
ba iſta ptineāt Nulli eni tn̄
impenderūt q̄ illi qui ſeipos
impenderūt ſicut dicit aplus
paulus et ipe ipendar ꝓ aīa-
bus vris R Tradiderūt cor
pa ſua ꝓpt̄ dm̄ ad ſupplicia.
Et meruerūt hr̄e coronas ꝑ
petuas v̄ Iſti ſūt q vērūt
ex magna tribulacōne ꝛ laue
rūt ſtolas ſuas in ſāguine ag-
ni Et In ſcđo noct̄ no aīi
Dabo ſcis meis locū dn̄at⁹ i
regno pris mei dicit dn̄s ps
Dn̄e quis hi. ā Scis qui i
terra ſūt eius mirificauit oēs
voluntates meas inter illos
ps Cōſerua ā Hec ē gn̄a
cio q̄renciū dn̄ꝫ querenciū fa
ciē dei iacob ps Dn̄i ē tra.
v̄ Exultēt iuſti Lcō q̄rta
Impenderūt eni ſeipos
cōfitendo xp̄m et implē
do in eius adiutorio qd dcm̄
eſt ad menſam magnā ſediſti
ſcito quoniā talia te oportet
preparare Que eſt menſa mḡ-
na niſi vnde accipim⁹ corpus
xp̄i et ſanguinem: Quid eſt
ſcito quoniā talia te oportet
preparare niſi qd beatus iohēs
exponit ſicut xp̄s aīām ſuam
ꝓ nobis poſuit ſic et nos de-
bem⁹ ꝓ fribus aīām ponere:
R Sancti tui domine mira
bile cōſecuti ſunt iter ſeruien
tes preceptis tuis vt inueni-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

renꝫ illeſi in aquis valid᷒ Terra apparuit arida ⁊ i mari rubro via ſine impedimēto v̄ Victricē manū tuā laudauerūt ꝑiter et decātauerūt dn̄e nomen ſanctū tuū Terra.

Ecce qn̄tū Lcō quinta

ipenderūt ꝗ nūqꝫ ꝑierūt qn̄ ſecuritatē a dn̄o acceperūt eciā de capillo: Perit manꝰ vbi nō perit pilꝰ: Perit caput vbi nō perit capillꝰ: Vbi nō perit palpebra perꝫ oculꝰ: Hac ꝗ magna accepta ſecuritate ipēderūt ſeipōs R̄ Verba carnificū nō timuerūt ſci dei morientes ꝓ xp̄i noīe Vt heredes fierēt i dō dn̄i v̄ Tradiderūt corpa ſua ꝓpter deū ad ſupplicia Vt. Lcō ſexta

Operibꝰ ꝗ bonis ſemīnemꝰ dū tp̄s eſt dicente ap̄lo Qui pce ſemiāt pce ⁊ metet Infatigabiles iquit dū tp̄s hēmꝰ operemur bonū ad oēs maxie āt ad domeſticos fidei Et iterū Bonū inqꝫ faciētes nō deficiamus tp̄e enī ſuo metemꝰ Qui ꝗ defecerit in ſemiē nō gaudebit i meſſe R̄ Hec ē vera ſrnitas ꝗ nūꝗ̄ potuit violari certamine qui effuſo ſāguine ſecuti ſūt dn̄m Cōtēpnentes aulā regiā ꝑuenerūt ad rgna celeſtia v̄ Ecce ꝗ̄ bonū ⁊ ꝗ̄ iocundū hītare fratres in vnū Contempnētes

In tercio noctꝰ no añ Iuſti āt ippetuū viuēt et apd dn̄ē merces eoꝝ ps Exultate. a. Vbi quos elegiſti dn̄e hītabūt in atis tuis eteni clamabūt ⁊ ymnū dicēt ps. Te decet a. Vindica dn̄e ſanguinē ſcōꝝ tuoꝝ qui effuſus eſt. ps Deus ve. v̄ Iuſti aūt

Nill: d.i.d.ſ. Sm̄ Lucā

Cū audieritis p̄lia et ſedicōnes nolite terreri Oportꝫ pmū hc fieri ſz nondū ſtatī finis Et reliq. Gregorij pape

Dominꝰ ac redemptor nr̄ pituri mūdi precurrencia mala denunciat vt eo minus pturbent veniencia quo fuerint ante pſcita. Minus enim iacula feriūt ꝗ preuidētur Et nos tolerabilꝰ mūdi mala ſuſcipimꝰ ſi contra hec pſcie clipeo munim͛ R̄ Sci mei qui i iſto ſeculo certamē habuiſtis Mercedē laborū ego reddam vobis v̄ Venite bn̄dicti pris mei ꝑcipite regn̄ Mercedē. Lcō octā

Ecce enī dicit Cū audi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

eritis p̄lia et ſediciones noli-
te terreri. Oportet primū hec
fieri ſ̄z nōdū ſtatim finis. Pe
ſanda ſunt v̄ba redemptoris
noſtri p̄ q̄ nos aliud interius
aliud exterius paſſuros de-
nūciat. Bella quippe ad hoſ
tes ptinent ſediciones ad ci-
ues. Ut ergo nos indicet ite
rius exterius q̄z turbari aliō
fatet̄ nos ab hominib⁹ aliud
a fratrib⁹ ppeti. ℟ In cir-
cuitu tuo dn̄e lumē eſt qđ nū-
q̄ deficiet vbi cōſtituiſti luci
diſſimas māſiones. Ibi req
eſcūt ſcōꝝ anime ℣ Mag-
nus dn̄s et laudabilis nimis
in ciuitate dei nr̄i in mōte ſcō
eius. Ibi Lcō nona

Sed hijs malis p̄uenien
tibus q̄z nō ſtatim finis ſeq̄t̄
adiūgit. Surget gens cōtra
gentē et regnū aduerſus reg-
nū et t̄rores magni erūt p lo-
ca et peſtilencie et fames ter
rores q̄z de celo et ſigna mag
na erunt. Uel ſicut in quibuſ
dā codicib⁹ inuenit̄ terrores
q̄z de celo et tēpeſtates. Atq̄z
poſt ſ̄bditur et ſigna magna
erunt. ℟ Iſti ſūt ſancti qui
p teſtamento dei ſua corpo-
ra tradiderūt. Et i ſanguine
agni lauerunt ſtolas ſuas ℣.
Tradiderūt corpa ſua ppt̄
deū ad ſupplicia ideo coronā
tur et accipiūt palmā. Et.
l'a p̄ri. Et Ad laud̄ a

Omnes ſancti q̄ta paſſi
ſūt tormenta vt ſecuri p
uenirent ad palmā martirij
añ Cū palma ad regna p̄ue
nerunt ſancti coronā decoris
meruerunt de manu dei. añ
Corpa ſcōꝝ in pace ſepulta
ſunt et viuent noīa eoꝝ inet̄-
nū añ Martires dn̄i dn̄o
bn̄dicite ieternū añ Mar
tirū chorus laudate dn̄m de
celis aevia. Capitulū.

Si corā hoībus tormen
ta ſancti paſſi ſūt ſpes il
loꝝ imortalitate plena eſt: in
paucis vexati in multis bene
diſponeī: q̄m deus tēptauit
illos: et iuenit eos dignos ſe:
ymn⁹ Scōꝝ meritis v̄ſus
Glo'ſus deus Ad bn̄ anth.
Abſterget de⁹ oēm lacrimā
ab oculis ſcōꝝ et iā non erit ā
plius neq̄z luct⁹ neq̄z clamor
ſed nec vllus dolor q̄m p̄ora
tranſierunt. Collecta

Deus qui nos cōcedis
ſcōꝝ martirū tuoꝝ. N.
natalicia colere: da nob̄ i eter

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

na beatitudine de eoꝝ ſocie-
tate gaudere: ꝑ.

Ad terciam capitulū.

Tamq̄ aurū in fornace
ꝓbauit elcōs dn̄s: et q̄ſi ho-
locauſta hoſtie accepit illos:
⁊ in tp̄e erit reſpcūs illoꝝ ℟
Letamini in dn̄o et exultate
iuſti ℣ Et glīamini oēs rcī
corde ℣ Exultent iuſti.

Ad ſextam capitulū

Sancti ludibria ⁊ v̓bera
exꝑti inſuꝑ et vincula et car-
ceres: lapidati ſunt ſecti ſunt
temptati ſūt in occiſione gla-
dij mortui ſūt: et hij oēs teſti
monio fidei probati inuenti
ſūt ℟ Exultent iuſti in cō-
ſpectu dei ℣ Et delectent̄
in leticia ℣ Juſti autē.

Ad nonam capitulū

Hij ſūt qui venerūt de tri-
bulacione magna: et lauerūt
ſtolas ſuas et dealbauerunt
eas in ſanguine agni: idō ſūt
an̄ thronū dei: et ſuiūt ei die
ac nocte ī tēplo eiꝰ: ℟. Juſti
āt ī ꝑpetuū viuēt ℣ Et apō
dn̄m ē merces eoꝝ ℣ Glo-
ſus deus Jn ſcōis veſpis ſr̄
pſalmos feriales an̄ Juſto
rū aūt anime in manu dei ſūt
et nō tāget illos tormentum
malicie ā Si corā homini-
bus tormenta paſſi ſūt ſpes il
lorū imortalis eſt ineternū
ā Scōꝝ velut aquile iuuētꝰ
renouabit̄ ⁊ florent vt lilium
ī cōſpectu dn̄i ā Tamq̄ au
rū ī fornace ꝓbauit elcōs do
minus ⁊ quaſi holocauſta ac
cepit eos ineternū ā Sci ꝑ
fidem vicer̄t regna opati ſūt
iuſticiā adepti ſūt ꝓmiſſiōes

Non eſuriēt Caplꝫ

Neqꝫ ſicient āplius neqꝫ
cadet ſuꝑ illos ſol neqꝫ vllus
eſtus: qm̄ agnus qui ī medio
throni eſt reget illos. ⁊ dedu
cet eos ad vite fontes aquaꝝ
⁊ abſterget deꝰ oēm lacrimā
ab oculis eoꝝ: ymnꝰ Rex
glorioſe ℣ Exultent iuſti

Ad mḡt an̄. Sem̄ eſt verū
lumē et āmirabile miniſtrās
lucē hijs qui ꝑmanſerūt in a-
gone certaminis recipiūt ab
ipo ſplendorē ſempiternū in
quo aſſidue felices letantur.

Jn illo tp̄e. Scdm̄ Lucā

Deſcendens ih̄ūs de monte
ſtetit in loco cāpeſtri et turba
diſcipuloꝝ eius Et reliqua.

Venerabilis Bede

Elcūrꝰ apl'os dn̄s ī mon
tana ſbijt turbas v̓o doct̄urꝰ

E c i

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ad campeſtria redijt q2 nō ni
ſi i humili loco xp̄m turbe vi
dere ſufficiūt. Nam hec eſt
norma quā ſecutus aplus ait
Non potui vobis loqui qua
ſi ſpitalibus ſed quaſi carnali
bus quaſi puulis i xp̄o lac vo
bis potū dedi nō eſcam Nō
dū eni poteratis. ſ nec nūc q
dē poteſtis Lcō octaua

Apoſtoli autē ipi ſcdm ma
theū quaſi pfciōres ꝛ in mon
te et apto ore ſaluatoris doc-
ti eſſe narrantur Ubi ſi quis
diligencius vtrūqꝫ velit euā-
geliſtam pſcrutari poteſt in-
telligere cū in mente duode-
cim diſcipulos elegerit e plu
ribus quos et apl'os noiāuit
quod matheus p̄termiſit tūc
illū habuiſſe ſermonem quē
matheus interpoſuit ꝛ lucas
tacuit hoc eſt in monte ac de
iñ cū deſcendiſſet in loco cam
peſtri habuiſſe alterū ſimilē
de quo matheus tacet lucas
non tacet et vtrūqꝫ ſmonē eo
dē modo eſſe concluſum

Ab omni Lcō nona
iudea et ihrl'm et maritima ꝛ
tyri et ſydonis ꝛ cetera Ma
ritimā multitudinē nō a pxi
mo mari galilee neqꝫ enim h
miraculi loco poneret ſ a ma
ri magno reor eſſe cognoiātā
in qua eciā tyr9 et ſydon com
p̄hēdi poterāt Sm math

In illo tpe Uidens ihūs tur
bas aſcendit in montē Et cū
ſediſſet acceſſerunt ad eū diſ
cipuli eius Et reliqua
Omelia bti leonis pape

PRedicante dilectiſſimi
dño ihū xp̄o euangeliū
regni et diuerſos p totā galy
leā curante languores in oēꝫ
ſyriam ſe virtutū eius fama
diffuderat ꝛ multe ex vniuer
ſa iudea turbe ad celeſtē me-
dicū cōfluebāt Lcō octā

Quia enim tarda eſt huma
ne ignorancie fides ad credē
da q̄ non videt et ſperanda q̄
neſcit oportebat diuina eru-
dicione formandos corpeis
bñficijs ꝛ viſibilibus miracu
lis incitari vt cui9 tam benig-
nā expiebant potenciā non a
bigeret ſalutarē eē doctrinā.
Qualis igit doctrina ſic xp̄i
ſacre ipius ſnie pteſtātur. vt
qui ad eternā beatitudinē ve
nire deſiderāt grad9 feliciſſi
me aſcenſionis agnoſcant

BEati in- Lcō nona
quit pauperes ſpū quoniā ip

ſorū eſt regnū celorū De qui
bus pauperibus veritas loq̄
retur forte eſſet ābiguū ſi di-
cens bti pauperes nichil ad-
deret de intelligenda paupe
rū qualitate et ſufficere vide
retur ad ꝓmerēdū regnū ce-
lorū ea ſola inopia quā multi
ſub dura et graui neceſſitate
paciuntur. Sed cū ait beati
pauperes ſpū oſtendit eis r̄g
nū celoꝝ tribuendū quos hu
militas cōmendat aiāꝝ mag
q̄ꝫ indigencia facultatum.

De vno cōfeſſore et pōtifice

Ad veſpas aīte et pſalmi fe-
riales Capitulū.

DEdit dn̄s ꝯfeſſionē ſcō
ſuo et excelſo i v̄bo gl'e-
de omni corde ſuo laudauit
dn̄ꝫ: ⁊ dilexit deū qui fecit eū
ymn⁹ Iſte cōfeſſor v̄ A-
mauit eū dn̄s Ad mḡt aīt
Iſte homo ab adoleſcencia
ſua partim meruit infirmos
curare dedit illi dn̄s clarita-
tem magnā cecos illuminare
et demones effugare Si fu
erit duplex feſtū ſr̄ pſalmos
feriales ā. Iſte hō. R̄ Sint
lūbi ym. Iſte ꝯfeſſor v̄ Ora
p. n. b. R̄. Ad mḡt ā. Iſte
eſt qui ante deū magnas vir
tutes operatus eſt et omnis
terra doctrina eius repleta ē
ip̄e intercedat pro peccatis
oīm populoꝝ Inuitatoriū
Regem cōfeſſorū dominū.
Venite adoremus ymnus
Ihū redemptor. In p̄mo
nocturno aīt Beatus v̄ qui
in lege domini meditatur vo
luntas eius permanet die ac
nocte et omnia quecūqꝫ faci-
et ſemꝑ ꝓſperabuntur p̄s
Ipm aīt Beatus iſte ſcūs
qui cōfiſus eſt in domino p̄-
dicauit p̄ceptū dn̄i ꝯſtitutus
eſt in monte ſancto eius p̄s
Quare fre. aīt Tu es glo
ria mea tu es ſuſceptor meus
dn̄e tu exaltās caput meum
et exaudiſti me de monte ſāc
to tuo p̄s Dn̄e quid muli.
v̄ſus Iuſtus germinabit.
Sermo bti fulgēcij Lcō p̄ª

DOminicus ſmo quē de
bemus oēs non ſolū ſtu
dioſe. verū eciā ſapient̄ audi
re cui nos oportet humilit̄ ac
delcābilit̄ obedire moderati
onis ſue tenēs vbiqꝫ tēperiē.
vt ne ouibus deſint pabula
nec paſtoribus alimēta. q̄dā
ſpāliter ſolis p̄cipit nob̄ q̄dā
vero gn̄aliter et nobis ⁊ vob̄

℟ Euge ſerue bone et fide
lis qꝛ i pauca fuiſti fidelis ſu-
pꝛa multa te cōſtituā Intra
i gaudiū dn̄i tui ℣ Dn̄e qn
qꝫ talenta tradidiſti michi ec
ce alia quinqꝫ ſuplucratus ſū
Intra. Lectio ſecūda.
Nobis nāqꝫ id ē ꝟuis quos
pꝛfamilias ille rerū oīm dn̄s
ad hoc i domo ſua magna cō
ſtituit vt populo eius verbū
grē miniſtrem⁹ ſpāliter iiun-
gitur ſcē ꝑdicacionis officiū.
generaliter ⁊ nob et vobis ſa
lutaris indicit̄ obedīa māda
toꝝ ℟ Ecce ſacerdos mḡ-
nus qui in diebꝫ ſuis placuit
deo Ideo iureiurādo fecit il
lū dn̄s creſcere in plebē ſuā
℣ Bn̄dictionē oīm gēciū
dedit illi ⁊ teſtamentū ſempi
ternū confirmauit ſup caput
eius Ideo. Lcō tercia
In quib⁹ denuo mādatis
tꝙ ditiſſimis ferculis ſic ce-
leſtiū deliciarū copia ſpūalis
exuberat vt in ꝟbo dei habū
det qd̊ ꝑfcūs comedat habū
det eciā quod ꝑuulus ſugat
℟ Iurauit dn̄s et nō peni-
tebit eū tu es ſacerdos ineter
nū Scd̊m oꝛdinem melchiſe
dech ℣ Dixit dn̄s dn̄o me
o ſede a dextris meis Scd̊m
In ſecundo nocturno an̄
Innocātem exaudiuit dn̄s
ſcm̄ ſuū dn̄s exaudiuit eū et
cōſtituit eū in pace ꝑs Cū
inuoca. an̄ Letent̄ oēs qui
ſꝑant in te dn̄e qm̄ tu bn̄dixiſ
ti iuſto ſcuto bone voluntat
tue coꝛonaſti eū ꝑs. Uerba
mea an̄ Dn̄e dn̄s noſter ꝙ
ā mirabile eſt nomē tuum in
vniuerſa terra qꝛ gl'a et hono
re coꝛonaſti ſanctū tuū et con
ſtituiſti eū ſup opera manuū
tuarū ꝑs Ipm ℣ Ama-
uit eū. Lectio quarta.
Ibi eſt enim ſimul et lacteus
potus quo tenera fideliū nu-
triatur infancia et ſolidus ci-
bus quo robuſta ꝑfcōꝝ iuuē
tus ſpūalia ſancte ꝟtutis acci
piat incrementa. Ibi ꝑꝛſus
ad ſalutem cōſulitur vniuer-
ſis quos dn̄s ſaluare dignat̄
℟ Poſui adiutoꝛiū ſuper
potentem ⁊ exaltaui elcm̄ de
plebe mea Manus eni mea
auxiliabit̄ ei ℣ Inueni dd̊
ſeruū meū oleo ſcō meo vnxi
eū Man⁹ Lcō quinta
Ibi eſt quod omi etati cō-
gruat ibi quod omi pꝛofeſſio
ni conueniat. Ibi audimus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

p̄cepta q̄ faciamꝰ ibi cognoſci
mꝰ p̄mia q̄ ſperemꝰ. Ibi eſt
iuſſio q̄ nos ꝑ lrām doceat et
inſtruat ad ſciām ibi ꝓmiſſio
q̄ ꝑ grām trahat ⁊ ꝑducat ad
gloriā ℟ Iſte ē qui añ de-
um magnas v̓tutes opatus ē
et omnis terra doctrina eius
repleta eſt Ipe itercedat ꝓ
peccatis oiꝫ ppl'oꝝ ℣ Iſte
eſt qui contempſit vitā mūdi
et peruenit ad celeſtia regna
Ipſe. Lectio ſexta.
SEruoꝝ igiť quos ppl'o
ſuo p̄poſuit dn̄s ſpeciale vo-
lens officiū demrāre ait qd̓
ex euāgelio mō audiuimus.
Quiſputas eſt diſpenſator
prudens quē conſtituit dn̄s
ſuper familiā ſuā vt det illis
tritici menſurā: Beatus ille
ſeruꝰ quē cū venerit dominꝰ
inuenerit ſic facientē ℟ A
mauit eū dns et ornauit eum
ſtola glorie induit eū Et ad
portas ꝑadiſi coronauit eū
v̓ſus Induit eū dominꝰ lo-
ricā fidei et armauit eū Et.
¶ In tercio nocturno antiphō
Dn̄e iſte ſcūs habitabit i ta-
bernaculo tuo opatus eſt iuſ
ticiā requieſcet in monte ſcō
tuo p̄s Dn̄e quis habi. ā
Uitā pecijt a te tribuiſti ei
domine gloriā et magnū de-
corē impoſuiſti ſuꝑ eū poſuiſ
ti in capite eius coronā de la-
pide precioſo p̄s Dn̄e i vir
tu. añ Hic accipiet bn̄dic-
tionē a dn̄o et miſcd̓iam a d̓o
ſalutari ſuo qꝛ hec eſt genera
cio q̄renciū dn̄m p̄s Dn̄i ē
terra ℣ Magnificauit eū i
cōſpcū. Scd̓m Lucam
In illo tpe Dixit ih̄ūs diſci-
pulis ſuis Sint lūbi veſtri p̄
cincti et lucerne ardentes in
manibus veſtris Et reliqua
Gregorij pape
QUia viris luxuria in lū
bis ſic feis in vmbelico teſta-
tur dn̄s qui de diabolo ad be
atū iob loquitur dicens Uir
tus eius in lūbis eius et forti
tudo illius in vmbelico ven-
tris eius A principali igitur
ſexu lūborum nomine luxuri
a deſignatur cū dn̄s dicit ſint
lumbi veſtri p̄cincti. Lūbos
enim precingimus cū carnis
luxuriā per continenciā coar
tamus ℟ Iſte homo per-
fecit omnia q̄ locutꝰ eſt ei deꝰ
et dixit ad eū Ingredere in
requiem meā quia te vidi iuſ
tū corā me ex omnibus genti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

bus ℣ Iuſtū deduxit dn̄s
ꝑ vias rcās et oſtendit illi rg-
nū dei et ait Ingredere.
SEd quia   Lcō octā
miꝰ eſt mala nō agere niſi qſ-
qꝫ ſtudeat eciā bonis opibus
inſudare ꝓtinꝰ addit̄ ⁊ lucer
ne ardētes in manibꝰ veſtris
Lucernas quippe ardētes in
manibus tenemꝰ cū ꝑ bona o
pa ꝓximis nr̄is lucis exēpla
monſtramꝰ De quibꝰ ꝑfcō
opibus dn̄s dicit Luceat lux
vrā corā hoibus vt videāt o-
pera veſtra bona et glorificēt
prēm veſtrū qui in celis ē ℟
Iſte homo ab adoleſcencia
ſua partim meruit infirmos
curare Dedit illi dn̄s clarita
tem magnā cecos illuminare
⁊ demones effugare ℣ Ec
ce hō ſine q̄rela verus dei cul
tor abſtinēs ſe ab om̄i opere
malo et ꝑmanēs in īnocencia
ſua Dedit   Lcō nona.
DVo aūt ſunt q̄ iubent ⁊ lū
bos reſtrigere et lucernas te
nere vt et mūdicia ſit caſtitas
in corpore et lumen veritatis
in opacione Redemptori et
eni noſtro vnū ſine altero pla
cere neq̄q̄ poteſt ſi aut is qui
bona agit adhuc luxurie inq
namenta non deſerit aut is
qui caſtitate ꝑeminet nec dū
ſe per bona opa exercet ℟
Sint lumbi veſtri precincti
et lucerne ardentes in mani-
bus veſtris. Et vos ſimiles
hominibus expectantibꝰ do
minū ſuū Quando reuerta-
tur a nupcijs. ℣ Vigilate
ergo quia neſcitis qua hora
dominꝰ veſter venturus ſit:
Et vos ſi. Gloria pri Q̄n̄ re
Ad laudes antiphō
ECce ſacerdos magnus
qui in diebus ſuis placuit de
o et inuentus eſt iuſtus an̄
Non eſt īuentus ſimilis illi
qui cōſeruaret legē excelſi ā
Ideo iureiurando fecit illū
dominꝰ creſcere in plebē ſuā
an̄ Benedictionē omniū gē
cium dedit illi et teſtamentū
ſuū confirmauit ſuper caput
eius. an̄ Statuit illi teſta-
mentū ſempiternū et dedit il
li ſacerdocium magnum.
ECce ſacer   Caplm
dos magnus qui in die-
bus ſuis placuit deo:et inuē-
tus eſt iuſtus:et in tempore
iracūdie factus eſt reconſilia
cio: ymnꝰ Iſte confeſſor
v̄ſus Iuſtus vt palma Vl

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Ora ꝑ nobis Ad bened aū
Sacerdos et pontifex et vir
tutū artifex bonus paſtor in
populo ſic placuiſti domino
Exaudi Collecta.
E domine preces noſtras
quas in ſancti. N. cōfeſſoris
tui atq; pōtificis ſollempni-
tate deferim⁹: et qui tibi dig
ne meruit famulari: eius int
cedentibus meritis ab omni
bus nos abſolue peccatis: p.
Ad terciam capitulū.
N On eſt inuentus ſimilis
illi qui conſeruaret legem ex
celſi: ideo iureiurando fecit
illum dn̄s creſcere in plebem
ſuam: ℟ Juſtus germina
bit ſicut liliū ℣ Et florebit
ineternū ante dominū ℣ſus
Amauit eū Ad ſextā cap
B Enedictionē oim̄ gen-
ciū dedit illi dn̄s: et teſ-
tamentuū ſuum confirmauit
ſuper caput eius. ℟ Ama
uit eū dn̄s et ornauit eū ℣.
Stola glorie induit eū ℣ſus.
Magnificauit ꝛc.
Ad nonam capitulū
A Gnouit eū domin⁹ in
benedictionibꝫ ſuis: cōſerua
uit illi miſericordiā ſuam: et
inuenit graciā coram oculis
domini. ℟ Magnificauit
eū in conſpectu regum ℣ſus
Et dedit illi coronā glorie.
℣ Juſtus vt palma florebit
ſicut cedrus libani multipli-
cabitur. Uel Ora ꝑ nob. b.
N. In ſecūdis veſperis
pſalmi feriales aū Ecce ſa
cerdos magnus cū ceteris.
S Tatuit ei Caplm
domin⁹ teſtamentū ſem
piternū et dedit illi ſacerdo-
ciū magnum et beatificauit il
lum in gloria: fungi ſacerdo-
cio et habere laudē in nomie
ipius: et offerre illi incenſum
dignum in odorē ſuauitatis:
ymn⁹ Iſte cōfeſſor In du
plicibus feſtis ℣ Ora ꝑ no
bis. b. N. Ad mḡt ā Iſte
eſt qui ante deum vt ſup In
ſimplicibus feſtis ℣ Ama-
uit eū domin⁹ Ad mḡt aū
Hic vir deſpiciens mundū
et terrena triūphās diuicias
celo cōdidit ore et manu.
I Secūdum matheum
N illo tpe. Dixit ihūs
diſcipulis ſuis Uos eſtis ſal
terre. Q ſi ſal euanuerit in
quo ſalietur. Et reliqua.
Johannis epiſcopi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

PRopter bonā cōuerſa-
cionē ſuam ſacerdotes
dicti ſunt ſal qm̄ bona cōuer-
ſacio ſacerdotis cōditura po
puli eſt ꝓpter v̄bū āt doctri-
ne lux qm̄ v̄bū ignorancie lu
mē eſt Pri⁹ aūt vocauit eos
ſal poſtea aūt lux Aut qꝛ ƥo-
ris loci eſt ſeruare quos ha-
bes. ſecūdi aūt vocare quos
nō habes Lcō octaua
Aut qꝛ prius bene viuere ē
ſecūdum aūt bene docere nā
ꝑ bonā conuerſacionē aſcen-
ditur ſine dubio ad ſciām. ꝑ
ſciā3 autem neſcio ſi ad bonā
cōuerſacionē veniat Prop
terea ſciētes quidē ſine timo
re multos videmus timentē
āt deū ſine sciā videm⁹ nullū
Aut quia Lcō nona
ꝓpter iudeos ƥores dicti ſūt
ſal n̄ adducētes eos ad ſciām
di ſed condientes eos in ip̄a
ſciā. lux aūt ꝓpter gentes in
ſcd̄o loco vocatas Ideo ⁊ ꝯ
pacionē cōgruā addit ⁊ dicit
Non poteſt ciuitas abſcōdi
ſuꝑ montē poſita. Q̄n̄ enim
ip̄a voluerit eſſe velata mōs
ipſe qui portat eam facit eam
in omnibus manifeſtam.
De vno ꝯfeſſore nō pōtifice
Ad vſ̄ Dia vīs de vno cōfeſ
ſore et pōtifice Ps in duplici
feſto ℟ Juſtum deduxit
BEatus vir Caplm
qui in ſapiā morabitur:
et qui in iuſticia meditabit̄:
⁊ in ſenſu cogitabit circūſpec
tionē di⁊ cibabit illū pane vi
te et intellectus: et aqua ſapi
encie ſalutaris potabit illū:
Collecta vt infra Inuitato
riū añe ymn⁹ et pſalmi vt ſu-
pra d̄ vno ꝯfeſſore et pōtifice
Sermo bti maximi Lcō ꝓ
BEne et congrue in hac
die quā nob̄ beati patris
nr̄i hui⁹ ad padyſum trāſit⁹
exultabilē redditi pn̄tis pſal
mi v̄ſiculū decantauim⁹ In
memoria eterna erit iuſtus
Digne eni in memoriā v̄tit̄
hoim qui ad gaudiū tranſijt
angeloꝝ ℟ Euge ſerue
DIcit ſmo Lcō ſcd̄a.
diuin⁹ Ne laudaueris hoiē3
i vita ſua Tāq̄ diceret Lau-
da poſt vitā magnifica poſt
conſūmacionē Duplici enim
ex cauſa vtilius eſt hoim ma
gis memorie laudē dare q̄ vi
te vt illo potiſſimū temꝑe me
rita ſanctitatis extollas quā-
do nec laudantē adulacio no

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

cet nec laudatū temptat ela-
cio ℟ Iuſtus germinabit
Require de vno martire

L Auda Lectio tcia.
Lergo poſt piculū pdica
ſecurū Lauda nauigantis fe
licitatē ſʒ cū puenerit ad por-
tum Lauda ducis virtutem
ſed cū pductus eſt ad trium-
phū Quis autē viuens tuto
poſſit ac ſine trepidacōe lau-
dari qui et de pterito memīit
ſe habere quod doleat et de
futuro videt ſibi ſupeē quod
timeat ℟ Iſte cognouit
Require de vno martire

Q Ualis vero Lcō q̄rta
Q in hʒ corpuſculo poſitus
debeat ſibi qcq̄ vēdicare de
meritis quoꝝ iter vite occlta
demonū īfeſtacio velō latro-
nū obſidet multitudo: Qui-
bus p oēs vias ſupplantato-
res inuiſi aiāꝝ laqueos ten-
dunt inumerabiliū mortib⁹
expaueſcendos ℟ Poſui

N Auigātib⁹ Lcō quīta
ei nobis p hoc mare magnū
et ſpacioſum in quo ſūt repti
lia quoꝝ nō eſt numerus aia
lia puſilla et magna id ē diū-
ſa genera inimicoꝝ qui ſecū
dum noſtrarū viriū quantita
tem cōpenſato nobiſcū ago
ne luctant ℟ Iſte eſt qui.

I n hui⁹ Lcō ſexta.
mūdi inq̄ pelago volutanti-
bus nob valde ptimeſcendū
eſt ne naui nrām aut pcella
tēpeſtatis abripiat aut fluc-
tus abſorbeat aut in eternā p
dā pirata crudelis abducat.
Aduerſū hec ergo multifor-
mia ſcli mala caſtitate et caſtis
actibꝫ reſiſtam⁹ ℟ Amau
eū. Scdm matheū

I N illo tpe: d. i. d. ſ. pabolam
hanc Homo quidā pegre p
ficiſcens vocauit ſeruos ſuos
et tradidit illis bona ſua Et
reliqua Gregorij pape

L Ectio ſci euāgelij frēs
kmi ſollicite cōſiderare
nos ammonet ne nos q plus
ceťis in hʒ mūdo accepiſſe ali
qd cernimur ab auctore mū-
di graui⁹ in iudicemur Cū e
ni augeť dona rōes eciā creſ
cūt donoꝝ ℟ Iſte homo
pfecit. Lectio octaua

T Anto ergo eē humilior at
qꝫ ad ſuiendū pmptior qſqꝫ
debet ex munere quāto ſe ob
ligaciorē eē cōſpicit in rōden
da rōne Ecce homo qui pe-
gre pficiſcit ſuos ſuos vōte

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

is q̄ʒ ad negociū talenta ꝑtiꝰ
poſt mltū vo tꝑis poſiturꝰ rō
nē reuertiꝰ Bene oꝑantes ƀ
nos ꝓ apportato lucro remu
nerat ſeruū vo a bono opere
torpentē dāpnat. ℞ Iſte
homo ab adoleſcencia
Quis itaqꝫ Lcō nona
iſte hō ē qui ꝑegre ꝓficiſciꝰ
niſi redēptor nr̄ qui in ea car-
ne quā aſſūpſerat abijt in ce-
lū: Carnis enim locus ꝓpri
us fra eſt q̄ quaſi ꝑegrina du
ciꝰ dū ꝑ redēptorē nrm̄ i celo
collocatꝰ Sed hō iſte ꝑegre
ꝓficiſcens ſeruis ſuis bona
tradidit quia fidelibus ſuis
ſpūalia dona conceſſit. ℞
Iuſtū deduxit dn̄s ꝑ vias
rcās et oſtendit illi regnū dei
et dedit illi ſciām ſcōꝝ boneſ
tauit illū in laboribus Et cō
pleuit labores illius ℣ Im
mortalis eſt eni memoria illi
us quia et apud deū nota eſt
et apud homines Et.
Ad laudes antiphō
Dn̄e quinqꝫ talenta tra-
didiſti michi ecce alia quiqꝫ
ſuꝑlucratus ſum ā Quiqꝫ
m̄ dn̄e talēta tradidiſti lucra
tus ſū inſuꝑ alia quinqꝫ an̄
Euge ſerue bone in modico
fidelis intra i gaudiū dn̄i tui.
an̄ Serue bone et fidelis in
tra in gaudiū dn̄i tui ā In
pauca fuiſti fidelis ſupra mlꝰ-
ta te conſtituā dicit dominꝰ.
Iuſtus cor Caplm
ſuū tradet ad vigilandū
diluculo ad dn̄m qui fecit il-
lū: et in conſpcū altiſſimi deꝑ
cabitur: aꝑiet os ſuū in orōe
et pro delictis ſuis deꝑ̄cabiꝰ
ymnꝰ Iſte ꝯfeƀ. ℣ Iuſtꝰ
vt palma Vel Ora ꝓ nobis
Ad bn̄ an̄ Euge ſerue bo-
ne et fidelis q2 in pauca fuiſti
fidelis ſupra multa te conſti-
tuā dicit dn̄s Collecta
Adeſto dn̄e ꝑ̄cibus nris
q̄s i ſci ꝯfeſſoris tui. N
ſollēpnitate deferimꝰ: vt qui
nrē iuſticie fiduciā nō habe-
mꝰ: eiꝰ qui tibi placuit ꝑ̄cibꝫ
et meritis adiuuari: ꝑ
Unius abbatis collecta
Interceſſio nos q̄s dn̄e
bti. N. abbatis ꝯmen-
det: vt qḋ noſtris meritis nō
valemus: eius ꝓ̄cinio aſſe-
quamur: ꝑ xp̄m dn̄m nrm̄ a.
Ad terciam capitulū.
Spiritu intelligencie r̄-
plebit illū dominus: et ip̄e tā
q̄ꝑ imbres mittet eloquia ſa-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

piencie ſue: et in orõne confi tebitur domino: R. vt ſup. de cõfeſſore et pontifice

Ad ſextam capitulũ

Dirigit dñs ꝯſilium ei⁹ et diſciplinam: et in abſcõditis ſuis conſiliabitur

Ad nonam capitulũ

Ipſe palam faciet diſciplinam doctrine ſue: et in lege teſtamenti dñi gloriabit:

In ſecũdis veſpis Pſalmi feriales añ. Dñe quinqȝ. cũ ceteris Capitulũ.

Collaudabunt multi ſapienciã eius et vſqȝ i ſeculũ non delebitur: non recedet memoria eius: et nomen eius requiretur a generacõe i generacionẽ: ymn⁹ Iſte cõfeſſor. In duplicibȝ feſtis v̄ Ora ꝓ nobis Ad mgt añ Iſte eſt qui. In ſimplicib⁹ feſtis v̄ Amauit eũ Ad mgt añ Amauit eũ dñs et ornauit eum ſtola glorie induit eũ et ad portas paradiſi coronauit eũ De confeſſoribus añ. Sancti p fidem vicerunt rḡna operati ſunt iuſticiã adepti ſunt ꝓmiſſiones v̄ Exultent iuſti Collcã

Deus qui nos ſcõꝝ tuorũ. N. cõfeſſionibus glõſis circũdas et ꝓtegis: da nobis et eorũ imitacione ꝓficere: ⁊ intercellione gaudere.

De vna virgine Ad veſpas añ et pſalmi feriales Sȝ i duplici feſto ſup pſalmos añ O q̄ pulchra eſt vt ifra in p̄ nocturno R. Regnũ mũdi.

Domine de⁹ Caplꝫ meus exaltaſti ſup terram habitacionẽ meã: et pro morte defluẽti deprecata ſũ: iuocaui dominũ patrẽ domini mei: vt non delinquat me in die tribulacionis mee: ⁊ i tpe ſupborũ ſine adiutorio: ymn⁹ Ihũ coroã v̄ Spẽ tua. Ad mgt añ Simile ẽ enim regnũ celoꝝ homini negociatori q̄renti bonas margaritas inuenta vna precioſa margarita dedit omnia ſua et cõparauit eam. Collcã vt infra. Inuitatoriũ Regẽ v̄ginũ dñꝫ Venite adorem⁹ ymn⁹ Virginis ꝓles In p̄mo nocturno añ O q̄ pulchra ẽ caſta generacio cũ caritate ps Dñe dñs nr̄ añ. Veni electa mea et ponã i te thronũ meũ quia concupiuit rex ſpẽȝ tuã ps Celi enar.

añ Ante thorũ hui⁹ v̓ginis
frequẽtate nobis dulcia can-
tica dragmatis ps̄ Dñi eſt
terra v̄ Spē tua Lcō
p̄ma ex omelia gregorij.

Celeſte regnũ negocia-
tori homini ſimile dicit̄
qui bonas margaritas q̄rit ſ
vnā p̄cioſam iuenit. Quam
videlicet inuentā oīa vendēs
emit quia qui celeſtis vite dl̓
cedinē inquantũ poſſibilitas
admittit p̱fecte cognouerit.
ea q̄ in terris amauerat liben
ter cũcta dereliquit ℟ Ue
ni ſpōſa xpriſti accipe coronā
quā tibi dñs p̄parauit Pro
cuius amore ſanguinē tuum
fudiſti ⁊ cũ angelis in p̱adiſũ
introiſti v̄ Ueni elcā mea
et ponā in te thronũ meũ qꝛ
cōcupiuit rex ſpēʒ tuā Pro

In cōp̱acōe Lcō ſcd̄a

eius vileſcũt oīa deſerit habi
ta cōgregata diſp̱git Inar-
deſcit in celeſtibus aim⁹ nic-
hil in terrenis libet. Defor-
me enim cōſpicitur quitquit
de terrenis ei placebat ſpē qꝛ
ſola precioſe margarite clari
tas fulget in mente ℟ Ue
ni electa mea et ponam in te
thronũ meum Quia cōcupi
uit rex ſpeciē tuam v̄ Spē
tua et pulchritudine tua intē
de proſpere procede et reg-
na Quia Lectio tercia

De cuius dilectōne recte
per ſalomonem dicitur fortꝭ
eſt vt mors dilectio Quia vi
delicet ſicut mors corpus in-
terimit ſic ab amore rez cor-
poraliũ eterne vite caritas oc
cidit Nam quē perfecte ab-
ſorbuerit ad terrena foris de
ſideria velud inſenſibilem r̄d
dit ℟ Hec eſt virgo ſapiēs
quā dñs vigilantem inuenit
que acceptis lampadib⁹ ſũp
ſit ſecum oleũ Et veniēte do
mino introiuit cũ eo ad nup-
cias v̄ Media nocte claōꝛ
factus eſt ecce ſponſus venit
exite obuiam ei Et veniēte.

¶ In ſecundo nocturno añ
Spē tua et pulchritudine tu
a intende p̱ſpere procede et
regna. ps̄ Eructauit añ
Adiuuabit eam deus wltu
ſuo deus in medio eius non
cōmouebitur ps̄ Deus nr̄
añ Ueniēte ſponſo prudēs
virgo preparata introiuit cũ
eo ad nupcias ps̄ Funda-
menta v̄ Adiuuabit
Lectio quarta

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Neq; enim ſacta hec cu-
ius hodie natalicia cele
bramus mori ꝓ domino po-
tuiſſet in corpore ſi prius a t'-
renis deſiderijs mortua non
fuiſſet in mente Erectus nã
q; in virtutis culmine anim⁹
tormenta deriſit ṕmia calca-
uit Ante armatos reges ꝛ ꝑ
ſides ducta ſtetit feriente ro
buſtior iudicante ſublimior.
℞ Diffuſa eſt gracia in labi
is tuis Propterea benedix
it te deus ieternũ v̄ſus Di
lexiſti iuſticiã ꝛ odiſti iiquita
tẽ Propterea Lcõ quita
Quid inter hec nos barba-
ti et debiles dicimus qui ire
ad regna celeſtia puellas per
ferrũ videmus? Quos ira
ſupat. ſuperbia inflat. ambi-
cio pturbat. luxuria iquinat.
Qꝛ ſi adipiſci regna celorũ p
bella pſecucionũ nõ poſſum⁹
hoc ipm nobis turpe ſit q; de
um nolum⁹ ſaltẽ per pacẽ ſe-
qui ℞ Spẽ tua et pulchri-
tudine tua Intende pſpere
pcede et regna v̄ Propt
veritatẽ et manſuetudinẽ et
iuſticiã Intẽde Lcõ ſex
Ecce nulli noſtrũ hoc tpe
dicit deus pro me morere ſ il-
licita tñmodo i te deſideria
occide Qui ergo in pace ſbi
gere carnis deſideria nolu⁹.
qñ in bello pro domino ipãz
carnẽ darem⁹: ℞ Propt
veritatẽ et manſuetudinẽ et
iuſticiã Et deducet te mira-
biliter dextã tua v̄ Audiſi
lia et vide et inclina aurẽ tuã
et obliuiſcere populum tuũ
ꝛ domũ patris tui Et dedu.
In tercio noct'no añ Nec
eſt q̃ neſciuit thoꝝ in delicto
habebit fructũ in reſpectõne
aiãꝝ ſcãꝝ ps Cantate. i.
ã. Inuicta bona margarita
dedit oĩa ſua et cõpauit eam
ps Dñs regñ ex. ã Medi
a nocte clamor factus eſt ecce
ſponſus venit exite obuiã ei.
ps Cãtate. ij. v̄ Diffuſa
ẽ grã Scdm matheũ.
In illo tpe Dixit ihũs. d. ſ. p
abolã hãc Siľe eſt regnũ ce-
lorũ thezauro abſcõdito in a
gro quẽ qui iuenit hõ abſcõ-
dit et pre gaudio illius vadit
et vẽdit vniuerſa q̃ habet et
emit agrũ illũ Et reliqua
Gregorij pape.
Celorũ regnũ frẽs kmĩ
idcirco t'renis rebus ſiľe d'r.
vt ex hijs q̃ ai̇̄m⁹ nou' ſurgat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

ad incognita q̄ nō nouit qua
tenus ex⁹ viſibiliū ſe ad inui-
ſibilia rapiat et ꝑ ea que vſu
didicit quaſi cōfricatus inca
leſcat vt ꝑ hoc quod ſcit notū
diligere diſcat et incognita a
mare ℞ Dilexiſti iuſticiā
et odiſti iniquitatē Propte
rea vnxit te deus deus tuus
oleo leticie ℣ Diffuſa ē gra
cia in labijs tuis Propterea
Ecce enim   Lcō octaua
celorū regnū theſauro abſcō
dito in agro cōꝑatur quē qui
inuenit homo abſcondit ⁊ p̄
gaudio illius vadit et vniuer
ſa q̄ habet vendit ⁊ emit agꝝ
illum Qua in re h̄ quoqꝫ no
tandū eſt ꝙ inuentus theſau
rus abſcōditur vt ſeruet̃ qui
a ſtudiū celeſtis deſiderij a
malignis ſꝑitibus cuſtodire
non ſufficit qui hoc ab huma
nis laudibus nō abſcondit.
℞ Audi filia et vide et incli
na aurē tuā et obliuiſcere po
pulū tuū et domū patris tui
et concupiſcet rex ſpeciē tuā.
Qm̄ ipe eſt dn̄s deus tuus.
℣ Induit te dn̄s veſtimen-
to ſalutis et indumēto leticie
circūdedit te Qm̄   Lcō ix
In p̄nti eteni vita quaſi in

via ſumus q̄ ad patriā ꝑgim⁹
Maligni aūt ſpūs iter nr̄m
quaſi quidam latrūculi obſi-
dent. Depdari ergo deſide-
rat qui theſaurum publice in
via portat Hoc autē dico nō
vt ꝓximi oꝑa noſtra non vi-
deant cū ſcriptū ſit videant o
pera veſtra bona ⁊ glorificēt
patrē veſtrū qui in celis eſt.
ſed vt per hoc quod agimus
laudes exterius nō q̄ram⁹.
Regnū mūdi et oēm ornatū
ſeculi contempſi ꝓpter amo
rem dn̄i mei ihū xp̄i Quē vi
di quē amaui in quē credidi
quē dilexi ℣ Eructauit cor
meū verbū bonū dico ego o-
pera mea regi Quē Gloria
Quē.   Ad laudes an̄
Hec eſt virgo ſapiens et
vna de numero pruden
tū an̄ Hec eſt virgo ſapiēs
quā dn̄s vigilantem inuenit.
a̅ Media nocte clamor fac
tus eſt ecce ſponſus venit exi
te obuiā ei. an̄ Prudētes
virgines aptate lampades
veſtras ecce ſponſus veit exi
te obuiam ei an̄ Tunc ſur-
rexerunt omnes virgines il-
le et ornauerunt lampades
ſuas.   Capitulū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Liberaſti me de perdi-
cione ⁊ eripuiſti me de
tempore iniquo: ꝓpterea cō
fitebor tibi: et laudē dicā no-
mini tuo domine deꝰ noſter.
ymnꝰ Ihū corona ℣ Ele
git eā deus et p̄elegit eam: et
inhabitare eā facit in taber-
naculo ſuo Ad bened añ
Ueni ſponſa xp̄i accipe coro
nam quā tibi dñs p̄parauit ī
eternū ¶ De vna virgine
et martire collecta
Deus qui inter cetera po
tencie tue miracula eciam in
ſexu fragili victoriā martirij
contuliſti: concede propiciꝰ:
vt cuius natalicia colimus ꝑ
eiꝰ ad te exēpla gradiamur:
ꝑ xpriſtū dominū nrm̄ amen
¶ De vna virgine nō martire.
Exaudi nos Collcā
deus ſalutaris noſter:
vt ſicut de beate. N. feſtiui-
tate gaudemus: ita pie deuo
cionis erudiamur affectu: ꝑ
xp̄m dominū nrm̄ amen
Ad terciam capitulū.
Hanc amaui ⁊ exquiſiui
a iuuentute mea: et q̄ſiui mic
hi ſponſam aſſumere: et ama
tor factus ſū forme illius: ℟
Spē tua ℣ Intēde vſus.

Adiuuab' Ad ſextā cap̄
Generoſitatē illius glo-
rificat contuberniū ha-
bēs dei: ſed et omniū dñs di-
lexit eā: ℟. Adiuuabit eā
deus ℣ Deus in medio ℣
ſus Diffuſa eſt gracia ⁊c
Ad nonam capitulū
Uirgo cogitat q̄ dñi ſūt:
vt ſit ſancta corpore et ſpiritu
in xpriſto ihesu dño noſtro:
℟ Diffuſa ē grā ℣ Prop
terea bñdixit ℣ Elegit eā
deus In ſecūdis veſperis.
Añe de laudibꝫ pſalmi feria
les. Capitulū
In eccleſijs altiſſimi ap
iet os ſuū et in cōſpcū il
lius gl'abitur: in medio ppl'i
exaltabit᷑: et in plenitudine
ſcā āmirabit᷑: ymnꝰ. Ihū
corō ℣ Spē tua Ad mḡt
añ. Ueni electa mea et po-
nam ī te thronū meum quia
concupiuit rex ſpēm tuam.
Secūdum matheum
In illo tp̄e Dixit ihūs
diſcipulis ſuis ꝑabolam hāc
Simile eſt regnū celorū de-
cem virginibus q̄ accipiētes
lampades ſuas exierūt obui
am ſpōſo et ſponſe Et reliq̄
Gregorij pape

Sepe vos frēs kim̄i am-
moneo praua opa fuge-
re mūdi hui⁹ inquinamenta
deuitare Sz hodierna ſci e-
uāgelij lciōne ↄpellor dicere
vt et bona q̄ agitis cū magna
cautela teneatis ne ꝑ hoc qd̾
a vobis rcīn̄ agitur fauor aut
grā hūane laudis r̄quiratur.
ne appetitus laudis ſbripiat
et qd̾ foris oſtēdit̄ int⁹ a mer
cede vacuet̄ Lcō octā

Ecce enim redēptoris vo-
ce decē v̾gines et oēs dicunt̄
virgines ⁊ tn̄ intra beatitudi
nis ianuā nō oēs ſūt recepte.
quia ear̄ q̄dam dū de v̾gini-
tate ſua gl̾iam foris expetūt
in vaſis ſuis oleū habere no-
luerunt Sz prius q̄rendū no
bis eſt quid ſit celorū regnū
aut cur decē v̾ginib⁹ ↄparet̄
q̄ eciā virgines prudentes et
fatue dicāt̄ Lcō nona

Dum enim celor̄ regnū cō
ſtet quia reꝓborū null⁹ igre
ditur eciā fatuis v̾ginib⁹ cur
ſimile eē ꝓhibetur: Sz ſcien-
dū eſt ꝙ ſepe in ſacro eloquio
regnū celorū pn̄tis tempis ec
cleſia dicitur De quo in alio
loco dn̄s dicit Mittet filius
hoīs angelos ſuos ⁊ colligēt
de regno eius omnia ſcanda
la De v̾ginib⁹. Ad veſpas
pſalmi feriales: an̄ Inſig-
nes ſpōſe xp̄i hec ſola vt ifra
in primo noct̄no Caplz

Lingua ſapienciū ornat
ſciām: os fatuorū ebul-
lit ſtulticiā: in omni loco ocu
li dn̄i contemplant̄ bonos et
malos: ℟ Innume abil̾
ymn⁹ Ihū corona ℣ Ad
ducētur regi v̾gines poſt eā:
ꝓxime eius afferentur tibi
Ad mḡt an̄ Simile eſt reg
nū celorū decē virginibus q̄
accipientes lampades ſuas
exierunt obuiā ſponſo et ſpō
ſe quinqꝫ erant fatue et quiqꝫ
prudentes. a. a. a. Inuitat̄.
Regē v̾ginum ymn⁹ Rex
glorioſe In ꝑmo noct̄no ā
Inſignes ſponſe xp̄i a pueri
libus annis pudiciciam do a
mabilē fideliter amauerunt.
Pſalmi vt̄s de vna virgine
an̄ Ipſe vero integritatē pu
dicicie dn̄o deo ſuo conſecra
rūt an̄ Quarū menciū ibi
tator eſt xp̄s qui conſolacio-
nis ſolaciū contra tribulacio
nē illis ſemꝑ ingerit ℣ Leta
mini in dn̄o ℟ Audiui vo-
cem de celo venientē Uenite

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

oēs v̄gines ſapiētiſſime oleū
recōdite i vaſ v̄ris dū ſpōſus
aduenerit v̄ Media nocte
clamor fcūs ē ecce ſpōſus ve
nit Venite R̄ Feliciter v̄-
gines vincunt mundū. Que
poſt victoriā vinci nō norunt
v̄ Ante de plio r̄deūt ac hoſ-
tē victrices moriendo deuin-
cūt Que R̄ Media nocte
clamo[illegible]is ē ecce ſpōſus ve-
nit exite obuiā ei tūc ſurrexe
rūt prudentes v̄gines Et or
natis lāpadibus ſuis ītraue-
rūt cū eo ad nupcias v̄ Fa-
tue āt nō ſūpſerūt oleū ſecum
prudentes vero acceperūt o-
leum in vaſis ſuis Et ¶ In
ſcdo noctᷣno aῆ Sacratiſſi-
ma v̄ginitas deo diſponente
in ſuo ḡdu vſq; in ſanguinis
effuſione pmāſit. aῆ Igit
dū nimis hāc dilexit nec ſup
plicia nec gladiū tirāni furen
tis expauit. aῆ Una eteni
fides ſcās dei in paſſione ex-
ercuit et diuerſo genere grā-
rū reddidit celo victrices v̄
Exultent iuſti R̄ Offerent
regi v̄gines dn̄o poſtea ꝓxiē
eius offerent tibi in leticia.
Et exultacione v̄ Addu-
centur in templū regi dn̄o in

leticia Et R̄ Has v̄gines
et fidei ⁊ corpis cōmendat in
tegritas Has vite ſinceritas
et meritoꝝ exaltat ſblimitas
v̄ Nomē ergo ſempiternū
dabit illis deus qd non peri-
bit Has R̄ Quiq; prudē-
tes v̄gines acceperūt oleū in
vaſis ſuis cū lāpadib⁹ media
aūt nocte clamor fcūs ē Ec-
ce ſponſus venit exite obuiā
xp̄o dn̄o v̄ Tūc ſurrexerūt
oēs v̄gines ille ⁊ ornauerunt
lāpades ſuas Ecce In ter
cio noctᷣno aῆ Hee ſūt que
nō nubunt neq; nubunt ſed
ſūt ſicut angeli dei in celo aῆ
Ideo laudabilis v̄ginitas q̄
et in martirib⁹ reperitur et ipa
martires facit aῆ Merito
mirant̄ q̄ angelis cōparant̄
et angeloꝝ dn̄o copulant̄ v̄
ſus Iuſti aūt. Ewāgeliū
Simile ē regnū celorū decē
v̄ginib⁹. R̄ Sile eſt regnū
celorū decē v̄ginibꝫ que acci-
pientes lāpades ſuas Exie-
rūt obuiā ſpōſo et ſpōſe v̄
Prudentes v̄gines accepe-
rūt oleū in vaſis ſuis cū lāpa-
dibus Exierūt R̄ Innu-
merabilis v̄ginū chor⁹ ſpreta
liberoꝝ ꝓpagine Dū ſpōſo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

qui in celis eſt p̄henni mente
actu et habitu applicari ma-
luit v̄. Ecce florentē mūdū
mentis deſpectu calcarunt.
Dum. R̄. Iſte ſūt v̄gines
que eccleſiaſtica demonſtrāt
ſtatuta. Quarū menciū aōr
centeſimos fructus diuini ſe
minis xp̄i reddidit cōſpecti-
bus v̄. Rarū eſt ſequi agnū
quocūq̄ȝ ierit et dei copioſe ꝑ
uare honorem Quarum
Ad laudes antiphō
Media nocte clamor fac
tus eſt ecce ſponſus venit exi
te obuiā ei. añ Prudētes
virgines aptate lāpades veſ
tras ecce ſponſus venit exite
obuiā ei añ Tunc ſurrexe-
runt omnes v̄gines ille et or-
nauerunt lampades ſuas ā.
Virgines dñi domino bene
dicite ieternū añ Virginū
chorus laudate dñȝ de celis
alleluya. Capitulū.
Lauerunt ſtolas ſuas et
dealbauerunt eas in ſā-
guine agni: ideo ſunt añ thro
num dei: et ſeruiunt ei die ac
nocte in templo eius: ymnus
Ihesu corona v̄. Adducē
tur regi Ad bn̄d añ Qui-
q̄ȝ prudentes virgines acce-
perunt oleū in vaſis ſuis cum
lampadib̄ȝ media au[illegible] noc-
te clamor factus e[illegible] ſpō
ſus venit exite obuia xpriſto
domino. Collecta
Da nob dñe deus noſter
ſanctaꝝ martirū tuarū.
N. palmas inceſſabili deuo
cione venerari: vt q̄s digna
mente nō poſſu[illegible]lebra
re humilib⁹ ſalte[illegible]uen-
temus obſequijs[illegible]. a.
Ad terciam capitulū.
Timentes dñm nō erūt
incredibiles v̄bo illius:
et diligentes eū cōſeruabunt
viā illius: R̄. Letamini in
domino cū ceteris vt̄s ō mar
tiribus Ad ſextā capitulū
Timentes dñȝ inquirēt
q̄ placita ſunt illi: et dili
gentes eū replebunt lege ip̄i
us: R̄. Exultent
Ad nonā capitulū.
Timentes dñm p̄para-
bunt corda ſua: et in conſpcū
illius ſanctificabunt animas
ſuas: R̄. Iuſti aūt v̄. Ad
ducentur regi. In ſecūdis
veſperis pſalmi feriales añc
de laudib⁹ Capitulū
Timentes dñm cuſtodi
ent mandata eius: ⁊ pa

cienciā habebunt vſqȝ ad in-
ſp[illegible] vl[illegible]: ymn9 Ihe
ſu[illegible] v Adducentur.
Ad [illegible]gta [illegible] Iſte ſunt pru-
dentes virgines que accepto
oleo in vaſis ſuis cū lampadi
bus exierunt obuiā ſponſo ⁊
ſponſe quo veniente intraue
runt q[illegible] erāt cum eo ad
nup[illegible]

In cōmemoracione btē ma
rie ab octauis penthecoſtes
vſqȝ ad aduentū dn̄i. Et int
purificacōez lxx Ad veſpas
ſup pſalmos de btā vgine an̄

Iſta eſt ſpecioſa inter filias
iheruſalem viderūt eā filie ſy
on et beatiſſimā pdicauerūt
et regine faciem eius lauda-
uerunt Capitulū
Quaſi libanus non inci-
ſus vaporaui habitacio
nem meā: et qſi therebintus
extendi ramos meos: ⁊ rami
mei honoris et gracie: ym-
nus. Aue maris v Poſt
ptū vgo Ad mgt an̄ Sāc-
ta maria ſuccurre Si ſolū ſuf
fragiū dicit ā. Alma redēp-
toris Ad cōpl' ſup pſalmos
an̄ Cū iocūditate ymnus.
Fit porta ā Gliſicamus
Inuitat In hōre ymnus
Quem tra. In noct no an̄
Ecce tu pulchra es aica mea
ecce tu pl'chra ocl'i tui colūba
rū Pſi et v de vna vgine ā
Sicut liliū int ſpinas ſic aica
mea int filias ā Fau9 diſtil
lans labia tua ſponſa ⁊ odor
veſtimētorū tuorū ſicut odor
thurī ā Emiſſiones tue pa
dyſus maloꝝ punicoꝝ cū po
moꝝ fructibȝ ā Fōs ortoꝝ
puteus aquaꝝ viuenciū que
fluūt ipetu de libano ā Ue
niat dilcūs meus in ortū ſuū
vt comedat fructū pomoꝝ ſu
oꝝ an̄ Ueni in ortū meū ſo
ror mea ſponſa meſſui myr-
ram meā cū aromatibus me
is an̄ Cōedi fauū cū melle

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

meo bibi vinū meum cū lacte
meo añ Talis ē dilcūs me⁹
et ipē ē amic⁹ me⁹ filie ihrl'm
Lcō pma ex ſmone iheroni.

LOq̄mur aliquid i laudi
bus ſacratiſſime v̄ginis
Sz qd nos tantilli qd actōe
puſilli qd i laudib⁹ ei⁹ refere
m⁹ cū eciā ſi oīm nrī mēbra
v̄terentur i linguas eā lauda
re ſufficeret null⁹: Alcior eni
celo ē de q̄ log nitimur abyſ-
ſo pfūdior cui laudes dicere
conamur Deū ei quē oīs cre
atura nō capit ipa imaculato
vtō clauſū geſtauit ℟ Scā
et immaculata virginitas

HEc eſt Lcō ſecūda
eni q̄ ſola meruit mr̄ ꝛ ſpōſa
vocari ꝟ pme mris dāpna re
ſoluit hec hoi pdito redēpci-
onē adduxit Mater ei gñis
nri penā attulit mūdo genitx
dñi nri ſalutē cdidit mundo.
Auctrix pcci eua auctrix me
riti maria Eua occidēdo of-
fuit maria viuificando pfuit
Illa pcuſſit iſta ſanau' Hec
enim mirabili atq3 ineſtima-
bili mō oīm rerū et ſuū pepit
ſaluatorē ℟ Felix namq3.

Qve eni vt Lcō tercia.
hec v̄go tā ſcā ad quā digna-
ret venire ſps ſcūs: [illegible] tā
ſpecioſa vt eā ſibi [illegible]
ret ſpōſam: O [illegible] ſt ecce v̄
eſſe poſſz v̄go [illegible] Hec
eſt eni templū di fons ille ſig-
nat⁹ ꝛ porta i domo dñi clau
ſa Ad hanc vt dixi ſpūs ſcūs
deſcendit hui [illegible] tus altiſſimi
obūbrauit ℟ [illegible] Te
deū Ad [illegible] uſce [illegible]
mirabile Hec [illegible]

EGo q̄ſi [illegible] itis [illegible]
ſuauitatē [illegible]
res mei fruct⁹ honoris et ho
neſtatis: ymn⁹ O glōſa v̄
Poſt ptū Ad bñ ā Sub
tuā ptec. Collcā Cōcede
nos famlos Ad hōs ymnus
Iā lucis. cū cet in [illegible] Mari
a mr̄ grē Gl [illegible] Ad p-
mā ā O [illegible] ℟ Xpe
fili v̄ Qui nat⁹ es de v̄giē.
Ad terciā añ Rubū quem
viderat. Capitulū.

EGo mat pulchre dilcō
nis et timoris: et agnici-
onis ꝛ ſcē ſpei: ℟ Spē tua
cū cet. vtš de [illegible] virgine
Ad ſextā añ. Germinauit
radix. Capitulu

IN me grā oīs vite ꝛ ve
ritatis: in me oīs ſpes vi
te et v̄tutis ℟ Adiuuabit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Ad ... nā añ Ecce maria
... nſite Capl'm.
... ne oēs qui cōcupiſci
... a generacionib⁹ me
... mini: R. Diffuſa.
... us Poſt partū
In ꝯmeōracione btē ab oct
ep ... bante vſqꝫ ad purifica-
... Ad vſ añ Rubū .pſal
... e btā vgine Capiꝫ
... i veit plenitudo tp̄is
... e⁹ filiū ſuū fcm̄ ex
... ere fcm̄ ſub lege: vt eos
qui ſub lege erāt redimeret:
vt adopcōeꝫ filioꝝ recipem⁹
ymn⁹ Enixa eſt v. Poſt
ptū Ad mgt añ Beat⁹ vē
ter qui te portauit xp̄e et btā
vb ... ra que te lactauerūt dn̄m
... mūdi all'a Cō
pl ... bcedenti ꝯmeō
racōe In honore beatiſſiē
marie ſemp vginis Jubile-
m⁹ dn̄o ymn⁹ Q ue tra pō
t⁹ ethera colūt ... In noc-
turno añ Bn̄dcā tu in muli
eribus et bn̄dcūs fructus vē
tris t ... Pſalmi et v̄ de vna
vgine ... Sicut mirra elcā
odorē dediſti ſuauitatis ſcā
dei genitrix añ Añ thorū
hui⁹ vginis frequentate nob
dulcia cātica dragmatis añ

Spē tua et pulchritudiē tua
intēde pſpe pcede et regna
añ Adiuuabit eā de⁹ vltu
ſuo deus in medio eius nō ꝯ
mouebit ā Sicut letanciū
oim nr̄m bitacio eſt in te ſcā
dei genitrix ā Hec eſt que
neſciuit thorū in delicto hēb
frcm̄ i reſpectione aiāꝝ ſcāꝝ
ā Speciosa ſcā es ꝛ ſuauis
in delicijs tuis ſcā dei genitx
añ Poſt ptū vgo inuiolata
pmanſiſti dei genitrix iterce
de p nobis Lciōnes vt ſup
R. Cōgratulamini m̄ oms
qui diligitis dn̄ꝫ qꝛ cū eēm p-
uula placui altiſſimo. Et de
meis viſceribus genui deū et
hoiēm v. Btām me dicent
oēs generaciones qꝛ ancillā
humilē reſpexit dn̄s Et. R.
Btā et venerabilis es virgo
maria q̄ ſine tactu pudoris i-
uenta es mat ſaluatoris Ja-
cebat in p̄ſepio et fulgebat in
celo. v. Q ui feineo quidē
dignatus eſt lacte ꝫ vgineis
vberibus paſci Jacebat R.
Confirmatū eſt coꝛ vginis i
q̄ diuina miſteria angelo nar
rante ꝯcepit q̄ formā p̄ filijs
hoiꝫ caſtis ſuſcepit viſceribꝫ
Et bn̄dcā ineternū deū nob

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

95016336

ꝓtulit et hoiēm ꝟ. Ipſa eni
flos deſiderabilis hūāne re-
fulſit nature q̄ in ſua puritate
diuinū edidit frcm̄ Et Ad
laudes añ O ādmirabile hec
ſola Caplm Ubi venit vt
ſup̄ ym. O glīoſa ꝟ. P⁹
ptū Ad bñ añ Scā et ima
culata v̄ginitas quibꝫ te lau-
dibus referā neſcio qꝛ quē ce
li cape nō poterāt tuo gremi
o cōtuliſti Collecta.

Deus qui ſalutis eterne
btē marie v̄ginitate fecū
da hūano gñi p̄mia p̄ſtitiſti:
tribue q̄s: vt ipām ꝓ nobis i
tercedere ſenciam⁹ ꝑ quā me
ruim⁹ auctorē vite ſuſcipere:
Dñm nrm̄. Ad hōs ym. añ.
et R̄ᵃ vt i p̄cedēti ꝯmeōracōe
Ad terciā caplm Ubi veīt
vt ſup̄. Capitulū

Apparuit benignitas ⁊
hūānitas ſaluatoris nri
dī: nō ex opibus iuſticie q̄ fe
cimus nos: ſꝫ ſcōm ſuā miām
ſaluos nos fecit: R̄ Adiu-
uabit. Ad nonam caplm.

Apparuit grā dei ſalua
toris nri omnib⁹ hoib⁹
erudiens nos: vt abnegātes
īpietatē ⁊ ſecularia deſideria
ſobrie ⁊ iuſte viuamus i hoc
ſeculo.

Suffragia q̄ ſequū[illegible]
ſunt ab octauis epy[illegible]
vſqꝫ ad caput ieiuni[illegible]
Exceptis duplicib⁹ feſtis ⁊
ſ̄ p̄ter ſuffragia de dñā nrā q̄
añ purificacōem ſemꝑ dicūt
De dñā nrā vſqꝫ ad puri[illegible]
cōem Ad vſ̄ añ [illegible]ubi
viderāt moyſes A[illegible]
Germinauit ꝟ. R[illegible]
tum ꝛc Collec[illegible]

Deus qui ſalutis eterne
btē marie v̄ginitate fecū
da hūano gñi p̄mia p̄ſtitiſti:
tribue q̄s: vt ipām ꝓ nobis i
tercedere ſenciam⁹ ꝑ quā me
ruim⁹ auctorē vite ſuſcipe[illegible]
xp̄m dñm nrm̄: [illegible]a t
ſcō auguſtino [illegible]
ad vſ̄ et ad ma[illegible]ſuffra[illegible] vt in
fra De dñā nrā Poſt puri
ficacōem. ſilr̄ de ſcō auguſti
no et de oībus ſcis ā. ꝟ. ⁊ coll̄
vt in ſuffragijs ſequentibus.

Suffragia que ſeq[illegible] dicē-
da ſūt ab octauis [illegible]becoſ-
tes vſqꝫ ad aduentū dñi. [illegible]
Exceptis duplicib⁹ feſtis ⁊
ſ̄ et infra ocē ſollempnes
De ſcā cruce Ad vſ̄ ā. Ado

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
172 C 15